

அல்வாயூர்க் கவிஞர்
மு. செல்வம்
படைப்புகள்

பதிப்பாசிரியர்
கலாநிதி க. குணசெகரன், மா. செல்வதாஸ்

அல்வாயூர்க் கவிஞர்
மு.பென்னையா
படைப்புகள்

செம்பதிப்புக் குறிப்பு

செல்லத்துறை சுதர்சன்

(விரிவுரையாளர், தமிழ்த்துறை, பேராதனைப் பல்கலைக் கழகம்)

அல்வாயூர் மு. செல்லையாவின் (1906 -1966) பிரதிகள், சைவமும் காந்தியமும் இணையும் கருத்துநிலைப் புள்ளியிலிருந்து மேற்கிளம்புவன. இவை, காலனிய மற்றும் பின்காலனிய கால, ஈழத்துத் தமிழ் விளிம்புநிலைச் சமூகமொன்றின் மொழிவழி வெளிப்பாடுகளாய் அமைவன. அதேவேளை, மரபார்ந்த சைவத்தமிழ் மேட்டிமை மரபின் புறமொதுக்கற் பின்னணியில், மேற்படி சைவத்தமிழ்ப் புலத்திலேயே தன்னை மறுநடவு செய்துகொண்ட, விளிம்புநிலைச் சமூகமொன்றின் வரலாற்றை வாசிக்கவும் இப் பிரதிகள் பெரிதும் உதவுகின்றன. சைவ - கிறிஸ்தவ சமரச நன்றிலை, தமிழும் சிங்களமும் இரு கண்கள், இனம், மொழிசார் எல்லை நீக்கம், இலங்கை - இந்தியத் தோழமைச்சால்பு முதலியவற்றால் அவரது தேசிய வாதம் கட்டமைவுபெற்றது. அவரது, ஆணவமலம் நீக்கமுறும் தேவபாகப் பிரதியாயினும், மலமகற்றும் தொழிலாளரின் துயரகற்றும் மானுடபாகப் பிரதியாயினும் அவை, ஈழத் தமிழ்ப் பண்பாட்டரசியற்புலத்தைப் பிரதிபலித்து நிற்பவை. அவ்வகையில் ஈழத்தின் பிரபந்தமரபு, கவிதைமரபு, கதைமரபு, ஊடகமரபு, வியாசமரபு, பாடநூலாக்கமரபு ஆகிய அறுவகை மரபிலும் செல்லையாவின் தடம் முக்கியமானதும், விரிவான ஆய்வுக்குரியதுமாகும். இலக்கியத்தின்வழி நிகழும் சமூக வரலாற்றாய்வினும் விளிம்புநிலைத் தமிழ்ப்புலமையாளர் பற்றிய வரலாற்றாய்வினும், செம்பதிப்பாக வெளிவரும் இப் பெருந்தொகுதி புத்தொளியைப் பாய்ச்சுகிறது.

அல்வாயூர்க் கவிஞர்
மு. செல்லையா படைப்புகள்

பதிப்பாசிரியர்:
கலாநிதி சு.குணஸ்வரன்
மா.செல்வதாஸ்

வெளியீடு
அல்வாயூர்க் கவிஞர் செல்லையா நிறுவனம்
2018

அல்வாயூர்க் கவிஞர்
மு. செல்லையா படைப்புகள்

பதிப்பாசிரியர்

கலாநிதி சு.குடேணஸ்வரன்

மா.செல்வநாள்

முதற்பதிப்பு : 09.12.2018

வெளியீடு : அல்வாயூர்க்

கவிஞர் செல்லையா நிறுவனம்

அச்சுப்பதிப்பு : ஆகாயம் பதிப்பகம்,

இமையாணன், உடுப்பிட்டி.

வடிவமைப்பு : தானா விஷ்ணு

முகம் அட்டைப்படம் : பிரசாந்தன்

பக்கம் : LII + 580

கடநாசி : 70 g

விலை :1500.00

Alvayoor kavignar

Mu.Chellaiah Padaippukal

Editors

Dr S.Kuneswaran

M.Selvathas

First Edition : 09.12.2018

Publised: Alvayoor

kavignar Chellaiah Foundation

Printing: Aakayam Pathippakam

Imayanan, Uduppiddy

Layout: Thana vishnu

Cover Image: P.Pirashanthan

Page: LII + 580

Paper: 70g

Price: 1500.00

ISBN: 9789555194952

சமர்ப்பணம்

பொன்னாரு மல்லைப் புருசன்மன் டீபாற்றுதலைத்
தன்னேரில் சைவத் தமிழாசன் - முன்னொர்நூல்
ஆயும் மதிநுட்பன் அன்பன்செல் லையாநன்
நீயமொடு வாழ்க நெடிது

- பண்டிதர் க.மயில்வாகனம், கரவை.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக முன்னாள் தமிழ்த்துறைத் தலைவர்

பேராசிரியர் எஸ்.சிவலிங்கராஜா

அவர்கள் வழங்கிய வாழ்த்துரை

எனது பள்ளிப்பருவத்திலே கவிஞர் செல்லையாவின் “அம்மா வெளியே வா அம்மா” என்ற பாடலை அபிநயத்தோடு பாடிக் காட்டிய (படிப்பித்து) ஆசிரியையின் முகமும் பாடலின் சுவையும் இன்றும் பசுமையாக என் நினைவுப் பெட்டகத்தின் அடித் தளத்திலே பத்திரமாக இருக்கின்றது.

கவிஞரின் படைப்புக்களை ஒன்று திரட்டித் தனி நூலாகத் தருவது மகிழ்ச்சி தருகின்றது. இயல்பான கவித்துவ ஆற்றல் கைவரப் பெற்ற இவர் நல்ல கவிஞர் மாத்திரமல்ல. நல்ல மனிதரும் ஆவார். நான் பாடசாலை மாணவனாக இருந்த காலத்தில் இருந்தே கவிஞர் செல்லையாவை நன்கு அறிவேன். அவருடன் பழகும் வாய்ப்பும் எனக்குக் கிட்டியது.

அவரது இனிய சுபாவமும் எளிமையும் கதர் உடையும் நகைச்சுவை கலந்த உரையாடலும் மெல்லச் சிரிக்கும் மேன்மையும் நீறிருந்த நெற்றியும் என் நினைவுத் திரையிலே இன்றும் நிழலாடுகின்றன.

எனது பாடசாலைக் காலத் தமிழ் ஆசான் ஆ.தா.சுப்பிரமணியம் (கட்டைவேலி மெ.மி.த.க. பாடசாலைத் தலைமையாசிரியர்) கவிஞரின் நல்ல நண்பர். கவிஞரும் தலைமை ஆசிரியர்தான். இருவரும் அன்பாக உரையாடுவதை நேரிலே கண்டவன் நான். கவிஞருக்கும் ஆ.தா. சுப்பிரமணியத்திற்கும் இருந்த உண்மையான நட்புறவை, ஆ.தா.சுப்பிரமணியம் இளைப்பாறியபோது கவிஞர் பாடிய வாழ்த்துப்பாடல்கள் நிதர்சன

மாக வெளிக்காட்டின. (ஒருசிலஅடிகள் இன்றும் எம் நினைவில் உள்)

கவிஞரின் பன்முக ஆளுமையைப் பதிவு செய்யும் இப் பெருந்தொகுப்புக்கு ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றிலே குறிப்பிடத் தக்க முக்கியத்துவம் உண்டு. கவிஞரைப் பற்றி ஆய்வு செய்வோர் அதிகம் சிரமப்பட வேண்டியதில்லை.

கவிஞர் மு.செ அவர்களின் ஆற்றலை, திறனை, ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியத்தில் அவர் வீற்றிருந்த சிம்மாசனத்தைக் கண்டவர்கள் மகிழவும், காணாதவர்கள் இனிக் கண்டு வியக்கவும் இப் பெருந்தொகுப்பு வழி வகுக்கும்.

எமது அன்புக்குரிய மாணவர்கள் கலாநிதி சு.குணேஸ்வரன், மா. செல்வதாஸ் இருவரும் இப்பெரும் பணிக்காகப் பாராட்டப்பட வேண்டியவர்கள். அவர்களுக்கு எமது வாழ்த்துக்கள்.

கவிஞரின் மாணவர், கொழும்பு பல்கலைக்கழக கல்விப்பீடம்

பேராசிரியர் மார்க்கண்டு கருணாநிதி

அவர்கள் வழங்கிய அணிந்துரை

அல்வாயூர்க் கவிஞர் திரு மு. செல்லையா என்னும் யுகபுருஷர்

அறிமுகம்

வண்டுவிடுதலும் வளர்பிறையும் அறியாதார் ஈழத்து இலக்கிய உலகில் இருக்கமுடியாது. சிறந்ததொரு கவிஞராகக் கால்பதித்து வேரூன்றிய திரு மு.செல்லையா அவர்களின் நுண்மதியும் பன்முக ஆளுமையும் அவரை ஓர் யுகபுருஷராக மிளிரச் செய்துள்ளது. நல்ல தமிழ் ஆசிரியராக, நிருவாகியாக, தலைசிறந்த கவிஞராக. சோதிடராக ஆற்றல் மிகுந்த தலைமைத்துவப் பண்புடையவராக வாழ்ந்து காட்டியமை அவருடைய பல்பரிமாணத் திறன்களுக்குச் சான்றாகும். கவிஞர் அவர்களுடைய தொலைநோக்கும் அவற்றை அடைவதற்குரிய காலத்தோடு ஒட்டிய செயற்பாடுகளும் முழுத்தமிழ்ச் சமுதாயமே போற்று மளவுக்கு அமைந்திருந்தமை அவரது வெற்றியாகும். எமது சமுதாயங்களின் வளர்ச்சிப் பாதைகள் ஒவ்வொன்றிலும் கவிஞர் அவர்களின் பாதச்சுவடுகள் பதிந்துள்ளன. அவருடைய வகிபாகங்கள் ஒவ்வொன்றினதும் முக்கியத்துவம் காலச்சூழலோடு ஒட்டிப் பார்க்கும்போது தெளிவாகப் புலப்படும்.

திரு மு. செல்லையாவின் சமூக அசைவியக்கத்துக்கான கல்விச் செயற்பாடுகள்

திரு மு.செல்லையாவின் சமூக அசைவியக்கத்துக்கான கல்விச் செயற்பாடுகளை அவர் தலைமை ஆசிரியராகச் செயற்பட்டமை, ஆசிரியர்களை உருவாக்கியமை, பாடசா லையை உருவாக்கியமை மற்றும் கல்வி மேம்பாடு குறித்து மாணவர்களை ஊக்கு வித்தமை முதலிய விடயங்களின் கீழ் ஆராயலாம்.

வடமராட்சியில் செயற்பட்டுவந்த பல உயர்சைவப் பாடசாலைகள் மிகவும் மட்டுப்படுத்திய நிலையில் சிறுபான்மை மக்களுக்குக் கல்வி வாய்ப்புகளைத் திறந்துவிட்டிருந்தாலும் அவை உரிய முறையில் உரிமைகளை அனுபவிக்க இடமளிக்க வில்லை. அக்காலத்தில் கிறீத்தவ மதநிறுவனங்கள் உருவாக்கிய பாடசாலைகள்கூட உயர் சமூகத்தவரின் எதிர்ப்புகளுக்கு அஞ்சிய வையாக கற்கும் வாய்ப்புகளை விரிவுபடுத்த விரும்பாத சூழலில், எமது சமூகத்தவர்களின் தேவைகளையும் எதிர்பார்ப்புகளையும் நிறைவுசெய்ய வேண்டுமானால் தனியானதொரு பாடசாலை அமைக்கப்படுதல் வேண்டும் என்பதில் மிகஉறுதியாக இருந்தனர். இத்தகைய முனைப்பான சிந்தனையே சைவ கலைஞான சபையின் வழிநடத்தலால் தேவரையாளிச் சைவ வித்தியாசாலை உருவாகக் காரணமாயிற்று. எமது சமூகத்தவர்களின் கல்வி முன்னேற்றத்தில் தேவரையாளிச் சைவ வித்தியாசாலையும் பிற்காலங்களில் தேவரையாளி இந்துக் கல்லூரியும் செய்த பங்களிப்புப்பற்றி நாம் எல்லோரும் அறிந்துள்ளோம். தேவரையாளிச் சைவ வித்தியாசாலையில் உபாத்தியாயர் அவர்கள் 24 ஆண்டுகள் தலைமையாசிரியராகப் பொறுப்பேற்றுச் சிறந்தமுறையில் அதனை நடாத்தி வெற்றிகள் கண்டார். இக்காலத்தில் தேவரையாளிச் சைவ வித்தியாசாலை ஓர் ஆரம்பப் பாடசாலையாக இருந்தாலும் பாடசாலையின் அயற்கூழலில் இருந்த பிள்ளைகள் எல்லோரும் கல்வியில் பங்கேற்பதற்குரிய விழிப்புணர்வு உண்டாயிற்று. பெற்றோரும் பிள்ளைகளும் கல்வியில் ஊக்குவிக்கப்பட்டனர்.

ஆயினும், இப்பாடசாலை எதிர்நோக்கிய முக்கியமான அறை கூவலாக சைவசமயம் கற்பிப்பதற்குப் போதிய ஆசிரியர்கள் இன்மை அமைந்தது. ஏனைய பாடங்களைக் கற்பிப்பதற்கு ஆசிரியர்கள் இருந்தார்கள் எனினும் சைவப்பாடசாலை ஒன்றின் அடிப்படைத் தேவைகளை அவ்வாசிரியர்களால் நிறைவுசெய்ய முடியவில்லை.

இத்தருணத்தில் உபாத்தியாயர் அவர்களின் முதன்மை யானதும் முக்கியமானதுமான பணி பாடசாலைக்குத் தேவையான சைவ ஆசிரியர்களை உருவாக்குதலாக அமைந்தது. திரு கா.சூரன் அவர்களின் வழிகாட்டலில் தமிழை நன்கு கற்று, தமது ஆற்றலை மேம்படுத்திக் கொண்ட உபாத்தியாயர் அவர்கள் தாமே முன்னின்று தமது மாணவர்களுக்கும் கற்பித்து அவர்களை ஆசிரியர்களாக உருவாக்கினார். ஆசிரியர் தொழிலுக்கு மெரு கூட்டும் வகையில் அன்றைய காலச் சூழலுக்கேற்ற எதிப்பார்ப்புகளைத் துரிதமாக மேம்படுத்தும் என்ற தொலைநோக்கு இங்கு வெற்றி காணப்பட்டுள்ளமை சமூக அசைவியக்கத்திற்கான அடிப்படையாகும். இன்று எங்கள் சமூகங்களில் அநேகர் ஆசிரியர்களாக இருப்பதற்கும் அவர்களின் வழிகாட்டலில் அநேக மாணோர் கல்வியில் முன்னேறியிருப்பதற்கும் இப்பணி மூலக் கல்லாய் அமைந்தது.

தேவரையாளி இந்து ஆங்கிலக் கல்லூரியாகத் தர முயர்த்தப்பட்ட வேளையில் அக்கல்லூரியின் அதிபராக திரு.மூ.சி. சீனித்தம்பி அவர்கள் அதிபராகப் பதவியேற்றபோது பல்வேறு காரணிகளின் நிமித்தம் உபாத்தியாயர் அவர்கள் பாடசாலையை விட்டுவிலக வேண்டியதாயிற்று. பிரச்சினைகளுக்குள்ளும் நன்மைகள் விளைவதுபோல இவ்விடயமானது அல்வாயூர் ஸ்ரீலங்கா வித்தியாசாலையின் தோற்றத்துக்கு வித்திட்டது. அப்பிரதேசத்தின் கல்வியைச் சிறப்புற நிறைவேற்றுவதற்குரிய தேவையை உணர்ந்து அல்வாயூர் சிறீலங்கா வித்தியாசாலையின் ஆரம்ப கர்த்தாவாகச் செயற்பட்டவர். இந்த வித்தியாசாலையை ஆரம்பித்து வைப்பதில் திரு க. முருகேசு ஆசிரியர் அவர்களும் கவிஞர் அவர்களும் இணைந்து செயற்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. தேவரையாளிச் சைவவித்தியாசாலையின் உருவாக்கத்தினால் வதிரி மற்றும் அல்வாய்க் கிராமங்கள் பயனடைந்தது போல அல்வாய் வடக்கு, மாறாம்புலம் மற்றும் புலோலி முதலிய கிராமங்கள் ஸ்ரீலங்கா வித்தியாசாலையின் மூலம் பெரும் பயனைப் பெற்றுக் கொண்டன.

இலங்கையில் கல்வி வாய்ப்புகளை விரிவாக்குவதில் 1945இல் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட இலவசக்கல்வித் திட்டம் மிகவும் முக்கியமானதொன்று. இனம், மொழி, சாதி, சமயம், பால் மற்றும் வயது வேறுபாடின்றிக் கற்கும் ஆற்றலுள்ளவர்கள் எல்லோருக்கும் கற்பதற்கான வாய்ப்புகள் இத்திட்டத்தின் மூலம் உருவாக்கப் பட்டது. கல்வி ஓர் உரிமையாகப் பிரகடனப்படுத்தப்படலாயிற்று. ஆயினும் இலவசக் கல்வித் திட்டத்தின் நன்மைகளை எமது சமூகங்களிலுள்ளவர்கள் எவ்வளவு தூரம் பெற்றுக் கொண்டார்கள்? அவ்வாய்ப்புகளைப் பயன்படுத்த எமது பாடசாலைகள் முன்வராத நிலையில் இலவசக் கல்வியின் பயன்பாட்டினைத் திறந்துவிட முற்பட்டவர் திரு. மு. செல்லையா அவர்கள். அவ்வாயுர் ஸ்ரீலங்கா வித்தியாசாலையில் தலைமையாசியராகப் பதவி வகித்த காலத்தில் பொருளாதார நிலையில் பின்தங்கிய மாணவர்களின் மேம்பாடுகருதி அவர்களைப் புலமைப் பரிசில் பரீட்சைக்கு அமரச்செய்து சகல வசதிகளுங் கொண்ட மத்திய மகாவித்தியாலயங்களில் பயிலச் செய்துள்ளார்.

இவ்விடயமானது 1960 களில் எமது கிராமங்களில் பெற்றோர் மத்தியில் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தியது. புலமைப் பரிசில் பரீட்சையின் முக்கியமான நோக்கங்கள் இன்று மாற்றங்க ளுக்கு உள்ளான நிலையில் பரவலாக மாணவர்கள் எல்லோரும் பரீட்சைக்குத் தோற்றும் ஏற்பாடுகள் உள்ளன. சமூக அசைவியக் கத்தில் இதுவோர் முக்கியமான மைல்கல்லாகும். இதன் விளைவே எமது கிராமங்களில் இன்று நாம் காணுகின்ற கல்வி சார் முன்னேற்றமாகும். எமது புதிய சந்ததியினர் பல துறைகளை யும் பயின்று பெற்றோருக்கும் கிராமங்களுக்கும் பெருமை சேர்க்கின்றனர்.

திரு மு. செல்லையாவும் சமுதாய விடுதலைப் போராட்டங்களும்

யாழ்ப்பாணச் சமூகத்தில் புரையோடியிருக்கும் முக்கிய மான பிரச்சினை தீண்டாமையாகும். பகுத்தறிவுடன்கூடிய சிந்தனைகளும் பல உபாயங்களுடனான போராட்டங்களும்

நிகழ்ந்து வந்துள்ள போதிலும் தீண்டாமையின் தீவிரம் இன்னும் குறைந்தபாடில்லை. அதன் கோலங்கள் பல்வேறு வடிவங்களில் பிரதிபலிப்பதை இன்றுங் காண்கிறோம். தீண்டாமையின் கொடூரங்கள் குறைந்துவிட்டன என்ற வாதங்கள் முன்வைக்கப் படுகின்ற வேளையிலும் அதன் உண்மைத் தன்மையினை உன்னிப்பாகப் பார்க்கவேண்டும். இன்றைய நிலை இவ்வாறெனின் இற்றைக்கு ஐந்து அல்லது ஆறு தசாப்தங்களுக்கு முன்னர் இருந்த நிலைமைகள் பற்றிச் சொல்லவா வேண்டும்?

ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்காலத்தில் நிகழ்ந்த மதமாற்றம் தீண்டாமையிலிருந்து விடுபடுதற்கான மாற்றுவழியாக ஊக்குவிக்கப் பட்டிருந்தது. பலர் அதன் செல்வாக்குக்கு உள்ளாயினர். இச்செல்வெறி எமது கிராமங்களைப் பெரிதும் ஆட்கொள்ளாமல் இருந்தமைக்கு திரு.செல்லையா போன்றவர்களின் உறுதியான முன்னெடுப்புகளே காரணமாக இருந்தன. சைவசமய மேம்பாட்டிற்கான உறுதியான செயற்பாடுகளை முன்வைத்து அதற்கு உதாரணமாக வாழ்ந்துகாட்டினார். இந்திய அரசியல் யாப்பினை வகுத்ததனால் புகழ்பெற்ற அம்பேத்கார் அவர்கள்கூட இந்தியாவில் வாழ்ந்த தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் விடிவு, மதமாற்றத் தாலேயே நிகழும் எனக்கருதி எல்லோரையும் பௌத்த மதத்தைத் தழுவச்செய்தார். உபாத்தியாயர் அவர்களோ மதமாற்றம் என்பதிலும் பார்க்க சைவனாக இருந்துகொண்டே உரிமைகளை வென்றெடுப்பதில் தீவிரமாகச் செயற்பட்டார். அதில் வெற்றியுங் கண்டார்.

இந்தியாவில் சமூகமாற்றம் தொடர்பான ஆய்வுகளை மேற்கொண்ட எம். என். ஸ்ரீநிவாஸ் என்னும் சமூகவியலாளர் அதனை விளக்கும் கொள்கையாக 1950களில் சமஸ்கிருத மயமாதலை (Sanskritization) முன்வைத்தார். அப்பொறிமுறை தொடர்பாக அம்பேத்கார் அவர்களும் ஒரு நூலை வெளியிட்டிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. இக்கொள்கையின்படி, ஒரு தாழ்த்தப்பட்ட அல்லது நடுத்தர வருணத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர் தமது மரபுகள் மற்றும் சடங்குமுறைகள்சார் கருத்தியல்களை மற்றும்

வாழ்க்கைமுறையை உயர் வருணத்தாரின் முறைகள் சார்ந்து வாழ்தல் சமஸ்கிருதமயமாதல் என வரையறை செய்யப்பட்டுள்ளது. பொதுவாக இத்தகைய மாற்றமானது வருணப் படிமுறையமைப்பில் உயர் அந்தஸ்தைக் கோருவதாக அமையும். தீண்டாமை என்பது தூய்மையின் அடிப்படையில் அமையும் விடயம் என்பதால் பல்வேறு வருணங்களிலும் இடம்பெறுவோர் தமது வாழ்க்கைமுறையை உயர் வருணத்தினர் எனக் கருதப்படுவோரின் பழக்க வழக்கங்கள் மற்றும் சடங்குகள் சம்பிரதாயங்களைப் பின்பற்றுவதன் வாயிலாக தமது அந்தஸ்தினை மேம்படுத்த முனைதல் சமஸ்கிருதமயமாதலின் விளைவாகும். இக்கொள்கைபற்றி சைவசமயத்தினைப் பேணுவதில் தீவிரங்காட்டிய எமது முன்னோர்கள் அறிந்திருப்பதற்கு வாய்ப்புகள் இல்லையாயினும் அல்லது அவ்வாறு வாழ்வதால் யாழ்ப்பாணத்தவர்களின் அங்கீகாரம் கிடைக்குமா அல்லது இல்லையா என்பதைப் பொருட்படுத்தாது தூய சைவ வாழ்க்கையைப் பின்பற்றுவதில் அக்கறைகாட்டியதோடு அவ்வாழ்க்கை முறைக்கு மற்றவர்களை ஊக்குவித்தமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

உபாத்தியாயர் அவர்கள் சைவத்தை வளர்ப்பதற்குக் கையாண்ட உத்திகள் உயர்ந்தோர் எனத் தம்மைக் கூறிக் கொள்வோரையும் தலைகுனியச் செய்தது என்றனர் அவதானிகள். ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையில் அவர் கற்றுக்கொண்டிருந்த காலத்தில் இடம்பெற்ற நிகழ்வொன்று அதற்குச் சான்றாக அமைந்ததென கலாசாலையின் நிருவாகியொருவர் தகுந்த சந்தர்ப்பத்தில் உபாத்தியாயர் அவர்கள் தானே தூயசைவன் எனச் சாதுர்யமாக மற்றவர்களுக்கு உணர்த்தினார் எனக் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

உரிமைகுறைந்த மக்களின் பிரச்சினைகள் பல வற்றிற்குக்கு இவருடைய தலைமையில் தீர்வு காணப்படுதல் வேண்டும் என்பது இவர்முன் வைக்கப்பட்டிருந்த வேண்டு கோளாகும். அக்காலகட்டத்தில் நிலவிய பிரச்சினைகளுள்ளே ஆலயப் பிரவேசம் முதன்மையானதாக அமைந்தது. ஆலயப்

பிரவேசம் தொடர்பான தீர்வுக்குரிய வழிமுறைகள் பல்வேறு கோட்பாட்டுப் பின்னணிகளை முன்வைத்தபோதிலும் அதற்கு மிகவும் பொருத்தமான அணுகுமுறையாக “பொங்கியெழுதற்குப் பதிலாக பொறுமையோடு செயலாற்றுதல் வெற்றிதரும்” என்ற வழிமுறையை உபாத்தியாயர் முன்வைத்தார். அதனையே தேர்ந்தெடுத்தார். இவ்விடயத்தில் இவர்மீது பல்வேறு விமர்சனங்கள் எழுந்தனவாயினும் மாற்று வழிமுறைகளால் ஈட்டிய வெற்றிகள் நிலைத்திருந்தனவா என்ற வினாவும் எழாமல் இல்லை.

தீண்டாமை சைவசமயத்திற்கு உடன்பாடானதல்ல என்பதை நிரூபிக்கும் வகையில் உபாத்தியாயர் அவர்களால் ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட “சைவஹரிஜன மகாசபை” மகாநாட்டிலே உபாத்தியாயரின் கருத்துக்கள் சார்பாகப் பலர் உரையாற்றியதுடன் நின்றுவிடாது யாழ்ப்பாண நகரில் அமைந்த முக்கியமான கோயில்களான நல்லூர் கந்தசுவாமி கோயில், வண்ணை வரதராஜப் பெருமாள் கோயில், வண்ணை சிவன்கோயில் ஆகியன ஒரே நாளில் திறக்கப்பட்டமை பெரும் வெற்றியே. பின்னர் ஆலயப் பிரவேசச் செயற்பாடுகளை துரிதப்படுத்தும் நோக்கில் எமது முதற் தலைமுறை ஆசிரியர்கள் உருவாக்கிய சைவசமரச சங்கமும் கவிஞரின் மறைவோடு அமைதிகண்டு கொண்டது. உபாத்தியாயர் அவர்கள் இன்னும் நீண்டகாலம் உயிரோடு இருந்திருந்தால் இவ்விடயத்தில் இன்னும் பல வெற்றிகளைக் கண்டிருப்பார். பிற்காலங்களில் புரட்சிகரமான வழிமுறைகளைக் கையாண்டு எடுக்கப்பட்ட முயற்சிகள் எதிர்பார்த்த வெற்றிகளைத் தரவில்லை. இன்று எமது கிராமத்தவர்களின் ஆலயம் தொடர்பான தேவைகள் முன்னேற்றகரமான முறையில் நிறைவுசெய்யப்படுவதால். ஆலயப் பிரவேசம் அவசியமற்றது எனக் கூறிவிடமுடியாது. மக்களின் அடிப்படை உரிமையென்றவகையில் இது நிகழ்ந்தே ஆகவேண்டும். இதனை வெற்றிகரமாக நிகழ்த்துவதற்கு உபாத்தியாயர் கூறியதுபோல பொருத்தமான அணுகுமுறைகளே அவசியமானவை.

ஆறுமுகநாவலர் சைவசமயத்தைப் பாதுகாத்தவர் என்னும் பெருமையைப் பெற்றாலும் சைவசமயத்தைப் பின்பற்றும் மக்களைப் பாதுகாக்க முற்படவில்லை. சமயத்தின் புனிதத் தன்மை என்னும் போர்வையில் இடமளிக் காமல் செயற்பட்டுள்ளார். ஆனால், உபாத்தியாயர் அவர்களோ சைவத்தையும் அதனைப் பின்பற்றும், மக்களையும் பாதுகாக்க முற்பட்டவர் என்பதால் ஆறுமுகநாவலரினும் பார்க்க உயர்ந்து நிற்கிறார்.

கவிஞரும் கவிதைகளும்

கவிஞர் மு.செல்லையாவுக்குக் கவிதை கைவந்தகலை. 1930 களின் பிற்பகுதியிலிருந்தே அவர் கவிதைகளை உருவாக்கத் தொடங்கிவிட்டார். கவிஞரின் கவிதைகள் பற்றித் தமிழ் அறிஞர்களும் திறனாய்வாளரும் எடுத்தியம்பிய கருத்துகள் இதற்குச் சான்றாகின்றன. அவருடைய கவிதைகளில் காணப்படும் கவிதைச் சிறப்புகள், கற்பனைச் செறிவு, தேசபக்தி முதலிய விடயங்களைப் போற்றிப் பேசாதார் இல்லை. கவிஞரது வளர்பிறையும் ஏனைய கவிதை நூல்களும் கட்டுரைகளும் மற்றும் நினைவுநூல் தொகுத்துத் தந்த விடயங்களும் இவற்றினைப் பதிவுசெய்துள்ளன. அல்வாயூரில் கவிஞர் அவர்களால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட அல்வாய் மனோகரா வாசிக சாலையின் தொடக்க விழாவில் கவிஞர் அவர்களின் ஆக்கங்களுக்குக் கிடைத்த ஊக்குவிப்பானது அவர் பல்வேறு புனை பெயர்களில் கவிதைகளை எழுதத் தூண்டியது.

வளர்பிறையின் முதற்பதிப்பு 1952 இல் வெளிவந்தது. இந்நூலே அவருக்குக் கவிஞர் என்ற பட்டத்தையும் பெற்றுக் கொடுத்தது. வளர்பிறையின் இரண்டாம் பதிப்பு 50 ஆண்டுகளின் பின்னர் 2002இல் அமரர் திரு நா.மு ஆறுமுகம் அவர்களின் நினைவாக அவர்களுடைய குடும்பத்தினரால் வெளியிடப் பட்டிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. இரண்டாவது பதிப்பின்

வருகையானது ஆய்வாளரும் இளஞ்சந்ததியினரும் கண்டு வாசித்து இன்புற வழிகோலியது.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் இலங்கையின் கவிதையுலகு செழிப்புற்று வளர்வதற்கு வளர்பிறையும் முன்னோடியாக இருந்துள்ளது. காலத்துக்குரிய நிகழ்வுகளையும் அவற்றிற்குத் தேவையான மாற்றங்களையும் கருப்பொருளாகக் கொண்டு கவிதைகள் உருவாகும் என்பதற்கு வளர்பிறையும் புறநடையாக இருக்கவில்லை. இலங்கைத் தேசியம், இந்தியத் தேசியம், மனித நேயம், பெண்களின் மேம்பாடு, முதியோரைப் போற்றுதல், இயற்கை அனுபவம், தொழில் மகத்துவம் தெய்வபக்தி மற்றும் சுகவாழ்வு முதலியன வளர்பிறையின் பாடுபொருள்களாக அமைந்தன. 1930கள் மற்றும் 1940களில் இலங்கையிலே மேற்சொன்ன விடயங்கள்மீது கவிதை பாடியோர் மிகக்குறைவு என ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். 1950களில் கவிஞர் பாடிய கவிதைகளும் எழுதிய கட்டுரைகளும் மற்றும் நகைச்சுவைக் கட்டுரைகளும் சமூக நோக்கு, சமூக விடுதலை ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியிருந்தன. அக்காலத்தில் சமூகத்தில் ஆழமாக வேரூன்றியிருந்த குறைகளை நாசுக்காக எடுத்துக் கூறுவதற்குக் கவிஞர் கையாண்ட உத்திகளில் வலுவாக இருந்தது நகைச்சுவையாகும். கவிஞர் அவர்களுடைய கவிதைகள் பொருட்செறிவுடையவையாக இருந்தபோதிலும் அவற்றிலே எழுச்சிக்குரிய வீச்சு இருக்கவில்லை என்ற கருத்தினை பேராசிரியர் க.சிவத்தம்பி அவர்கள் தமது கட்டுரையொன்றில் குறிப்பிட்டிருந்தார். ஆயினும் கவிஞரவர்கள் தமக்கேயுரிய பாணியில் சொல்ல முனைந்த கருத்துக்களைச் சொல்வதில் அச்சப்படவில்லை.

கவிஞர் அவர்களின் தனிச்சிறப்பை வெளிக்கொணர்ந்த இன்னொரு படைப்பாக “புதிய வண்டுவிடுதாது” அமைந்தது. இதன்கண் அமைந்த கற்பனைகளும் பொருளும் இலங்கை வானொலி நடத்திய கவிதைப் போட்டியில் தங்கப்பதக்கத்தைப்

பரிசாகப் பெற்றுக் கொடுத்தது. இக்கவிதைத் தொகுதியை நயம்பட விமர்சித்து இரசிகமணி கனகசெந்திநாதன் எழுதிய நூலொன்று வரதர் வெளியீடாக வந்துள்ளது.

பதினான்கு நூல்கள் கவிஞரால் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. அவையாவன தேசிய கீதாங்கள், சுகாதார சுலோகங்களும் கும்மியும், வளர்பிறை கவிதைத் தொகுதி, குமாரபுரக் குமரவேள் பதிகம், புதிய வண்டுவிடுதாது, தங்கத் தமிழ்க் கண், கதிர்காமக் கந்தப்பெருமாள் வேல் வெண்பா, முருகமூர்த்தி தோத்திரக் காரிகை, பரீட்சைச் சித்திக்கான பாஷைப் பயிற்சி, கந்தவனநாதர் தோத்திரக் காரிகை, செல்வச் சந்நிதி சுப்ரமணிய சுவாமி துதி, வற்றாப்பளை அம்மன் துதி, அல்வாய் வேவிலந்தை முத்துமாரி அம்மன் துதி. இன்னும் பல கவிதைகள் நூல்வடிவில் வராமல் உள்ளன. கவிஞரைப் பற்றிய முழுமையான பார்வைக்குத் தொகுப்பு உதவும்.

கவிஞரது கவிதைகளில் ஒரு மகாகவிக்குரிய சிறப்புகள் மிளிர்ந்துள்ளன என்ற கருத்தினையும் இலக்கியவாதிகள் முன்வைத்துள்ளனர். இதனை ஏற்றுக்கொள்ளுதல் என்னும் விடயத்தில், இவ்வாறு மேலெழுந்தவாறு எழுதித் திருப்தியடைந்துவிடாமல் மகாகவியின் கவிதைகளோடு கவிஞரின் கவிதைகளை ஒப்பிட்டு நிறுவுதல் வேண்டும் என்ற பிரதிவாதங்களும் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. கவிஞரின் படைப்புகளின் பூரணத்துவத்தை எடுத்துக்காட்டுவதற்கு அவர் வழித்தோன்றிய கவிஞர்களும் புதிய ஆய்வாளர்களும் முன்வருதல் வேண்டும். அன்றேல் நாம் எல்லோரும் பெருந்தவறு செய்தோராக மாறுவோம்.

“அல்வாயுர்” பெயருக்குத் தனிச்சிறப்பு

கவிஞர் மு.செல்லையாவின் பெயரோடு அல்வாயுர் இரண்டறக் கலந்துவிட்டது. இதனால் அல்வாயுர் பெருமை கொள்கிறது. “அல்வாய் என்றவுடன் அகத்தில் தோன்றும் அமுதகவித் திருவுருவம் ஒன்றே நித்தச் சொல்லும்” “அல்வாயுர்

நாமந் தன்னை அரங்கினில் அறியச்செய்த செல்லையா கவிஞன்” என்றவாறான கூற்றுகள் கவிஞர் அவர்களுக்குரிய தனியிடத்தைப் பறைசாற்றி நிற்கின்றன.

மனோகரா என்ற பெயர் இன்று எல்லா இடங்களிலும் புகழ்பரப்பி நிற்கின்றது என்றால் அது கவிஞரின் தொலை நோக்கின் விளைவாகும். 1927 அளவில் எமது ஊருக்கென ஒரு வாசிகசாலையைத் தோற்றுவித்து “மனோகரா” என்ற அழகான பெயரையும் என்றென்றும் மாங்களம் பொங்கும் நிறங்களையும் தெரிந்தெடுத்து உதவியவர். வாசிகசாலையின் திறப்பு விழாவுக்கு ஆரிய திராவிட பாஷா அபிவிருத்திச் சங்க உறுப்பினர்களில் ஒருவரான பண்டிதமணி நவநீத கிருஷ்ண பாரதியார் அழைக்கப்பட்டிருந்தார். அத்தினமே கவிஞர் அவர்கள் கவிதையுற்றெடுப்பதற்கு ஊக்குவிப்பு வழங்கப்பட்ட நாளாகும். ஆடிப்பிள்ளையார் ஆயை பரிபாலன சபையின் உருவாக்கத்தில் முன்னோடியாகவும் கவிஞர் அவர்கள் இருந்துள்ளார்.

அம்மா வெளியே வா அம்மா!

அழகாய் மேலே பாரம்மா !

சும்மா இருந்த சந்திரனைத்

துண்டாய் வெட்டினதாரம்மா?

வட்டத்தோசை சுட்டதுபோல்

வானிலிருந்த சந்திரனைத்

துட்டச் சிறுவன் யாருடைத்தான்

சொல்வாய் உண்மை தோன்றிடவே:

மட்டிப்பயலவன் வெட்டி விட்டு

மற்றப் பாதியை எங்கெறிந்தான் ?

கிட்ட மினுங்குங் கட்டியெலாம்

வெட்டிய மிச்சத் துண்டுகளோ ?

என்ற கவிஞரின் இப்பாடல் எமது பிள்ளைகளில் வாய்களில் என்றென்றும் ஒலிக்க வேண்டும். காந்தியத்தில்

ஆராத காதல் கொண்டு அதனை எங்கள் சமூகத்தில் பரவச்செய்த, “யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்” என வாழ்ந்த, எவரையும் எதற்காகவும் வெறுக்காத மற்றவர் உயர்வில் அக்கறையுடன் கூடிய பரந்த மனங்கொண்ட “உள்ளத்தில் உண்மையொளியுள்ள” அல்வாயூர்க் கவிஞர் திரு மு.செல்லையா அவர்களின் பெயரும் புகழும் இன்னும் பல யுகங்கள் வாழும்

கவிஞரின் பொருள்பொதிந்த படைப்புக்களை இன்னொரு தளத்திற்கு எடுத்துச் செல்ல இத்தகையதொரு பெருந்திரட்டாகக் வெளிக்கொணர்வதில் நாம் மிக்க மகிழ்ச்சியடைகிறோம். இந்தப் பெருமுயற்சிக்கு ஊன்றுகோலாக விளங்கிய கவிஞர் மு.செல்லையா நிறுவன உறுப்பினர்களான திருவாளர்கள் க.வரதவேல், ஐ.உதயரத்தினம், க.மகேந்திரராசா, தி.செல்வநாதன், த.அசோகன் முதலியோரை மனமுவந்து பாராட்டுகிறேன். மறுபுறத்திலே சகல விதத்திலும் எம்மோடு ஒத்துழைத்து பல்வேறு விதமான ஆலோசனைகளையும் நிதி உதவியையும் வழங்கி ஒத்துழைப்பு நல்கிய பேரப்பிள்ளைகளுக்கும் வாழ்த்துக்களைத் தெரிவிக்கிறேன். எல்லாவற்றிலும் மேலாக இந்நூலின் பதிப்பாசிரியர்களாகிய கலாநிதி சு.குணேஸ்வரன், மா.செல்வதாஸ் இருவரும் விடாமுயற்சியுடன் கூடிய தேடலினூடாக கவிஞருடைய ஆக்கங்களில் பெருமளவானவற்றை வெளிக்கொணர உதவியுள்ளனர். கவிஞர் என்னும் ஆளுமை நீடித்து நிலவும்வரை பதிப்பாசிரியர்களும் தொடர்ந்து வாழ்வார்கள். இவர்களுடைய தேடல்களுக்குத் துணைநின்ற அனைத்து நல் உள்ளங்களுக்கும் இத்தருணத்தில் நன்றியைத் தெரிவிப்பதற்கும் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

■ ■

அல்வாயூர்க் கவிஞர் செல்லையா நிறுவனம் வழங்கிய வெளியீட்டுரை

அல்வாயூர்க் கவிஞர் மு.செல்லையா அவர்களின் நூற்றுப் பத்தாவது ஜனனதினத்தினையொட்டி அன்னாரது படைப்புக்கள் தொகுக்கப்பட்டு ஒரே பார்வைக்குரிய நூலாக வெளியிடுவதில் பெரும் மகிழ்ச்சியடைகிறோம். அல்வாயில் முருகன் குஞ்சரம் குடும்பத்தில் பிறந்த செல்லையா அவர்கள் அறுபது ஆண்டுகள் இவ்வுலகில் வாழ்ந்தவர். மிக இளமையிலேயே பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியராகி தேவரையாளி சைவ வித்தியா சாலையில் கடமையினை ஆற்றிய பின்னர் அல்வாய் ஸ்ரீலங்கா வித்தியாசாலையினை வடஅல்வை க. முருகேசு அவர்களுடன் இணைந்து ஸ்தாபித்து அதன் தலைமை ஆசிரியராக 1966ம் ஆண்டு வரை கடமையாற்றி ஓய்வு பெற்றவராயினும் ஒரு மாத ஓய்வூதியத்தினைத் தானும் பெறு முன்னர் ஒடுக்கப்பட்ட சமூகத்தைச் சார்ந்த மக்களின் சமத்துவத்துக்காக ஓயாது பாடுபட்டுக் கொண்டிருந்த நிலையில் வடபகுதியில் யாழ்ப்பாண நகரில் வசித்த உயர் அதிகாரிகளைச் சந்திக்கச் சென்ற வேளையில் அவருக்கு ஏற்பட்ட மாரடைப்புக் காரணமாக பயணித்துக் கொண்டிருந்த மோட்டார் காரிலேயே அவருடைய ஆத்மார்த்த நண்பர்களின் மடியிலேயே மரணித்தவர்.

அன்னார் புலால் உண்ணாத சைவர். காந்தியத்தினால் ஆகர்ஷிக்கப்பட்ட நிலையில் கதராதையே உடுப்பவர். எந்த நேரமும் திருநீறணிந்த நெற்றியினனாய் இனிய சொல்லுக்குரிய வராகத் திகழ்ந்தவர். ஒடுக்கப்பட்ட சிறுப்பான்மைச் சமூகத்தில் முதல் பயிற்றப்பட்ட சைவாசிரியரான தன்னைப் பெருமிதத்துடன் கூறிக்கொள்வார். எளிமையான தமிழ் நடையில் கவி புனையும் வல்லமையுடையவர். எமது பிரதேசத்தில் ஒரு காலத்தில் வெளிவந்து கொண்டிருந்த “ஈழகேசரி” ஆக்க இலக்கிய

கர்த்தாக்களுக்கு தளமமைத்துக் கொடுத்த நிலையில் செல்லையா அவர்களும் அதனை நன்கு பயன்படுத்திக் கொண்டதுடன் பல்வேறு இலக்கிய முயற்சிகளில் தன்னை அடையாளப்படுத்திக் கொண்டார். இவ்வாறாக செல்லையா அவர்கள் கவிதை வானிலே கொடிகட்டிப் பறந்தவர். அந்தக் காலத்தில் செல்லையா அவர்கள் பங்குபற்றாத கவியரங்கமே இல்லையெனலாம்.

கவிதைகள், கட்டுரைகள், நினைவு மலர்கள், ஆலயங்கள் மீது தனிப்பாடல்கள் என யாத்தவர். இந்நிலையில் “வளர்பிறை” என்ற நூல் 1952 இல் முதலில் வெளியிடப்பட்டது. பின்னர் இலங்கையில் அமைந்துள்ள பிரசித்திவாய்ந்த ஆலயங்கள் பற்றிய பாடல்கள் தொகுக்கப்பட்டு சிறு நூல்களாக வெளிவந்தன. இவருடைய ஆக்கங்களிலே புதிய “வண்டுவிடுதூது” என்ற கவிதை, வானொலிக் கவிதைப்போட்டியில் முதற்பரிசாகத் தங்கப் பதக்கத்தைப் பெற்றுக்கொண்டது. அவரது ஆக்கங்கள் முழுமையாகத் தொகுக்கப்படாமல் சிதறுண்டு இருந்தன.

எனினும் கவிஞர் அவர்களது ஜனனதின நூற்றாண்டில் எடுக்கப்பட்ட நூற்றாண்டு விழாச் சபையின் முயற்சியில் கவிஞர் ஆக்கங்கள் தொகுக்கப்பட்டு வெளிக்கொணரவேண்டும் என்ற நோக்கு இதுகாலவரை முன்னெடுக்கும் வாய்ப்பு இல்லாமை எமது துரதிஷ்டமாகும். இன்று பாடசாலைகள் மட்டத்தில் தமிழ் கற்கும் உயர் வகுப்பு மாணவர்கள் முதல் பல்கலைக்கழகத்தில் ஆய்வு மேற்கொள்ளும் மாணவர்கள் வரை “அல்வாயூர்க்கவிஞர்” மு.செல்லையா பற்றிய தேடல்களுக்கும் அவர் பற்றிய முழுமையான ஒரு தொகுப்பு அவசியமாக இருப்பதனால் ஊர் சார்ந்த நிலையில் அமையப்பெற்ற “அல்வாயூரக் கவிஞர் செல்லையா நிறுவனம்” கவிஞரின் ஆக்கங்கள் கொண்ட தொகுப்பினை பல்வேறு சிரமங்களின் மத்தியில் வெளிக் கொண்டு வந்துள்ளது.

இந்த வகையில் கவிஞரின் புலமையினை மதித்து எம்மோடு ஒத்துழைத்த ஆய்வாளர்கள் புலமையாளர்களுக்கு

அமைப்பு சார்ந்த நிலையில் எமது மனமார்ந்த நன்றியினைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். மேலும் இதனை ஒழுங்கு செய்தும் எமக்கு வழிகாட்டியாய் இருந்து செயற்படும் அன்புக்கும் மதிப்பிற்குரிய கலாநிதி சுப்பிரமணியம் குணேஸ்வரன் (ஆசிரியர்), திரு.மார்க்கண்டு செல்வதாஸ் (ஆசிரியர்) அவர்களுக்கும் நன்றி கலந்த பாராட்டுக்களையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

மேலும் இந்நூல் வெளிவருவதற்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் தந்து நிதியுதவியையும் வழங்கிய அவரது பேரப்பிள்ளைகளான திரு.திருமதி சர்வேஸ்வரன் சுதர்சனா (கனடா), திரு.திருமதி கந்ததாசன் சங்கீதா (சுவிஸ் லாந்து), திரு.திருமதி இரத்தினசிங்கம் செல்வராபி (லண்டன்) மற்றும் பல வழிகளிலும் உதவி புரிந்த திரு.சிவகுரு கணேசலிங்கம், திரு.விவேகானந்தன் கவிச் செல்வன் ஆகியோருக்கும் எமது மனம்நிறைந்த பாராட்டுக் களையும் நன்றிகளையும் தெரிவித்துக் கொள்வதில் பெருமகிழ்ச்சியடைகிறோம்.

இன்று புகோளரீதியிலும், தேசியரீதியிலும் “மனோகரா” என்ற பெயரைத் தனது புலமையினாலும் சமூகப் பணிகளாலும் அடையாளப்படுத்தி நிலைபெற வைத்துக்கொண்ட அல்வாயூர்க் கவிஞர் என்றென்றும் போற்றுதலுக்குரியவராவர்.

இத்தொகுப்பு நூலானது கவிஞரின் ஆக்கங்களைக் கொண்ட முதற் பெரும் தொகுப்பாக அமைகிறது. தமிழ் உலகு அன்னாரின் படைப்புக்களைச் சுவைத்து எதிர்காலச் சந்ததி களுக்கும் கையளிக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறோம்.

பதிப்புரை

கலாநிதி சுப்பிரமணியம் குணேஸ்வரன் மார்க்கண்டு செல்வதாஸ்

நூற்பெயர்

“அல்வாயூர்க் கவிஞர் மு.செல்லையா படைப்புகள்” என்ற மகுடம் தாங்கி வெளிவரும் இப்பெருந் திரட்டு 20 ஆம் நூற்றாண்டின் ஈழத்துக் கவிஞர்களில் ஒருவரான, சைவமும் தமிழும் காந்தீயமும் சமூக விடிவும் எனும் நால்வகை மணிகளையும் தம் அறிவின் அணிகலன்களாகக் கொண்டு வாழ்ந்த கவிஞர், கட்டுரையாசிரியர், கதாசிரியர், நல்லாசிரியர், சமூகமுன்னோடி என்றெல்லாம் ஈழத்து இலக்கியப் பரப்பில் முத்திரை பதித்த மு. செல்லையா (1906.10.07-1966.12.09) அவர்களின் எழுத்துக்கள் அடங்கிய முதற்பெருநூல் ஆகும்.

நூலாசிரியர்

மு.செல்லையா அவர்கள் இருபதாம் நூற்றாண்டின் முதற்தசாப்தமாகிய 1906 ஆம் ஆண்டு ஐப்பசி மாதம் 07 ஆந் திகதி யாழ்ப்பாணம் வடமராட்சியின் அல்வாய்க் கிராமத்திலே முருகர் குஞ்சரம் தம்பதியருக்கு இரண்டாவது புதல்வராகப் பிறந்தார். வைத்திலிங்கம், பொன்னையா(அண்ணாவியார், கலைப்போதனாச்சுடர்), தங்களுபம், சின்னத்தங்கம் ஆகியோர் இவரின் உடன்பிறப்புக்கள். துணைவியார் நாகமுத்து ஆவார்.. விவேகானந்தன், சபாலிங்கம், பாரதி ஆகியோரை நன்மக்க ளாகப் பெற்றார்.

மு. செல்லையா அவர்கள், சைவப்பெரியார் கா. சூரனின் மாணாக்கர் பரம்பரையின் முதல் வித்து. அவரிடம் சமயம், மொழி, இலக்கியம், ஆகியவற்றைக் கற்றதோடல்லாமல் தமிழில்

விசேட தேர்ச்சி பெறும்பொருட்டு கரவெட்டிப் பண்டிதர் திரு க. மயில்வாகனம் உபாத்தியாயரிடம் இலக்கண இலக்கிய நூல்களையும் சமய அறிவுக்கு அடிப்படையாகப் புராணத்தையும் சைவப் பெரியார் சூரன் அவர்களின் வழிகாட்டலிலேயே கற்றுத் தேர்ந்தார். பிற்காலத்தில் மதுரைப் பண்டிதர் பரீட்சைக்காக பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களிடமும் வித்துவான் ந. சுப்பையாபிள்ளையவர்களிடமும் பாடங்கேட்டார்.

1927 ஆம் ஆண்டு கோப்பாய் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையில் ஆசிரியர் பயிற்சியை நிறைவுசெய்து கொண்டு வெளியேறினார். தேவரையாளிச் சமூகத்தின் மத்தியில் இருந்து தோன்றிய முதலாவது பயிற்றப்பட்ட சைவஆசிரியன் என்ற பெருமையும் பெயரும் மு.செல்லையா அவர்களுக்கே உரியது. தேவரையாளி சைவவித்தியாசாலையில் ஆசிரியராக, தலைமையாசிரியராக 24 வருடம் சேவையாற்றினார். பண்டிதர், ஆசிரியர், தலைமையாசிரியர், கவிஞர், கட்டுரையாளர், நாடகாசிரியர், சோதிடர், பேச்சாளர், சமூக விடுதலை விரும்பி, சமூக முன்னோடி ஆகிய பல்பரிமாண ஆளுமை மிக்கவர். 1927 இல் மகாத்மா காந்தியை யாழ்ப்பாணத்தில் தரிசிக்கும் வாய்ப்புப் பெற்றவர். சைவசமய அபிமானியாகவும் காந்தியைக் கொள்கை களின்பால் ஈர்க்கப்பட்டு ஆராக் காதல் கொண்டு கதர் உடைய ணிந்து காந்திய வாதியாகவே தன் வாழ்வை மேற்கொண்டவர்.

கவிஞர் மு.செல்லையா அவர்கள் அல்வாய் சிறிலங்கா வித்தியாலயத்தை அல்வாய் வடக்கு க. முருகேசு உபாத்தியாயர் அவர்களுடன் இணைந்து தோற்றுவித்து வித்தியாலயத்தின் தலைமையாசிரியராகவும் பணியாற்றியவர். (ஆதாரம் : யா/அல்வாய் சிறீலங்கா வித்தியாசாலை வெள்ளிவிழா மலர், 1980) தீண்டாமைக்கெதிராகக் குரல்கொடுக்க 30.05.1934 இல் உருவாக்கப்பட்ட “ஹரிசன வாலிபர் சங்கம்”, வாலிபர் மகாநாடு தொடக்கம் காந்தியடிகளைப் பின்பற்றி உருவாக்கப்பட்ட “காந்திய சேவா சங்கம்”, மற்றும் “வடஇலங்கை சைவ சமரச சங்கம்” ஆகியவற்றின் உருவாக்கத்திற்கு உழைத்து சமூகப்

புரட்சியை ஏற்படுத்தினார். சிறுபான்மைத் தமிழர் மகாசபை, யாழ்ப்பாண வாலிபர் காங்கிரஸ் முதலான சமூக அமைப்புக்களுடன் இணைந்து செயற்பட்டுள்ளார். இவற்றுடன் யாழ் இலக்கிய வட்டத்தில் உறுப்பினராகவும், 1963 இலங்கைத் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத்தில் தலைவராகவும் இருந்து இலக்கியபணிக்கு உதவியுள்ளார். “அல்வாய் மனோகரா சனசமூக நிலையம்” உருவாக்கத்திற்கு உழைத்ததோடல்லாமல் 1940 களில் உருவாக்கப்பட்ட “மனோகர கான சபா”, அல்வாய் சாமணந்தறை ஆலய பரிபாலனசபை முதலான பொது அமைப்புக்களின் உருவாக்கத்திலும் தொடர் வளர்ச்சியிலும் முன்னின்று உழைத்திருக்கிறார்.

கவிஞர் அவர்களை நினைவுபடுத்தும் சில குறிப்புக்களை இவ்விடத்தில் மேலும் பதிவுசெய்யலாம். 1973 ஆம் ஆண்டு அல்வாய் சாமணந்தறை ஆலய முன்றலில் “கவிஞர் செல்லையா அரங்கு” அமைக்கப்பட்ட காலந்தொடக்கம் சிவராத்திரி காலத்தில் வருடாந்தம் கலைநிகழ்வுகள் நிகழ்த்தப்படுகின்றன. வருடாந்தம் நவம்பர் 09 ஆந் திகதி லீலா பஞ்சாங்க நாட்காட்டியில் அன்னாரது நினைவுதினம் பதிவுசெய்யப்பட்டிருக்கிறது. 1972 ஆம் ஆண்டுமுதல் அல்வாய் கிராம நுழைவாயிலில் “கவிஞர் செல்லையா வீதி” என்ற பெயர் சூட்டப்பட்டுள்ளமை, தேவரையாளி இந்துக்கல்லூரியின் மண்டபம் ஒன்றுக்கு “கவிஞர் செல்லையா மண்டபம்” என்ற பெயர் சூட்டப்பட்டுள்ளமை, இவையாவும் அன்னாரின் சேவைகளை வரலாற்றில் நினைவுபடுத்துவனவாக அமைந்துள்ளன.

தனது பணிக்காலத்தில் அல்வாய், வதிரி, தேவரையாளி, கொற்றாவத்தை, கரவெட்டி மற்றும் அயற்கிராமங்களில் வாழ்ந்த பிள்ளைகளின் கல்விவளர்ச்சியிலும் கலை வளர்ச்சியிலும் சமயம், பண்பாடு ஆகியவற்றின் வளர்ச்சியிலும் மிகுந்த அக்கறை கொண்டு உழைத்திருக்கிறார். ஆசிரியர் ஆ.ம செல்லத்துரை, அண்ணாவினார் தம்பிசுயா, எழுத்தாளர் தெணியான், பொறியியலாளர் வே.சிவயோகன், பேராசிரியர் மா.

கருணாநிதி, கணக்காளர் க.கமலேஸ்வரன் முதலான நீண்ட பட்டியல் ஒன்று கவிஞரின் மாணக்கர் பரம்பரையைக் கொண்டது. தனது பணிக்காலத்தில் சைவப்புவவர் சி. வல்லிபுரம், முருகேசு உபாத்தியாயர், ஆ.ம செல்லத்துரை ஆசிரியர், க.கிருஷ்ணபிள்ளை ஆசிரியர் முதலானோரை நல்ல நண்பர்களாகவும் வரித்துக் கொண்டு சமூகத்தின் உயர்வுக்காக உழைத்திருக்கிறார் என்பது இன்றைய தலைமுறைக்கு நல்ல எடுத்துக்காட்டாக உள்ளது.

நூலாசிரியர் இலக்கியத்தின்

1930-1950 கள் வரை ஈழத்து இலக்கியப் பரப்பில் காலூன்றி நின்ற ஈழகேசரிக் காலக் கவிஞர்களில் ஒருவராகக் கணிப்புப் பெற்றார். கவிதைகளுடன் கட்டுரைகள் கதைகள் எழுதிய போதிலும் கவிதைகள் ஊடாகவே இலக்கிய உலகில் அடையாளம் காணப்பட்டார். 1952 ஆம் ஆண்டு தனிக் கவிதைகளையும் பிரபந்தங்கள் சிலவற்றையும் உள்ளடக்கி வெளிவந்த “வளர்பிறை” என்ற கவிதைத்தொகுதி தமிழ்த் தென்றல் திரு வி. கல்யாணசுந்தரமுதலியார் அவர்களாலும் நாமக்கல் வெ.இராமலிங்கம்பிள்ளை அவர்களாலும் பாராட்டப் பட்டது. அவர் எழுதிய “அம்மா வெளியே வா அம்மா” எனத் தொடங்கும் “வளர்பிறை” எனும் தலைப்பிலான ஈழத்தின் புகழ்பெற்ற கவிதையை எழுதியதன் மூலம் முக்கியமான குழந்தைக் கவிஞராகவும் தன்னை நிலை நிறுத்தினார்.

மரபுக் கவிதைகளையே அதிகம் யாத்தவர். தூது, பதிகம், பிள்ளைத்தமிழ், உலா, திருப்பள்ளியெழுச்சி முதலான பிரபந்த வடிவங்களில் பல பிரபந்தங்களை ஆக்கியுள்ளார். நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட தனிப்பாடல்களைப் பாடியுள்ளார். வெண்பா, விருத்தம் ஆகிய யாப்புக்களைக் கையாண்டு பெரும்பாலான கவிதைகளை எழுதியுள்ளார். நாட்டார் வடிவம் சார்ந்த பாடல்களையும் பொதுமக்களிடம் அதிகம் வரவேற்பைப் பெற்ற சிந்து, கும்மி

ஆகிய வடிவங்களையும் தனது கவிதைகளில் கையாண்டுள்ளார். எளிமையும் இனிமையும் சந்தமும் பொருந்திய இன் தமிழில் அமைந்த பிரபலமான பாடல்மெட்டுக்களில் (நந்தவனத்திலோராண்டி..., தேசம் ஞானம் கல்வி...) அமைந்த கவிதைகளையும் யாத்துள்ளார்.

கவிஞர் மு. செல்லையாவின் மற்றுமொரு ஆளுமையை அவர் எழுதிய கட்டுரைகள் ஊடாகக் கண்டு கொள்ளலாம். குறித்த கட்டுரைகளின் பொருளும் அவற்றை வாசகர்களிடம் கொண்டுசேர்க்கும் மொழிநடையின் வசீகரமும் செல்லையாவுக்குத் தனித்துவமான நடையினை உருவாக்கின. இதற்குரிய களத்தை ஈழகேசரி மிகத் தாராளமாக வழங்கி ஊக்குவித்துள்ளது. அநுசயா, அபூதன், முருகவரோதயன் ஆகிய புனை பெயர்களிலும் மு. செல்லையா என்ற தனது இயற்பெயரிலும் ஈழகேசரியில் ஐம்பதிற்கும் மேற்பட்ட கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார். எளிமையும் எள்ளும் கோபமும் நிறைந்த அவரின் கட்டுரைகள் மொழி, சமயம், சமூகம், அரசியல், பண்பாடு, இலக்கியம் குறித்தவையாக அமைந்துள்ளன.

கவிஞர் அவர்கள் பழமையின் பிடிப்பில் யைத்திருந்த வராயினும் புதுமையை வரவேற்கவும் துணிந்தவர். இதனாலேயே அவருடைய படைப்புக்களில் கவிதைகள், சிறுகதைகள் கட்டுரைகள், இலக்கணம், பத்தி எழுத்து ஆகிய பல்வகை வடிவங்களை கண்டு கொள்ள முடிகின்றது.

கவிஞர் மு.செல்லையா அவர்கள் ஆசிரியராகப் பணி செய்யக் கிடைத்த நற்பேறால் தமிழ் கற்கும் பிள்ளைகளின் தமிழ் இலக்கண ஆற்றலை மேம்படுத்தும் விதத்தில் “பாஷெப்பயிற்சி” என்ற இலக்கணப் பகுதி ஒன்றினையும் எழுதியுள்ளார். இது பாடத்திட்டத்துடன் தொடர்புபட்ட வகையில் பிள்ளைகளின் கற்றலுக்கு உதவக்கூடிய உசாத்துணை நூலாக அமைந்திருக்கிறது.

இந்த வகையில் மு. செல்லையா அவர்களின் இலக்கியத் திறனுக்கு ஊடாக தமிழ்ச் சமூகத்தின் சமூக, பொருளாதார,

பண்பாட்டு, அரசியற் பின்னணியை அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. மக்களின் வாழ்வுநிலையும் காலமும் செல்லையாவின் படைப்புகளின் ஊடாக மிகத் தெளிவாகப் புலப்படுவதனை இத்தொகுப்பினூடாக அறிந்து கொள்வதற்கு ஆதாரநூலாக இது மிளிரும் என நம்பலாம்.

பெரும்பதிப்பின் தேவை

1930 களின் ஈழத்துக் கவிதை வரலாற்றில் கவிஞர் மு. செல்லையாவுக்கு முக்கியமான இடமுண்டு. எனினும் இதுவரை அவர் எழுதிய கவிதைகள் முழுமையாகத் தொகுக்கப் படவில்லை. அதேபோல் மொழி, இலக்கண வளர்ச்சியிலும் அவரின் பங்களிப்பு முக்கியமானது. இந்த நோக்கங்களைக் கருதி மு. செல்லையா எழுதிய படைப்புகள் அனைத்தையும் தொகுக்கவேண்டிய தேவை ஏற்பட்டது. எனவே, முழுமையாகக் கொண்டு வரவேண்டியது காலத்தேவையும் இலக்கிய வரலாற்றுக்குப் பயனுள்ள முயற்சியுமாகும் என்று எண்ணினோம்.

இத்தொகுதிக்கு முன்னர் அவருடைய சில படைப்புகள் நூல்களாக வெளிவந்துள்ளன. அவற்றுள் “பொலிகண்டி கந்தவனநாதர் தோத்திரக் காரிகை” (1932), “தேசிய கீதம்” (1932), “வளர்பிறை” (1952), “குமாரபுரக் குமரவேள் பதிகம்” (1955), “தங்கத் தமிழ்க்கண்” (1961), “புதிய வண்டுவிடு தூது” (1963), “பரீட்சைச் சித்திக்கேற்ற பாவைப்பயிற்சி” (1963), “மேலைக்கரம்பன் முருகமூர்த்தி தோத்திரக் காரிகை” (1965), (கிடைக்கப்பெறாதவை : அல்வாய் வேவிலந்தை அம்மன் பதிகம், வற்றாப்பளை அம்மன் துதி, சுகாதார சுலோகங்களும் கும்மிபுடும், கதிர்காமக் கந்தப்பெருமான் வேல்வெண்பா) ஆகியன கவிஞர் வாழ்ந்த காலத்தில் வெளிவந்தவையாகும். அவர் பத்திரிகைகளிலும் சஞ்சிகைகளிலும் மலர்களிலும் எழுதிய படைப்புகளும் மேற்குறித்த கோயிற் பிரபந்தங்களும் ஏனையவையும்,

தனித்தனிப் பிரசுரங்களாக சிறிய நூல் வடிவில் வெளிவந்து இன்று கிடைப்பதற்கு அரிதாகிவிட்டன.

அண்மைக்காலத்தில் ஈழத்து இலக்கியப் பரப்பில் புலமையாளர் பலரின் படைப்புகள் அரும்பாடுபட்டுத் தேடி எடுக்கப்பட்டு ஒருங்கிணைக்கப்பட்டு மீள்பதிப்பாக வெளிவரும் ஆரோக்கியமான சூழல் காணப்படுகிறது. அச்சூழலில் செல்லையாவின் எழுத்துக்களும் மீள்பதிப்பாகக் கொண்டு வந்து ஈழத்து இலக்கியத்திற்கு வளம்சேர்ப்பது சமூக மற்றும் இலக்கியக் கடமைகளில் முதன்மையானது எனக் கருதியமையால் சுமார் இரண்டு வருடங்களுக்கு மேலாக இப்பணிக்காக உழைத்து வெளிக் கொணர்ந்துள்ளோம்.

நூல் அமைப்பு

இந்நூல் கவிதைகள், சிறுகதைகள், கட்டுரைகள், பத்தி எழுத்துக்கள், மொழி இலக்கணம், பின்னிணைப்பு, அநுபந்தம் ஆகிய ஏழு பகுதிகளைக் கொண்டது.

அதன் முதற்பகுதியில் கவிதைகள் அமைந்துள்ளன. கவிஞர் எழுதிய பிரபந்தங்களும் தனிப்பாடல்களும் உள்ளடங்கலாக 88 தலைப்புகளில் கவிதைகள் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன. கடவுளரைப் பாடியவை, தமிழைப் பாடியவை, பெரியோரைப் பாடியவை, சமூகத்தைப் பாடியவை, தேசத்தைப் பாடியவை, சிறாருக்குப் பாடியவை, இதழ்களைப் பாடியவை, பல்வகையாகப் பாடியவை ஆகிய எட்டுத் தலைப்புக்களில் பொருள் அடிப்படையில் அவை வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

இரண்டாவது பகுதியில் சிறுகதைகள் அமைந்துள்ளன. 1938 முதல் 1966 வரை எழுதியவற்றுள் 15 சிறுகதைகளை இவ்வகைப்பாட்டுக்குள் இனங்கண்டு கால அடிப்படையில் உள்ளடக்கியுள்ளோம். இவற்றுள் பெரும்பாலானவை ஈழகேசரியில் வெளிவந்தபோது அநுசுயாவின் கட்டுரைகள் என்ற பொதுப்பெயரிலேயே பலராலும் அழைக்கப்பட்டு வந்துள்ளன.

ஆனால் 1930 கள் ஈழத்தில் முதற்தலைமுறையினர் சிறுகதை எழுதிய காலம். அமைப்பின் அடிப்படையிலும் அவை குறித்து நிற்கும் பொருளின் அடிப்படையிலும் அவற்றைச் சிறுகதைகளாகச் கொள்வதற்குரிய பண்புகள் அதிகம் இருந்ததன் காரணமாக சிறுகதைகள் என்ற வகைப்பாட்டுக்குள் உள்ளடக்கியுள்ளோம். ஈழநாடு சிறுகதைத் தொகுப்பில் வெளிவந்த "காதல் காற்சட்டையும்" மற்றொரு சிறுகதையான "காற்சட்டையும் வேட்டியும்" யதார்த்தச் சிறுகதை என்ற தலைப்பில் இடம்பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

மூன்றாவது பகுதியில் கட்டுரைகள் அமைந்துள்ளன. அவை தமிழும் சான்றோரும், சமூகமும் பண்பாடும், சமயமும் அரசியலும், நகைச்சுவையும் பிறவும் ஆகிய நான்கு தலைப்புக்களில் கட்டுரைகள் வெளிவந்த கால அடிப்படையில் வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. கட்டுரைகள் அக்காலத்தின் உரைநடை வடிவமாக வளர்ச்சி பெற்றபோது மு.செல்லையா அவர்களும் பல வித பரிசோதனை முயற்சிகளை மேற் கொண்டுள்ளார். கட்டுரைக் குரிய பொது அமைப்புடன் அமைந்த தோடல்லாமல் வினாவிடை வடிவில், உரையாடல் வடிவில், நாடகப்பாணியில் அமைந்த புதுமையை எம்மால் இனங்காண முடிந்தது. ஒரு கட்டுரைக்குள் அழைப்பிதழைக்கூட இணைத்திருக்கின்றார். இவையெல்லாம் இன்றைய புனைவு மற்றும் புனைவுசாரப் படைப்புக்களின் உத்திகளுக்கு முன்னோடியாக அமைந்துள்ளன என்றே கருத வேண்டியுள்ளது.

நான்காவது பகுதியில் பத்தி எழுத்துக்களும் குறிப்புகளும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

ஐந்தாவது பகுதியில் பின்னிணைப்பு அமைந்துள்ளது. அதில் கவிஞர் மு. செல்லையா தொடர்பாக எழுதப்பட்ட நான்கு கட்டுரைகளை ஆய்வுநோக்கில் பார்ப்பதற்கு வசதியாக இணைத்திருக்கிறோம்.

கவிஞர் மு. செல்லையாவின் “புதிய வண்டுவிது தூது” என்ற பிரபந்தத்திற்கு புலோலியூர் தமிழறிஞர் கந்தமுருகேசனார் அவர்கள் எழுதிய இரசனைக்குறிப்பினை கந்தமுருகேசனாரின் மாணாக்கர்களில் ஒருவராகிய என்.கே.எஸ். கிருஷ்ணபிள்ளை அவர்களிடமிருந்து பெற்று உட்பிட்டி செல்லத்துரை சுதர்சன் பாதுகாத்து வைத்திருந்தார். அவர் “இரட்டைப்பிறவியின் இன்கவித்துது கவிஞர் செல்லையா காலக்கண்ணாடி” என்ற கிடைப்பதற்கரிய அப்பிரதியை எமக்குத் தந்துதவினார். அப்பிரதி கவிஞரின் வண்டுவிடுதூது என்ற பிரபந்தத்தை இரசித்துச் சுவைப்பதற்கு அடிப்படையாக அமைந்துள்ளது. அதனையே முதலாவதாகச் சேர்த்திருக்கிறோம்.

கவிஞர் மு. செல்லையாவின் புதிய வண்டுவிடுதூது என்ற பிரபந்தம் இலங்கை வானொலி நிலையத்தாரால் நடாத்தப்பட்ட போட்டியில் தங்கப்பதக்கப் பரிசினைப் பெற்றது. இதனால் கவிஞர் அவர்களுக்கு வாழ்த்தும் வரவேற்பும் அளிக்கும் முகமாக 20.09.1958 இல் யாழ்ப்பாணத் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம் எடுத்த விழாவில் இரசிகமணி கனக செந்திநாதன் அவர்கள் “கவிதை வானில் ஒரு வளர்பிறை” என்ற தலைப்பில் உரை நிகழ்த்தினார். அந்த உரையின் எழுத்து வடிவம் ஐப்பசி 1958 ஆம் ஆண்டு வரதர் வெளியீடாக வந்துள்ளது. அந்நூல் கவிஞர் மு. செல்லையாவின் வெளிவந்த கவிதைகளையும் கட்டுரைகளையும் இலக்கிய உகைம் அறிந்து கொள்வதற்கு ஆதாரமாக அமைந்துள்ளது. அதனையும் இங்கு இரண்டாவதாக இணைத்திருக்கிறோம்.

நவம்பர் 1982 ஆம் ஆண்டு ஈழத்துச் சிற்றிதழான மல்லிகை, கவிஞர் மு. செல்லையாவின் உருவப்படத்தை இதழின் முகப்படையில் பதித்துக் கௌரவித்தது. அவ்விதழில் பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி அவர்கள் “வாழும் பெயர்” என்ற தலைப்பில் மு.செல்லையாவைப் பற்றி எழுதிய அட்டைப்படக் குறிப்பு இலக்கியத்துறையில் செல்லையாவின் இலக்கியப்

பங்களிப்பை மதிப்பிடுவதற்கும் அவரது முக்கியத்துவத்தை ஆய்வு செய்வதற்கும் ஆதாரமாக அமைந்துள்ளது. அதனை மூன்றாவதாக இணைத்திருக்கிறோம்.

இறுதிக்கட்டுரை சமூக முன்னோடிகளில் ஒருவராகிய ஓய்வு பெற்ற அதிபர் திரு செ. சதானந்தன் அவர்கள் எழுதியது. அக்கட்டுரை செல்லையா அவர்கள் இலக்கியத்திற்கு அப்பால் ஆற்றிய ஆசிரியப் பணியையும் கிராமம் சார்ந்த சமூகப்பணிகளையும் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் விடிவிற்கு உழைத்த அரசியற்பணியையும் எடுத்துக்காட்டுவதாக அமைந்துள்ளது.

மேற்குறித்த நான்கு கட்டுரைகளும் அவற்றின் உள்ளடக்கத்திற் கேற்ப தனித்தனிச் சிறப்புடையன. கவிதையின் நயத்தை, இலக்கியச் செயற்பாட்டை, ஈழத்து இலக்கியப் பரப்பில் கவிஞரின் பங்களிப்பை, கவிஞர் தான் சார்ந்த சமூகத்திற்கு ஆற்றிய பங்களிப்பை மேற்குறித்த நான்கு கட்டுரைகளும் விரித்து உரைக்கின்றன. இவை இத்தொகுப்பில் உள்ள கவிஞரின் படைப்புக்களை கருத்தியல் அடிப்படையில் உரையாடுவதற்கும் ஆய்வு செய்வதற்கும் உதவும் என்பது கருதி பின்னிணைப்பாகச் சேர்த்திருக்கிறோம்.

இறுதிப்பகுதியாகிய ஆறாவது பகுதியில் அநுபந்தம் அமைந்துள்ளது. அநுபந்தம் மூன்று பிரிவுகளாக வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அநுபந்தம் 1 இல் இத்திரட்டுக்காகக் கையாண்ட கவிஞரது பிரசுரங்கள், தனிப்படைப்புகள் வெளிவந்த விபரம் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. அநுபந்தம் 2 இல் கவிஞரின் வெளி வந்த நூல்கள், பிரசுரங்களின் முகப்பு அட்டைகள், அவற்றில் உள்ளடங்கியிருந்த அணிந்துரை, முன்னுரை, குறிப்புரைகள் ஆகியன எவ்வித மாற்றமும் செய்யாமல் அப்படியே சேர்த்திருக்கின்றோம்.

அநுபந்தம் 3 இல் கவிஞர் மு. செல்லையா தொடர்பான வரலாற்றுப் பதிவுகள் சிலவற்றை ஆவணங்களாக இணைத்திருக்கிறோம்.

நூற் பயன்

அல்வாயூர் கவிஞர் மு. செல்லையாவின் கவிதைகளையும் கட்டுரைகளையும் முழுமையாகப் படிப்பதற்கும் அவரின் இலக்கியநோக்கை அறிவதற்கும் இத்தொகுப்பு முதன்மை யானதாக அமையும். இந்நூலின் ஊடாக கவிஞர் மு. செல்லையா வின் கவிதைத்திறனையும் ஈழத்து மரபுக் கவிதைகளில் அவர்பெறும் இடத்தையும் அறிந்து கொள்ளவும் உதவும். இருபதாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதிவரையில் அரசியல் நிலையிலும் சமூகநிலையிலும் ஏற்பட்ட மாற்றங்களையும் அக்கால இலக்கியப் போக்கையும் அறிந்து கொள்ள மிகச்சிறந்த ஆதாரமாகவும் இத்தொகுப்பு அமையும்.

ஆங்கிலேயரின் ஆட்சிப் பின்புலத்தில் கிறிஸ்தவமயமாக்கலின் பரம்பலில் ஆலயங்கள் மீதும் சமூகஞ் சார்ந்தும் அவர் பாடிய பிரபந்தங்களும் தனிச் செய்யுட்களும் அக்கால மரபை நன்கு எடுத்துக்காட்டுவனவாக அமைந்துள்ளன. அவர் எழுதிய ஏனைய படைப்புக்களுங்கூட சமூகத்தில் ஏற்பட்ட பண்பாட்டு மாற்றத்தையும் அக்கால வாழ்க்கைமுறையினையும் அறிந்து கொள்ள வழிவகுக்கின்றன.

எனவே அரசியல் சமூக பொருளாதார பண்பாட்டு நிலைகளை இலக்கிய வழிநின்று புரிந்து கொள்ள கவிஞர் மு.செல்லையாவின் படைப்புக்கள் வழிசமைக்கின்றன என்று கூறலாம்.

நூற்பதிப்பு சிரமமும் சீர்மையும்

1932 தை மாதம் கரவெட்டி வடக்கு சிவகுக அச்சியந்திர சாலையில் அச்சிட்டு வெளியிட்ட “கந்தவனநாதர் தோத்திரக் காரிகை” யே அச்சில் வெளிவந்த கவிஞரின் முதலாவது பிரசுரம் ஆகும். 1967 ஆம் ஆண்டு இந்துசாதனப் பத்திரிகையில் வெளியாகிய “இந்துசாதனமே” என்ற கவிதையே வெளிவந்த இறுதிப்படைப்பாகக் கிடைத்துள்ளது. ஆனாலும் கவிஞரின்

முழுப்படைப்புக்களையும் பெறும் முயற்சியில் நாங்கள் பல சிரமங்களை எதிர்நோக்கினோம். அவற்றை இங்கு பதிவு செய்வது முக்கியமானது.

கவிஞர் அவர்கள் எழுதிய வளர்பிறைத் தொகுப்பும் ஏனைய சிறிய பிரசுரங்கள் பத்துக்கும் மேற்பட்டவை வெளி வந்தன என்ற தகவலும் கவிஞர் மறைவின்போது வெளியிடப் பட்ட நினைவு மலரில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஆனால் “வளர்பிறை” கவிதைத் தொகுதி தவிரந்த ஏனைய படைப்புக்களை மிக எளிதாக எம்மால் பெறமுடியவில்லை.

கவிஞர் எழுதிய பிரபந்தங்கள் என பதிவுசெய்யப் பட்டவற்றுள் அல்வாய் வேலிலந்தை அம்மன் பதிகம், வற்றாப்பளை அம்மன் துதி ஆகிய இரண்டு பிரபந்தங்களும் இதுவரை முழுமையாகக் கிடைக்கப்பெறவில்லை.

சுகாதார சுலோகங்களும் கும்மியும் என்ற கவிதைப் பகுதிகளும் கதிர்காமக் கந்தப்பெருமான் வேல்வெண்பா என்ற பிரபந்தமும் எழுதியதாக அறியப்பட்டு தேடியபோது சுகாதார சுலோகங்களும் கும்மியும் கவிதைப்பகுதியில் இருந்து கவிஞரின் மாணாக்கர் திரு சு. மகேஸ்வரன் அவர்கள் தமது நினைவிலிருந்து மீட்டுத்தந்த இரண்டு செய்யுட்கள் மாத்திரம் சேர்க்கப் பட்டுள்ளன. கதிர்காமக் கந்தப்பெருமான் மீது எழுதிய வேல்வெண்பாவும் கிடைக்கப்பெறாத நிலையிலே கவிஞரின் மறைவின்மையாட்டி வெளியிடப்பட்ட சரமகவிகள் அடங்கிய நினைவுக் கல்வெட்டிலிருந்து கவிஞரின் சமகாலத்தவரும் நண்பரும் கவிஞரின் மாணவராகவும் இருந்த ஆ.ம செல்வத் துரை அவர்கள் எழுதிய கட்டுரைப்பகுதியில் இருந்து இரண்டு செய்யுட்கள் கிடைத்தன.

இத்தொகுப்பில் 90 பொருட்தலைப்புக்களில் கவிதைகள் ஒழுங்கு படுத்தப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் “வளர்பிறை”(1952) யில் வெளி வந்தவை 33. ஏனையவற்றுள் “பொலிகண்டி கந்தவன நாதர் தோத்திரக் காரிகை” (1932), “தேசிய கீதம்” (1932),

“முள்ளியவளை குமாரபுரக் குமரவேள் பதிகம்” (1955), “தங்கத் தமிழ்க்கண்” (1961), “புதிய வண்டுவிடுதாது” (1963), “மேலைக்கரம்பன் முருகமூர்த்தி தோத்திரக் காரிகை” (1965), ஆகிய பிரபந்தங்கள் நெடுங்கவிதைகளுடன் மேலும் வெளிவந்த தனிக் கவிதை களைத் தேடிச் சேர்த்திருக்கிறோம். இன்னமும் எமது தேடலுக்கு அகப்படாத வேறு கவிதைகளும் இருக்கக்கூடும். அவை எதிர்காலத்தில் கிடைப்பின் இத்தொகுப்பு மேலும் முழுமை பெறுவதற்கு வாய்ப்பிருக்கும்.

“பொலிகண்டி கந்தவனநாதர் தோத்திரக் காரிகை” கரவெட்டி வடக்கு, நெல்லியடி சிவகுக அச்சியந்திரசாலையில் 1932 இல் பதிப்பிக்கப்பட்ட முதற்பதிப்பில் இருந்து பெற்றுக் கொண்டோம்.

“தேசிய கீதம்” பருத்தித்துறை சரஸ்வதி பிரஸ் 1932 யுள் பதிப்பித்த முதற்பதிப்பிலிருந்து பெற்றுக்கொண்டோம். பாரதமாதா, இலங்காதேவி, மகாத்மாகாந்தி, இந்தியர் படுப்பாடு, கைராட்டி னம், இலங்கையர் நிலை, சர்தார்பகத்சிங் ஆகிய 7 உபதலைப்புக் களில் தேசிய கீதம் உள்ளடங்கியிருந்தது. ஆனால் கிடைத்த பிரதியில் இறுதி இரண்டு தலைப்புக்களிலான கவிதைகள் விடுபட்டன என்ற தகவலை ஈழகேசரிப் பத்திரிகையின் நுண்படச்சுருள் (Micro film) கோப்புக்களை யாழ்ப்பாணம் பொதுசன நூலகத்தில் ஆராய்ந்தபோதே கண்டுகொண்டோம். தொடர் தேடலில் “இலங்கையர் நிலை” என்ற ஒரு கவிதை பெறப்பட்டது. எனினும் “சர்தார்பகத்சிங்” என்ற இறுதிக்கவிதை கிடைக்க வில்லை.

கவிஞர் அவர்களின் ஒரு தொகுதிக் கவிதைகளை 1952 ஆவணி மாதம் யாழ்ப்பாணம் ஆனந்தா அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்ட “வளர்பிறை” முதலாம் பதிப்பில் இருந்து பெற்றுக் கொண்டோம்.

“குமாரபுரக் குமரவேள் பதிகம்” வியாபாரிமூலை கலாபவன அச்சகத்தில் 1957ஆம் ஆண்டு பதிப்பித்த இரண்டாம் பதிப்பிலிருந்தும் “தங்கத் தமிழ்க்கண்” பருத்தித்துறை ஊழியன்

அச்சகத்தில் 1961இல் அச்சிடப்பட்டு அல்வாயூர் அன்பர்களால் வெளியிடப்பட்ட முதற்பதிப்பிலிருந்தும் பெற்றுக்கொண்டோம்.

இலங்கை வானொலிக் கவிதைப்போட்டியில் முதற்பரிசு தங்கப்பதக்கத்தை 1958இல் பெற்ற “புதிய வண்டுவிடுதாது” பருத்தித்துறை ஊழியன் அச்சகத்தில் 1963 இல் பதிப்பிக்கப்பட்டு அல்வாய் மனோகரா வாலிபர் மன்றத்தால் வெளியிடப்பட்ட முதற்பதிப்பிலிருந்தும் பெற்றுக்கொண்டோம்.

மொழி இலக்கணம் சார்ந்த “பரீட்சைச் சித்திக்கேற்ற பாஷைப்பயிற்சி” யாழ் சைவப்பிரகாச அச்சியந்திரசாலையில் ஆனி 1963 இல் பதிப்பிக்கப்பட்ட முதற்பதிப்பிலிருந்து பெற்றுக் கொண்டோம்.

சைவப்பெரியார் குலசபாநாதன் அவர்களின் வேண்டு கோளின் படி அல்வாயூர் கவிஞர் மு. செல்லையா அவர்களால் இயற்றப் பெற்ற “மேலைக்கரம்பன் முருகமூர்த்தி தோத்திரக் காரிகை” 1965 இல் சுன்னாகம் திருமகள் அழுத்தகத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்ட முதற்பதிப்பிலிருந்து பெற்றுக்கொண்டோம்.

இலங்கை கயரோகத் தடுப்புச் சங்கம் நிகழ்த்திய கவிதைப் போட்டியில் இரண்டாம் பரிசாக தங்கப்பதக்கம் பெற்ற “காச நோய்க் கீதங்கள்” என்ற நெடுங்கவிதை கிடைத்துள்ளது. போட்டி நடத்தியவர்கள், பரிசு பெற்றவர்கள், பரிசில் வழங்கியவர்கள், நடுவர்கள் பற்றிய விபரமும் கிடைத்துள்ளது. (பார்க்க : அநுபந்தம்) திரு சோ. இளமுருகனார் (உடுவில் பெண்கள் கல்லூரி), திரு மு. செல்லையா (தேவரையாளிச் சைவவித்தியாசாலை, திரு இ. திருநாவுக்கரசு (கந்தரோடை தமிழ்க் கந்தையா வித்தியாசாலை) மூவருக்கும் தங்கப்பதக்கம் பரிசாக வழங்கப்பட்டது என்ற செய்தி 1958 இல் வெளிவந்த கலைச்செல்வி இதழில் குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது. இதுவே பின்னர் “கயநோய்க் கீதங்கள்” என்ற பெயரில் பரிசுபெற்ற 5 கவிதைகளுடன் அதேயாண்டு நூலாக வெளிவந்துள்ளது.

மேலும் தனிக்கவிதைகள் சிலவற்றை வெவ்வேறு பிரதிகளில் இருந்து பெற்றுக்கொண்டோம். செல்வச்சந்திதி முருகன் காவடிச் சிந்து பேராசிரியர் அ.சண்முகதாஸ்-மனோன்மணி சண்முக தாஸ் வெளியிட்ட ஆற்றங்கரையான் நூலிலிருந்தும், நல்லைப் பதிக்கு நடப்பாய் என்ற கவிதை குல.சபாநாதன் வெளியிட்ட இலங்கையின் புராதன சைவ ஆய்வுங்கள்-நல்லூர் தேவஸ்தான வெளியீட்டிலிருந்தும் பெற்றுக் கொண்டோம். புலவர் திலகன் கந்தமுருகேசனார், சைவப் பெரியார் சூரன், இன்னிசை மூழ்க வைத்தாய் (சங்கீத வித்துவான் க. குழந்தைவேல்) ஸ்ரீமதி சின்னம்மா இராசா ஆகிய கவிதைகளை அன்னார்களது சரமகவி நினைவு வெளியீடுகளிலிருந்தும் பெற்றுக்கொண்டோம்.

என் செல்வவாழ்வு என்ற கவிதை கனக. செந்திநாதன் தொகுத்த “ஈழத்துக் கவிமலர்கள்” தொகுப்பிலிருந்தும் பெற்றுக்கொண்டோம். ஒரு தேசிய பாடல், ஈழநாட்டில், கருணைநிறை சண்முகரத்தினம், நயினாதீவு நாகபூசணி ஆகிய கவிதைகளை ஈழநாடு பத்திரிகைகளிலிருந்தும் மீண்டு வருவார்களா ஆகிய கவிதைகளை கலைமதி சஞ்சிகையிலிருந்தும் கவிச்சாரதியை கலைச்செல்வியிலிருந்தும் ஓரக்கண் கடவுள் கவிதையை “இலக்கியம்” மலரில் இருந்தும் ஏனையவற்றை ஈழகேசரிப் பத்திரிகைகளிலிருந்தும் பெற்றுக் கொண்டோம்.

கவிதை, கட்டுரை, கதை ஆகியவற்றின் ஒரு பகுதியை யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக நூலகத்தின் ஆவணப்பகுதியில் இருந்து பெற்றுக்கொண்டோம். ஆனால் ஈழகேசரியின் எல்லாப் பத்திரிகைகளையும் பெறமுடியாத நிலையில் விடுபட்ட ஈழகேசரிப் பத்திரிகைகளின் ஒரு தொகுதியை தனிநபர் சேகரிப்பில் பாதுகாத்து நிழற்பிரதிகளாக வைத்திருந்த யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக வரலாற்றுத்துறை இணைப்பேராசிரியர் கலாநிதி க. அருந்தவராசா அவர்களிடமிருந்தும் விடுபட்ட பகுதிகளை யாழ்

பொதுநூலகத்தில் இருந்த நுண்படச்சுருள் (Microfilm) ஊடாகவும் இனங்கண்டு பெறமுடிந்தது. ஆனால் ஈழகேசரி இதழ்கள் அனைத்தையும் முழுமையாகக் காலவரிசையில் பெற்றுக்கொள்ளமுடியவில்லை.

மேலும் இரண்டு பிரபந்தங்களையும் ஒரு பகுதித் தனிப்பாடல் களையும் கட்டுரைகளையும் குறிப்புக்களையும் நூலகம் நிறுவனத்தின் (noolaham foundation.org) சேகரிப்பில் இருந்த பத்திரிகைகள், இதழ்கள், ஆண்டுமலர்கள், பிரசுரங்கள் ஆகியவற்றில் இருந்து பெற்றுக்கொண்டோம்.

“ஏழை படும் பாடு”, “பல்லி சொல்லுது”, “சகோதர பாசம்”, “சுகாதார நாடகம்” “குடும்பக் கட்டுப்பாடு” “சாந்த சக்குபாய்” “மார்க்கண்டேயர்”, “அப்பூதியடிகள்” முதலான நாடகங்கள் கவிஞர் மு.செல்லையாவினால் எழுதி மேடை யேற்றப்பட்டன வாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றன. மேலும் பல நாடகப்பிரதிகளும் நாடக மேடைப்பாடல்களும் எழுதியுள்ளார் எனவும் அறியப்படுகிறது. இவை தவிர கவிஞரின் கவிதைகள் பல ஆற்றுகையாக்கப் பட்டுள்ளன. “உழுகலப்பையும் எழுதுகோலும்” முதலில் கவிஞர் மு.செல்லையா அவர்களாலும் பின்னர் கலாபூஷணம் மயிலு கணேசலிங்கம் அவர்களாலும் பல தடவைகள் மேடைக்கு ஏற்ற ஆற்றுகையாக்கப்பட்டு பல போட்டிகளில் பரிசில் பெற்றதாகவும் அறியப்படுகிறது. புரட்சிப்பெண், தாயின் மகிழ்ச்சி ஆகிய கவிதைகளும் இவ்வாறாக மேடையில் நடிக்கப்பட்டனவாக அறியப்படுகிறது. அவர் எழுதிய நாடகப்பாடல்கள், கீர்த்தனைகள் என்பனவும் இவ்வாறானவையே. எனவே, பாடசாலை மட்டத்திலும் சமூக மட்டத்திலும் மு.செல்லையாவினால் மேற் கொள்ளப்பட்ட நாடகப்பணிகள் தொடர்பாக விரிவாக ஆராய்ந்து எழுதவேண்டிய தேவையுள்ளது. அவற்றை வெளிவரவுள்ள மற்றுமொரு தொகுப்பில் ஆவணமாக்கலாம் என எண்ணுகிறோம்.

சில பிரதிகளில் பாடபேதங்களையும் எதிர்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. “வளர்பிறை” கவிதைத் தொகுப்பில் இருந்த

செல்வச்சந்நிதி முருகன் நிந்தாஸ்துதி, ஜெயம் தர்மகுலசிங்கம், புதுமைக் குறட்பா ஆகிய மூன்று பிரதிகளின் மூலப்பிரதிகளைக் காணக்கூடியதாக இருந்ததால் விடுபட்ட செய்யுள்களைச் சேர்த்திருக்கிறோம். செல்வச்சந்நிதி முருகன் பேரில் பாடிய நிந்தாஸ்துதி ஈழகேசரி பத்திரிகையில் இருந்தவாறு மேலும் மூன்று செய்யுட்களைச் சேர்த்துக்கொண்டோம். ஜெயம் தர்மகுலசிங்கம் கவிதையிலும் முழுப்பகுதியும் சேர்த்துக் கொண்டோம். புதுமைக் குறட்பாவிலும் மேலதிகமாக ஒரு செய்யுள் சேர்க்கப்பட்டது.

எதிர்கால முயற்சி

கவிஞர் மு. செல்லையா அவர்களின் பன்முக ஆற்றலை வெளிப்படுத்தும் மற்றுமொரு தொகுப்புக் கொண்டு வரும் பணியும் உள்ளது. எழுத்தாளர்கள், கவிஞரின் மாணவர்கள், கவிஞரை அறிந்தவர்கள் எழுதியவை அத்தொகுப்பில் உள்ளடங்குகின்றன. இதுதொடர்பாக பலரிடம் கட்டுரைகளைக் கேட்டுப் பெற்றுக்கொண்டுள்ளோம். கவிஞர் அவர்களின் இலக்கியப் பங்களிப்பு, நாடகப்பங்களிப்பு, சமூகப் பங்களிப்பு ஆகியவை பற்றிய மதிப்பீடுகள், கட்டுரைகள், கவிதைகள், நினைவுக் குறிப்புகள் ஆகியன அத்தொகுப்பில் உள்ளடக்கப்படவுள்ளன. சமகாலத்தில் அவற்றையும் கொண்டு வரும் முயற்சி நடைபெற்றதெனினும் காலத்தேவையறிந்து முதலில் கவிஞரின் படைப்புக்களையே தொகுத்திருக்கிறோம்.

நூலாக்கத்திற்கு உறுதுணையானோர்

கவிஞர் மு. செல்லையாவின் படைப்புக்களை முழுமையாகக் கொண்டு வரவேண்டும் என்ற எண்ணம் எமது கிராமத்தில் பதைதவை முயற்சிக்கப்பட்டது. கடந்த 06.07.2008 இல் கவிஞரின் ஜனன நூற்றாண்டு விழாவும் அதையொட்டி ஞானம் சஞ்சிகை ஆதரவுடன் நிகழ்த்திய சிறுகதைப் போட்டிக் கான பரிசளிப்பு விழாவும் கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கத்தில் பேராசிரியர் மா. கருணாநிதி அவர்களின் பெருமுயற்சியோடு

பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா தலைமையில் நிகழ்ந்தது. பின்னர் 27.07.2008 இல் திரு செ.சதானந்தன் அவர்கள் தலைமையில் அல்வாய் சாமணந் தறை ஆலாபிள்ளையார் ஆயை முன்றலில் “கவிஞர் மு.செல்லையா அரங்கில்” அதன் தொடர் நிகழ்வு இடம்பெற்றது. அந்த ஆண்டு கவிஞரின் படைப்புக்களை முழுமையாகக் கொண்டு வருவதற்கு உத்தேசிக்கப்பட்டது. ஆனாலும் படைப்புக்கள் கைவசம் இல்லாமை காரணமாகவும் பொருளாதார நிலைமை களாலும் அம்முயற்சி கைகூடவில்லை என்று எண்ணுகிறோம்.

இத்திரட்டுக்கான முயற்சி கடந்த 2016 இல் “அல்வாய் பாலகணபதி சங்கமம்” என்ற சமூகநோக்கங் கருதி உருவாக்கப் பட்ட அமைப்பினரால் கவிஞரின் குடும்பத்தினரின் ஒத்துழைப் போடு முன்னெடுக்கப்பட்டு ஜனவரி 2018 இல் கவிஞரின் பிறந்தகமான “பாரதி பவனத்தில்” கிராமம் தழுவிய வகையில் நிகழ்ந்த கலந்துரையாடல் ஒன்றில் “அல்வையூர்க் கவிஞர் செல்லையா நிறுவனம்” என்ற பெயரிலான நிர்வாக ஒழுங்கமைப் பின் கீழ் கொண்டு வரப்பட்டது.

இந்த நூலாக்கத்தை வரவேற்று தகுந்த ஆலோசனைகள் கூறி எம்மை வழிநடத்தி நூலுக்கான அணிந்துரையினை வழங்கிய கவிஞரின் மாணாக்கரும் உறவினரும் கொடும்பு கல்விப்பீட சிரேஷ்ட பேராசிரியருமாகிய கலாநிதி மார்க்கண்டு கருணாநிதி அவர்களுக்கு எமது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

தொகுப்புத் தொடர்பாக உரையாடியபோது மிகுந்த மகிழ்ச்சியுடன் அதனை வரவேற்று ஆலோசனைகள் கூறி வழிப்படுத்தி வாழ்த்துரையினையும் வழங்கிய முன்னைநாள் தமிழ்த்துறைத்தலைவர் பேராசிரியர் கலாநிதி எஸ்.சிவலிங்க ராஜா அவர்களுக்கும், ஈழகேசரியில் வெளிவந்த படைப்புக்களில் ஒரு பகுதியை பெறுவதற்கு வழிவகுத்து உதவிய யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக தமிழ்த்துறைப் பேராசிரியர் கலாநிதி கி. விசாக

ரூபன் அவர்களுக்கும், தொகுப்பின் வருகை தொடர்பிலும் அதன் உள்ளடக்கம் தொடர்பிலும் தகுந்த ஆலோசனைகள் வழங்கி நெறிப்படுத்திய பேராதனைப் பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர் செல்லத்துரை சுதர்சன் அவர்களுக்கும் எமது அன்பும் நன்றியும்.

தேசிய கீதம் பிரதியைத் தந்துதவிய அம்பலம் விஜய நாதன் அவர்களுக்கும் “வளர்பிறை” முதலாம் பதிப்புப் பிரதியைத் தந்துதவிய துன்னாலை மகேந்திரன் (பாலேந்திரன்) அவர்களுக்கும் புதிய வண்டுவிடுதாது முதற்பதிப்புப் பிரதியைத் தந்துதவிய கலாபூஷணம் ம.கணேசலிங்கம் அவர்களுக்கும் “பாஷைப் பயிற்சி” யினைப் பாதுகாத்துத் தந்துதவிய திரு க.வரதவேல் அவர்களுக்கும் எமது நன்றிகள்.

தனிக்கவிதைகள், கட்டுரைகள், பத்தி எழுத்துக்கள் ஆகியவற்றின் ஒரு பகுதியைத் தனது தனிநபர் சேகரிப்பில் இருந்து தேடிப் பெறுவதற்கு அனுமதித்த யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக வரலாற்றுத்துறைப் பேராசிரியர் கலாநிதி க.அருந்தவராசா அவர்களுக்கும் சுவடிகள் பகுதியில் ஒரு தொகுதிக் கட்டுரை களைப் பெறுவதற்கு உதவிய யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழக உதவி நூலகர் திருமதி மைதிலி விசாகரூபன் அவர்களுக்கும் மிகுந்த நன்றிகள்.

கந்தவனநாதர் தோத்திரக் காரிகை, கயரோகம், கந்தமுரு கேசனார் சீர்த்தி வாழ்க ஆகிய கவிதைகளும் கவிஞர் அவர்களின் வண்டுவிடுதாது பற்றி தமிழறிஞர் கந்தமுருகேசனார் எழுதிய இரசனைக்குறிப்பும் கவிதைப்பிரதியையும் பேராதனைப் பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர் செல்லத்துரை சுதர்சன் அவர்கள் தஞ்சாவூரில் இருந்து அனுப்பி உதவினார். அவருக்கு எமது நன்றிகள்.

காற்சட்டையும் வேட்டியும் என்ற சிறுகதையினையும் ஒரு தேசியப் பாடல், நயினாதீவு நாகபூசுஷணி அம்பாள் தோத்திரம், கருணை திகழ் கதிர்காமத்திலே, ஓரக்கண் கடவுள், நவநாகரீக வாலிபன் பாட்டு ஆகிய பிரதிகளைத் தந்துதவிய

கலாநிதி த. கலாமணி அவர்களுக்கும் நன்றிகள்.

1959,1960 இல் ஈழநாடு பத்திரிகையில் வெளிவந்த “பண்டிதமணியின் குடுமி” “கதையின் கதை”, “ஈழநாடே” ஆகிய படைப்புக்களையும் வளர்பிறையின் முதற்பதிப்பு வெளியீட்டின் முகப்பு அட்டை ஆகியவற்றினையும் தந்துதவிய கலாமணி பரணீதரன் அவர்களுக்கும் நன்றிகள்.

சைவப்பெரியர் சூரன் சரமகவி அடங்கிய நினைவு நூலினைத் தந்துதவிய செல்லக்குட்டி கணேசன் அவர்களுக்கும், தங்கத் தமிழ்க்கண், மீண்டு வருவார்களா ஆகிய கவிதைப் பிரதிகளைத் தந்துதவிய ஆர். பி இரத்தினசேகரன் அவர்களுக்கும், சுகாதார சுலோகங்களும் கும்மியும் பிரதியின் இரண்டு பாடல்களை நினைவிலிருந்து மீட்டு எழுதித்தந்த கவிஞரின் மாணவர்களில் ஒருவராகிய சு.மகேஸ்வரன் அவர்களுக்கும் நன்றி. சில பிரதிகளைப் பேணிப் பாதுகாத்துத் தந்த கவிஞர் கண எதிர்வீரசிங்கம், செ. பரராஜசிங்கம், கி.நவநீதன், கு. சரவணன், ஆகியோருக்கும் மிக்க நன்றி.

மேலைக்கரம்பன் முருகமூர்த்தி தோத்திரக் காரிகை, தனியூற்று குமாரபுரக் குமரவேள் பதிகம் ஆகிய இரண்டு நூல்களையும் தனிக்கவிதைகள், கட்டுரைகள், குறிப்புக்கள் சிலவற்றையும் நூலகம் நிறுவனத்தின் (noolaham foundation.org) சேகரிப்பில் இருந்த இதழ்கள், பத்திரிகைகள், ஆண்டு மலர்கள், பிரசுரங்கள் ஆகியவற்றிலிருந்து பெற்றுக் கொண்டோம். நூலகம் நிறுவனத்தின் நிர்வாகத்தினர், அலுவலர்கள், தன்னார்வத் தொண்டர்கள் ஆகியோரின் அர்ப்பணிப்பான சேவைகளுக்கு நன்றி கூறுகிறோம்.

மேலும் தஞ்சாவூர் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக நூலகம், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக நூலகம், யாழ் பொதுசன நூலகம், கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்க நூலகம், யாழ்ப்பாணம் ஞானப்பிரகாசர் நினைவு நூலகம், மேலைப்புலோலி சதாவதானி நூலகம், வதிரி

பொதுசன நூலகம், தேவரையாளி இந்துக் கல்லூரி நூலகம், ஞானாலயம் - பருத்தித்துறை, லீலா சித்திர பஞ்சாங்க கலண்டர் நிறுவனம் (கொழும்பு) ஆகியவற்றில் தேடலுக்கு வழிசமைத்துத் தந்த அனைத்து நல் உள்ளங்களுக்கும் நன்றி கூறுகிறோம்.

அரிதான புகைப்படங்கள், தனிக்கவிதைகள் சிலவற்றை கவிஞரின் உறவுகளான கலாபுசணம் மா. அனந்தராசன், திருமதி சுதர்சனா சர்வேசன், திரு விவேகானந்தன் கவிச் செல்வன் (ஆசிரியர்) ஆகியோர் மிகுந்த ஆர்வத்துடனும் ஈடுபாட்டுடனும் தமது சேகரிப்பில் இருந்து தந்து உதவியுள்ளனர்.

கவிஞரின் கவிதைப்பிரதிகளில் சிலவற்றை எமது பிரதேச உறவுகள் மறுபிரசுரம் செய்து வாசிப்புக்கு உதவியிருக்கிறார்கள். அவர்களையும் இச்சந்தர்ப்பத்தில் நினைவுகொள்கின்றோம். அந்த வகையில் 2002 ஆம் ஆண்டு அல்வாய் நா. மு ஆறுமுகம் ஞாபகார்த்தமாக வளர்பிறை கவிதை நூல் இரண்டாம் பதிப்பாகக் கொண்டு வரப்பட்டது. அத்தொகுதியின் வரவுக்கு முக்கிய பங்காற்றி வளர்பிறைத் தொகுப்பை மீளவும் பரவலாக்கம் செய்த திரு செல்லக்குட்டி கணேசன் அவர்களுக்கும், மறைந்த சின்னத்தம்பி கதிரவேல் நினைவாக அவரின் மகன் கணக்காளர் திரு கதிரவேல் கமலேஸ்வரன் “புதிய வண்டுவிடு தூது” பிரபந்தத்தை வெளியிட்டார்கள். மறைந்த திருமதி நவநேசன் ஜீவசோதி நினைவாக “குருவியும் குஞ்சுகளும்” என்ற தொகுப்பினை திரு மு. நவநேசன் அவர்கள் வெளியிட்டார்கள். இவை தவிர பலரின் தொகுப்புக்களில் கவிஞரின் கவிதைகள் தனியாக எடுத்தாளப்பட்டு வெளிவந்தன. இவர்கள் யாவருக்கும் நன்றி கூறுகிறோம்.

இந்நூலாக்க முயற்சிகளின்போது எமக்கு ஊக்கம் தந்து வழிப்படுத்திய தெணியான், நந்தினி சேவியர், பேராசிரியர் செ. யோகராசா, வதிரி சி. ரவீந்திரன், ச. இரத்தினசேகரன் (ஆர்பி), இராஜேஸ்வரன், நூலகம் கோபி, விருபா குமரேசன்

ஆகியோருக்கும் மிக்க நன்றி. பிரதிகளைச் செவ்வை பார்ப்பதில் எம்மோடு உதவிய சின்னராஜா விமலன், ஐ. உதயரத்தினம், க. வரதவேல், க. மகேந்திரராஜா ஆகியோருக்கும் நன்றிகள்.

கவிஞர் அவர்களின் பேரப்பிள்ளைகள் திருமதி சுதர்சனா சர்வேசன் (கனடா), சங்கீதா கந்ததாசன் (சுவிஸ்), செல்வரூபி இரத்தினசிங்கம் (இலண்டன்) ஆகியோர் மிகுந்த ஆர்வத்துடன் இத்தொகுப்பு வெளிவருவதற்கு உதவியிருக்கிறார்கள். அவர்களின் ஒத்துழைப்பு இன்றி இத்தொகுப்பு சாத்தியமாகியிருக்காது. அவ்வகையில் ஒரு வரலாற்றுப் பணிக்கு உதவியிருக்கின்ற அவர்களின் நல்மனத்துக்கு மிக்க நன்றிகள்.

இந்நூலாக்க முயற்சியைத் தளரவிடாது விரைவுபடுத்தி ஊக்கப்படுத்தியதோடல்லாமல் கிடைத்தற்கரிய பிரதிகளைத் தேடித்தருவதில் முனைப்புடன் செயற்பட்ட அல்வையூர் கவிஞர் செல்லையா நிறுவன நிர்வாகத்தினர் திரு க. வரதவேல், திரு ஐ. உதயரத்தினம், திரு க. மகேந்திரராசா, திரு த. அசோகன், திரு தி. செல்வநாதன், திரு சி.கணேசலிங்கம் ஆகியோருக்கும் மிக்க நன்றி.

இந்நூலின் அட்டை வடிவமைப்பிலும் பக்க வடிவமைப்பிலும் மட்டு மல்லாமல் நூலை அழகுற அச்சிட்டு வழங்கிய ஆகாயம் பதிப்பக நண்பர் தானாவிஷ்ணு (த.விஜயசங்கர்) அவர்களுக்கும் அவர்தம் அச்சக நண்பர்களுக்கும் தட்டச்சில் உதவிய செல்வி சீ.சஜீபா, செல்வி இ. கார்த்திகா, திரு சு. சிவனேஸ்வரன் ஆகியோருக்கும் அட்டைப்படத்தினை அழகாக வரைந்து தந்த திரு பி.பிரசாந்தன் அவர்களுக்கும் மிக்க நன்றி.

கவிஞர் மு. செல்லையா அவர்களின் படைப்புக்களைப் பெருந்திரட்டாகக் கொண்டு வருவதற்கு அருளாசி வழங்கிய அவ்வாய் சாமணந்தறை பாலகணபதியின் பாதங்களைப் பணிந்து தமிழ் உலகுக்கு இத்தொகுப்பை மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் கையளிக்கிறோம்.

நன்றியுரை

நமது குடும்பத்தின் அழியாச் சொத்து, அவனி போற்றும் கவிஞர் அல்வாயூர் மு.செல்லையா அவர்களின் 50ஆவது சிரார்த்த தினத்தையொட்டி அவரின் ஆக்கங்களை மீள்பதிப்புச் செய்து, அவற்றை இலக்கியவாதிகள், ஆய்வாளர்கள் மற்றும் அனைத்து மக்களிடமும் கொண்டு சேர்க்கவேண்டும் என்ற எமது முயற்சிக்கு பேராதரவு தந்தவர்கள் பலர். அவர்கள் அனைவருமே கவிஞரின் ஆக்கங்கள் காலப்போக்கில் அழிந்து விடக்கூடாது, அவற்றில் சொல்லப்பட்ட சமுதாயத்துக்கு தேவையான நல்ல விடயங்கள் தற்கால, எதிர்கால சந்ததியினரைச் சென்றடைய வேண்டும் என்ற முனைப்போடு செயற்பட்டவர்கள்.

கவிஞர் மு. செல்லையா அவர்களின் ஆக்கங்களை ஒன்றாகத் திரட்டி ஒரு நூலாக வெளியிட இதற்கு முன்பும் பலர் முயற்சிகள் மேற்கொண்டனர். இத் தருணத்தில் அவர்களுக்கும் எமது நன்றியைத் தெரிவிக்கும் அதே வேளையில் கவிஞரின் ஆக்கங்கள் எல்லாவற்றையும் இயன்றளவுக்கு முழுமையாக வெளியிட வேண்டும் என்ற நீண்ட நாள் கனவு இப்போது அல்வாயூர்க் கவிஞர் செல்லையா நிறுவன செயற்குழுவில் அங்கம் வகிக்கும் திருவாளர்கள் க.மகேந்திரராஜா, க.வரதவேல், தி.செல்வநாதன், த.அசோகன், ஐ.உதயரத்தினம், ஆகியோரின் பெருமுயற்சியினால் மெய்ப்படுகிறது என்றால் அது மிகையில்கூட இவர்களுக்கு பின்புலத்தில் பேராசிரியர் மா. கருணா நிதி, திரு சி.கணேசலிங்கம் ஆகியோரும் செயற்பட்டுள்ளனர்.

கவிஞர் அவர்களின் ஆக்கங்களைச் சேகரிப்பது இலகுவான விடயமாக இருக்கவில்லை. 1930 களில் இருந்து 1960 கள் வரை வந்த அவரது வெளியீடுகள், அதற்கு பின்னான

காலங்களில் வெளியிடப்பட்ட அவர் பற்றிய வெளியீடுகள் அனைத்தும் ஒன்றாக ஒரே இடத்தில் கிடைக்கவில்லை. எமது கிராமம், அயற்கிராமங்கள், பாடசாலைகள், நூலகங்கள், இணையத் தளங்கள், பல்கலைக்கழகங்கள் மற்றும் அண்டை நாடான தமிழ்நாடு வரையும் தேடல் பரந்து விரிந்து இருந்தது. ஆக்கங்கள் தந்து நூல் சிறப்புற அமைய வழி செய்த அனைத்து நல்லுள்ளங்களும் என்றும் நமது நன்றிக்குரிய வர்கள்.

கவிஞரின் ஆக்கங்கள், அவர் பற்றிய புத்திரிகைகள், சஞ்சிகை கள், ஏனைய நூல்களில் வெளியான கட்டுரைகள், புதிதாக அவர் பற்றி எழுதப்பட்ட கட்டுரைகள் என வகை வகையான ஆக்கங்களின் சேகரிப்பின் பின்னணியில் அல்வாய் பாலகணபதி சங்கமத்துக்கு உறுதுணையாக நின்றோர் பலர். அவர்களுள் முக்கியமான வர்கள் முனைவர் சு.குணேஸ்வரன் அவர்கள் மற்றும் திரு. மா. செல்வதாஸ் (M.A) அவர்கள். சேகரிப்போடு நில்லாமல் நூலின் தொகுப்பு என இவர்களின் பங்களிப்பு தொடர்ந்து, இன்று எமது கைகளில் அழகாக வடிவமைக்கப்பட கவிஞரின் படைப்புக் கள் ஒரு பெருந் தொகுப்பாக இருப்பதற்கு இவர்கள் அனைவரதும் கூட்டு முயற்சி தான் காரணமாக அமைந்தது. இவர்கள் அனைவருமே என்றென்றும் எங்கள் நன்றிக்கும் பாராட்டுக்கும் உரியவர்கள். அல்வாயூர் கவிஞர் செல்லையா நிறுவனத்தினர். புத்தகம் சிறப்பாக அமைய வழிவகுத்த அனைவரதும் சேவை தொடர, வளர எங்கள் மனம் நிறைந்த வாழ்த்துக்கள்.

அல்வாயூர் கவிஞர்.மு.செல்லையா குடும்பத்தினர்

“பாரதி பவனம்”

கவிஞர் செல்லையா வீதி,

அல்வாய்.

ஆவணி, 2018

உள்ளடக்கம்

i. வாழ்த்துரை	V
ii. அணிந்துரை	VII
iii. வெளியீட்டுரை	XIX
iv. பதிப்புரை	XXII
v. நன்றியுரை	XLIV

(1) கவிதைகள் 01 - 208

1. கடவுளரைப் பாடியவை	01-38
1.1 கலைவாணி துதி	03
1.2 பொலிகண்டி கந்தவனநாதர்	04
1.3 தொண்டைமானாறு செல்வச்சந்நிதி துதி	09
1.4 ஆறுமுகசுவாமி நிந்தாஸ் துதி	12
1.5 குமாரபுரக் குமரவேள் பதிகம்	13
1.6 மேலைக்கரம்பன் முருகமூர்த்தி	20
1.7 செல்வச்சந்நிதி முருகன் காவடிச்சிந்து	27
1.8 கந்தப்பெருமான் வேல் வெண்பா	29
1.9 கருணைதிகழ் கதிர்காமத்திலே	30
1.10 நயினாதீவு நாகபூசணி	31
1.11 சிவவணக்கமும் திருமால் வணக்கமும்	34
1.12 பணிகாரப்பாட்டு	35
1.13 நல்லைப்பதிக்கு நடப்பாய்	36

2. தமிழைப் பாடியவை	39-48
2.1 தமிழ்த்தாய் வணக்கம்	41
2.2 தமிழ்க்கன்னி தந்த கூடு	42
2.3 திருக்குறளின் சிறப்பு	44
2.4 புதுமைப்பா படைப்போம்	46
2.5 தேசியப் புதுக்குறள்கள்	47

3. வ்யரியோரைப் பாடியவை	49-86
3.1 மீண்டு வருவார்களா	51
3.2 காந்திமகானும் திருக்குறளும்	53
3.3 காந்தியும் சாந்தியும்	57
3.4 காந்தியடிகள் மீது வாழ்த்துப்பா	58
3.5 பாரதி யார்	59
3.6 கவிச்சாரதி	60
3.7 நேருஜீ வருக	61
3.8 நேரு வெண்பா	62
3.9 ஆறுமுகநாவலர்	63
3.10 மூவர் தர்மம்	64
3.11 வித்துவான் கணேசையர்	65
3.12 செந்தமிழ்க் கந்தமுருகேசனார்	66
3.13 புலவர் திலகன் கந்தமுருகேசனார்	68
3.14 நவாலியூர்ப் புலவரை நாம் மறக்கலாமா	70
3.15 சைவப்பெரியார் க.கூரன்	72
3.16 இன்னிசை மூழ்க வைத்தாய்	75
3.17 கூற்றுவன் ஆற்றிய சதி	76
3.18 மன்னர் பாமாலை	78
3.19 சேர் பொன் இராமநாதன்	81
3.20 இரு சிலைகள்	82
3.21 தோழர் செ. தருமகுலசிங்கம்	84
4. சமூகத்தைப் பாடியவை	87-120
4.1 உழு கலப்பையும் எழுது பேனாவும்	89
4.2 கயரோகம்	92
4.3 தோட்டிகளின் துயரக்குரல்	97
4.4 என் செல்வ வாழ்வு	99
4.5 புரட்சிப்பெண்	101
4.6 நேசக்கட்சியாரும் காந்தியடிகளும்	106
4.7 பூமித்தாய் சொல்லியது	108
4.8 சந்திர வினாவிடை	110
4.9 சுகாதார சுலோகங்கள்	112
4.10 இக்காலக் கும்மி	114
4.11 எக்காலக் கும்மி	116
4.12 ஈழநாட்டில்	118

5. தேசத்தைப் பாடியவை	121-150
5.1 எங்கள் நாடு	123
5.2 தேசிய கீதம்	125
5.3 இரு கண்கள்	134
5.4 ஓட்டப் பாட்டு	135
5.5 இந்த ஒற்றை மாட்டு வண்டி	139
5.6 தங்கத் தமிழ்க்கண்	140
5.7 ஒரு தேசியப்பாடல்	147
6. சிறாருக்கும் பாடியவை	151-162
6.1 வளர்பினை	153
6.2 தாயின் மகிழ்ச்சி	154
6.3 பூஞ்சோலை	156
6.4 குருவியும் குஞ்சுகளும்	158
6.5 ஓரக்கண் கடவுள்	160
7. இதழ்களைப் பாடியவை	163-176
7.1 ஈழகேசரிப் பிள்ளைத்தமிழ்	165
7.2 போற்றுதும் ஈழகேசரியே	171
7.3 இந்து சாதனமே	172
7.4 ஆண்டு மடலின் வருகை	173
7.5 ஈழகேசரி வெள்ளி விழா	174
7.6 ஈழகேசரி ஆர்வமொழி	176
8. பல்வகையாகப் பாடியவை	177-208
8.1 சிரிக்கின்றன	179
8.2 குடிகாரன் கூறியது	180
8.3 மதுவின் அனுபவ மகிமை	181
8.4 தீபாவளிக் கடைவீதிக்காட்சி	184
8.5 புதுமணமக்கள் உலாப்போதல்	186
8.6 இறந்தும் இறவாதவர்கள்	189
8.7 பஸ் வண்டிக்கும் பாம்புக்கும்	190
8.8 வினோதச் சிலேடை வெண்பாக்கள் - 06	191
8.9 இராமநாதன் - ஈழகேசரி	197
8.10 பொது நிந்தாஸ் துதி	198
8.11 நவநாகரீக வாலிபன் பாட்டு	199

8.12 ஸ்ரீமதி சின்னம்மா	200
8.13 கருணாநிறை சண்முகரெத்தினம்	202
8.14 புதிய வண்டு விடுதூது	203

(2) சிறுகதைகள் 209-272

1. சிவனும் மகனும் சம்பாசித்தல்	211
2. அகில இலங்கை நாட்டுச் சீவனப் பூச்சிகள்	215
3. காசைக் காணவில்லை	219
4. படக்காட்சி பார்க்கப்போன விசாலாட்சியம்மை	223
5. ரூபாக்களின் மாநாடு	227
6. புதுவருடத்தை முன்னிட்டு நான் பட்டபாடு	231
7. எணை மச்சாள்	236
8. பரீட்சை முடிவும் பரபரப்பும்	239
9. பரீட்சைப் பிள்ளைகளோடு	241
10. தாயும் சேயும்	246
11. என் மகளின் கல்யாணம்	251
12. கம்பர் தோற்றுவிட்டார்	255
13. கதையின் கதை	258
14. காதல் காற்சட்டை	262
15. காற்சட்டையும் வேட்டியும்	267

(3) கட்டுரைகள் 273-398

(அ) தமிழும் சான்றோரும் 274-312

1. இருபதாம் நூற்றாண்டுத் தமிழன்	275
2. இனித்த நறுந்தமிழுக்கு	287
3. அந்தோ என்னைத் தூக்கிலிட்டு	290
4. எனது வியாசத் திறமை	292
5. வித்துவான் பொற்கிழி	297
6. ஆ! என் அருந்தவ மைந்தன்	301
7. சென்னையில் என்னைக் கவர்ந்தது	304

(ஆ) சமூகமும் பண்பாடும் 313-350

1. எனது விசாரணைச் சபையும்	315
2. அரிபெட்டிச் சட்டை	319
3. பகிரங்கப் பரீட்சை	322
4. பேசிக் கொள்கிறார்கள்	327

5. எங்கள் வீடு வாடகைக்கு	331
6. பலசரக்கு	335
7. ஈழகேசரி அதிபரின் ஹரிஜன சேவை	339
8. யாழ்ப்பாணத்துப் பிரபல அப்புக்காத்து	342
9. திருவள்ளுவருக்குத் தெரியாதவை	345
10. பண்டிதமணியின் குடுமி	348

(இ) சமயமும் அரசியலும் 351-370

1. சைவ கிறிஸ்தவ சமரச சங்கம்	353
2. உலக சமாதானத்துக்கு வழியுண்டா	357
3. ஆலயப் பிரவேசம்	360
4. தீண்டாமை ஒழிப்பும் ஆலயப்பிரவேசமும்	363
5. கொழும்பில் கிடைத்த அடி	368

(ஈ) நகைச்சுவையும் பிறவும் 371-399

1. புளுகுப்போட்டி	373
2. காணாமற் போனவை	377
3. பெரியோர் வார்த்தை	380
4. கொழும்பில் நாவலர்	383
5. கண்டறியாத செய்திகள்	387
6. இடதுசாரிகள்	390
7. என்னைத் தெரிந்துவிட்டால்	394

(4) பத்தி எழுத்துக்கள் 399-410

1. பாட்டைசாரியின் குறும்பு	401
2. 1937 ஆம் ஆண்டின்	402
3. சுயாவும் நானும்	406
4. அநு-சுயா எழுதியது	408

(5) பாவைப்பயிற்சி 411-466

(6) பின்னினைப்பு 467-510

1. இரட்டைப்பிறவியின் இன்கவித்தூது	469
-புலோலியூர் தமிழறிஞர் கந்தமுருகேசனார்	
2. கவிதைவானில் ஒரு வளர்பிறை	479
-இரசிகமணி கனக.செந்திநாதன்	

3. வாழும் பெயர்	496
-கார்த்திகேச சிவத்தம்பி	
4. முறைசார்ந்த கல்விப் பாரம்பரியத்தின் முதற்புள்ளி	502
-செ.சதானந்தன்	
(7) அநுபந்தம்	511-580
7.1. மு.செல்லையா படைப்புக்களின் பிரசுர விபரங்கள்	513
7.2.வெளியீடுகளின் நூன்முகப்பு, அணிந்துரை, முன்னுரை முதலியன	520
7.3.மு. செல்லையா தொடர்பான பதிவுகள்	561

கவிதைகள்

1. கடவுளரைப் பாடியவை

கலைவாணி துதி

விருத்தம்

அள்ளிடு கிணற்றிற் பெய்தே அழுக்கிலும் மாரிபெய்யும்
தெள்ளிய நிலவு தீயோர் சிறுமனைக் கண்ணுஞ் சேரும்
வள்ளுவன் முதலோர் வாயில் வாழ்கலை வாணி அன்னே
எள்ளிய புன்மை யேன்நா விருந்தருள் இறைஞ்சி னேனே .

**பொலிகண்டியில் விளங்கும்
கந்தவனநாதர் தோத்திரக் காரிகை**

விநாயகர் காப்பு

கைம்முக னேமதங் காலும்ப லானனற் காய்ந்தருள்செய்
ஐம்முக னேபுகழ்க் கந்தவ னத்தி னறுமுகனாம்
வைம்முக வேலின் மலைகுடை நாதனை வாழ்த்தலுற்று
நைம்முகம் போக்கிடு நூற்குமுன் னின்று நனியருளே.

(உம்பல் ஆனனன் - கயமுகாசுரன், வை - கூர்மை)

நூல்

பொன்னோங்கு சீரிய ரின்புகழோங்கு பொலிகைநகர்
தன்னோங்கு கந்த வனநாத னின்கையிற் றாங்கலுறும்
மின்னோங்கு வேலைப் பணிபவர் பூமியில் வேண்டுபயன்
என்னோ பெறலரி தாலங்ங னேக இசைமனமே.

மஞ்சாருங் கந்த வனத்தினில் வாசனை வாழ்வறுசெம்
பஞ்சாருங் கண்ணியர் நேசனை அன்பர் பரவுமருள்
துஞ்சா மயில்வரு ராசனைத் தொண்டர் துயரகற்றும்
அஞ்சா அயில்கொளு மீசனை ஏத்தி அகமகிழே

(மஞ்ச - முகில், அயில் - வேல்)

பஞ்சின் குவைதனி லேவன்னி யின்பொறி பாய்ந்திடி லங்
கெஞ்சிக் கிடப்பன வேறில்லை யான்மயி லேறியிரு
வஞ்சிக் கொடியனை யார்புடை சூழ்ந்திட வந்தருள்க
அஞ்சிக் கிடக்குமெ னுந்திக்கொ டுந்துய ராமுதற்கே.

(வன்னி - நெருப்பு)

வனத்திற் புனைதொடை, மாலோன் மருக மரக்கலஞ்செல்
வனத்திற் கிடந்தவர் மீட்பா னயில்விடு வாகையனே
வனத்திற் பயின்ற குறவள்ளி தன்னை மணந்துகந்த
வனத்திற் குடிகொண்டு வாழ்ந்திடல் சாலவும் வாய்ப்புடைத்தே.

[வனம் - துளசி, மரக்கலஞ்செல்வனம் - கடல் (வனம் - நீர்)]

முனமே சிவசம்பு கண்ணினைத் தந்த முருகனுண்டு
வனமே படிந்திட ஊருணி ஊற்றங்கு வாய்ப்படண்டு
கனமே படிந்திடுங் கந்தவ னப்பதி காணஉண்டு
மனமே உனக்கினி வேறென் குறை உண்டு : வாழதியே.

(கனம் - முகில்)

சொல்லான்ற கீரனின் செந்தமிழ் கேட்ட தொளைச்செவிக்கு
பல்லார் புகழ்கிளி யாயின வன்தமிழ் பாய்குழைக்கு
நல்லார் புகழ்சிவ சம்பனின் பாடலை நாட்டுனக்கு
கல்லாத வென்மொழி கர்த்தப ஓசை கடுக்குமன்றே.

(கிளியாயினவன் - அருணகிரிநாதசுவாமிகள், குழை - காது,

கர்த்தபம் - கழுதை, கடுக்கும் - ஒக்கும்)

அஞ்சுமு கத்தினுக் காறு முகமன்றி ஆய்ந்துரைக்கின்
கஞ்சம் பிறிதுள தோகுக னேவர தாதமியேன்
நெஞ்சங் கலக்குண்டு நோயா லிடியுண்டு நின்கழலார்
கஞ்சம லர்ச்சரண் புக்கனன் வேறென் கருதுவனே.

(அஞ்சுமுகம் - பயப்படும் முகம், கஞ்சமலர் - திருவடித்தாமரை)

முக்கொடி மும்மயில் முத்தமிழ் நாதனை மூரிவிற்சேர்
அக்கொடி யோனெனுஞ் சூர்முதல் போக்கு மறுமுகனை
இக்கொடு நோய்கொடு நானடைந் தேனினி ஏழைநெஞ்சே
மைக்கொடிக் கேதனிக் கிங்கென்ன வாழ்வு வருந்தலையே.

(முக்கொடி - சேவற்கொடி, இருபெண்கொடி; மும்மயில் -

வாகனமயில், இருபெண்மயில்; மைக்கொடிக் கேதனி -

கரியகாகக் கொடியையுடைய மூதேவி; கொடி - காகம்)

பிள்ளை மதியணி ஈசன் னுதலிற் பிறந்தவனைத்
தெள்ளிய தேன்மலர்க் கந்தவ னப்பதி சேர்ந்தவனைப்
பிள்ளை மதிமிகப் பைந்தமிழ்ப் பாவினிற் பேசலுற்றேன்
கொள்ளி யிடைப்படு சிற்றெறும் பென்னக் குலைகுலைந்தே.

(1ஆம் அடி பிள்ளைமதி - பாலச்சந்திரன், 3ஆம் அடி

பிள்ளைமதி - சிறுபிள்ளைப்புத்தி)

அந்தண னேஎமை ஆள்பவ னேஅறி ஆர்ந்தரற்றும்
கந்தவ னத்தர சேயுமை யம்மையின் கண்மணியே
முந்தயர் பாண்டியன் வெப்பினைப் போக்கு முழுமுதலே
சந்தர னேஅடி யேனுக்க தெந்தெனச் சொல்லுதியே.

(அறி வண்டு , அதெந்து அஞ்சாதே)

ஆயும் பசப்பா லுடன்வரு வார்சில ராறுமுகா
ஏயும் மலர்பழந் தாங்கி வருவ ரினியசிலர்
காயும் பலதெங்கின் காயுங் கொணருவர் கற்பகமே
நோயும் படுந்துய ருங்கொணர்ந் தேனிலை நோக்குவையே.

பிணவனக் கூத்துறு பிஞ்ஞக னீந்த பெருமுருகா
பணவனைக் கூத்துறு கண்ணன் விழையும் பருமருகா
கணவன வள்ளிமுன் கூத்தயர்ந் திட்ட கலிக்குருகா
மணவன நாதவென் முன்னொரு கூத்து வழங்குதியே.
(பண அணை - சர்ப்ப அணை, குருகு-சேவல், மணவனம் - கந்தவனம்)

நஞ்சு மமுதம தாய்க்கொடுஞ் சூலை நனிகுணமாய்த்
துஞ்சு பிணமைந்த னாய்ச்சிலை தோணிய தாய்த்தொடர்ந்து
முஞ்சு விளங்கிடச் செய்த திருவருள் மூடனியான்
அஞ்சு துயர்முன் வருமா றருளு மறுமுகனே.

(முஞ்சு - முந்து என்பதன் போலி)

ஆணத் துடனடி யார்துயர் சொன்மொழி ஆசிப்பன
காணப் பலவிழி கேட்கப் பலசெவி காரெனவே
மாணக் கொடுக்கப் பலகரம் வாய்ந்தளம் வள்ளலையும்
யாணர்க் குழன்மட வாரையும் போற்றுதி யார்தமரே.

(ஆணம் - நேயம் , அடியார் துயர் காணப்பலவிழியும் அடியார்
துயர் கேட்கப் பலசெவியும் அடியார் ஆசிப்பன கொடுக்கப்
பலகரமும் வாய்ந்த வள்ளல் என நிரனிறையாகக் கொள்க ,
யாணர் - அழகு)

மூவிரு கன்னியர் கொங்கை அமுதத்தை முன்னருண்டாய்
வாவி அருகி லுமைதந்த பாலினை வாய்ப்ப உண்டாய்
தேவி இருவர் தருமின்ப வாழ்வினைத் தேடி உண்டாய்
பாவியென் னோவையு முண்டாய் வியப்பிது பன்முகனே.

கீரன் சிறைவிடுத் தாய்கிர வஞ்ச கிரிதொளைத்தாய்
கூரன் வலிபடுத் தாயுயர் கந்தவ னந்தொடர்ந்தாய்
மூரன் மிகுத்திடு கன்னி இருவரை முன்னடுத்தாய்
ஆரன் பிலன் துய ரேகெடுப் பாயெனை ஆள்பவனே.

(மூரல் - சிரிப்பு, ஆரன்பு - நிறைந்த அன்பு)

பதியைத் தெருட்டிய பாலக னேபுகழ்ப் பங்கயங்கள்
மதியைப் பழிக்க மலர்ந்திடு கந்த வனத்திறையே
விதியைச் சிறையிடு நரகவென் வாழ்வை மிகவருத்தும்
விதியைச் சிறையிட வல்லவர் நீயன்றி வேறெவரே.

(பதி - சிவபிரான், விதி - பிரமன், வருத்தும் விதி - ஊழ்)

மடற்குழ கோங்கி வளர்ந்திடு கந்த வனக்குமரா
அடற்கொண்ட தானவ ராற்றியர் செய்திட ஆழமிகுங்
கடற்படு சேனையை மீட்டருள் வேலினைக் காய் துயராளங்
கடற்படு நாயனை மீட்டருள் செய்திடக் கைக்கொளலே.

கொன்றை அரவிந்தங் கொண்டிடு மீசன் குலமகவே
குன்றுதொ றாடல்பு ரிந்திடு குக்குடக் கொற்றவனே
குன்று பிளந்திட விட்டருள் வேலினைக் கோது றுநோய்க்
குன்று பிளந்திட இன்னு மொருமுறை கொண்டருளே.

[அரவிந்தம் - (அரவு, இந்து, அம்) பாம்பு, சந்திரன், நீர்; குன்று - மலை]

நீலக் கடன்மிசை ஞாயிறு தோன்றிட நீள்பணியும்
ஞாலத் திடைஒழிந் தேகும்; பொலிகை நகரிறையே
நீலக் குலமயின் மேலிவரந் தென்முனர் நீவருவாய்
சாலக் கெடுக்குமென் நோயாம் பணித்திரள் சாய்ந்திடவே.

(ஞாயிறு - சூரியன், பொலிகை - பொலிகண்டி)

கோனே சரணங் குமரா சரணங் குலவுதெய்வ
மானே சமேத முடையாய் சரணம் மதிவிளங்கு
வானே சுகந்த வனத்திறை யேசரண வாட்டிநிற்கும்
ஊனே ஒழித்தருள் சேயே சரணமில் வொண்புவிக்கே

வாழி

வாழிய எந்தை முருகன் மலரடி வாழ்த்துநரே
வாழிய நான்மறை ஆனின் னன்மழை வாள்வடிவேல்
வாழிய தெய்வத யானையுடன் வள்ளி மாமயிலே
வாழிய வாரண மிம்முறை ஓதுநர் வாழியவே.

கந்தவனத் தெந்தை கழலடி வாழ்க.

யாழ்ப்பாணம்
தொண்டைமானாறு - செல்வச்சந்நிதி
சுப்பிரமணிய சுவாமி நிந்தாஸ் துதி

விநாயக வணக்கம்

வெண்பா

பெருகுந் திருவருள்போற் பேராநீர்க் கேணி
அருகமரு மானைமுகத் தையன் - மருமலர்ந்தாள்
சிந்தை பணிந்து செல்வச் சந்நிதிவாழ் சேய்மீது
நிந்தாஸ் துதியுரைக்க நேர்.

நிந்தாஸ் துதி

பொன்னமருந் தொண்டை மானாற்றிற் பொலிந்த செல்வச்
சந்நிதியில் மேவுந்த யாநிதியே - நின்னப்பன்
எப்பொழுதும் நட்டமுற எம்மவர்க்கி லாபம்நீ
தப்பாது செய்குவையோ தான். 1

நங்கையர்க்கு நான்குவிழி நாதனுக்கீ ராறுவிழி
தங்குமயிற் காயிரங்கண் தானமைந்தும் - எங்குறைகள்
கண்டொழிக்க வன்மையிலாக் கந்தாநின் சந்நிதிசேர்
தொண்டருக்கி யாதோ சுகம். 2

வாழும் பதிசெல்வச் சந்நிதியாய் மன்னுமன்பர்
ஆளும் பெயர் செட்டி என்றமைந்தும் - நாளுமுனை
வாழ்த்து மடியார் வறுமையுறக் காரணமென்
சூழ்த்தமங்கை மார்தடையோ சொல். 3
(சூழ்ந்த என்பதன் விகாரம்)

சட்டியிலே கொக்கவித்துச் சாறாக்கி நீதரலால்
பெட்டியிலே அன்னம் பெருகினதென் - றிட்டமுடன்
சிந்தைகளித் தார்வறியார் சேர்ந்துபுசித் தாரடியார்
முந்துந் துலாமதியில் முன். 4

(கந்தசட்டி நாளிலே ஏழைகளுக்கு அன்னதானம்
அளிக்கப்படுவது வழக்கம்)

ஓங்குங் கடைமகனாய் உன்தந்தைக் கோதுவித்து
வீங்குசிறை நான்முகனை நீவிடுத்த - தீங்கையெண்ணிப்
பெண்தருவா ரின்றியோ பேசுமும்பர் யானையொடு
மண் தருமா னைமணந்தாய் மன். 5

செட்டியெனும் பேருடைநீ செல்வர்களே உன்பாதங்
கிட்டி யுரைப்பவற்றைக் கேட்பதன்றி - எட்டிநின்றே
ஏழை உரைப்பதனை ஏற்காயென் றெண்ணாமல்
நாளைவீ ணாக்கினனே நான் 6

அஞ்சுதலை நானுடையேன் ஆறுதலை நீயளித்தால்
விஞ்சுதலைப் பாரமெனை மேவாதோ - துஞ்சுதலை
விட்டளிகள் மூசுமலர் மேவுசெல்வச் சந்நிதியில்
இட்டசித்தி ஈளந்தை யே 7

பன்னிருகைச் செல்வன்நீ பாழும் பிணிவருத்தும்
என்னொருதைத் துன்பத்தை யெண்ணாயேல் - சந்நிதிவாழ்
கந்தா அபய வரதக் கரமுடைய
மைந்தா எனல்வீண் மதி 8

அக்கினியி லேயுருவாம் ஆனவுன்றன் மேனியிலே
இக்குநிக ரரன்பால் இறைத்தாலும் - மிக்க அனல்
ஆறிநெஞ்ச நீகுளிராய் ஆனதினால் என்துயரம்
மாறமனம் கொள்வாய் மதி. 9

வன்மைமிகு கீர்முதலை வாட்டியநீ கானம்வாழ்
மென்மைமிகு வள்ளிக்குத் தோற்றதுமேன் - உன்னிடத்தில்
நம்பிக்கை கொள்ளவொரு ஞாயமுண்டோ சந்நிதிவாழ்
தும்பிக்கை யான்தம்பி சொல்.

10

ஆறுமுக சுவாமி நிந்தாஸ்துதி

மாம னிலையான் மகிழ்தந்தை யோர்கறையான்
ஏமமுறு மண்ணன் இகழெலியான் - வாமமிலா
மாது குறக்குடியாள் மாதா மலைக்கொடியாள்
ஏதுபுகழ் ஆறுமுகற் கே.

வினாவுத்தர வெண்பா

நாட்டுசிவ னுற்றநிழல் நண்ணுதிரு மால்படைநூல்
காட்டும்யா கத்தூண் கடப்பாடு - வீட்டுமுயர்
மானந் தருமம்பு மன்னுதன்மைப் பன்மைப்பேர்
ஆனந்த விகடனே யாம்
(ஆல், நந்து, அவி, கடன், ஏ, யாம்)

குமாரபுரக் குமரவேள் பதிகம்

விநாயகர் காப்பு

வெண்பா

கூடும் வளமார் குமாரபுர வேளருளை
நாடும் பதிகமிது நன்குரைக்க - ஆடும்
நடராசன் முன்பு நமக்களித்த ஞானக்
கடராசன் பாதமலர் காப்பு.

ஆசிரிய விருத்தம்

பொன்னிதழி தும்பையணி சிவனபய மெனவுதவு
பொறியில்வரு கருணை வடிவே
பூரித்த உமையன்னை களிகூர விளையாடு
புனையாத அழகு முடிவே
வன்னமயில் மீதேறி அடியர்துய ரிருள்போக
வந்த ருளுமிள ஞாயிறே
வள்ளிமண முள்ளியொரு வேடனுரு வாய்வந்து
வனத்தினை விரும்பு முதலே
தென்னவன் மதுரையிற் கழகமது தங்கிமுன்
செந்தமிழ் வளர்த்த தேவே
தெய்வந் தெளிந்துமுன் னையங் கடிந்துபல
திருத்தளிக ளாக்கி ஆண்ட
மன்னவர்கள் குடிகாத்த வன்னிமா நாடிதனில்
மருவுங் குமார புரத்தில்
மகிழ்குமர வேளுனது சரணமலர் அரணென்று
வாழ்த்திமுடி தாழ்த்தி னேனே

1

அஞ்சுமுக நெஞ்சொடுநின் கஞ்சமலர் தஞ்சமென
அன்பர்வழி பட்டு நிற்ப
ஆறுமுகந் தந்தருளி மாறுமுகம் போக்கவரும்

அப்பனே ஆல வாயில்
 வஞ்சிமா தேவிமுன் சென்றமணர் துயர்தீர்த்து
 மலிசைவ ஒளிப ரப்பி
 மாணினேர் விழியாட்கும் மன்னற்கு மமுதமாய்
 வந்தருளும் ஞான குருவே
 செஞ்சொற் கவிக்கீர னாற்றுப்ப டைகொண்டு
 சேர்ந்த ஆயிரவர் சிறையைத்
 தீர்த்தருளு மூர்த்தியே கார்த்திகே யாவெனது
 சிறுகுறை தவிர்த்த லரிதோ
 வஞ்சந் துலங்கும் மிலேச்சரா லிடியுண்டு
 மங்கிய குமார புரத்தில்
 மகிழ்குமர வேளுனது சரணமலர் அரணென்று
 வாழ்த்திமுடி தாழ்த்தி னேனே

2

நோய்கண்டு பாய்கொண்டு வாழ்வினிற் கவலையால்
 நுடங்கியுள் சோர்ந்தி டாமல்
 நோக்காடு மீக்கூரும் வறுமையால் வாடியே
 நுமதருள் மறந்தி டாமல்
 பேய்கொண்ட நெஞ்சர்போல் தடுமாறி விபரீதப்
 பெருஞ்சுழியில் வீழ்ந்தி டாமல்
 பிறவிப் பெருங்கடலி னலைமோது போதெலாம்
 பேராத கருணை யோடும்
 தாய்கொண்டு பிள்ளையைத் தாங்கியே சந்ததம்
 தாலாட்டி யூட்டு மாபோல்
 தவறுபல செயினுமெனக் கஞ்சலென் றோதியே
 தாழ்விலருள் தருதி வேலா
 வாய்கொண்டு துதிபாடி மெய்யால் வலம்வந்து
 மருவுங் குமார புரத்தில்
 மகிழ்குமர வேளுனது சரணமலர் அரணென்று
 வாழ்த்திமுடி தாழ்த்தி னேனே

3

காவைத்து நீரூற்றி மலர்கொய்து மாலைபல
 கட்டியுனைச் சூட்டி யறியேன்
 கையினா லலகிட்டு நீர்தெளித் துன்பதியிற்
 கடனொன் றுஞ் செய்த லறியேன்
 பாவைத்த தமிழ்மாலை யோதியே உருகிலேன்
 பண்டுநல் வினையு மில்லேன்
 பாவிக்கு மோராறு காட்டியரு ளீராறு
 பங்கயச் செங்கை முருகா
 சேவைத்த கொடியாடுந் தில்லையுள் நடமாடுஞ்
 சிவனீன்ற கருணை மதலாய்
 செம்பிற் களிம்பென்ன நின்றவினை வாட்டியுள்
 திருவருட் பொலிவு நல்காய்
 மாவைத்த சூர்க்குலம் மாள்வித்து வானவரை
 வாழ்வித்தாய் குமார புரத்தில்
 மகிழ்குமர வேளுனது சரணமலர் அரணென்று
 வாழ்த்திமுடி தாழ்த்தி னேனே

4

பத்தியிற் பூரித்த சித்தர்முகம் போன்று பல
 பங்கயம் மலர ஆங்கே
 பாட்டாளிகள் மொய்த்துமது வுண்டுசெய் யோசையாற்
 பாங்கரில் தூங்கு மேதி
 நித்திரை விழித்தெழுந் தேகலாற் சேற்றினொலி
 நிறைவுகேட் டுத்து டித்து
 நீள்வரால் தத்தியே பாய்கின்ற சுனைமல்கி
 நிறைதண்ணீ ரூற்று நகரில்
 சித்தரும் முத்தரும் கூடியே பண்டுபல
 செய்தவமி யற்று தளியாய்த்
 திகழருட் டேக்கமா யோங்கிய குமாரபுரத்
 திருப்ப திக்கொரு தெய்வமே
 மத்தினிற் றயிர்போல் மனமுடைந் துன்னருளை
 வறியனும் வேண்டி நின்றே

மகிழ்குமர வேளுனது சரணமலர் அரணென்று
வாழ்த்திமுடி தாழ்த்தி னேனே

5

சந்தக் கடம்புபொலி திருமார்பும் அறுமுகமுந்
தழல்மேனி நிறமுங் கண்டு
தணலிட்ட நெய்போல உருகாத கண்களும்
தமிழ்மருவு கவிதை யாலே
சிந்தைக் கிணிக்கத் தழும்பேறப் பாடாது
தின்றுசுவை கொண்ட நாவும்
சீலமொடு விரதநெறி பூண்டுபல தொண்டினிற்
செல்லாத கல்லு மனமும்
நிந்தைபல நாடலால் நின்கோயில் சுற்றாத
நீசக்கால் கும்பி டாக்கை
நேசருரை கேட்டுந் திருந்தாத சுரைக்காதும்
நியமித்தான் விதியெ னக்கு
வந்தபிற விக்கினியென் செய்குவேன் யாவையும்
மறந்தருள் குமார புரத்தில்
மகிழ்குமர வேளுனது சரணமலர் அரணென்று
வாழ்த்திமுடி தாழ்த்தி னேனே

6

அஞ்சுதலை யுற்றுன்ற னாறுதலை நாடியே

ஆவலிற் கடிது வந்தேன்

ஐம்பாலி னாரிருவ ருன்பாலி லேயமர

* அன்னைமா ரென்று வந்தேன்

கஞ்சமல ராறோடி ரண்டினையென் விழிகுளிரக்

கண்டுள்ளேன் வேறொன் றுள்ளேன்

காலுமயில் கைம்மேவக் கானமயில் மீதமருங்

காட்சியையென் னென்று சொல்வேன்

பஞ்சரக் கிளிவாயி லுன்னாமங் கேட்டுமகிழ்

பாவையர்கள் மாடி தோறும்

பாலும் புளிக்க இரு சேலும் விழிக்கவொரு

பற்றினிடை முற்றி நிற்பார்

16/கவிஞர் மு.செல்லையா படைப்புகள்

மஞ்சுதவழ் தாருபல மிஞ்சுவன் னிப்பதியில்
 மருவுங் குமார புரத்தில்
 மகிழ்குமர வேளுனது சரணமலர் அரணென்று
 வாழ்த்திமுடி தாழ்த்தி னேனே

7

*அன்னைமார் + என்று + உவந்தேன்

பத்திக்கு வித்தான நன்னெறிம றந்துகொடும்
 பாழ்வழியி லேகி யுன்னைப்
 பாவினால் நாவினால் துதியாது வீண்காலம்
 பலகழித் தேன்கு மரனே
 தித்திக்கு நின்கருணைத் தேனூட்டி வழிகாட்டிச்
 சேயெனைத் தேற்றி யுன்றன்
 செந்தாள் மலரிரண் டின்மீதி லன்புறச்
 சேர்த்தென்னை யாளு முருகா
 வத்திக்கு வைகையிடை ஏகிமுன் மண்கொண்ட
 வரதனார் மகிழ் புகனே
 வையுற்ற ஞானவேல் கையுற்ற அறுமுகா
 வாகுகா எந்த னருகா
 எத்திக்கும் புகழோட்டு வன்னியர்கள் முன்னைநாள்
 ஈட்டிய குமார புரத்தில்
 இயல்குமர வேளுனது சரணமலர் அரணென்றிங் (கு)
 ஏத்திமுடி தாழ்த்தி னேனே
 (வத்தி வந்தி என்பதன் வலித்தில் விகாரம்)

8

தெள்ளுதமிழ்ப் பாவினா லேசினுங் கருணைமழை
 சிந்தியே அன்பர்க் கெல்லாந்
 தெவிட்டாத நோக்குதவு திருவிழிகள் முந்நான்கும்
 செங்கரமீ ராறுங் கொண்ட
 வள்ளிமண வாளனே என்குறைகள் தீர்த்தருள
 மற்று நீபின் நிற்பையோ
 வானகம் வாழ்வித்த கானமயில் வாகனா

வாட்டுதுய ரோட்டு முருகா
 வெள்ளமதக் கரியோல மிட்டலற வந்தருள்செய்
 வெண்ணெய்க் கண்ணன் மருகனே
 மேவுபன் றிக்குருளைக் கூட்டுதா யாய்வந்த
 விடையினா னுதவு குமரா
 வள்ளலே ஐம்புல னடக்கியுனை வாழ்த்தவும்
 வலியிலன் குமார புரத்தில்
 மகிழ்குமர வேளுனது சரணமலர் அரணென்று
 வாழ்த்திமுடி தாழ்த்தி னேனே

9

விண்ணுக்கு முயர்வான குமாரபுரம் பண்டுநாள்
 விளங்குயர்வு மாய்ந்த தாலே
 வெம்பிணியுங் கலியுமாய்க் கல்விநல மாதியன
 விட்டிங்கு வாட லானோம்
 உண்ணெக்கு நின்றிருகு நிலைமீட்க இந்நாளில்
 உன்கோவில் புதுக்கி யாக்கி
 “ஓம்” ஒலிகள் தங்குநீ ரூற்றுநிறை தனியூற்றில்
 உன்னை வழிபட்டோம் வண்டின்
 பண்ணுக்கு மயிலாடும் சோலையாய் வனமெலாம்
 பலிக்க அருள்பா லித்துநாம்
 பழமைபோல் வாழ்வறக் காலமினி நீளுமோ
 பன்னிருகை ஐய பகராய்
 மண்ணினுக் கொருமருந் தானகலி யுகமுருகா
 மருவுங் குமார புரத்தில்
 மகிழ்குமரவே ளுனது சரணமலர் அரணென்று
 வாழ்த்திமுடி தாழ்த்தி னேனே

10

அரும்பதங்கள்

அரும்பத உரை

1. இதழ் - கொன்றைப்பூ
 குாயிறு - சூரியன்
 தென்னவன் - யாண்டியன்
 கழகம் - தமிழ்ச்சங்கம்
 தளி - கோவில்
 சரணமலர் - திருவடிமலர்
 அரண் - காவல்
2. கஞ்சமலர் - தாமரைப்பூ
 ஆலவாய் - மதுரை
 வஞ்சிமாதேவி - மங்கையர்க்கரசி
 அமணர் - சமணர்
 கீரன் - நக்கீரதேவர்
3. நுடங்கி - வருந்தி ன
 மிக்கூரும் - அதிகரிக்கும்
 அஞ்சல் - பயமொழிக
4. கா - நந்தவனம்
 அலகிட்டு - மெழுகி
 சே - எருது
 மதலாய் - குழந்தையே
 பங்கயம் - தாமரை
5. அளி - வண்டு
 மது - தேன்
 மேதி - எருமை
 வரால் - வானளமீன்
6. கடம்பு - கடப்பமாலை
 விதி - பிரமன்
7. அஞ்சுதலையற்று - பயந்து
 ஆறுதலை - துணையை
 ஐம்பாலினார் - வள்ளி தெய்வ நாயகிமார்
 கண்டுள்ளேன் - கண்டேன்
 வேறொன்றுள்ளேன் - வேறொன்றை
 எண்ணேன்
 காலும் அயில் - ஒளி வீசும் வேல்
 பஞ்சரம் - கூடு
 பாவையர்கள் - கன்னியர்கள்
 இருசேல் - இரு கண்கள்
 மஞ்ச - மிகில்
 தாரு - மரங்கள்
8. சேய் - பிள்ளை
 வித்து - விதை
9. கரி - யானை
 வெண்ணெய் - திருமால்
 பன்றிக்குருளை - பன்றிக்குட்டிகள்
10. கலி - வறுமை
 ஒருமருந்து - ஒப்பற்ற அழுதம்

இம்மைப் பொருளும் மறுமைக்
 கருளு மினிதுதவும்
 செம்மைக் கரம்பன் திருப்பதி
 யென்று தெரிந்துவந்தேன்
 மும்மைக் கொடுமலம் வாட்டி
 அலைக்கும் முனைப்பழித்து
 வெம்மைப் பிறவித் துயர்களை
 வாய்வடி வேலவனே.

3

மின்னே ரிடையை நடையை
 மொழியை விழியைநச்சிப்
 பொன்னே யனைய பொழுதினைப்
 போக்கிய புல்லியன்யான்
 கன்னே ருளத்தைக் கரைக்கும்
 கரம்பன் கடவுள் தளி
 முன்னே விழுந்து தொழுதாற்
 கவலை முடிந்திடுமே

4

(கன்னேர் - கல் + நேர் : நச்சி - விரும்பி)

கடிந்திடு யானென தென்னுஞ்
 செருக்கிவை கண்மறைப்பப்
 படிந்திடு துன்பப் பரவையி
 னீங்கும் பரிசறியேன்
 ஓடிந்திடு முள்ளத்திற் கூன்று
 துணையா யறுவினைகள்
 தடிந்திட நீவரு வாயே
 கரம்பைகொள் சண்முகனே

5

(பரவை - கடல்; பரிசு - தன்மை)

சிந்தா குலமெனுந் தீயிற்
 கருகியுன் சேவடியாஞ்
 செந்தா மரைக்குளிர் தேடிவந்
 தேன்கரம் பன்திருவே!
 கந்தா! முருகா! குழகா!

அழகா! கருணைஉமை
மைந்தா ! மயிலா! அயிலா!
கடைக்கண் வழங்குதியே.
(அயில் - வேல்)

6

மையா ருட்கண் ணிருமாதர்
சூழ வளமருவுஞ்
செய்யார் கரம்பன் பதிசேர்
முருகன் திருத்தளியை
மெய்யாள் வலம்வந்து நாவாற்
ஹொழுது விழிகசிந்தே
உய்யா திருந்தனை நெஞ்சே
உனக்கென் னுறுபயனே
(செய் - வயல், தளி - கோவில்)

7

பச்சைக் கடலன்ன மாமயின்
மீது பருதியெனச்
செச்சைக் குமர னமருங்
கரம்பன் திருப்பதியை
நச்சித் தொழுதுகண் ணீர்பெருக்
காதவிந் நாய்ப்பிறவி
எச்சிற் கலைத்திடில் மானுட
வாழ்வினி லென்பயனே
(பருதி - சூரியன்; செச்சை - செம்மை)

8

நாவல னாஞ்சைவக் காவலன்
கீர்த்தியி னன்குயர்ந்து
தேவ ருலகிற் கரம்பன்
புகழ்சொலுந் தெங்கினங்கள்
ஆவல் பெருக இளநீர்
முருகனுக் காட்டுவித்தால்

மேவரு மானுடர்க் காம்பணி
எங்ஙன் விளம்புவதே
(கீர்த்தியின் - புகழ்போல்)

9

போற்றிடு கார்த்திகை நாளின்
முருகனைப் புந்திவைத்து
நோற்ற பயனா லுயர்மகப்
பேறும் நுகர்பொருளும்
ஏற்ற பிறவும், அடைந்தா
ருளரென எண்ணிஎண்ணி
வேற்பெரு மானைக் கரம்பனில்
வாழ்த்து வினைஅறுமே

10

புத்திரப் பேறுறு செம்மனச்
செல்வி எனப்பொலியும்
உத்தம மூதாட்டி செய்வித்த
ஆறு முகனுருவை
எத்தனை யாமுறை நோக்கினு
மானந்த மெய்தியுயர்
பத்தியிற் பூரிக்க லாமே
கரம்பன் பதியடையே

11

விழிக்கும் மொழிக்கும் பழிக்கும்
வழிக்கும் விளங்குதுணை
அளிக்கும் முருகன் திருவரு
என்னேற அருணகிரி
களிக்கும் படிசொன்ன வாசக
மெண்ணிக் கதிர்மணிகள்
கொழிக்கும் கரம்பன் பதிதாழ்ந்து
வேலென்று கூவுதியே.

12

செய்யமர் சாலிக் குலம்பெறி
யோறிற் சிரம்வளைத்து
வையமர் வேலற்கு நெல்லீயுந்
தொண்டு வளர்கரம்பன்!
கையமர் நெல்லி எனவிளங்
காநிற்றல் கண்டிருந்தும்
உய்தி யடைய வணங்காத

மாந்தர்க்கென் னோதுவதே.

13

(செய் - வயல், சாலிக்குலம் - நெற்பயிர்த்தொகுதி,
பெரியோறிற் - பெரியோர்போல், வை - கூர்மை)

கட்டிக் கரும்புறு மாலைத்
துயரெனக் காசினியில்
மட்டற்ற துன்பத்தில் மூழ்கிக்
கரம்பனை வந்தடைந்தேன்
குட்டிச் சிறையிட்ட வேதன்
வரைந்த கொடுமெழுத்தை
வெட்டித் திருத்திட வல்லவர்
நீயன்றி வேறெவரே.

14

வானத் துயர்தெய்வ யானையை
மன்றல் மருவியநீ
கானக் குறவள்ளி மானையுங்
கொண்டது காட்டுவதென்
மோனத் தவர்க்கரு ளீயுந்
திருவடி மூடென்னும்
ஈனத் தவற்கு முரித்தென்ப
தாங்கரம் பன்இறையே

15

மேலைக் கரம்பன் பதிமுரு
கேசனை மெல்லியலார்
வாலைப் பருவத் திருவன்னை
மாரை வடிமருவும்
வேலை மயிலைக் கொடியாகுங்

கோழியை வேண்டினன்றும்
காலையும் மாலையுஞ் சிந்திப்
பவர்க்கில்லை காண்துயரே
(வடி - சுவர்மை) 16

வேலணை யுங்கரம் பன்மலை
வோட்டி விளங்குதண்டைக்
காலனை யும்வர மீவது
மெய்யென்று கற்றுணர்ந்தோர்
சேலணை யும்வயல் சூழும்
பதியாந் திருக்கரம்பன்
பாலணை வார்தொழு வாரழு
வாரன்புப் பாங்கினிலே
(சேல் - கயல்மீன்) 17

ஆறு முகத்திற் குறுநகை
கண்ணி லருங்கருணை
ஏறு கழுத்திற் கடம்பு
திருக்கர மெய்திடுவேல்
மாறு கெடுக்கு மபயம்
வழங்கும் வரதகரம்
நாறு திருவுருக் காண்பாய்
கரம்பனை நாடுநெஞ்சே
(நாறுதல் - விளங்குதல்) 18

வாக்கி லொலிக்கின்ற தோத்திரம்
நாலினை யும்மடக்கித்
தாக்கும் மனக்கல்லை நன்கு
நெகிழ்வித்துன் தாளிணையை
நோக்கி விழிநீர் பெருக்கித்
தொழுதிட நுண்ணறிவை
ஆக்குஞ் செயலு முனதே
கரம்ப னறுமுகனே
(நாலு - மனம் , புத்தி , சித்தம், அகங்காரம்) 19

ஒன்றாகி வேறா யுடனாகி
நிற்கு மொருபொருணீ
என்றே அறியகில் லேனுக்கு
முன்னரு ளெட்டுவதோ
இன்றே கரம்பன் பதியினை
ஏத்து மினிமைகண்டேன்
நன்றே புரிவது நின்கட
னாம்அருள் நாயகனே

20

கரம்பன் முருகமூர்த்தி கருணை மலர்த்தாள் வாழ்க

செல்வச்சந்நிதி முருகன் காவடிச் சிந்து

ஆடாடு பக்தாநீ ஆடாடுபக்தா
அன்போடு காவடி கொண்டாடுபக்தா
ஆடாடு பக்தாநீ ஆடாடு பக்தா
ஆனந்த சந்நிதிமுன் ஆடாடு பக்தா

வேலா வேலா வென்று ஆடாடுபக்தா
வேதா வேதா வென்று ஆடாடுபக்தா
பாலா பாலா வென்று ஆடாடுபக்தா
பன்னிருகை வேலா வென்றாடாடு பக்தா ஆடாடு

கந்தா கடம்பா வென்றாடாடு பக்தா
கதிரை மலையானே யென்றாடாடு பக்தா
செந்தில் முருகாவென்று ஆடாடுபக்தா
சேவற் கொடியோனே யென்றாடாடு பக்தா ஆடாடு

மயில் வாகனாவென்று ஆடாடு பக்தா
மாணிக்க மணியேயென் றாடாடு பக்தா
தயிர்திருடி மருகாவென் றாடாடு பக்தா
தாசர் விசுவாசனென் றாடாடுபக்தா ஆடாடு

மாரிமழை பொழியவென் றாடாடு பக்தா
மாந்திகள் வழியவென்றாடாடு பக்தா
பாறினிலே பகைவன்மை மாவினைக ளெல்லாம்
பற்றறுத் தொழிய வென்றாடாடு பக்தா ஆடாடு

செந்நெல் செழிக்க வென்றாடாடு பக்தா
செல்வங் கொழிக்க வென்றாடாடு பக்தா
பன்னிருகை வேலவனின் நல்லருள்களெல்லாம்
பாலர்க்களிக்க வென்றாடாடு பக்தா ஆடாடு

வேலோடு வாவென்று ஆடாடுபக்தா
 விருதோடு வாவென்று ஆடாடு பக்தா
 பாஸோடு சர்க்கரையு முக்கனி படைத்து
 பக்தி செய்வோமென்று ஆடாடுபக்தா ஆடாடு

கற்பூரங் காட்டிநின்றாடாடு பக்தா
 கையாட்டி யாட்டியே ஆடாடு பக்தா
 அற்புதம் தாதாவென்று ஆடாடு பக்தா
 அன்பர்முன் வாவென்று ஆடாடுபக்தா ஆடாடு

கூத்தாடி யாடியே ஆடாடு பக்தா
 குரவையிட்டமுது ஆடாடு பக்தா
 நேத்திரம் நீர்சொரிய ஆடாடு பக்தா
 நெஞ்சில் நேசம்செறிய ஆடாடுபக்தா ஆடாடு

வேண்டுவன வேண்டி நின்றாடாடு பக்தா
 வேதங்களோதி நின்றாடாடு பக்தா
 ஆண்டு தோறும் வந்து ஆடாடுபக்தா
 ஆனந்த சந்நிதிமுன் ஆடாடுபக்தா ஆடாடு

கதிர்காமக் கந்தப்பெருமான் வேல் வெண்பா

(கதிர்காமக் கந்தப்பெருமான் மீது பாடிய
வேல்வெண்பாவில் கிடைக்கப் பெற்ற இரு செய்யுட்கள்)

சக்திவேல் சித்திவேல் தற்சரணம் புக்கார்க்கு
முத்திவேல் ஞான முழுமுதல்வேல் - பக்திசெயும்
அன்பர்க் கபயவேல் ஆளுங் கதிரைமலை
இன்பவேல் கந்தரின்னை வேல்.

ஆடித் தொழுவேல் அரோகரா என்று தொண்டர்
கூடித் தொழுவேல் குமரவேல் - பாடி
உருகுநரை ஓம்பும்வேல் ஒண்கதிரைக் கோயில்
முருகுவேல் என்றே மொழி.

கருணை திகழ் கதிர்காமத்திலே!

விருத்தம்

பாங்கரிலே வினைகழுவப் பாய்வதுமோ ராறு
பக்தர்களுக் கருளீயும் படிகாரமீ ராறு
தேங்குமருட் கற்பகத்தைச் சேர்கொடியி ரண்டு
தித்திக்கும் போரைப்பா ரன்பர்கள்தி ரண்டு
ஆங்கடியார் கண்ணுக்குத் தெரிவனகால் பத்தே
அண்டினருக் கருளுவது மழியாச்சம் பத்தே
ஈங்குவரு தொண்டர்களுக் கிடர்தவிர்க்கும் விலங்கே
இலங்குகதிர் காமமுறி வில்லைஉயிர் விலங்கே.

கட்டளைக் கலித்துறை

மெய்யே மலியு மடியார் துதித்திட மேவருள் செய்
மய்யேர் குழல்வள்ளி பங்கா உனது மலரடியைப்
பொய்யே மலியுமென் புன்னாவி னாற்சொல்லிப்
போற்றுகின்றேன்
கய்வேன் முருகா கருணைக் குமரா கணிந்தருளே.

ஒட்டிய மேனியு மோய்ந்த முதுமையு முள்ள பல்லோர்
எட்டி நடந்திடு மாற்ற வகன்றஇவ் வேளையிலும்
கட்டி என இனிக்கும் “முருகா”வொடு காலில்வந்தார்
மட்டி எனக்கு மருளிதி யோகதிர் மன்னவனே.

உண்டிக்கு நாவுமின் னொண்டொடி யாருக் குயர்விழியும்
கொண்டலைந் தேமறந் தேனே கதிரைக் குருவுனையே
மண்டு பிணியும் கலியும் வினையும் வருத்தலற
அண்டர் துயர்தீர் முருகா எனையுமிங் காண்டருளே.

(கற்பகம் - முருகப்பெருமானி)

“சுவனைக் கன்னி கூறல் காண்க”
நயினாதீவு நாகபூஷணி அம்பாள் தோத்திரம்

காப்பு

அஞ்சத்தன் றாளேத்தி ஆள் நயினை அன்னைதுதி
நெஞ்ச முற்ச சொல்வேன் நினைந்து

(அத்தம் - கை)

தேரணி, கொண்ட, நயினைத், திருப்பதி, சேர்ந்த அருட்
பூரணி யாம் நாக பூஷணி அம்மை புனை மலர்த்தாள்
சீரணி யாகத் தலைக்கொண்டு சிந்தைத் திருகழியப்
பேரணி யாய்ப்புகும் பத்தரைக் காண்மருட் பேதைநெஞ்சே.
(திருகு குற்றம்)

சிற்பத் திறனும் வரலாற்று நுண்மையும் சேர்ந் திலங்கும்
அற்புதத் தேரி லரவா பரணி யமர்ந்தருளி
முற்பத்தர் சூழ நயினையிற் றாய்மை முகிழ்க்கு முகம்
கற்பத் தொடர்வினை நீக்கு மருட்டிறன் கண்டுணரே.

தந்தையின் மிக்கது தாயன்பு தானெனத் தாரணியோர்
சிந்தையிற் கொண்டு நயினையிற் சுவடச் சிரம்பரணிந்தே
அந்தங் கடந்த அரவா பரணியை அன்னையென்று
தந்தம் வரம்பெறு வார்நெஞ்ச மேயிதைச் சற்றுணரே.

பொருளற்ற வர்க்கிவ் வுலகில்லை என்னுமிப் பொன் மொழியை
அருளற்ற தாய்நீ அறிதியன் றோஇவ் வவனியெல்லாம்
தெருளுற்று நின்னை நயினையிற் சேவிக்குஞ் செம்மை கண்டும்
இருளுற் றிருந்தே னினித் தெளி வேனுன் னினையடியே.

வேல் கொண்ட கந்தனை விண்ணவர் துன்பம் விலக்க வைத்தாய்
பால்கொண்ட காழியர் செம்மலைச் சைவப் பணிக்கமைத்தாய்
ஆல் கொண்ட மொந்தி லொளித் தளித் தாயுல காளுமருட்
கால் கொண் டனைத்தெனைக் காப்பாய் நயினையிற் கற்பகமே.
இந்த ஆலயம், பறங்கியரால் இடிக்கப்பட்டபோது மூலஸ்தானத் திருவுருவம்
ஆலம் பொந்தில் வைத்துப் பூசிக்கப்பட்டது என்பது வரலாறு

கவிதைகள்/31

வடிவேற் குழந்தைகைத் தாள மடித்து மலர் முகத்தோ
படி பெயர்ந் தேகி யரும்பும் மழலை அமுத மதை
மடிமீதி லேறிப் பொழிய நுகர்ந்து மகிழ் செவியில்
அடியேனின் புன்மைக் கவி செலு மோநயி னாம்பிகையே.

அரு முழுக் காட்டுவர் நம்பாலி னாலன்னை யாருடலென்
றுருகிய சிந்தையி னானினந் தம்மடி யுட்சுரந்து
பருகிய கன்றுக்கு மேற்படப் பால்தரும் பத்தி எண்ணித்
திருகிய நெஞ்சே நயினையம் பாளடி சென்றிறைஞ்சே.

(முழுக்கு அபிஷேகம், ஆனிணம் - பசுக்கட்பம்)

அன்னை தயையினின் மேம்பட்ட தொன்றில்லை
யென்றறிந்தே
உன்னைச் சரணம் புகுந்தேன் நயினைக் கொருவிளக்கே
மின்னைப் பழிக்கு மரவா பரணியுன் மேன்மையெலாம்
புன்மைக் கடையேன் புகலகில் லேனருள் பூக்குதியே.

போதித்து நம்மை வளர்த்தெடுக்கின்ற பிராட்டியருள்
சாதித்தடியார் துயர்போக்க வேநயினைத் தலத்திற்
சோதித் திருவுருக் கொண்டங் கிருமைச் சுகமளிக்க
வீதிப் பவனி வருகோலங் காண விரைமனமே.

அன்னை யடியினை அர்ச்சிக்கும் பூவென் றளிக்குலங்கள்
வன்ன மலர்குடைந் துண்ணாது பத்தி வசப்படுமெல்
மன்னு மரவா பரணி நயினைப் பதிமகிமை
என்ன விதமுரைப் பேனெஞ்ச மேவிரைந் தேத்துதியே.

(அளிக்குலம் - தேன், வண்டுக்கட்பம்)

இருசுடர் தோற்கும் பணியா பரண மிலங்கிடவே
வரு தரு நாகேஸ் வரியருட் கோலம் மலி நயினை
ஒரு பதிக் கேகி வணங்காத மானுட முண்டுறங்கித்
திரி தரு தீவிலங் கென்றே யுலகஞ் சிரித்திடுமே.

(இருசுடர் - சந்திரகூரியர், பணி பாம்பு)

கற்றும் பெரியோ ருபதேசங் கேட்டுங் கருணை யன்னை
முற்று மருள் சேர் நயினை மகத்துவம் முன்னுணர்ந்துஞ்
சற்றுமன் புற்றடி ஏத்தாதிந் நாள் வரை சால்பிழந்தேன்
பெற்றவ ணீபொறுத் தாள்வாய் கருணைப் பெருநிதியே.

நாகபூஷணியன்னை நற்றாள் வாழ்க.

■■■

சிவ வணக்கமும் திருமால் வணக்கமும்

(பின்வரும் இரண்டு பாடல்களிலும் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிலுள்ள பல கிராமங்களின் பெயர்கள் அமைந்திருப்பதைக் காணலாம். ஈழகேசரி 29.11.36)

சிவ வணக்கம்

கட்டளைக் கலித்துறை

மன்னா ரணிந்திடு சுன்னாக மேவுமம் மாதகலான்
ஒன்னார் தொலைந்திடத் தாவடிக் குற்றவ னூரெழுவான்
பன்னாகத் தோடுய ரல்வாய் மதியும் பரித்திடுவான்
துன்னாலை இக்கென என்வினை வாட்டுவன் தொல்புரனே.

திருமால் வணக்கம்

பச்சிலைப் பள்ளிகொள் சங்கானை மாதக லம்பரித்த
முச்சகக் காப்பனை முன்ஆனைக் கோட்டை முரித்தவனை
நச்சென வோங்குமல் லாகங்கொள் ராட்சத நாதனுடை
அச்செழுந் தேகிடக் கொன்றருள் மாலை அகங்கொளலே

■■■

பணிகாரப் பாட்டு (சிவன்)

கட்டளைக் கலித்துறை

அப்பம் விளங்கு முறுக்குண் சடையனை அன்றொருநாள்
தப்பும் படிசுரர் உந்தோசை கேட்டுத் தயவடையா
முப்பழ முண்டருள வாயால் விடமுண்ட முன்னவனை
எப்பொழு துங்கும்பிட் டுய்வார் பிறவியி லேகிலரே.

நல்லைப்பதிக்கு நடப்பாய்

காப்பு

செங்கரத்து வேலமருஞ் சேயைத் தொழும்பாடற்
கைங்கரத்து முன்னோ ரரண்.

கட்டளைக் கலித்துறை

மண்ணிற் பிறப்பவர் வேண்டும் வரங்கள் மலர்ந்தளிக்க
எண்ணிய வேற்பெரு மானுறை கோவி லிதுவெனவே
கண்ணிற் கழகு தருங்கோ புரமுங் கனைமணியும்
விண்ணிற் குணர்த்துநல் லைப்பதி காண விரைமனமே.

அல்லைப் பழிக்குங் குழல்வள்ளி நாத னடியர்துயர்க்
கல்லைப் பொடிசெயும் வேற்பெரு மானருள் காட்டுகின்றான்
தொல்லைப் பவத்தொடர் சூழ அலையும் துயர்மனமே
நல்லைப் பதிக்கு நடப்பாய் கடப்பாய் நலிவினையே.

(அல் - இருள், குழல் - கூந்தல்)

தெவ்வர் துயருஞ் சிலைமதன் வாட்டமுஞ் சேர்ந்திருக்கும்
ஐவ ரலைப்புங் கலியும் பிணியு மழிந்தொழிந்தே
உய்வுற வேண்டுதி யேல்மன மேநல்லை உள்ளமரும்
மைவரை யைப்பொடி செய்வேலன் தாளை வணங்குதியே.

(தெவ்வர் - பகைவர், கலி - வறுமை,
ஐவர்- ஐம்பொறிகள், மைவரை- கரியமலை)

கொடியா ரிருவர் புடைசூழ நல்லையங் கோவிலுறை
வடிவேன் முருகனைக் கைம்மலர் கொண்டு வழுத்திநிற்குங்
கொடியார்க்கு மின்னருள் கூடிடு மென்று குழைந்துநெஞ்சே
முடியாப் பிறவிப் புணையாகுந் தாடொழ முந்துதியே

(புணை - கப்பல்)

ஐம்புல வேட ரலைப்பா லுனதரு ளாமடியை
நம்புகி லேனுமை பாலாவென் றோதிலன் நாளுமுனைப்
பைம்பொழி னல்லைக் குமராவென் றேத்திலன் பண்புகெட்டே
வெம்புகின் றேனைனை நீதடுத் தாள்வடி வேலவனே.

கவிதைகள்

2. தமிழைப் பாடியவை

தமிழ்த்தாய் வணக்கம்

எண்சீர் விருத்தம்

அகத்தியன்தொல் காப்பியனை முன்னா னுற்றாய்
அருட்கீரன் கபிலன்சீர் ஒளவை ஈன்றாய்!
மிகத்தெளிந்த வள்ளுவனை உலகக் கீந்தாய்!
மேவுகம்பன் இளங்கோவை விதந்து பெற்றாய்!
சகத்திலுயர் சம்பந்தர் முதலோ ராழ்வார்
சந்தான குரவரசீர்த் தாயு மானார்
பகுத்துணர்ந்த பாரதியைத் தந்த கன்னிப்
பழந்தமிழ்த்தாய் புதுமலர்த்தாள் பணிந்திட்டேனே

அறுசீர் விருத்தம்

மின் னுஞ்சீர் நாவ லோனை
மேவுதா மோத ரத்தைப்
பன் னும்பன் மொழிதேர் ஞானப்
பிரகாசப் படிமையோனை
உன் னருஞ் சாமி நாதன்
உயர்விபு லானந் தாவை
மன் னும்வே தாச லத்தை
வழங்குதாய் வணங்கி னேனே.

தமிழ்க்கன்னி தந்த கூடு

அறுசீர் விருத்தம்

கன்னியின் வடிவம்

சங்கநூற் சிரசு தாங்கித்
தகுங்குறள் விழியால் நோக்கி
இங்கித ராம காதை
வாயொடும் இளங்கோ தந்த
மங்கலில் சிலம்பு சிந்தா
மணியெனும் மார்பு காட்டிச்
செங்கைபா ரதியாய்க் கோவைக்
கால்கொடு திரிந்தாள் கன்னி.

காதலன் டீவண்டுடிகாள்

மைந்தனான் ஆங்கிலத்தில்
வல்லவன் உத்தி யோகன்
சிந்தையிற் காதலித்தேன்
திருமணஞ் செய்வா யென்றான்
எந்தநா டென்றாள் ஈழ
நாடென விடையி றுத்தான்
பைந்தொடி சிரித்தாள் அண்டப்
பரப்பெலாம் அதிரு மாறே

கன்னியின் விடை

மெல்லியல் என்னைப் பேணி
விழைந்திட உன்னா லாமோ
பல்கலைக் கழக வீட்டிற்
பகரிடந் தருகு வாயோ
தொல்லைநம் பண்பா டெல்லாந்
தோய்ந்துநீ வாழ்கின் றாயோ
சொல்லுமுன் உத்தி யோகத்
தொழிலைநான் போற்று வேணோ.

அரசியல் எனுமுன் தந்தை
அன்னையர் என்னைப் பேணிப்
பரவிடந் தோறு மேற்ற
பதவியில் இருத்து வாரோ
விரவிய உடையு ணாதி
மேற்குநாட் டவரை ஒத்தாய்
அரவென உனைவெ றுத்தேன்
அன்பிலேன் அகலென் றாளே

திருக்குறளின் சிறப்பு

வள்ளுவர் தருமொரு நூலுண்டு
வகுத்திடு முப்பா லதிலுண்டு
தெள்ளிய ஈரடிப் பாட்டுண்டு
தெரிந்திடு முயர்நெறிக் காட்டுண்டு 1

ஒன்பான் இயல்கள் தருநூலாய்
உலகியல் பென்னும் பசப்பாலாய்த்
தின்பார் எவர்க்குஞ் சுகமூட்டுஞ்
சிறந்த ஆடியிற்பொருள் காட்டும் 2

ஆயிரத் தொடுமுந் நூற்றுமுப்பான்
அருங்குறட் பாவினை ஆய்ந்துகற்பான்
வாயினில் தமிழ்த்தாய் கூத்தாடும்
மனத்தை மயங்கிருள் நீத்தோடும் 3

பத்துப் பேர்முன் பொருள்கண்டார்
பலரிந் நாட்புத் துரைகொண்டார்
எத்தனை புலவர்க்கு மிடமளிக்கும்
இளமையும் பழைமையு மதிற்கொழிக்கும் 4

நீதி நெறிக்கோர் நிலைபேறாம்
நினைக்க நினைக்கத் தேனாறாம்
சாதி வெறிக்கங் கிடமில்லை
சமரச ஞானத் தனிஎல்லை 5

பற்பல மொழியிலு முருவாகிப்
பரந்தே சான்றோர் திருவாகி
அற்புதப் பொதுமறை யாமென்றே
அனைவரும் புகழொரு நூலிதொன்றே 6

தெய்வத் திருக்குறள் கற்றிடுவோம்
சிறந்திடு பண்பா டுற்றிடுவோம்
வையத் தவர்முன் தலைநிமிர்வோம்
வன்மைத் தமிழரென் றேயுயர்வோம்.

7

புதுமைப்பா படைப்போம்

வண்டென்று விழியைக் கூறி
மதியென்று முகத்தைச் சொல்லிக்
கண்டென்று மொழியைப் போற்றிக்
கனியென்றே இதழைச் செப்பிப்
பெண்டின்பல் உறுப்பை யெல்லாம்
பெரிதாக வருணித் தாரப்
பண்டுள்ள நூலோர்! போதும்!!
படைப்பம்யாம் புதுமைப்பாவே

■■■

தேசியப் புதுக்குறள்கள்

01. அரசன் பிரசை அகத்துள்ளான் காந்தி எல்லார்
உள்ளத்தின் கண்ணு முளன்.
02. கற்றதனா லாய பயனென் கொல், காந்திமகான்
உற்ற தொண்டு கொள்ளா ரெனின்?
03. நாட்டிற் பெரிது நமது மகான் காந்திதனைக்
காட்டும் பரத கண்டமே.
04. பன்னூல் படித்தும் பயனிலரே, ராட்டினத்தின்
கன்நூல் கைக்கொள்ளா தவர்.
05. சபையிற் கதர்பூண்டு தம்மில்லம் வேறுடுப்பார்
பதரின் மதிப்பெய்து வார்.
06. சிறைபோல இன்னாத இல்லை இனித தூஉம்
முறையரசே இல்லா வழி.
07. அகிம்சையெனும் வாள்போ லரிதே பகையைப்
புறங்காணச் செய்யும்படை.
08. சுதேசப் பொருளைப் பெருக்கித் துயர் கூட்டும்
விதேசப் பொருள் விலக்கி வெல்.
09. பகிஷ்கரிக்க முன்னர்ப் பலபொருளை இங்காக்கின்
பகிஷ்காரந்தானே படும்.

10. சங்கத்தில் நூறுமொழி சாற்றுவதில் யாது பயன்
இங்கொன்று செய்யா ரெனின்.
11. நிர்ணயங்கள் வாளா நிறுவிப் பயனுண்டோ
அர்ப்பணஞ் செய் தூக்காக் கடை.
12. இந்திரபோ கம்வெறுத்தே எள்ளுசிறை ஏகினார்கு
தந்திரத்தை நாடியன்றோ தான்.
13. கதரா லடை பயனைக் கண்டிடுக “மான்செஸ்ரர்”
முதலாம் நகர் நிலையினால்
14. இந்து முஸ்லீம் எண்ணங்கள் ஏறுதரா சிற்சமனேல்
முந்திடுஞ் சொந்தாளுகையே முன்.

■■■

கவிதைகள்

3. பெரியோரைப் பாடியவை

மீண்டு வருவார்களா!

விருத்தம்

புத்தர் பெருமான்

எண்பெருஞ் சீல மோதி யிலங்கிடு மஹிம்சை யாலே
வெம்பகை தவிர்ந்து மக்கள் வேண்டிய நலன்கள் பெற்றுத்
தம்பவ மழிக்கு மாறு தரணியோர்க் குரைத்த புத்தர்
அம்புவி மீதில் வந்தே அதிசய மடைகு வாரோ!

கிறிஸ்து பெருமான்

பொறுமையே உருவ மானார் புல்லிய பாவி கட்டும்
உறுதியே நாடி மன்னிப் புதவிடப் பணிந்த யேசு
கறுவிய ஆட்சி யாளர் கட்டும் போர்க் கருவி கண்டே
மறுபிறப் பெய்தி வந்து வழியொன்று வகுத்தி டாரோ!

நபிகள் நாயகம்

மொழியினால் நிறத்தால் நாட்டால் முரண்படு பேதங் கூறி
அறவழி செல்லு மிந்த அவனியோர் தீமை கண்டே
இழிவுறு பேதம் நீங்கி யாருமோ ருடன்பி றப்பென்
மொழியருள் நபிக ளிந்நாள் மூதுல கினிவா ராரோ

திருவள்ளுவர்

நாற்றிசை நூல்கட் கெல்லாம் நாயக நூலொன் றோதிப்
போற்றிடு மக்கட் கூட்டம் புவிமில்வா னவராய் வாழச்
சாற்றிய குறள் வழங்கித் தம்புகழ் நிறுவு தேவர்
மாற்றி இப் புவிமில் வந்தே மாசினைத் துடைத்தி டாரோ!

இளங்கோ அடிகள்

மன்னவர் வலிய ரேனும் மாதரார் பெண்மை முன்னே
அன்னவர் வன்மை அற்ப மந்தியே கொல்லு மென்னும்
உன்னதக் கொள்கை காட்டும் உயர் சிலம் புதவி ளங்கோ
இந்நிலம் வந்து பெண்கள் இழிவினுக் கிரங்கி டாரோ!

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்

பெற்றிடு மனித வாழ்வின் பெரும் பயன் நாடி மேலாய்
உற்றிடு முதல மைச்ச ராமுயர் பதவி வீசி
மற்றுயர் துறவு புண்ட மாணிக்க வாச கத்தார்
இற்றைநா ளமைச்சர் மாரி னிழிவற இங்கெய் தாரோ!

காந்தி மகானும் திருக்குறளும்

(முன்னிரண்டு அடிகளில் காந்திமகானின்
வரலாற்றுக் குறிப்பும் பின் இரண்டு அடிகளில்
அதற்கேற்ற திருக்குறளும் அமைந்துள்ளன.)

வெண்பா

ஒண்மை தருமஹிம்சை உண்மையிரண் டுள்ளிருத்தித்
திண்மைதரு மெய்வாழ்வு செய்காந்தி - அண்ணல்வழி
“ஒன்றாக நல்லது கொல்லாமை மற்றதன்
பின்சாரப் பொய்யாமை நன்று” (323)

கஸ்தூரி பாய்மனையும் காந்திமகா னுங்கலந்தே
உத்தமவாழ் வற்றமர வாழ்வற்றார் - இத்தரையில்
“வையத்து வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையுந்
தெய்வத்துள் வைக்கப் படும்” (50)

சிறுநுடையர் தாங்குமதச் சின்னமணி யார்வேடம்
பெற்றிலார் காந்திதவம் பேணிநின்றார் - உற்ற
“மனத்துக்கண் மாசில னாத லனைத்தறன்
ஆகுல நீர் பிற” (34)

தென்னாபி ரிக்காவில் தேரும் வழக்கினின்பொய்
துன்னுவதற் கஞ்சித் தொழில் துறந்தே -மின்னுமகான்
“நன்றே தரினும் நடுவிகந்தா மாக்கத்தை
அன்றே யொழிய விடல்” (113)

தண்டியிலே உப்பெடுத்துச் சட்டம் மறுத்தெதிர்த்துக்
கொண்டசத்தி யாக்கிரகக் குன்றானார் - கண்டதென்ன
“உள்ளுவ தெல்லாம் உயர்வுள்ளல் மற்றது
தள்ளினும் தள்ளாமை நீர்த்து” (596)

பல்லுடைத் தோனைப் பகைவோ னெனக்கருதி
வெல்வழக்கால் தண்டிக்க வேண்டாதார் - நல்ல
“அறிவினு ளெல்லாந் தலையென்ப தீய
செறுவார்க்குஞ் செய்யா விடல்” (203)

போராற் சுயராஜ்யம் பூணும் வழியொழித்துச்
 சீராஞ்சாத் வீகமுறை தேர்ந்தமகான் - பேராத
 “நன்றாகு மார்க்கம் பெரிதெனினுஞ் சான்றோர்க்குக்
 கொன்றாகு மாக்கங் கடை” (328)

ஆழும் ஹரிஜனங்கட் கன்னை எனவுருகிப்
 பாழுந்தீண் டாமை பறித்தமகான் - நாளும்
 “பிறப்பொக்கு மெல்லா வுயிர்க்குஞ் சிறப்பொவ்வா
 செய்தொழில் வேற்றுமை யால்” (972)

பட்டம் பதவிசெல்வப் பற்றொழித்தே இந்தியர்தம்
 திட்டத்தில் தொண்டுசெய்யச் சேர்த்தமகான் -இட்ட
 “விரைந்து தொழில்கேட்கும் ஞாலம் நிரந்தினிது
 சொல்லுதல் வல்லார்ப் பெறின்” (648)

நவக்காளி ஊரின்கண் நண்ணு கொலைக்காலந்
 தவக்காலி னால்நடந்த சாந்தர் - அவக்காலும்
 “மன்னுயி ரோம்பி அருளாள்வார்க் கில்லென்ப
 தன்னுயி ரஞ்சம் வினை” (244)

வேகும் கொலைகொள்ளை வெங்கருமஞ் செய்தோர்க்கும்
 பாகீஸ்தா னீயப் பரிவுகொண்டார் - நோகவரும்
 “இன்னா செய்தாரை ஒறுத்தல் அவர்நாண
 நன்னயஞ் செய்து விடல்” (314)

நேருவெனும் மாணிக்கம் நீதியொடும் பாரதத்தைச்
 சீருயரப் பேணுமெனத் தேர்ந்தமகான் - ஓரும்
 “இதனை இதனா லிவன்முடிக்கு மென்றாய்ந் (து)
 அதனை அவன்கண் விடல்” (517)

பெற்ற சுதந்திரத்திற் பேரார் பதவிகளைச்
சற்றும் விரும்பாது தன்கடன்செய் - வெற்றிமகான்
“இன்பம் விழையான் வினைவிழைவான் தன்கேளிர்
துன்பம் துடைத்தான் றுந் தூண்” (615)

ஓங்கும்மெய்க் காந்திமகான் உற்றமர ணங்கேட்டன் (று)
ஏங்கித் துடித்தா ரிகத்தோர்கள் - பாங்கிதுதான்
“உள்ளத்தாற் பொய்யா தொழுகி னுலகத்தார்
உள்ளத்து ளெல்லா முளன்” (294)

துஞ்சாது காப்போம் துணிந்துவெளி யேறுகவென் (று)
அஞ்சா துரைத்தாரவ் வாவணியில் - எஞ்சாது
“சொல்லுக சொல்லைப் பிறிதோர்சொல் அச்சொல்லை
வெல்லுஞ்சொல் லின்மை அறிந்து” (645)

ஜின்னா வெறுத்தாலும் சேர்ச்சிலிகழ்ந் திட்டாலும்
மன்னும் பொறுமையுடன் வாழ்ந்தமகான் - என்னை
“அகழ்வாரைத் தாங்கும் நிலம்போலத் தன்னை
இகழ்வார்ப் பொறுத்தல் தலை” (151)

ஆங்கிலருக் கஞ்சார் அடிமைநிலைக் கஞ்சிடுவார்
ஓங்குபணி செய்துசிறை உற்றமகான் - வீங்குலகில்
“அஞ்சுவ தஞ்சாமை பேதைமை அஞ்சுவ து)
அஞ்ச லறிவார் தொழில்” (428)

உண்ணா விரதத் துறுநோய் பொறுத்தார்தீ (து)
எண்ணார் பிறவுயிருக் கெஞ்ஞான்றும் - அண்ணல்மகான்
“உற்றநோய் நோன்றல் உயிர்க்குறுகண் செய்யாமை
அற்றே தவத்திற் குரு” (261)

தன்னைப் புகழார் தனிப்புகழ் பெற் றார்தீது
துன்னுஞ் செயல்தோயார் தூயமகான் -என்னில்
“வியவற்க எஞ்ஞான்றுந் தன்னை நயவற்க
நன்றி பயவா வினை” (404)

காந்தியும் சாந்தியும்

வெண்பா

மோனத்தால் தன்பொருட்டு முத்திநிலை தேடுதலும்
ஞானத்தால் வீட்டுநெறி நாடுதலும்- ஈனத்தாய்
நாட்டுமக்கள் துன்பமற நன்குபணி செய்காந்தி
ஈட்டுதவம் போலுமோ எண்.

உடைசுருக்கி ஊண்சுருக்கி ஒவ்வாத தீய
நடைசுருக்கி நாவைச் சுருக்கிப் - படைசுருக்கிச்
சேவை பெருக்கித் தியாகம் பெருக்கிய
தேவனென வாழ்ந்தார் சிறை.

நாற்பதெனுங் கோடிமக்கள் நாடுஞ் சுயவாழ்வின்
தோற்றமுரு வாய்வந்த தூயமகான் - ஆற்றல்மிகும்
எந்திரப்போர் தோல்வியுற ஏற்ற அகிம்சையெனும்
தந்திரப்போர் வல்லார் சகம்.

நேருரையால் போரொழிப்பார் நெஞ்சினாற் குண்டு செய்வார்
பாரிதனில் போரகற்றும் பான்மையரோ - சீருயரும்
வாக்கும் நினைப்பும் வருசெயலு மொன்றான
பாக்கியத்தோன் காந்திவழி பார்.

ஐக்கியதே சச்சபையும் அன்னபிற சாதனமும்
ஐக்கியத்தை ஆக்குமோ ஆராய்வீர் - பக்குவத்தோன்
காந்தி செயலும் மொழியும் கடைப்பிடித்தால்
சாந்தி அடையுஞ் சகம்.

■■■

காந்தியடிகள் மீது வாழ்த்துப்பா

வெண்பா

உள்ளத்திற் றாய்மை உடம்பிலுண் ணாவிரதம்
விள்ளுகரத் தேநூற்றல் மெய்ந்நாவிற - கொள்ளுமுயர்
இன்மொழிகொண் டேயெமக்காய் எங்குமருந்
தொண்டுசெயும்
மன்னவனாங் காந்தியைநீ வாழ்த்து.

கட்டளைக் கலித்துறை

மன்னும் பரதகண் டத்துயர் போக்க மனந்துணிந்து
முன்னும் பொருடரு சட்டத் தொழிலை முதற்றுறந்து
மின்னுஞ் “சமர்பதி” ஆச்சிரமம் புக்கு மேதினியோர்
பன்னும் “ஹரிசனத்” தொண்டுசெய் காந்தியைப் பாடுவமே.

விருத்தம்

பரிவுசால் நயனம் வாழ்க! பார்தொடு கரங்கள் வாழ்க!
விரிவறு மார்பு வாழ்க! மிளிர்புகழ் வதனம் வாழ்க!
தெரிவறு “ராட்டும்” வாழ்க! திகழும்புன் னகையும் வாழ்க!
ஹரிசனத் தொண்டு செய்யுங் கருத்தென்றும் வாழ்க! வாழ்க!!

■■■

பாரதி யார்?

(“ நந்த வனத்திலோராண்டி ” என்ற மெட்டு)

செந்தமிழ் நாடென்னும் அன்னை - இந்து
தேச சுதந்திரப் போரினில் முன்னே
வந்து குதித்திடச் செய்த - உயர்
வன்மைக் கவியென்னுந் தேரைச் செலுத்தும்
சாரதி பாரதி என்போம் - தமிழ்த்
தாய்க்குப் புதுநகை செய்தணிவித்த
பொற்கொல்லன் என்று புகல்வோம் - சாதிப்
புன்மை அமுக்கினைப் போக்கிய வண்ணான்
தேசப் பணியெனுஞ் செக்கை - மிகு
தீரத்தி லாட்டிப் பிழிவித்த செக்கான்
தீர்க்க தரிசியைப் போல - எங்கள்
தேச விடுதலை வந்திட்ட தென்றே
முன்பறை கொட்டிய சாம்பான் - கரடு
முரடு நிறைவெள்ளை மக்க ளடிமை
மோக மரத்தினைச் சீவி - சுதந்திர
தாக மெனும்வண்டி செய்திடும் தச்சன்
ஓம்சக்தி ஓம்சக்தி என்றே - வலி
ஊட்டுங் குழலிசைத் தேதமிழ் மக்கட்
பாம்பினை ஆட்டிய வேடன் - எளிமைப்
பாவுக்கு வன்மைப் பொருள்தரும் பித்தன்
வாழ்க்கைக்குப் பணமற்ற ஏழை - உலகில்
வாழஎன் றும்வழி காட்டிய வள்ளல்
மாமணி மண்டபத் தின்கண் - எட்டய
மக்களும் மற்றைய மாந்தரும் வாழ்த்த
வாழும் புதுமையைப் பாரீர் - அவன்
மந்திர சக்தியின் மாயத்தைத் தேரீர்
பாரதி யாரென்று சொல்வீர் - அவன்
பாதையிற் சென்று பணிசெய்து வெல்வீர்
(செந்தமிழ்)

■■■

கவிச்சாரதி

விடுதலைக்கோ ருரங்கொடுத்த வீரன்! சாதி
வேற்றுமைக்குக் குழியமைத்த தீரன்! மாதர்
அடிமைதனை அறுப்பித்த தொண்டன் தேசத்து
அமை ஒருமைப் பாட்டினையும் பாட்டிற் கண்டான்!
மிடிமைதவிர் தொழின்முறைகள் விரித்த நாவான்
விண்ணமுதும் விரும்புகின்ற மதுரப் பாவான்
படிமிசையம் தமிழ்த்தாய்க்குப் புதுக்கால் தந்த
பாரதியைச் சாரதியைப் பணிகின்றேனே!

நேருஜீ வருக

(“கொம்மன் வெல்த் ” பிரதம மந்திரிகள் மகா நாட்டின்
பொருட்டு ஜவாகர்லால் நேரு இலங்கைக்கு
வந்தபோது பாடப்பட்டவை)

பன்னிருசீர் விருத்தம்

ஓங்குந் தியாகத் தீப்புடத்தால் ஒளியுற் றிடுசீர் மணிவருக
ஒடுக்குஞ் சிறையா மாலயத்தில் உள்ளம் மகிழ்தே சப்பணியாம்
தீங்கில் தவஞ்செய் ரிஷிவருக தேசத்தலைவர் சிரம் வணங்குஞ்
செம்மைத் தலைவா நீ வருக செப்பற்கரிய அறநெறியாய்
வீங்கும் அஹிம்சைக் காந்திமகான் மேவுஞ் ஞானப்பாலுண்ட
வித்தக மைந்தா நீவருக விண்ணோர் மருளண் ணால்வருக
தேங்கும் வளஞ்சேர் அமரிக்கத் திருநாடுற்ற சீரடிகள்
சிறக்கு மிலங்கா மண்படலால் செழிக்கும்படி நீ வருகுவே 1

விண்தோய் மதியும் சூரியனும் வெட்கிக் கவலும் படியகன்ற
மண்தோய் புகழ்கொள் நவஜோதீ மாறா இளமை வளர்குரிசில்
திண்தோள் வலிகொள் அசோகஇறை செலுத்து மாஞ்சைத்
-திறன்வளரப்
பண்தோய் பாரத அரகசெயும் பயனார் அமைச்சா வருகுவே 2

அடிமை இந்தியர் சின்னமென ஆபிரிக்காவி லமைந்த “குல்லா”
முடிமை விளக்குஞ் சின்னமென முழங்கிப் பாரத தேசத்தில்
மிடிமை தவிர்க்கும் பணிபுரிந்து மேலாங் கிரீடமென அணிந்து
மடிமை தவிர்த்திடு மாட்சியெயும் மன்னா வருக வருகுவே 3

நேரு வெண்பா

ஆயுஞ் சுதந்திரத்தா “லட்டாமிக்” குண்டெனவே
பாயும் பிரசாரம் பற்பலவாந் - தேயமெங்கும்
உள்ள அறிஞ ருவக்கச் செய்யுநேரு
தெள்ளியசீர் வாழ்க சிறந்து.

வல்லான் தியாகி வரம்பிகந்த நுண்ணறிஞன்
நல்லா னுலகசன நாயகத்தான் - எல்லாரும்
ஏத்தும் முடிகூடா இந்தியதே சத்துமன்னன்
நேத்திரம்போல் வாழ்க நெடிது.

ஏழ்மரத்தை முன்னாளி ராமனம்பு ஊடுருவச்
கூழ்புவியோ ராச்சரியந் தோய்ந்துநின்றார் - ஆழறிவான்
நேருவிடுஞ் சொல்லம்பு நீள்மரம்பல் லாயிரத்தை
ஊடுருவ வுற்றுணர்வீ ரோர்ந்து

பாரதமா தாதனது பாழ்கதியைப் பாரெங்கும்
வீரமுழக் கால்விளக்கி மெய்ப்புகழ்செய் - தீரெனன்றாள்
“ஈன்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்குந் தன்மகனைச்
சான்றோ னெனக்கேட்ட தாய்”

நாற்பதெனுங் கோடிமக்கள் நாடுஞ் சுதந்திரத்தின்
தோற்றமெனுந் தூண்டா மணிவிளக்கே - ஆற்றல்மிகும்
ஏகாதி பக்தியத்தா ரெச்சிறையி லிட்டாலும்
போகா துனதொளிகொள் போர்.

ஆறுமுகநாவலர்

பாட்டிற் கிடந்த தமிழன்னை யாண்டும் பரவுவகை
தீட்டி வசனந்திகழ் நெறி காட்டிச் சிவநெறிகள்
நாட்டிற் பரவ வழிபட்டிச் சைவம் நனி விளங்க
ஆட்டிய சூத்திர தாரி அறுமுக நாவலனே.

■■■

மூவர் தர்மம்

வெண்பா

சென்னையிலே பச்சையப்பன் சீர்சாலும் யாழ்ப்பாணச்
சுன்னையிலே சேர்ராம நாததுரை - மின்னும்
கரவையிலே சிற்றம் பலமுதலி கண்டார்
பரவுகல்விச் சாலை பல

■■■

வித்துவான் கணேசயர்
பொற்கிழி விழாவுக்குக் கண்டனம்

வெண்பா

மேலறிவி லாதவனை மெய்யகன்ற நெஞ்சானை
மாலறிவு, பூண்டானை மாமகனைச் - சாலவுந்தீக்
காரியங்கள் செய்வானைக் கற்றோ எனனக்கருதிப்
பாரிஎனப் பொன்வழங்கீர் - பார்

(இதன்கண் இரு பொருள் அமைந்திருத்தலை
ஆராய்ந்தறிக. ஈழகேசரி 16.10.38)

■■■

செந்தமிழ்க் கந்தமுருகேசனார் சீர்த்தி வாழ்க!

1. பண்டை உரை ஆசிரியர் வன்மை எல்லாம்
பாங்குபெற ஒருருவாய் வந்தா லென்னத்
தண்டமிழின் துறையெலாம் மாணாக் கர்க்குத்
தகுதிபெற நன்கூட்டுந் தன்மை மிக்கான்
அண்டியொரு குருவடையா தியற்கை யாக
அமைந்தமதி நுட்பத்தாற் தானே கற்றோன்!
தெண்டிரை சூழ் புலோலிநகர் வதியுஞ் செம்மல்
சீரீகந்த முருகேசன் சிறந்து வாழ்க!
2. அரம்போலும் கூர்ந்தமதி நுட்பம் வாய்ந்தோன்
ஐவகையா மிலக்கணமு மாராய்ந் திங்கு
மரம்போல வாழாது தன்மா ணாக்கர்
வாய்ந்தபழம் பண்பகல வாழ்வி லூக்கிச்
சிரம்போலும் சால்புபெறத் தேன்போ லூட்டுஞ்
சீர்த்தியுடைக் கந்தமுரு கேச னாரின்
தரம்பேணு மறுபதா மாண்டுப் பூர்த்தித்
தனிவிழா! தமிழ்த்தாய்க்கு நனிவி ழாவே!!
3. தன்னடையே ஊனமுற்ற போது மொங்கள்
தமிழன்னை விரைந்து நன்கு நடக்கும் வண்ணம்
சொன்னடையும் பொருண்டையுந் துலக்கி வைத்தே
துயநடை, பயிற்றுவிக்குந் தொன்னா வல்லோன்!
கன்னலிடைத் தேன்பெய்து கனியுங் கூட்டிக்
கற்பிக்கும் புகழிந்தக் காசி னிக்கண்
மின்னெனவே நடக்கின்ற புதுமை செய்தோன்
மேன்மைதிகழ் கந்தமுரு கேச னன்றே!
4. நூறவதா னங்கள்புறிந் துலகோர் மெச்சும்
நுண்மதியான் கதிரைவேற் பிள்ளை யோடு
கூறவரு புலவனாங் குமார சாமி
குலவுபுகழ் வேன்மயில்வா கனனார் வாழ்ந்த

சாறயரும் புலோலியெனும் புதியி லிந்நாள்
தமிழ்ப்பீட மென அமர்ந்து தகுப ரீட்சை
தேறவரும் மாணாக்கர் மனஇ ருட்குத்
தீபமெனப் புகுந்திறலோன் சீர்த்தி வாழ்க்.!

5. செந்தமிழின் துறையாய்ந்த மதுரைச் சங்கம்
சேர்ந்த தமிழ்த் தெய்வமெனுஞ் சேயின்....
கந்தமுரு கேசனெனப் பூண்ட ஆசான்
கடவுணெறி பூணாதோ னெனலும் நன்றோ!
அந்தமிலாத் தமிழ்த்தாயின் முடியே ஆன
அரியகுறள் நெஞ்சினிலே ஆழப் பெற்றோன்
எந்தவிதம் அருள் மறப்பார் அவனி மீதே
இங்கிதனை உற்றுணர்தல் ஏற்பு டைத்தே.

புலவர் திலகன் கந்தமுருகேசனார் சரமகவிகள்

வெண்பா

கந்தமுரு கேசன்! கலைபயிற்ற என்றிங்கு
வந்தமுரு கேசன்! மதிநலத்தாற் - செந்தமிழ்நூல்
தானே உணர்ந்தமுரு கேசன்!, தனிப்புகழை
நானே உரைக்க அஞ்சும் நா!!

1

ஊன முடலி லிருந்தாலு முள்ளமெலாம்
ஞானம் பொலிந்தஒரு நாவல்லான் - தேனமரும்
செஞ்சொற் கவிஇன்பந் தேடுவதே தெய்வமென
அஞ்சலித்து வாழ்ந்தா னகம்

2

பாரத்தொல் காப்பியமும் பத்துப்பாட் டாதியவும்
ஆர நுனித்தறிந்த ஆய்வாளன் - சாரமெலாம்
கற்போர்க் கமுதாகக் காதிற் சொரிகின்ற
சொற்சோர்வி லானையென்சொல் வேன்

3

பாப்புலவன்! தர்க்கம் பயில்புலவன்!, பைந்தமிழ்ச்செந்
நாப்புலவன்! நாவலன்கோ வைப்புலவன்! - மாப்புலவன்!
பள்ளியிற்கல் லாப்புலவன்! பாடங்கேட் டோர்நெஞ்சை
அள்ளுபது மைப்புலவ னாம்!!

4

ஐயந் தவிர்க்கின்ற ஐயன்! அருந்தமிழை
மெய்தாங்க ஊட்டும் முடமெய்யன்! - வையத்திற்
செவ்வாய் செவிஇணிக்கத் தீற்றுந் திருநாவை
எவ்வாறு தீயுண்ட தே!

5

ஆங்கிலத்தைத் தேன் போல்! அருந்தமிழை வேம்பேபோல்
பாங்குபெறக் கற்றோரைப் பாலித்துத் தேங்குத்தமிழ்ப்
பண்டிதர்க ளாக்குமுயர் பான்மை முருகேசனைப்போல்
கண்டிலமே வேறெங் கணும்!

6

சாதிமத பேதந் தனைக்கடந்து செந்தமிழர்
நீதி நெறிப்பட்டு நின்றதனாற் - கோதின்றிக்
கற்றுவயர்ந்த பல்லோர்தாங் கண்கண்ட தெய்வமெனப்
பெற்றுவயர்ந்தான் வாழ்கதிருப் பேர்

7

கற்பலகை ஏந்துசிறு கான்முளைக ளெப்போதும்
முற்றத்திற் சூழ முனிவனைப்போல் - அற்புதமாய்
நன்முறையிற் கல்வி நனியூட்டுந் தாத்தாவின்
புன்முறுவ லென் றினிக்காண் போம்.

8

திண்ணைச்சிங் காசனத்திற் செந்தமிழ்க்கோன் வீற்றிருந்து
நண்ணுமா ணாக்கர்க்கு நன்னூல்கள் - திண்ணமுறப்
போதிக்கு மாட்சியினைப் போற்றாதா ரில்லைஇனி
ஆதித் தமிழ்த்தா யமும்.

9

நீதிப் புலோலிக்கு நீண்டபுக ழீட்டிவைத்த
சோதிமுரு கேசற்குத் தூயசின்னம் - வீதிப்பேர்
மட்டுமே போதாது மாண்புடைய மண்பமுங்
கட்டுவீ ரீதே கடன்.

10

நானாக்கும் பாடல்களை நன்குசுவைத் தேயுக்கந்
தானாக்க என்னைத் தனித்தழைக்கும் - ஆனாத
அன்புடைய ஐயா இவ் ஆழ் துயரப் பாடலையும்
நன்குசுவைப் பாயோ நவில்

11

நவாலியூர்ப் புலவரை நாம் மறக்கலாமா

விருத்தம்

தேன்கெடுக்குந் தமிழ்க்கவிதை தீட்டுங் கையைத்

திருநீறு திலகமிளிர் நுதலை மேலாம்

வான்கொடுக்கு முருகன் வாழ்த்து நாவை

மாணிக்கர் மெய்கண்டார் ஆதி நூல்கள்

ஊன்கெடுக்கு நெறியறிந்து பயிலுங் கண்ணை

உள்ளம்போ லொளிமருவுந் தாடி தன்னை

“நான்கெடுத்தே எனதுறுக்க” நாடு நெஞ்சை

நாமறந்தால் யார்நினைவார் நவிலு வீரே.

தொன்மைநெறி யிற்பிறழ்ந்து தமிழன் னைக்குத்

தூக்களிக்கும் புதுப்புலவர் தோன்று மிந்நாள்

வன்மைமிகு பொருளெல்லா மெளிதிற் பெய்து

வளர்சிறுவர் துய்த்திடவும் பாவ டித்து

மின்மைசெறி ஈழத்தின் புலவ ரேறாய்

மிளிர்சோம சுந்தரனார் மேதை யெல்லாம்

பொன்மைசெறி மண்டபத்தா னினைக்கச் செய்து

புகழ்நிறுவுங் கடப்பாடு போற்றுவோமே.

காளமே கம்போலக் கவிசொ ரிந்து

கற்றார்சொற் புகழேந்தி வேலாங் கம்பன்

தாளவணங் கும்பாட லீந்து மூத்த

தனயனெனும் இளங்கோவைத் தந்து தாழ்த்தும்

ஊழைவென்றிங் கான்மாக்கள் சிவத்தி னோடும்

ஓட்டக்கூத் தன்புடனே உதவும் வண்ணம்

வாளைவயல் நவாலிகிழார் உயிரி ளங்கு

மரனெனு நாடகநூல் வகுத்திட டாரே.

நற்புலவர் சுந்தரனார் நினைவுச் சின்னம்
நாட்டாமே தாமதித்தால் நவிலக் கேளீர்
கற்பகவே லெறிமுருகன் வள்ளி வாழாங்
கானகத்து வைரமராங் கடிதிற் சேர்க்க
வெற்பரிந்தோன் தன்மணிகள் கல்லா யிட்டு
மென்மலர்த்தா தெனுஞ்சாந்தி லமுத மூற்றிப்
பொற்புறுமண் டபமெடுப்பான் கபில னாதிப்
புலவரெலா முபசாரம் புறிகு வாரே.

தூக்கு : செய்யுள், கொலைத்தண்டம்
கற்பக : மலைபிளக்க
வெற்பு அரிந்தோன் : இந்திரன்

சைவப்பெரியார் க.சூரன் சரமகவிகள்

விருத்தம்

வரவுசெஞ் சுடர்வி ளங்கு வானக முள்ள மட்டும்
மேவிய முந்நீர் சூழிம் மேதினி நிலைக்கு மட்டும்
தேவரை யாளிச் சைவத் தாபனந் திகழு மட்டும்
பூவுல ககன்ற சூரன் புகழ்நிதம் பொங்கு மன்றே.

வெண்பா

சீராருந் துன்முகியிற் சித்திரையெண் மூன்றிரவி
ஏரார் மதிசூறையே காதசியில் - பேராரும்
வீரனார் சைவம் விளங்கவித்யா சாலைதந்த
சூரனார் தோய்ந்தார் சுகம்.

கட்டளைக் கலித்துறை

நீறார்ந்த நெற்றியும் சந்தனங்குங்குமம் நேர்ந்த நெஞ்சும்
பேறார்ந்த தோத்திர மோதிய நாவும் பிறையுடனே
ஆறார்ந்த செஞ்சடை யோனை நினைக்கும் அருள்மனமும்
மாறாதெம் முள்ளத்து ளென்று மிருத்தி மறைந்தனையே.

சைவம்பெருக்குமெம் வித்யாலயத்தினை தாங்குதற்காய்ச்
செய்யுந்தொழிலையும் சேர்பொரு ளீட்டுந் திறத்தினையும்
வையம்வியக்கத் துறந்தே கடமையில் வன்மைகொண்ட
மெய்யனெம் சூரனி னாற்றலெல் லார்க்கும் வியப்புடைத்தே.

அன்புடன் யாவரும் 'ஆசாரி யார்' என் றழைத்துநிற்ப
இன்புடன் நன்மொழி பேசி மகிழு மியல்புடையாய்
வன்புடை அந்நியர் செய்கின்ற வாத வுரைமடக்கித்
துன்பற நம்மக்கட் சேவைசெய் யுன்புகழ் சொல்லரிதே.

சைவப் பணியின் தலைநின்று செல்வந் தனையிழந்தும்
தெய்வப் பணியிற் சிறந்து நெறிதிறம் பாச்செயலால்
உய்வந்த மக்க ளிருவரும் நீயுயிர் வாழ்பொழுதில்
மெய்வந்த ஆசிரி யர்த்தொழில் பூண்டதுன் மேலறமே.

வானாருஞ் சூரனென் றோர்பெருந் தீரன் வருகுலத்தில்
ஆணாப் புகழுடைச் சைவம் வளர்க்கு மறிஞனென்று
நானா விதமக்கள் பல்லா யிரவர் நவின்மொழிக்கு
மேனாளுந் தேவரை யாளிவித் யாலயம் மெய்க்குறியே
(குறி - ஞாபகச்சின்னம்)

மனைவி மாணிக்கம் புலம்பல்

அறுசீர் விருத்தம்

மருவிய பூசை செய்யும் மணியோசை கேட்க வில்லை!
உருகியே அருட்பா ஓதும் உன்குரல் கேட்க வில்லை!
திருமிகு நீற்றி னோடும் திலகஞ்சேர் முகமி ழந்தேன்
கருகுமென் மனத்தைத் தேற்றக் கருணைநீ செய்குவாயே

அஞ்சிபா நெஞ்ச மெங்கே! அரும்பொரு ளிழந்த போதும்
கெஞ்சிபா வுள்ள மெங்கே! கீர்த்தியை ஈட்டித் தந்த
மிஞ்சபி மான மெங்கே! மேன்மைகொள் பெரியா ரோடும்
மஞ்செனப்பேசுமுன் தன்வன்மைதானெங்கே! எங்கே!!

மக்கள் புலம்பல்

பொருள் வளம் சுருங்கி னாலும் பொறையினைப் பூண்ட
வாழ்ந்தே

அருள்வள மீட்டி நின்றாய் அதன்பய னணுக லாலே
மருவிய மக்கள் நாமும் வாழ்த்துமா சிரிய ராகித்
திருவினிற் புகுதலானோம் செய்நன்றி சிறிதோ அப்பா.

“நோயிது கொடிய தென்றும் நுடங்கியே பலமா தங்கள்
பாயினிற் படுப்பா” ஏரன்றும் பகர்ந்தனர் மருந்து செய்தோர்
காயமே வருந்து மென்று கலங்கினோம் கசிந்து நீசெய்
மேயசீர்ப் பூசா தர்மம் விரைவினி லழைத்த தங்கே.

பேரன் ரவிவர்மா புலம்பல்

நண்ணுமுன் குடும்பந் தன்னில்
நான்முதற் பேர னென்றே
எண்ணிய படியா லென்று
மிணையிலா அன்பி னாலே
மண்ணினில் தவழ விட்டும்
மடியினி லெடுத்தும் மேலாம்
பண்ணினிற் பாட்டுஞ் சொல்லிப்
பரவச மடைகு வாயே.

“என்னைப்போல் வருவா” யென்றே
இயம்பிநீ தாளம் போட்டு
மன்னிய நடன மாட்டி
மகிழ்ச்சியாங் .....
இன்னுஞ்சில் லாண்டு காலம்
இருந்திடா தப்பப் பாநீ
மின்னென மறைந்தா யென்பேர்
விளங்கிட அருளு வாயே.

பாயினிற் படுத்த போதும்
பாலினைப் பருக்கச் செய்து
வாயினி லுணவு தீற்ற
வழியெலாம் வகுத்து வைத்தாய்
சேயினி அப்பப் பாஉன்
திருமுகங் காண்ப தென்றோ!
ஆய நீ “அருமருந்” தென்
றழைப்பது மழிவ தாமோ.

தேற்றம்.

மின்னும் புகழுடம்பு மெய்யாக நாட்டி வைத்தே
துன்னுஞ் சிவனடியில் தோய்ந்துவிட்டார் மன்னுஞ்சீர்ச்
சூரனா ரென்று துணிந்து துயரகற்றி
வீரமொடு வாழுவதே மேல்.

இன்னிசை மூழ்க வைத்தாய்

(சங்கீத வித்துவான் க.குழந்தைவேல் சரமகவிகள்)

விருத்தம்

வரமுறு மனையாள் வாட மகள் துயர்க் கடலில் மூழ்க
உரமுறு நடிசு ரெல்லா மோவென்று கதற கான
இரசமுணர் செவியோ ரெல்லாம் இடிவிழுந் தென்ன ஏங்கப்
பரமனின் கயிலை சென்றாய் பண்ணங்கும் பாடு தற்கோ

தேனென இனிக்கு முன்தன் தீங்குர லெழுப்பி எங்கள்
வானொலி யதனிற் பாடும் வண்குரல் கேட்ட மாந்தர்
ஊனினை உருக்கி உள்ளத் துவகையை ஊட்டி நின்ற
கான வாருதியே நாங்கள் கலங்கிடப் பறந்திட டாயே.

பள்ளியிற் படித்த நாளிற் பாங்குறு விழாக்கள் தோறும்
உள்ளமே உருகப் பாடி உயர் நடிப் புற்றதாலே
பின்னைமைக் காலத்தே நீ பேருடன் பரிசி வெல்லாம்
அள்ளியே நம் சமூகசோதி யாப்புக் முளித்திட டாயே.

இளந்தையர், முதியோ ராதி எல்லவர் மனமு மொன்றாய்க்
குழந்தைவேல் நடிக்கு மென்றால் குரசளப் பாடுமென்றால்
அளந்தறியாத கூட்டமாங் கடைந்திடுமே! இந்த
வளந்தரு புகழை யாவர் மற்றீனிப் பெறுவா ரையோ.

உன்குரல் கேட்ட மாந்தர் உவப்புட னின்பம் பூத்தார்!
பின்பு நீ மாளக் கேட்டே பேணுமுன் நன்றிக் காகத்
துன்புடன் பிணத்தின் முன்பு துயர்க்குரல் எழுப்பி னார்கள்!
அன்ப உன் ஆகார வெள்ளம் அழிந்ததே
சுடலை மண்ணில்

நண்ணிய நாத வெள்ளம் நம்மையே இழுக்கப் பிக்கா
மன்னிய சுதில யங்கள் மாறிலாப் பாவ மாத்ரி
துன்னிடச் சுரங்கள் பாடித் தூயசந் ததிகளாக்கி
இன்னிசை மூழ்க வைத்தா யினியுனைக் காண்ப தென்றே.

கூற்றுவன் ஆற்றிய சதி

(வைத்தியமணி கதிரவேற்றிள்ளை மீது பாடப்பட்டது)

வைத்தியமணி மயானம் புகுவார் என்றறிந்தபொழுது

மருந்துசெய் உரலு லக்கை வைத்தியப் பேழை பண்போடு
இருந்திடும் கதிரை திண்ணை இலங்கிடும் மூக்கினாடி
பொருந்திய மோட்டா ஈர்தி புத்தகம் குடைசெ ருப்பு
வருந்தின என்றால் மாந்தர் மாழ்துயர் வகுக்க லாமோ.

கூற்றுவனின் கோபம் தணிந்தது

தான்கவரும் பலஉயிரை மீட்டு மீட்டுத்
தந்தையினும் மேலான புகழே பூண்ட
வான்கவருங் கதிரைவேற் பிள்ளை மீது
வருகோபம் மிக்குடைய ஏமன் தானே
ஊன்கவரும் நோய்கொடுத்தா லதனை நீக்க
உயர்மருந்து பையதனி லுளவே யன்றித்
தேன்கவரும் பசுபதியாம் “டாக்டர்” வன்மை
தெரிந்தும்மிகு சடுதியினிற் செய்தான் சூதே.

துயரங்களின் மகிழ்ச்சி

மருந்தினால் நீங்கிச் சென்ற வன்துயர் யாவும் வந்து
பொருந்திய சுகுண னெங்கள் புண்ணியன் போன அன்று
திருந்துகல் தூரி யாரின் செல்வமார் வளவிற் கூடும்
பெருந்திர ளோர்மு கத்திற் பிறங்கியே மகிழ்ந்த வாமால்.

ஆசிரியர் குறிப்பு :

இற்றைக்கு பதினாறு வருடங்களின் முன் எனக்கு ஏற்பட்ட கடினமான வயிற்று நோயை நீக்கியவர் வைத்தியமணி கதிரவேற்பிள்ளை அவர்களாவார்கள். அன்று தொடக்கம் நான் அவருடைய வைத்திய சாலைக்கு இடையிடையே சென்று பலவாறு சம்பாஷணை செய்து மகிழ்ந்து மீளுவது வழக்கம். எமது சமூகச் சீர்திருத்தக் காரியங்கள் பலவற்றிற்குப் பண உதவி புரிந்து ஆசீர்வதித்த பரோபகாரி அவர்.

ஸ்ரீராமபிரான் வனம் புகுவான் என்ற வார்த்தை கேட்டு நாடு அடைந்த துயரத்தைக் கம்பர் பின்வருமாறு கூறுகின்றார்.

கிள்ளையொடுபுவை அழுத கிளர்மாடத் து
உள்ளுறையும் பூசை அழுத உரு அறியாப்
பிள்ளை அழுத பெரியோரை என்சொல்ல
வள்ளல் வனம்புகுவான் என்றிறைத்த மாற்றத்தால்.

அவ் வள்ளலின் சடுதி மரணங் கேட்டபோது உண்டான சஞ்சலத்தினால் இச்சிறு கவிகள் உதிக்கலாயின.

மன்னர் பாமாலை

(திருவாங்கூர் சமஸ்தான அரசரும் ஹரிசன மக்கள்
உள்ளே சென்று வணங்குதற்கு இந்தியாவில் முதல்முதலாக ஆலயங்களைத்
திறந்துவிட உரிமையளித்த கருணையாளரும் ஆகிய சித்திரைத் திருநாள்
மன்னர் மீது பாடப்பட்ட பாக்கள்)

பன்னிருசீர் விருத்தம் (வருகைப் பருவம்)

அந்நாள் நாவுக் கரசரின்சொல்
லடைத்த கதவந்திறந்திடினும்
ஆங்குத் தீண்டா தார்புகுந்தே
அன்பின் வணக்கஞ் செயலில்லார்
இந்நாள் யாரும் புகக்கதவை
இனிதே திறக்குஞ் சொற்றந்த
இறைவா வருக ஈசனுடை
எண்ணுந் தளியுட் ஹரிசனங்கள்
முன்னாப் புகுந்து வழிபடலால்
மூவா உலக மக்கணஞ்சுள்
முனைந்தே புகுந்த முதல்வருக
முரணில் பணிசெய் மணிவருக
பன்னாட் காந்தி எதிர்பார்த்த
படிசெய் திடுமண் ணால்வருக
பகருந் திருவாங் சுவர்செய்த
பாக்கியம் வருக வருகவே.

ஓங்கு மிந்து மதமென்னு
மொளிசேர் மணிக்கோர் கறையாக
உற்றுப் படிந்த தீண்டாமை
ஓட்டும் படிக்குப் புடமிட்டு
வீங்கும் புகழ்கொள் குருவருக
மேலாத் தெய்வச் சுடர்வருக
விண்ணோர் மகிழன் ணால்வருக
மேன்மைக் குன்றம் மேவருக

தாங்கும் பலரைப் புறக்கணித்துத்
தள்ளும் பேதம் சகியாது
*தக்கோ னுசாவிற் றளிகளெல்லாஞ்
சாருந் நம்மோர் புகவிடலால்
தீங்கி லிந்து மதஅரணாத்
திகழும் பெரியோய் நீவருக
திருவாங் கூரார் செய்தவமே
சிறந்தோம் வருக வருகவே

அறுசீர் விருத்தம்

வாட்டுங் கொடிய வைய்யிலினால் வானார் முகிலின் பெய்தலினால்
கூட்டுந் துயரின் மூழ்காதே கோவில் நமக்குந் திறந்தமையால்
நாட்டி லுனக்குப் பிற்காலம் நாமே கோவில் நாட்டுதுமே
ஈட்டும் புகழாய் அருளோங்க இனிதே வருக வருகவே

பன்னிரு சீர்விருத்தம் (அம்புலிப் பருவம்)
என்றுமொரு வெள்ளைமதி யோனெனப்
படுவைநீ இவனெனிற் செம்மைமதியோன்
இரவினிடையே நீ விளங்கிடுவை
நம்மரச னேயபக லும்விளங்கும்
துன் றிரவு மைநீக்கி நிற்கிறாய்
நீயிவன் தொன்மையுறு தீண்டாமையைத்
தொலைத்துநிற் கின்றனன் நீசிவன் சடையிற்
சுருங்குடல முற்று வாழ்தி

நன் றுபுரி இறையிவன் ஹரிசனர்க்
காலயம் நாடித் திறந்ததாலே
நாளுஞ் சிவன்மா லெனுந்தேவர்
நெஞ்சத்துள் நண்ணியுறை கின்றானினும்
அன் றுமுதல் யாருஞ்செ யாப்பணிசெ

*தக்கோன் : சேர் சீ.பீ. இராமசுவாமி ஐயர்

யன்பனுடன் அம்புலீ ஆடவாவே
அழகுதவழ் திருவிதாங் கூராச
னொடுவிரைந் தம்புலீ ஆடவாவே.

அறுசீர்விருத்தம்

பன்னுஞ் சைவா சாரியர்கள் பகரு மாழ்வா ராதியர்கள்
மன்னுஞ் சமய வாதமிட்டும் மற்றிப் பணிபோ லிந்துமதம்
பின்னும் வளரும் பெருஞ்செயலே பிறங்கச் செய்தார் பேசிலிலர்
உன்னுந் திருவாங் கூரரசே ஊழிக் காலம் வாழியவே

இலங்கைச் சிங்கம்
சேர் பொன். இராமநாதன்
அவர்கள் பேரில் பாடியவற்றில் சில

கட்டளைக் கலித்துறை

ஒன்றா வுலகத் துயர்ந்த புகழன்றி ஓர்ந்துரைக்கின்
பொன்றாது நிற்பதொன் றில்லெனும் வள்ளுவர் போதமொழி
குன்றா தமைவற வாழ்ராம நாதனின் கோலமுகம்
என்றாகுங் காண்பதென் றந்தோ இலங்கை இரங்கினளே.

இங்கிலாந்து சென்று மீண்டமை

சுறவின் பெருங்கடல் நீங்கிநம் ஜோர்ச்சிறை யின்பதியை
மறவி மிகும்முது மைப்பரு வத்துறு மாண்பதுதான்
பிறவிப் பெருங்கட னீங்கி இறைவனின் பேரடியை
உறவித் தரையினிற் காட்டா யெமக்கிங் குரைத்ததுவே.

போட்டார்ப் பிணிக்குந் தகையை அவாவிமுன் கேட்டிலரும்
வேட்ப மொழிந்திடு சொல்வன்மை பெற்றஎம் மேதைவள்ளால்
பூட்டா லடையுண் டதுபோ லிலங்கைப் புறம்பலறக்
காட்டா யொருவழி தோன்றாத் துணையினிற் கற்பகமே.

■■■

இரு சிலைகள்

விருத்தம்

திருவளரு மீழ்த்தாய் தளையி னீங்கச்
செம்மைமிகு பணிசெய்து சுதந்தி ரத்தின்
வருகைக்கு வித்திட்ட வன்மை யாளர்
மருவிலங்கை மக்களுக்கு மத்தி யானோர்
கருமநெறி வழுவாஇத் தொண்ட ரிந்நாட்
கலங்குகின்ற தமிழ்த்தாயின் கண்ணீர் கண்டே
இருசிலையின் வடிவத்திற் கொழும்பில் நின்றே
ஏங்கினரா! சிரித்தனரா! இயம்பொ ணாதே!

ஆட்சிமன்றத் திருமருங்குஞ் சிலையி னிற்கும்
அரும்பேறு தன்மக்கட் கமைந்த தென்றே
மாட்சியுடைத் தமிழன்னை மகிழ்ந்து நின்றாள்
மற்றிதனை மறந்திட்ட வன்க ணாளர்
கூழ்ச்சிபல செய்கின்றார் தொன்மை சான்ற
சுத்தமொழி பேசிடுவோர் தொலைந்து தம்முள்
வீழ்ச்சியுறு மாறுகொடுங் கோன்மை கொண்டால்
விளங்கு “நன்றி கொன்றார்க்கு”ம் விடிவுண் டாமோ!

விருத்தம்

விண்ணினுக்கு மருந்தன்ன தமிழைத் தாழ்த்த
விழைகின்ற வீணருக்கு வணக்கஞ் செய்து
மண்ணினிலே சிறுபதவி பெறுகு வாயோ
மயிரிழந்த மானுவமை மறந்திட டாயோ!
உண்ணுவதும் உறங்குவதும் உடுப் பதுந்தான்

உன்வாழ்வே எனமகனே! ஒழிவாய் தாழ்வு
நண்ணுலகு நீதிசெய்யு மஞ்சி டாதே
நன்றதனை இன்றுசெய நாடு வாயே.

செய்யிருக்கு மீழ்த்தாய் முகத்தின் மீது
சிங்களமுஞ் செந்தமிழு மிரண்டு கண்கள்
வய்யமிசைத் தமிழ்விழியைக் குத்தி விட்டால்
மாதுமுக வழுகதுதான் மங்கி டாதோ!
பொய்யிருக்கும் நெஞ்சுடைய தலைவ ராவோர்
புன்மையிது போக்குவரோ புகலக் கேணீ
மெய்யினுக்கே அழிவில்லை உலகு போற்ற
வீரமுடன் போராடு வெற்றி உண்டே!

■■■

தோழர் செ. தருமகுலசிங்கம் (ஜெயம்)

(பருத்தித்துறை - புலோலியூர் வழக்கறிஞர்,
தொழிலாளர் துயரகற்றும் உண்மைத் தொண்டர்
பேரில் சரமகவிகள்)

மன்னும் விரோதி மதிஆடி பன்னிரண்டில்
துன்னு மியாழ்ப் பாணத்துச் சோதியென - மின்னுந்
தருமகுல சிங்கமெனுஞ் சால்புடைய தீபம்
இருள்கவியு மாறணைந்த தே.

1

கலித்துறை

தன்னை மறந்து பொதுசன சேவையிற் சார்ந்துநின்று
பன்னும் பகலிர வாக முயன்று பலஞ்சிதைந்து
மின்னுஞ் சடுதியில் மாண்டா யெனுமிடி விண்ணதிர்ந்தால்
உன்னை மறந்திடு வோமோ ஜெயமெனுன முத்தமனே

2

பிஞ்சுப் பருவத்துப் பெண்மக்கள் நால்வரும் பெண்டிருமுன்
செஞ்சொற் பிரசங்கக் கேட்டுவந் தோர்களுஞ் சீரமையா (து)
அஞ்சிக் கிடந்த தொழிலாளர் வர்க்கமு மண்பர்களும்
மிஞ்சந் துயர்க்கடல் மூழ்கித் துடித்திட விட்டனையே

3

சாந்தி நிலவுஞ் சமரச ஞானத் தனிவழியே
ஏந்துஞ் சமத்துவத் தொண்டுகள் செய்தெவ ரேசினும்
மாந்த ருரிமைக்கு வாது செய் சிங்கத்தை மன்னுகுட்டிக்
காந்தியென றோதி ஹரிஜன மக்கள் கலங்கினரே.

4

பாண்டவர் போலுய ரைவருள் யேஇரு பேர்படியில்
மாண்டள ரென்றுச கோதரர் துன்புற மாந்தர்பலர்
காண்டற் கரிய துணையாள னென்று கண்ணீர் வடிப்பத்
தூண்டா மணிவிளக் கேயணைந்த தாய்துயர் சொல்லரிதே

5

அஞ்சாத நெஞ்சு மழகார்ந்த புன்னகை யுங்கருணை
 எஞ்சாத கண்ணு மிராப்பக லோய்வின் றியங்குடலும்
 பஞ்சான மாந்தர்க் குதவு மனமும் பல சபையில்
 மிஞ்சார் பிரசங்கஞ் செய்நாவு மெவ்விதம் மங்கினவே. 6

ஐந்தொழி லாளி சிவன்முன்பு மார்க்கண்டற் காயுதைத்தான்
 மைந்தன் ஜெயத்திற்கிங் காயிர மாந்தொழி லாளிவர்க்கம்
 வந்துதைப் பாரென அஞ்சிய எமன் வருத்த மெனப்
 புந்தியில் யாருந் தெரியுமுன் உன்னுயிர் போக்கினனே 7

(சிவனை வைதல்)

ஓட்டி லிரந்தவன் பித்தன் சிறுமதி உற்றவனோர்
 மாட்டுக் கொடியன் படுநஞ்ச னெச்சிலுண் டோன்மகிழ்ந்து
 நாட்டுக்குச் சேவைசெய் தொண்டன் ஜெயத்திற்கு நல்வயது
 நீட்டி அமைக்க மறந்தான் பெருந்துயர் நீண்டதுவே 8

பூத உடல்வைத்த மோட்டா ரிரதத்திற் பூச்சொரிந்து
 ஆதாரம் மேவிய ஆயிரமாயிர மன்பரிமுத் (து)
 ஏத மமைந்த மயானத்திற் கேகுதல் கண்டிடுவோர்
 ஓதினர் யாழ்ப்பாணத் தென்றமி லாஇறப் பொன்றிதென்றே 9

“சந்திரசூரியர் போம்கதி மாறினும்” என்ற மெட்டு

பல்லவி

தாங்கிய சேவையில் ஓங்கிய தர்மகுல
 சிங்கம் தனை இழந்தோம்
 ஈங்கினி யாருன்போல் பொதுசனத் துணைசெய்வார்
 இயம்பும் ஜெயமணியே

கவிதைகள்

4. சமூகத்தைப் பாடியவை

உமுகலப்பையும் எழுது பேனாவும்

(ஒரு நாள் மாலை 4 மணியளவில் ஆறுமுகம் என்பவர் தோட்டத்திலிருந்து கலப்பை, பட்டை, கொடி முதலியவற்றுடன் தம்வீடுநோக்கி வருவாராயினர். அதே நேரத்தில் தமது உத்தி யோகக் கந்தோரிலிருந்து வருகின்ற அருணாசலம் (கிளாக் -Clerk) என்பவர் ஆறுமுகத்தைச் சந்தித்தார். இருவரும் ஏறக்கு றையச் சம வயது உடையவர் களாயிருந்தும் அருணாசலம் காட்டிக் கொண்ட பாராமுகமும் இறுமாப்பும் ஆறுமுகத்திற்கு ஆச்சரியத்தையும் ஊட்டி விட்டன. அதனால் அவ்விருவருக்கு மிடையே நடந்த சம்பாஷணை பாடப் பெற்றுள்ளது.)

“சிங்களத் தீவினுக்கோர் பாலமமைப்போம்” என்ற மெட்டு

கலப்பை

அஞ்சுமணிக் கேயெழுந்து வேர்வையொழுக - உடல்
அங்கம் வருந்தஉண வைவிளைவித்துப்
பஞ்சந் தவிர்க்குமெனைக் கடைவிழியாற் - சிறிதும்
பாராது போகுமுன் பாராமுகமென்னே

பேனா

பட்டைகொடி தோள்சுமந்து துண்டையடுத்துச் -சுவரம்
பண்ணா முகத்துடனே போகுமுந்தனைச்
சட்டைதொப்பி சப்பாத்துப் பூண்டுசெல்கின்ற -உயர்
சங்கைமிகு மென்கண்கள் காணத்தகுமோ.

கலப்பை

உங்கள் பசிக்கொடுமை நீக்குபவரயார்- உந்த
ஒய்யார வாழ்வுக்குக் காரணர்கள் யார்
தங்குநிழற் கீழிருந்து நீங்கள்சுகிக்க - வெயில்
தாங்கிட உலைப்பிழியும் சாதகர்கள் யார்

பேனா

மாதமிரு நூறுரூபா நீயுழைத்தாலும் - நவ
மங்கையர்கள் உன்னைமணஞ் செய்யவிரும்பார்
ஏதுமொரு நூறுரூபா நாங்களுழைத்தால் -எமை
ஏற்றுமணஞ் செய்யத்தவம் இருந்திடுவார்.

கலப்பை

நாட்டுப் பெருந்தலைவர் பற்பலபேர்கள்- இன்று
நன்குகமம் செய்யும்படி போதனைசெய்து
ஈட்டுமுண வைப்பெருக்கி நாட்டைக்காக்க - மக்கள்
எல்லாரும் வாருமெனக் கூறவில்லையோ

பேனா

மந்திரிமார் தேசாபி மானிகளென்போர்- கம
மாண்பினை விளக்கியுப தேசஞ்செயினும்
தந்திரஞ்சொல் அவர்மக்கள் இனசனங்கள்- ஒரு
சாண்நிலத்திற் கமஞ்செய்யுஞ் சாதனையுண்டோ.

மின்சார விசிறியின் கீழிருந்து- வாயில்
வெள்ளைச் சுருட்டுகளைப் புகைத்தவண்ணம்
பின்சாரும் “பென்ச” னுடன் வாழுஞ்சுகத்தை -எந்தப்
பேயன் வெறுத்துக்கமம் பேணவருவான்.

கலப்பை

தேகஉழைப் பவமான மென்னுமுறையில் - கல்வி
தேசத்தி லேபரவி வருகையிலே
நோக வருங்கலப்பை நாடவும்மாட்டார் - மைந்தர்
நுண்ணிய தொழிற்கல்வி நோக்கவும்மாட்டார்.

வீட்டிற் கொருவர்நிசம் கமத்தொழிலைச் - செய்ய
வேண்டுமென்று சட்டமுறை விதித்துவிட்டால்
நாட்டிற் கிருஷிகத்தின் ஏழைமைபோகும் -ஒரு
நாகரிகத் தொழிலென்ற பேருமாகும்.

பேனா

அன்னமென உன்மனைவி திரிந்தாலும் - பெரும்
அமைதிக் குணங்கள்பல தெரிந்தாலும்
துன்னுங்கர் நாடகப்பெண் தானிவளென்றே - பலர்
சொல்லிப் புறங்கணிப்ப தில்லையென்பையோ.

கலப்பை

வட்டமுடை மேசைகளைச் சூழிருந்து - நவ
மங்கையரு மாடவரும் விருந்தெடுத்து
கெட்ட மதுவருந்தி “டான்சு” புரியும் - அந்தக்
கீழான வாழ்க்கைஎமைக் கிட்டுவதில்லை.

பசியாத பேர்களுக்கு உணவளித்து - வெறும்
பகட்டு விருந்துசெயும் பான்மையறியோம்
பசியாத மக்களுக்கு உணவளித்தே - அவர்
புன்சிரிப்பை இன்முகத்திற் பொலியவைப்போம்

பேனா

தேசத் தலைவரெனும் பிரமுகர்கள் - இந்தத்
தீமைகளை நன்குணர்ந்து வழிதிறந்தால்
நீச உடைநடைகள் முற்றுமொழிப்போம் - உயர்
நேசமுடன் தேசீய வாழ்வுஅளிப்போம்.

■■■

கயரோகம்

“தேசம் ஞானம் கல்வி ஈசன் பூசையெல்லாம்காசின் முன்
செல்லாதே” என்ற “பராசக்தி” ப் படப் பாடல் மெட்டு

பீழகை

நல்லறி வில்லாத பட்சி விலங்குகள்
நாளும் சுகம்பெறவே - மனிதா - நாளும் ...
உயர் - கல்விகற் றும்பொல்லா நோய்க்கிட மாகநீ
கஷ்டப் படுவதுமேன் - மனிதா - கஷ்டப் 1

வந்தபின் மாற்றுவோம் என்றஉன் சோம்பலால்
வாழ்வைக் கெடுக்காதே - மனிதா - வாழ்வைக் ...
இனி - இந்தஎண் ணத்தினை விட்டுமுன் காத்திட
எச்சரிக் கைப்படுநீ - மனிதா - எச்சரிக் 2

பரவுவதைத் தடுக்கப் பாடுபடல்

பாமும் கயரோகம் நாட்டிற் பரவுது
பார்த்துச் சகியாதே - மனிதா - பார்த்துச் ...
எந்த - நாளுமி தையொழிக் கத்தொண்டு செய்திட
நன்கு திரண்டு கொள்வோம் - மனிதா - நன்கு ... 3

செல்வந்த ராயினும் நல்லசத் தூணினறித்
தேகம் மெலிந்தாரேல் - மனிதா - தேகம் ....
இந்தப் - பொல்லாக் கயரோகம் மெல்லப் புகுந்திடும்
போய்த் தொற்றும் மற்றவர்க்கே - மனிதா - போய்த் ... 4

வீட்டிலே பராமரிக்கும் விபரீதம்

வீட்டுக் கயரோகி துப்பு மிருமலில்
வெய்ய கசக்கிருமி - மனிதா - வெய்ய ...
அங்குக் - கூட்டுக் குடித்தனக் காரரை யும்பற்றிக்
கொண்டு பரவிவிடும் - மனிதா - கொண்டு ... 5

கயரோகத்தின் அறிகுறிகள்

பாரங் குறைந்துடற் சோர்வும் புசிப்பதில்
பற்றுங் குறைந்துமாலை - மனிதா - பற்றுங் ....
வரு - நேரஞ் சிறுகாய்ச்சல் நெஞ்சுநோ கம்மலும்
நேரு மறிகுறியே - கசநோய் - நேரு ...

6

அசட்டையால் ஆகும் விளைவு

அற்ப சுகக்குறை வென்றே இவைகளை
ஆரு மசட்டைசெய்தால் - மனிதா - ஆரு ...
இவை - சொற்பகா லத்திற்கு வாசப்பை யைத் தாக்கித்
'தொல்லை' கொடுத்துவிடும் - மரண
எல்லை கொடுத்துவிடும்.

7

“எக்ஸ்நே” யிலேயே சோதிக்க வேண்டும்

மார்பை “எக்ஸ் நே”யினாற் சோதிக்கும் காசநோய்
வல்ல வைத்தியர்கள் - மனிதா - வல்ல ....
எங்கும் - ஆர்வமு டன்கட னாற்றுவர் நீசென்று
ஆய்ந்து சுகம்பெறுவாய் - மனிதா ஆய்ந்து ....

8

பிறர் சுகத்தையும் பேணுதல்

உன்சுகத் தோடு முறவின ஞ்ரவர்
ஓங்கு சுகமுமெண்ணி - மனிதா - ஓங்கு ...
எங்கள் - அன்னை இலங்கையின் தேசீய சேமத்தில்
ஆர்வமுங் கொண்டுழைப்பாய் - மனிதா - ஆர்வ ....

9

இலவச பரிசோதனை

மன்னு மிலவச மாக வைத்திய
சோதனை வாய்ந்திருக்க - மனிதா - சோதனை ....
பலர் - இன்று மசட்டையாய் நோயை வளர்ப்பது
யாவருக் குந்தீது - மனிதா- யாவருக் .....

10

பரம்பரை நோயன்று

மாற்றவொண் ணாதப ரம்பரை நோயென்று
மற்றுநீ யஞ்சாதே - மனிதா - மற்றுநீ ...
இதற் - கேற்ற மருந்துண்டு எத்தனை யோபலர்
இன்னுயிர் மீண்டுக்கொண்டார் - மனிதா - இன்னுயிர் 11

தடுப்பு ஊசியை ஏற்றுவித்தல்

பீ சீ ஜீப் பாலினை முன்குத்திக் கொண்டோரைப்
பின்னோ யணுகாதே - மனிதா - பின்னோ ....
இன்று - சீசீசீ யென்றுவெ றுத்துவிட் டாலிது
தேசத்திற் கேகேடு - இலங்கைத் - தேசத் 12

தடுக்கும் முன்னேற்பாடுகள்

சுத்த பவனமு மோய்வும் பயிற்சியும்
தோய்சுவைப் பால்பழமும் - மனிதா- தோய்சுவைப் ....
உயிர்ச் - சத்துள்ள ஊண்களு முட்கொண்டு நோயினைச்
சாடி எதிர்த்து நிற்பாய் - மனிதா- சாடி 13

காசநோ யாளர்கள் தீண்டும் பொருள்களைக்
காய்ந்தவெந் நீரிலிட்டு - மனிதா - காய்ந்த ...
பொல்லா நாசக் கிருமிகள் சாகும்ப டிசெய்து
நன்கு பராமரிப்பாய் - மனிதா- நன்கு ... 14

கயரோகி துப்பும் காப்புமுறை

தொற்று நிவாரணி சேர்ந்த படிக்கத்தில்
துப்பியே மூடிவைத்து - மனிதா - துப்பியே...
பின்னர் - மற்றதை ஆழக்கி டங்கிற்பு தைத்திடில்
மாளும் கசக்கிருமி - மனிதா - மாளும் 15

சிறு கிருமிகளின் பெரும் கேடு

கண்ணுக்குத் தோன்றாத காசக் கிருமிகள்
காற்றுடனேகலந்து - மனிதா - காற்றுட ...
வாழும் - எண்ணற்ற பேரின் சுவாசப்பைக் குட்சென்று
ஈனம் விளைத்துவிடும் - மனிதா - ஈனம் ... 16

கயரோகி மற்றவருடன் கலத்தல்

தூரப் பயணத்தில் வேலைத் தலங்களில்
கூழ்பெருங் கூட்டங்களில் - மனிதா - கூழ்பெருங்....
இந்தக் - கோரக் கயரோகி கூடுவ தாற்பலர்
கொண்டிடு வார்களிந்நோய் - மனிதா - கொண்டிடு ... 17

கைக்குட்டையை உபயோகிக்கும் கட்டாயம்

கைக்குட்டை யால்மூடித் தும்மி லிருமுகில்
காசக் கிருமிகளை - மனிதா - காசக் .....
அங்கே - பக்கத்தி லிருப்போர்க்குத் தொற்றாமற் செய்திடும்
பாதுகாப் பென்றறிவாய் - மனிதா- பாதுகாப் 18

எச்சிலுமிழ்தலின் ஈனம்

கண்ட படியெச்சில் துப்பும் பழக்கத்தைக்
கைவிடில் நாட்டினிலே மனிதா கைவிடில் ....
மிக - மண்டி வருமிந்தப் பொல்லாக் கயரோகம்
மாறி யொழிந்துவிடும் - மனிதா மாறி 19

ஏழைகளுக்குப் பண உதவி

காசநோ யாளர்கள் ஏழைக ளாமெனில்
காசத் துணையுமுண்டு - மனிதா - காசத் ....
நல்ல - நேசமு டனிந்தச் சேவையில் யாவரும்
நின்று கலைத்திடுவோம் - கசத்தை
வென்று தொலைத்திடுவோம் 20

வீட்டில் ஒளித்தலாகாது

ஆராயி ருந்தாலும் காசநோ யாளரை
ஆய்ந்து மருந்துசெய்வோம் - மனிதா - ஆய்ந்து ..
சிறு சீராக - வீட்டி லொளித்துவைத் தாலது
தேசத்திற் கேகேடு - நமது - தேசத் 21

இச்சங்கத்தை ஆதரித்து எல்லாருக்கும் உதவுதல்

சார்கய ரோகநி வாரண தேசீய
சங்கத்தை ஆதரித்தே - மனிதா - சங்கத்தை ...
சுகம் - சேரும் படியுழைத் தெங்க ளிலங்கையின்
தீமை யொழித்திடுவோம் - கசநோய்த் - தீமை ... 22

தோட்டிகளின் துயரக்குரல்

(சேவையின் பொருட்டல்லாமல் சம்பளத்தின் பொருட்டு மலமகற்றுந் தொழில் (தோட்டித் தொழில்) இருக்கும் வரையில் உண்மையான மனித நாகரிகம் உண்டானதாகக் கொள்ளுதல் சிந்திக்கப்பட வேண்டிய தொன்றாகும்.)

என்சீர் விருத்தம்

கல்வியெனுங் கண்ணிழந்த படியி னாலே

கடும்பசியாந் தீவருத்துங் கருத்தி னாலே
அல்லல்தரும் மலம்முதலாம் அழுக்கை நீக்கி

அருநரகை நகரமென ஆக்கி வாழ்வோம்
வெல்லுமுயர் மாளிகைவாழ் சுகங்க ளெல்லாம்
மேதினியில் எங்கரத்தில் மேவிற் றன்றோ
பல்விதமாய் நாம்புரியும் நன்றி எண்ணீர்
பகர்சுலிப் பணமுமற்பந் தானே பாரீர்

அதிகபணந் தந்தாலெம் மைந்தர் கல்வி
ஆய்ந்துகொடு மறியாமை நீக்கி யிந்த
மதியிழந்த கீழ்த்தொழிலைச் செய்ய மாட்டார்
வாழுலகம் நாறுமென மதிக்கின் றீரோ
நிதியுடைய அரசாட்சி நினைவு கொண்டால்
நீண்டபல வழியுண்டு தோட்டி வேண்டாப்
பதிநகர்கள் அமைத்திடலாம் கருணை வேண்டும்
பாவியர்நாம் மனிதரென்ற பரிவும் வேண்டும்

பெண்ணுடனே சிவபெருமான் உலகத் தோரின்
பீடைதரு மலமகற்றுத் பெருந்தொண் டுற்றான்
மண்ணினிலே நாமுமந்தத் தொண்டைத் தானே
மாதருடன் செய்துமல மகற்று கின்றோம்
திண்ணியராய்ச் செயற்கரிய பெரியோர் செய்வர்
செய்தியிதை வள்ளுவனே தெளியச் சொன்னான்
எண்ணிடுவீர் இத்தொழிலை யாரே செய்வீர்
இரக்கமெனுங் கதவுதிற் தெம்மைப் பாரீர்.

கவிதைகள்/97

தோட்டிகள் வேண்டுகோள்

நாற்சீர் விருத்தம்

கைக்குக் கையுறை காலுக்குப் பாதுகை
மெய்க்குத் தகும்சட்டை வேண்டிய சம்பளம்
திக்குக் காற்றுகள் சேர்சுக வீடுகள்
தக்கஇ ராக்கல்வி தந்தெமைத் தாங்குவீர்

■■■

என் செல்வ வாழ்வு

(பகட்டான பட்டின வாழ்க்கையை விரும்பாத பாவை
யொருத்தி தன் செல்வவாழ்வு எப்படி அமைகின்றது என்பதை
நவநாகரிக நங்கையிடம் நவிலுகின்றாள்.)

விருத்தம்

வேலையிங் கில்லை யென்று
வீணுரை பேசா தென்றுங்
காலையில் முயற்சிக் கேசுங்
கணவனார் புசிக்கத் தேங்காய்ப்
பாலையுஞ் சேர்த்த கட்டுச்
சாதம்நான் படலைக் கப்பாற்
சாலையிற் கொடுக்க நாதன்
தருமிள நகையோர் செல்வம்! (1)

அந்தியில் வீடு சேர
அன்புடன் செம்பு நீரால்
வந்திடு வியர்வை நீக்கி
மற்றவர் மேல்து டைத்துத்
தந்திடும் பாய்த்த டுக்கில்
தனிமகிழ் வோடி ருத்தி
முந்துமோர் கொடுக்க உண்டு
முகமலர் வதுவோர் செல்வம்! (2)

கடுப்பிலா உரையாற் சந்தைச்
செலவுகா சில்லை என்று
விடுக்குமென் வார்த்தை ஏற்று
மெல்லெனச் சிறித்தன் போடும்
இடுப்பினில் முடிச்ச விழ்த்தே
என்கையிற் பணத்தை ஈவார்!
அடுக்குமிவ் விற்ப மொன்றே
ஆயிர மமைவ தாமே! (3)

அறுசுவை இல்லா உண்டி
 ஆயினு மன்ப ருண்ண
 உறுமகிழ் வுடன்ப டைத்தே
 உளங்கிளர் வார்த்தை கூறிக்
 குறைவற ஊட்டி அன்புக்
 குழந்தைக்குந் தீற்றி யானும்
 நிறைவென மிச்சி லுண்பேன்
 நீணிலச் செல்வ மீதே! (4)

தாங்கிடும் மடியி லென்றன்
 தனையனை இருத்தித் தாய்மைப்
 பாங்கினில் மலர்மு கத்தைப்
 பார்த்துநான் வளர்க்கும் போது
 ஓங்கிய செல்வ மெல்லாம்
 என்மடி உற்ற தென்று
 வீங்கிய மகிழ்வு பூண்பேன்
 வேறொரு குறைதா எனன்னே! (5)

■■■

புரட்சிப்பெண்

(தாய்க்கும் மகளுக்கும் சம்பாஷணை)

கும்மி

தாய்

செந்தமி ழாங்கில மாங்கல்வி யூட்டினம்
சீர்பெற வும்வளர்த் தோமினி நாம்
சிந்தை மகிழ்வுறு சீர்கலி யாணமுஞ்
செய்திடல் வேண்டிடும் செல்லம்மையே.

மகள்

இல்லற மாகிய நல்லறம் பூண்டிட
இன்பத் தமிழ்மண வாழ்வுபெற
நல்ல வயதும் புகுந்தது தானம்மா
நாயகன் யாரென்று கூறுகவே.

தாய்

ஓங்குமுத் யோகமும் பூண்டவன் தானெம்
உறவு முறைசற்றுத் தூரமுள்ளான்
பாங்குட னேஉனைப் பார்ப்பதற் கேயென்று
பத்துத் தினங்கள்முன் வந்தவன் தான்

மகள்

காற்சட்டை மேற்சட்டை தொப்பி யணிந்தொரு
காளை யெனவந்த வாலிபனென்
மேற்புற ரூபத்தைக் கண்டுகொண் டாலது
வேண்டிய சோதனை யாய்விடுமோ.

தாய்

கண்ணுக் கினித்திடும் மேனி அழகுடன்
கைநிறை சீதன முண்டானால்
பெண்ணுக்கு மாப்பிள்ளை தானே கிடைத்திடும்
பேதையே வீணுரை பேசாதே.

மகள்

பன்னு முறுப்பன்றிப் பண்பொத்த லொப்பென்று
பண்டுநம் வள்ளுவ னேபகர்ந்தான்
உன்னுமில் வொற்றுமை தாங்கிய நன்மணம்
ஓங்குமம் மாசுவை தாங்குமம்மா

தாய்

சீர்பெறு செல்வம் சிறந்திடு சம்பளம்
தேடும் வரன்ஜெய நாதனையே
ஆர்பெறு வாருன்னைப் போலவே செல்லம்மை
அன்புடன் சொல்லுனக் காசையென்றே.

மகள்

ஹோட்டல் விருந்துகள் டான்சுகள் கொள்பவன்
கூடிக் குடித்துக் களித்திடுவோன்
கேட்டிருந் தேனவன் தீய குணங்களைக்
கிஞ்சித்து மென்மனத் தாசையில்லை

தாய்

தாங்குமுத் யோகக் கணவ னெனிற்கன்னி
தாய்தந்தை சொல்லுமுன் தாவிநிற்பாள்
ஈங்குநீ என்ன புதுக்கதை பேசினை
என்மனத் தேயிடி வீழ்ந்ததெடி.

மகள்

என்னசெய் வேன்நல்ல நூல்களைக் கற்றபின்
இவ்வறி வேளனக் குற்றதம்மா
கன்னியர் பற்பல பேர்வெறும் டாம்பிகக்
கண்ணுடன் வாழ்வைக் கெடுத்துவிட்டார்.

தாய்

ஆரை யடிசெல்லம் நீகட்ப் போகிறாய்
அப்ப னறிந்திடிற் கொன்றிடுவான்
சீரை உணர்ந்திந்தக் காலத்து “மோடியைச்”
சிந்தித்துப் பாரடி சீதேவி.

மகள்

உங்கள் சகோதர நின்மகன் மாணிக்கம்
உற்ற வயதும் அழகும் உள்ளான்
எங்கள் குடியினுக் கேற்றபண் பாடுகள்
யாவையும் உள்ளவன் எண்ணிடம்மா.

தாய்

என்னடி நாராசம் காதினில் ஊற்றினை
எள்ளள வும்மனம் யோசித்திலை
அன்னியன் ஆயினும் கெட்டவன் ஆயினும்
ஆரடி உத்தியோக னைவெறுப்பாள்?

மாட்டுக் குடில்வளைத் தேயெருக் கிண்டிஅம்
மண்ணை அளைந்தங் குழுதுகொத்திச்
கூட்டு வெயில்நின்று வேர்வை சொரிந்திடும்
தோட்டக் காரனுந்தன் சோடாமோ.

மகள்

தோட்டத்தில் நின்றும்ண் தொட்டுப் பயிர்செய்து
கூட்டினில் வாடிடுந் தொண்டர்கள்தாம்
நாட்டில் முதுகெலும் பென்னும் புரட்சிகள்
நண்ணின வேஉண்மை நன்கறிநீ.

கைலஞ்ச மற்றது டம்பமில் லாதது
கம்பர் புகழ்ந்தது மேற்பதவிப்
பொய்யர் தயவுக்குக் கெஞ்ச விடாதது
புன்மை யிலாக்கமப் போர்த்தொழிலே

தாய்

உன்போன்ற மாதர்கள் என்றும் பழித்திட
உற்ற கமஞ்செய்யும் மாப்பிள்ளையை
மின்போன்ற நீமணம் செய்திடில் உன்கல்வி
வீணாகு மென்று விலக்கவனை

மகள்

பைந்தமிழ் ஆங்கில மாம்படிப் புற்றவன்
பாரினி லேகமஞ் செய்திடினும்
நிந்தை யிலாத குணஞ்செய லுள்ளவன்
நித்தம் உழைப்பவன் மாணிக்கமே

வாழ்வுக் குகந்த வருமான முள்ளவன்
மக்கட்பண் புற்றவன் யாரேனும்
தாழ்வுத் தொழில்கமம் தானென் றொதுக்கிடல்
சற்று மினிப்பொருந் தாதம்மையே.

புத்தகக் கல்வியில் மேம்படு மாதர்கள்
பூமியிற் கற்றவ ராவாரோ
எத்தனை கல்வியும் இல்லறம் பேணி
ஏற்ற துணையென எண்ணுவரோ.

தாய்

கைக்கடி காரமும் மூக்குக்கண் ணாடியும்
காலிற் செருப்பும் குடையுங் கண்டால்
அக்கன்னி நாகரி கஞ்சிறந் தாளென்று
ஆரும் புகழ்தல் அறியாயோ.

மகள்

வேண்டிய போதிவை நானு மணிகுவன்
வீணினிற் கொள்ள விரும்பேனே
தூண்டிடு வேஷத்தில் வாழ்வு சிறப்பது
துர்லபம் அம்மா சோராதே.

நம்முடை நாட்டுயர் பெண்மையெண் ணார்நவ
நாகரிகப் புயல் மீதலைவார்
வெம்மன மாதர் மனந்திருந் தாவிடில்
மேன்மை யில்லைக்கம மெய்த்தொழிற்கே

தோட்டக்கா ரன்மனை யாளென்று பற்பலர்
சொல்லிப் பழிப்பதை நான்மதியேன்
நாட்டினி லிந்தப் புரட்சியைக் கற்றபெண்
நால்வர்செய் தால்துயர் நன்கறுமே

நேசக்கட்சியாரும் காந்தியடிகளும்

(சென்ற இரண்டாவது மகாயுத்தம் முடிந்தவுடன் நேசக் கட்சியைச் சார்ந்த அமெரிக்கா, பிரிட்டன், றஷ்யா முதலிய வல்லரசுகள் தமது பிற்காலத் திட்டங்களை வகுத்துக் கொள்ளும் பொருட்டுப் பல நகர்களில் மகா நாடுகள் நடத்தி ஒற்றுமையான முடிவுகாணாது தயங்கியபோது இக்கவிகள் பாடப்பட்டன.)

கும்மி

நேசக்கட்சியென்று கூறிக்கொண்டே எங்கும்

நின்று சமர்செய்து வென்றுசுய

ஆசை வளர்ந்திடும் உள்ளப்ப கையுடன்

அங்குமிங் குஞ்சபை கூடுகின்றார்

மட்பகை போன்றிடு முட்பகை பெற்றவர்

மாநில மாள்பவர் நேசமுற்றால்

திட்ப முடனது நீடிக்கு மோவென்று

சிந்தித்துப் பாரடி ஞானப்பெண்ணே.

வெந்தழற் கட்டிக்கு வெண்ணெய்ச் சட்டையிட்டு

மேற்புறம் மூடி விளங்கவைத்தால்

எந்த விதம்நிலை பெற்றுத் துலங்கிடும்

இந்த நிலைமையை எண்ணு பெண்ணே

உள்ளத்து ரோசங் குமுறிட ஆயுத

சக்தி ஒழிந்திடும் வேளையிலே

கள்ளச் சரண்புகுந் திட்டஅந் நாட்டினர்

கைப்பொழிந் தாறுதல் காண்பாரோ.

“கொன்றாகு மார்க்கம் கடை” யென்று வள்ளுவன்

கூறிய வாசக மெங்கு மொக்கும்

நன்றாகு மிம்மொழி தேர்ந்திடு மிந்திய

ஞானச்செவ் வன்காந்தி நாயகனே.

மக்களைக் கொன்றுபின் மக்களை ஆண்டிடும்
மாய நெறியினை வேரறுத்து
தக்க அஹிம்சையைப் பூமி முழுவதும்
தாபிக்கும் அண்ணலெங் காந்தியடி

சிந்தையிற் காந்திதன் செய்கையிற் காந்தி
தேகத்திற் காந்தி திகழ்வதனால்
எந்த உலகிற்குங் காந்தி அவர்நெறி
ஏந்தி அடைகுக சாந்தியதே.

பல்லரும் பாத குழந்தையின் உள்ளமும்
பாவையர் போலுயர் பக்தியும் பூண்(டு)
அல்ல லிலுங்கலங் காம லஹிம்சையென்
றாயுதங் கொண்டவன் காந்தியன்றோ.

■■■

துயரடையும் பாட்டாளிக்கும் பூமித்தாய் சொல்லியது

“ஆறுமுக வடிவேலவனே” என்ற காவடிச்சிந்து மெட்டு.

வேலை நிறைந்துமுன் கூலி குறைந்திட
வேஷத்தில் நீசிறியோன் - உன்றன்
மேலை மினுக்கிட வேண்டிய காசொடு
வேளையும் இல்லையன்றோ! 1

பட்டுடை யும்நல்ல சட்டையும் கொள்சிலர்
பல்தொழில் பார்த்திடினும் - சிறு
கட்டை உடையணி உன்வர்க்கம் என்னுடைக்
கண்மணி யாவாரே 2

துசியும் வேர்வையும் தோயு முடலென்று
துன்பத்துள் மூழ்காதே - இவை
பூசிய வாசப் பொருளென்று நான்தினம்
போற்றுகின் நேனுணையே 3

மாலை கடற்கரை யின்மனை யாளொடு
வந்திடு வோர்களிலும் - நல்ல
காலை எருவைச்சு மந்தபெண் ணோடு
கமம்வரு வோர்சிறந்தோர் 4

ஆரும் சமைத்தன்பி லாமற் கொடுத்திட
அஞ்சிஉண் போர்களிலும் - பசி
தீரும் படிமனை யாள்சமைத் தன்புரை
செப்பஉண் போர்சிறந்தோர். 5

உள்ளக் கசிவின்றி “ஆயா” பா லூட்டியே
 ஓம்புங் குழந்தையிலும் - நெஞ்சை
 அள்ளிய தாய்முலைப் பாலுண்பாட் டாளியின்
 அன்புக் குழந்தைநன்றே. 6

ஒட்டு முடலுமொ ளியில் வதனமும்
 உள்ளவன் நீயேனும் -வீடு
 கட்டி உலகைஇ ரட்சிக்கும் வன்மையுன்
 கையினில் உள்ளதன்றோ 7

சேரும் அழுக்குத் துணிவெளுப் பேனென்று
 சிந்தையில் மாளாதே - உலகில்
 யாரும் அழகு பெறுவது முன்னுடை
 அன்புத் தொழிலாலே 8

தாங்கும்பாட் டாளிக்குத் தக்க கவரவம்
 தந்திட லில்லையெனில் - உலகில்
 ஓங்கும் பிணக்குகள் நீங்குவ தேயில்லை
 உண்மை இதுமைந்தனே. 9

தன்னைப் புரந்திடும் பாட்டாளி வர்க்கத்தைச்
 சற்றும் மதியாதான் - இன்று
 என்னை உணர்ந்தவ னல்ல இறுதியில்
 ஏற்றபா டம்படிப்பான். 10

எந்திரம் பற்பல வந்ததில் பாட்டாளி
 ஏற்றசு கம்பெறவே - நல்ல
 தந்திரம் கண்டுவ குத்திடு திட்டங்கள்
 சாருமினித் துயரேன். 11

சந்திர வினாவிடை

கும்பி

வினா

கள்வர்க்குத் தீயவன் காமுகர்க் குப்பகை
கஞ்ச மலர்க்குக் கடும்வயிரி
உள்ளத்தி லச்சமில் லாம லுதித்திட
உற்ற துணிவென் னுரைத்திடுவாய்

விடை

செல்வம் புகழின்பம் தீய மிடிஇகழ்
சேருந்துன் பமிவை தேசத்திலே
பல்வகை யாகவும் மாறி மாறிவரும்
பான்மையை யாரும் படிப்புதற்கே

வினா

உன்னிட முள்ள இருட்டை ஒழித்திட
ஓர்வித மாயும் முயலாமல்
மன்னு முலகத் திருளை அழித்திட
மாதந் தொறும்நீ வருவானேன்.

விடை

தன்துயர் விட்டுப் பிறர்துயர் நீக்குதல்
சான்றவர் தங்கட னென்பதனை
என்று முலகிற் கெடுத்துரைத் தேயுண்மை
ஈதென எங்கும் பரப்புதற்கே.

வினா

மன்னுங் கிரகணம் பீடித் திடையிடை
மங்கிய தோற்றத்தில் வாழ்வதுமேன்?

விடை

துன்னுந் துயரின்றி எப்போது மின்புறல்
தொல்லுல கத்தில்லை என்பதற்கே.

வினா

மேற்கி லுதித்துக் கிழக்கினிற் பூரணம்
மேவிய பின்னரும் மேற்கேகி
ஆர்க்கு மினிய ஒளியினைத் தந்தென்றும்
அங்கு மிங்குமலைந் தேவரலேன்?

விடை

மேற்கு விஞ்ஞானம் கிழக்கு மெய்ஞ்ஞானம்
மேவு முறையினில் ஒன்றுபட்டால்
பார்க்கு நிரந்தர சாந்தியுண் டென்பதைப்
பார்த்துல கோர்கள் படிப்பதற்கே.

சுகாதார சுலோகங்களும் கும்மியும்

(1)

தாயின் சுகம் பேணி வாழ்வோம் - பெற்ற
தாயின் சுகம் பேணி வாழ்வோம்
மேலான உணவுட்டிக் காப்போம் - ஏற்ற
“மெற்றேணிற் ரீகோமில்” சோதித்துப் பார்ப்போம்
(தாயின்...)

பால் பழம் கீரை குத்தரிசி நல்ல
பருவத்திலே தின்று சிறுதேகப் பயிற்சி
ஏலு மட்டும் செய்து வந்தால் - பெண்கள்
இணுவிற்கும் மூளாய்க்கும் ஏன் போகவேண்டும்
(தாயின்...)

(2)

தந்தானே தானே தன தன ததந்தானே தானே தன
தந்தானே தானே தன தன தந்தானே தானே தன

காசுபணம் சேர்த்துமென்ன - நல்ல
கல்வீடுகள் கட்டியென்ன
பூசும் நகை பூண்டுமென்ன - சுகம்
பேணா வாழ்வு வீணானதே!

தந்தானே தானே தன தன ததந்தானே தானே தன
தந்தானே தானே தன தன தந்தானே தானே தன

கவுண்மேந்து தாய்பிள்ளையை நன்கு
கவனிக்கவே காசையள்ளி
பவுணாய் செலவு செய்வார் - நல்ல
பாலும் மருந்தும் தந்திடுவார்

தந்தானே தானே தன தன ததந்தானே தானே தன
தந்தானே தானே தன தன தந்தானே தானே தன

(மிகுதிச் செய்யுட்கள் கிடைக்கப்பெறவில்லை)

■■■

இக்காலக் கும்மி

செந்தமிழ் நூலுக்கு ஆங்கில முன்னுரை
சேர்த்து வெளியிடு மிக்காலம்
பைந்தமிழ் கற்றவர் ஆசிரி யர்க்குப்
பயிற்சி யற்றவ ராங்காலம்

நாட்டுக்குத் தக்க உடைகளை மேற்கொள்ளல்
நன்றென நன்மக்கள் சொல்லிவர்
காட்டி லுறைபவர் ஒப்பார் கள்சிலர்
கண்டித் தெழுதிடு மிக்காலம்

நாட்டுச் சுருட்டைப் புகைத்துத்தம் நாட்டுக்கு
நன்மைகள் செய்திட நாடாமல்
கேட்டுச் “சிக்கறற்” “பீடி” புகைப்பவர்
கேலிகள் செய்திடு மிக்காலம்

அற்ப சுருட்டால் நாட்டுக்கு நன்மைகள்
ஆகிடு மோவென்று கேட்பாரேல்
அற்பஉப் புச்செய்த நன்மையை இந்திய
நாட்டை யறிந்தவ ரார்மறப்பார்

“பொம்மை”களன்றே தேசிய ஞானிகள்
போதித்த சொல்லைப் புறக்கணித்து
இம்மையில் மோட்சமி தென்று “கவுன்சிலை”
ஏற்றவர் வாழ்கின்ற இக்காலம்

எங்கணும் மேலுத்தி யோகத்தர் சம்பளம்
ஏழைகட் காகக் குறைத்துவிட
நங்கள் துரைமக்கள் சம்பளம் கூட்டிட
நாடி யிருக்கின்ற இக்காலம்

தண்மை யறுஞ்சுய ராச்சிய மாமலை
சார்ந்திடல் நன்றென எண்ணாமல்
உண்மையை விட்டிந்து இஸ்லாம் ஒற்றுமை
ஓடிக் குறைகின்ற இக்காலம்

கால்முதற் சென்னி வரையி லுடைகளைக்
கட்டி மகிழ்பவர் வாழ்நாட்டில்
மேலில் அரையினில் துண்டுடன் காந்தி
மேவிப் புகழ்பெறு மிக்காலம்.

புண்ணிய மேவடி வான மகாத்மாவைப்
பூதலத் தார்களும் போற்றிவர
பண்பில் “சார்ச்சில்” “ஹாதர்மியர்” “பன்காம்”
பக்தர் பழித்திடு மிக்காலம்

“நோவல்” பரிசைக் காந்திக்கு மீந்திட
நோக்கிடும் நோர்வையில் வாழமகான்
ஆவ லுடன்சார்ச் சில் முதலாகிய
அந்தணர்க் கீந்திட லாகாதோ

வாங்கிக் குடித்தவர் வீட்டுக்குப் போகமுன்
வாய்த்த வெறிமுறிந் தேவிடுமென்று
ஏங்கி யிரங்கியே போத்தலுடன் செல்ல
இன்னருள் செய்திட்ட இக்காலம்.

ஒற்றைக் கரத்தி லோர்போத் தலுடன் சென்றால்
ஓர்பக்கஞ் சாய்ந்து வீழ்வரென்று
மற்றைக் கரத்திலும் போத்தல் கொண்டு செல்ல
வைத்தெம்மைக் காக்கின்ற இக்காலம்

நாகரி கம்பெற்ற மானுட ரென்றிட
நாளும் புதிதுணர் மேல்நாட்டார்
தேகத்தி லாடையை நீக்கிநிர் வாணத்தை
தேடி மகிழ்கின்ற இக்காலம்.

எக்காலக் கும்மி

சிங்கள மாந்தருந் நந்தமிழ் மக்களும்
சீருறு மீழப் புதல்வரென்று
லங்கையின் மேனிலை நாடி யுழைக்கின்ற
இச்செயல் காண்பது மெக்காலம்
கன்று நெறிந்தது தாய்ப்பசு கண்டு
கலங்குதல் பார்த்தொரு தன்மகனைக்
கொன்றப் பசுவுக்கு நீதி செலுத்திய
கோல்தனைக் காண்பது மெக்காலம்.

புத்திக் கினித்திடும் செந்தமிழ் நூல்களைப்
போற்றிப் படித்தல்விட் டுத்யோகம்
தந்திடு மாங்கிலங் கற்றவர் வேலையைத்
தாங்கி மகிழ்வது மெக்காலம்.
ஒந்திகள் போற்பல தன்மைகள் பூண்பவர்
ஊருக்கு நன்மைகள் செய்பவரோ
காந்தி சரோசினி போலபவ ரிங்கே
காட்சி யளிப்பது மெக்காலம்.

போனவர் “மிளறர் பேடில்”னோடு
பொருது நெஞ்சம்புண் ணாதல்கண்டும்
ஆனவர் (யாழ்ப்பாணத்தார்) பின்னுங் கவுன்சிலை ஏற்றிட
ஆசித்தல் நீங்குவ தெக்காலம்.
ஏழைக்கி ழவிக்கு மண்குந் தேயடி
ஏற்ற சிவன்சய யம்புண்டோர்
ஏழைக் கிரங்கிடுந் தேசப் பணிதனை
போற்றிடக் காண்பது மெக்காலம்

இத்தரை வாழ்ந்திடும் எவ்வுயிர் கட்டு
 மிரங்குதல் வேண்டு மெனமொழிந்த
 புத்தரைப் போற்றிடு வார்க களிலங்கையின்
 ஏழையைப் போற்றுவ தெக்காலம்.
 புாவிகட் காகச் சிலுவையில் மாண்டரும்
 பாடுகள் பட்ட கிறிஸ்துமதம்
 மேவி யிருப்பவர் ஏழை யிலங்கையின்
 மேற்பணி பூண்பது மெக்காலம்.

மன்பதை உய்ந்திட வந்த முகம்மது
 மாண்புறு மார்க்கம் பூண்டவர்கள்
 வன்பதை விட்டிந்த நாட்டினர் உய்ந்திட
 வாய்ப்புறுந் தொண்டுற லெக்காலம்.
 வீரக் கவிபுனைந் தேதமிழ் நாடு
 விழித்திடச் செய்திட்ட சுப்ரமண்ய
 பாரதி போல்வார் ஈழத்திற் றோன்றிடில்
 பார்த்து மகிழ்வது மெக்காலம்.

வேறு

(பூசுவதும் வெண்ணீறு என்ற மெட்டு)
 பூசுவதும் றோஸ்பவடர் பூண்பதுவுஞ் சட்டை தொப்பி
 பேசுவதும் ஆங்கிலமே பெருமையென்று கொண்டிடுவார்,
 பூசுவதும் பேசுவதும் பூண்பதுவும் போக்கியிங்கு,
 தேசதொண்ட ராய்வருதல் தேன்மொழியே எக்காலம்.

ஒந்தி - வேண்டியபோது நிறமாறும் பச்சோந்தி
 பேடிலன் - இலங்கை அரசாங்க சபைக் காரியதரிசி.

ஈழ நாட்டில்!

விருத்தம்

இந்துசு முத்தி ரத்தி லின்பஞ்செய்
பொருள்கள் தாங்குஞ்
சுந்தர லங்கா வென்னுந் தோகையை
மணக்குங் காதல்
வந்திடு மேலை நாட்டு வாணிகக்
கப்பல் மைந்தர்
சிந்தையிற் பொங்க அன்னார் செய்செயல்
சிறிதோ அம்மா!

வந்தவர்க் குதவும் பண்பு வாய்ந்தவர்
தம்மை நாடித்
தந்திரப் பகைகள் மூட்டிச் சார்பல
போரை யூட்டி
எந்திரக் கருவி காட்டி இங்குத்தம்
அரண்கள் நாட்டிச்
சொந்தமாய் முழுது மாளுஞ் சூழ்ச்சியில்
தோய்ந்தா ரன்றே!

தந்நல மதுவே நாடித் தருபொருள்
திரட்டி னார்கள்
எந்நலத் தொழில்க ளெல்லாம் இடையிலே
நலிந்த வன்றோ!
முன்னொரு போதி லீழம் முயற்சியால்
நெல்லை எங்கள்
அன்னைபா ரத்துக் கீந்த அருங்கொடை
அழிந்த தந்தோ!

உணவினை இழந்தோந் தொன்மை உயர்வினைத்
 துறந்தோங் கூட்டு
 மணவினை புரிந்தோம் உண்டு பயிற்றையே
 பேண லானோம்
 இணரெரி அன்ன இன்னா இயற்றியே
 கொலைபெ ருக்கும்
 * பிணவினை யாலே எங்கும் பெரும்புக
 ழீட்டு கின்றோம்.

இடையிலே புகுந்த உத்தி யோகமாம்
 இனிமை யாலே
 நடையிலே மாற்றஞ் செய்தோம் நம்கலா
 சாரம் விட்டோம்
 படையிலா யுதமி ழுந்த பான்மையாய்
 யாவர் மாட்டும்
 மடையிலே துரும்பு போலும் வளர்துடிப்
 பெய்திற் றிந்நாள்.

இன்றுநாம் கண்வி ழித்தே இறையள
 வாக வேணும்
 குன்றிய பழமை மீட்குங் கொள்கையில்
 முயலா விட்டால்
 துன்றிய துன்ப மென்னுஞ் சூறையில்
 தூசி போல
 நன்றிழிந் தல்லல் சேர்வோம் நாட்டுளீர்!
 விரைவீர்! நன்கே!

* கொலைச் செயலில் இலங்கை முதலிடம்
 பெற்றமையைக் குறிக்கிறது.

■■■

கவிதைகள்

5. தேசத்தைப் பாடியவை

எங்கள் நாடு

(“சிங்களத் தீவினுக்கோர் பாலமமைப்போம்” என்ற மெட்டு)

எங்கள் நாடு - வளந்தங்கும் நாடு - தமிழ்
ஈழமென்று சொல்லிடுமி லங்கைநாடு (எங்கள்)

சிங்களர்கள் செந்தமிழர் சோனகர்பிறர் - பலர்
தேருமைக்கி யத்திறமை சேர்ந்தநாடு
கங்கைநிகர் யாறுகுளங் கொண்டநாடு - பண்டு
கமத்தொழில் மேலோங்கி நின்றநாடு.

பண்டுவிளை வித்தநெல்லில் மிகுந்தவற்றை - அயல்
பாரதநாட் டுக்கீந்த பண்புநாடு
மண்டு பசிக்கொடுமை யாலேஇன்று - பிறர்
மாவுக்குக் கையேந்தி வாழும்நாடு.

செல்வமுயர் தென்னெறப்பர் தேயிலைபனை - திகழ்
தேமா கதலிமுதல் தெய்வதருக்கள்
பல்வகைப் பயனுதவி அன்னியரையும் - இங்கு
பரவும் வர்த்தகஞ்செய்யப் பற்றுநாடு.

சிற்பத் திறன்விளங்கும் பொல்லநறுவை -புகழ்
சிகிரியாச் சித்திரங்கள் கொண்டநாடு
அற்புதப் பவத்ததர்ம அரண்விளங்கும் - பண்டை
அநுரத புரப்பெருமை அண்டுநாடு.

மின்னுமணி காரீயமுப்பு முத்துண்டு - வனம்
மேவுகரித் தந்தம்புல் லெண்ணையுமுண்டு
நன்னீர் வெந்நீருற்றுப் பலவுமுண்டு - தொன்மை
நாகரிகப் புதைபொருள் நகர்களுண்டு.

அன்னியர்கள் நம்மையடி மைப்படுத்தவே - அரண்
அமைத்திடுங் கோட்டைஅகழ் கொண்டநாடு
கன்னியர்கள் கற்புநெறி புண்டநாடு - அந்தக்
கண்ணகிக்குக் கோயில்கட்டிக் காத்தநாடு.

அன்னைமரி யம்மை அமர் மடுப்பதியும் - கதிரை
ஆறுமுக அப்பனுறை திருத்தலமும்
மின்னுவெள் ளரசுபொலி அநுரதபுரமும் - கொண்டு
வீடுபெறும் ஆத்மீகம் வேண்டநாடு.

நான்குமத பக்தர்களும் யாத்திரைசெய்து - பொதுமை
நாட்டுச்சிவ ணொளிபாத நாகமோடு
வான்குடுமி முட்டுபிற மலைவளத்தால் - பச்சை
மரகதத் தீவான மாண்புநாடு.

சங்க மிருந்துதமி ழாய்ந்தநாடு - புத்த
தர்மசாஸ் திரங்கள்பல தந்தநாடு
திங்கள்முடி கூடுசிவன் ஏசுநாதர் - அந்தச்
சீரியஅல் லாபாதஞ் சேரும்நாடு.

மேவுகல்லோ யாகுண்ட சாலைமின்னேரி - கமம்
விரியும் பரந்தன்கிளி நொச்சிமுதலாம்
தீவுக் கினியதிட்டம் வளர்வதனால் - புதுமைத்
தேசிய நல்வாழ்வு சேரும்நாடு.

தேசிய கீதம்

விநாயகர் காப்பு

வெண்பா

ஐந்துகர னிந்துதர னானசிவ னார்புதல்வன்
வந்தென் னுளத்து வதியுமேல் - செந்தமிழிற்
கீதமதி யான்குறக் கேடொன்று நண்ணாவா
னாதனருட் பாதமது நாடு.

(க)

அலையடக்கம்

“குற்றம் புகல்வார் குறுமா முனிதானும்
சொற்றநூற் கண்ணுமது சொல்லுவரா னற்றமிழீர்
எப்பொருள் யார்யார் வாய்க் கேட்பினு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு”

(உ)

(1) பாரத மாதா

பண்டி தமோ திலாலநேரைப் பறிகொடுத்தோமே
என்ற மெட்டு.

பல்லவி

பாரதமாதா வுனது பாதமே தஞ்சம்

அநுபல்லவி

பாதமேதஞ்சம் நாட்டிற் பரவுதே பஞ்சம்

(பா)

சரணம்

1. வீரர்முனிவர் புலவர் வேண்டுவள்ளல் பத்தினிகள்
தீரமுடன் ஈன்றெடுத்தாய் தேவிநீ முன்னே
தேவிநீ முன்னே திகழ்ந் தாலுமோ இன்னே

(பா)

தொகையறா.

வெள்ளை மக்கள் கைப்பட்டு நாளுங் கலங்கியே

மெலியுமுன் விலங்கைநீக்க

பிள்ளைகளும் மாதர்களும் முதியோரும்

வாலிபரும் பிரயத்தனம்.

சரண எடுப்பு.

2. செய்துடலம் வாடுகின்றார் தேசபணி கூடுகின்றார்
வையகத்தில் இவ்விதம்முன் வாய்ந்தது முண்டோ
வாய்ந்தது முண்டோ துன்பம் தோய்ந்தது முண்டோ (பா)

தொகையறா.

வறுமையொடு சிறுமை தனை யறியாத
பெண்மணிகள் வாழ்வு விட்டே
வெறுமையுறு முன் பணியை மேற்கொண்டு
பொலிசரால் வெம்புவதுங் காணவிலையோ.

சரண எடுப்பு.

3. மக்கள்சிறை யில்வருந்த மாதாநீ பார்த்திருத்தல்
தக்கதோ ஏழைகண்ணீர் தகித்திடு மன்றோ
தகித்திடு மன்றோ நீயும் சகித்திடல் நன்றோ. (பா)
4. துட்டரைச் சங்கரித்துத் தோஷந் தொலைத்துயர்ந்த
சிட்ட ரைக் காக்குமுன்தன் செயல்ம றந்தாயோ
செயல் மறந்தாயோ பழம் சீர்துறந் தாயோ. (பா)

(2) இலங்காதேவி.

காந்தியோர் பரம ஏழைச் சந்யாசி என்ற மெட்டு

1. தேர்ந்திடும் இலங்கா - தேவிநின் வாழ்வு
தினமுங் குறைதல் - மைந்தர் செய்யுந்தாழ்வு
சார்ந்திடும் சிங்களரும் - தக்கத மிழ்ச்சனரும்
சகோதரநேயம் பெறல் - என்று வரும். (தே)
2. பாரத நாட்டினைக் - கண்டுபகர் தொண்டு
தீரமுடன்கைக் கொண்டு - திகழ்த லென்று
வீரர்களே யுதிக்க - விழித்தருள் செய்வாய்
விரும்பும் சுதந்திரம்பெற்று - விளங்கி உய்வா. (தே)

3. பட்டங்கள் தேடியே - பயன்பெற நின்று
 பகருமுன் வாழ்வு கொன்று - பணத்தி லென்றும்
 கஷ்டங்கள் ஏழைக் கென்றும் - கருதிடல் செய்யார்
 கைந்நிறை சம்பளத்தைக் - கருதி உய்வார். (தே)

4. ஊனுடைய அன்னியர் - உதவியாற் கொண்டு
 உயிர் வாழில் உன்றனுக்கு - ஊன முண்டு
 காணும்புதுத் தொழில்கள் - கைக் கொண்டுதாயே
 காட்டும் சுதந்திரத்தைக் - கருதிடாயே. (தே)

(3) மகாத்மகாந்தி

பண்டாரவேடங்கொண்ட என்ற மெட்டு

பல்லவி

கலிகால மோங்கவந்த காந்திமகானே இந்த
 கருதும் சத்யாக் கிரகன் காருண்ய மேவிரதன்
 பொலியும் சுதந்தரயோகி போதமுறுமான் மதியாகி
 போற்றுங் கதருடையான் பொறுமைக் கடலுடையான்
 புரிதவப்பயன் அரிதிலுற் றவன். (கலி)

மகுடங்கள்

நாளுநாமே நலிவுறவே சிறியவர்போ லருகிடவே அதுதவிர் (கலி)
 வெற்றிக்கதர் வெள்ளைப்பதர் பற்றுங்கலை முற்றுந்தொலை (கலி)
 அண்டர் வியந்திட லண்ட னகர்ச்சனர்
 முண்டகத் தாள்தொழ மண்டபங் கண்டவன் (கலி)

தொகையறா.

கொல்லாத விரதநெறி குவலய மெல்லா
 மோங்கக் குலவு புண்யன்
 பொல்லாத சுயநல மேயாவரையும் விட்டேகப்
 புரியும் கண்யன்.

மகுட எடுப்பு.

கொடிதணைதரு மிடிகளைஒரு படிஉயர்திரு வடிவறுமகன்
கொதிக்குமிந்தியர் மதிக்கும் தந்தையர்
பதிச்சமர்பதி உதிக்கு மெந்தையர். (கவி)

(4) இந்தியர் படும்பாடு

சிறைவாயில் சென்று அழுதாள் என்ற மெட்டு.

பல்லவி.

இறைவன் மனத்துக் கேற்குமோ
இந்தியர் துயர்

(இ)

அநுபல்லவி.

குறைஒன்று மில்லாக் கோடி சனங்கள்
சிறையினிற் சென்றுதுன்பச் சேற்றினி லேமழுங்க (இ)

தொகையறா.

அடிமைக் குழிப்பட்டு அரைவயிற்றி னூணின்றி
அலையுமிந்திய மக்கள் துயரறிந்தே
மிடிமைதனைக் களையவே பாரத மாதாவின்
சிறைவிலங்கதை அறுக்கவேண்டி

உத்தியோ கந்தன்னை விட்டார் உயிர்பிரியுந் தூக்குப்பட்டார்.
மெத்து செல்வங்க ளற்றார் விரதமுற்றார் உண்ணா. (இ)

தொகையறா.

பால்பருகு மக்களழுத் தாய்மாரைச் சிறைசெய்வர்
பகர்தொண்டு கொண்டொழுகும் பாலரொடு
முதியோருக்கும், காவினுதை தடியடிகள் கொடுக்கின்ற
சண்டாளப் பொலிசாரின் அக்கிரமங் காணும்போது

அ.ப.எடுப்பு

கல்லுங் கரைந்துபடும் புல்லுங் கண்ணீரோ விடும்
சொல்லும் வெலிங்ரன் மனம் சோரவில்லையே இனம் (இ)

கந்தா வந்தாள் என்ற மெட்டு.

பல்வலி

என்ன செய்வார் ஏழை இந்தியமக்கள் (என்ன)

அனுபல்வலி

அன்னை சேவை ஆளா வாளா
அந்தகன் வந்தன்ன சிந்தனை நொந்தார்கலங்கி (என்)

சரணம்

1. நாளும் சுதந்தர் வாழ்வு நாடி நின்றார்கள் தாழ்வு
கூழும் சுயநலத்தார்.
சொல்லும் மொழிக்கு வெல்லும் மருந்து. (என்)
2. செந்நீர் சொறிந்துமுற்ற எண்ணம் விடாது பெற்ற
தேவிக் குகந்த தொண்டு
செய்யத் துணிந்து பொய்யர்ப்பணிந்து (என்)
3. தெய்வம் விழித்திடாதா வையம் பழித்திடாதா
மெய்யை ஒழிக்கலாமா
மேலான காந்தி சீலமேஏந்தி (என்)

பழனிநாதன் என்ற மெட்டு.

பல்வலி

மிகவிநோதம் வெகுத்த சேதம். (மிக)

அனுபல்வலி

விளங்குமிந்திய சனநிலை (மிக)

மகுடங்கள்

1. மகான் மனம் பெறுதுயறிறை
பதாம் புசம் உறுவதுநிசம் (மிக)
2. தடியேகொடு சாரிவர் பொலிஸ்
படியேசெய லதுநினைவுற (மிக)
3. எங்குமே தங்குமக் களச்சமற்றுப்
பங்குமே பொங்குசிறை போகுமுறை (மிக)
4. பொறுத்த மனத்தொடு புரிபணி
வெறுத்து ஒதுக்குவர் அரசினர் (மிக)
5. காற்றுக் கசை சுயராச்சிய மேற்றுத்திகழ் கொடிகளை ஒரு
சுற்றன் வரவென மிகுபெரு சீற்றம்
பெறுபொலிசார் செயல் (மிக)

சரணம்

சர்ச்சில் துரைமகன் சர்ப்பம் போல்சீற
தகும் தகும் எனமகிழு சபா நிலை (மிக)

(5) கைராட்டினம்.

தந்தையே உன் தாளிணையே என்ற மெட்டு

பல்லவி.

சுற்றுவோம் கை ராட்டினத்தை
கூழும் வறுமைப்பிணி வாழும் எமது நாட்டில் (சுற்)

அனுபல்லவி

கொற்ற மகான்காந்தி சொற்ற மொழிஏந்தி
பெற்ற நாட்டுச்சாந்தி பிரியமுடனாய்ந்து (சுற்)

தொகையறா
 மேல்நாட்டுத் துணிவந்து பஞ்சம் மிகத்தந்து
 விளங்குவது பார்த்திருந்தும்
 காலாட்டி உல்லாசங் கொள்ளுவது
 உயர்மக்கள் செய்திடும் கடனாகுமா

அனுபல்லவி எடுப்பு
 உற்றதொழிலால் நாட்டுக் கொருபோதும் பஞ்சமில்லை
 வெற்றிபெறுதல் வேண்டி விருப்புடன் தினம்தினம் (சுற்)

பரம்பரையான மது என்ற மெட்டு.
பல்லவி
 அன்னியர் வெடிகுண்டு அழிக்கக்கை ராட்னமுண்டு
 அதனில் நம்பிக்கைகொண்டு ஆளுந்தொண்டு (அ)

- அனுபல்லவி.**
1. முன்னிருந்த முதியோர் முயல் தொழிலிதையோர்
 அன்னியர் கெடுத்தார் ஐயமுறாதீர்
 மன்னவன் காந்திசொல்லை மனதினிற் கொண்டுவுல்லை
 இன்னே தொடங்கிடுவீர் ஈனமில்லை. (அ)
  2. ஏழைமக்களுக்கு ஊண் ஈந்திடும் தொழில்காண்
 நாளைப் பலகழித்தால் நாட்டினுக் கேவீண்
 ஊழையும் வெற்றிகொண்டு உயர்ந்திடு மூக்கமுண்டு
 தாளைத் தரித்துநின்று தாங்கல் நன்று. (அ)

(6) இலங்கையர் நிலை
 “ஆங்கிலப் பேய்களெல்லாம்” என்ற மெட்டு

என்னென்று சொல்லிடலாம் எமது
 இலங்கையின் பாடுஎலாம்
 துன்மதி ஓங்குதையோ நன்மையைத்
 தூண்டிடு வாரில்லையே

சட்டசபை புகுந்து திருத்தங்கள்
தாம்செய்யவே மொழிந்து
பட்டத்தினால் மறைந்தார்
சொன்னதைப் பாரினிலே துறந்தார் 2

ஆங்கிலங் கற்றுவிட்டு உத்தியோகம்
அற்பமும் மின்றிக்கெட்டு
ஏங்கிமனஞ் சோர்வார்
தெய்வமே என்னஇனிச் செய்வார் 3

நாட்டுக் கமத்தொழிலைச் செய்திட
நாணிமுகங் கோணி
வீட்டுக்குப் பாரமதாய்த் தினமும்
வேடிக்கை தான்மொழிவார் 4

கைத்தொழிற் சாலைஇல்லை மைந்தர்கள்
கற்ற தொழிலுமில்லை
சித்தி யடைந்தவுடன்
உத்தியோகம் சேர இடமுமில்லை. 5

ஐந்து உத்தியோகத்துக்கு விண்ணப்பம்
ஆயிர மாயிரமாய்
வந்து குவிகின்றதே
நாட்டு வளங்களும் போகின்றவே. 6

போதனை கூறுவதிற் பிரசங்கப்
பொன்மழை தான்மொழிவார்
சாதனை செய்வதென்றால்
மனதின் சார்புகழ் தாமழிவார் 7

பூனைக்குந் தோழர்களாய்ப் பருகும்
பாலுக்குங் காவலராய்
ஆனைக்காலன் போலே இருந்தால்
ஆகுமோ தேச தொண்டு 8

இலங்கையில் நின்று நெல்லும் முன்னைநான்
ஏகியதென்று சொல்லும்

நலமுறு பட்டினப் பாலைமொழி
நாட்டுதி ரிக் காலை

9

பாரத நாட்டினிலே சிறுவர்
பாத்திடுந் தேசதொண்டை
வீரமுடன் புரிவா ரிலங்கையில்
வேர் கொள்வ தெக்காலம்

10

(சுர்தார் பகத்சிங் என்ற இறுதிப்பகுதிக் கவிதை கிடைக்கவில்லை)

இரு கண்கள்

தாமரை பூத்த தடாகமடி என்ற மெட்டு

பல்லவி

தாமுவ தோ தமிழ்த் தாய் மொழியே நம்
தமிழினம் பேர் மங்கி மாளுவதோ - மானந் (தாமுவ)

அனுபல்லவி

ஆளுவோரா லின்னல் ஆகுதடா - நம்
அருங்குல மேன்மையும் போகுதடா மானந் (தாமுவ)

சரணம்

சிங்களம் மாத்திரம் சட்டத்தினால் - தமிழர்கள்
சிந்தனைக்கோர் திகில் கொடுத்தார்
பொங்கி எழுந் தஹிம்சைப் போர் செய்யடா தமிழ்
புறக்கணிப்பைப் போக்க ஆட்சிவையடா - மானந் (தாமுவ)

■■■

ஓட்டப் பாட்டு

(1949 ஆம் ஆண்டு மாகி மாதம் 4ஆந் திகதி நடைபெற்ற
மரதன் அஞ்சல் ஓட்டம் பற்றிய பாடல்களுட் சில)

இலங்கையின் சிறப்பு

உருவிற் சிறிதாம் நாடெனினு முள்ளங் கவரும் பலவளத்தால்
திருவிற் பெரிய நமதீழஞ் செப்பும் சரிதப் புலவர்களால்
மருவிப் புகழும் வரலாற்றின் மாண்பு நிறைந்து மகிபாலர்
கருவிற் படியும் வனப்பின தாய்க் காலம் பலவுங் கழித்ததுவே.

ஸ்ரீ லங்கா மங்கைமேற் காதல்

இந்துச முத்திரத்தி லின்பஞ்செய் பொருள்கள் தாங்குஞ்
சுந்தர லங்கா வென்னுந் தோகையை மணக்குங் காதல்
வந்திடு மேலை நாட்டு வாணிகக் கப்பல் மைந்தர்
சிந்தையிற் பொங்க அன்னார் செய்குழ்ச்சி சிறிதன் றாமே.

ஆங்கிலேயரின் ஆட்சி அமைதல்

என்றாழ் மறையா நிலவலயத் தேவுந் திகிரி ஆங்கிலர்கள்
ஒன்றாய்ப் பலவாய்க் கரைநகரை ஓங்கும் போரில் வசமாக்கிப்
பொன்றும் பதினெண் னூறாண்டு புகுந்த பதினைந் தாமாண்டு
துன்று மிலங்கை முழுவதையும் தொடுத்தா ராட்சி அடுத்தாரே.

ஆங்கிலேயர் ஆட்சியின் பேறு

மலைவளந் திரட்டி மேலாம் வைரமும் பிறவுங் கூட்டி
உலைவறு பொருளை யீட்டி உவப்புட னாட்சி நீட்டிக்
கலைசில எமக்கிங் கூட்டிக் கருத்தினி லடிமை காட்டித்
தலைவர்கள் விழிக்கும் வண்ணந் தனியர சியற்றி னாரே.

தலைவர்களின் சுதந்திர தாகம்

முன்னர் வாழரு ணாசலம் பீரிசு
முந்து ராமநா தன்முத லோர்களும்
பின்னர் வாழ்ந்த ஜெயந்திலக் காவுஞ்சீர்
பேணுந் தொண்டுடைப் பேரபி மானரு

மன்னி யோர்களி னாட்சி ஒழிந்தெம
 தாழி யிலங்கை சுதந்திர மண்டிட
 மன்னுந் தாக விதைபுதைத் தேகினார்
 மங்கி யம்முளை தங்கி வளர்ந்தது.

ஓட்டங்கண்ட பொதுஜனங்கள் வழிகளில் மகிழ்தல்
 வழியினிற் கண்டோ ரெல்லாம் வாயிடை விரலை வைத்து
 விழியினிற் புதுமை தேக்கி விரும்பிடு சுதந்திர ரத்தா
 லொழிவிலா வவகை யாலே யுளத்திடை வீரம் பொங்க
 அழிவக லோட்ட மோடு மாசையால் முடுகி னாரே.

குரங்குகளின் குதூகல நிலைமை
 ஓட்டங் கண்ட குரங்கெல்லா மொளிசே ரீழச் சுயவரசில்
 நாட்டங் கொண்டு மகிழ்வெய்தி நண்ணும் மரத னோட்டமெனக்
 காட்டும் படிக்கு மரந்தோறும் களித்துப் பாய்ந்து பாய்ந்தின்ப
 மீட்டுந் தன்மை யிதுவானா லேயும் மாந்த ரியல்பென்னாம்.

ஆனைகள் ஆசிமொழி கூறல்
 இதஞ்செ யிலங்கா சுதந்திரத்தை யெங்கும் பரப்பு மோட்டமிதை
 மதஞ்செய் கொடிய ஆனைகளும் வழியே கண்டு விலகித்தாம்
 அதஞ்செய் தன்மை மறந்துகையை யாங்கே யுயர்த்தி
 ஆசிமொழி
 சுதஞ்செய் பாங்கி லுரைப்பனபோல் தலைக ளசைத்துப்
 பிளிறினவே

மரதன் ஓட்டங்கண்ட மலைத்தொடர்களின் இறுமாப்பு
 சிங்களர் தமிழரோடு சேர்முசி லீங்கள் “பேக்கர்”
 எங்களைப் போலி ணைந்தே என்றுமொற் றுமையை நாட்டிப்
 பங்கமி லீழத் தாய்க்குப் பயன்பல விளைப்ப ரோவென் று
 இங்குள மலைகள் கூறி யிறுமாந்து நின்ற மாதோ.

ஓடிய வாலிபரை சீநாக்கி ஆறுகள் உரைத்தவை
 விளங்குபொரு ளாதாரச் சுதந்திரந்தான்
 மெய்யான விடுதலையா மென்று காட்ட
 உளங்கவரும் நெல்லாதி விளைக்கும் வண்ணம்
 ஓடுகிறோ மீழ்த்தா யுடல்பூ ரிக்க
 இளங்காளை வாலிபர்கா ளுங்க ளோட்ட
 மின்றோடு முடியாம லெம்மைப் போலக்
 களங்கமிலாத் தாய்ப்பணியாய் நிலவு மாறு
 கருதியின்று பிரதிக்கை கழறு வீரே.

பட்சிகளும் விழாப் பார்க்கப் பறந்தமை
 அறந்தெரி சிங்க ளத்தோ டணிதமிழ் மொழியே யென்னுஞ்
 சிறந்திடு சிறகி ரண்டால் சீரிய ஈழந் தன்னை
 வறந்திடா வண்ணம் மேலாய் வளர்க்கலா மென்ற டித்துப்
 பறந்திடு பட்சி சாலம் பாய்ந்தன கொழும்பு பார்த்தே.

பிரதமர் திரு D.S சீசனநாயக்கா அவர்கள்
 விழாநிலையத்துக்கு வருகை
 உள்ளம்போற் றுயவெள்ளை யுடைதறித் துயர்ந்த ஞானந்
 தெள்ளிய புத்தர் கோயிற் றெரிசனம் முடித்து மீண்டு
 கள்ளமில் பதவிக் கேற்ற கணிப்புடை யணிந்து மன்றிற்
 பொள்ளெனப் புகவீ ழுத்தாய் பொன்னுடல் பூரித் தாளே.

மந்திரி மார்கள் கல்வி வல்லவர் மகிமை யாளர்
 தந்திர ஆட்சி மன்றச் சார்புடைப் பெரியோர் மற்றோர்
 வந்துறை அவையி னாப்பண் உடுநடு மதியே போல
 இந்திர னிவனே யென்ன இருந்தனன் றவிசின் மீதே.

பிரதமரிடம் சுதந்திர ஓலையை அளித்தலும்

கரடிகாஷம் பரவுதலும்

அளித்திடும் போதி லாங்கே அமர்ந்திடு மக்கள் வாரி
களிப்பினாற் கரம்பு டைத்துக் காட்டிய வோசை யைந்தாய்
வழிப்படு கண்டம் வாழும் மாந்தரை யதிரச் செய்து
விழிப்புடைத் தேவர் கட்கும் விழுவதைத் தெரித்த தன்றே.

பிரதமருக்குப் புகழ்மாலை

மடிமையா ரிலங்கா மாது மகிழ்கொள்ளும் வண்ண மன்னா
ளடிமையாந் தளைய றுத்தே யகிலமும் மதிக்கு மாறு
விடுதலை யளித்த மைந்தன் வித்தகன் செனநா யக்கா
“முடியிலா மன்ன” எனன்று முழங்கினா ராங்குள் ளாரே.

விழா நிறைவெய்தல்

“மண்ணுய ரிலங்கை மாது வளர்வுறு சரித மெல்லா
மெண்ணியிங் கெழுது வோர்க ளியலுமிவ் வஞ்ச லோட்டம்
நண்ணும்பொன் னெழுத்தி லிட்டு நாட்டுவ” ரென்று வந்தோர்
திண்ணிய மொழியிற் பேசிச் சென்றனர் விழுவொ ழிந்தே.

இந்த ஒற்றை மாட்டுவண்டி ஒடுவது சாத்தியமா?

விருத்தம்

எண்ணுங் “காங் கிரசு” “லீக்கு” எனுமிரு சில்லி நூடு
துன்னுமைக் கியமா மச்சைத் துணிவுட னிணைத்து நேர்மை
என்னுமீற் றாணி கோத்தங் கிலங்கிடு தொண்டே என்னும்
பின் னமில் தட்டுச் செய்து பெயராமை ஏர்க்கால் பூட்டி.

வீரரா ஜாசி ஜின்னா விளங்கிடு பட்டே லாதி
தீரர்கள் கூழ்ந்தி ருப்பத் தேர்ந்திடு ஜவஹ ரென்னும்
பேரமர் காளை பூட்டிப் பிறங்கிடு மஹிம்சைக் கோலால்
சீரமர் காந்திப் பாகன் செலுத்திடிற் சேமந் தானே.

■■■

தங்கத் தமிழ்க் கண்

இறைவணக்கம்

வெண்பா

சீதைசிறை மீண்டகதை செப்புகின்ற செந்தமிழாம்
மாதைச் சிறைமீட்க மங்கையரும் - ஆதரவாய்
வந்துதிரள் போர்க்கூக்கம் வாய்மைபெற நாங்கூற
எந்தையிறை முன்னிற்கு மே.

I. செந்தமிழ் மாதா

திருப்பள்ளி எழுச்சி

விருத்தம்

ஆட்சிசெய் பீடத்தி லுன்னை வெறுத்தார்
ஆதலி னால்வெளி யேவர நாணிக்
காட்சியில் தரைதனி லேதுயில் கின்றாய்
கண்ணிக ரீழத் தமிழ்மொழித் தாயே!
மாட்சியில் லாதவர் தாம்வெறுத் தாலுமுன்
மைந்தர்கள் மாதர்கள் நாம்வெறுப் போமோ
மீட்சிசெய் சோனகர் தமிழர்கள் அஹிம்சை
மேவிநின் றார்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே. 1

உருக்கிடுந் தார்தனை நெய்யெனக் கொண்டே
ஒழுகிடு வேர்வைபன் னீரெனக் கண்டே
கருக்கிடும் வெய்யிலை அமிழ்தென நண்ணிக்
கல்லையும் முள்ளையும் மெத்தையென் றெண்ணிச்
செருக்குடை அடியுதைக் கஞ்சுவ தின்றிச்
சேருயர் சத்தியாக் கிரகத்தி லொன்றி
விருப்புடன் மாதர்கள் ஆடவர் பாலர்
வேண்டுகின் றார்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே 2

இன்னிசை அருட்பா ஓதுந ரொருபால்!
 ஏற்றிய தேம்பா வணியிசை ஒருபால்
 மன்னிய சீறா பாடுந ரொருபால்
 வாழ்ரகு பதிரா கவஇசை ஒருபால்
 துன்னிய பாலுண் குழந்தைகள் மடியொடு
 தோத்திரத் தொழுகைய ரழுகைய ரொருபால்
 அன்னையன் னடிமையை நீக்கிட நின்றார்
 அருந்தமிழ்த் தாய்பள்ளி எழுந்தருளாயே! 3

கையினி லேந்திய துவக்குவீ ணாகக்
 கால்கள் கடுத்திட நிற்பவ ரொருபால்
 மெய்யினி லாயுதந் தாங்கிய வீரர்கள்
 வேலையில் லாமல் விழிப்பது மொருபால்
 அய்யமில் அஹிம்சை பூரண மாக
 ஆயுத மில்அறப் போர்புரி கின்றார்
 தெய்விக நோன்பிதைக் கண்டு களிக்கச்
 செந்தமிழ்த் தாய்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே! 4

கட்டிய துகிலுரி நூற்றுவர் தோற்றார்!
 கண்ணகி முன்னொரு பாண்டியன் தோற்றான்!
 வெட்டிய தூணின்முன் இரணியன் தோற்றன்!
 வெள்ளையர் காந்திம கானின்முன் தோற்றார்!
 பட்டியல் பலவுள! நீதிவென் றிடுமெனும்
 பான்மை தெறிந்தே பாயலை நீங்கிக்
 கிட்டிய அரசசெய் கட்டிலை அடைவாய்
 கிளர்தமிழ்த் தாய்ப்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே! 5

II தங்கத் தமிழ்க் கண்

கண்ணிகள்

இராகம் :- சிந்துபைரவி

தாளம் :- சாப்பு

1. எங்களி லங்கைத்தாய் இன்முகந் தன்னிலி
ரண்டு விழிகளுண்டு - அவை
சிங்களம் செந்தமிழ் என்பதை நீநன்கு
தேர்ந்திட வேண்டுமின்றே - மகனே - தேர்
2. சிங்களக் கண்ணது மங்காத வாறே
செம்மையாய்ப் பாதுகாத்து - எங்கள்
தங்கத் தமிழ்க்கண்ணைக் குத்தி அழிப்பது
தாய்க்கு மழகில்லையே - மகளே - தாய்
3. சிங்கள மக்களெந் தேசச் சகோதரர்
சீற்றம் பகைகளில்லை - பெரும்
பங்கம் விளைப்பது ஆட்சிசெய் யுஞ்சட்டம்
பார்த்திருப் பாயோசொல்லு - மகனே - பார்

தொகையறா

பாராளு மன்றத்தி ரண்டுபக் கங்களிலும்
பண்புமிகு தமிழ்த் தலைவர்கள்
சீரான சிலையுருவில் நிற்கின்றார் அவர்செய்த
சேவைக்கும் எல்லை யுண்டோ.

கண்ணி

4. சிங்கள மக்கட்கும் பேரான நன்றிசெய்
சேர்ராம நாததுரை - சுதந்தரம்
எங்களி லங்கையிற் தோன்றவே தொண்டுசெய்
ஏந்தல் அருணாசலம் - மகளே - ஏந்தல்

5. ஆயுதம் அற்றவர் தங்கள் சுதந்திரம்
ஆக்கும் வழியறிவாய் - உடல்
ஓயுத லின்றி அஹிம்சை யுடன்செய்யும்
ஓங்குசத் தியாக்கிரகம் - மகனே - ஓங்கு
6. தெய்வத்தில் நம்பிக்கை நீதியில் நம்பிக்கை
சேர்ந்துவிட் டாலிரண்டும் - பின்னர்
எவ்வித மாண கொடுமைக்கும் தோற்காமல்
ஈனமில் வெற்றி கொள்வோம்- மகனே - ஈன

தொகையறா

- (அ) “கன்னத்தி லொன்றிலே அடித்தாலும் மறுகன்னம்
காட்டுவாய்” என்று கூறி
இன்னல்தரும் சிலுவையினில் அறையுண்டும்
- அஹிம்சைதனை
ஏற்றவர் யேசு பெருமான்

- (ஆ) கொல்லவரு யானைமுன் சுண்ணாம்புச் சூளைமுன்
கொடுவிஷம் கலந்த ஊண்முன்
கல்லதனிற் கட்டியே கடல்நடுவில் வீசங்கால்
காட்டினார் அஹிம்சை அப்பர்!

கண்ணி

7. அந்தக் கிறிஸ்துவும் நாவுக் கரசரும்
அன்றுகைக் கொண்ட வழி - இன்று
இந்தச் சமையத்தில் நெஞ்சில் ஒளிதனை
ஏற்றி வைக்கும் விளக்காம் - மகனே - ஏற்றி
8. ஓங்குஞ் சகோதர நேசமே பூமியில்
உய்யும் வழியென்று முன் - திருக்குறான்

ஆங்கு மொழிந்துயர் சாதனை காட்டிய
அல்லா வழியை நம்பு -நபியாம் அல்லா

தொகையறா

நல்லைநகர் ஆறுமுக நாவலர் பன்மொழிதேர்
ஞானப் பிரகாச சுவாமி
இல்லையெனும் “யாழ்நூல்” இயற்று விபுலானந்தர்
இயற்புலவர் அசனார் லெப்பை

கண்ணி

9. ஆதியோ ராவியும் வன்னிய சிங்கம்செய்
அற்புத கர்ச்சனையும் - இன்று
ஓதும் மொழித்தொண்டுக் கேற்ற உறுதியை
ஊட்டுதல் நாமுணர்வோம் - மகனே - ஊட்
10. சங்கத் திருந்துமுன் செந்தமிழ் காத்தருள்
சண்முக வேல்முருகா -இன்று
பங்கப் படுமிந்த நேரம் தமிழினைப்
பாலிப்ப துன்கடனே - முருகா - பாலிப்ப
11. அன்று தமிழ்மன்னர் செந்தமிழ் போற்றியே
ஆட்சிசெய் நல்லூரில் - தமிழ்
இன்று படுமின்னல் பன்னிரு கண்களுள்
இன்னும் புகவில்லையோ - முருகா - இன்
12. சிங்கள மக்களை நந்தமிழ் மக்களைச்
சேர்த்து அருள் சுரக்கும் - வனத்
தங்க மடுப்பதி மேரிமா தா பதம்
தாழ்ந்து பணிந்திடுவோம் - தமிழ்க்காய்த் - தா

தொகையறா

போரிலே நாயகன் மாண்டதும் ஒரே மகனைப்
போவென்று போர்க் கனுப்பி
நேரிலே சென்றம்பு நெஞ்சினிற் கண்டதும்
நிகரிலா மகிழ்ச்சி கொண்டாள்

கண்ணி

பண்புடை வீரத் தமிழ்ப்பெண் பரம்பரை
பற்றுடன் சேர்ந்து வாரீர் - இந்த
மண்புகழ் செந்தமிழ்த் தாயாகும் உங்குலம்
வாழ வழிவகுப்பீர் - துணிந்து - வாழ

III. ஞாயமு முண்டோ?

கண்ணிகள்

1. ளங்க ஞுரிமைநலந் தங்கும் நாடு - புகழ்
ஈழமெனுஞ் சொல்லுயரி லங்கை நாடு
சிங்களவர் சோனகர்கள் செந்தமிழ்மக்கள் - என்றும்
சேர்ந்து மகிந் தைக்கயமுற்ற தெய்வநாடு!
2. முக்கோண ரேகையென மூன்று சமூகந் - தம்முள்
மூண்ட அன்பி லொன்று பட்டு வாழ்ந்த நாடு
இக்காலம் வேறுபடக் காரணமில்லை - தமிழ்
இழியு நிலையொழியிற் போய்விடுந் தொல்லை!
3. ஓங்குகதிர் காமத்தி லொலிக்குந் தமிழ் - சிவ
னொளிபாத மாமலையி லொலிக்குந் தமிழ்
ஆங்குயரும் வேருவலைப் பள்ளிவாசலில் - மிக்க
ஆர்வமுட னேயொலிக்கு மன்னை யாந்தமிழ்!

* வேருவலை - முஸ்லிம்களின் சிறந்த யாத்திரைத்தலம்

4. கோணேச ராலயத்தி லொலிக்குந் தமிழ் - மண்ணூர்க்
கோவிற்குகன் சந்நிதியி லொலிக்குந் தமிழ்
நாணேசர் கூடும் உடப் புத் திரௌபதீஇ - அம்மை
நாயகிதன் சந்நிதியி லொலிக்குந் தமிழ்!
5. கண்டிமன்னன் கையொப்பஞ் செய்த செந்தமிழ் -
காடுமலை நாடுகளிற் காணும் பைந்தமிழ் தோட்டக்
அண்டு மடுப்பதியில் மேரி அன்னைமுன் - பலர்
ஆவலுடன் தோத்திரஞ்செய் தேத்துநந் தமிழ்!
6. இல்லைக் கவலையெனும் கேதீஸ் வரத்தும் - தமிழ்
ஏற்றாண்ட யாழ்ப்பாண மாந் கரத்தும்
நல்லைமுரு கன்தலத்து மொலிக்குந் தமிழ் - இனி
நம்மவ ரிழந்துவிட ஞாயமு முண்டோ?

IV. துணிகுவோம்.

தொகையறா - விருத்தம்

“வேலனே செந்தமிழ் வித்தகா ” என்ற மெட்டு
இராகம் - காம்போதி

அன்னையின் சேலைதனை அஞ்சாமல் உரிகின்றார்
ஆட்சிசெய் மிடுக்கி னாலே
ஆறாத வசையிதனை மாற்றவே தமிழ்மக்காள்
அறப்போரி லேகுதிப் போம்
என்னதான் அடியுதைகள் கடுபட்டாலுமே
ஏற்கவே நெஞ்சு காட்டி
இனிதான் தமிழன்னை உரிமைபெற் றோங்கவே
இன்றைக்கே துணிகு வோமே.

தமிழ்த்தாய் வாழ்க.

ஒரு தேசீயப் பாடல்

(இலங்கை மாதா தமது புதல்வர்களாகிய சிங்கள, தமிழ், முஸ்லிம் மக்களை நோக்கிக் கூறுவதாக அமைந்த பாடல்)
("சிந்துநதியின் மிசை நிலவினிலே" என்ற மெட்டு)

மொழிச் சமத்துவம்

சிங்களமுந் தமிழும் எந்தன் முகத்தில்
சேருமி ரண்டு கண்கள் லங்கை நிலத்தில்
பங்கம டைந்திடுதல் தாய்க்கு நன்றோ
பார்வையில் ஒன்றி ழந்தால் எவர்க்கு நன்றோ

எங்குமிரு கண்ணினால்நான் பார்த்திடல் வேண்டும்
இழந்தச மூகஉற வெய்தல் வேண்டும்
முங்கும் முகஅழகு மீள வேண்டும்
மக்கள்ச கோதரராய் வாழ வேண்டும்

சிங்களச்சி றுமியர்கள் தமிழ்க் கன்னியர்
சேர்ந்துமே கும்மியடித் தாடல் வேண்டும்
பங்கமின்றி அன்னையும் நான் பார்க்க வேண்டும்
பயிலும் மொழியினிலே பாடல் வேண்டும்

சமய ஒற்றுமை

நான்குமத அன்பர்களும் பாத மலையில்
நாடிவ ணங்குபத்தி கண்டு மகிழ்ந்தேன்
தேன்குலவுங் கதிரைக் கோவில்தனிலே
திருமும் மதஒருமைத் தெளிவுணர்ந்தேன்

விளைவு விருத்தி

மாவலி கங்கைதரு நீரைத் திருப்பி
வடக்கு நிலங்களிலே பயிர் வளர்ப்பீர்
ஆவல் பெருக நெல்லை விளைத்திடு வீர்
அன்னிய நெல்வரவை ஒழித்திடு வீர்

தொழில் விருத்தி

கற்றவர்கள் மேலைநாட்டில் தொழில் புரிவார்
காளையருத் யோகந்தேடி இங்குத் திரிவார்
உற்றமனம் மாறி உழைத்திடு வீர்
உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்வீர்
தலையில் மண்சுமந்தார் சிவ பெருமான்
தச்சுத் தொழில் செய்துவந்தார் யேசுபெருமான்
உலைவோடு மாடுமேய்ந்தார் கிருஷ்ண பகவான்
உழைக்குந் தொழில்புரிய நாணமேனோ.

தலைவர்களின் முன்மாதிரி

நாட்டுத் தலைவர்கள்முன் மாதிரி வேண்டும்
நாலு மூன்று பிள்ளைகளில் ஒன்றி ரண்டை
ஈட்டுந் தொழிற் றுறையில் ஈடு படுத்தி
எத்தொழிலும் ஏற்ற தெனக் காட்டல்வேண்டும்.

வடக்கும் தெற்கும் சேர்ந்து மகிழ்க

தென்னிலங்கை வாழ்பவர்க்கு யாழ் நகரிலே
தெளிந்ததொகு கீரிமலைக் கேணி யுண்டு
வண்ண நதிகள் பல தெற்கிலே யுண்டு
வந்து சென்று நீராடி மகிழ்வு கொள்வீர்.

கிழக்கு வானம்

கிழக்கு நிலப்பரப்பின் தரை வளமும்
கேடில்மீன் பாடுமொரு வாவியுமுண்டு
அளக்கும் விளைவுகளும் செவிக் கமுதும்
அமைய மகிழ்ந்திடலாம் அருமை மக்காள்

கன்னியர் கவனத்திற்கு

காற்சட்டை வேடமதைக் கண்டு வெகுண்டு
கன்னியர்கள் கல்யாணம் செய்திடாமல்
ஏற்றகல்வி கற்றுத் தொழில் முயற்சி செய்யும்
இளைஞரை யும்மணஞ்செய் காலம் வேண்டும்.

இலக்கியப் பரிமாறல்

திருக்குறள் மேகலையைச் சிங்க ளத்திலும்
திரிபிடக நூலதனைச் செந்தமிழிலும்
பருக்கமொ ழிபெயர்த்து நன்கு பயில்வீர்
பண்புக லாச்சாரம் பரிமாறுவீர்.

கவிதைகள்

6. சிறாருக்குப் பாடியவை

வளர் பிறை

(வானத்திலே பூரண சந்திரனை ஒரு தினம் கண்டு மகிழ்ந்த பிள்ளை ஒன்று சில தினங்களின்பின், வளர்பிறையையும் அதனைச் சூழ்ந்து ஆயிரக்கணக்கான நக்சத்திரங்கள் விளங்குவதையுங் கண்ட உடனே அப்பிள்ளைக்குச் சில சந்தேகங்கள் உண்டாயின. அச்சந்தேகங்களை நீக்கும் பொருட்டுத் தன் தாயை வினாவுகின்ற கற்பனையில் இப்பாடல் ஆக்கப்பெற்றுள்ளது.)

அம்மா, வெளியே வா அம்மா!

அழகாய் மேலே பாரம்மா!

சும்மா இருந்த சந்திரனைத்

துண்டாய் வெட்டின தாரம்மா?

வட்டத் தோசை சுட்டது போல்

வானி லிருந்த சந்திரனைத்

துட்டச் சிறுவன் யாருடைத்தான்?

சொல்வாய் உண்மை தோன்றிடவே.

மட்டிப் பயலவன் வெட்டிவிட்டு

மற்றப் பாதியை எங்கெறிந்தான்?

கிட்டமினுங்குங் கட்டியெலாம்

வெட்டிய மிச்சத் துண்டுகளோ?

தாயின் மகிழ்ச்சி

தாங்கும் மடிகிடத்திக் குழந்தையின்
தண்முகம் பார்க்கையிலே
ஓங்கிய செல்வ மெல்லாம் மடியினில்
உற்றது போல்மகிழ்வாள்

எண்ணும் மழலைமொழி செவிகளில்
ஏறி இனிக்கையிலே
பண்ணுங் கசந்துவிடும் சர்க்கரைப்
பாலும் புளித்து விடும்

மெல்லக் குறுநடையில் அசைவற்று
மேவிடும் போதினிலே
செல்வம் வருவதென்றே அணைத்திரு
செங்கரம் நீட்டிநிற்பாள்

தீற்று முணவுவகை சிதறித்தன்
தேகம் படுகையிலே
ஏற்றுஞ் சிவன் முடியில் -பத்தரிடும்
இன்மலர் போலினிப்பாள்

ஒக்கலை மீதிருத்திச் சிரசினை
உள்ளங்கை யால்தடவி
அக்களிப் போடுமுகங் கொஞ்சுவது
ஆனந்தத் தெல்லையன்றோ

வாரி மயிர்வகுத்தே நகையொடு
வண்ண உடைஉடுத்திப்
பூரித்து முத்தமிடும் போதிலே
போய்விடுந் துன்பமெல்லாம்.

கையினிற் புத்தகப்பை எடுத்துயர்
கல்விக்குச் செல்கையிலே
ஐயிரு மாதத்துயர் பறந்தே
ஆனந்தம் பொங்கிடுவாள்.

நற்குண மைந்தனென்றே பிறர்சொல்லும்
நல்லுரை கேட்கையிலே
பெற்றிடு நாளினிலும் உயர்ந்த
பேருவ கையடைவாள்

மங்கையைக் கைப்பிடிக்கும் திருமண
வைபவம் பார்க்கையிலே
தங்கிய வானுலக ஆனந்தம்
சார்ந் தென்றேமகிழ்வாள்.

பூஞ்சோலை

நந்தவ னத்தில்வந்தோம் தோழியே
நன்கு உலாவருவோம்
சிந்தைம கிழ்வுறுவோம் காற்றினில்
தேகசு கம்பெறுவோம்

பற்பல வாம்நிறத்தில் மலர்கள்
பற்றிக் குலுங்குதல்பார்
அற்புதக் காட்சிஇதை இயற்கை
அன்னை அளித்தாளே

மாலைகள் கட்டுதற்குச் சிறந்த
வண்ண மலர்களுண்டு
காலை விரியுஞ்சில சிலபூ
மாலை மலர்ந்திடுமே

வண்டும லர்குடைந்தே தேனினை
வாயிலெ டுத்துண்டிடும்
கண்டு வியந்திடுவோம் மக்கள்நாம்
கற்றில மிக்கலையே

மங்கையர் கூந்தலிலே வண்ணமலர்
கூடி வருகையிலே
தங்க நகையழகும் பின்னிடும்
சந்திரன் நாணிநிற்கும்

ஆற்றி வள்ளவர்நாம் கூடியே
ஐக்கியத் தால்மகிழோம்
ஓரறி வள்ளமரம் கூடியே
ஓங்குமின் பந்தரல்பார்

பூவைப் பறித்தாலும் பெரிய
பொறுமை தாங்கிளங்கள்
தேவைக்குப் பின்னும்பல மலர்தரும்
தியாகத்தை நாம் தெளிவோம்

காற்றையும் நீரினையும் நறுமணக்
காவினை யுங்கடவுள்
ஏற்றிடு மேழைகளும் இலவசம்
எய்தப் படைத்தாரே

■■■

குருவியும் குஞ்சுகளும்

குஞ்சுகளின் துயரக் குரல்

அன்னையே உன்னைக் காணா அருந்துய ரதனி னோடு
துன்னிய பசியும் வாட்டத் துடிதுடித் தழுகின் றோமே
மின்னலு மிடியுந் தோன்ற மெய்நடுக் குற்றோம் பக்கத் (து)
உன்னுடைச் சுற்ற முண்டோ உதவிநாம் பெறுவ தற்கே.

குருவித்தாயின் வருகை

வந்தனென் மக்காள் நீங்கள் வருத்தமிங் கடைய வேண்டாம்
தந்தனில் விரையை உண்பீ ரென்றுரை சாற்றித் தீற்றி
இந்தநாட் பிந்திவந்தே னேனென விடையைக் கேட்பீர்
சிந்தனை கலங்கு மந்தச் செய்தியை நினைக்கும் போதே

குருவித்தாய் செய்தி கூறல்

நண்ணிய மரப்பொந் தொன்றில் நாவினுக் கேற்ற உண்டி
திண்ணமாய்க் கிடைக்கு மென்று தேர்ந்ததன் பக்கஞ் சென்றேன்
கண்ணியொன் றாங்கு மாட்டிக் கடிதினி லெனைப்பிடிக்க
எண்ணிய ஒருமா பாவி இருந்தனன் மறைவிடத்தே

கண்டது மஞ்சி வேறோர் கனிமரக் கொம்பை நாடி
அண்டிய உங்க ளன்பால் ஆங்கிருந் தழுதே னந்தோ
கொண்ட தோர் துவக்கை நீட்டிக் குறிவைக்கும் போதிலாங்கே
மண்டிய மின்னல் தோன்ற மாறிய இலக்கிற் சுட்டான்.

நீங்கள்செய் தவத்தால் தப்பி நீண்டதோர் தூரஞ் சென்று
பாங்குட னுணவு தேடிப் பதைப்புடன் வந்தேன் மக்காள்
தாங்கரு முலக மீதில் தாயன்பு பெரிதே என்பார்
ஏங்கினேன் மாண்டு மீண்ட இயல்புட னீங்குற் றேனே.

குஞ்சுகள் கூறியவை

உன்னுடை இறைச்சி தின்றால் உறுபசி ஒழிவ தாமோ
முன்னொரு பறவைக் காக முனைந்துயர் கருணை யாலே
தன்னுடல் தசைய ரிந்த சால்புடைச் சிபிவம் சத்தார்
மன்னிய மனித ருள்ளே வாழ்ந்திடலில்லை யாமோ.

ஆயிரம் லட்ச மாக அவனியிற் கல்விச் சாலை
ஆயின வென்றும் மாந்தர் ஆற்றி வுடையா ரென்றும்
கோயிலு மமைத்துத் தெய்வங் கும்பிடு கின்றா ராமே
வாயிலா எம்மைக் கொல்ல மனம்வரு கின்ற தாமோ

குருவித்தாய் கூறல்

கொல்லுதல் பாவ மென்பார் குற்றமே அல்ல என்பார்
அல்லல்சேர் நரகம் சொர்க்கம் ஆவன இல்லை என்பார்
பல்வகைக் கொள்கை உள்ளார் பாரினில் வாழ்வ தாலே
எல்லையில் லாத துன்பம் எய்தினார் உலகத் தோரே

சிந்தையை வளர்க்குங் கல்விச் சாலைகள் சிறந்தா லென்ன
நொந்திட எம்மைக் கொல்லல் நூதன மாகு மோதான்
எந்திரத் தாலே லட்சம் மக்களை எளிதிற் கொல்லும்
தந்திரங் கண்டார் கற்றோர் தாரணி இனிப்பா ழாமே

மற்றொரு பிறவி உண்டேல் மலடியாய் வாழும் வண்ணம்
உற்றிடு வரத்தைப் பெற்றே உலகிடைப் பிறப்பே னின்று
பெற்றிடும் உங்க ளாலே பேதைநான் பட்ட துன்பம்
அற்றிட ஊழி செல்லும் அறிவரோ கருணை யற்றோர்.

ஓர்க்கண் கடவுள்

(செழித்துக் கொழுத்த வாழை ஒன்றின் கீழே சில கன்றுகள் நிற்கின்றன. தாய்வாழை குலை ஈன்றவுடன் கவலையடைகிறது. அடியிலே நிற்கும் கன்று ஒன்று தாயுடன் உரையாடுகிறது.)

கன்று

அம்மா என்றும் முகமலர்ந்தே அழகாயிருக்கும் நீ இன்று
சும்மா சோர்ந்தே வாட்டமுடன் தோன்றுகிறாயேன்
சொல்லம்மா.

தாய்

மக்களைப் பெற்றால் மகிழ்வதுதான் மாநில வாழக்க
மானாலும்
மிக்கஅம் மகிழ்ச்சி எமக் கில்லை. விரைவினில் மரண
மெனக்குவரும்.

கன்று

என்போற் பிள்ளைகள் சிலபேரை ஈன்றாய் மகிழ்ந்தாய்
இங்குள்ளோம்
துன்ப மரணமும் வரவில்லை சொல்லுக உண்மை
துலங்கிடவே

தாய்

மக்களைப் பெறவே ஒருவழியை வகுத்த கடவுள் எம்மவர்க்கு
மிக்க இரண்டு வழிவகுத்தான் வேதனை ஒன்றால்
விளைகிறதே.

கன்று

இன்னுந் தெளிவாய்ச் சொல்லம்மா எனக்கே ஒன்றும்
விளங்கவில்லை
பன்னுமி ரண்டு வழியென்றாய் பாரினில் இது பெரும்
புதிரம்மா

தாய்

காலாற் பெறுவே னுங்களையே கனியா யினிக்கும் குலைதனையே
மேலாந் தலையா லீன்றுடுவேன் விளங்கினை யாயிரு வழிகளையே
பாதத்தாலே பெற்ற மக்கள் பாலிப் பாரெம் வம்சத்தை
சேதப் படுத்தி என்னைக்கொல்வாள் சிரசாற் பிறந்த குலைமகளே

கன்று

தலையால் ஒருபிள்ளைப் பெற்றவுடன் தாயே வாட்டம் சார்கின்றாய்
நிலைமையைத் தெளிவாய்க் கூறிவிட்டாய்நேர் துய ரதை நாம்
நீக்குவமே

தாய்

சிரசாற் பிறக்கும் இம்மகளே செழித்துப் பருத்திடு மெல்லையிலே
விரைவினி லென்னை எசமான் வெட்டிக் கொலைசெய் திடுவான்

கன்று

தாயே என்ன அநியாயம் சற்றும் நன்றியை எண்ணாமல்
வாயே இல்லா உன்னுயிரை வாங்கித் தொலைக்கின் றானெசமான்

தாய்

எனக்கு மாத்திர மிதுவின்று எம்மினச் சோதரர் யாவருக்கும்
உனக்கு மிக்கதி தான்மகளே உள்ளந் துடித்துப் பயனுண்டோ

கன்று

ஐயோ அமா என்னசொன்னாய் அயச்சமெ னக்குந் தோன்றியதால்
மெய்யும் நடுங்கித் துடிக்கிறதே விமோசன மிதற்கு வேறிலையோ

தாய்

இல்லை மகளே இல்லையடி எல்லாம் இறைவன் செய்த சதி
போல்லாப் பிறவி இதுவன்றோ புலம்பித் துடித்துப் பயனென்ன

கன்று

தலையா லீனும் பிள்ளையிலாத் தன்மை அடைந்து மலடானால்
கொலையே யன்றி நெடுங்காலம் குவலயம் வாழ்வது கூடுமன்றோ

தாய்

மானுடர் மாடா டாதியன மலடாய் வாழச் செய்கடவுள்
ஊனமி லெங்களை மலடின்றி ஓரக் கண்ணாற் படைத்திட்டான்
மலட்டுத் தன்மை எமக்கில்லை மாறா விதியின் வருதொல்லை
அலட்டிக் கொள்ளா திருமகளே அவனியில் வாழ்க்கை அறித்தியமே
தாயைக் கொல்லும் பிள்ளையிதைச் சாமிக்கு முன்னும் வைக்கின்றார்
நேயத் துடனே மானுடர்கள் நித்தம் போற்றிப் புகழ்கின்றார்.

(கவிஞர் மு. செல்லையா அவர்கள் அமரரான தினத்துக்கு முன்தினம்
யாழ் - இலக்கிய வட்டம் மலருக்கென்று பாடித்தந்த கவிதை இது.
இப்பாடலின் தலைப்பாகிய ஓரக்கண் கடவுள் என்பது அவர்
வாழ்க்கையிலே நடந்திருப்பது சிந்தித்தற்குரியது. “அவனியில்
வாழ்க்கை அறித்தியமே” என அவர் வாய் பாடி முடியுமுன் அவரே
அமரராகி விட்டமை நினைந்து இரங்குதற்குரிய தொன்றாகும்).

கவிதைகள்

7. இதழ்களைப் பாடியவை

ஈழகேசரிப் பிள்ளைத் தமிழ்

(பருவத்துக்கு ஒன்றாகப் பத்துப் பருவத்திற்கும்
பத்துப் பாடல்கள் உள்ளன)

1. காப்புப் பருவம்

விருத்தம்

மண்ணுலகு கலியுகத் தாதையென வாழ்த்தவும்
மாசிலாப் புலமை மிக்கோர்
வடிதமிழ்ப் பாமாயை யதுகொண்டு வையவும்
வற்றாத கருணை உதவும்
விண்ணுலக ஈசனைத் தமிழ்வல்ல கீரணார்
வேண்டுமாற் றுப்ப டைக்கு
வீரமுய ரும்படையை யீந்தவன் முதலினோர்
வெந்துயர் தவிர்த்த முதலை
எண்ணுதலில் மாவரம் பெற்றகூர் மாமரம்
செற்றருளு மெந்தை குகனை
ஈராறு நயனனைஇ முந்நான்கு பக்கமுடன்
இயலீழ கேசரி யெனும்
பண்ணுலவு தமிழோங்கு சுன்னையம் பதியிலுதி
பாலகற் காக்க வென்றே
பணிந்தேத்து வாமிருவர் புடைசூழ மயிலேறு
பண்ணவனை நெஞ்ச மதிலே

2. செங்கீரைப் பருவம்

இப்பெரிய ஈழத்தி லெமதுதமிழ் மக்கள்தமது
இடுக்கண் களைந்த ரசியல்
எனுங்கடலு மும்மொழியெ னுஞ்சலதி யும்பருகி
ஏப்பமிடி ராம நாத
திப்பிய மகானுபவ வள்ளலுக் கீந்திட்ட
செம்பெயர் புனைந்த சிறுவ
தேனுலவு தமிழ்வாணர் கரமெனுந் தொட்டிலிற்

சேர்ந்துவிளை யாடு பால
 ஒப்பரிய கடலாடை உறுமயிலை மன்னிவாழ்
 வுஞ்றுமோர் ஐய நீன்ற
 ஒண்குழவி யேநான்கு ரூபாவெ னுஞ்செவிலி
 ஒம்பவள தனய என்றும்
 செப்பரிய சுவையோங்கு மிகுபுகழ்க் கட்டுரைச்
 செங்கீரை ஆடி அருளே
 செந்தமிழ்ப் பால்மணம் மாறாத செல்வநீ
 செங்கீரை யாடி யருளே

3. தாலப் பருவம்

தொண்டு விளங்கும் பக்கமெலா முயர்
 சொற்கள் விளங்கும் வரிக ளெல்லாம்
 தொன்மை விளங்குங் கொள்கை யெலாம்
 தூய்மை விளங்கும் எண்ண மெலாம்
 கண்டு விளங்கும் விஷய மெலாம்
 கரும்பு விளங்கும் செய்யு ளெலாம்
 கற்பு விளங்கும் கதைக ளெல்லாம்
 காட்சி விளங்குங் கருத் தெல்லாம்
 பண்டு விளங்கும் சரிதையெ லாமொரு
 பாலில் விளங்கும் புதின மெலாம்
 பச்சை விளங்கும் பாங்க ரெலாம்
 பக்தி விளங்கும் தோத்திரமெலாம்
 கொண்டு விளங்குங் கேசரியாங்
 குழவீ தாலோ தாலேலோ
 கோதறு சுண்ணைப் பதிமேவுங்
 குழவீ தாலோ தாலேலோ

4. சப்பாணிப்பருவம்

சீர்மருவு தென்மலையி மன்னிவாழ் பொன்னைய
 தேசிகன் தந்த செல்வா

தெய்வநெறி கடைப்பிடித் துய்வுநெறி காட்டுமுயர்
 செம்பொரு ணிறைந்த செல்வா
 நேர்மருவு தமிழ்மக்கள் வீடுதொறு மேகியவர்
 நெஞ்சினில் விளங்கு செல்வா
 நிகழறப் போர்புரிய முகமனது நோக்காது
 நிலைகலங் காத செல்வா
 போர்மருவு பஞ்சாக்க ரப்பெயர் புனைந் தெமது
 பேதைமையை நீக்கு செல்வா
 பேசுமணி பருதியிற் பொலியவே தாமரைகள்
 பெறுமுகை விரிந்த வதனால்
 தார்பெருகு சுன்னைவரு கேசரிச் செல்வநீ
 சப்பாணி கொட்டி யருளே
 சண்முகக் கடவுளாறு கரமெனப் பொலிகரந்
 தம்மைநீ கொட்டி யருளே
 (பஞ்சாக்கரம் ஈழகேசரி - 5 எழுத்து)
 12 பக்கம் 12 கரமாயிற்று.

5. முத்தப் பருவம்

சொல்லும் பரத கண்டத்துத்
 தோலா நாவின் தொண்டர்கடாம்
 சொற்ற மொழியாம் மணித்திரளுந்
 தோன்றுந் தலைமைப் பேருரையும்
 வெல்லும் மேலை நாட்டுயரும்
 விஞ்ஞா னக்கலை விரிவுகளும்
 வேண்டுமி லங்கா வரசியலும்
 விளங்கு சிரிப்பின் விகடங்களும்
 கல்லங் கரையுந் துயருடையும்
 ஹரிசனர் மகிழுங் கட்டுரையும்
 கற்பக மென்னக் கருதியவை
 காட்டும் படிதாய்க் காசினியிற்
 புல்லுந் தேவர் திருக்குறளும்

பொலிவாய் முத்தந் தருகவே
 பொன்மலை தோன்றிய கேசரியே
 பொலிவாய் முத்தந் தருகவே.

6. வருகைப் பருவம்

பொன்னுலகு சென்றபொன் ராமநா தன்றனது
 புகழென விளங்கு குழவீ
 பூவுலகு தமிழ்போற்று நிலனெலாம் போயடிமை
 போக்குரை முழங்கு குழவீ
 மன்னுபல வனவிலங் கின்னுயிரை யுண்டுண்டு
 வாட்டுகே சரிபோ லாது
 வாழ்கின்ற மக்களுறு மடிமையாம் விலங்கினை
 மடித்தருள் வழங்கு குழவீ
 மின்னுலவு வேற்றாதை கண்ணென விளங்கியவர்
 வேண்டுமயி லொத்த குழவீ
 வேதனைசெய் வாதங்கள் போக்கவே நடுநின்று
 வெந்நிடா தோங்கு குழவீ
 கொன்னுலவு மிருள்கடிந் தின்னொளிசெய் ஞாயிறிற்
 குழவீ நீவருக வருக
 கொண்டல்பொழி சுன்னையம் பதியங் குதித்தநீ
 குலவுஞா யிறில் வருகவே
 (அக்காலத்திலே பச்சைத்தாள் முற்பக்கம் உள்ளது)

7. அம்புலிப் பருவம்

அலையோங்கு பாற்கடன் மீதுதிரு மகளினுட
 னவதரித் துலவு வாய்நீ
 அன்னவள் வயிற்றிற் பிறந்தெங்கு முலவுவா
 னாயினான் கேசரி யிவன்
 கலையோங்கி நின்றுபின் தேய்குவாய் நீஇவன்
 கலைவளர்த் தோங்கி வருவான்
 காசிணியில் இரவில்நீ விளங்குவாய் இவனெனின்
 காய்பகலினும்வி ளங்கும்

நிலைநீங்கு மிருபக்க முடையவன் நீ இவன்
 நிகழ்பன்னி ரண்டு பக்கன்
 நீபுவி யெனும்பெயர் பெற்றுளாய் இவணிங்கு
 நீண்டகே சரிப்பேர் பெற்றான்
 அலையோங்கு மனவிருளு நீக்குவா னாதலால்
 அம்புலீ ஆட வாவே
 அழகுதிகழ் மணிதங்கு சுன்னைவாழ் கேசரியொ
 டம்புலீ ஆட வாவே
 (அன்னவள் வயிறு - திருமகள் அச்சகம்)

8. சிற்றிற் பருவம்

சுந்தர மாருஞ் சுன்னையிலே
 தோன்றிய நின்னைத் தூய்மையுறச்
 சொல்லிய விதியின் வழுவாது
 சோதியி லாமைச் சாந்தூட்டி
 எந்திர நதியில் நீராட்டி
 இலங்கும் விலாசக் கலன்பூட்டி
 இரண்டு சதத்துப் பொட்டிட்டே
 எண்ணுங் கந்தோர் தனில்விட்டே
 மந்திர நிறைந்த வீதியிலே
 வருமா றனுப்பு மவர்களையெம்
 வாயால் தூற்றும் வகையன்றி
 மைந்தா நின்னைத் தூற்றலிலோம்
 சிந்தை மகிழ்ந்தே மணியாற்செய்
 சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே
 தேடரு சமரச கேசரியே
 சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே.
 (அக்காலம் 2 சத முத்திரை போதியது)

9. சிறுபறைப் பருவம்

துப்புமிகு சாகரந் தோன்றுமுய ரீழமுறு
 தொல்லியாழ்ப் பாண நகரில்

துலங்குநற் சுன்னாக மேவரச கேசரீ
 சோர்விலா தென்றும் நின்று
 கைப்புமிகு மடிமையாம் புலிகளும் வறுமையாம்
 கழுதையும் பகைமை யென்னும்
 கரிகளும் தீண்டாமை செய்கின்ற கரடியும்
 காரார் வகுப்பு வாதத்
 தப்பெனும் நரிகளும் பிடித்தது விடாமையாம்
 தாழ்வார் குரங்கு குலமும்
 சஞ்சல மெனும்முயலு மச்சமாம் மான்களும்
 தாவிநிலை கெட்டோ டவே
 செப்பலுறு பழமையிற் பேரிடிக் கர்ச்சனைச்
 சிறுபறை முழக்கி யருளே
 செந்தமிழ்த் தாயரசு வீற்றருள வென்றுநீ
 சிறுபறை முழக்கி யருளே.

10. சிறுதேர்ப் பருவம்

தொண்டு நிகழ் பொன்மலையி லேயுதித் துயர்பழமை
 தோன்றிட விளங்கு மிதனால்
 தொன்னாளி லிமயமலை பெற்றுவளர் பசுமையது
 துன்னுமுமை யம்மை யொப்பாய்
 கண்டுநிகர் கட்டுரைகள் கொண்டறிவு பொலிதலாற்
 கருமுகிலை யேக டுப்பாய்
 காசினியி லேபெருஞ் செய்தியைக் காட்டலாற்
 கண்ணாடி தனை நிகர்ப்பாய்
 கொண்டநெறி நாடோறு மோங்கலாற் கறையிலாக்
 குலவுபிறை தன்னை அன்னாய்
 தெண்டமுறு கடுமொழிகள் நீக்கியே கேசரீ
 சிறுதேர் உருட்டி யருளே
 தெய்வமண மோடுதமிழ் மணத்தூசி பொங்கிடச்
 சிறுதேர் உருட்டி யருளே.

போற்றுதும் ஈழகேசரியே

கட்டளைக் கலித்துறை

சாதிப் புலியும் சமயக் கரடியும் தாழ்வுயர்வாம்
பேதக் கரியும் அடிமைக் குரங்கும் பெரும் வகுப்பு
வாதமுட் பன்றியும் தம்வலி மாய்ந்து வழிப்படநற்
போதக் கருச்சனை செய்ஈழ கேசரி! போற்றுதுமே.

திருமக ளெந்திர சாலையிற் றோன்றியத் திண்ணியனாம்
பெருமகன் பொன்னைய பிள்ளையி னால்வளர்ந் தேபிறங்கி
அருமனை தோறுந் தவழ்ந்தே மழலை அமுதமொழி
தருமருங் கேசரிப் பாலா வருக தனிமகிழ்வே!

அறுசீர்விருத்தம்

பற்பல மனிதர் சவுடிப் பகர்ந்திடுஞ் சங்கச் சார்பில்
உற்பவித் துலவுந் தாள்க ளுளவவை தம்மின் மேலாய்
பொற்பமர் மயிலை வாழ்நன் புரையிலா னொருவ னாலே
அற்புத வளர்ச்சி யுற்றா யெனினுனை வியவா ராரே!

தாள்கள் - பத்திரிகைகள்

■■■

இந்துசாதனமே!

வெண்பா

நீறழித்துப் பேரழித்துச் சென்னியிலே நீர்தெளித்து
மாறளித்துச் சைவநெறி மாய்க்கவந்த - ஆறழிப்போர்
வேற்று மதஇருளை வீட்டுமிந்து சாதனமே!
போற்றுதுநின் சேவை புகழ்ந்து.

1

மாறுமுக மிங்குவர மக்களினம் சோற்றுக்காய்
வேறு முகந்திரும்பும் வேளையிலே - ஆறுமுகம்
நல்லூரிற் றோன்றி நவைநீக்கு தொண்டுவழிப்
பல்லாண்டு செய்தாய் பணி.

2

ஆட்சித் திமிராலே “அஞ்ஞானி” என்றெம்மைத்
தாழ்ச்சிப் படஉரைத்துத் தம்மதத்தைச் - கீழ்ச்சிக்கண்
போதித்தார்க் கஞ்சாமற் பொன்னுரையா லெம்சமயம்
சாதித்தாய் சாதனம்நீ தான்.

3

“சாதிக் கொடுமைளங்கள் தாய்நாட்டி லில்லை” யென்று
பாதிரிமார் அன்றுசொன்ன பாதகமோ - ஓதரிய
நீதியறு பேதத்தால் “நீக்றோவர்” வாழ்வினையே
பாதிக்குஞ் செய்திபடித் தோம்.

4

இந்துமத சிங்கமென ஏகிஅம ரிக்காவில்
முந்துவிவே கானந்த மூர்த்திமுதல் - இந்தமதி
சென்றசிவா நந்தர்வரை செப்புமிந்து தர்மநெறி
இன்றுலக மெங்குமுண்டென் றெண்.

5

நாவலனைச்! செந்தமிழுக்கு நற்றாயைச்! சைவநெறிக்
காவலனை! நாளுங் கருத்திற்கொண் - டேவருக்கும்
அஞ்சாமற் சைவநீ திக்கா யருந்தொண்டில்
எஞ்சாது வாழ்க இனிது.

6

ஆண்டு மடலின் வருகை

கடலே வளைந்திடு மீழநன் நாட்டினைக் கட்டுதளை
விடலே இலட்சிய மாக உழைத்திடு மேன்மைகொண்டிங்
கடலே றெனப்படுஞ் செந்தமிழ்க் கேசரி ஆண்டுபுது
மடலே வருக வருகவின் வாண்டுநன் மங்கலமே.

ஈழகேசரி வெள்ளிவிழா

விருத்தம்

திருவளரு மீழ்த்தாய் தளையி னீங்கச்
செம்மைமிகு பணிசெய்து சுதந்தி ரத்தின்
வருகைக்கு வித்திட்ட வன்மை யாளர்
மருவிலங்கை மக்களுக்கு மத்தி யானோர்
கருமநெறி வழுவாஇத் தொண்ட ரிந்நாட்
கலங்குகின்ற தமிழ்த்தாயின் கண்ணீர் கண்டே
இருசிலையின் வடிவத்திற் கொழும்பில் நின்றே
ஏங்கினாரா! சிரித்தனரா! இயம்பொ ணாதே!

ஆட்சிமன்றத் திருமருங்குள் சிலையி னிற்கும்
அரும்பேறு தன்மக்கட் கமைந்த தென்றே
மாட்சியுடைத் தமிழன்னை மகிழ்ந்து நின்றாள்
மற்றிதனை மறந்திட்ட வன்க ணாளர்
கூழ்ச்சிபல செய்கின்றார் தொன்மை சான்ற
சுத்தமொழி பேசிடுவோர் தொலைந்து தம்முள்
வீழ்ச்சியுறு மாறுகொடுங் கோன்மை கொண்டால்
விளங்கு “நன்றி கொன்றார்க்கு”ம் விடிவுண் டாமோ!

விண்ணினுக்கு மருந்தன்ன தமிழைத் தாழ்த்த
விழைகின்ற வீணருக்கு வணக்கஞ் செய்து
மண்ணினிலே சிறுபதவி பெறுகு வாயோ
மயிரிழந்த மானுவமை மறந்திட் டாயோ!
உண்ணுவதும் உறங்குவதும் உடுப்ப துந்தான்
உன்வாழ்வோ என்மகனே! ஒழிவாய் தாழ்வு
நண்ணுலகு நீதிசெய்யு மஞ்சி டாதே
நன்றதனை இன்றுசெய நாடு வாயே.

செய்யிருக்கு மீழ்த்தாய் முகத்தின் மீது
சிங்களமுஞ் செந்தமிழ் மிரண்டு கண்கள்
வய்யமிசைத் தமிழ்விழியைக் குத்தி விட்டால்
மாதுமுக வழகதுதான் மங்கி டாதோ!
பொய்யிருக்கும் நெஞ்சுடைய தலைவ ராவோர்
புன்மையிது போக்குவரோ புகலக் கேணீ
மெய்யினுக்கெ அழிவில்லை உலகு போற்ற
வீரமுடன் போராடு வெற்றி உண்டே!

“ஈழகேசரி” ஆர்வமொழி

விளங்கும் “பொனமூர்” அறிக்கைப் புலியை வெருட்டிடவும்
துளங்கும் சுயநல சூழ்ச்சியை வாட்டவும் தூய்மையற்றே
முனங்கும் பிரசங்க ஏனத்தை மாய்க்கவும் முத்திதரக்
களங்கமற் றேதிரி “கேசரி” ஒன்று கிளர்த்துவனே
(முத்தி விடுதலை)

காட்டிற் றிரிந்திடு “கேசரி” யோவெனிற் காலனைப்போல்
வாட்டி விலங்கை அழித்திடு மொன்றினில் வல்லதுநீ
நாட்டி னடிமை விலங்கைக் கடிந்து நயந்துணர்ச்சி
ஊட்டுதி யாலிரு தொண்டினும் வல்லை உவந்தனமே

வாரந்தொறும் வந்து வீட்டினிற் றங்கி வயங்குவிழிக்
கார வனப்பை அழித்தே மனசுக் கமைந் துயர்ந்த
வீரந் ததும்பு முணர்வினை ஊட்டிய மேதைநின்னை
ஆரகங் கொண்டிளிப் போற்றா ரவர்க ளறிவிலரே

சுன்னைப் பதியி லுதித்தாய் சுடற்கதி ரோனெனவே
பொன்னைய வள்ளலி னாற்பொலிந் தாய்புகழ்
போயுறையும்

அன்னை இலங்கை மிடிதீர வார மடைந்தனையால்
உன்னை இருகரத் தேந்துநர்க் கில்லை யறு துயரே.
(காரம் : தொண்டு, கிழமை)

கவிதைகள்

8. பல்வகையாகப் பாடியவை

சிரிக்கின்றன

பறவைகள்

எங்களைப் போலவே வானிற் பறந்திட
ஏற்றவி மானம் படைத்தவர் தாம்
தங்களை மானிட ராக்குங் கருவிகள்
தாரணி மீதினிற் செய்திலரே

மீன்கள்

ஆழக் கடலினில் மூழ்க எமைநிகர்
அரியகருவிகள் செய்தவர்கள்
வாழப் பிறந்தஅம் மாந்தர் சிறப்புற
மன்னு மியந்திரம் கண்டிலரே

மாடு குதிரைகள்

நாங்கள் செய்வேலைக்கு “கோட்டா” இயற்றினோர்
நல்ல உழவுக்கு றக்டர் செய்தோர்
தாங்கள் மனிதராய் பண்புடன் வாழ்ந்திடத்
தக்க கருவிகள் செய்திலரே.

பல்கலைச் சாலைகள் ஆயிரமாயிரம்
பாரெங்கும் கட்டிப் படிப்பறிந்தும்
நல்லவ ரென்னும் பெயர்பெற மானுடர்
நாட்டிற் கருவிகள் செய்திலரே

மருந்து மனைநீதிமன்றம் பொலிஸ் படை
மற்றைய இன்றி நாம் வாழுகின்றோம்
திருந்திய ஆற்றி லாளருக் கேயிவை
தேவை யெனிற் சிறிப்பாரு மன்றோ

தெய்வத்தின் சாயலிற் றோன்றிய மானிடர்
செய்கின்ற தீமை சிறிதாமோ
வையத்திற் சின்னப் பிறவிகள் நாமவர்
மடமையை எண்ணி நகைப்போமே.

குழிகாரன் கூறியது

ஈக்களின் சிறப்பும்! மனிதப்பிறவியின் இழிவும்!!

(சங்கரப்பிள்ளை என்பவர் தாம் வழக்கமாகக் குடிக்கும் பசுபதி வீட்டிற்குச் சென்று கள் தரும்படி கடனாகக் கேட்டார். பழைய கடனும் இருந்தமையால் பசுபதி கொடுக்க மறுத்த பொழுது பலமுறையும் கெஞ்சிக் கெஞ்சிக் கேட்டார். வாய்க்க வில்லை ஈற்றிலே “பசுபதி, நீ கள்ளுத் தராவிட்டாலும் கள்ளை யாயினும் ஒரு முறை காட்டு தின்றாசை தீராவிட்டாலும் கண்டாசை தீரட்டும்.” என்று வேண்டினார். உடனே மன மிரங்கிய பசுபதி கள்ளோடு கூடிய பாத்திரத்தை அவர் முன்பு வைத்தலும் ஆயிரக்கணக்கான ஈக்கள் (இலையான்கள்) விழுந்து குடித்து முழுகிக் கிடப்பதைக் கண்ட சங்கரப்பிள்ளை சொல்லிய பாட்டு.)

கட்டளைக் கலித்துறை

தாயார் இருந்ததென்ன! மக்கள் மனைவியார் சார்ந்துமென்ன!
மாயா உயிர்பெறு மானுட யாக்கையில் வாழ்ந்துமென்ன!
ஓயாது தாங்குடித் தேசுய வாழ்வறும் உத்தமஇவ்
ஈயாய்ப் பிறந்தில னேகளள்ளில் மூழ்கி இறப்பதற்கே!!

■■■

மதுவின் அனுபவ மகிமை

(கள்ளைக் குடித்தலில் “வேஸ்கிளாஸ்” நிலையடைந்த ஒருவருக்கும் “தேட்கிளாஸ்” நிலையடைந்த இன்னொருவருக்கும் இடையே நடந்த சம்பாஷணை)

விருத்தம்

என்னண்ணே இவ்வளவு ஆட்டமுடன் தள்ளாடி

இசைகள் பாடிப்

பொன்னன்ன அறியபல வாயஎழு தாக்கிளவிழ

புகன்று மின்னும்

வன்னங்கொள் புடவைதனில் சாணகம் மிகப்படிய

வருகின் நீர்கள்

சொன்னவுடன் யானுமிந்தச் சுவைமிகச்சேர் மதுவருந்தச்

சொல்லு வீரே.

தம்பிஅந்தக் கள்ளினது பெருமைதான் இவ்வவோ

சற்றே கேளும்

வெம்பிமனை யாள்வருந்த மக்களோங்க வெறிவிடித்துக்

கூத்தாட்டும் வேலிமுள்ளுக்

கம்பிதனிற் பாய்விக்குங் குடுங்குரலாற் பாடுவிக்கும்

கண்ணை மூடி

அம்புயோர் சிரித்திடவே விழுத்துவிக்கும் அதன்பெருமை

அறிதற் பாற்றோ!

கோவிலிலே தீண்டாதார் எனவொதுக்கி நாம்துரத்துங்

குழுவோர் வீட்டில்

மேவியவர் கோடிதனிற் குந்திடவுங் குறையிரந்து

முகமன் கூறித்

தாவியிரு கரத்தாலங் கேற்றிடவுஞ் செய்கின்ற
தகுதி வாய்ந்த
ஆவிநிகர் கட்பெருமை என்னாலிங் குரைத்திடவு
மாகு மோதான்

காசின்றிப் போனவுடன் கடுகடுத்துத் தீயமொழி
கடிந்து கூற
மாசிலாத் “தம்பி”என்றும் “மேனை”என்றும் மனமகிழ் வார்த்தைபல
மலர்ந்து சொல்லி
ஏசிடவேண் டாமெனது நாவும்வாடி ஏற்றவிடாய் கூடினதே
என்னைப் பார்பார்
வேசிபிள்ளை யோநானும், சொல்லைநம்பு வேண்டுபணம் நாளைக்கே
மேவி ஈவேன்.

என்றுபல ஈரமொழி கூறிடவே அம்மக்கள்
இயைந்து தங்கள்
தொன்றுதொட்ட பாத்திரத்திற் சேமித்த கள்ளதனைச்
“சறுக்காய்” வார்த்து
நின்றுமொழி பிதற்றிடலா காதிங்கே நில்லாது செல்கவென்று
நீதி கூறக்
கன்றுமனத் தோடவர்கள் வீட்டைவிட்டுக் கால்தவற வழி நடந்தோம்
கஷ்ட முற்றே.

இத்தகைய கஷ்டமெலாம் நீக்கிமகிழ் வெய்திடவே
ஏற்றக் கள்ளுக்
குத்தகையோர் ஈன்றெடுத்த மதுக்கடையும் புதிதாகக்
குலவித் தோன்றச்
சத்தியமாய் முன்னடைந்த கஷ்டமெலாம் நீங்கினதே
தம்பீ கேண்மோ
புத்தியுடன் நீயுமிந்த றோட்டாற் போனாற்
புகழுமதுக் கடைபுகுவாய் புதுமை யீதே.

வேறு

நான்பெற்ற இன்பத்தை நாடுகநீ என்று
தான்இந்த வார்த்தைகள் சாற்றினன் தம்பீ
ஊன்பெற்ற மானுட யாக்கையை உற்றவர்
வான்பெறு மின்பங் கள்ளாலடை வார்களே.

+ (குடித்து வெறித்து இரவிற் செல்லும் குடிகாரர்
வருகிறார்கள் என்பதைக் காட்டுவது : துருவ நட்சத்திரம்
போல் அவர்கள் வாயில் விளங்கும் சுருட்டு ஆதலின் சுருட்டுத்
தொழிலாளிகட்கு நாம் மிகுந்த நன்றி கூறுவோமாக.)
(எழுதாக்கிளவி - தூஷணைகள்)

தீபாவளிக் கடைவீதிக் காட்சி

விருத்தம்

“எங்களா லன்றோ இந்த இருநில மாந்த ரெல்லாம்
தங்களின் மானம் யாவுந் தகையுடன் மறைக்கின் றா” ரென்று
அங்கவர் செருக்குப் பூண்டே அனுப்பிய ஆடை எல்லாம்
துங்கமார் கடைகள் தோறும் தூயவாய் விளங்கிற்றாமால்

பற்பல, நாடு, தோறும் பாங்குடன் பிறந்த ஆடை
அற்புத வீதி ஒன்றி லடைந்தவண் இலங்கல் நோக்கின்
கற்பனை கடந்த அந்தக் கவினுயர் தேசமெல்லாம்
பொற்புட னொருங்கு கூடிப் பொலிவது போலுமன்றே.

மீனினை மானுங் கண்ணார் விளங்கிடு “மோட்டா” ரேறி
வானர மகளி ரென்ன வந்தவ ணிறங்கி நெஞ்சம்
போனஅவ் ஆடைஎல்லாம் பெள்ளென வாங்கி - நாதர்
ஆனவர் வரவு நோக்க இல்லக மடைந்தா ரன்றே.

காரினுள் மறைந்து தோன்றுங் கவின்மதி முகத்தார் “மோட்டக்
காரி” னுள் மறைந்து தங்கள் கடிமுக மதனைக் காட்டிச்
சீரிய ஆடை வாங்கச் சென்றிலே மெனவ ருந்திக்
கூரிய கணவ ரோடுங் கொடும்பகை கொண்டாரன்றே.

காவல்சே ருடம்பைக் குத்துங் கருத்தினை நெஞ்சில் வைத்துப்
பூவென மென்மை யுற்ற புடைவைகள் பெற்றார் பல்லோர்
மேவிடு வருத்தம் நோக்கார் மெய்யுறு தொண்ட ரென்னு
மாவலாற் கதரே வாங்கி அடைந்தனர் சிலரே அம்மா.

தூண்டிடு முவகை தோற்றித் துயரறு மின்சொற் செப்பி
மாண்டபற் பலவா மாடை வருபவர்க் களித்த லாலே
வேண்டுவார் வேண்டு மஃதை விருப்புட னீயு மெங்கள்
ஆண்டவன் செயலை யொத்தா ரளப்பில்வர்த்தகரே அம்மா.

செல்வமோ டிளமை ஆண்மை சீரிய பிறவு மெல்லாம்
ஒல்லையின் மாறி மாறி ஒருவரின் நீங்கு மென்னும்
நல்லியல் பினைவி ளக்கி நாட்டுது மெனுக்க ருத்தால்
பல்பல தைய லெந்ரம் பாங்குடன் சுழன்ற மாதோ.

புதுமணைக்கள் உலாப்போதல்

மணமகன் : பொதுசன பாதுகாப்பு அதிகாரி சேர். ஒலிவர் குணதிலகா
மணமகள் : ஸ்ரீலங்காதேவி

(மணஞ்செய்த காலத்தில் புதிய தம்பதிகள் பூம்பொழில் நுகர்தல், புனல் விளையாடல் முதலியவற்றை நிகழ்த்தி மகிழ்ந்து உலாவிவருதல் பழந்தமிழ் மக்கள் வழக்கமாதலின் அவ்வழக்கத்தைப் பின்பற்றி ஸ்ரீலங்கா தேவியும் அவளது பிராணநாயகர் - உயிரை யுத்த அபாயத்தினின்றும் காப்பாற்றும் அதிபர் திரு ஒலிவர் குணதிலகா அவர்களும் உலாப்போகின்ற கற்பனையில் இக் கவிகள் இயற்றப்பட்ட காலத்திலே யப்பானியர் பர்மா நாட்டைப் பிடித்துக்கொண்டு இந்தியாவில் நுழையும் சமயத்தில் இருந்தனர்)

புதிய பூஞ்சோலை

அறுசீர் விருத்தம்

உணவினை விளைக்க மாட்டா துயர்நதிடு குறோட்டன் றோசா
மணமில்செவ் வந்தி யாவும் வாய்ப்பில என்று நீக்கி
உணவுறு வெண்டி கீரை உயர்ந்திடும் மிளகாய் போஞ்சி
குணமுறு வாழை ஓங்குங் கொல்லையாஞ் சோலை காணாய்

ஹிர்லரின் செருக்குப் போல்மேற் கிளர்ந்திடும் வெண்டிக்

-காய்கள்

மற்றவன் வீழ்ச்சி போன்று மடிந்திடும் மிளகா யீட்டம்
உற்றிடும் யப்பா னுள்ளம் போலவே ஊச லாடிப்
பற்றிடு கொம்பு தேடிப் படர்வன பாக லாதி.

புதிய குளத்தின் நீர் நிறைவு

அஞ்செனு மாண்டு முன்னே அடுத்தயுத் தத்தின் துன்பம்
நஞ்சென வருத்த மாந்தர் நலிந்துதாம் வடித்த கண்ணீர்
எஞ்சலி லாது சேர்ந்தே யீங்கடைந் திட்ட தொப்ப
வஞ்சியே தோன்று மிந்த வளமுடைத் தடாகம் பாராய்.

போரினை விரைந்து செய்து புகழ்மிகு வெற்றி பெற்றே
 சீரிய கணவன் மாரைச் சீக்கிரந் தருக என்று
 வீரியர் மனைவி மார்கள் குறிப்பினால் விளம்பல் போலும்
 ஆரியல் முகங்கண் அன்ன தாமரை குவளை ஆராய்
 முகம் : தாமரை, கண் : குவளை

வீதிக்காட்சி :- சங்கக்கடை

பணமுடையாரே யாவும் பற்றிவீட்டினிலே வைக்கப்
 பணமுடையாரே கஷ்டப் படுவரென்று ளத்திற் கொண்டு
 குணமுறு கூப்பன் வைத்தே யாவருஞ் சமமாய்க் கொள்ளற் கு
 உணவுடைப் பொருளை விற்கும் உயர்சங்கக் கடைகள் பாராய்
 பணமுடையார் : பணம் + உடையார், பணம் + முடையார்

சீ.டி.சீ. உணவுச்சாலை

பசைக்கென்று முன்னாள் வந்தும் பராமுகஞ் செய்த மாவைப்
 பிசைந்துபற் பலவாம் பண்டம் பேணியே செய்து தீம்பால்
 இசைந்ததே நீரி னோடு மின்தமிழ் போலு முண்டி
 மிசைந்திட வழங்கும் சீடி சீயின்மெய்க் கடைகள் பாராய்

இலவசப் பாற்சாலை

சத்துடை உணவில் லாமற் சார்தரு சிறுவர் தாய்மார்
 மெத்தவு மிறக்கின் றார்கள் வெந்துய ரிதுத விர்க்க
 உத்தம வழியீ தென்றே உவந்துபாற் சாலை ஆக்கிச்
 சித்தியிலுணவ ளிக்குஞ் செயலிது மகிழ்ந்து நோக்காய்.

யுத்த சேமிப்பு

கொள்ளும் பணத்தைப் போற்றாமற் கொடியதாம் கள்ள
 -மார்க்கட்டில்
 அள்ளி யிறைத்தே பிற்கால மல்லற் படாத வகைஎண்ணி
 உள்ள பணத்தி லொருபகுதி ஓங்குஞ் சேமப் பத்திரத்தில்
 மெள்ள விடவே சனக்கூட்டம் மேவிச் செல்லுந் தெருநோக்காய்.

வயற்காட்சி (சிங்களர் தமிழர் ஒற்றுமை)

ஏரும் மாடும் “டாங்கி” யென இயைந்தே உழுத விதைநெல்லின்
போரும் உயர உயரப்பே மாவின் போரும் வெற்றிதரும்
நீரும் கலப்பை தாக்கிடுவீர் என்றே 'பண்டா', 'நீலகண்டர்'
சேரும் வயலி லொத்துழைக்குஞ் செம்மைத் தன்மை
சிந்திப்பாய்.

தோட்டக்காட்சி - பொது

ஏரினை வெறுத்தொ துக்கி இயலுமுத் யோக ரென்னும்
பேரினை விதந்து கூறிப் பெருமிதங் கொண்ட மக்கள்
பாரினில் தலைகு னிந்து பல்லிளித் திரங்கச் செய்த
சீரிய பயிர்கள் தோன்றுந் திருவுடைத் தோட்டம் பாராய்.

குரக்கன்

அரக்கன் கிற்லர் ஐந்தாண்டாய் ஆக்கும் பஞ்ச மழிப்பதற்கே
பர்க்குந் திரண்ட கதிர் தாங்கிப் பாரிற் சிரசை நிமிர்த்திநின்று
உரக்கும் வழியை மறவாதீ ருண்மின் எமையே என்றுரைக்கும்
குரக்கன் குழாத்தின் தியாகத்தைக் கொடியே யாவர் கூறவலார்.

தானியங்கள்

வள்ளுவர் குறிளில் வந்த வளமுடைத் தினையே சாமை
தள்ளிய கம்பு சோளம் தகையுற வளர்ந்து முன்னாள்
எள்ளினார் மாந்தர் தம்மை எனுங்குறை கருதி டாமல்
புள்ளினங் கவரா வண்ணங் காவலிற் பொலிதல் காணாய்

மரவள்ளி

கட்டையன் யப்பான் துஷ்டன் கருதுபர் மாவின் நெல்லை
முட்டுறக் கவர்ந்தா னேனும் முயற்சியோர் இகழ்ச்சி எய்தார்
விட்டிடு கிழங்கு தந்தோம் வெல்கவென் றாக்கு மாபோல்
நெட்டுறச் செழித்துக் காடு நிகர்மர வள்ளி காணாய்.

இறந்தும் இறவாதவர்கள்

குறள் வெண்பா.

நாவாரப் பேசும் படத்தில் நடித்தவரே
சாவா உடம்பெய்தி னார்.

■■■

பஸ்வண்டிக்கும் பாம்புக்கும்

வினோதச் சிலைடை வெண்பா

இரையும் மனிதரைக்கண் டோடு மிடறித்
தரையிற் புரளின் றருமே - புரையில்துயர்
செப்பும் பணமெடுக்குந் தேர்மால் சுமந்திடுமே
ஒப்பில்பஸ் பாம்பெனவே ஓர்.

பணம் - காசு, பாம்பினிடம்

மால் - விஷ்ணு, பெருமை.

சிவனுக்குங் காந்திக்குஞ் சிலேடை

சத்திவா ளம்புடையான் சஞ்சலத்துக் கஞ்சாதான்
பத்தியொடு மேற்புலத்தார் பற்றுவான் - முத்திதனைக்
காட்டுவான் பேரரியை வீட்டுவான் காருண்யம்
ஊட்டுசிவன் காந்தியென ஓர்.

சிவன் : வானம் - தனமாகிய சக்கிரவாளத்தினையுடைய
காந்தி :

சிவன் : சத்தி சத்தியாகிய உமாதேவியை , உடையான் -
பக்தியுடையார்.

காந்தி : சத்தி ஆன்மசக்தியாகிய, வான் அம்பு வாளையும்
அம்பையும் உடையார்.

சிவன் : சஞ்சலத்துக்கஞ்சாதான் - எப்படிப்பட்ட சஞ்சலங்களுக்கும்
அஞ்சாதார்.

காந்தி : சஞ்சலத்துக்கஞ்சாதான் - எப்படிப்பட்ட சஞ்சலங்களுக்கும்
அஞ்சாதார்.

சிவன் : பக்தியோடும், மேல் - மேலான, புலத்தார் பற்றுவான் -
அறிவுடையாரால் பற்றப்படுவார்.

காந்தி : பக்தியோடும், மேல் - மேற்கு, புலத்தார் பற்றுவான் -
நாட்டாரால் பற்றப்படுவார்.

சிவன் : முத்திதனை (ஆன்மாக்களுக்குப்) பாசவிடுதலையைக் ,
காட்டுவான் - காட்டியருளுவார்.

காந்தி : முத்திதனை காட்டுவான் - (இந்திய மக்களுக்கு) அடிமை
விடுதலையைக் காட்டுவார்.

சிவன் : பேரரியை (தூருகாவனத்தினின்றும் வந்த) பெரிய
சிங்கத்தை, வீட்டுவான் - கொன்றருளுவார்.

காந்தி : பேர் அரியை பெரிய சிங்கத்தினையுடைய
(பிரித்தானியராச்சிய) முடியை (இந்தியாவினின்றும்) அழிப்பார்.
(அறிதானி ஆகுபெயராய் அது பொறிக்கப்பட்ட முடியை
உணர்த்திற்று. முரசுயர்த்தோன் என்பது போல்.

சிவனுக்குங் காந்திக்குஞ் சிலேடை

இந்துடையா னைந்துடையா னேழைக்குப் பங்குடையான்
சந்துடையான் மேலாஞ் சபையுடையான் - கந்தரத்தில்
பூண்டான் சமர்பதியான் புவையுடை யானெம்மை
ஆண்டான் சிவன்காந்தி ஆய்.

சிவன் : இந்து ஊடையான் - சந்திரனைச் (சிரசின்கண்)
உடையார்.

காந்தி : இந்து ஊடையான் - இந்து சமயத்தை உடையார்.

சிவன் : ஐந்து உடையான் - பஞ்சகிருத்தியத்தை உடையார்.

காந்தி : நைந்து உடையான் - மெலிந்த உடையார்.

சிவன் : ஏழைக்கு ஏழையாகிய உமாதேவிக்கு, பங்கு உடையான்
- பாகமுடையார்.

காந்தி : ஏழைக்கு (இந்திய) ஏழைகளுக்கு உரித்துடையார்.,

சிவன் : சந்துடையான் - (பரவையிடத்துச் சென்ற) தூது உடையார்.

காந்தி : சந்து உடையான் - (வட்டமேசை) சருவகட்சி

மகாநாட்டுக்குச் சென்ற தூது உடையார்.

சிவன் : மேலாம்சபை உடையான் - மேலாகி, கனகசபையை
(சிதம்பரத்தை) உடையார்.

காந்தி : மேலாம்சபை உடையான் - மேலாகிய (இந்திய தேசிய
மகா) சபையை உடையார்.,

சிவன் : கம் - (கங்கையாகிய) நீரை, தரத்தில் - சிரசில், பூண்டான்
- தரித்தார். சமர் - யுத்தத்தின் கண், பதியான் - தாழமாட்டார். பூ ஐ
ஐ பூ - தும்பைப் புவையுடையார்.

காந்தி : கந்தரத்தில் - மேகத்தைப் போன்ற கைம்மாறு கருதாத
தேசப்பணியைப் பூண்டான் - கொண்டார் (கந்தரம் - மேகம்.)
புவை புவை போல்வாளாகிய கஸ்தூரிபாயை உடையார்.

சிவனுக்கும் தேங்காய்க்கும்

முக்கண்ணால் மேலே முடியுறலால் முன்னுறலால்
எக்காலும் நீர்தன்னை ஏந்துதலால் - தக்கபிறக் (கு)
ஓடுறலால் வெள்ளை உடைமையால் ஒத்திடுமாம்
தேடுசிவன் தேங்காய் தெளி.

சிவன் : முக்கண் - சோம, சூரிய, அக்கினி என்னுந்
திருநேந்திரங்கள்.

தேங்காய் : மூன்று கண்கள்.

சிவன் : தலையிற் சடாமுடி.

தேங்காய் : தலையிற் சடாமுடி.

சிவன் : முன்னுறல் - யாவராலுந் துதிக்கப்படல்.

தேங்காய் : எக்கருமங்களுக்கும் முன்னிற்றல்.

சிவன் : நீர் - கங்கைநீர்.

தேங்காய் : இளநீர்.

சிவன் : ஓடு - சிரகபாலம்.

தேங்காய் : சிரட்டை

சிவன் : வெள்ளை வெண்ணிற விபூதி, அல்லது

வெள்ளிய எருது.

தேங்காய் : வெள்ளிய பருப்பு

வினோதச் சிலேடை வெண்பா - 4

இலங்கை அரசாங்க சபைக்கும்

தேவாரத்துக்கும் சிலேடை

மூவருரை கொண்டுளது முன்பே குறைவுடைத்து
நாவலவர் போற்றுவது நன்மாதே மாவலியின்
பேருலகங் கொண்டாரைப் பேணுவது பேசிலங்கை
தேர்சபைதே வாரந் தெளி.

அரசாங்க சபை : மூவர் உரை கொண்டு உளது பிரதமகாரியதரிசி,
பொக்கிஷாதிபதி, சட்டக்காரியாலத்தலைவர்,
என்னும் மும்மூர்த்திகளின் சொல்லையே
பெரிதும் கொண்டுளது.

தேவாரம் : அப்பர், சுந்தரர், சம்பந்தர் ஆகிய மூன்று
அடியார்களின் திருவாக்கை கொண்டுளது.

அரசாங்கசபை : முன்பே குறைவு உடைத்து யாழ்ப்பாணப் பிரதி
நிதிகள்இன்மையாற் குறைவு உடையது.

தேவாரம் : (வெளியான அக்காலத்தில்) இக்காலத்துக்
கொவ்வாதன சில வன்மீதுத்தான் மூண்டு
இறந்துபட்டமை யின் (தொகை அளவிற) குறைவு
டையது.

அரசாங்க சபை : நா அலரால் போற்றுவது நடுவுநிலை
அற்றவரால் போற்றப்படுவது.

தேவாரம் : நாவலரால் - புலவர்களால் போற்றப்படுவது.

அரசாங்க சபை : மாவலியின் பேர் உலகம் கொண்டாரை பெரிய
சேனாவலிமையால் அகன்ற உலகத்தை தம்
கீழ்ப்படுத்தி ஆளும் பிரித்தானிய மக்களைப்
பேணுவது.

தேவாரம் : மாவலியின் - மாவலிச் சக்கரவர்த்தியின், பேர்
உலகம் - பெரிய (3) உலகத்தை, பேணுவது
(தமது திருப்பாதத்தால் அளந்து) கொண்ட
திருமாலுக்குத் தலைவராகிய சிவபெரு மாணைப்
போற்றுவது.

திருவள்ளுவருக்கும் இந்தியப் பொலிசாருக்கும்

அடக்கு முறைசெய்தா ராய்கழகஞ் சென்றார்
மடக்கொடியா ரைச்சிறையில் வைத்தார் - தடக்கில்லா
நெய்தற் றொழிலடுத்தார் நேரிலுரை பெற்றாரெம்
மெய்வள் ளுவர்பொலிச ரே.

திருவள்ளுவர் : அடக்குமுறை செய்தார் - மக்கள் கடைத்
தேறுதற்கு ஏதுவாயு எல்லாப் பொருளையும்
தன்னுள்ளடக்கும் நூல் செய்தார். (முறை
நூல்)

பொலிசார் : இந்திய தேசத் தொண்டரை அடக்கும் வழி
களைச் செய்தார்.

திருவள்ளுவர் : ஆய்கழகம் சென்றார் - நூலாராய்கின்ற
சங்கத்திற் சென்றார்.

பொலிசார் : சுயராச்சியம் பெறும் வழிகளை ஆராய்கின்ற
கூட்டந்தோறும் (அவற்றை அடக்க) சென்றார்.

திருவள்ளுவர் : மடக்கொடியாரைச் சிறையில் வைத்தார் -
கற்பிற் சிறந்த வாசுகி அம்மையாரை
(முனைவியாக) பக்கத்தில் வைத்தார்.

பொலிசார் : இந்தியப் பெண்களை மறியலில் வைத்தார்.

திருவள்ளுவர் : நெய்தல் தொழிலடுத்தார் - நெய்யுந் தொழி
லைக்கைக்கொண்டார்.

பொலிசார் : கைராட்டினத்தால் நெய்யுந் தொழிலை
வருத்தினார்.

திருவள்ளுவர் : நேரில் உரைபெற்றார் - “இவர்போல் அறிஞர்
இல்லையென்னும் ஒப்பற்ற புகழுரை பெற்
றார்.”

பொலிசார் : இவர்போல் வன் கண்ணர்இல்லையென்னும்
ஒப்பற்ற இகழுரை பெற்றார்

திருமாலுக்கும் 'சர்ச்சிலு'க்கும் சிலேடை

பாண்டவர்க்காய்ப் பேசிடுவான் பாய்நாக மேயபரன்
காண்டவங்கொள் காந்திமுகில் கண்டடிப்பான் - நீண்டதிருக்
காயத்தான் மேலிடத்தான் காசினியார் போற்றநிற்பான்
மாயமுறு மால்சர்ச்சில் மன்.

திருமால்: பாண்டவர்க்காய் - (நீதிதிறம்பாது) பஞ்ச பாண்டவர்க்காய்
பேசிடுவார்.

சர்ச்சில்: பாண்டு அவர்க்காய் - (தன் சுற்றத்தாராகிய) வெள்ளை
யர்க்காய் பேசிடுவார், (பாண்டு வெண்மை)

திருமால்: பாய் - படுக்கும்பாயாக, நாகம் மேயபரன் - நாகத்தை
மேவிய இறைவர், (மேவுதல் - விரும்புதலுமாம்)

சர்ச்சில்: பாய்-சீறிப்பாய்கின்ற, நாகம்-நாகத்தின் குணத்தை, ஏய
பொருந்தி, (புரன் எழுது) அன்னியன்)

திருமால்: காந்தி கோபங்கொண்டு, காண்டவம்- காண்டவம் என்னும்
வனம், கொள்-எரியா வண்ணம் தடுத்துக் கொள்ளும்,
முகிலை (இந்திரனால் அனுப்பப்பட்ட) முகிலை, கண்டிப்பான்
- தடுப்பார்.

சர்ச்சில்: காண்-அழகிய, தவம் கொள்-தவமே ஒரு வடிவங் கொண்ட,
காந்தி முகில் - மகாத்மா காந்தியாகிய முகிலை,
கண்டிப்பான்.

திருமால்: நீண்ட நெடிய, திருகாயத்தான்-இலட்சுமி தங்கும்
திருமேனியை உடையார்.

சர்ச்சில்: நீண்ட பெரிய, திருக்கு வஞ்சகங்கொண்ட, ஆயத் தான்-
(ஹோதமியர் முதலியோரது) கூட்டத்தினையுடையான்,
(திருக்குவஞ்சகம், ஆயம் - கூட்டம், வட்டமேசை
மகாநாட்டிலுள்ள காந்தியடிகள் முதலியோரையும் அவர்
களின் மேலான கொள்கைகளையும் பன்முறையுங்கண்டிக்
கும் "ஹோதர்மியர்" "பன்காம்" "ஓடுவயர்" "புறுவயர்"
என்பவர்க ளின் வஞ்சகக் குழுவில் சர்ச்சுகில் என்பார்
முதன்மையானவர்.)

திருமால்: மேலிடத்தான் - மேலாகிய வைகுந்த இடத்தினை உடையார்.

சர்ச்சில்: மேல் இடத்தான் - மேலைத்தேசத்தான்.

திருமால்: காசினியார் - உலகத்தார் பலரும், போற்ற நிற்பான் வணங்கு
மாறு அருள் செய்து நிற்பர்.

சர்ச்சில்: காசினி உலகத்தில், யார் போற்றநிற்பன் - எவர் போற்றுமாறு
நிற்பான்? ஒருவருமில்லையென்றபடி

இராமநாதன் - ஈழகேசரி

சிலை வண்பா

தந்தைபெயர் பொன்னெனலால் தாவில்சன்னை மேவிடலால்
சந்தமுறு மீழ்த்தார் தாங்குதலால் - நந்துசமா
திப்பே றுடைமையாற் சேர்ராம நாதனொடிங்கு
ஒப்பாகும் கேசரியென் றோர்

சேர் இராமநாதன் சமாதிப்பேறு - சமாதிநிலை
ஈழகேசரி சமாதிப்பேறு - சமஆதிப்பேறு = ஆதிகாலச் சமத்துவ நிலை

■■■

பொது நிந்தாஸ்துதி

வெண்பா

நாய்விரும்பி ஆகேறி நஞ்சுடைய நாகத்தின்
பாய்விரும்பி மஞ்சைப் பறையூர்தி - தேய்மதிகொண்(டு)
அம்பலத்தி லாடுவா னாமிவந் தெய்வமெனில்
எம்பயனு மென்னா மியம்பு

(பறை - பறவை)

நவநாகரீக வாலிபன் பாட்டு

“நீறில்லா நெற்றிபாழ்ப்” என்று தாயார் கூறக்கேட்ட “மைனர்” மகாதேவன் “அம்மா இது பழங்காலக் கிழவிப் பாட்டு. “நொன்சென்ஸ்” ஆன விஷயங்கள். இக்காலத்தில் எல்லாரும் ஏற்கத்தக்க “பாழ்!” இவை என்று சொல்லுகிறேன். கேளுங்கள். என்று இந்த வெண்பாவைக் கூறினான்.)

பாலில்லாக் “கோப்பி” வாழ் பட்டல்லா வேட்டிபாழ்
காலில்லாப் பந்துபாழ் காசினியில் - நூலிடையே
வீசையில்லா மூக்கடிபாழ் வெள்ளைச் “சிகரெட்டினில்”
ஆசையில்லா நெஞ்சுபாழ் மாம்.

**வடமராட்சியைச் சார்ந்த யொல்கண்டி கிழக்கு வாசியும்
தரு க. இராசா அவர்களின் பிரியபத்தினியுமாகிய
ஸ்ரீமதி சின்னம்மா அவர்களின்
தேகவியோகப் பாடல்கள்**

வெண்பா

சீராரும் துன்முகியிற் சேராடி நான்குபொன்னாள்
ஏராரும் பூர்வதிர யோதசியில் - பாராரும்
சீர்த்திமிகு சின்னம்மா தேவியுமை பாகமமர்
மூர்த்திபத முற்றாள் முனைந்து

கட்டளைக் கலித்துறை

மன்னும் பொலிகண்டிக் கந்தனை வாழ்த்தும் மனமுடையாள்
மின்னும் கணவனை மக்களைப் பேணும் மிகுதிறத்தாள்
உன்னு மயலவர் சுற்றம் விரும்பு முயர்குணத்தாள்
இன்னுஞ் சிலவாண் டிருக்க விதியிலை என்செய்வமே.

வெறுத்தாலும் வேறென்ன தீமை பலவும் விளைத்திடினும்
ஒறுத்தாலும் இல்லற நல்லறம் பேணி உரிமையுடன்
பொறுத்தே கடமை புரிய முயர்தெய்வப் பொற்கொடியே
மறப்பே வராதெந்த நாளிலு முன்செயல் மாற்றிதே.

பிள்ளைகள் புலம்பல்

விருத்தம்

கைப்புறத் தேந்தி நாளும் கனிவுட னுணவு தீற்றி
ஒப்பிலா மக்கா ளென்றே உரைத்துச்சி மோந்து நின்று
தப்பிலா மழலை கேட்டுத் தரணியி லினிப்பா யுன்னை
எப்படி மறப்போ மம்மா எம்விதி இதுவா யிற்றோ.

சகோதர சகோதரிகள் புலம்பல்

தேடரிய சோதரியே தித்திக்கும் தேன்மொழியே தெய்வ மானே
நாடறியும் நற்குணத்தாய் நமதுகுடிக் குயர்விளக்கே நாளு மிங்கே
வாடலுறு முன்மக்கள் “அம்மா” வென் றேயலற வயிறெ ரிந்து
கூடஅழ எம்மைவிட்டேங்கே சென்றா யென்று கூறு வாயே.

மைத்துனிநள் புலம்பல்

வெண்பா

அன்புமிகு மைத்துனியே ஆர்வக் களஞ்சியமே
இன்ப உரைபேசி இனிதோம்பும் - துன்பகன்ற
உன்றன் நிருமுகத்தை உத்தமியே இவ்வுலகில்
என்றினிநாம் காண்ப திசை.

உடனிறவாச் சோதரர் புலம்பல்

கட்டளைக் கலித்துறை

ஒருதாய் வயிற்றிற் பிறந்தவர் போலவிங் குன்னுடன்நாம்
அருகே இருந்துவ சாரங்கள் பெற்றக மேமகிழ்ந்தோம்
வருமா குலத்துடன் நோய்பார்க்க நாங்கள் மருவு முன்னே
கருமா இயமன் உனைஎடுத்த தான்துயர் கண்டனமே.

சுற்றத்தார் புலம்பல்

தீராத நோயென்று யார்க்கும் தெரியுமுன் சின்னம்மையே
பேரான உன்னுயிர் போய்விட்ட தென்று பிரலபித்தோம்
ஆராரிறந்து மிதுபோல் துயரில்லை அன்பி னுந்தன்
சீரார் முகமினிக் காணுவமோ துயர் செப்பரிதே.

தாய்மாமன் மாணிக்கம் புலம்பல்

உள்ள மொருவழிப் பட்டே எவற்றிற்கும் யோசனையைக்
கள்ளமிலா நெஞ்சத் தோடேனைக் கேட்டறி காரிகையே
தெள்ளத் தெளிந்த குணமா மணியுனைத் தேசமக்கள்
எள்ளலி லாதென்றும் போற்றுகின் றார்புக ழீதரியே.

தேற்றம்

பாலியத்தும் வாலிபத்தும் பன்னும் முதுமையிலும்
ஞாலத்தார் தாமிறத்தல் நாம்கண்டோம் - சீலமிகும்
சின்னம்மா போனாலென் சேர்துயர் மாறியென்றும்
அன்னைபுத மேத்தீரமர்ந்து
(1927-1956)

முற்றிற்று.

கருணை நிறை சண்முகரத்தினக் கற்பகம்

வெண்பா

சண்முகமே நின்னுடைய தண்முகமே எம்முடைய
உண் முகத்தி லென்று முறைந்திட நீ விண் முகத்தில்
நோய் தீர்க்கச் சென்றாயோ நொந்தலற எங்களுக்கு
வாய் ஒன்று போதவில்லை மன்.

தான் கவரும் பல்லுயிரைத் தக்க மருந் தால் வாயின்
தேன் மொழியால் மீட்கின்ற செந்தண்மைப் - பான்மைதனைக்
கேட்ட யமன் நோயென்று நாம் கேட்கும் முன்விரைந்து
வாட்டியே தீர்த்தனன் வஞ் சம்.

பட்ட மரமிருக்கப் பாவி விறகு வெட்டி
நட்டு வளர் கற்பகத்தை நாடியே வெட்டுதல் போல்
கூற்றுவனும் சண்முகத்தைக் கொன்றான் குலைந்த நெஞ்சை
ஆற்றுவமோ இத்துயரம் ஆ!

சிவனை இகழ்தல்

(கட்டளைக் கலித்துறை)

ஓட்டி லிரந்தவன் பித்தன் சிறுமதி உற்றவன் ஓர்
மாட்டுக் கொடியன் படு நஞ்சன் எச்சிலுண் போன் மகிழ்ந்து
நாட்டுக்கு நன்மை செய் சண்முக ரத்தின நல்லவற்கு
நீட்டு வயதை அமைத்திலன் எம்துயர் நீண்டதுவே!

■■■

புதிய வண்டு விதோது

இது சென்னை நகரிலே உத்தியோகம் வகிக்கும் காதலன்
கொழும்பு வெள்ளவத்தையிலே வசிக்கும்
மனைவியிடம் தூது அனுப்பியதாகக் கற்பனையில்
ஆக்கப்பட்டது

கட்டளைக் கலித்துறை வண்டை விளித்துக் கூறுதல்

ஆறா மறிவின் விளைவா லுலக மதிசயிக்க
வேறாம் மதிசெய்து விண்ணிடைப் போக்குவிஞ் ஞானிகளுந்
தேறாத வித்தையிற் றேர்ந்து மலரிடைத் தேன்திரட்டும்
பேறார் கருவண்டு கேளாய் நினக்கொன்று பேசுவனே

1

காதலியிடம் தூது போதமாறு வண்டினை வேண்டதல்-01

உன் வாயில் தேனினு மென்னுளந் தாங்கிய ஒண்டொடியாள்
பொன்வாயில் நீரே சுவையினின் மிக்கது பொய்யறியா
மென்வாய்ப் பொறிவண்டு நீதயை செய்தந்த மெல்லியல்பால்
இன்வாய் திறந்தொரு தூதினுக்கேக இசைகுதியே

2

காதலியிடம் தூது போதமாறு வண்டினை வேண்டதல்-02

காலை அரும்பிப் பகற்போது மேவிக் கறுத்துவரும்
மாலை மலருமந் நோய்க்கு மருந்தெனும் மாதரசை
ஆலைக் கரும்பு மொழியாளை மான்விழி யாளே அந்த
வாலைப் பருவ வயதாளை ஆற்றுகி வண்ணவண்டே

3

காதலியிடம் தூது போதமாறு வண்டினை வேண்டதல்-03

நீங்கில் தெறலுங் குறுகிடில் தண்ணென்று நின்றிடலும்
தாங்கிய தீயுடைக் காதலி யாளையென் தண்ணமுதை
வாங்கும் புருவவிற கீழிரு கண்ணம்பு வாய்ந்தவளை
ஆங்குக் கொழும்பினிற் கண்டிது கூறல் அறமுனக்கே

4

தெறல் - சுடுதல்

**காலங் கடத்திக் கொண்டிருக்கும் திகதிக் கடதாசிகளைப்
பார்த்து இகழுகின்ற காதலியின் கோபநிலை**

பஞ்சார்ந்த மெத்தையிற் பாலும் புளிக்கப் படுத்திருந்து
துஞ்சாத கண்ணினள் என்வர வெண்ணிச் சுவறிற் றொங்கும்
எஞ்சாத் திகதிக் கடதாசி தம்மை இகழ்ந்திகழ்ந்து
“நஞ்சான நீவிர் தொலைவீர்” எனச் சினம் நண்ணுவளே. 5

இன்னும் ஒரு மாதம் உண்டெனல்

“ஆறு மதியெனுங் காலம் வரைக்கும் அமர்வ” எனன்றே
தேறும் படிபத்தி ரத்தினிற் கையொப்பம் செய்துவிட்டேன்
வேறு வழியில்லை இன்னு மொருதிங்கள் மேவுமெனக்
கூறுதி காதலிக் குற்ற துயரங்குறைவதற்கே. 6

மதி, திங்கள்-மாதம்

பயணத்திற்கு வழி கூறல்

சென்னை நகரிருந் தீழத்தைச் சேருந் திருமுரைப்பேன்
மன்னுங் கடலொன் றிடையுண்டு நீ தாண்ட வன்மையிலாய்
அன்னதொர் வீரன் நவரத்னசாமி அவனையன்றி
மின்னும் புகழ்பெற நீந்துநர் யாரந்த வொங்கடலே. 7

**கடவுச்சீட்டு (Passport) விசாப்பத்திரம் முதலியன பெற்று
முறைப்படி பயணம் அனுப்புதலில் காலம் கடக்குமெனல்**
சேரும் பயணக் கடவுச்சீட் டாதிய தேடியுன்னைச்
சோருமென் காதலிக் குத் தூது போக்கத் துணிகுவனேல்
தேரும் பலதிங்கள் சென்றிடு மாதலின் தேனளியே
சாரும் புதுவழி அந்தரங் கத்தினிற் சாற்றுவனே. 8
அளி - வண்டு, அந்தரங்கம் - இரகசியம்

ஒரு புதுவழி கொண்டு பலாலிக்குப் போவெனல்
இங்கிருந் தேயெம தீழத்திற் கேகும் விமானமிதில்
அங்குயர் மேற்புற மூலையில் நீயு மமர்ந்தொளித்துச்
சங்கை யிலாது சுகமே பயணம் தலைப்புறிந்து
பொங்குங் கடல்கடந் தங்குப் பலாலியிற் போகுதியே. 9
சங்கை - ஐயம்

**பலாலியில் இறங்கினால் ஆறுமுகநாவலர் வாழ்நகர்
அடைவாயெனல்**

பாட்டிற் கிடந்த தமிழன்னை யாண்டும் படருநடை
காட்டு வசனத் திறநெறி தீட்டிக் கலையுணர்வு
நாட்டிற் பரவ வழியீட்டிச் சைவ நலஞ்சிறக்க.
ஊட்டியநாவலன் வாழ்நகர் காண்ட லுனக்கினிதே. 10

நல்லூர் கண்டு தேனுண்டு அநுராதபுரம் சேவரனல்
ஆயிடை நீயும் விமானத் திறங்கி அரியநல்லூர்க்
கோயிலிற் கேகியங் குற்றிடு காவினிற் பூக்குடைந்து
சேயி னருளிற் சிறகாற் பறந்து திசைகளங்குந்
தாய புகழ்நு ராதபுரத்தினைச் சாருதியே.

கா-நந்தவனம்; சேய் - முருகக்கடவுள் ; தாய-பரந்த

அநுராதபுரத்தில் வெள்ளரசமரம் காணல்
சங்கமித் தாவெனுங் கன்னித் துறவிதன் தந்தையினால்
இங்குற்று நாட்டிய போதி மரத்தி னிளங்குழவி
பொங்கு மருள்முகப் புத்த பிரான்தரு போதனைபோல்
எங்கும் பரந்துயர்ந் தின்னிழ லீவதை யெண்ணுவையே.
போதி - அரசமரம் ; இளங்குழவி - கன்று

பேராதனைப் பூந்தோட்டத்திற் பெருமகிழ் வெய்தல்
ஐந்திணைப் பூவினம் ஓர்நிலங் கூடி அகிலமெலாம்
வந்தன பேரா தனைக்கெனக் கூறும் வழக்குடைத்தாய்ச்
சிந்தைக்குங் கண்ணுக்கு மெட்டா விசாலச் சிறப்புடைய
அந்தப் பொழிலிடை நன் காரித் தேனுண் அறுபதமே.
ஐந்திணை- ஐவகை நிலம்; அகிலம் - உலகம்
பொழில் - சோலை; அறுபதம் - வண்டு

வண்டு கொழும்பு நகரை அடைதல்
தேசந் தொறுமிருந் திங்குற்ற கப்பல் திரண்டு நிற்கும்
ஓசைத் துறைமுக மாவண வீதிக ளுப்பரிகை
பேசத் தெரிந்தவர் வெல் நீதி மன்றம் பிறபதிகள்
வாச மலர்க்கா மலிகொழும் பென்னகர் மன்னுதியே. 14
ஆவணவீதி-கடைவீதி; உப்பரிகை-மேல்மாடம்; கா-சோலை

**கொழும்பு நகரிலே செல்வமானிகையில் வாழ்வேவர்
விடிந்தது கண்டு சூரியனை இகழ்தல்.**

துன்பமனைந்தறி யாவளந் தோய்ந்திடு தோகையரும்
அன்பரு மல்லிற் றிளைக்குங் களிப்பினி லாழ்ந்திடலால்
“வன்புடைச் சூரிய னே னுதித் தானெ” ன்று வைதுநிற்கும்
இன்புடை மாளிகை வாழ்வார் பலருள ரீ தறியே 15
வளம் - செல்வம் : அல் - இரவு : தோகையர் - பெண்கள் : களிப்பு -
மகிழ்வு

வறியவரின் குடிசை வாழ்வையும் காண்பாய் எனல்
நெய்திடு நூலினுந் தைத்திடு நூலதி நீளமென்ன
அய்தகல் கந்தை அணிவார் வயிற்றினை ஆவியினால்
பெய்து நிரப்புவர் காற்றுப் புகாத பிணிக்குடிலில்
உய்துமென் றேவசிப் பாரையுங் காணுதி ஓளுமிறே. 16
ஓமிறு - வண்டு

இறைச்சிக் கடைகளைப் பாராது ஓதுங்கிப்போ எனல்
கொல்லாமை யென்னு மறந்தாங்கு சீர்மதக் கொள்கையினார்
நல்லாறு காக்குமிவ் வீழ்மென் நாட்டுத் தலைநகரில்
பல்லாவு மாடு மெருதுங் கொலைப்படு பாங்கரிலே
செல்லா தொதுங்கி விழிபுதைத் தேகுதி சீரரியே 17
அரி - வண்டு

காதலி வாழும் மாளிகை காணும் குறிப்பு
வண்டார் மலரினஞ் சூழ்வெள்ள வத்தை மணித் தெருவில்
கண்டாருக் கச்சம் விளைத்திடு தோற்றத்துக் காலனோர்
விண்டாவு வேப்ப மரநீழல் வாயிலில் வீற்றிருப்பான்
கண்டே குறியிவை கொண்டேயம் மாளிகை காணுதியே

காதலியின் தலைக்கோலக் குறிப்பு
சுளகை முறுக்கினைச் சும்மாடு தன்னைத் துடைப்பமதைப்
பழகு மிடியப்பத் தட்டை, நிகர்க்கப் பலவிதமாய்
அழகு பெறக் கொண்டை வைத்தே அவைதிற மல்லவென்று
குழுகுறு கூந்தலைக் கத்தரித் தாள்தலைக் கோலமிதே. 19
குழுகு - இளமை

மாளிகை மேன்மாடத்தில் மனைவி இருத்தல்
 மலைமீதி லாடு மயிலன்ன காதலி வானமிசைத்
 தொலைசேரு மாளிகை மேற்புற மாடியில் தூய்மணையில்
 முலைமீது மென்துகில் மூடிப் படாக்களிற் நின்முகம்போல்
 உலைவோ டிருப்பளங் கின்றேல் பிறிதொன் றுணருதியே
 மனை - ஆசனம்; களிற்று - யானை; படாம் - வஸ்திரம்

**கண்மை முதலிய அழகு சாதனங்கள் நிரம்பிய
 அறை காணெனல்**

கண்மை, முகமா, இதழ்ச்சாயம், சென்னிக் கருமயிர்க்கு
 வண்மைக்குழம்பு, நகப்பூச்சுப்பற்பசை, வாசமொடு
 தண்மை தருஞ் “சென்ரு”, கொங்கைக்குக் கூர்தரும் கச்சிவைகள்
 பெண்மைக் குறுதுணை யென்றுகொள் வாளென்தன்
 பேரணங்கே. 21

கண்மை-“ஐடெக்ஸ்”:இதழ்ச்சாயம்-“லிப்ஸ்ரிக்”முகமா-
 “பேஸ் பவுடர்”மயிர்க்கு வண்மைக் குழம்பு - பிறில்கிரீம்,
 வெசிலின்: பற்பசை “ருத்பேஸ்ற்”,கூர்தரும்கச்சு - பிறஷியர்:
 சென்ரு - “சென்ற்”,நகப்பூச்சு - கியூடெக்ஸ்.

**இந்த அறையிலே அலங்காரஞ் செய்து கொண்டு
 புறப்படுவாள் எனல்**

இத்தனை இன்பப் பொருள் சூழும் மேசையிலேயிலங்க
 வைத்தகண் ணாடி முன் நின்று மசைந்தும் மனங்குளிரப்
 புத்தழ கூட்டி அணிஆடை பூண்டு புகழ்விளங்கும்
 சித்திரப் பாதுகை யோடும் கடற்கரை செல்பவளே 22
 பாதுகை - பாதரட்சை

காலிமுகக் கடற்கரையினும் காணலாமெனல்
 மாலைப் பொழுதினில் மாதர்கள் ஆடவர் மற்றுமுள்ளோர்
 காலி முகக்கடற் பாங்கினிற் சூழுவர் காதலியாள்
 கோல இதழ்ச்சாயம் பூசசெவ் வாய்ச்சியர் கூட்டமதில்
 கேலி மொழிபல பேசி மகிழுவள் கேட்குதியே

**மாதர் விளையாட்டுக் கழகத்திலிருந்து மீண்டு
வீடு வரும்வரையும் காத்திரு எனல்**

மாதர் குழுமி விளையாடு சங்கம் மருவியிராப்
போது வருவாளைக் காத்திருந் தேகண்டு பொற்கொடிக்கென்
சேதி பலவு முரைத்தே அவளினைத் தேற்றிய பின்
ஆதிக் கதிர்காமம் ஏகிப்பின் மீண்டிங் கடைகுதியே. 24

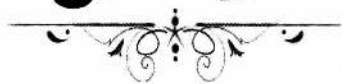
கதிர்காம ஆலயம் காணல்

கண்டார் மொழியொடு வண்டார் விழியுடைக் கானவள்ளி
தண்டார் புனைந்திடத் திண்டாடு வேலன் தனதடியார்
பண்டார் வினைப்பய னண்டா வகையருள் பாலித்திடக்
கொண்டா னுயர் தளியேகதிரைப்பதிக் குன்றினிலே. 25
கண்டு - கற்கண்டு; தளி - கோயில்; தண் - தார், மாலை

கதிர்காம ஆலயச் சிறப்பு

அப்பதிக் கேகி அருண்முரு காவென் றடியர்குழாஞ்
செப்பிடு மோதையுங் கர்ப்பூர தீபமுஞ் சென்மவினை
தப்பிடு மென்றந்த மாணிக்க கங்கைச் சலமுரைக்கும்
திப்பிய ஓசையுங் கேட்டிளைப் பாறுதி தேனளியே. 26
திப்பிய - திவ்விய: ஓதை - ஓசை

சிறுகதைகள்

சிவனும் மகளும் சம்பாஷித்தல்

எடா! பாலசுப்பிரமணியம்! நீ செய்வதை நினைக்க நினைக்க என் மனம் மிக வருந்துகிறது. நான் ஒற்றியூரில் குடியிருந்தும் அம்பலத்தில் ஆடியும் நஞ்சுண்டும் பிச்சையெடுத்தும் மண் சுமந்தும் நான்கு மக்களைப் பெற்று வளர்த்தேன். அறிவறிந்த மக்களைப் பெற்றேனேயன்றிப் பின்புத்தியுடைய பெண்மக்களை பெற்றேனல்லேன். இதனால் நான் சீதனம் நகை கொடுக்க வேண்டும் என்ற கவலையின்றி வாழ்ந்து உங்கள் நால்வரையும் நல்ல இடத்தில் சம்பந்தஞ் செய்துவைத்தேன். என் மைந்தருள் மூத்த மூவரும் இயன்றமட்டும் ஒழுங்குற வாழ்கிறார்கள். நீதான் 'கேவலமாய்' வாழுகின்றாயாம். உன்னை அடித்துத் திருத்தலா மென்றால் உன் அம்மா உன்னைக் 'கடைக்குட்டி' என்று சொல்லித்தடுக்கின்றாள்.

இப்போது இங்குள்ள வாலிபர் சிலர் சிங்கப்பூருக்குப் போய் வந்தவுடனும் சில பத்திரிகைகளை வாசித்தவுடனும் சாதிபேதம் பார்க்கவேண்டாம், கலப்புவிவாகம் செய்யலாம், இதுபிழை, அதுதான்சரி என்று பலவாறு பிதற்றுவர். இது போல நீயும் செல்வச்சந்நிதியில் இருக்கின்றபோது செய்கின்ற 'புரளி' மிக அதிகமாம். பொலிகண்டிக் கந்தவனத்தில், மாவிட்டபுரத்தில், நல்லூரில் இருந்த காலத்தில் இவ்வளவு 'மோச' மில்லை. நீ செல்வச்சந்நிதியில் அந்தத் தாழ்த்தப்பட்ட சாதியாருக்குச் சிறிது சுவாதீனங் கொடுத்தாய். அதனால் அவர்கள் உன்னை அன்புடன் வணங்கி உயர்சாதி மக்களுடன் சமரசமாய் உலாவு

கின்றார்கள். பல மடங்களைக் கட்டி “இன்ன சாதியாரின் மடமிது” என்று வகுத்தறிய முடியாமல் பல உயர்மக்களைக் கலக்கமுற் செய்கின்றனர். காவடி எடுக்கின்றார்கள். அன்னதானம் புரிகின்றார்கள். சுருக்கிச் சொல்லுகில் தம் வீடுபோற் பாவித்து வருகின்றார்கள். (கதிர்காமத்திலும் சிறிது சுயாதீனங் கொடுத்திருக்கின்றாயாம்) உனக்கு என்ன பித்தமா? காந்தியினு டைய சமரசம் உனக்கு ஏன்? மேலும் “மகன் அறிவு தந்தை அறிவு” என்றபடி, உனது போக்கும் எனது போக்கும் ஏறக்குறைய ஒத்திருத்தல் வேண்டும் அல்லவா?

நான் பருத்தித்துறை, வல்வெட்டித்துறை, வண்ணார் பண்ணையாதியாம் (சிவ) தலங்களில் வாழ்வதை நீ காண வில்லையா? உன்னுடைய மூத்தண்ணன் (பிள்ளையார்) இளையண்ணன் (வைரவர்) உனது சீனியண்ணன் (வீரபத்திரர்) இவர்களின் வாழ்க்கையைக் கவனிக்கவில்லையா? இவ்வாறெல்லாம் நாங்கள் காலம் போக்க நீமாத்திரம் உன் வாலிப்புத்தியால் இந்தப்புதிய இயக்கத்தில் ஈடுபட்டுச் செல்வச்சந்நிதியில் சமரசமாய் வாழுகின்றாயே! இன்னும் நீ சாதிபேதம் பாராமல் இழிந்த குறவர் குடியில் 2 ஆம் மனைவியை மணந்தாய், இதுவும் இக்கால வாலிபரின் இயக்கங்களுள் ஒன்றுதான். ஆனபடியால் “எடமேனே” இந்தச்சமரச குணங்களையெல்லாம் நீ விட்டுத்திருந்தி நட. உன் செயல்களைப் பற்றி அந்த ஐயர் நாடோறும் எனக்கு முறையிடுவார். நீ திருந்தாவிட்டால் உன்னை எங்கள் கூட்டத்தில் நின்றும் விலக்கி விடுவோம். அன்றியும் “பிரீ பிறெஸ்” பத்திரிகையிலும் உன்னைக் கண்டித்து எழுதிவிப்பேன் என்று சிவபெருமான் தமது இளையகுமாரனாகிய பாலசுப்பிரமணியனுக்குக் கூறினார்.

தந்தை கூறிய இந்த வார்த்தைகளைக்கேட்டு என்றும் இளையோன் ஆகிய (வாலிபன், Youth) பாலசுப்பிரமணியம் பின்வருமாறு கூறத்தொடங்கினான்.

தந்தைக்கு மகன் புத்தி கூறுவது மரபல்லவாயினும் நீங்கள் நடுவயசு உடையவர்களாய் வாழ்ந்த அக்காலத்தில் நான்

உங்களுக்குச் சில விசயம் போதித்துள்ளேன். இதைப்பற்றி எனது அரிய நண்பன் அருணகிரிநாதனும் “தந்தைக்கு முன்னந் தனியான வாளொன்று சாதித்தருள் கந்தச்சுவாமி” என்று விதந்து கூறியுள்ளான்.

மேலும் பிரமனுக்குங் குட்டுக்கொடுத்துப் படிப்பித்திருக்கின்றேன். ஆனபடியால் வயதுபின்னிட்டு வாக்கு மாறிய உங்களுக்குச் சில விசயங்களைப் போதிப்பது பிழையாகாது என்றே எண்ணுகின்றேன். பொதுவாக நாற்பது, ஐம்பது வயதின் மேற்பட்டாருடன் புதிய சீர்திருத்த விசயமாகச் சம்பாசித்தல் நன்றல்லவென்பதே நம் போன்ற வாலிபரின் அபிப்பிராயம் ஆகும்.

தந்தையே அந்த ஐயரும் அவர்போன்றாரும் கூறுவதைக் கேட்டு என்னைக் கோபிக்காதீர்கள். “யதார்த்தவாதி வெகுசன விரோதி” அல்லவா? ஏழைகளுக்காக வாழ்வதே எமது கொள்கை. உங்களையும் ஏழைப்பங்காளன் என்றே உலகம் சொல்லுகின்றது. நீங்கள்தானே ஏழைகளுக்காக மண்சுமந்து அடிபட்டீர்கள். பன்றிக்குட்டிகளுக்காகத் தாய்ப்பன்றியானீர்கள். இன்னும் எத்தனையோ உதவிகளை ஏழைகளுக்கு ஈர்ந்தீர்கள்.

மேலும் கடவுளராகிய எங்களுக்கு இந்தியாவின் சில பாகங்களிலும் அதை அடுத்த சில தீவுகளிலும் மாத்திரம் மதிப்புண்டு. ஆனால் மகாத்மா காந்திக்கு ஏறக்குறைய உலகம் முழுவதிலும் சிறந்த மதிப்புண்டு. இதற்குக் காரணம் காந்தி ஏழைமக்களுக்காக யாவரும் வாழ வேண்டும் என்று போதிப்பதும் சாதிப்பதுமேயாம். நாங்கள் சமரசக் குணம் பூண்டு வாழாமையால் அன்றோ ஏழைமக்கள் பலர் அந்நியமதம் புகுந்து எங்களையும் மறந்தனர். அந்தோ என்னென்று சொல்வேன். ஏழைமக்களின் பெயர்களைத்தானும் பூரணமாக உச்சரிக்க மனம் உடன்படாது. முத்தன், கந்தன், பொன்னன், நாகன், பொன்னி, சின்னி என்று குறுக்கி அழைக்கின்றனரே. (அறிவுடையாரும் இங்ஙனம் கூறுகின்றனர்) இதனால்தான்

நானும் என்பெயரை முருகன், கந்தன்,சிலம்பன். குழகன், குமரன்,வேலன் என்று வைத்துள்ளேன்.

இன்னும் இங்குள்ள பத்திரிகை ஒன்று தாழ்த்தப்பட்ட சாதியார் சிலரால் அனுப்பப்பட்ட கடிதம்ஒன்றை வெளியிட நாணி விட்டது. காரணம் அவ்விசயத்தில் உள்ள உபந்நியாசர்களின் பெயர்கள் அலங்காரமாய் குறிப்பிடப்பட்டமையோ பிறிதோ தெரியவில்லை. மேலும் பழைய உபாத்தியாயர் ஒருவர் “பள்ளன் பெரியபுராணம் படிக்கலாமா” என்று தமது நண்பருடன் சம்பாசித்தாராம் ! அந்தோ! அச்சப்புத்தகம் மலிந்து, சைவசமயம் நலிந்து சமரசகுணம் பொலிந்து இருக்கும் இக்காலத்தில் மேலே காட்டப்பட்டவர் போன்றார் இருப்பரேல் எமது சைவ சமயம் அபரபக்கத்துச் சந்திரன் போல வளரும் என்பதில் ஐயம் உண்டோ?

எமது சைவசமயத்தை கெடுக்கும் மூடவழக்கங்கள் இன்னும் பலவுள. விரிவஞ்சி விடுத்தேன். ஆதலால் எமதரிய சைவமும் தமிழும் வளரவேண்டுமாயின் எல்லா ஆலயங்களிலும் கல்லூரிகளிலும் சமரசம் பெருக வேண்டும் . இல்லையேல் ஏழைச் சகோதரர்கள் உயர்சாதியாரால் வருத்தமுற்று அந்நியர் கையில் சரண்புகுவர் என்பது எனது துணிபு.

ஈழகேசரி, 24.09.1933

அகில இலங்கை நாட்டுச்சீவன சாஸ்திரப் பூச்சிகளின் மகாநாடு

நான் இந்த ஈழகேசரிப் பத்திரிகையின் கொறஸ் போண்டன்ற் (நிருபற்) ஆனமையால் எங்கெங்கே சங்கங்கள் சபைகள் மகாநாடுகள் “குசு குசு” கூட்டங்கள் கூடுகின்றனவோ, ஆங்காங்கே சென்று அவற்றைப்பற்றி எழுதி வெளியிடுதல் எனது மகோந்நத தொழிலாகும்.

ஆகவே, சமீபத்தில் நடைபெற்ற அகில இலங்கை நாட்டுச்சீவன சாஸ்திரப்பூச்சிகளின் மகாநாட்டைப் பற்றியும் எழுதலானேன். மகாநாட்டுக்குச் ஸ்ரீமான்கள் ஸ்ரீமதிகள் காண்டாமிருகவண்டு, அறக்கொட்டியான், அந்து, நுளம்பு, அழுக்கந்தை, தேள், வெட்டுக்கிளி, அட்டை, உண்ணி, மூட்டுப்பூச்சி, பேன், வண்ணத்துப் பூச்சி, மயிர்க்கொட்டி, கொசு, கறையான், மின் மினி முதலாம் எண்ணிறைந்த பூச்சிப் பிரபுக்கள் திருச்சமுகம் கொடுத்தனர். அப்போது மிஸ்டர், அனோவிலஸ் நுளம்பு எழுந்து பிரமஸ்ரீ அறக்கொட்டியான் அவர்களைத் தலைமை வகிக்குமாறு மகாநாட்டுச் சார்பாக வேண்டிக்கொண்டது. பலத்த கரகோஷத்தினிடையே ஸ்ரீ அறக்கொட்டியான் அவர்கள் எழுந்து தலைத்தவிசிலிருந்து மேற்படி மகாநாடு கூட்டப்பட்ட தின் காரணத்தைப் பின்வருமாறு தம் தலைமைப் பேருரை வாயிலாக கூறினது.

என் அன்பான சகோதர சகோதரிகளே! நாம் பற்பல ஆண்டு களாகக் காட்டிலும் வீட்டிலும் தோட்டம் வயல்களிலும் சந்து

பொந்துகளிலும் நீரிலும் கற்பாரிலும் வாழ்ந்து யாதானுமொரு கிலேசமுமின்றிக் காலம் கழித்து வந்தோம். நாங்கள் இருக்கிறோமென்று கூட அனேகருக்குத் தெரியாமலிருந்தது ஆனால் இப்போது சில வருடங்களாக “ஹாறல் சயன்ஸ் என்றும் “ஹாறல்-ஸ்கீம் என்றும் சில பாடத்திட்டங்கள் வந்த பின் எங்களுக்குச் சனிதிசை ஆரம்பித்து விட்டது அப்பாடத் திட்டத்தின் பிரதான நோக்கம் எங்களை எப்படிக் கொலை செய்யலாமென்பதே. இந்தப்படிப்பால் எங்களுட்பலபேர் இறந்து விட்டனர். சிலர் குடி எழும்பி வேறிடம் சென்றனர். நமக்கும் இன்றைக்கோ நாளைக்கோ மரணம் வரும் என்று சொல்லத் தக்க நெருக்கடி யான நிலைமை ஏற்பட்டுவிட்டது இந்த நெருக்கடியான சந்தர்ப்பத்தில், நாம் செய்யத்தக்கது யாது என்பதை ஆலோசித்துக்கொள்வதற்கே இம்மகாநாடு இன்று இம் மைதானத்தில் இந்த இரா நேரத்தில் கூட்டப்பட்டது. என்று மிக உருக்கமாகக் கூறிவிட்டு, அப்பால் திருவாளர் உண்ணியார் அவர்கள் சில வார்த்தைகள் பேசுவார்கள் என்று சொல்லிக் கதிரையில் உட்கார்ந்தது.

பின் உண்ணியார் எழுந்து பிறைசிடென்ற் லேஷன் அன்ட் ஜென்டில்மென்! சீவகாருண்ணியம் நிறைந்த பிரித்தானிய ஆளுகையில் இவ்விதமான கொடுமை வரும் என்று நாங்கள் எப்போதாவது காத்திருக்கவில்லை எங்களை முற்றாக அழிப்பதற்கே மேற்படி பாடங்கள் படிப்பிக்கப்படுகின்றன. ஒரு பாடசாலையில் எங்களை யார் அதிகமாகக் கொல்லுகிறார்களோ அல்லது கொல்லும் வழியைப் போதிக்கிறார்களோ அவர்களுக் குத்தான் “உவேக் சற்றிஸ் வாய்க்ரறி! என்று சேட்டிவிக்கற்” பதியப்படுகிறதாம். இஃதென்ன அநியாயம்! ஓர் உயிரையும் கொல்லாகாது என்று போதிக்கும் புத்தமதமும், “ஓன்றாக நல்லது கொல்வது கொல்லாமை” என்று உபதேசிக்கும் சைவசமயமும் தன்னுயிர்போற் பிறவுயிரையும் நேசி என்று ஓதும் கிறிஸ்து மதமும் பரிசுத்த இஸ்லாம் மார்க்கமும் நிறைந்த இந்த இலங்கையில் இவ்வித அநியாயங்களும் கொலையும் நடந்தால் இச்சமயங்களால் ஏதும் பயனுண்டோ! “எம்மை யுலகத்தும் யாங்காணோம் கல்விபோல்- மம்மாறுக்கும்

மருந்து” என்று ஒரு பெரியார் பாடினார். இப்போது எங்கள் நிலைமையை நோக்கினால் “எம்மை யுலகத்தும் யாங்காணோம் கல்விபோல் எம்மையறுக்கும் மருந்து” என்று கூறியதாயிற்றே. எங்களைத் தொலைக்கும் மருந்து வகைகளைப்பற்றித்தானே நாட்டுச்சீவன சாஸ்த்திரக் கல்வி போதிக் கிறது என்று கம்பீரத்துடனும் ஆத்திரத்தோடும் பேசிவிட்டு பின்வரும் தீர்மானத்தைப் பிரேரித்தது. அஃதாவது:- “நமது சமூகத்தை முற்றாய் பாழாக்கும் இந்த நாட்டுச்சீவன சாஸ்திர பாடத்தை பாடத்திட்டத்தினின்றும் நீக்குமாறு வித்தியா பகுதியாரை இம் மகாநாடு வேண்டிக்கொள்கிறது, என்பதாம்.

பின்னர் ஸ்ரீலக்ஷ்மீ பேன் அவர்கள் எழுந்து தலைவர் அவர்களே! சபையோர்களே!! ஆங்காங்கு குடியிருக்கும் நாங்கள் இன்று ஓரிடத்தில் கூடி ஒருவரை ஒருவர் கண்டு பேசுவதற்குத் தருணம் வாய்த்த இது ஒன்றே, இம்மகாநாட்டின் சிறந்த பயனென்று நான் முதலிற் கருதி மகிழ்வறுகின்றேன். (கரகோஷமும், ஹீயா ஹீயா என்ற சத்தமும்) சிறிது காலத்திற்கு முன் ஆயுதமற்ற அபிசீனிய மக்களைக் கொன்று பொசுக்கிய இற்றாலியரையும், இப்போது ஏழைச் சீன மக்களை - சேனா பலம் குறைந்த, சீன மக்களை நசுக்கிக் குவித்து வேட்டையாடித் தம் சுயநலத்தை பூர்த்தி செய்ய முற்படும் யப்பானியரையும் வெறுக்கின்ற - கண்டிக்கின்ற - உலக மக்கள் - இலங்கை மாந்தர் பரம ஏழைகளாகிய - நிராயுதபாணிகளாகிய எங்களை (பூச்சி களை) முற்றாக அழிக்க வழிகாட்டும் இந்தக் கல்வித் திட்டத்தைக் கண்டியாதிருப்பது ஏனோ! இது நீதியாகுமா! தெய்வத்திற் கேற்குமா! இப்போது சென்னை மாகாணத்தார் இந்திப் பாவையைக் கட்டாய பாடமாக்குவதை எவ்வாறு வெறுக்கின் றார்களோ, அது போலவே நாமும் இந்த நா-சீ-சா- -நா-வா-க-மு பாடங்களை முற்றாக வெறுக்க வேண்டிய தாயிற்று. (இடையிற் பலத்த கரகோசம்) ஆதலால் தோழர் உண்ணியாரின் உயரிய பிரேரணையை நான் மனப்பூர்வமாக அனுவதிக்கின்றேன் என்றது.

பின்னர், ஸ்ரீசத் அட்டை எழுந்து “ஒன்றுபட்டால் உண்டு வாழ்வு நம்மில், ஒற்றுமை நீங்கில் அனைவர்க்கும் தாழ்வு” என்ற

பாரதியாரின் வீர முழக்கம் நமக்கே முற்றிலும் பொருத்த மாயிற்று. இந்தப் பிரேரணையின் மூன்று பிரதிகளை எடுத்து ஒன்றை டிறைக்கர் ஒவ் எட்யுக்கேசனுக்கும் ஒன்றை மினிஸ்ரர் ஒவ் எட்யுக்கேசனுக்கும், ஒன்றை எடிற்றர் ஒவ் ஈழகேசரிக்கும் அனுப்ப வேண்டும் என்று கூறி, இவ்வரிய கடமையை விரைவிற் செய்யத் தகுந்தவர் இயல்பாகவே சுறுசுறுப்பு நிறைந்த நத்தையே என்றும் அவருக்கே இவ்வதிகாரத்தை இம்மகாநாடு கொடுக்க வேண்டும் எனவும் பிரேரித்தது.

ஈற்றில் வண காண்டாமிருகவண்டு எழுந்து தமது கறகறக் குரலில், நண்பர்களே அட்டையார் பிரேரித்தவாறு நத்தை யாருக்கு அதிகாரம் கொடுப்பதை நான் வழிமொழிந்து நிற்கின்றேன். நிற்க, இந்த நள்ளிரவில் எங்கள் அழைப்புக் கிணங்கி வந்த உங்கள் யாவருக்கும் யாதாமொரு சதமும் வாங்காது தனது சொந்த வெளிச்சத்தைத் தந்து எங்களைக் காத்த மிஸ்டர் மின்மினிக்கும் இச்சபை சார்பாக மனமார்ந்த துதி கூறுகின்றேன் என்றது. கூட்டம் குலைந்தருளியது.

ஈழகேசரி, 19.12.1937

காசைக் காணவில்லை

அட ராமா நீ ஏனடா இதுவரையும் வரப்பிந்தினாய். மாட்டுக்கு ஓலை இல்லையே. மாடு ஓலை இல்லாமல் தவிக்கப் போகின்றதே. இன்று மாடு பட்டினியானால் நாளை காலையில் கோவிலில் சுவாமிக்குக்கூட பாலில்லாமல் போய்விடுமே. அட சனியனே, உன்னால் எத்தனை நாள்தான் எனக்கும் பால் இல்லாமல் போயிற்று.” என்று கோப ஆவேசத்துடன் கடுகடுத்துப் பேசினார் கதிரைவேலர்.

இவருக்கு வயசு 45 இருக்கும். நல்ல வயல் தோட்டம் காணி பூமி உடையவர். செல்வாக்கும் ஒருவிதமான நைஷ்டிகமும் பூண்டவர். சாதி பேதத்தைக் குருட்டுத்தனமாகக் கொண்டு நடப்பதில் இவருக்கிவர்தான் இணையானவர். கதிரை வேலரின் இந்தச் சொற்கள் இராமனின் காதுகளைத் துளைத்துக் கொண்டு உள்ளே நுழைந்தன. அவன் பயம் மேலிட்டவனாய் மெல்லிய குரலில் “கமக்காரன்! எங்க வீட்டிலை என்ற மனிசிக்கு சுவாதக்குத்து 13 நாள். மூத்தமேளுக்கு காய்ச்சல் 7 நாள். என் பொடியனுக்கு சின்னமுத்து. கைக்குழந்தைக்கு கிரந்திவாய்வு. இவர்களுக்கு ஏதும் உதவி ஒத்தாசை செய்து கஞ்சித்தெளிவு வேளைக்கு உதவிபுரிந்தவன் என் தங்கச்சி பாறுவதி. அவளுக்கும் வயிற்றுளைவு. நானும் ஏதும் சீவனத்துக்குழைக்க வழியில்லை. நேரமும் இல்லை. இஞ்சிக்கிழங்குக்கு ஒரு சதத்திற்கு வயதியில்லை. என் பெண்சாதி போட்டிருந்த போளமும் முருகுவாளியும் பிள்ளைப்

பெத்த சிலவுக்காக அடைவில் துலைஞ்சுபோச்சு. இவ்வளவு தொந்தரவுக்கடாக இங்கே வாறதெண்டால் மிச்சங் கசிட்டம். இதினால்தான் நேத்தும் வரவில்லை. இண்டைக்குப் பிந்தினது” என்று பணிவாகக் கூறினான்.

“அட முட்டாளே, எனக்குத்தான் பால் இல்லாமற்போனாலும் கடவுளுக்குப் பால் இல்லையே. இது என்ன அக்கிரமம். ஒரு கொஞ்சநேரம் இடைபிடித்து இங்கே வரக்கூடாதா? அரை மணித்தியாலம் பிந்துவதால் உன் குடும்பம் பாழாய்ப் போய்விடுமா! அவ்வளவு பெரிய குடும்பமா அது! இராமா! ஓலையை நறுக்கு ஆயத்தஞ்செய். இனி இப்படிச் செய்வாயானால் .....” என்றார் காருண்யமூர்த்தி கதிரை வேலர்.

இராமனுக்கு ஒரே கலக்கம்! ஒரு பெரிய மூச்சுவிட்டுப் பின் அவரைப்பார்த்து, “கமக்காரன் பசு-பட்டினிகிடப்பது எனக்கும் துக்கந்தான். ஆனாலும் இங்கை இறம்பிய புல்லுப் பட்டடையும் வைக்கல் குவியலும் இருக்கு. இதுகளை மாட்டுக்குப் போடு வியள் எண்டுநம்பினேன்” என்றான்.

இச் சொற்களைக் கேட்டதும் கதிரைவேலருக்குத் தொண்டைக்குள்ளே 6 கட்டுச் சீனாவெடி ஒருமித்து வெடித்து விட்டது. “ஆமோ! என் காணிக்ஞள் குடி இருக்கிற நீயும் எனக்குப் புத்தி கூறத் தொடங்கி விட்டாயா? கவனமாய் நட. இல்லாவிட்டால் நீ குடி எழும்ப வேண்டியும் வரும்” எனத் திருவாய் மலர்ந்தார்.

இந்தப் பேச்சுக்களை எல்லாம் நன்றாய் அவதானித்தான் சற்றுத் தூரத்தில் மாமரத்தின் கீழ் இருந்து வாசித்துக் கொண்டிருந்த நடராசன். இவனுக்கு வயது இருபது. ஒரு கல்லூரியில் “இன்றர் சயன்ஸ்” (Inter Science) படிக்கிறவன். நேற்றுத் தான் லீவில் வந்தவன். சிறிது முற்போக்குடையவன். பாரதியார் பாடல்களை வேதம் போல் போற்றுவவன். இவன் அங்கே வந்து தந்தையை நோக்கி “ஐயா, எங்கள் நாய்க் குட்டியின் பேரை இப்போது மாற்றிவிட்டீர்களா” என்றான். “இல்லை” என்றார் கதிரைவேலர். “எங்கள் நாயை நீங்கள் ‘அட

இரத்தினா” என்று அடிக்கடி கூப்பிடுவீர்கள். இன்று அட ராமா என்று பற்களும் நொறுங்கும்படி கூப்பிட்ட சத்தம் என் காதிற் பலமுறை விழுந்தது. ஆனபடியால் தான் நாயின் இரத்தினன் என்ற பெயரை மாற்றிவிட்டு, இராமன் என்று இப்போது பேர் வைத்திருக்கிறீர்களாக்கும் என எண்ணிக் கேட்டேன்” என்றான்.

“இல்லை, இவனைத்தான் அட ராமா என்றேன். இவன் எங்கள் வீட்டு வேலையாள் தானே” என்றார் தந்தை. மகன் முகம் மாறப்பெற்று, “ஆ! இந்த மனிதனையா கூப்பிட்டீர்கள். இந்த ஆளுக்கும் உங்களுக்கும் ஒரு வயதுதானே இருக்கும். இவருடைய குடும்பநிலைமையை உங்களுக்குச் சொல்லிய போது கேட்ட நான் என்னுள் அமுதுவிட்டேன். எவ்வளவு நிர்ப்பந்தம்! ஓலை இல்லாவிட்டால் சுவாமிக்குப் பால் கிடை யாது என்றீர்களே. 5-6 பேர் வருந்தித் துடிக்கவிட்டுச் சுவாமிக்குப் பால் கொண்டு போகத்தான் வேண்டுமா? அந்தப் பாலை அங்கே வருந்துங் குழந்தைகளுக்குப் பருக்கினாற் கோடி புண்ணியம் வருமே! ...” என்று பின்னரும் ஏதோ சொல்வதற்கிடையில் தகப்பன் சீறி எழுந்து “அட பயலே உன்னைப் படிக்கவிட்டது எனக்குப் புத்திசொல்லவோ! வாரக் குடியானவனைத் தூக்கி மடியில் வைக்கச் சொல்லுகின்றாய். அவனை அறுக்கை பண்ணாவிட்டால் நாளைக்குத் தலையில் ஏறிவிடுவானே” என்றார்.

மகன் - “ஐயா, நீங்கள் முற்பிறப்பில் ஏதோ ஒருவிதப் புண்ணியஞ் செய்தபடியாலாக்கும் பணம் பெற்றீர்கள். பாவத்தினால் இந்த மனிதன் வறுமையடைய நேரிட்டது. செல்வத்தைக் காரணமாகக் கொண்டு (சாதி நோக்கியும்) அகங்காரங் கொள்வது நீதியல்ல. மேலும் இந்த ஆளைத் தூக்கித் தலையில் வைக்கும்படி நான் கூறவில்லை. உங்கள் வீட்டினுள்ளும் விடவேண்டாம். ஆனால் இத வார்த்தைகளால் அழையுங்கள். உணவு கொடுக்கும் போது ஆதரவாகப் புனிதமான இடத்தில் இருத்திக் கொடுங்கள். அவர்கள் படுத்துன்பத்துக்கு இரங்குங்கள். அவர்களின் அளவுகடந்த கஷ்டத்தினால்தான் உங்களுக்குச் சுகவாழ்வு கிடைக்கின்ற

தென உணருங்கள். பழைய வழக்கமென்று எதையும் குருட்டுத்தனமாக நம்பாதீர்கள். மேலும் சுவாமி விவேகானந்தர் ஒரு சக்கிலியன் வீட்டில் எவ்வளவு அன்பாக நடந்து கொண்டார் என்று நான் வாசித்திருக்கின்றேன்” என்றான்.

இவைகளைக் கேட்டதும் பிதாவுக்குக் கோபம் பிரசண்ட மாருத மாயிற்று. பல்லை நெறுமினார்! சொண்டைக் கடித்தார்! “இந்தச் சனியனுக்காகவா நீயும் பேசுகிறாய். இப்படிப் பேசுவாயானால் உன்னைப் படியாதபடி மறித்துவிடுவேன். இவனையும் குடி எழுப்புவேன்” என்றார். பிதாவின் இரக்கமற்ற நெஞ்சை யறிந்த மகன் நடராசன் ஏதோ ஒன்றை உள்ளத்திலடக்கிக் கொண்டு யாதும் பதில் பேசாதவனாய் அப்புறமகன்று வீட்டினுட் புகுந்து மீண்டு இராமனோடு தானும் ஓலையைக் கிழித்துக்கொண்டு “இராமு நீ ஒன்றுக்கும் கவலைப்படாதே! முன்னொரு முறை ஐயா கடுமையான வருத்தமாய் இருந்தபோது நீ குடி இருக்கும் காணியை என்பேருக்கு எழுதிவிட்டார். ஆதலால் குடி எழுப்ப முடியாது என்று கூறி 10 ரூபா நோட்டு ஒன்றும் 5 ரூபா நோட்டு மூன்றும் சுருட்டிய ஒரு சுருளை நீட்டினான். இராமன் கண்ணிழந்தவன் மீண்டுங் கண்பெற்றதுபோல் மகிழ்ச்சி யடைந்து வாங்கிக்கொண்டு வீடு சேர்ந்தான்.

மற்றநாள் கதிரைவேலர் காசுப்பெட்டியைத் திறந்து பார்த்தார். ஐயோ! நாளைக்குப் பிள்ளையார் கோவிலில் அன்ன தானத்துக்கு வைத்த பணத்தில் 25 ரூபா காசைக் காண வில்லை! என்று கலங்கினார். மகன் நடராசன் அல்லது கொடைராசன் ஒன்றுந் தெரியாதவன்போல் நின்று தானும் அங்குமிங்குங் தேடினான். தேடிக்கொண்டு “நேற்று அந்த மனிதனை ஏசிய பாவத்தினார் காசு மாயமாக மறைந்து விட்டதாக்கும்” என்று ஒருவகையான அசட்டைத் தனமாகக் கூறினான். கதிரைவேலர் சாஸ்திரங் கேட்கப் புறப்பட்டார். (அப்பால் ஏதும் ருசிகரமான சம்பவம் நடந்ததாற் பின் எழுதுவேன்.)

ஈழகேசரி, 06.02.1938

படக்காட்சி பார்க்கப்போன விசாலாட்சியம்மை

புருஷன் விசுவநாதபிள்ளை செத்துப்போனார். பத்துப் பதினைந்து வருசங்களிருக்கும். வயது சுமார் அறுபதாயிற்று. புதினம் பூராயம் பார்க்க இவ அதிகம் போவதில்லை. குடியிருப்பதும் ஒரு கிராமத்தில். இவவின் பேரன் ஒரு பள்ளிக்கூடத்தில் சட்டம்பியார். சம்பளம் இப்போது 35 ரூபா. இன்னும் மூன்று வருடத்தால் இருபது ரூபாவால் உயர்ந்து விடும். இவன் ஒருநாள் கிழவியைப் பார்த்து, “பெத்தாச்சி ஒருநாளைக்காயினும் நீ படக்காட்சி பார்க்கக்கூடாதா? இன்றைக்குப்போவோம் வாணை” என்று கேட்டான். “கிழவிக் கேன் படக்காட்சி, அல்லாமலும் நெடுநேரம் நித்திரை முழிக்க வும் ஏலாது எண்டாலும் அங்காலை இருக்கிற சிவகாமி அக்கை நேத்து போனவவாம். நல்ல கூத்தாம். படத்தில் நிக்கிற ஆட்களும் வியளம் பேசுகினமாம்! கதிரையிலையாம் இருந்தவ! ஒட்டொட்டியில்லயாம்! நானும் வாறன் தம்பி! இக்கட்டுக்கு எத்தனை பணம் வேணும்” என்று கிழவி வினாவியது.

“ஒருரூபா வேணு” மென்றான் பேரன். “ஊ உ...பதினாறு பணமும் எட்டு வெள்ளையுமோ? எனக்கேன் ஒரு உருவால்க் கதிரை, நான் கிழவி. மக்கள் மருமக்கள் கதிரையிலே இருக்க நானும் அதில இருக்கிற மரசாதியில்லை. நிலத்திலே இருக்கிறேன் அல்லது கிழவிக் கேன் புது இக்கட்டு, பழசாகப்பார்த்து ஒண்டை விலை குறைய வாங்கு” என்றது கிழவி. பேரன் கிழவியோடு தலையுடைக்கமுடியாமையால்

உனக்கு இருபத்தைந்து சதத்திற்கு வாங்குகிறேன் என்று பொய்யாகச் சொல்ல அவாவும் உடன் பட்டா. இருவரும் “பஸ்” ஏறிப்போய் ஐந்தரை மணிக்கு முற்றவெளி நீகல் மண்டபத்தில் அருகை அடைந்தனர். அங்கே வெளியே வழக்கம்போல் - லயிற்றுக்கள் எரிந்து கொண்டிருந்தன. பல படங்கள் சார்த்தப்பட்டு இருந்தன. கிழவி விளக்குகளையும் படங்களையும் நன்றாகப் பார்த்துவிட்டு “படக்காட்சி நல்லாய்தான் இருக்கு. விளக்குகளும் நல்லதுகள்! ஆனால் இருக்குங் கதிரையைக் காண வில்லை! இந்தப் புல்லிலை இருந்தால் ஒட்டொட்டி பிரளம் தானே” என்றது கிழவி.

“இல்லையணை பெத்தாச்சி, படக்காட்சி அந்தப்பெரிய மண்டபத்தில் நடக்கும். இன்னுங் கொஞ்ச நேரஞ் செல்ல இந்த சின்ன அறையிலே “ரிக்கற்” எடுத்துக்கொண்டு போக வேண்டும், என்றான். கிழவி “இந்த இக்கட்டு வேண்டுகிற அறையை ஏன் மேயவில்லை. மழை வெய்யில் உள்ளுக்குப் படாதோ! ஐயோ! நான் கொட்டைப்பெட்டியை வீட்டில் விட்டிட்டு வந்திட்டன்! வாய் புளிக்கும் வெத்திலையில்லாமல், அறிஞ்ச ஆட்களும் இல்லை வாங்க” என்று சொன்னதும். பேரன் பக்கத்துக் கிழவியிடம் காசுக்கு வெற்றிலை வாங்கிக் கொடுத்தான். பின் படக்காட்சியாரம்பிக்க, பதினைந்து நிமிஷம் முந்தி இருவரும் ரிக்கற்றுடன் உள்ளே போய் வாங்கில் இருந்தனர். ஆரம்பப் பாட்டு மாத்திரம் பாடிக் கொண்டிருந்தது. அப்போது கிழவி சற்றுத் தூரத்தே போன ஒரு மனிசியைப் பார்த்து, “பத்தினி மச்சாள் இங்கை வானை ஒருமிக்க இருப்பம்” என்று உரத்துக்கூப்பிட்டதும். எல்லா ஆட்களும் அதிசயத்து, கிழவியைப் பார்த்தார்கள். பேரன் தம்புவுக்கு வெட்கம் நிறைந்து விட்டது. அவன் தலைகுனிந்தான். பின்பு கிழவி “பேரர் அண்டைக்கு அந்த வெட்டையிலை நடந்த கூத்தில நல்ல நல்ல திரைச்சீலைகள் (சீன்கள்) கட்டியிருந்தார்கள். இங்கை அது .....காணவில்லை. .... வரவில்லை! ..... படிக்கிறான் வெளிலை இப்ப வருவானோ சத்தமும் கொஞ்சம் அடைப்பா இருக்கு வெள்ளை வரயிக்கை சொன்னாய் நெடும் நேரம் படம் பார்த்தால் கண்

கூசுமெண்டு. இப்ப நான் கன நேரம் பார்த்தேன் கண் கூசவில்லை” என்று கூறியது.

“அப்பாச்சி படக்காட்சியின்னுந் தொடங்கவில்லை” என்றான் தம்பி. இதற்கிடையில் காட்சியாரம்பத்திற்காக விளக்குகள் யாவும் தணிக்கப்பட்டன. கிழவி திடுக்கிட்டு போ.போ விளக்கு நூந்து போச்சு எண்ணையில்லையாக்கும். உந்தத் தோச்சு லைத்தைக் கொழுத்து தம்பி!” என்று சொல்லிய போது நடிகர் முதலியோரின் பெயர்கள் இங்கிலிசில் காட்டப்பட்டன. “இது என்ன இங்கிலிசுக்கூத்து, என்னையேன்ரா கூட்டிவந்தாய்? என்று கேட்டா விசாலாட்சியம்மை சட்டம்பியார் நாணம் மேலிட்ட வராய்த் தம்மை அறிந்தவர்கள் யாரேனும் இருக்கின்றனரோ என அங்குமிங்கும் பார்த்துவிட்டு “பேத்தி பேசாதே கொஞ்சம் பொறு” என்று கடுகடுத்துப் பேசினான். அப்பால் காட்சிகள் ஆரம்பமாயின.

முதலில், இராசசபையில் டான்ஸ் காட்டப்பட்டது. இதைப் பார்த்ததும் கிழவிக்குத் திகைப்புத்தான் இது என்ன கூத்தோ, திருவிழாவோ, எங்கள் கோயில் திருவிழாவில் ஆடின தேவடியாள் “இறைவி” இங்கேயும் ஆடுகிறாளென்று கிழவிகேட்பதற்கிடையில் அடுத்த காட்சி தொடங்கிற்று, சற்று நேரம் அமைதியாக விசாலாட்சியம்மை இருந்தா, பின்பு காட்டில் வேட்டைக்காட்சி தோன்றினதும். புலி, சிங்கம், கரடி, எல்லாங் காணப்பட்டன. கிழவிக்கு பயம். “ஐயோ! நான் ஓடப்போறன் புலி! புலி!” என்று கூறி கண்ணைப் பொத்திக் கொண்டது கிழவி. “இது உண்மைப் புலியல்ல. படம் எடுத்தது, பயப்படாதே. என்னும் மலையில் இருந்து ஆட்கள் விழுவது போலவும், கடல் பெருகுவது போலவும் காணப்படும்” என்றான் பேரன். அதற்கு கிழவி “ஏன் படம் எடுக்கிறது எனக்குத் தெரியாதோ? அண்டைக்கு ஒருநாள் அந்த ஈச்சம் பத்தைக்குகிட்ட ஒரு செட்டி நாகம் படம் எடுத்தது. நான் என் கண்ணாலையே பார்த்து இருக்கிறேன்! எனக்கு அவ்வளவு புத்தியில்லையா? நீ ஏன் விளங்கப்படுத்துவான்” என்று சொன்னது.

சிறிது நேரத்தால் காடு எரியுங்காட்சி வந்தது. கிழவி

“திரைச்சீலை எரியுது! இந்த வீட்டை தகர்த்தால் மேஞ்சப்படியால் நெருப்புப்பிடியாது. ஆனாலும் இங்கே ஒரு முறையும் இந்தக் கூத்துப்பழக்கின அண்ணாவி வரவில்லையே! ஏன்? ஏதோ கோபமோ!” என்று கேட்டா. தம்புவுக்குப் படக்காட்சி பார்க்க வந்த ஆசை முற்றாக நீங்கி விட்டது. “அப்பாச்சி இது கூத்து அல்ல படக்காட்சி. அண்ணாவியில்லை” என்றான். இவ்வளவில் இடைவேளை ஓய்வுக்காக லயிற்றுகள் எரிந்தன. “படக்காட்சி முடிஞ்துபோச்சு, போவம் வா தம்பி” என்றது கிழவி. “இல்லை இது ஓய்வு நேரம்” என்றான் பேரன். பின் மறுபடியும் வழக்கம் போல் காட்சி ஆரம்பித்தது. ஒரு தாசி அழகுற அலங்கரித்துக் கொண்டு பூஞ்சோலைக்குள் படிக்கும் படத்தைக் கண்ட கிழவி “பேரா, விதவிதமான நகை நட்டுகளும் சீலையும் இவளுக்கு எங்கத்தை யான்! புருசன் பெரிய உத்தியோகமோ! பொடிச்சி பாட்டும் நல்லாப் படிக்கிறாள். எங்கடை பொடிச்சிகளுக்கு இவ்வளவு ஆட்களுள்ள சபையில் வெளிக்கிடவே வெட்கம். இவள் கூச்சநாச்சமில்லாமற் படிக்கிறாள்! இது கலிபோகந்தானே! என்று கூறினாள். சட்டம்பியார் மௌனமாக இருந்தார். காட்சியும் முடிவடைந்து விட்டது. கிழவி வெளிவரும் போது “மனுசன் செத்தால் பிழைக்கறியான் மற்றதெல்லாம் செய்கிறான்” என்று கூறிக்கொண்டு போனது.

ஈழகேசரி, 13.02.1938

ரூபாக்களின் மகாநாடு

“ஆற்றிவு படைத்த மனிதனுக்குத்தான் இக் காலத்தில் ஆபத்தும் கலக்கமும் அதிகமென்றும் மற்றைய உயிர்ப் பொருள்களுக்கு ஆபத்தும் கலக்கமும் மிகவும் குறைவென்றும் உயிரில்லாத பொருள்களுக்குச் சிறிதும் கலக்கமே இல்லை என்றும் உலகம் சொல்லி வருகின்றது. அவற்றுள்ளும் “காசு” எனப் பேர்பெற்ற எங்களுக்குருந்த மதிப்புக் கோர் அளவில்லை. எங்களுக்குச் சாதி - மத - நிற வித்தியாசமே கிடையாது. எங்கும் எப்போதும் எமக்கு மதிப்புத்தான். ஆயினும் இப்போது சிலகாலமாக நமக்குஞ் சனியன் திசை பிடித்துவிட்டது. ஆரோ சிலர் களவாக நம்முட் சிலரைப் படைக்கிறார்களாம். அதனால் நாம் படும் பாடு உலகில் நவிலும் பஞ்சு தான் படுமோ! படாது !! படாது !!! ஆகையால் இக் கஷ்டத்தினின்றும் நீங்க நாம் செய்யத்தக்கது யாது என்று யோசித்தற்கே இம் மகாநாடு கூட்டினோம் என்று தலைவர் ஸ்ரீமான் ஒரு ரூபா எழுந்து கூறிவிட்டு விரும்புவோர்தம் அபிப்பிராயங்களை வெளியிடலாம்” என்று உட்கார்ந்தார்.

அப்போது மிஸ்ரர் அரை ரூபா எழுந்து கூறியவை:- “நம் முடைய நாட்டிலே யாரேனும் ஒருத்தி சோரமாகப் பிள்ளைப் பெற்றால் அப்பிள்ளையின் பிதாவை அறிதற்குப் பெரு முயற்சி செய்யப்படும். பிதாவைக் கண்டு கொள்ளாவிட்டால் மாதாமூலம் பதிவுசெய்தல் நடைபெறும். அம் மாதாவுக்கே ஊரில் அவமதிப்பு அதிகமாகும். பிள்ளைக்கும் ஓரளவில் மிகச்

சிறிய அவமானம் ஏற்படுவதுண்டு தான். இந்த அவமதிப்பும் சிலகாலத்திற்கு மாத்திரம் நிற்கும். ஆனால் நம்முள் சிலர் சோரமாகப் பிறந்தார்களாம். அதற்காக அந்தச் சிலரின் தாயைக் கண்டுபிடித்து அவமானமோ - அபராதமோ - கொடுப்பதை விட்டு எங்களுக்குச் செய்யும் ஆய்க்கினையோ என்றால் சொல்ல முடியாததாகும். வம்புப் பிள்ளைகளோ நல்ல பிள்ளைகளோ என்று எங்களை அறிவதற்காகச் சிலர் எங்களைத் தூக்கி நிலத்தில் அடிக்கிறார்கள். சிலர் சீமெந்து இட்ட தரையில் உரத்துப் போடுகிறார்கள். நாங்கள் அப்பப்பா எமது சந்து நொந்தது! என்று வருந்துகிறோம். சில பாதகர்கள் 5-6 முறையும் எங்களைப் புரட்டிப் புரட்டி எறிகிறார்கள்.

“நல்ல வேளையாக எங்களுக்குத் தலை படைக்கப் படாதபடியால் உடைவில்லாமல் தப்பிக் கொள்ளுகிறோம். இவ்விதம் ஒருவர் வீட்டில் மாத்திரமா நடக்கின்றது! இல்லை! இல்லை. நாங்கள் எங்கெங்கே போகிறோமோ அங்கங்கே எல்லாம் இம் மாதிரி உபசரிப்புத்தான் - வரவேற்புத்தான் - நடக்கின்றது. ஆகையால் இவற்றைப் பற்றி அரசாட்சியாருக்கு ஒரு மனுச் செய்தல் வேண்டும்” என்று சொற்பொழிவு செய்தபின் இருந்தது. அப்பால் திருவாளர் கால் ரூபா பெலத்த கரகோஷத் திணிடையே எழுந்து கெம்பீரமாகக் கூறியவை பின்வருமாறு:-

“அவைத் தலைவரே! அவையோர்களே! நான் தனித் தமிழில் விரிவுரை நிகழ்த்தும் பேராற்றல் உடையேன். ஆயினும் இங்கு குழுமிய நீவிர் எல்லீரும் எளிதில் எனது சொற்பொழிவை விளங்கும் பொருட்டு வடமொழிக் கலப்புடன் சிறிது பேச விரும்புகின்றேன்”

எங்களுக்குள்ளே “செல்லாத காசு” - “செல்லும் காசு” என்று இரு பிரிவுண்டு. இந்த இரண்டு பிரிவில், யாருக்குத் துயரம் வந்தாலும் நாம் கவலைப்படவேண்டியது தான். இந்த விஷயத்தில் வகுப்புவாதம் பாராட்டுவது நல்லதல்ல. இந்த வகுப்புவாதத்தைக் கிளப்பக்கூடிய வகையில் தோழர் அரைரூபா கூறியது எனக்குப் பிடிக்கவேயில்லை. அஃதிருக்க

நான்ப்பட்ட பாட்டைச் சொல்கிறேன் கேளுங்கள். ஒருதினம் ஒரு மனிதன் என்னை மீன்காரச் சின்னாத்தையிடம் சன நெருக்கடியிற் கொடுத்துவிட்டு மீன் வாங்கச் சென்றான். மனுஷியும் என்னை அந்த நேரம் பார்க்கவில்லை. அடுத்த நாள் என்னைப் புரட்டிப் பார்த்தது. 10, 15 முறை நிலத்திலெறிந்துவிட்டு “ஐயோ முனியடிப்பான் - சுவாதங் குத்துவான் - கடுவன்களைத் தின்னி - அட்டைக் கிடங்கில் விழுவான் .....” என்றெல்லாம் அந்த மனிதனுக்கு வாழ்த்துக் கூறிவிட்டுக் கொட்டைப் பெட்டிக் குள் என்னை வைத்துக்கொண்டது. அந்த மறியல் வீட்டில் 8, 10 செதிள் ஆடையை உடுத்துக் கொண்டு 4, 5 மாதம் கிடந்தேன். காற்றும் இல்லை. வெளிச்சமும் இல்லை. நாற்றமுமதிகம். கடவுளே! எனக்கு இந்த மறியல் எப்போது நீங்கும் என்று தெய்வத்தை வேண்டினேன்.

அந்த மனுஷி மீன் விற்பதற்காக கமுகடிப் பிள்ளையார் கோவிலடி ரோட்டாலே போவது வழக்கம். நாள்தோறும் ஆலயத்தைக் கிட்டிய பிறகு மீன் பெட்டியைத் தலையிலிருந்து உயர்த்தி ஏதோ முணுமுணுத்துக்கொண்டு போவதை நான் கேட்டிருந்தேன். இப்படியாக ஒரு 25 நாட்கள் போனபின் என்னை வெளியில் எடுத்தா, எனக்குப் பெருஞ் சந்தோஷம். மறியல் தொலைந்தது என்று மகிழ்ந்தேன். அந்தோ! அந்த மகிழ்ச்சி நீறிற் குமிழியாயிற்று! ஏன் தெரியுமா? என்னை எடுத்து மேற்படி கோயில் உண்டியல் பெட்டிக் குள் மனுஷி போட்டுவிட்டது. உள்ளே போனேன். என்மீது ஒட்டிக்கிடந்த செதிள்களைக் கண்டதும் மற்றக் காசுகள் சாதிபேதம் பார்க்கத் தொடங்கின. நான் முதலில் மறியல் வீட்டில் சாதிபேதம் உண்டா என்று கேட்டேன். பின் இறைவன் முன்னிலையில் சாதி வித்தியாசம் உண்டா என்றேன். அப்பால் உன்னுடைய நாட்டில் சாதிபேதம் இல்லை என்றேன். அங்கே இருந்தவர்கள் யாவரும் கறுத்தவர்கள். (1 சதம் $\frac{1}{2}$ சதங்கள்) நான்தான் ஒருவன் வெள்ளையன்! அஞ்சவேயில்லை! இப்படி ஒரு 10 மாதங் கிடந்தேன். கடைசியாக ஒரு நாள் குமிளி மிதியடியில் வந்த ஒருவர் எங்கள் சிறைவாயிலைத் திறந்தார். நான் மாத்திரம்

“பளீச்” என்று மின்னினேன். அவர் அவாவுடனே எடுத்தார் கையில்! பார்த்தார் மீன் செதில்களை! எறிந்தார் என்னைத் தூரத்தில்! அருவருத்தார் புறுபுறுத்தார்! என்றாலும் 25 சத ஆசை விடவில்லை. சிறுதடியொன்றால் என்னை ஊன்றிப் பிடித்துச் செதிளைத் தட்டிக் கழுவினார். பின் எடுத்தார் கரத்தில். செல்லாக்காசு ஆனேன். அவருக்குக் கோபமும் துக்கமும் ஏற்பட்டது. அங்கு நின்று ஒருவாறு தப்பிச் “சுயா” விடம் போயினேன். அங்கும் சிலகாலங் கிடந்து தவித்துப் பின் பஸ் கொண்டக்டர் வாயிலாக ஆகாயக் கப்பற்சாரதியிடம் போய்ச்சேர்ந்தேன். அங்கும் நல்ல உல்லாசமாக வாழ்ந்து வருகையில் என்னைத் தேடிப் பரிசுபெறக் கருதிய அநு சுயாவிடம் அகப்பட்டேன். (இவற்றைப் பற்றிச் சிலமாதங் களுக்கு முன் பத்திரிகையில் வெளிவந்ததை நீங்கள் அறிவீர்கள்) அங்கிருந்து தான் இன்று இங்கு வந்தேன். ஆதலால் இனி அரைக்கால் ரூபாக்களை எல்லாம் அரசாட்சி யார் தொலைத்து விட்டு முக்கால் ரூபா நாணயத்தையோ அல்லது கடதாசியையோ அச்சடித்தல் வேண்டுமென்று பிரேரிக் கின்றேன்” என்றது. பிரேரணைச் சபையின் அங்கீகாரம் பெற்றவுடன் மகாநாடு குலைந்தது.

ஈழகேசரி, 03.04.1938

புதுவருடத்தை முன்னிட்டு நான் மட்டமாடு

எனது மனையாள் பெரிய சீதன ஆதனங்களோடு என்னைக் கலியாணஞ்செய்து கொண்டபடியால் அவளின் சொல்லு எனக்குத் தேவவாக்காகும். அவள் காலால் இட்டதைத் தலையாற் செய்வதே எனது பெருங்கடமை.

முதல்நாள்

புதுவருடத்திற்கு முதல்நாள் மனைவி என்னைப் பார்த்து “நமது வீட்டில் பொங்குவதற்குப் புதுப்பாணை வேண்டாமா? ஏன் சும்மா இருக்கின்றீர்கள், கடைக்குப் போய் ஒரு பாணை வாங்கிவந்தாலென்ன” என்று புறுபுறுத்தாள். “அப்பா! எனக்கு இன்று வசதியீனமாயிருக்கிறது. வேலைக்காரச் சங்கரனை அனுப்பினாலென்ன?” என்றேன். “உங்களுக்கு எப்போதும் வசதியீனந்தான்! ஆர் போனாலுமென்ன? நல்ல பானையும் அகப்பையும் வந்தாற் சரிதான்” என்று கருணை செய்தாள் மனையாள். அப்படியே சங்கரனைக் கூப்பிட்டு ஒரு பானையும் அகப்பையும் மலிவாக வாங்கிவா என்று கடைக்கு அனுப்பினோம். அவன் போய் ஒரு பாணை வாங்கிக் கொண்டு படலையில் வரும்போது “அம்மா! அம்மா! ரொம்ப மலிவாக வாங்கிவிட்டேன். மற்றவர்கள் 30 சதம் கொடுத்தாங்கள், நான் 20 சதத்துக்கு வாங்கினேனுங்க” என்று பானையைக் காட்டினான்.

“ஏனடா இதை வாங்கினாய்? ஓட்டைப் பானையும் புதுவருடப் பொங்கலுக்கு நல்லதோ” என்று எனது மனைவி சீறினாள்.

எனக்கு நெஞ்சு திடுக்கிட்டுப் போனது. என்னைத்தான் பின்பு அனுப்பப் போகிறாள் என்று ஏங்கினேன். கடவுள் புண்ணியத்தால் அப்படி நடக்கவில்லை. ஓட்டைப் பானையை மாற்றி வரும்படி சங்கரனையே அவள் அனுப்பினாள். அவன் போய் ஓட்டை இல்லாத வேறொரு பானையை வாங்கிவந்து “அம்மா! இது 15 சதம் - மிச்சம் மலிவு” என்று சந்தோசத்துடன் கொடுத்தான். மனைவி அதை வாங்கிப் புரட்டிப் புரட்டிச் சுண்டிப் பார்த்துவிட்டு, “சீ ! இது வெடித்த பானை ஆயிற்றே. இந்தப் பேயனாலே இவ்வளவு தொந்தரவு ஆயிற்று.”

“நீங்கள் என்ன! பிடித்துவைத்த பிள்ளையார் போல அசையாமல் இருக்கின்றீர்கள். நீங்கள் கடைக்குப் போனாலென்ன கால் முறிந்து போகுமா? சும்மா கதிரையில் இருந்து கொண்டு “போப்பர்” வாசிக்கிறதும் “சிகரட்” டுக் குடிக்கிறதும் தானே வேலை. அத்தோடு அகப்பையுமில்லை” என்று கடுகடுத்துப் பேசினாள்.

எனக்குத் தலை விறைக்கத் தொடங்கிவிட்டது. சங்கரனைப் பார்த்துப் பல்லை நெறுமிவிட்டு, (என் மனைவியைப் பார்த்து நெறுமி இருந்தால் ஒரே அட்டகாசமாய்த்தான் இருக்கும்) அவனையுங் கூட்டிக் கொண்டு போய் ஓட்டை - வெடிப்பு - ஒடிவு இல்லாத பானையும் அகப்பையும் வாங்கிவந்து என் மனைவியைப் பார்த்து, “மணி (முழுப்பெயர் சயமணியம்மை) இந்தப் பானையைப் பார்” என்று இதமாய்க்கூறி இரண்டு கரங்களாலும் கொடுத்தேன், அவள் சட்டென்று வாங்கியபின் பானை நல்லது என்று சொல்லிவிட்டு அகப்பையை எடுத்துப் பானைக்குள் வைத்தாள். அகப்பை உள்ளேபோக மறுத்து விட்டது. உடனே அவள் காளிபோல் சீறி “இதுவென்ன இழவு! உங்களுக்கும் அறிவில்லையோ! பெரிய அகப்பையை ஏன் வாங்கி வந்தீர்கள். இது பானைக்குட் போகுமா? உங்களோடு இப்படித்தலை உடைக்கத்தானே பிரமன் எழுதிவிட்டான்” என்று சினந்து பானையையும் அகப்பையையும் எடுத்து எறிந்தாள். பானை உடைந்துவிட்டது. நான் திகைத்து “கலியாணஞ் செய்வது தகாது ... என்றெண்ணிப் பெருமூச்சுவிட்டுக் கொண்டு அவள் பேசுவது என் காதிற் கேளாதபடி அகப்பையு

டன் பிடரியைத் தடவித் தடவிச் சொறிந்தபடியே கடைக்குப்போய் அகப்பைக்களவான பானை வாங்கிவந்து ஒன்றும் பேசாமலே முற்றத்தில் வைத்துவிட்டேன்.

பின்பு மனையாள் ஏதோ கடுகடுத்த முகக்குறியுடன் எனக்குச் சொல்ல உன்ன முந்தியே நான் - “தெரியும் ! பொங்கல் நேரத்திற் காகங்களைத் துரத்தச் சீனவெடி இல்லை. கோவியாதே! இதோ நான் வாங்கிவருகின்றேன்” என்று கடைக்கு ஓடினேன்.

என்னை முன்பின் அறியாத சோனகன், திறமானதென்று கூறி ஒரு கட்டுச் சீனவெடியை விலைக்குத் தந்தான். வீட்டிற்குக் கொண்டுபோய் அவளிடங் கொடுத்தேன். அவள் மகிழ்ந்து வாங்கி “இது நல்ல வெடியோ? என்றாள். “மிச்சந்திறமான” தென்றேன் நான். அவள் - “மாதிரி பார்ப்பதற்காக, ஒன்றைக் கொளுத்தி யெறிந்தாள். அது “புஸ்” என்று புகைத்தது. அவள் வெறுப்புடன் பின்னும், இரண்டைக் கொளுத்தினாள். அவையும் “புஸ்” என்றே புகைத்தன. நான் மனசுக்குள் கடவுளை நேர்ந்து கொண்டேன். அவள் கோப ஆவேசத்தினால் பல்லைக் கடித்துக்கொண்டு, அதையெடுத்து என்மேலெறிந்துவிட்டாள். வேறெவரும் எங்களருகே இல்லாதபடியால் நான் அவளெறிந்ததைப் பொறுத்துக் கொண்டு, நானே யெடுத்துக் கட்டோடு கொளுத்தினேன். முழுவதும் “புஸ்” என்று சீறின. எனக்கு என்னசெய்வதெனத் தெரியவில்லை. மனைவியின் முகத்தைப் பார்த்தேன்.

இதற்கிடையில் கிராமச் சங்கத்துக்கு அங்கத்தவராகத் தன்னைத் தெரியும்படி சொல்ல ஒருவர் “அலோ அனுசுயா” என்று படலையிற் கூப்பிட்டார். நானும் மனைவிக்குத் தப்பி னேன்! தப்பினேன் !! என்றெண்ணிக் கொண்டு, வெளியே அவரோடு போனேன்.

அடுத்தநாள்

அதிகாலையில் என் மனைவி திருக்கணித பஞ் சாங்கக்

காரர் வெளியிட்ட துண்டுக் கடுதாசியொன்றை வைத்து வாசித்துக் கொண்டு “இன்று பொங்கலும் வேண்டாம்! பூசையும் வேண்டாம்!! நாளைக்குத்தானே (வியாழக்கிழமை) வருடப் பிறப்பு” என்றாள். இல்லை “உவர்கள் யார் சொன்னாலும் என்ன. வாக்கிய பஞ்சாங்கத்தில் புதன்கிழமைதானே வருடங் குறித்திருக்கிறது. இன்று பொங்கலை நடத்துவோம்” என்றேன்.

முடியாது இரண்டு பகுதிப் பஞ்சாங்கங்களில் ஒன்றுதானே யுண்மையாகும். சைவராகிய நாங்கள் எந்தக் கருமத்திற்கும் நல்முகூர்த்தம் பார்க்கிறோம். இப்படித் தேதி மாறுபட்டால்; முகூர்த்தம் முதலியன மாறுபட்டுக் குழப்பம் உண்டாகும். இப்படியே வருடம் பிறக்கும் நாளிலும்; கந்தசட்டி விரத காலத்திலும்; நவராத்திரி நாள்களிலும்; பிறவற்றிலும் பஞ்சாங்கங்கள் முரண்பட்டுச் செய்விக்கின்ற விவாதத்தைக் கண்ட அன்னிய சமயத்தவர்கள் எமது சமயத்தைப் பரிகசிக் கிறார்கள் அல்லவா? இது எவ்வளவு வெட்கம். ஆனபடியால் எமது சமயத்தைவிட்டு வேறு சமயத்தையே நிச்சயஞ் சேர்வேன் என்றாள். “கண்ணே! இதற்கேன் பிடிவாதம். ஒரு மாதிரியாக நாங்களும் ஒரு நாளிலே பொங்கலை நடத்துவோம்” என்றேன். “இல்லை ஏதோவொரு விசேஷத்த பயன் கருதிச் செய்யப்படும் இப்பொங்கல் வழிபாட்டை உரிய நாளிலேதான் செய்யவேண்டும். அல்லாத நாளிற் செய்தாலது வீண் செலவாகும். ஆனபடியால் இவற்றுள் எந்த நாள் (புதன் அல்லது வியாழன்) சரியென யோசிக்க வேண்டும்” என்றாள். “இதைப் பற்றி யாழ்ப்பாண நாட்டில் ஒரு யோசனையும் நடவாது. முன் செய்தபடியே வாக்கிய பஞ்சாங்கத்தைப் பின்பற்றிச் செய்வோம்” என்றேன்.

“முடியாது. இரண்டிலொன்று சரியென முடிவு செய்யும் வரையும் இங்கு வருடக் கொண்டாட்டம் எதுவும் நடத்தலாகாது. அதுவரைக்கும் பொங்கல் முதலியன தவணையிடப்பட்டிருக் கின்றது” என்று கட்டளையிட்டாள்.

“அடி அம்மா! அப்படியானால் கொண்டாட்டத்துக்கென வாங்கிய வேட்டி சால்வையை என்ன செய்ய” என்றேன். “அவற்றையும் பெட்டியில் வைத்துப் பூட்ட வேண்டியதுதான்” என்றாள். ஆ! பஞ்சாங்கங்களே! உங்களால் வேட்டி சால்வை கூடக் கட்ட முடிய வில்லையே! என்று மூச்சுவிட்டேன்.

சைவாபிமானிகளே! நீங்கள் இந்தப் பஞ்சாங்க முரணுக்கு ஏதும் பரிகாரம் செய்து எங்களை வருடங் கொண்டாட விடுவீர்களா? ஐயோ! சங்கரன் ஓட்டைப் பானை வாங்கியதே கெட்ட சகுனமாய் முடிந்தது. பஞ்சாங்கங்களாலும் சீதன ஆதனகாரியைக் கல்யாணம் செய்தமையாலும் இவ்விதங் கலங்குகின்றேன் கடவுளே.

ஈழகேசரி, 17.04.1938

எணை மச்சாள்

போன கிழமை, மாலை சுமார் 5 மணி போல் நம்மூரிலுள்ள கலிகைச் சந்தையிலே பெண்கள் கூட்டமும் ஆரவாரமும் மிக அதிகம். ஏனென்பது வாசகர்களுக்கு விளங்காமற்போகாது. அன்று கொத்துக்காரச் சீதேவன் மயிலாத்தையைப் பார்த்து “எணை மச்சாள், உங்கடை கொப்பன் வந்திட்டுதே” என்று கேட்டான். ஐயோ அது தானே எங்களுக்கு மிச்சங் கவலை! அங்கே திருக்கணாமலையிலே சண்டைக் குழப்படியாம் வரச் சொல்லிக் காயிதம் போட்டும் அப்பு இன்னும் வரவில்லை. ஆச்சி செத்த பிறகு நாங்கள் எவ்வளவோ கவனமாக அப்புவை பராமரிக்கிறம். என்றை இந்தாள் கூட அம்மான் வாருங்கோ வாருங்கோ எண்டு காயிதம் போட்டது. இன்னும் அப்பு வரவில்லை என்ன செய்யிறது என்றாள் மயிலாத்தை. “இதென்ன நான் ஏதோ கேக்க நீ ஏதோ சொல்லுறாய், அரிசிக் கொப்பன் வந்திட்டுதோ எண்டதுக்கு கொப்புவின்றை சங்கதியை ஏன் சொல்லுறாய்” என்றான் சீதேவன்.

மயிலாத்தை :- நீ என்ன அரிசிக் கொத்தலைப் பத்திக் கதைக்கிறியே. அதுக்குக் கொப்பன் எண்டே பேர். சீ, இல்லை அதுக்கு மூப்பன் எண்டு தான் பேர் மூப்பன் வந்திட்டிது. அதைக் கடையிலே குடுத்தால் கவண்மேந்துக் கணக்காலை அரிசி கிடைக்குமாம் காசு குடுக்க வேண்டாந்தானே?

சீதேவன் :- இதார் சொன்னது. இல்லை காசு குடுக்க வேணும்.

மயி :- ஏன், எங்கடை காதைக் குடுத்து எங்கடை விருப்பத்துக்கு வாங்கினாலென்ன? கவுண்மேந்துக் கணக்குக்குக் காக் கொத்து வாங்க வேணுமோ? கணக்க வாங்கினாலென்ன? நாங்கள் வயிறு நிறையத் திண்டால் அவரவைக் கென்ன வாக்கும்

சீதே :- இல்லை மச்சாள், அரிசியளை, சப்பான்காறன் தாழ்க்கிறானாம். அதினாலை வரத்துக் குறையதாம் அதுக்காகத் தான் கட்டு மட்டாகச் சாப்பிட வேணுமாம். மரவள்ளிக்கிழங்கு, பயறு, பாணிப் பிணாட்டு, குரக்கன், இதுகளைச் சாப்பிட்டுப் பழகவேணுமாம். எண்டு என்றை மேன் சுந்தரம் நேத்துப் பேப்பரிலை வாசிச்சவன்.

மயி :- அப்படியெண்டால், இனிமேல் சிலவு சித்தாடையளுக்கு கூடக் கீடக் காச்ச முடியாது போல கிடக்கு. முந்த நாள் சாத்திரி கதிரேசுவுக்கு என்றை மூத்தமோன் கதிராசியின்றை சாதக ஓலையைக் காட்டின நாங்கள். அவர் எல்லாம் வடிவாகப் பார்த்துப்போட்டு வாறமாசக் கடைசியிலை தங்கச்சி பெரிய பிள்ளையாகும், ஒருவரியத்துக்குள்ளே கலியாணம் நடக்கும் எண்டு சொன்னவர். எங்கடை பிள்ளையார் புண்ணியமாகப் பொடிச்சி இப்ப புத்தியறிஞ்சால் இனசனமெண்டு நாலு பத்து வீட்டுக்குச் சொல்லி ஆரிச்சப் பூரிச்சப் பரிமளிப்பாகச் சாப்பாடு சமையல் செய்ய ஏலாது போலை இருக்கு. வாற வெள்ளிக் கிழமை தங்கச்சிக்கு ஒரு நூலும் கட்டு விக்கப் போறம். வயதும் 15 ஆச்சு. ஏன் உனக்குத் தெரியாதோ? உன்றை மூத்த பிள்ளையின்றை முப்பத்தொண்டுக்கு நான் வந்து ஒரு வேலையும் செய்யாமல் சத்தி ஓங்காளம் கிறுதி இதுகளோடை திண்ணையில் படுத்திருந்தனான். அதுக்கு இப்ப பதினாறு வயதானால் இதுக்கு 15 வயது தானே. இதுக்கிடையில் ஒரு கலியாணப் பேச்சும் மெதுவாக சாடையாக நடக்குது. சாத்திரி சொன்னபடி ஆகும் போலை தான் இருக்கு.

சீதே :- ஆர் மாப்பிள்ளை, தூரமோ? கிட்டவோ? தொழிலென்ன? நாங்கள் கூசாமல் வாய் நனைக்கத்தக்க இடமோ?

மயி :- எனக்கு ஆளைத் தெரியாது. தங்கச்சியின்றை தேப்பன் தான் சொன்னது. கொஞ்சந் தூரந்தான். அதைப் பத்தி என்ன, உத்தியோகமாம் இஞ்சிப்பத்தர் வேலையாம்.

சீதே :- ஓ! உன்றை மேன் நல்ல சிறகக் காறியாயிருக்கு. என்ன இஞ்சுப்பத்தராம் பள்ளிக்கூட இஞ்சுப்பத்தரோ? அல்லது கள்ளு, உலைக்கப் போட்டு, இஞ்சுப்பத்தரோ இதைப் பத்திப் பேசவில்லையே

மயி :- அதுகள் ஊருராய்த் திரியிற உத்தியோகம். ஆனால் பொடியன் வசுவிலை (பஸ்) இஞ்சுப்பத்தராம். வெய்யில், மழைக்கும் பயமில்லை எனி நீங்கள் ஏதாவது சாமான்கள் கூடக் குறையப் போட்டுக் கொண்டு பட்டணம் போனாலும் பொடியன் இனசனமெண்டு கண்டு சாயஞ்சு நடக்குந்தானே. ஏதோ அந்த பிள்ளையாற்றை புண்ணியம். நடக்கட்டும். இதுகளுக்கு முந்தி அரிசிக் “கொத்தல்” வந்து குறுக்கை நிக்குது. பவுணும் விலை ஏறிவிட்டுது.

ஈழகேசரி, 1939.

பரீட்சை முடிவும் பரபரப்பும்

சமய விஷயமாக மனிதரிடத்துத் தூக்கம் ஏற்படுங்கால் பல அடியார்கள் தோற்றி மக்களிடத்தில் ஒரு வித பரபரப்பையுட்டு வதும், அரசியல் சம்பந்தமாகக் கிளர்ச்சிகுன்றி நாம் ஓர் அரசரால் ஆளப்படுகின்றோமா என்ற எண்ணமுமற்றுச் சனங்கள் தூங்கி இருக்கும் போது அரசாங்க சபைத் தேர்தல் உண்டாகிப் பெரும் பரபரப்பை ஆக்குவதும், இறத்தல் என்பது ஒன்று உண்டா என்று எண்ணுதலின்றிப் பின்முன் யோசியாமல் வாழ்பவருக்கு ஓர் இளம் ஆடவன் அல்லது பெண் இறந்து சனங்களிடம் சுடலை ஞானப் பரபரப்பை நாட்டுவதும் இவை போன்ற பிற நிகழ்ச்சிகள் பரபரப்பைக் காட்டுவதும் இடையிடையே நடப்பதொன்றல்லவா!

இவை போலவே சென்ற வாரம் S.S.C “தமிழ்ப் பிறிலிம்” பரீட்சை முடிவு தோன்றியதும், கல்வி என்பதொன்றுண்டா? நாம் மாணவர்களா நாம் எதிர்கால மனிதர்களா என்று சிறிதும் சிந்தியாது சோம்பித்திரிந்த மாணவரிடையிற் பெரும் பரபரப்பையுட்டிவிட்டது. பத்திரிகாலயங்களிலும் பிரதம வித்தியாலயங்களிலும் சந்திகள், மூலை முடக்குக்களிலும் சந்தையிலும் இந்த ஆரவாரந்தான். வழியிலும் இந்தப் பரபரப்புத்தான். சைக்கிள் ஓட்டம் குறையவில்லை. முடிவை அறிந்தவுடன் மகிழ்ந்தோர் மிகச் சிலர். பலர் தமது துக்கத்துக்கு 2 ஆம், 3 ஆம், 4 ஆம், 5 ஆம், 6 ஆம் ஆண்டு நிறைவு விழாக் கொண்டாடினார்கள். சிலர் 9 ஆம், 10 ஆம் ஆண்டு

நிறைவு விழா நடாத்தினார்கள். என்றாலும் பிழையில்லையே. சிலர் விதியில்லை, “தேவனுக்குச் சித்தமில்லை” என்று ஞாயம் பேசியதுமுண்டு! சிலர் சோதனைக்குப் புறப்பட்ட அன்றே எனக்குச் சகுனங்கூடாது. பெயில் பண்ணுவேன் என்பது அன்றைக்கே தெரியும் நான் ஒருவருக்கும் பேசவில்லை” என்று ... மண் முட்டாத மறுமொழி கூறினர். நிற்க.

வல்லிநாச்சன் என்ற கிழவி சந்தைக்குப் போகும்போது விசாலாட்சி என்ற மனுஷியும் கூடிப்போனாள். கிழவி மனுஷியைப் பார்த்து “பிள்ளை! என்றை பேரப்பொடியன் போன வருஷப் பிறப்புக்குப் பிந்தி சட்டை சால்வை எல்லாம் போட்டுக்கொண்டு பிறிலிங்கு சோதனை குடுக்கப் போனவன், என்னம் அங்காலை முற்று வரவில்லையாம். இண்டைக்கு அது வந்துவிட்டதாம். காலத்தாலை வசுக்களிலை ஓடிப் போனான். சாப்பிடவுமில்லை. அந்த வயிரவசுவாமி என்ன செய்கிறாரோ தெரியாது. இதுக்கிடையில் அவனுக்கு ஒரு சம்மந்தமும் பேசிப் போட்டினம். நல்ல நகைநட்டு, சீதன ஆதனம் குறைவில்லை. போந்தபொலிஞ்சு பொம்பிளை. நானும் சாகமுந்தி அந்தக் காட்சியைப் பார்க்க அக்களிக்கிறேன். எப்படியோ தெரியாது” என்று பேசிக்கொண்டு போகும் போது ஒரு சிங்கள வாலிபன் பழைய புதினக் கடதாசியில் மீன்வாங்கி நீளச் சுருட்டிக் கொண்டு எதிரில் வந்தான். கிழவி அவனை நோக்கி, “தம்பீ, என்ற பொடியனும் பாசோ! உதென்ன புதினப் பேப்பர். நீயும் சோதனை குடுத்திட்டாயோ? எங்கடை வேலாயுதனைக் கண்டனியா, எங்கே ஒருக்கால் வாசித்துக் காட்டு” என்று மூச்சுவிடாமல் கேட்டது. சிங்களவன் கிழவி சொன்னது விளங்காமல் திகைத்து நின்றான்.

ஈழகேசரி, 1939.

பரீட்சைப் பிள்ளைகளோடு

நான் பிறக்கும் போது இருந்த கிரகநிலை பற்றி எண்ணும் போது என்னைப் போல் பாவி யாரும் இங்குண்டோவென்று வருந்த வேண்டியிருக்கிறது. முன்னொருமுறை “பஸ்கொண்டகர்” என்னைக் கண்டு என்னையும் உபாத்தி என்று நம்பி “மாஸ்டர் வாருங்கோ” என்று கூப்பிட்டுக் “கிறேடிங்” கைப்பற்றிக் கேட்டதும் நான் ‘முழிசி’ ‘முழிசி’ ஒரு மாதிரி மறுமொழி சொல்லித் தப்பியதும் இப்பத்திரிகையில் வெளிவந்தது வாசகர்களுக்கு ஞாபகமிருக்கலாம். இவ்விதமே சென்ற சில வாரங்களுக்கு முன் நடந்த தமிழ்ப் பகிரங்கப் பரீஷைப் பிள்ளைகளோடும் நான் அகப்பட்டுக்கொண்டு திண்டாட வேண்டிய தாயிற்று.

வழக்கம்போல், இடத்தோட பூட்டுச்சட்டை, நல்லவெள்ளை வேஷ்டி, குறி தெரிய மடித்த சால்வை, உவாட்சு, பவுண்டன் பேனா என்பவைகளைத் தாங்கிய திருக்கோலத்தோடு காலை 8 ½ மணிபோல் பரீஷை நிகழும் பாடசாலையின் பக்கத்து றோட்டு வழியே போய்க்கொண்டிருந்தேன். ஆசிரியர் சிலர் மாணவர்களுடன் வந்து கொண்டிருந்தனர். சில மாணவர் என்னைப் பார்த்து “உபாத்தியாயர் எந்தப் பள்ளிக்கூடம்? எத்தனை பிள்ளைகளை விடுகிறீர்கள்? நேரம் என்ன? என்று கேட்டுக்கொண்டு கிட்ட வந்தனர். உவாட்சில் நேரம் 7.30 தான். அந்த உவாட்சை வாங்கின விலையிலும் பார்க்க, அதைப் பிழை திருத்துவதற்காகச் செலவழித்த பணம் அதிகமாக

இருந்தபடியால் இனித் திருத்துவதில்லை என்று பெட்டிக்குள் வைத்திருந்தேன். எங்கேயாகுதல் “ஸ்ரையி லாக” வெளிக்கிடுகில் கையிற் கட்டிக்கொண்டு பொழுதைப் பார்த்துப் பார்த்துக் கம்பிகளைத் திருப்பிவிடுவேன். அன்றைக்கும் அப்படியே பொழுதைப் பார்த்து 8.45 என்று சொன்னேன். இனி ஆரும் நண்பர்கள் கையைப் பிடித்துப் பார்த்து நேரப் பிழையைக் கண்டுகொண்டால் நானும் ஆச்சரியக் குறிப்புடன் “ஓகோ நின்றுவிட்டதே ! ஒரு நாளும் இப்படி நிற்பதில்லையே” என்று சொல்லிக் குலுக்கிக் குலுக்கிக் காதடியில் வைப்பேன். சாவி கொடுப்பேன். இது இப்படியாக - அந்த இடத்தில் தமிழாசிரிய சங்கத்தின் இப்போதைய உயர்ந்த நிலையைப் பற்றிப் பேசிக்கொண்டு நின்ற உபாத்திமாரோடு சில மணிநேரங் காலத்தைப் போக்கினேன். பரீட்சை முடிந்து இடைவேளைப் போசனத்துக்குச் சென்று மீண்டார்கள் மாணவர்கள்.

அவர்களுள் ஒரு மாணவன் என்னைப்பார்த்து, “உபாத்தியார் இந்தக் கணக்குகளைச் சரிபிழை பாருங்கள். மறுமொழிகளும் பக்கத்தில் இருக்கின்றன.” என்று கணக்குக் கடதாசியை எனக்கு நீட்டினான். எனக்கு என்ன சொல்வதென்று விளங்கவில்லை. தெரியாதென்றால் வெட்கம். தெரியுமென்றால் விளங்கப்படுத்த வேண்டும். என்னையும் உபாத்தியென்று நம்பிக் கொண்டார்கள். உபாத்தி அல்லவென்று கூறவும் மனம் கூசுகின்றது. உடனே ஒரு யோசனை தோன்றிற்று. விட்டேன் ஒரு புருடா. அவைகளுள்ளே ஒரு கணக்கு “60 யார் நீளம் 45 யார் அகலமான புல்வெளியில் கந்தன் 20 குதிரைகளை 10 நாளும், முருகன் 40 குதிரைகளை 8 நாளும், வேலன் 30 குதிரைகளை 12 நாட்களும் விட்டு மேய்த்தனர். ஒரு சதுர யாருக்கு 2 சதங் குத்தகையானால் காசை எப்படிப் பங்கிடுவார்கள்” என்பது. “கொஞ்சமும் வளைவில்லாமல் சரியாக 60 யார் நீளமும் 45 யார் அகலமான காணிகள் இங்கே எங்கேயும் இருப்பதில்லையே, பொதுவாகக் காணிகள் முழுவதும் சரியான நீள் சதுரமாக இல்லாமல் திருங்கி

இருப்பதையே காணமுடியும். இப்படி இருக்கிற தரையின் உண்மைப் பரப்பை எப்படிக் கணிக்கலாம். அல்லாமலும் எங்கள் நாட்டில் கந்தன், முருகன், வேலன் என்பவர்கள் 20,40,30 குதிரைகளை வைத்திருப்பதில்லையே. அருமையாக ஒவ்வொரு குதிரை வைத்திருப்பதுமுண்டுதான்! அதுவும் மோட்டார்கார் இங்கே வந்து பெருகிய பின்னர் இல்லாமற் போயிற்றே. “பிரயோகக் கல்வியையே” ஊட்ட விரும்பும் கல்வி நிபுணர்கள், நம் நாட்டுக்குப் பொருந்தாத கணக்குகளைக் கொடுத்துப் பிள்ளைகளின் பிஞ்சு மூளையை ஏன் வீணாக்குகின்றார்கள்! எங்கள் நாட்டு உறுதிகளில் அமைந்தனவாய் வாழ்க்கையோடு முற்றும் தொடர்புபட்டனவாய் உள்ள பரப்பு, கோல், குழி, லாச்சம் என்ற இப்படியான அளவுகளுடைய கணக்கை எந்தச் சோதனைக் கடதாசியிலுங் காணமுடிய வில்லையே. ஆனால் ரூட், போல், மீட்டர், பெக்கு, டொன் என்பவைகளையே காண்கிறோம்” என்று பேசி நேரத்தைக் கடத்தினேன்.

வேறொரு பிள்ளை பூமி சாஸ்திரக் கடதாசியில் “சீனி எங்கிருந்து எங்களுக்கு வருகிறது என்னுங் கேள்விக்குத், தான் யப்பானிலிருந்து வருகிறது என்று எழுதியது சரியோ” என்று கேட்டான். எனக்கென்ன தெரியும்! என்றாலும், யப்பானியர் இப்படி எத்தனையோ வகையான சாமான்களை அனுப்புகிறார்களாம். அவர்களுடைய கைத்தொழிலைப் பற்றியே எங்கும் பேச்சு. சீனியும் அங்கிருந்து வரலாந்தானே. அதற்கென்ன தடை. ஒருவேளை இப்பொழுது சுழியோடிக் கப்பலுக்குப் பயந்து வராமலும் விடக்கூடும். இப்படிப் பிற இடத்திலிருந்து சீனி வருவதொன்றான் பணங்கட்டித் தொழில் இங்கே கெட்டது. நாட்டிலே சலரோகம் அதிகமாயிற்று! என்று மழுப்பி மறுமொழி சொன்னேன்.

இவற்றைக் கேட்ட அம் மாணவர்கள் என்னை ஒரு மாதிரிப் பார்த்துவிட்டுப் போக இன்னொரு மாணவன் இலக்கணக் கேள்வியில் “ஆகுபெயரும் அன்மொழித்தொகையும் ஒன்றா, இரண்டா” என்பதற்கு எது சரியென்று கேட்டான். நானோ

இலக்கணத்தில் சுத்த சூனியம் போ. வழி சமாளிப்பு மறுமொழிசூட்சு சொல்ல முடியாதவன். ஒருவிதமாக யோசித்துவிட்டு “தம்பீ இந்தக் காலத்தில் அவை ஒன்றா யிருந்தாலென்ன! இரண்டாயிருந்தா லென்ன! மூன்றாயிருந்தாலென்ன! அதனால் எவ்வித நட்பும் இல்லையே. இந்த ஆராய்ச்சியால் நமது வாழ்க்கைக்குத் தேவையான ஒரு குண்டுசீயைத்தானும் செய்யமுடியுமா? அன்றியும் இங்கி லீசில் இந்த இலக்கண விசயம் இல்லையே! அதில் இல்லாததைப் பற்றி ஏன் வீணாக யோசிப்பான். என்றாலும் ஆகுபெயர், அன்மொழித்தொகை என்று இரண்டு இடத்தில் எழுதப்படுகிறபடியால் இரண்டு என்றே நான் கருதுகிறேன்” என்று சொன்னபோது அவனுக்கு மூளை கிறுகிறுத்ததை நான் கண்டுகொண்டேன். அவன் ஏதோ புறுபுறுத்துக்கொண்டு போனான்.

அப்பால், சற்றுத் தூரத்திலிருந்து வந்த பெண்பிள்ளைகளுள் ஒருத்தி, “நமது நாட்டுச் சுகாதாரத்துக்கு ஏற்ற முக்கிய சாதனங்கள் எவை என்ற வீட்டுப் பணிப்பாடக் கேள்விக்கு விடையென்ன” என்று கேட்டாள். விடையுந் தெரியவில்லை. பிள்ளையும் பெண் பிள்ளையாயிற்று! ஏன் வீணாகப் பேசுவான்? என்று கூச்சப்படுபவன்போல் பேசாமல் இருந் தேன். அவள் மேலும் ஒருமுறை கேட்டாள். நான் பின்வருமாறு சொல்லத் தொடங்கினேன்.

1. 500 - 1000 என்று சம்பளம் வேண்டும்
2. உயர்ந்த கல்வீடுகள் வேண்டும்
3. 5- 6 வேலைக்காரர் வேண்டும்
4. ஒரு கார் வேண்டும்.
5. இரண்டு மூன்று இணுவில் ஆஸ்பத்திரி வேண்டும்.

என்று அப்பாலும் நான் சொல்லத் தொடங்குமுன் அவள் - “காற்றுத் தானே மிக முக்கியமானது ஆகையால் வீட்டு யன்னல்களைத் திறந்துவிட்டுப் படுத்தால் காற்று வரும். அதுதானே முதலிற் செய்ய வேண்டியது” என்று ஏதோ பின்னும் சொல்வதற்கிடையில் எனக்கு எரிச்சல் நெஞ்சைப்

பிளந்துகொண்டு வெளிப்பட்டுவிட்டது. “யன்னல் இருந்தாற் றானே திறந்துவிடலாம். நமது நாட்டில் 90 வீதமான வீடுகள் சிறு வீடுகளல்லவா! யன்னல்களைச் செய்வித்தாலும் வைக்கத்தக்க வீடில்லையே! சுகாதார விஷயத்தை அறியாமலா ஆட்கள் இருக்கிறார்கள்? போதிக்கிறவர்களைப் போலக் கேட்கிறவர்களுக்கும் கொழுத்த சம்பளமிருந்தால் எவ்வளவுஞ் சுகாதாரமாய் வாழலாந்தானே.

நூறுபேர் ஒரு மாதம் உழைக்கிற காசை ஒருவர் ஒரு மாதம் எடுத்தால் சுகாதாரமாய் இருக்கலாந்தானே” என்று ஒரு நெடும் பிரசங்கஞ் செய்தேன். அடுத்த பாடநேரங்கிட்டியபடியால் எல்லாப் பிள்ளைகளும் போக நானும் என்னுடைய உவாட்சில் 6.30 என்று இருந்தபடியால் வீடு சென்றேன்.

ஈழகேசரி, 03.12.1939

■■■

தாயும் சேயும்

”அம்மா! அம்மா!! இந்தச் சனி பிடித்த புத்தகங்களை எல்லாம் அந்த அலுமாரியில் வைத்துப் பூட்டிவிடுங்கள். உங்களுடைய ஆய்க்கிணையும் உபாத்திமாருடைய தண்டனையும் இன்றோடு தொலைந்துவிட்டன. இனிமேல் சாப்பிடுவதும் விளையாடுவதுந்தான் எனக்கு வேலை” என்று சொல்லிக் கொண்டே சங்கடத்தைத் திறந்து கொண்டு தாயிடம் ஓடி வந்தான் என் மகன் விவேகானந்தன். அவன் மூன்றாம் வகுப்பிற் படிப்பவன். படிப்பென்றால் அவனுக்கு வேப்பம்பழம் தின்பது போலிருக்கும். வீட்டிலே ஒரு சிறிய காரியம் நடந்தால் அதைச் சாட்டாக வைத்துக்கொண்டு பள்ளிக்குப் போகாமல் நிற்பான். வீடுவேய்தல், கிழங்கு கிண்டுதல், வேலி அடைத்தல் என்பன போன்ற காரியங்களிலே அவனால் ஒரு உதவியும் செய்யமுடியாததனாலும், சும்மா சாட்டுக்கு ஒரு ஓலை, இரண்டு கிழங்கு, மூன்று வரிச்சுமட்டை என்பவைகளை எடுத்துக் கொண்டு தானும் ஒரு வேலையாள் போல நடித்து பகல், ஒன்பது-பத்து மணிவரையும் பாசாங்கு செய்துவிட்டுப் படிக்கப் போகும் நேரம் பிந்தி விட்டதாகச் சொல்லிப் போய்ப் படுத்துவிடுவான். பிதாவாகிய நான் தண்டிக்கப் போனால், தன் பேத்தியாரின் மடியிற் போய்க்கிடப்பான். அவவும் பேரனைத் தண்டிக்க விடமாட்டா! நானும் மாமிக்குக் கிட்டப்போக நாணப் பட்டு அவ்விடத்தை விட்டு நீங்கிவிடுவேன்.

சில காலங்களிலே அவன் சீலையை வயிற்றில் நன்றாக அழுத்திக் கட்டி வயிறு வீங்குவதுபோற் காட்டி, “பொருமல்”,

“குத்து” என்ற சாட்டுடன் படிக்கப் போகான். சில நாட்களிலே பாடசாலைக்கென்று புத்தகங் சிலேற்றுக் கொப்பிகளோடு புறப்பட்டுப்போய் அவைகளை வேறிடத்தில் ஒளித்து வைத்து விட்டு விளையாட்டில் நேரம் முழுவதையும் கழித்துப் பின்பு பாடசாலை விடும் நேரத்திலே, தானும் நன்றாகப் படித்துவிட்டு வருபவன் போல வாடிய முகத்துடன் வீட்டுக்குத் திரும்புவான். வேறு சில நாட்களிலே, ஒரு காரணமும் இல்லாமலே பாடசாலைக்குப் போகாமல் விடுவான். “வராவிட்டால் முதல் உபாத்தியாயர் துண்டு கொண்டு வரச் சொல்லுகிறவர், ஆணபடியால் ஐயா மறித்ததாக ஒரு துண்டு எழுதுவித்துத் தாருங்கள் இல்லாவிட்டால் உபாத்தியாயர் அடிப்பாரம்மா!” என்று தாயைக் கேட்பான். தாய் இந்தக் கெட்ட குணத்துக்கு இடங்கொடாமல் மறுக்கப் பின்பு பேத்தியாரிடம் போய், “பெத்தாச்சி ! பெத்தாச்சி ! என் சீவன் போய்விடும், ஐயாவிடம் ஒரு துண்டு வாங்கித்தானை! இல்லாவிட்டால் பள்ளிக் கூடத்தில் அடிவிழும்” என்று அழுவான். பேத்தியாரும் அவன் மேல் இரக்கங்கொண்டு தன் மகளுக்குச் சொல்வதுபோல எனக்குக் கேக்கத்தக்கதாக “அடி, தங்கச்சி ! பொடியன் உசிரை ஒளிக்கிறான் பள்ளிக்குப் போக நான் என்ன செய்ய! எனக்கென்ன எழுதத் தெரியுமோ? முதல் உபாத்தியாயர் பொல்லாதவராம்! மருமேனுக்குச் சொல்லு இந்த ஒரு முறைக்கும் எனக்காக ஒரு துண்டு கிறுக்கிக் கொடுக்கும்படி... வாற பங்குனி மாசத்திலே அவன்ரை கோயில் நேத்திக் கடனைச் செய்து முடிச்சால் அவன் ஒழுங்காய்ப் படிப்பான். அதனால்தான் இந்தக் குழப்படி எல்லாம் நடக்குது.” என்று அவ மூக்காலை சினுங்குவா. நானும் “பெற்ற மனம் பித்து” என்றபடி துண்டு எழுதிக் கொடுப்பேன்.

இனி, எங்கள் வீடு பாடசாலையிலிருந்து ஒரு கட்டைக்கப் பாலுள்ளது. எங்களுர் அம்மன் கோவிலிலே ஒன்பதாம் திருவிழா மிக வேடிக்கையாய் நடப்பது வழக்கம். அத்திரு விழாவிலன்று என் மகன் புத்தகம் முதலியன இல்லாமலே போய் உபாத்தியாயரைக் கண்டு “என்னுடைய அம்மாவுக்குக் கடுமையான வருத்தம். இப்போது பிறந்த தம்பியை நான்தான்

படுத்தி வைத்திருக்கவேண்டும். பெத்தாச்சி மற்ற வேலைகளை செய்கிறா. ஆனபடியால் ஐயா உங்களை “லீவு” கேட்டுக் கொண்டு வரச்சொன்னது” என்றான். உபாத்தியாயரும் “ஓம்” என்று லீவு கொடுத்து அனுப்பிவிட்டார். அங்கே வந்த என் மகன் “இன்றைக்கு பெரிய திருவிழாவானபடியால் பாடசாலை லீவு விட்டாயிற்று” என்று சொன்னான். அன்று பாடசாலை முடிந்த பின் ஐந்து மணிபோல் அந்த உபாத்தியாயரும் பகற்றிருவிழா பார்க்க வந்தார். அங்கே நானும் என் மனைவியும் இந்த மகனும் இளைய குழந்தையும் இருந்துகொண்டு “மேளச்சமா பார்க்கும் நேரம் உபாத்தியாயர் வந்து எங்கள் பக்கத்தில் உட்கார்ந்தார்! எங்களைக் கண்டார்! என் மகனை ஒரு மாதிரி யாகப் பார்த்தார்! அவன் திருதிருவென்று முழுசினான். அவனுக்கு என்ன செய்வதெனத் தோன்றவில்லை. “இவவுக்குக் கடுமையான சுகவீனமென்று உங்கள் மகன் சொன்னா எனன்று உபாத்தியாயர் சொல்வதற்கிடையில் அவன் தன் பேத்தியாரிடம் பறந்துவிட்டான். இப்படியான “திருகுதாளக்காரன்” என் மகன். இவன் தான் சென்ற 28-2-42 இல் மகிழ்ச்சியுடன் தாயிடம் ஓடிவந்து அவனைப் பார்த்து “விடியு முன் என்னை எழுப்பி, “வெளிக்குப்போ! தலையைச் சீவு! பல்லைத்துலக்கு! குளி! திருநீறு பூசு! பொட்டுவை! தேவாரஞ் சொல்லு! சாப்பிடு! பள்ளிக்கூடத்துக்கு நட! என்றெல்லாம் மூச்சுவிடாமல் எனக்குக் கட்டளை போடுவீர்களே! இனிமேல், என்ன சொல்லப் போகிறீர்கள். பகல் 8 மணி வரையில் தான் நித்திரையால் எழும்புவேன். எழும்பிச் சாப்பிட்ட பின் அயல்வீட்டிலுள்ள இராசன், கமலன், பேரின்பன், திலகவதி, இந்திராவதி இவர்களோடு கூடி விளையாடுவேன். பசித்த நேரந்தான் வீட்டுக்கு வருவேன். சண்டை தொடங்கினது. எங்களுக்குத்தான் நல்ல காலம்” என்று சொல்லி ஆனந்தக் கூத்தாடினான்.

மகனே நீ சொல்லுவது எனக்கொன்றும் விளங்கவில்லையே, என்ன! இனி நீ படிக்கப் போகாயா? அல்லது உபாத்தியாயர் உன்னை மாத்திரம் படிக்க வரவேண்டாமென்று சொன்னாரா உண்மையைச் சொல்லு.

அப்படியில்லையம்மா! மார்ச் மாதம் 1 ஆந் திகதி தொடக்கம் ஏப்ரல் மாதம் 30ஆந் திகதி வரையும் பாடசாலைகளை யெல்லாம் அரசாட்சியார் மூடிவிடப் போகிறார்களாம். அதனாலே நீண்ட லீவு கிடைத்துவிட்டது. சண்டைக் குண்டுகள் விழாதபடிதான் இப்படி மூடுகிறார்கள் என்று பெரிய வகுப்பிலே படிக்கிற சோமண்ணனும், தம்பிராசண்ணனும் இன்று காலையிலே, “வீரகேசரி” யில் வாசித்தவர்கள் அதுதான் இவ்வளவு சந்தோசம்! அது போக அம்மா 20, 25 கோழிக் குஞ்சுகளை மூடுவதற்குத் தடிகளாலே செய்யப்பட்ட கரப்புக் களைத்தானே நாங்கள் உபயோகிக்கிறோம். அப்படியானால், குண்டுகளால் தாக்கப்படாமல் இந்தப் பெரிய பள்ளிக் கூடங் களை என்னத்தாலே மூடப்போகிறார்கள்? இரும்பினாலே மெத்தப் பெரிசாக மூடி செய்தால்தான் பாடசாலைகளை மூடலாம். இது எப்படியம்மா நடக்கும்!.

கேட்டீர்களே, இவன் தம்பி ஏதோ சொல்லுகிறான். பாடசாலை களை யெல்லாம் நாளைக்குத் தொடக்கம் மூடப்போகிறார்களாம்! எப்படி மூடுவார்கள்? (என்று கேட்டுக்கொண்டே என் மனைவியும் மகனும் வந்தார்கள்)

இதுதான் தமிழைக் கெடுக்கும் பாழான மொழிபெயர்ப்பு. இங் கிலீசிலே “குளோஸ்” என்ற சொல்லுக்கு மூடுதல் என்பது கருத்தானாலும் இடம்தோக்கி வேறுபடுத்தி அதை மொழி பெயர்ப்பது தான் சிறப்பாகும். பாடசாலைகள் “குளோஸ்” பண்ணப்படும் என்றால் படிப்பித்தல் நிறுத்தப்படும் என்பது தான் கருத்து. இதுதான் பொருத்தமான மொழிபெயர்ப்பு மாகும். இதைவிட்டு மூடப்படும் என்பது பெட்டகம் மூடப்படும். அலுமாரி மூடப்படும் என்பது போல கருத்துப்பட்டு மொழி பெயர்க்கப்பட்டுவிடும். இது மாத்திரமா? இப்பொழுது பாட சாலைகளிலே “நாட்டுச் சீவன் சாஸ்திரம்” என்றொரு பாடம் படிப்பிக்கப்படுகிறதே, அது தானும் நல்ல மொழிபெயர்ப்பாகத் தெரியவில்லையே. பட்டினங்கள் - கிராமங்கள் - காடுகள் - பாலைவனங்கள் - முதலிய எல்லாம் சேர்ந்துதான் நாடு எனப்படுவது. ஆனால் இப்போது நாட்டுப்பெண் - நாட்டுக்

கூத்து என்று சொல்லும்போது நாடு என்பதை சீர்திருத்த மில்லாத நிலப்பகுதியாக எண்ணி இழிவாகக் கருதுகிறார்கள். ஆனால், பட்டினங்களும் நாட்டிலேதான் இருக்கின்றன. நாட்டுச்சீவன் சாஸ்திரத்தின் நோக்கம் பெரும்பாலும் கிராம வாழ்க்கைக்குரிய கல்வியைப் புகட்டுவதேயாகும். ஆதலால் “ஹாறல் சயன்ஸ்” என்பது கிராமச் சீவன் சாஸ்திரம் என்று சொல்லப்படுவது நல்லதென்று நான் நினைக்கிறேன். ஆனாலும் இந்த நாலுமுழுத் துண்டும் ஒரு சால்வையும் உடுத்துக்கொண்டு திரியும் நான் இப்படிச் சொன்னால் நமது அதிகார வர்க்கம் இதைச் செவியில் விழுத்துமா, அதற்கு வேறுவிதமான வேஷம் வேண்டும்.

அது கிடக்க, பாடசாலைகள் நிறுத்தப்படுவது, அல்லது படிப்பித்தல் நிறுத்தப்படுவது, நமது வடமாகாணத்திலே அது சரிப்பட்டு வராது. கொழும்பு, திருகோணமலை முதலிய அபாயகரமான பட்டினங்களிலே தான் நடைபெறும் என்று கூறினேன். இதைக் கேட்டதும் என் மகனின் மனக்கோட்டை யெல்லாம் இடிந்துபோயிற்று. அவன் மகிழ்ச்சி நீர்க்குமிழியா யிற்று. முகம் சுருங்கிவிட்டது.

ஈழகேசரி, 1940

மாட்டைசாரியின் குறும்பு (என் மகளின் கல்யாணம்)

“உங்களுக்குச் சொல்லிச் சொல்லி அலுத்துப் போச்சு. போனதை மாசம் என்பீர்கள்! ஆவணி மாசம் முடிக்கலாம்! கார்த்திகையிலே பார்க்கலாம்! என்பீர்கள். இப்படியே காலத்தைக் கடத்துகிறியளல்லாமல் ஒரு முடிவையும் எடுக்கிறியளில்லையே. என்னைப் போலொத்த பெண்டுகள் தங்கடை பிள்ளை குட்டிகளுக்குக் கலியாணஞ் செய்துவைச்சு அந்தக் காட்சியைப் பார்த்துச் சந்தோஷப்பட, எனக்கு மாத்திரம் ஏன் அது கிடைக்கக் கூடாது. ஏதோ இந்தத் தை மாசத்திலே கட்டாயம் எங்கள் மகளுக்குக் கல்யாணம் முடிச்சு வைக்கவேணும்” என்று இதமாகவும் பதமாகவும் பேசினாள் என்மனைவி.

நான் : - அடியப்பா “இன்றைக்கிருந்தாரை நாளைக் கிருப்பரென்றெண்ணெவோ திடமில்லையே” என்று நாங்களும் உலகமும் ஏங்கிக் கொண்டிருக்க - அரிசிக் கட்டுப்பாடு எல்லாரையும் நெருக்க - பவுண் விலை ஆகாயத்திற் பறக்க - இந்த அல்லோல கல்லோல காலத்திலேயா கலியாணம் இப்போது என்ன அவசியம். போ போ உன் வேலையைப்பார்.

மனைவி : - இந்தத் தைமாசம் கல்யாணஞ் செய்யாவிட்டால் பிள்ளையின் கிரக நிலைப்படி இன்னும் 4 ½ வரியம் செல்லுமெண்டு சாத்திரி அப்ப சொன்னதை மறந்து

விட்டியுளே. மாப்பிளை வீட்டாரும் அவசரப்படுத்துகினம். அவருக்கும் வேறு பகுதியாலை இரகசியமாகச் சடங்கு பேசிவருகினமாம். இந்தக் காலத்தில் இளந்தாரிப் பொடியள் அணாப்புக்கு எடுபடுவது முண்டுதானே. இனி ஆச்சியும் தான் சாகமுந்தி பீட்டப் பிள்ளையைக் காணவேணுமாம். ஆசைப்படுகிறா. பின்னையென்ன தங்கச்சிக்கு ஏதோ வாயிலை வயித்திலை வந்துவிட்டுதெண்டு அவசரப்படுத்துறேனே. உங்களாணை இந்த முறை மறுக்காமல் இதை நிறைவேற்றி வையுங்கோ.

நான் : - (நாடியிற் கையை வைத்துக்கொண்டு யோசிக்கத் தொடங்கினேன்)

மனைவி :- என்ன யோசிக்கிறியள். நகையைப் பத்தியாக்கும். இனிமேல் எனக்கென்னத்துக்கு அலங்காரம். என்றை பென்டன் சங்கிலி கிடக்கு, அட்டியல் இருக்கு, இனியென்ன ஒரு சோடி லோலாக்கும், சிலைட்டும் தானே தேள்வை. பிள்ளைக்குத் தண்ணி வார்வைக்குச் சொல்லிச் செலவு வைச்சு வந்த காசைக் கொண்டு ஒரு சோடி காப்பு அடைவுபிடிச்சு வைச்சிருக்கிறன். அதை இப்பத்தையில் தேள்வைக்குப் போடுவம். பிறகு ஆறுமுகம் பத்தரைக் கொண்டு இந்தக் காலப் பிளானுக்குச் செய்விக்கலாம். இப்பவே இந்த அலுவல்களைத் துவங்குங்கள். இன்றைக்கு அந்தக் கந்தனரை விரதநாள் வெள்ளிக்கிழமை.

நான் :- என்னப்பா ஒரே மூச்சாய் எல்லாம் பேசித் தள்ளி விட்டாயே, உனக்குத்தான் உன் பிள்ளையில் அன்பு எனக்கன்பில்லை யென்பதா உனது எண்ணம். உன் தாய் பீட்டப்பிள்ளையைக் காண ஆசைப்படுவதற்காக வசதியீனமான இந்தக் காலத்திலேயே மகளுக்குக் கல்யாணம். இம் ..... நான் விவாகம் செய்கிற காலத்திலே உன்னைப் பொல்லாத வாய்க்காரியென்று ஆட்கள் சொன்னது கொஞ்சம் உண்மையாய்த்தான் இருக்கிறது. சீ..... போ.

மனைவி : - ஐயோ, நான் என்ன பதார்க்கதை பேசினேன். நாலாசிரு மறிஞ்ச நீங்கள் இப்படிக் கோவிக்கிறியளே,

உங்களை இன்னுமொருமுறை கெஞ்சுகிறேன், மறுக்க வேண்டாம், பெண் பிள்ளைகளின் நிலைமை தாய்க்குத்தான் விளங்கும்.

நான் : - சரி, பவுணைத்தான் விலைகூடக் கொடுத்து வாங்கினாலும் செலவுக்கு அரிசிக்கு என்ன செய்யலாம்?

மனைவி :- அதற்குப் புத்தி உங்களுக்குத் தெரியாமலிருக்கும்.

நான் :- (ஒருவாறு உடன்பட்டுக்கொண்டு மாப்பிள்ளை வீட்டாரிடம் போய் ஆகவேண்டியவற்றை ஒழுங்கு செய்து விட்டுப் பின்வரும் நோட்டீசையும் எழுதிக்கொண்டு வந்து என் மனைவியிடம் காட்டினேன். அதை வாசித்து அவளடைந்த மகிழ்ச்சிக்களவில்லை. வாடியபயிர் மழையைக் கண்டதுபோல முகம் மலர்ந்தாள்)

உ

சிவமயம்

திருமண விஞ்ஞாபனம்

காலம் : - விஷ் வருஷம் தைமாசம் 30ஆந் திகதி வியாழக்கிழமை உதயம்

மணமகன்

திரு.சு.நல்நாநன்

ஆசனம் : - பனைபீயாலைக் கம்பனம்

முக்கிய உவகப்பு : - அன்பர்கள் வரும்போது ௨௫௦௦ ரூபாய் ௨௫௦௦ ரூபாய்

உபபக்களையும் கொண்டு வருவார்களாக.

இவ்வாறு.

தஞ்சை நல்லூர் தெருமார்க்கு

காந்திவாசம்.

அநுசுயா

8-2-42

திருமணம் வெகு சிறப்பாக நடந்தது. பேர்த்தியார் எனது மாமியாற் அங்கு சபையில் வந்து “தங்கச்சிக்கெண்டு போட்டு வைச்ச சல்லி முட்டி இது” என்று ஒரு கலயத்தைக் கவிழ்த்து விட்டா. கலீரென்று காசுகள் விழுந்தன. முழுவதும் ஒரு சதங்களும், அரைச் சதங்களுமாயிருந்தன. நல்லகாலம் இக் காசுகளை நமது பொலிசார் கண்டிருந்தால் “தேவைக்கு மிஞ்சிய சில்லறை வைத்திருந்த” தாகக் குற்றஞ்சாட்டி வழக்குத்

சிறுகதைகள்/253

தொடருவார்கள். அப்பால் உணவுப் பரிமாற்றம் ஆரம்பமாயிற்று. பழக்கமில்லாத செயலாதலால் அனேகர் சுவப்பன்களைக் கொண்டு வர மறந்தார்கள். அவர்களுக்குப் புழுக்கொடியல், தேங்காய்ச் சொட்டு, குரக்கன் ரொட்டி என்பன கொடுக்கப்பட்டன. இந்த யுத்த காலத்தில் இப்படியொரு புது முன்மாதிரியைக் காட்டியதற்காக எல்லாரும் என்னைப் புகழ்ந்தார்கள். மிகுதி எழுதுவதற்கிடையில் இப்போது புதிதாகப் புகுந்துகொண்ட மண்ணெண்ணெய்ப் பஞ்சத்தினால் விளக்கும் அணைந்துபோயிற்று.

ஈழகேசரி, 08.02.1942

கம்பர் தோற்றுவிட்டார்

இத்தலைப்பைக் கண்டவுடன் இராமாயணம் இயற்றிய கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பர்தான் தோற்றுவிட்டாரா? என்று கேட்டுக்கொண்டு வாசகர்கள் பலர் ஆத்திரம் ஆத்திரமாக வாசிக்கத் தொடங்குவார்கள். கம்பதாசர்கள் அன்பர்கள் அபிமானிகள் எல்லோருமே துடிதுடிப்பார்கள். இராமாயணத்தைப் படித்து இரசித்த இலட்சக் கணக்கான தமிழர்கள் மாத்திரமா! சுப்பிரமணிய முதலியாரின் ஆங்கில இராமாயண மொழி பெயர்ப்பைப் படித்து விட்டு மில்ற்றன் முதலிய மேற்கு நாட்டு புலவர்களிலும் பார்க்க மேம்பட்டவர் கம்பர் என்று நம்பிக்கொண்டிருக்கும் ஆங்கில அறிஞர்கள் எல்லாம் ஆச்சரியக் கடலில் முழுகுவார்கள்.

ஆச்சரியப்படும் வாசகர்கள் எல்லாம் எப்போது எங்கே எந்தப் போட்டியில் கம்பர் தோற்றுவிட்டார் என்று அறிய அங்கலாய்ப்பார்கள். பலர் இது வெறும் பொய்க்கதை என்றே எண்ணவும் கூடும். ஆனால் நானோ பொய்இன்னதென்று அறியாதவன் அந்தக் காலத்திலே அரிச்சந்திரன் அயோத்தியை ஆண்டபோது அங்கு வாழ்ந்த சத்தியவான்களுள் ஒருவர் எங்களுரில் வந்து குடியேறினார். அவருடைய வம்சத்தில் பிறந்தவன் ஒருவன் தான் நான். ஆகையால் நான் மருந்திற்கும் பொய் பேசி எழுதி அறியேன். கம்பர் போட்டியில் தோற்றது உண்மை. அதுவும் 1958ம் ஆண்டிலே ஆவணி மாதத்திலே நடைபெற்ற சங்கதிதான் இது. விபரத்தை சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள்.

* இலங்கையிலே கல்வி வளர்ந்து வருகிறதாம். ஒவ்வொரு கல்லூரியும் வருடாவருடம் நூற்றுக்கணக்கான மாணவர் களை சோதனை என்னும் கடலை தாண்டச் செய்து வேலையில்லாத திண்டாட்டம் என்னும் நெருப்பிலே குதிக்க வைக்கின்றது. இது மாத்திரமா? பாடசாலையில் நடைபெறும் கல்வியிலும் பார்க்க விளையாட்டுக்கே முதலிடம் கொடுத்து நாட்டை வளர்க்கிறார்கள். ஒரு கல்விச்சாலையின் கட்டிடங்கள் இருக்கும் நிலப்பரப்பிலும் பார்க்க அதன் விளையாட்டு நிலம் மிகப் பெரியதாக இருப்பதனால் கல்வியிலும் பார்க்க விளையாட்டுக்கு முதலிடம் கொடுக்கப்படுவது அத்தாட்சி ஆகிறது அல்லவா. பாடசாலைகளில் இந்த விளையாட்டு இல்லா விட்டால் மாணவர்கள் கும்பிச் சோர்ந்து போவார்கள் என்று ஏங்குகிறார்கள் கல்வித் தலைவர்கள். இதற்காக எவ்வளவு செலவுகள் நடைபெறுகின்றன.

சுப்பிரமணிய பாரதியாரும் “செலவு தந்தைக்கு ஆயிரம் சென்றது தீது மைந்தருக்கு பல்லாயிரம் சேர்ந்தது” என்று கண்ணீர் வடித்தார் இது மாத்திரமா? இந்த விளையாட்டுக்கள் போட்டி முறையில் நடைபெறுவதனால் கல்விச் சாலைகள் ஒன்றுக்கொன்று மனஸ்தாபம். ஆசிரியர்களுக்குள் வெறுப்பு மாணவர்களுக்குள் பொறாமை. இந்தப் போட்டியும் பொறாமையும் படிக்கும்போதே வளர்ந்ததனால் இவர்களின் பிற்கால வாழ்விலும் இவை பரிணமித்து கொண்டே வருகின்றன. சங்கக்கடை அங்கத்தவர் தெரிவு தொடக்கம் பாராளுமன்றத் தெரிவு வரையும் பல கஷ்ட நஷ்டங்கள் ஏற்படுவதற்கு பள்ளிக்கூடத்தில் பயின்ற போட்டிதான் மூலகாரணம் என்பதை எனது கூழைப்புத்தி திடமாக ஏற்றுக்கொள்கின்றது. ஆனால் நீளப் புத்தியுடைய “பிரின்சிப்பல்” மாருக்கு இவைகள் தெரியாது தானே ஆண்பிள்ளைகள் மாத்திரமா போட்டியிடுகிறார்கள். அமைதிக்கும் அடக்கத்திற்கும் இலக்கணமாக வாழவேண்டிய பெண்பிள்ளைகளையும் அல்லவா இந்தச் சனியன் பீடித்துக் கொண்டது. ஆயிரக்கணக்கான ஆண்கள் - வாலிபர்கள் காணத்தக்கதாக அரைகுறை உடைகளை உடுத்துக் கொண்டு

இந்த கும்பர் பொடிச்சிகள் விளையாடும் கும்மாளத்தை என்னென்று எழுதித் தள்ளுவது!

ஒரே ஒரு மேனகையின் உடலசைவைக் கண்டு தவசிரேஷ்டரான விசுவாமித்திரரே தன்நிலை கெட்டு தவறினாரானால் சாதாரண ஆண்பிள்ளைகளைப் பற்றி சொல்லவா வேண்டும். இந்தப் பெண்டுகள் தேகப்பயிற்சிக்காக செய்ய வேண்டிய வீட்டு வேலைகள் பல இருக்கின்றனவே. இவைகளை இவர்கள் செய்யக் கூடாதா? கைக்குத்தரிசி இல்லாமையினாற்றான் 75 வீதமான நோய்கள் உண்டாகின்றன என்று சுகாதாரப் பகுதி சாட்சி சொல்லிவருவதை தலைச்சட்டம்பிமார் சற்றுஞ் சிந்திக் கிறார்கள் இல்லையே. பெண் பிள்ளைகள் நெல்லுக்குத்தல் ஆகாதா? அல்லது ஆண்கள் காணாத இடங்களில் கூடிநின்று பொழுது போக்க முடியாதா?

இதென்ன? கம்பர் தோற்றுவிட்டார் என்று தொடங்கி விளையாட்டைப் பற்றி எழுதுகின்றேன் என்று வாசகர்கள் குழப்ப மடையக் கூடும். கோபிக்கவும் பார்ப்பார்கள். ஆனால் அதற்குத்தான் இவையெல்லாம் பீடிகை, ஒரு பெண்கல்விச் சாலையில் விளையாட்டுப் போட்டி நடைபெற்றது, மாணவிகள் எல்லோரும் மூன்று இல்லங்களாக பிரிக்கப்பட்டார்கள். “வள்ளுவர்” இல்லம், “கம்பர்” இல்லம், “இளங்கோ” இல்லம் என்று அப்பிரிவுகளிற்கு நாமகரணம் சூட்டப்பட்டது. விளையாட்டு மும்முரமாக நடைபெற்றுக் கொண்டு இருந்தது. கம்பர் இல்லத்தில் கப்டினாகிய மாணவியின் உடுப்பு மிக உயர்ந்திருந்தது. விளையாட்டின் மிக நெருக்கடியான கட்டத்தில் அவள் தடக்கி விழுந்தாள். உடுப்பு அவலட்சணமாயிற்று! இரசிகர்கள் அடக்கத்தை மீறிச் சத்தமிட்டார்கள். பொடிச்சிக்கு வெட்கமாய் போய்விட்டது! அவள், பின்பு விளையாடவே இல்லை. அதனால் புள்ளிகள் குறைந்து மூன்றாவது இடத்தை கம்பர் இல்லம் பெற்று தோல்வி அடைந்தது. “கம்பர் தோற்றுவிட்டார்” என்று சொல்லிக் கொண்டே விளையாட்டு இரசிகர்கள் வெளியேறினார்கள்!

கதையின் கதை

அம்பலவாணர் புதுமையிலும் பார்க்கப் பழமையில் ஆர்வ முடையவர். பழமையிலும் நல்லனவுண்டு, புதுமையிலும் தீயனவுண்டு என்ற நம்பிக்கை வாய்ந்தவர். அவருடைய மனோபாவத்தை அறிந்த இளைஞர்கள் சிலர் அவரைக் “கொன்ஸ வேட்டிவ் அம்பலவாணர்” என்று கூறுவதுண்டு. வயது முதிர்ந்தவரல்லர். மத்திய பருவத்தை அடைந்தவர். இக் காலத் திலே வெளிவருகின்ற சிறுகதைகள், தொடர்கதைகள், கவிதைகள் சிலவற்றை இடையிடையே வாசிப்பவர். அவற்றிலே பொதிந்திருக்கும் ஆபாசக் கருத்துக்களையும் மரபுக் கொலைகளையும் அறியும்போது “தமிழ்த்தாய் இவ்வாறு சித்திரவதை செய்யப்படலாமா?” என்று பெருமூச்சு விடுபவர்.

இவற்றைப்பற்றி எழுதி வெளியிட்டுத் தமது அருவருப்பைக் காட்டுவதற்குத் தமக்கு எழுதும்பயிற்சி இல்லையே, என்று ஏங்குபவர். ஆயினும் இந்த ஏக்கத்தைத் தடுப்பதற்கேற்ற தரமான வெளியீடுகள் சில தாய்நாட்டிலும் ஈழநாட்டிலும் பிரசுரமாகின்றன, என்றறிந்து உள்ளம் பூரிப்பவர்.

இப்படியான சூழ்நிலையிலே வாழ்ந்துவரும் அம்பலவாணர், தாமும் சிறுகதை எழுதிப்பழக வேண்டும் என்று விரும்பினார். தானாகவே இயங்குவதைவிட, ஏதாவது ஒரு சந்தர்ப்பத்தினால் அதிகமாக இயக்கப்படுவது மனித இயல்பாகவே

தோன்றுகிறது. “பொற்காலம்” என்று போற்றப்படும் இக்காலத்திலே போட்டியை அடிப்படையாகக் கொண்டு பல காரியங்கள் நிகழுகின்றன. அரசியல் ரீதியிலாகட்டும், சமய சமூக ரீதியிலாகட்டும், அல்லது தனிமனித ரீதியிலாகட்டும் இந்தப்போட்டி மனப்பான்மை எந்த அளவிலே ஊக்கமளித்து வருகிறதென்பதை நாமறிந்து கொள்ளலாம். இந்த விதி அம்பலவாணருக்கு விலக்காக முடியுமா?

ஒரு பத்திரிகையிலே சிறுகதைப்போட்டி பற்றிய விஞ்ஞாபனம் ஒன்று காணப்பட்டது. தாமும் ஒரு கதை எழுதிப் பார்க்க வேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டார் அம்பலவாணர். எடுத்தார் பேனாவை, தடுத்தது சிந்தனை ஒன்று. “தலைப் பெயரைக் குறித்துக் கொண்டு கதை எழுதுவதா? கதையை எழுதியபின் தலைப்பெயரைக் குறிப்பதா?” என்ற ஐயப்பாடு தோன்றுவ தாயிற்று. அவருடைய தனி ஆராய்ச்சியிலே, ஐயம் தெளிவடையு ம் முன்னர் மற்றொரு சங்கடமும் மூளையைக் குழப்பிக் கொண்டிருந்தது. “எழுதப்படும் கதை மொழிபெயர்ப்பாகவோ, தழுவலாகவோ, வேறு பத்திரிகை புத்தகங்களில் வெளிவந்த தாகவோ இருத்தலாகாது.” என்பது பிரதான விதிகளில் ஒன்றாகும்.

உண்மையாகவே அம்பலவாணர் தம் சொந்தக் கருத்தையே எழுத முற்படுகிறார். அவர் கதைகளை அதிகம் வாசிப்பதில்லை என்பது அந்தச் சிறுகதைப் போட்டியை நடத்துபவர்களுக்கு எப்படித் தெரியும்? ஆயினும் அவருள்ளத்தில் உயிர்த்தெழுந்த விஷயக் கருவின் சாயலுள்ள கதைகள் முன்பு வெளிவந்திருக் கவுங் கூடுமாதலால் “தழுவல்” என்று இவரின் கதையைத் தள்ளிவிடலாம். இது நீதியாக மாட்டாது. ஏன்?

“சில நல்ல கருத்துக்கள் வெவ்வேறு நாடுகளிலே வெவ்வேறு சமுதாயங்களிலே தோன்றினாலும் அவை பெரும்பாலும் ஒரே சாரமுடையனவாய்க் காணப்படுகின்றன” என்று பலமொழி கூற்றவர் சிலர் சொல்லி வருகிறார்கள். ஆகவே தழுவல் என்ற தீர்ப்பு முற்றும் பொருத்தமாகுமா? ஆயினும், இப்படியான தழுவல் கைங் கரியங்களினால் இலக்கியக்களவு செய்து

புகழையோ பொருளையோ தேடிக்கொள்ளுகின்ற எழுத்தாளர்களும் சிலர் இருக்கக் கூடும். தாம் எழுதவேண்டும் என்ற ஆசைக்கும் போட்டியாளரின் நிபந்தனைகளுக்கும் இடையிலே அகப்பட்டுக் கொண்டு அம்பலவாணர் திண்டாடினார். இந்தச் சமயத்திலேதான் அயல்வீட்டு அருணாசலம் அங்கே வந்தார். இவர் கதைகளை வாசிப்பதில் புகழ்பெற்ற “புலி”. கண்ணிற்படுங்கதைகளையெல்லாம் வாசித்துக் களிப்படைவார். ஆனால், கதைகள் ஒன்றையுமே இதுவரை எழுதி அறியாதவர்.

வந்தவரிடம் தமது உள்ளத் துடிப்பை எடுத்துரைத்தார் அம்பலவாணர். அனைத்தையும் அமைதியாகக் கேட்ட அருணாசலம் சொல்கிறார் இந்தப் போட்டி நிபந்தனைகள் சட்ட நுணுக்கம் பொருந்தியவை. ஒருவரைப்போல வேறொருவர் சிந்திக்க மாட்டார்கள். சிந்திக்கவும் கூடாது என்றல்லவா நிபந்தனை கருதுகிறது. அல்லாமலும் உண்மையாகவே ஒருவர் தழுவல் கதை ஒன்றையோ மொழிபெயர்ப்புக் கதையொன்றையோ எழுதி அனுப்பிவிட்டார் என்று வைத்துக் கொள்வோம் அதனை நிச்சயமாகக் கண்டுபிடிக்க முடியுமா? அப்படியானால், இதுவரையிலே வெளிவந்த சிறுகதைகள் முழுவதையும் மத்தியஸ்தர் குழுவினர் வாசித்திருக்க வேண்டுமே! இயலக்கூடிய காரியமா இது? ஆனபடியால் மனச்சாட்சியை வைத்துக் கொண்டு புதிதாகவே கதையை எழுதுங்கள். வென்றாலும் தோற்றாலும் கவலை ஏற்படாது என்றார் அருணாசலம். “செய்த உதவியுடன் இன்னும் சிறிது உதவி செய்வீர்களா..?”

“என்ன உதவி வேண்டும் கூசாமற் கூறுங்கள்?”

“கருத்து நல்லதாக இருந்தாலும் அதற்கேற்ற சொற்களையும் உத்திகளையும் கையாண்டாலே விஷயம் கவர்ச்சிகரமாய் இருக்கு மாதலால் தரமான சில சொற்களையும் சொற் தொட்களையும் தயவு செய்து சொல்லுங்கள்” என்றார் அம்பலவாணர்.

“இது சிரமமான காரியமா! சொல்லுகிறேனே. கன்றுக்குட்டி, பளிச்சிட்டது, பிரமாதம், ஆலாய்ப்பறந்தான், நடந்து

கொண்டிருந்தான், இருக்கவே செய்கிறது, மலை விளக்கு, மோகனப்புன்னகை, கிளுகிளுப்பு, பேந்தப் பேந்த விழித்தான், தஸ்தாவேஜ், தூக்கிவாரிப்போட்டது, புரியாத புதிர், சதை வாடிந்து எலும்பெடுத்த, இப்படியான தொடர்களை வைத்து எழுதுங்கள், மேலும் நீங்கள் என்னிடம் கேட்காத இன்னொன்றையும் இப்போதே சொல்லிவிடுகிறேன். எழுதப்படும் பொருள், காதல் சம்பந்தமானதாயிருந்தால் பொதுஜன மதிப்பைப் பெறும். அல்லது “சாதியொழிப்பு”, “கடவுள் இருக்கிறாரா?”, “கைக்கூலி”, “பொதுஜன சேவைக்குப் பாராளுமன்றத்தில் புகவேண்டும்”, “சீதன வழக்கம்” என்பன போன்றவை களுள் ஒன்றைப் பின்னணியாகக் கொண்டு கதை அமைவது விரும்பத்தக்கது.” என்றார் அருணாசலம்.

நன்றிகூறி அவரை வழியனுப்பிவிட்ட அம்பலவாணர் “கன்னிக்கதை” என்ற தலைப்பெயருடன் தமது கதையை எழுதத் தொடங்கினார்.

ஈழநாடு, 02.01.1960

■■■

காதற் காற்சட்டை

யாழ்ப்பாணம் ஒட்டியுள்ள ஒரு பகுதி புறநகர் என்று சொல்லலாம். அதில் இரண்டு பரப்புக்காணி தென்னைகள் கமுகுகள் மாமரங்கள் ஓங்கி வளர்ந்திருக்கும் வளவு. ஒரு வீடு ஒரு மால் ஒரு அடுக்களை இந்த மூன்று வீடுகளும் ஓலைக்குடிசைகளாக இருந்தாலும் புனிதம் உடையவைகளாய் காணப்பட்டன

விரத காலங்களில் வீடுகளும் திண்ணைகளும் மெழுகப்பட்டிருக்கும் அழகே அலாதியானதுதான், பக்கத்திலுள்ள வீடுகளில் வசிக்கும் சில பெண்கள் சூட மெழுகிய இந்தத் திண்ணைகளிலே வந்து இருந்து கொண்டு புகழுவார்கள்.

“பத்தினி அக்கையின் வீடுகள், எங்கள் கல்வீடுகளிலும் பார்க்க குளிராகவும் கவர்ச்சியாகவும் இருக்கின்றன. இது பக்கத்து வீட்டாருடைய பாராட்டுரை.

அந்த வீடுகளிலே பத்தினி என்ற தாயும் பார்வதி என்ற மகளும் வாழுகின்றனர். பிறந்த காலத்திலே பத்தினி என்ற பெயரைப் பிதாமாதாக்கள் என்ன காரணத்தினால் வைத்திருப்பார்களோ தெரியவில்லை. ஆனால் இப்போது அவள் பத்தினியாகவே காலங்கழித்து வருகின்றாள்.

கலியாணஞ் செய்து இரண்டாண்டுகளுக்குள்ளே பார்வதி பிறந்தாள். பிறந்த சில மாதத்திலே பிதாவும் கண்மூடிவிட்டான். இரண்டொரு வருடங்கள் கழிந்தன. பத்தினியில் உடலழகை

யும், நற்குணத்தையும் கேள்விப்பட்ட சிலர் அவளை கலியாணஞ் செய்ய விரும்பினார்கள். வாழ்விழந்த உத்தியோகத்தார்களும் வலைவீசினார்கள். பிரமச்சாரிய வாலிபர்களும் அவளை விவாகஞ் செய்ய ஆசைப்பட்டனர். இவர்கள் எல்லோருக்கும் பத்தினியின் பதில் ஒன்றே ஒன்று தான்.

“அவர் இறந்து போய்விட்டாலும், என் உள்ளத்தில் இருந்து இறக்கவேயில்லை”

இது தான் பத்தினி மாதின் புத்திமொழி!

ஆனாலும் தாய் பத்தினி, ஏற்றுக்கொள்ளாத தத்துவம் மகள் பார்வதியிடம் சற்று விரிவாகவே காணத்தொடங்கிவிட்டது. அவள் படிப்பு ஏறஏற பாவாடையும் ஏறிக்கொண்டே வந்தது. தாய் துக்கப்பட்டாள். எவ்வளவோ சொல்லியும் மகள் கேட்க வில்லை.

“எத்தனையோ உத்தியோகப் பெண்பிள்ளைகள் இப்படித் தானே அம்மா உயரமாக சட்டை போடுகிறார்கள். காலத்துக் கேற்ற விதமாய் நாமும் நடக்க வேண்டும்” என்றாள் பார்வதி. தாய் பெருமூச்சு விட்டுக் கொண்டாள்.

உத்தியோகத்தார்கள் எது செய்தாலும் அது முன்மாதிரியாகக் கொள்ளப்பட்டு வருவதைப் பார்வதி மாத்திரமோ, பெருந்தொகையானவர்கள் அப்படித்தானே நம்புகிறார்கள்.

பார்வதி, ஆங்கில எஸ்.எஸ்.ஸி. சோதனையில் இரண்டு மூன்று முறை தவறிப் பின்பு சித்தியடைந்து விட்டாள். அன்று அவள் வீட்டில் ஒரு சிறு விழா நடந்தது என்று கூறலாம். பார்வதியின் அழகும் வயதும் அவளின் திருமணத்தை நினைவூட்டத் துவங்கிக் கொண்டிருந்தன. சோதனை பாசாகட்டும் என்று எண்ணியிருந்த தாய்க்கு மகளின் விவாகம் புதிய பிரச்சினை யாயிற்று.

வீடு வளவு, சில ஆயிரம் ரூபா, எஸ்.எஸ்.ஸி, பாஸ், தேசத்தான சிறுகதைகள்/263

அழகு இவைகளையெல்லாம் ஒன்று கூட்டி பத்தினி அக்கை, மூளையை பல திசைகளிலும் செலுத்தி யோசிக்கத் தொடங்கினாள்.

“உத்தியோக மாப்பிள்ளையின் கையிலே மகளை ஒப்படைக்கலாம் என்ற ஆசையும் மனதில் ஏற்பட்டதுண்டு. ஆனால் அது தான் தன்னுடைய முடிந்த முடிவாக அவள் கொள்ளவுமில்லை. சில இடங்களிலே இப்படித் துளாவி விசாரித்த போது இவர்களின் சீதன - ஆதனங்கள் தூரத்திலேயே நின்ற படியால் கலியாணம் ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை.

பார்வதியுடன் படித்த பல பெண்பிள்ளைகள் உத்தியோக மாப்பிள்ளை மாரைக் கலியாணம் செய்து கொண்டார்கள். இது பார்வதிக்கு ஒரு தூண்டுதலுமாயிற்று. நான் காற்சட்டை மாப்பிள்ளை யையே கல்யாணம் செய்வேன். என்று படிக்கிற காலத்திலே சும்மா விளையாட்டாக சகமாணவிகளிடம் சொல்லிய சத்திய வாக்கு இப்பொழுது அவளது ஆசைக்கு அரணாகவும் நிலை பெற்று விட்டது.

சின்னத்தம்பி என்பவன் பத்தினிக்கு மிகவும் தூரமான மருமகன் முறை உள்ளவன். நல்ல குணசாலி எஸ்.எஸ்.ஸி சித்தியடைந்தவன். “பஸ்” வண்டியிலே கொண்டெக்டர் வேலை செய்பவன். வேறு சிலரைப்போல கொட்டில்களிலே இருந்து பணத்தையும் மதியையும் பாழாக்காத நல்ல வாலிபன். தாய் தந்தையருக்கும் ஒரே மகன்.

மகளுக்கு இவனை மணம் பேசிவந்தாள் பத்தினி, பத்தினி பார்வதி வீடு வளவு எல்லாவற்றையும் சின்னத்தம்பி முன்னமே கொஞ்சம் அறிந்திருந்தவனாதலால் கலியாணத்திற்கு உடன் பட்டான்.

ஆனால் மகள் பார்வதியோ “காற்சட்டை மாப்பிள்ளை” என்ற சுலோகத்தை உச்சரித்தபடி அந்தக் கலியாணத்தை மறுத்து விட்டாள். இது தாய்க்கு பெரிய வேதனையை மூட்டிவிட்டது ஆயினும் சின்னத்தம்பி மற்றைய வாலிபர்களைப் போல 264/கவிஞர் மு.செல்லையா படைப்புகள்.

உணர்ச்சி வசப்படுகிற முரடர் வர்க்கத்தை சேர்ந்தவனல்லன்.

“அம்மா, என் விருப்பத்திற்கு மாறாக எவரையும் நான் கலியாணஞ் செய்யமாட்டேன், ஆனால் எங்கள் குடும்பத்திற்கு எந்தவிதமான வசையும் ஏற்படாமல் கண்ணியமாய் வாழ் வேன்”

இப்படி உறுதி உரை கூறி வந்தாள் பார்வதி. என்றாலும் தாய்க்கு இந்த உறுதி உரைகள் ஆறுதல் அளிக்குமோ? பத்தினி தான் வணங்கும் கோயில்களிலெல்லாம் மகளின் கலியாணத்தைப் பற்றியும் கண்ணீர் வடித்துக்கொண்டே வந்தாள்.

இக்காலத்திலேயே இலங்கை அரசாங்கம் 'பஸ்' பிரயாணத்தை தேசிய மயமாக்கியது. யாழ்ப்பாணத்திற் சேவை செய்த சின்னத் தம்பி கொழும்பிலுள்ள தலைமை நிலையத்திற்கு இடமாற்றம் செய்யப்பட்டான். அங்கே அவன் காற்சட்டை அணிய வேண்டிய சந்தர்ப்பமும் உண்டாயிற்று. இந்த விபரங்கள் யாழ்ப்பாணத்திலே பத்தினிக்கும் மகளுக்கும் எட்டிவிட்டன. பார்வதியின் மனதில் ஒரு கேள்விக்குறி தோன்றிவிட்டது. தாய்க்கு மகிழ்ச்சியும் ஏக்கமும் உண்டாயின. “சின்னத் தம்பியிடம் முகம் கொடுத்து எப்படிக் கேட்கலாம்” என்ற எண்ணம் பத்தினிக்கு பெருஞ்சுமையாகவே இருந்தது.

வழக்கம் போலவே பிள்ளையார் கோவிலில் வணங்கிப் பிரார்த்தித்துக் கொண்டு நல்ல ஒரு மனிதருக்குத் தபால் அனுப்பிக் கொழும்பிலேயே இக்கலியாணப்பேச்சை ஆரம்பித்தாள் பத்தினி. அங்கிருந்து பதிற்கடிதம் வரும் வரைக்கும் பத்தினியின் மனமானது சுவர்மணிக்கூட்டிலுள்ள ஆடுகுண்டு போல ஊசலாடிக் கொண்டிருந்தது. “சின்னத்தம்பி சம்மதித்து விட்டான்” என்ற பதிலும் வந்து விட்டது. தாய் பத்தினி அடைந்த மகிழ்ச்சிக்கு அளவேயில்லை. இந்தக்கடிதத்தை மகள் பார்வதியும் ஆனந்தமும் கூச்சமும் அடையலானாள். இதைத் தொடர்ந்து இங்கே சின்னத்தம்பியின் பிதாமாதாவுடனும் பேச்சுவார்த்தைகள் நடைபெற்றன. ஒரு வெள்ளிக்கிழமை

முற்பகல் 9 மணியளவில் திருமணப்பதிவுக்குரிய முகூர்த்தம் நியமிக்கப்பட்டிருந்தது. பெண் வீட்டிலே சகல ஆயத்தங்களும் நடைபெற்றன. சுற்றத்தவர்கள் சிலர் கூழ்ந்திருக்கின்றனர். விவாகப்பதிவு உத்தியோகத்தரும் வந்து விட்டார்.

மணிக்கூடு ஒன்பது, ஒன்பதே கால், ஒன்பது அரை மணியென்று காட்டிக்கொண்டுபோகிறது. மணவாளனோ அல்லது அவர்களின் இனத்தவர்களோ எவரும் அங்கு வரவேயில்லை. கூடியிருந்த சிலர் சந்தேகக்குறியுடன் இரகசியம் பேசவும் தொடங்கிகொண்டார்கள். பத்தினியின் கால்கள் நிலை கொள்ளாமல் அங்குமிங்கும் சுற்றியபடி திரிகின்றன. அவளுடைய வாடிய முகமானது படலைப்பக்கம் பார்க்கின்றது. “மாப்பிள்ளை வீட்டார் புறப்பட்டு வந்த வாகனத்தில் ஏதும் தடங்கல் ஏற்பட்டிருக்கலாம்” என்று எண்ணிய பத்தினி சிறிது தேறுதலும் அடைகிறாள்.

மணிக்கூடு பத்தேகால் மணியைக் காட்டிற்று. தபாற்காரன் ஒரு பார்சலை விரைவாகக் கொண்டு வந்தான். பார்வதியின் விலாசமே அதில் குறிக்கப்பட்டிருந்தது. தன்னுடன் படித்த பாடசாலைத் தோழிகள் ஏதும் பரிசுகள் அனுப்பியிருக்கலாம் என்ற ஆசையுடன் பார்சலைப் பிரித்தாள் பார்வதி. என்ன ஆச்சரியம். அதனுள் ஒரு சோடி புதிய அழகான காற்சட்டை இருந்தது. குண்டுசிகள் குத்தப்பட்டிருந்த ஒரு காகிதத் துண்டில் 'அன்பளிப்பு' க. சின்னத்தம்பி என்றும் இருந்தது.

பார்வதி அதை கையில் வைத்தபடி வெகுநேரம் பதுமைபோல நின்றாள்.

ஈழநாடு, 26.12.1966

காற்சட்டையும் வேட்டியும்

சீ! இவ்வளவு நேரமாகியும் பஸ் வரவில்லையே. அரசாங்கம் தேசிய மயமாக்கியபின்பு பஸ் பிரயாணம் மிகவும் சீரழிந்து விட்டது. அவசியமாகப் போகவேண்டுமென்று வந்தும் ஒரு மணித்தியாலம் வீணே தாமதிக்க வேண்டியதாயிற்று. நண்பர்கள் என்னை எதிர்பார்த்து ஏசியிருப்பார்கள். நான் வரவில்லையென்று நம்பிக்கொண்டு காரியத்தைக் தொடங்கி விட்டார்களோ?

அல்லது என்னைக் காத்துக் காத்து இன்னும் இருப்பார்களோ? ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லையே! வீடு திரும்பவும் மனமில்லை. அங்கே போகவும் முடியவில்லை. என்று கவலையுடன் சிந்தித்தபடி வீதி ஓரத்திலே எலும்புருக்கி மரத்தின் நிழலிலே நின்றார் காற்சட்டையணிந்த பிரயாணி ஒருவர்.

சனிக்கிழமைகளிலே எட்டுப் பத்துப்பேர் சேர்ந்து மாலை 4மணி தொடக்கம் பொழுது போக்குவதற்காகக் களியாட்டுக்கள் நடத்தி வருகிற உத்தியோகத்தர் திருக்கூட்டத்திலே, தம்மை மறந்து இந்தத் தரணியை மறந்து ஒரே இன்ப வெள்ளத்திலே மூழ்கிக் கிடக்கவேண்டிய இவர் 5 மணியாகியும் பஸ் கிடைக்க வில்லையே என்று தத்தளித்தார்!

பெரிய புகையிரத நிலையங்களில் அபாயத்தை அறிவிக்கும் சிவப்பு நிற விளக்குகளைப் போல அந்த எலும்புருக்கி மரத்திலே செந்நிறப்பூக்கள் பெருந்தொகையாக மலர்ந்தி

ருந்தன. அவைகளும் அவருடைய பிரயாணத்திற்குத் தாமதக் குறிப்புக் காட்டுவதுபோல் அபாய அறிவிப்பு செய்கின்றனவோ? அவரின் கண்கள் மேற்கு நோக்கி நோக்கி அலுத்துவிட்டன.

இந்த எலும்புருக்கி மரத்திற்கு 200 யார் தூரத்திலே தெருவோரத்திலே வேறொரு மரம் முக்கும் மொழியும் வளைவும் பொருக்கும் கொண்ட அந்தப் பூவரசு மரத்திலே ரண்டொரு கிளைகள் பசுமையாக இருந்தன. மற்றவை கருகிக் காய்ந்து விட்டன. மலட்டுத் தன்மை பொருந்திய சில குடும்பங்களில் பிறக்கின்ற பிள்ளைகள் வாடலாய் நோஞ்சலாய் இருப்பதுபோல் பூவரசின் பச்சைக் கிளைகளிலேயும் சிற்சில இலைகள் அங்குமிங்கும் கிடக்கின்றன.

ஆழ்ந்த சிந்தனையுடன் வேகமாக நடந்து வந்த ஒரு கிழவனார் அது ஒரு மரம் என்ற காரணத்தினால் நிழலும் இருக்கும் என்று நம்பி அதன்கீழே வந்து நின்றார். நிழலுண்டா என்று ஆராய்வதற்கு எங்கேயோ ஒடிக்கொண்டிருந்த அவரது சிந்தனைவேகம் இடங்கொடுக்கவில்லை. அந்த மரத்திற்கும் அவருக்கும் ஏறத்தாழ ஒரே வயதுதான் இருக்கும். முழந்தாளின் கீழே சிறிது இறங்கிய நாலுமுடி வேட்டி. அது அவிழ்ந்து விழுந்து விடுமோ என்று பயந்து அரையைச் சுற்றி இறுக்கியதுபோன்ற சால்வைக்கட்டு. நாலு ஐந்து மாசங்கள் “சவுளக்கத்தி” படாத முகம்! எலுமிச்சங் காயளவான குடுமி. இந்தக் கோலத்துடன் அவரும் பஸ் வண்டியை எதிர்பார்த்து நிற்கிறார். கால்மணி அரைமணி முக்கால்மணி என்று காலமும் வளர்கிறது. அவருடைய மனத்துடிப்பும் வளருகிறது.

“ஐயோ மகளே, நீ என்ன பாடுபடுகிறாயோ பிரசவ வேதனையுடன் உன் புருசன் உன்னை ஆறுமாசக் கெற்பத்தில் விட்டுச் செத்த கொடிய கவலையும் சேர்ந்து உன்னைச் சுட்டு வருத்த நீ எப்படித் துடிக்கிறாயோ? பாழாய்ப்போன பஸ் இன்னும் வரவில்லையே! இளம் வயசென்றால் ஓடி நடந்தாயினும் வந்திருப்பேனே. இந்தப் பஸ் வருமுன் அந்த நாளிலே நடந்து

பழகிய என் கால்கள் இருந்தாலும் பஸ் வருமென்ற நம்பிக்கையால் நேரத்தைப் போக்கிவிட்டேனே! அல்லாமலும் கவலையான இந்த நேரத்திலே நடக்கவுங் கால்கள் தடுமாறுகின்றன. என்ன செய்யலாம்! தாமரைஇலையிலே பட்ட தண்ணீர்போல் மனம் தத்தளிக்கிறதே! செல்வச்சந்நிதி முருகா! நீதான் அந்த ஏழைக்கு உதவி!!

தனது மகளை முதற் பிரசவத்திற்காக ஒரு வைத்தியசாலை யிலே விட்ட இம்முதியவர் அப்பெண்ணுக்கு அவசியமான விசேஷமருந்து ஒன்று பட்டணத்திலே வாங்குவதற்கு 25 ரூபா தேவையென்று டாக்டர் சொல்லியபடியால் தம் வீட்டிற்கு வந்தார். அயலிலுள்ளவர்களிடம் கடனாகப் பணங் கேட்டு அலைந்தார். கிடைக்கவில்லை! கடைசியாகத் தமது கடுக்கண் கள் இரண்டையும் கழற்றி அடகு வைத்துவிட்டுக் காசை வேட்டித் தலைப்பிலே முடிந்து இடுப்பிலே சொருகிக் கொண்டு வேகமாக வந்து பஸ்ஸைக் காத்து நிற்கிறார்.

தூரத்திலே ஒரு பஸ் வருகிற குறி தோன்றிற்று. மகள் சுகமாகப் பிள்ளை பெற்று விட்டதுபோன்ற ஒரு பூரிப்பு! கால் மைல் தூரத்திலே பஸ் வந்துவிட்டது. காசு முடிச்சை ஒரு கையால் இறுக்கிப் பிடித்தபடி, அப்போது தொடக்கம் மற்றக்கையால் பஸ்ஸை நிறுத்துஞ் “சைகையை” யைக் காட்டத் தொடங்கி விட்டார்! பிரயாணிகள் நெருங்கி நிறைந்த அந்தப் பழைய வஸ்வண்டி, நிதி நெருக்கடி நிறைந்த அரசாங்கத்தைப் போல இயங்கிக் கொண்டு வந்தது!

10-12 யாருக்குள்ளே பஸ் வந்துவிட்டது. கிழவனார் ஓரத்திலிருந்து 3-4 அடி முன்னேறித் தாவிப் போய்க் கைமுழுவதையும் நீட்டித்தடுத்தார். என்ன ஆச்சரியம்! பஸ் நிறுத்தப்படவில்லை. இடமில்லை என்ற கருத்திலே கண்டக்டர் கையை அசைத்துக் காட்டினார். கிழவனார்க்கு இடி விழுந்தது போலிருந்தது!

அடுத்து எனும்புருக்கி மரத்தின் கீழே நின்ற காற்சட்டைக்காரன் கைதட்டித் தடுத்தான். “நெருக்கடி யானாலும் ஐயாவை ஒரு மாதிரிப் போட்டுக்கொண்டு வா? என்று சாரதி கூறினான். அவரும் உள்ளே நுழைந்தார்! இந்த அநியாயத்தைக் கண்டதும் கிழவனுக்குண்டான கோபமும் ஆத்திரமும் கடல்போலப் பொங்கி எழுந்தன. ஏதோ எல்லாம்எண்ணி எண்ணித் துடித்தார். கடவுளே வெளி வேஷத்தை மதிக்கும் இந்த உலகத்திலே ஏழைகளுக்கு இடமில்லையோ என்று பெருமூச்சு விட்டார்! செய்வதின்னதென்றே அவருக்குத் தெரியவில்லை. மகளின் வேதனைக் குரல் காதில் கேட்பது போன்ற ஒரு பிரமை. அவரைக் கௌவிப் பிடிக்கின்றது! சந்நிதி முருகா என்று கூறிய படி ஒரு விதக் கிறுதியடைந்து நிலத்திலே குந்தி விட்டார்!

சற்று நேரத்தினுள்ளே ஒரு மோட்டார்க் கார் தூரத்திலே வேகமாக ஓடி வந்தது. கிழவனார் வீதியின் நடுவில் போய்க் கும்பிட்ட கையுடன் நின்று அதைத் தடுத்தார். கிளீச் என்ற சத்தத்துடன் கார் நின்றது. சாரதி கிழவனை விசாரித்தான். முதியவர் கண்ணீர் சொரிந்தபடி தடுமாறிய சொற்களால் விஷயத்தை வெளியிட விரும்பினார். தேகம் நடுங்கிற்று! சாரதிக்கு அவருடைய நிலைமை விளங்கி விட்டது. பெரியவரே ஏறு என்றான். மாண்டவன் மீண்டதுபோன்ற மகிழ்ச்சியுடன் கிழவனார் உள்ளே ஏறி ஓடுங்கி யபடியே ஆசனத்திலிருந்தார். முருகா என்று வாய் முணுமுணுத்தது. சாரதியை பாராட்டிப் பேச எண்ணினார். அவருடைய வறண்ட நாக்கு பேச இடந்தர வில்லை. மனமெல்லாம் மகளிடமும் சந்நிதிகோவிலிலும் மாறிமாறிச் செல்கின்றன. வைத்தியசாலையின் வாசல் சமீபிக்கின்றது. காசமுடிச்சை அவிழ்த்தபடி தம்பிக்கு எவ்வளவு என்று அடிக்குரலால் கேட்டார் கிழவனார். கார் நின்றது. ஒன்றும் வேண்டாம் மகளைப் போய்ப் பார்ப்பா என்று சாரதி சொல்லி இறக்கிவிட்டுப் பறந்தார். கிழவனார் காதை மகளிருக்கும் அறைப்பக்கம் திருப்பி மூச்சையும் கொஞ்சம் அடக்கியபடி நடக்கிறார். கால்கள் பின்னித் தடுமாறுகின்றன. எண்ணக் குவியல் நெஞ்சில் நிரம்புகிறது. அறையைக்

கிட்டுகிறார். ஆரவாரம் ஒன்றையும் அறிய முடியவில்லை. மகளைப் பராமரித்த கிழவியையும் வெளியில்காணவில்லை. உணர்வற்ற சூனிய நிலையிலே அறைக்கதவைத் திறந்தார். ஆண்பிள்ளை தொட்டிலிலே கிடக்கிறது. அப்பு வந்துவிட்டியே பேரனைப் பார் என்றாள் மகள். மாண்ட மருமகள் மீண்டதான உணர்ச்சியுடன் பிள்ளையைக் கொஞ்சிவிட்டு முருகா என்ற மெல்லோசை வெளியே வர நிலத்திலே சுவரோடு சாய்ந்து நெடுமூச்சு விட்டபடி இருந்தார்.

■■■

கட்டுரைகள்

தமிழும் சான்றோரும்

இருபதாம் நூற்றாண்டுத் தமிழன் சி. சுப்பிரமணிய பாரதியார்

தோற்றுவாய்

இந்நிலவுலகமானது மக்கள் உயிர் வாழ்வதற்கு ஏற்ற நிலைமையை எய்தியதொன்று, இந்து சமுத்திரத்துள் மூழ்கிக் கிடக்கும் தரைப் பாகமும் (லொஸ்ற் லெமுறியாவும்) அதனோடு தொடர்புற்று விளங்கும் தென்னிந்திய நாடுமே ஆதிமனிதர் உறைந்த நிலப்பாகமாய் இருந்தனவென்று தொல்லுயிர் நூல்வல்லார் சொல்லா நிற்பர். ஒரு சாரார் மத்திய ஆசியாவினின்றும் இங்குப்போந்த மக்களாலேயே இந்திய தேசம் குடியேற்றமுற்றதென்பர். எங்ஙனமாயினும் இமயமுதற் குமரியீறாக கிடக்கும் எம் இந்திய நாடு பல்லாண்டுக்கு முன்னரேயே சீர்திருத்த முற்றுத் திகழ்ந்து வருகின்றதென்பது வரலாற்று நூல்வல்லார் துணிபாகும்.

இங்ஙனம் நாகரீகமுற்ற மக்களுள் அறிவான் மிக்க பெரியார் பலர் அரிய பெரிய பொருட்களையெல்லாம் தொகுத்துச் செய்யுள் வடிவமாக யாத்துத் தம்வழித்தோன்றிய எமக்குப் பெரியதொரு நூல் நிதியம் உதவி அருளினர். அவற்றுட் பல இறந்துபட்டனவாயினும் சிலவற்றை நாம் இன்றும் நுகர்ந்து இன்புற்று வருகின்றோம். எனவே பண்டைக்காலந் தொடக்கம் கவியாக்கும் வன்மை இந்திய மக்களிடையில் ஒரு சாதாரண தர்மமாகவே நிலவிவருகின்ற தென்பதூஉம் கவிவடிவிற் சொல்லப்படும் விஷயங்கள் எளிதில் ஞாபிக்கப்பட்டு மக்கள் உள்ளத்தில் உறைந்து நிற்கும் பெற்றியன என்பதே இப்

பெரியார்கள் கருத்தென்பதூஉம் உணர்க. இவ்வாறு செய்யுள் செய்தாருள்ளும் கருவில் திருவுடையராய்க் கவி இயற்றினாரு முளர். அஃதன்றிக் “காரிகை” கற்றுக்கவி பாடினாருமுளர். இத்திற மிரண்டினுள், கருவில் திருவுடையராய் - காலத்தான் மிகப் பிற்பட்டவராய் - அடிமைச் சேற்றில் ஆழ்ந்துகிடக்கும் பாரததேசமும் (சிறப்பாகத் தமிழ்நாடும்) கோணிலை திரிந்தமை யால் தன் மேனிலை திரிந்த நந் தமிழ் மொழியும் ஒருங்கே செய்த தவமைந்தராய் அவதரித்தனர் நமது சுப்பிரமணிய பாரதியார்.

வரலாற்றுச் சுருக்கம்

இவர் 1882-ம் ஆண்டிலே எட்டயபுரத்திலே அந்தணர் குலத்திலே சின்னச்சுவாமி ஐயருக்கோர் அருமைந்தராய்ப் பிறந்தனர். ஐயர் தமது முதன் மனைவியார் இறந்தமையில் மறுதிருமணம் புரிந்து ஓர் ஆண் மகவையும் ஒரு பெண்குழந்தையையும் பெற்றனர். முதற் பாரியிடத்திலேயே கவிமாரி பொழிந்த நம் பாரதியார் தோன்றினார் எனவறிதல் வேண்டும். “பாரதி” என்பது “ஐயர்” “சர்மா” என்றாற் போல்வதோர் அந்தணர்குலப் பெயராமென்க. சின்னச்சுவாமி ஐயர் “யந்திரத்தொழிலாற் பொருளீட்டலாம்” என எண்ணிப் பல யந்திரங்களைத் தருவித்து ஈற்றில் தம் முதற் பொருளுமிழந்து துன்புற்றனர். சில வருடங்கள் சென்ற பின் அவரும் இறந்தனர். ஆதலில் பாரதியார் மேனாட்டிற் கல்வி கற்க போவதாகிய எண்ணமும் ஒழிந்துபட்டது. சிற்றன்னை மக்கள் இருவரும் சிறுவயதுடையராயினர். ஆகவே குடும்பக் கவலை அவரை இளமையிலேயிறுகப் பிணித்துக் கொண்டது. சில ஆண்டுகள் போக அவருக்குத் திருமணமும் பொருந்தி விட்டதென்பர்.

பொருளில்லாக் கவலையும் ஒருமித்து உயர்கலை கல்லாக் கவலையும் இவரை வாட்டின. “விளையும் பயிரை முளையிலே தெரியும்” என்பது போல் நமது பாரதியார் தமது பிள்ளைமைப் பருவத்திலேயே தெள்ளு தமிழ்க்கீதங்கள் பாடுவார். யாவரும் சிரிக்குமாறு விகடவார்த்தைகள் விளம்புவார். எட்டயபுர மன்னர் இவரைத் தம் மாளிகைக்கழைத்து, இவரது இன் மொழிகேட்டு

மகிழ்வார். பாரதியாரின் உள்ளத்தின் வளத்திற்கேற்ப உடல் வளமின்றி இருந்தமையைக்கண்ட அரசன் அவர்மீதுற்ற ஆரா அன்பினால் அவரை நோக்கி “தம்பீ! உமது உடம்பு மிக மெலிந்து விட்டது. பசியிருந்தாற்றான் வயிறாற உண்ணுதலாகும். நீர் பூரணாதிலேகியம் உபயோகித்தால் ஒருபோது சோறு சமைக்கும் பாணையையே உண்ணல் வேண்டியும் வரும்” என விகடமாய் கூறி அம்மருந்தை உண்பித்தனர். பாரதியார் உடம்பும் சிறிது செழுமையுற்றது. சில காலஞ்சென்ற பின் 1901-ம் ஆண்டு காசியம்பதிக்கு சென்று அலகபாத்து நகரத்தில் விளங்கிய பல்கலைக் கழகத்திலே சமஸ்கிருதமும் ஆங்கிலமும் கற்றார். ஹிந்தி பாசையிலும் வல்லுநரானார். கற்ற காலங்களிலே வகுப்புப் பாடங்களில் அவர் கருத்துச் செல்வதில்லை. கல்லூரியிலும் விகடச் செய்யுளும் வசனங்களும் எழுதி வகுப்பில் அண்மையில் இருக்கும் மாணாக்கனிடமளிப்பார். உடனே அவை அவ்வகுப்பு எங்கும் பரந்து பெரும் சிரிப்பினை ஆக்கும். ஆசிரியர் இந்நகைப்பினை அறிந்து ஆராய்ச்சி செய்வதற்கிடையில் வகுப்பை விட்டு மெல்ல அகன்றிடுவார். வீட்டுப்பாடங்களை அவர் மீட்டுமறியார் இவ்வாறு படித்தும் பிரவேச பரீட்சையில் முதன் மாணவராய்ச் சித்தியெய்தினர். அடுத்து வரும் F. A வகுப்பிலே சிலநாட் கற்று வருங்கால் தொன்றுதொட்டே புலவர்களைப் பீடிக்கும் வறுமையானது தன் மரபு வழுவாது இவரையும் பீடித்துக் கொண்டமையால் தம் ஊருக்கு மீண்டனர்.

அக்காலத்தில் தமிழ் நாட்டு மக்களிடத்துத் தேசாபிமானம் பாஷாபிமானம் என்பன குன்றிக்கிடத்தலையும் அடிமை வாழ்க்கையால் எண்ணிறந்த ஏழைமக்கள் பசிப்பிணி வாய்ப்பட்டு வருந்துவதையும் ஆங்காங்குப் பெருந்தோட்டங்களில் அதிபர்களால் நெருக்குண்டும் அரை வயிறு சோறுண்டும் துயர் பெருக்குண்டும் கண்ணீர் சொரிவதையும் அறிந்து மனமுருகி, உருகிக்கற்போர் உள்ளத்தில் அபிமானம் பொங்கிப்பொங்கி எழும்புமாறு அரிய தேசிய கீதங்கள் பாடினார். சில காலம் ஒரு பத்திரிகையின் ஆசிரியராய் இருந்து அரிய கட்டுரைகளும் வெளியிட்டனர். தேசிய கீதங்களேயன்றி

வேறு சில நூல்களுக்குச் செய்தனர். இத்தகைய பெருந்தகையார் 1921-ம் ஆண்டு செப்ரெம்பர் மாதம் 14-ம் திகதி 39-வது வயதில் அந்தோ! நம் தமிழ் ஆரணங்கு அருந்துயர் கொள்ள இம்மண்ணிலக வாழ்வை விட்டு நீங்கினார்.

புகழ்ப் பேறு

அடைமொழியின்றி வேந்தனென்றால் அஃது இந்திரனையும் “நாவலர்” என்றால் அது ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறுமுகநாவலரையுங் குறிப்பதுபோன்று பாரதியென்றால் அது நமது சுப்பிரமணிய பாரதியையே குறிப்பதாகும். இவரது தேசியப் பாடல்களால் தமிழ்நாடு கண் விழிப்பெய்தியதென்பது “தமிழ்நாட்டாரைத் தட்டி எழுப்பிய தேச பக்த கவி” என்று அறிஞர்களால் புகழ்ந்து கூறப்பட்டவாற்றான அறியலாகும். மேலும் பழந்தமிழ் நூல்களையும் பாரதியார் நூல்களையும் ஒருங்கே வைத்துற்று நோக்கின் அவை இரண்டு வகுப்பில் அடங்குவனவாம். முன்னையன இலக் கண இலக்கியங்களாய், சமய சாஸ்த்திரங்களாய், இதிகாச புராணங்களாய் தோத்திர நூல்களாய் இன்ன பிறவாய் ஒன்றோடொன்று தொடர்புற்று பழந்தமிழ் நூல் எனக் கூறப்படும். ஆனால் இந்த இருபதாம் நூற்றாண்டில் விளக்கிய தமிழனாகிய பாரதியின் தேசிய நூல்களோவெனில், பண்டை நூல்களில் யாண்டுங் கண்டறியாப் புதுப்பொருட்கள் பொதிந்தனவாய்ப் படிப் போர்க்கும் கேட்போருக்கும் புத்துணர்ச்சியும் அபிமானமும் ஊட்டுவனவாய்ப் “புதுத்தமிழ் இலக்கியம்” என்று இக்கால அறிஞராற் பாராட்டப்பட்டுள்ளன.

கவிப் பெருமை

தமிழ் நாடு தேசிய உணர்ச்சி இன்றியும் பாஷாபிமானங் குன்றியும் இருந்த அந்நாளில் காலமறிந்து அக்காலத்திற்கு இன்றியமையாதன இவை என உணர்ந்து இனிய தேசிய கீதங்கள் பாடி மருண்ட மனத்தினரைத் தெருண்ட அறிவினராக்கிய உயர் தனிப்பெருமை நமது வரகவி பாரதியாருக்கே உரியதாகும். இசைகேட்டு உருகாதார்

யாருமில்லை, விலங்கு முதலியனவும் உருகினவெனப் பெரிய புராணம் கூறும். எமது தோத்திர நூல்கள் பல இசைத் தமிழாதலுங் காண்க. ஆதலால் பாரதியார் இசைத்தமிழிலும் தமது உயரிய கருத்துக்களை வெளியிட்டுத் தமிழ் நாட்டை உருக்கினர். தமது கீதங்களை உரிய பண்ணோடும் அவர் பாடும் போது கேட்போர் “குழலோசை கேட்ட பாம்புபோல மயங்கி பரவசப்பட்டு நிற்பர்” என சொல்லுகின்றனர் அறிந்தோர்.

சேக்கிழார் பிள்ளைத்தமிழில் அவரது பாடற்பெருமையைப் பற்றிக் கூற வந்த ஆசிரியர் மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள். “தெய்வமணக்கும் பாடலெலாம்” என ஓரிடத்துப்புகழ்ந்துரைத்தனர். ஆனால் பாரதி பிள்ளைத்தமிழ் எனப்படும் நூல் இயற்றி அவர் பாடற் (தேசிய கீதப்) பெருமையை ஆண்டுக் கூறப்புகின் “புதுமை மணக்கும் பாடலெலாம்” என்றாயினும் “அபிமானம் மணக்கும் பாடலெலாம்” மென்றாயினும் “முத்தி மணக்கும் பாடலெலாம்” என்றாயினும் குறிப்பிடுதல் சாலவும் பொருத்த முடையதாகும். (முத்தி-விடுதலை)

தமிழ் மொழி அபிமானம்

பன்மொழிப் புலமை சான்ற நம் பாரதியார்,

“யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ் மொழிபோல்
இனிதாவ தெங்குங் காணோம்
பாமரராய் விலங்குகளாய் உலகனைத்தும்
இகழ்ச்சி சொலப் பான்மை கெட்டு
நாமமது தமிழரெனக் கொண்டிங்கு
வாழ்ந்திடுதல் நன்றோ? சொல்லீர்
தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெலாம்
பரவும்வகை செய்தல் வேண்டும்.”

என வாய் மலர்ந்து தமிழராய்ப் பிறந்தும் நம் தாய்மொழி கல்லாதார் இழிவினை இடித்துரைத்துத் தம் உள்ளத்தில் ஓங்கிய அபிமானத்தை வெளியிட்டனர்.

செந்தமிழிற் செவ்விய நூல் அருளிணார் பலராயினும்
 அவருள்ளே அணிபல நிரம்ப அருங்கவி இயற்றிக் காவிய
 உலகின் தலைமை எய்திய கம்பரையும் முப்பாலில் நாற்
 பொருள் பயக்கும் முதனூல் செய்து நீதி நிறைவால்
 உலகப்பொதுமறை ஆக்கியத் தெய்வத் திருவள்ளுவரையும்
 நீதி வழுவா நெறியினையும் அந்நெறி தவறினால் எய்தும்
 நிலைமையினையும் ஒருங்கேயமைத்து அவையிற்றை
 யெல்லாம் தமிழ் நாட்டில் நிகழ்ந்த சரித்திரவாயிலாக காட்டிக்
 கவிநயமும் நீதி நெறியும் ஆங்காங்கு பொருந்தக்கூறி
 முத்தமிழ் நூல் செய்த இளங்கோ அடிகளையும் தம் வாயார
 வாழ்த்தித் தமிழ்மீது தாம்கொண்ட பெரு வேட்கையை
 யாவருக்கும் ஊட்டும் வண்ணம்,

“யாமறிந்த புலவரிலே கம்பனைப்போல்
 வள்ளுவர் போல் இளங்கோவைப்போல்
 பூமிதனில் யாங்கனுமே பிறந்ததில்லை
 உண்மை வெறும் புகழ்ச்சியில்லை
 ஊமையராய்ச் செவிடர்களாய்க் குருடர்களாய்
 வாழ்கிறோம் ஒரு சொற் கேளீர்
 சேமமுற வேண்டுமெனில் தெருவெல்லாம்
 தமிழ் முழக்கம் செழிக்கச் செய்வீர்.”

எனப் பெருமுழக்கம் புரிந்து பிறிதோரிடத்தில்,
 “கம்பன் பிறந்த தமிழ்நாடு.” என்றும்,

“வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கே தந்து
 வான்புகழ் கொண்ட தமிழ் நாடு - நெஞ்சை
 அள்ளுஞ் சிலப்பதிகாரமென்றோர் மணி
 ஆரம் படைத்த தமிழ்நாடு.”

என்றும் அம்மூவர் தமிழையும் விழுங்கி மொழிந்தனர்.
 இப்பாடல்களில் “உலகினுக்கே” எனவும் “அள்ளும்” எனவும்
 இரண்டு நன் மொழிகள் புணர்த்திக்கூறிய பாரதியின்
 கவிநயமும் சிந்திக்கற் பாலதே.

“உள்ளத்தில் உண்மையொளியுண்டாயின்
வாக்கினிலே ஒளியுண்டாகும்
வெள்ளத்தின் பெருக்கைப் போற் கலைப்பெருக்கும்
கவிப்பெருக்கும் மேவுமாயின்
பள்ளத்தில் வீழ்ந்திருக்கும் குருடரெலாம்
விழிபெற்றுப் பதவி கொள்வார்
தெள்ளற்ற தமிழமுதின் சுவைகண்டார்
இங்கமரர் சிறப்புக் கண்டார்.”

இப்பாட்டில் அந்நாளிலே தமிழ் நாட்டு மக்களது தமிழ்க்கல்வித் தகுதியினைக் குறிப்பால் உணர்த்தி நான்காமடியில் தமிழ் முதின் பெருமையினையும் எடுத்துக்கூறியமை ஆராயத் தக்கன. இனி, தத்தம் தாய்மொழி அபிமானமுடையார் சிலர் தம் மொழியிலே “சகல சாத்திரங்களுமுண்” டெனப் பொய்கூறிப் பெருமிதங்கொள்வர். ஆனால் நமது பாரதியாரெனிலோ அப்பெற்றியினரல்லர் அவர் தம் நூலில்,

“பிறநாட்டு நல்லறிஞர் சாஸ்திரங்கள்
தமிழ்மொழியிற் பெயர்த்தல் வேண்டும்
இறவாத புகழுடைய புதுநூல்கள்
தமிழ்மொழியி லியற்றல் வேண்டும்
மறைவாக நமக்குள்ளே பழங்கதைகள்
சொல்வதிலோர் மகிமை இல்லை
திறமான புலமைஎனில் வெளிநாட்டார்
அதை வணக்கஞ் செய்தல் வேண்டும்”

என உண்மையை வெளிப்படுத்தி,

“புத்தம் புதிய கலைகள் - பஞ்ச
பூதச் செயல்களின் நுட்பங்கள் கூறும்
மெத்த வளருது மேற்கே - அந்த
மேன்மைக் கலைகள் தமிழினில் இல்லை
“சென்றிடு வீரெட்டுத்திக்கும் - கலைச்
செல்வங்கள் யாவுங் கொணர்ந்திங்குச் சேர்ப்பீர்”

என ஏவி இக்காலத்திலே தமிழ்மகனொருவன் தன் அன்னை மொழிக்கு ஆற்ற வேண்டிய அரும்பணி இதுவென எடுத்துரைத் தனர்.

தேசிய உணர்ச்சி

இவர் பாடல்களில் எல்லாம் தமிழ்மொழி அபிமானம் எவ்வளவு ததும்புகின்றனவோ அவற்றை எல்லாம் கடந்து தேசாபிமானம் வீறிட்டெழும்புவதை பாரக்கக் காணலாம். தாய்நாட்டு வீழ்ச்சிக்கு காரணமென்னவென நாடி, அதன் மீட்சிக்கு ஏது எதுவெனத் தேடி உணர்ந்த வரகவியார்,

“ஜாதி மதங்களைப் பாரோம்- உயர்
ஜன்மமித் தேசத்தில் எய்தின ராயின்
வேதிய ராயினு மொன்றே- அன்றி
வேறு குலத்தின ராயினு மொன்றே
ஈனப் பறையர்க ளேனும்- அவர்
எம்முடன் வாழ்த்திங் கிருப்பவ ரன்றோ
சீனத்த ராய்விடு வாரோ- பிற
தேசத்தர் போற்பல தீங்கிழைப் பாரோ
ஒன்றுபட்டா லுண்டு வாழ்வே - நம்மில்
ஒற்றுமை நீங்கி லனைவர்க்குந் தாழ்வே”

என சாதி மத சமரசமே தேசவிடுதலைக்கு முதற்கருவியென மொழிந்தனர். இதுவே ஏனைய இக்காலத் தொண்டரது கருத்தாத லுந் தெளிக.

மேலும், பொதுநலனை நோக்காது சுயநல இச்சைபூண்டு உத்தியோக மோகத்திற் சிக்கித் தேசிய தொண்டர்களைப் பழித்து வைக்கோலிற் படுத்த கணங்களை ஒப்ப வாழ்கின்றார் களைத் தெருட்டுமுகத்தால்,

“வீரசுதந்திரம் வேண்டினின்றார் பின்னர்
வேறொன்று கொள்வாரோ? என்றும்
ஆரமுதுண்ணுதற் காசை கொண்டார்களில்

அறிவைச் செலுத்துவாரோ?”

“விண்ணி லிரவிதனை விற்றுவிட் டெவரும் போய்
மின்மினி கொள்வாரோ?
கண்ணிலு மினிய சுதந்திரம் போனபின்
கைகட்டிப் பிழைப்பாரோ?”

“மண்ணிலின் பங்களை விரும்பிச் சுதந்திரத்தின்
மாண்பினை யிழப்பாரோ?
கண்ணிரண்டும் விற்றுச் சித்திரம் வாங்கினாற்
கைகொட்டிச் சிரியாரோ?”

என்று சுதந்திரத்தின் பெருமையை நன்கு விளக்கினார்.
இதந்தரு மனையை நீங்கி இடர் மிகு சிறைப்பாட்டாலும்சுதந்திர
தேவி தன்னைத் தொழுதிடல் மறவாத் தொண்டராகிய
பாரதியார்,

“அம்மை யுன்ற னருமை யறிகிலார்
செம்மை யொன்றிழி தொண்டினைச் சிந்திப்பார்
இம்மையின்பங்க ளெய்துபொன்மாடத்தை
வெம்மையார்புன் சிறையெனவேண்டுமே”

“மேற்றிசைப் பல நாட்டினர் வீரத்தாற்
போற்றி நின்னைப் புதுநிலை யெய்தினர்
கூற்றினுக் குயிர் கோடி கொடுத்தும்நின்
பேற்றினைப் பெறுவேமெனல் பேணினர்”

என மேல்நாட்டார் சுதந்திரம் பெற்ற வாறும் கூறி, “என்று
தணியுமிச் சுதந்திர தாகம்” என்று பெருவேட்கையுற்று நாட்டு
விடுதலைக்காகச் செய்ய வேண்டிய கைத்தொழில்களையும்
“தொழில்” என்னுந் தலைப்பின்கீழ் எடுத்தோதினர். சுயராச்சிய
தாகமுற்ற ஓர் இந்தியனுக்கு ஆங்கில உத்தியோகத்த
ரொருவர் கூறுவதாக,

[“மாடுதின்னும் புலையா” என்ற வாய்பாட்டில் (மெட்டில்)]

“தொண்டுசெய்யு மடிமை உனக்குச்
சுதந்திர நினைவோடா
பண்டு கண்டதுண்டோ அதற்குப்
பாத்திர மாவாயோ?”

“ஜாதிச் சண்டை போச்சோ உங்கள்
சமயச் சண்டை போச்சோ
நீதிசொல்ல வந்தாய் - கண்முன்
நிற்கொணாது போடா”

“அச்ச நீங்கினாயோ அடிமை
ஆண்மை தாங்கினாயோ?
பிச்சை வாங்கிப் பிழைக்கும் - ஆசை
பேணுத லொழித்தாயோ?
“வெள்ளை நிறத்தைக் கண்டால் - பதறி
வெருவலை ஒழிந்தாயோ?
உள்ளது சொல்வேன்கேள் - சுதந்திரம்
உனக்கில்லை மறந்திட்டா.”
“சேனை நடத்துவாயோ தொழும்புகழ்
செய்திட விரும்பாயோ ?
ஈனமான தொழிலே உங்களுக்கு
இசைவதாகும் போடா”

“கப்பலேறுவாயோ? அடிமை
கடலைத்தாண்டுவாயோ?
குப்பை விரும்பும் நாய்க்கே அடிமை
கொற்றத் தவிசுமுண்டோ?”

என்று ஆங்காங்கு அன்னார் கூறும் வசைமொழிகளை
யெல்லாம் கோவைப்படுத்தி அழகுறக் காட்டி எம்மக்களிடையிலே
பேரபிமான மூட்டி நிறற்றல் சுவையப்படுதொன்றாகும்.

பாரதியின் வீரமொழிகளுள்ளே தலைமை பெற்று விளங்குவ
தாகிய மேல்வருஞ் சம்பாசனை உள்ளுந்தோறும் உயர்ந்த
தேசிய எழுச்சியை நாட்டுந் தன்மைய தென்பது சிறிது சிந்திப்

பார்க்குத் தெற்றென விளங்கும். மாதிரிக்கு இரண் டொன்றை
இங்கு தருகின்றோம்.

ஆங்கிலேயன்

நாட்டிலெங்கும் சுதந்திர வாஞ்சையை
நாட்டினாய் - கனல்- மூட்டினாய்
வாட்டியுன்னை மடக்கி சிறைக்குள்ளே
மாட்டுவேன் - வலி - காட்டுவேன்

தேசபக்தன்

சொந்த நாட்டிற் பார்க்க கடிமைசெய்தே
துஞ்சிடோம்- இனி- அஞ்சிடோம்
எந்தநாட்டினு மிந்த அநீதிகள்
ஏற்குமோ- தெய்வம்- பார்க்குமோ

ஆங்கிலேயன்

சுட்டுவீழ்த்தியே புத்தி வருந்திடச்
சொல்லுவேன்- குத்திக்- கொல்லுவேன்
தட்டிப்பேசுவோ ருண்டோ சிறைக்குள்ளே
தள்ளுவேன்- பழி- கொள்ளுவேன்

தேச :- சதையைத் துண்டாக்கினு முண்ணெண்ணம் சார மோ-
ஜீவன் ஓடுமோ இதயத்துள்ளே யிலங்கு மஹா பக்தி யேகுமோ-
நெஞ்சம் வேகுமோ.

ஆங்:- கோழைப்பட்ட ஜனங்களுக்குண்மைகள் கூறினாய்-
சட்ட- மீறினாய் ஏழைப்பட்டிங் கிறத்த விழிவென்றே பேசினாய்-
வீரம்- பேசினாய்.

தேச:- பொழுதெல்லா மெங்கள் செல்வங் கொள்ளைகொண்டு
போகவோ, நாங்கள்- சாகவோ அழுதுகொண்டிருப்போமோ
ஆண் பிள்ளைகள் அல்லமோ- உயிர் வெல்லமோ. ஏனை
வற்றை அவர் நூலிற் காண்கு இன்னும்,
“கூட்டத்தில் கூடி நின்று கூவிப்பிதற்றலன்றி நாட்டத்திற்

கொள்ளாரடி கிளியே நாளில் மறப்பாரடி”

என்று இதுமுதலாக வாய்ச்சொல்லில் வீரராகிய நடிப்புச்
சுதேசிக ளைப்பற்றிக் கூறினார்.

கீறுவாய்

இவ்வாறு தாய்மொழி அபிமானமும் தேசிய உணர்ச்சியும்
கலந்ததோர் இரத்தமானது உடம்பெங்கும் ஊடுருவிப் பாயப்
பெற்றமையால்தமது இருவகை அபிமானத்தையும் சுருக்கி

“செந்தமிழ் நாடெனும் போதினிலே- இன்பத்
தேன்வந்து பாயுது காதினிலே- எங்கள்
தந்தையார் நாடென்ற பேச்சினிலே- ஒரு
சக்தி பிறக்குது மூச்சினிலே.”

எனக்காட்டி இந்த இருபதாம் நூற்றாண்டில் தமிழ் நாட்டுத்
தீபமென விளங்கி, தேசியக் கர்ச்சனை செய்த இச்சிங்கத்தின்
நல்லுரைகள் இன்னும் பற்பல உளவாம். விரிக்கிற் பெருகு
மென்றஞ்சி அவற்றை விடுத்தனம். தேசிய உணர்ச்சி குன்றி
வரும் இக்காலத்தில் இவ்வுணர்ச்சியினைப் பற்பல
கவிமணிக ளாய்க் கடைந்து செய்து பிற்காலத்தவர்க்கு
நவநிதியமென வைத்து, பொன்றாப் புகழ்பெற்ற நம்
பாரதியாரையும், அவர் போதனைகளையும் நினைவு கூரும்
வண்ணம் ஆண்டு தோறும் அவர் பிறந்த நாள் விழா
எடுத்தலும் செயத்தக்க தொன்றாம்.

“நல்லவை அகத்திட்டு சுவை பூத்திடும் நெய்யரி
மாண்பினர்” நிகழ்த்தார் குற்றம்.

ஈழகேசரி, 11.11.1934

இனித்த நறுந் தனித்தமிழுக்கிடர் செய்யாதீர்!

இனித்த நறுந் தனித்தமிழின் வனப்பதனை நுனித்தறியார் சிலர், “வடமொழிக்கலப்பால் நந் தமிழ்மொழி மாண்பு குறையாதென்பர். அங்ஙனங் கலத்தல் “பாலோடு தேன் கலத்தல் போலாகும்” எனவுங் கூறுப. உலகில் நிலவும் பற்பல மொழிகளையும் நன்குணர்ந்த அறிஞர்கள் பலர், “ஒலி இனிமையில் தமிழ்மொழியே தலைமையுடையதென இயம்புகின்றனர். மற்றைய வடமொழி முதலியன “கனைப் பொலி” உடையவெனக் கூறுகின்றனர். இப்பெற்றியெல்லாஞ் செவி கருவியாகக் கூர்ந்து உணரப்படுத்தலின், நுண் மாணுழை புலமுடையார்க்கன்றி ஏனையோர்க்கு அவை புலப்படாவென்க. எனவே, வடமொழிக்கலப்பால் நந் தமிழன்னை தனது முதன்மையான ஒலி நலனை இழப்பாளெனக் கடைப்பிடிக்க. ஆதலால், வட தென் மொழிகளை கலத்தல் “பாலோடு தேன் கலந்தது போல்” ஆகாமையும் கண்டுகொள்க.

இனித் தனித்தியங்கும் வன்மையுடைய தமிழுடன் வடசொற் களைக் கடன் பெற்றுக்கலத்தல் “இழிவாகாது” என்றும், வடமொழியும் தமிழ் மொழியும் “இறைவனாற் படைக்கப் பட்டமையின் அவை தம்முள் ஒத்த (உடன்பிறப்பின்) உரிமையுடையன வாதலால், கடன்படல் இழிவாகாது” என்றும் சொல்லுகின்றனர். யாதாயினுமொரு மொழியை “இறைவன் படைத்தான்” என்பது மொழி ஆராய்ச்சி இல்லார் சொல்லும் வழுவுரையாம் என்க. மொழிகளை மக்கள் ஆக்கமாட்டாமையின் இறைவன் (வடதென்மொழிகளை) படைத்தானெனின்:

இந்த நிலவுலகில் வழங்கும் ஏனைய மொழிகளை யார் படைத்தனரோ? இனி, அங்ஙனம் உலக மக்கள் உய்தற்காக இவ்விரு மொழிகளும் படைக்கப்பட்டவனின் இஞ்ஞான்று ஆங்கில மொழி உலகிலே தலைத்தவிசு வீற்றிருந்தலேனோ? அன்றியும் “தேவ பாசைஷ” என சிலராற் கருதப்படும் வடமொழி இப்போது பேச்சு வழக்கு வீழ்ந்து மங்கிக்கிடத்த லென் னையோ? மொழியானது “படைக்கப்பட்டது” என்பது உண்மை யானால் - அன்றுமுதல் இன்று காலும் அழியா நிலையுற்றுத் திகழ்ந்து வருகின்ற கன்னித் தமிழ் மொழி ஒன்றே அம்முன்னவனாற் படைக்கப்பட்டதென்பது தெளிவாகும்.

மேலும் உடன் பிறந்தாராயினும் ஒருவர் மாட்டொருவர் கடன் பெறாது இனிது வாழ்தல் கடன் பட்டு வாழ்தலினும் பார்க்கப் பெரிதுஞ் சிறப்புடைத்தென்பதைப் பைத்தியமுடையானும் மறுக்கானன்றோ! நிற்க, தமிழ் மொழிப்பார்வையும் வடமொழிக் கடலும் தாவின்றிப்பருகி மேனாட்டுக் கலைபலகற்று, ஆராய்ச்சித் துறை பல மூழ்கித் தனித்தமிழ் அன்னைக்கு இனித்த முடி கூட்ட எண்ணி இடையறாது உழைக்கும் ஆசிரியர் மறைமலை அடிகளார் “சமஸ்கிருதம்” மாத்திரமல்ல தமிழ் மொழியும் வேறெம்மொழிகளும் “இறைவனாற் படைக்கப் பட்டனவல்ல” என்றே சுவைவார்கள் எனத்துணிக. இதனால் அடிகளாயினும் அவர் தங்குமு உறவினராயினும் இறை வனைப் பழிப்போர் ஒரே கடவுள் உண்டென நம்பாதோர் என்று எண்ணப்படார் எனக்கண்டு கொள்க.

மேலும் இருவகை வழக்கின் கண்ணும் காரணப்பெயர்கள் உளவாதலால் வேண்டுமிடத்து அவ்வற்றிற்குரிய காரணங் களைக் கருவியாகக் கொண்டு புதுச்சொற்களை ஆக்கிக் கோடல் அறிஞர்களுக்குச் சாலுமென்க. அதனால் மொழி நட்டயுஞ் சிதையாது சொல்வளமும் பெருகுவதாகும். இங்ஙனம் வளர்ந்த மொழிகளுள் ஆங்கிலமுமொன்றா மென்பரறிந்தோர்.

இனி வடதென்மொழிகளை வகுத்துணரும் ஆற்றலிலராய்த் தனித்தமிழ் வளர்க்கமாட்டாத நாம் அவ்வாறு வகுத்துணர்தலில்

வல்லாராய் தனித்தமிழ் வளர்ச்சிக்கு முயலுவார்களைப்
பழித்தல் எந்தாய் மொழிக்கு இடர் செய்தலாகுமன்றோ! யான்
தனித்தமிழில் பேசவும் எழுதவும் வல்லேனல்லேனாயினும்
அங்ஙனம் வல்லுநராய்த் தமிழுக்காகப் பெருந்தொண்டு
செய்வாரையும், தனித்தமிழையும் போற்றும் பெரு வேட்கை
யால் இதனை எழுதலானேன் என சிந்திக்குக. தனித்த
செழுந்தமிழ் மொழியும் மகனுக்காகத் தக்க தொண்டு
முண்டோருந்தரையில் வாழ்க! வடமொழியும் வாழ்க!

ஈழகேசரி, 23.12.1934.

■■■

அந்தோ என்னைத் தூக்கிலிட்டு வருத்துகிறார்கள் தமிழ்தாயின் முறையீடு

என்னரிய மக்களே! “என்னைக் கன்னித்தமிழ்” என்றும், “பைந்தமிழ்” என்றும் பலர் கூறி வருகின்றார்கள். எனினும் உண்மையில் எனக்கு வயசு மிகவும் அதிகமே ஆகும். எனது மக்களுட் சிலர் என்னை மிக்க அன்புடன் பேணி வந்தனர் - வருகின்றனர். ஆயினும் எழுத்து ரூபத்தில் என்னை அழகுடன் பேணும் அறிஞர்களும் கூட பேசும்போது பல பிழைகளோடுஞ் சேர்த்து என் சீரைக் குலைக்கின்றனர்.

பேச்சு வழக்கில் நான் சீர்குலைக்கப்படுவதுபோல் வேறு எந்தத் தாயாயினும் (பாஷையாயினும்) சீர்குலைக்கப்படுவதில்லை என்று கேள்விப்படுகின்றேன். ஆயினும் இந்தப் பேச்சுவழக்குப் பிழைகள் எல்லாம் ஒலிவடிவத்தினவாகி நின்று செறிப்பச் சென்றும் இடை ஏறியபட்டும் ஒளிந்து போகின்றமையால் நான் அவ்வளவாகத் துன்பமடையவில்லை. ஆனால் வரிவடிவத்தில் - விளம்பரப் பலகைகளில் என்னைத் தூக்கிலிட்டுச் செய்யும் மானபங்கத்தை என்னென்றுதான் சொல்லுவேன். அவற்றைப் பார்க்க உங்களுக்கு கண்சுச்சமடையவில்லையா? உரோசம் உதிக்கவில்லையா? அவை முழுவதையும் எடுத்துக் கூறுவதற்கு என் முதுமைப்பருவம் இடந்தராதாகையால் ஒரு சில வற்றை மாத்திரம் இங்கே கூறுகின்றேன்.

(அ) பச்சவண்ணை விர்க்குமிடம்

(ஆ) தேய்த்தண்ணி, பலகாரம் திறம் சுருட்டுக் கிடைக்கும்.

(இ) சைவ் சாப்பாட்டு கிழப்

(ஈ) இவ்விடத்தில் மலசலம் களிப்பவரின் பேரில் வளக்கு வைக்கப்படும்.

(உ) பக்த குசேளர் என்ற படத்தை காண்பிக்கப்படும்

(ஊ) சுத்தமாக கஸ்த்தூரி கிடைக்கும்

(ஏ) இங்கே கார் களுவுமிடம்

(ஐ) இயாளப்பாணம் - காரநகர்

(ஜ) ஆயுழ்வேத வயித்தியசாலை

(ஒ) யிங்கே பூ பிய்க்க சடாது

என் ஆருயிர்ச் செல்வ மக்காள்! இவ்வாறெல்லாம் நான் அவமானப்படுவது உங்களுக்கு விருப்பமா பெருமையா இனி இவ்விதமான விளம்பரப் பலகைகளை எழுதுவோர் தமிழ் கற்றவர்கூடிய ஒரு சபையாரின் மேற்பார்வையைப் பெற வேண்டும் என்றும் முன் எழுதப்பட்டவற்றையும் அச்சபையாறாற் திருத்தஞ் செய்யப்படவேண்டுமென்றும் இரு பிரேரணையை எழுது கிராமசங்கத்தில் எடுத்தாண்டு நிறைவேற்றி குறைகளைப் போக்கும்படி உங்களை வேண்டுகிறேன். பெண்மக்களும் இத்தொண்டில் ஈடுபடலாம் என எண்ணியே மக்காள் என்று பொதுமொழியால் உங்களை விளித்தேன். நீங்கள் இம்முறையீட்டை அசட்டை செய்வீர்களாயின் முதிர்ந்த தாயாகிய என் வசைகள் உங்களுடைய சாரும் என்பதனை நன்கு சிந்தியுங்கள்.

ஈழகேசரி, 24.01.1937

எனது வியாசத்திறமை!

“பேயோடு பழகினாலும் பிரிய முடியாது” என்று ஒரு கிழமொழி நமது நாட்டில் வழங்குகின்றதல்லவா! நானும் படிக்கும்போது எந்தெந்தக் கதிரையில் இருந்து பழகினேனோ அந்தந்தக் கதிரையை விட்டுப் பிரியமனமில்லாமையால் ஒவ்வொரு வகுப்பிலும் 2 அல்லது 3 வருடங்கள் தரிப்பதுண்டு. இதற்கு எல்லாம் நமது கல்வித்திறமையே மூலகாரணமாகும். ஆம்! கல்வி இல்லாதவருக்கு நட்பினருமை தெரிவதெப்படி! விசேஷமாக. வியாசமெழுதுங் கெட்டித்தனந்தான் என் நட்பை அதிகம் நீட்டுவது.

என்னுடைய வியாசக் கடதாசிகளுக்கு “மாக்ஸ்” போட்ட பழக்கத்தினால் நமது வாத்தியார் கரும்பலகையிலே “கொம்பாஸ்” இல்லாமலே பரிபூரண வட்டங் கீறப் பழகிக் கொண்டாரென்றால், எனது வியாசமெழுதுந் திறமையை வாசகர்கள் ஊகித்தறிவார்கள்தானே. இப்படியாக ஒரு நாள் நமது சுப்புத்தம்பி மாஸ்ரர் வகுப்பு மாணவரை நோக்கி, “சூரியன்” என்பது பற்றி ஒரு வியாசம் எழுதச் சொல்லியபின் என்னைப் பார்த்து இந்த வியாசத்திலாயினும் நீ நல்ல “மாக்ஸ்” எபாவிட்டால் “ஸ்கூலால்” உன்னை நீக்கிவிடுவேன் என்று கண்டிப்பாகக் கூறினார். எனக்குத் தலை “கிறுகிறு” க்கத் தொடங்கிவிட்டது. ஏன்! இதற்குமுன் எத்தனை பள்ளியில் நான் படித்தேன் என்பதைக் கணக்கிட முடியாமையால்தான்.

பின் வீடு சேர்ந்து நெடுநேரம் யோசித்தேன். பாழும் மூளையில் ஒன்றும் படவில்லை. வாத்தியார் கோபிக்க, உடன் மாணவர் சிரிப்பார்களே என்ற எண்ணந்தான் அடிக்கடி என் மூளையில் உதித்தருளியது. கடைசியில் “கற்றிலனாயினுங் கேட்க” என்ற குறட்பாட்டுக் “கலண்டரில்” காணப்பட்டது. அதன்படி அறிஞர் அடைந்து கேட்டு எழுதலாம் எனத் துணிந்தேன். பக்கத்து வீட்டுப் பாணுகோபர் பிரபல சோதிடர், அவரிடம் போய்ச் சாஸ்திரியாரே சூரியனைப் பற்றித் தெரிந்ததைச் சொல்லித்தாருங்கள் என்றேன்.

அவர், சூரியன் ஒரு பாவக் கிரகம், அது மேடம் முதல் 12 இராசியிலும் 12 மாதத்தில் தங்கும். மேடாவி, கற்கடகா என்று பஞ்சாங்கத்தில் இருப்பதும் இதனாற்றான். சூரியதிசை சுமார் 6 வருடத்திற்கு இருக்கும். அத்திசை அவ்வளவு நல்லதல்ல (உமக்கு இப்போது திசை என்ன? “எனக்கு மேற்குத் திசை” அவர் கொல்லென்று சிரித்தார்.) சூரிய நமஸ்காரம் சகல ரோகத்தையும் போக்கிவிடும். சில காலத்திலே சூரியன் வக்கிரிப்பதுமுண்டு. சூரியகிரகணம் சில நட்சத்திரகாரருக்குத் தோஷத்தைக் கொடுக்கும், என்று உபதேசித்தார். என் மூளையில் ஒரு வித “அம்மல்” தான் ஏற்பட்டது. அவருக்கு நமஸ்காரம் போட்டுவிட்டுப்பின் நமது தந்தையாரின் மனைவியுடைய தமையனாரின் தகப்பன் அப்புக்குட்டிப் புலவரிடம் போனேன்.

அவருக்கு இலக்கியம் - புராணம் நல்லாய்ப் போகும். எந்தக் கோவிலிலும் அவர் புராணம் வாசித்துப் பயன் கூறுவார். இதனால் அவருக்குப் “புராணக்குட்டியர்” என்றும் ஒரு திருநாமமுண்டு. அவரை நோக்கி “அப்பா”, தயைசெய்து சூரியனைப் பற்றிச் சொல்லுங்கள்” என்றேன். அவர் ஒரு செருமல் போட்டுவிட்டு, “சூரியன், பொழுது, பாதா, பருதி, இளன், எல்லோன், இரணி, பாஸ்கரன், ஆதவன், பகலோன் முதலியன ஒரு பொருட்கிளவிகள் இடையில் நான் - பாட்டிக் கிழவிக் கென்ன என்றேன். அவர் கிளவி என்றால் - சொல் என்பது கருத்து என்றாற் மேலும், அவர்

இலக்கியங்களிலே சூரியோதயம் அழகாகச் சொல்லப் பட்டிருக்கும்.... சூரியன் உதிக்கத் தாமரை மலரும். குவளை கூம்பும். இதனால் - தாமரைக்கு நாயகன் என்றும், சூரியனுக்கொரு பேருண்டு. இது 7 குதிரை பூட்டிய தேரிலேறி உதயகிரியிற்றோன்றி அத்தகிரிவரைக்கும் ஓடுகின்றது. தேர்ப்பாகன் அருணன். சூரியனுக்குக் கண்ணனும் சுக்கிரீவனும் புதல்வர்கள். அநுமான் சூரியனிடம் வியாகரணம் கற்றாணென்பது நூற்றுண்பது. முன்னொரு காலத்திலே சிவபெருமான் சூரியனுடைய பல்லைப் பிடுங்கிவிட்டார் என்பது புராண முடிபு. தீட்சை பெற்றவர்கள் சூரியனை நிச்சயம் வணங்குவார்கள். “சூரியனைக் கண்ட பணிபோல்” என்ற உவமையுமுண்டு. சில மாளிகைகளைச் சூரியன் கடக்க முடியாமல் வீட்டுக்கூரை இருந்ததாக இலக்கியம் இயம்பும். சூரியன் உயர்திணையாகவும் அஃறிணையாகவும் சொல்லப் படும். என்று மூச்சவிடாமற் சொல்லிய பின் “ஏதுஞ் சந்தேகமிருந்தாற் கேள்விகள் கேட்கலாம்” என்றார். கேள்விகள் பின்வருமாறு,

நான்: 7 குதிரைகளுக்கும் ஆகாயத்திற் புல் எப்படிக்கிடைக்கும்?

அவர்: காலையிலே உதயகிரியிலே மேய்ந்த புல் - மாலையிலே அத்தகிரிபோகும் வரைக்கும் சமியாது.

நான்: சூரியன் பெரிய சூடாயிருப்பதால் தேர் எரிந்துபோகாதா?

அவர்: தேர் இரும்பினாற் செய்யப்பட்டது.

நான்: மேற்கே போன சூரியன் கிழக்கே இரவில் வருவதெப்படி?

அவர்: கடலுக்குக் கீழாலே போர்த்துக்கொண்டு வருவதுண்டு.

நான்: கிழக்கே காலித்து மேற்கே போவதேன்?

அவர்: உலக விரோதநாகளை அறிந்து மகிழ்வதற்காக.

மேலும் சூரியனுக்குச் சூரன் மகன் பானுகோபனில் நிரம்பிய கோபமுண்டு என்றார். இவைகளைக் கேட்டதும் என் மூளை சுழலத் தொடங்கிவிட்டது. இருதயம் வெடித்துவிடுமோ என்றும் அஞ்சினேன். பின் ஒருவாறு தேறி நமது மைத்துனன் ஹரிஜனப் பிரதாபன், இடம் சென்றேன். அவன் வயசில் எனக்கு

மிக இளையவன் ஆயினும் B.Sc. பரீட்சை எடுப்பதற்காக இராப்பகல் உருப்போட்டுக்கொண்டு இருப்பவன். அவனைப் பார்த்து “ஹலோ, பிளீஸ் அந்தச் “சன்” னைப்பற்றித் தெரிந்ததைச் சொல்லும். ஒரு “எஸ்ஸே” எழுதவேண்டும் என்றேன். அவன் மகிழ்ந்து கூறியன.

கூரியனும் ஏனைய கிரகங்களும் முன்னொரு காலத்திலே ஒரே உருண்டையாயிருந்தன. அதன் சுழற்சியால் அவை பிரிந்து கூரியனைச் சுற்றி ஓடுகின்றன. கூரியனிலிருந்து பூமிக்கு ஒளிவர ஏறக்குறைய 500 செக்கன் செல்லும். இடைத்தூரம் 93000000 கட்டையாம். கூரியன் வரவரச் கூடு குறையப் பெறுகின்றதாம். இன்னும் சில இலட்சம் வருடம் செல்ல அது முற்றாகக் குளிர்ந்துவிடும். அப்போது உலகத்தில் எவ்வித உயிர்ப் பொருளும் வாழமாட்டா என்று விஞ்ஞானிகள் அபிப்பிராயப்படுகின்றார்கள். இதைத்தான் “ஊழிக்கால முடிவு” என்று தற்கால இந்தியர் கருதுகின்றார்கள். கூரிய ஒளியில் தாவர உணவுச் சத்து உண்டு. அது ஒரு கிரகமல்ல.

கடைசியாக என் பாட்டியிடம் விசாரித்தேன். அவளுக்கு உபகதை, பழங்கதை நல்லாய்த் தெரியும். ஈழகேசரி ஆசிரியர் ஒரு பழங்கதைப் போட்டி நடத்தினால் அவதான் முதற்பிறைஸ் அடிப்பா. அவ சொல்லியன,

படிச்சவர்கள் கூரியனை ஆதித்தன் என்பாங்கள். நாங்கள் ஆயித்தியன் எண்டுதான் சொல்லுவம். சித்திரையிலும் தையிலும் ஆயித்தியனை நினைச்சுப் பொங்கவேணும். அவர்தானே மேலேநின்றுகொண்டு ஒவ்வொருவற்றை நன்மை தீமைகளை அறிகிறவர். எறிச்சவாற கூரியனானை எண்டு சத்தியம் பண்ணினால் எதையும் நம்பத்தான் வேணும்.

அது கிழக்கே காலிச்சு மேற்கே படும். பகலிலே தான் பட்ட கூட்டைத் தணிக்கத்தான் இராமுமுதும் கடலிலே குளிக்கிறது. “கூரியன் மேற்கே காலிச்சாலும் நான் சாப்பிடமாட்டேன்” எண்டு கோவிச்ச நேரத்திலை என்றை மனுசன் (உன்றை அப்பா)

பிடிவாதமாய்ச் சண்டை போடுவதுமுண்டு. சிங்காயித்தியன் திசை பொல்லாததெண்டு குறத்தியள் சாஸ்திரம் சொல்லுவாள். சிறு பிள்ளைகளுக்கு எண்ணெய் வார்த்து இள வெயிலிற் கிடத்துவது நல்லது என்பதாம்.

இவர்கள் யாருடைய பேச்சுக்களையும் கேட்டமையால் என் மூளை “சிலும்பல்” அடித்துவிட்டது. ஆயினும் ஒருமுறை மூக்குத்தூளை உறிஞ்சிவிட்டு வியாசத்தைப் படைக்கத் தொடங்கினேன்.

சூரியன்

சூரியனுக்குச் சில பற்கள் பிடுங்கப்பட்டமையால் அது உயர்திணையோ அஃறிணையோ என்று சொல்லமுடிய வில்லை. அது சித்திரையிலும் தையிலும் பொங்கற் பூக்கை தின்னும் மற்ற மாசங்களிற் பட்டினிதான். சூரியனுக்கு மனைவி தாமரையாம். பிள்ளைகள் கண்ணனும் சுக்கிரீவனுமாம். கிழக்கே உதிக்கிற சூரியன் மேற்கே உதித்தாலும் “அது ஒரு கிரகமல்ல” என்று வெள்ளைக்காரர் சொல்லுவதைப் பானு கோபச் சோதிடர் நிச்சயம் மறுப்பாராம்

அநுமான் சூரியனிடத்தில் இலக்கணங்கற்றானென்று விஞ்ஞான சாஸ்திரிகள் கூறுகின்றனர். சூரிய நமஸ்காரம் சகல நோய்களையும் போக்குவதால் இனி ஆசுப்பத்திரிகள் தேவையில்லை என்று, நான் எண்ணுகின்றேன். அருணன் சூரியனுடைய தேர்ப்பாகன். ஆனபடியால் பூமிக்கும் சூரியனுக்கும் இடைத்தூரம் 500 செக்கன் என்று கண்டறிந்தான். 7 குதிரை பூட்டிய தேரிலே பிரயாணஞ் செய்வதால் சூரியனுக்குத் தேக அலுப்பு ஏற்படும். அதற்காகவே உப்புத் தண்ணீர் நிறைந்த கடலில் குளிக்கிறது. 7 குதிரைகளுக்கும் புல்லுத்தேவை என்பதற்காகவே செவ்வால், பம்பான், பிறையநீன், சகனனா முதலிய புல்வெளிகள் பூமியில் படைக்கப்பட்டன என்று மேல் நாட்டார் கூறுகின்றனர்.

ஈழகேசரி, 02.01.1938

வித்துவான் பொற்கிழி விழா

- நாளை நவீன நக்கீரன்

யாப்பாணச் சரித்திரத்தில், பொன்னெழுத்தாற் பொறிக்கத்தக்க சம்பவமொன்று சென்ற 8-10-38 சனிக்கிழமை, வண்ணை வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயத்தில் நடைபெற்றது. அதுதான் மேற்படி பொற்கிழி விழாவாகும். அன்று மண்டபத்தை அலங்கரித்த மலர்கள், கொடிகள், மாலைகள், முதலிய இவைதாமும் இந்த கன்னி பொற்கிழி விழாவை சிறப்பித்தன வென்று கருதி பெருமையடித்துக் கொண்டிருந்தன.

ஊர் வலமாக, வித்துவான் அவர்களை, இரதத்தில் அழைத்துவரும் பொழுது ஒருவர் என்னைப்பார்த்து “இது ஆர்? ஒரு நாட்டுப்புறத்து ஆள் போலிருக்கு. ஏன் ஏத்திக்கொண்டு போகினம்” என்று கேட்டார். இவர் ஒரு வித்துவான். புன்னாலைக்கட்டுவனில் இருப்பவர். இன்றைக்கு இவருக்கு ஒரு பொற்கிழி கொடுப்பார்கள் என்றேன் நான். “வித்துவானா இவர் சட்டை, மீசை, மொட்டை, இதுகளில்லை. உயிர்க்கிளி கொடுத்தால் பேசிக்கொண்டாகுதல் இருக்கும். பொற்கிளி ஏன் இவருக்கு, பிள்ளைகுட்டிகளுக்கு விளையாடவோ” என்றார் அவர்.

நான்! பொற்கிழி என்றால் காசுப்பை (முடிச்சு) என்று சொல்லி, பி,ளி, வேற்றுமைகளைக் கொஞ்சம் விளக்கி விட்டுப் போனேன். அப்பால் விழா ஆரம்பித்தது. முதலில் தமிழ்த்தாய் வாழ்த்து பாடப்பட்டது. அதில், “பல்லுயிரும்...ஆரியம் போல்,

உலக வழக்கழிந்தொழிந்து சிதையா, உன் சீரிளமைத்திறம் வியந்து, செயல் மறந்து வாழ்த்துவேனே” என்ற சுந்தரப் பிள்ளையின் அடிகள், தமிழன்னைக்குப் பேரிறுமாப்பை அளித்த, உடனே வடமொழியாலாக்கப்பட்ட வாழ்த்துப்பாக்கள் தாம் முதலிலே ஓதப்பட்டன. பின்னர் சொற்பொழிவுகள் ஆரம்பித்தன. மேடைமீது நாலு சுவாமிகளும் மூன்று பிள்ளைகளும் அமர்ந்திருந்தனர். அவர்கள் ஸ்ரீமான்கள் துரைசுவாமி. விபுலானந்தசுவாமி, ஞானபிரகாசசுவாமி, இராமசுவாமி, என்போரும் திருவாளர்கள் கந்தையாபிள்ளை (இளைப்பாறிய வித்தியாதிபதி) நேசப்பிள்ளை, மகாலிங்க சிவப்பிள்ளை என்போருமாவர்.

திரு. நா. பொன்னையா, திரு. கி. கணபதிப்பிள்ளை ஆகிய இரண்டு பிள்ளைகளும், அங்குமிங்கும் முலாவிப் பல அலுவல்கள் பார்த்தனர். அந்தக்காலத்தில் ஏதும் பெரிய காரியங்கள் செய்து புகழ் ஈட்டிநாற்றான், சாவாவுடம்பு உண்டாகுமென்று அறிவுடையோர்கள் சொல்லி வைத்தனர். ஆனால், இந்தக் காலத்தில், வெள்ளையன், கண்டுபிடித்த “போட்டோ கமிரா” வினால் யாரும் சாவாவுடம்பு அடையலா மல்லவா இந்தக்காரியமும் நடைபெற்றது.

பூவோடு கூடிய நாரும் சுவாமிக்கு கிட்டப்போவது போலவும் வெள்ளையரோடு கூடிய நம் நாட்டு வண்ணார் லண்டனுக்கு போவது போலவும் சிலர் அப்படித்தில் அகப்பட்டனர். பின் நகைச்சுவையும் வியப்புச்சுவையும் பிற சுவையும் தோன்ற பற்பல பேச்சுக்கள் நடந்தன. தருமிக்கு பொற்கிழி வழங்கிய அக்காலத்திலே, நக்கீரன் குறுக்கிட்டு தடுத்து வாதம் புரிந்தான் என்றும் ஆனால் இந்தப் பொற்கிழி அளிக்கும் சமயத்தில் எவரும் தடுத்து வாதம் புரியவில்லை என்றும் பலர் எண்ணி மகிழ்ந்தார்கள். எனக்கோ ஆத்திரம் பொறுக்க முடியவில்லை. நானே நவீன நக்கீரனானேன். ஆயினும் அதிலே அப்போது பேசுவதற்கு பசி விடவில்லை. பத்திரிகையிலேயாகுதல் ஒரு கை பாக்கலாம் என்று சிறிது பொறுமையாய் இருந்து கொண்டேன். வித்துவான் அவர்கள் மிகவும் சிறந்தவர் என்று பலர்

பாமாலையாலும் உரைமாலையாலும் கூறி வியந்தனர்.
ஆனால் நானோ அவர் மீது பின்வருமாறு குற்றங்கள் பல
இருந்ததை இட்டு இன் மனதிலே வாதித்தேன்.

வெண்பா (சிலேடை)

மேலறிவிலாதவனை மெய்யகன்ற நெஞ்சானை
மாலறிவு புண்டானை மாமகனைச் - சாலவுந்தீக்
காரியங்கள் செய்வானைக் கற்றோனெனக்கருதிப்
பாரினப் பொன்வழங்கீர் - பார்

பொழிப்பு:- மேலறிவு இல்லாதவரும் உண்மை நீங்கிய
நெஞ்சுடையவரும் மயக்க அறிவுடையவரும் மிருகம்
போன்றவரும் கெட்ட கருமங்கள் பல செய்பவரும் ஆகிய
இவரை கற்றவர் என்று கருதி பொன் வழங்காதீர் என்பது.
மால் - மயக்கம், மா - விலங்கு

மேற்படி வெண்பாவின் வேறோர் பொழிப்புரை-
அறிவினால் சூரியனை ஒப்பவரும் உண்மை விரித்த
நெஞ்சுடையவரும், பேரறிஞரும், பெரியாரும் அக்கினிக்
காரியம் செய்கின்றவரும், ஆகிய, அந்தண உத்தமரை,
கற்றறிவுடையாரெனக்கருதி பொன் வழங்குவீர்.

ஆதவன் - சூரியன்

மால் - பெருமை

தீக்காரியம் - அக்கினிக்காரியம்

வழங்கீர் - உடன்பாடு

எதிர்மறையிரண்டினும் வந்தது.

ஈற்றில், கணேசபண்டிதரின் விழாவின் காரணமாகக், கணபதிப்
பிள்ளைப் பண்டிதர் பலவாறு நன்றி கூறினார். அவர் கூறிய
நன்றிகளை நான் பெரிதாக ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை.
உண்மையில் நச்சினார்க்கினியார்க்கும் சேனாவரை
யார்க்கும், அரசகேசரிக்கும் தான் பெரிய நன்றியறிதலைக் கூற
வேண்டும். இந்த இரு உரை ஆசிரியரும், தம்முரைகளைச்
சிறிது வெளிப்படையாக எழுதி வைத்தால் அரசகேசரி

இரகுவம்சம் இயற்றாவிட்டால் ஐயரவர்கள், உரைவிளக்கம் எழுதுவதாவது, உரை இயற்றுவதாவது, பெரும்புகழீட்டுவதாவது எப்படி நடக்கும்! ஆகையால், மேற்குறித்த மூவருக்கும் நன்றியறிதலை வாங்கிக் கொடுத்த எனக்கு, யார் நன்றி அளிப்பாரோ, நானறியேன். நிற்க, சில காலங்களிலே, இப்படியான விழாக்கள், தொற்று நோய்போலப் பரவி விடுமோ வென்றும், அஞ்சவேண்டியிருக்கிறது.

நாவலர் நினைவுமலர் வெளிவந்தபின் வேறு நினைவுமலர் வெளியிடவேண்டுமென்று சிலருக்கு நினைவு வந்தது. உங்கள் நினைவிலிருக்குமல்லவா.

ஈழகேசரி, 16.10.1938.

ஆ! என் அருந்தவ மைந்தன் “டாக்டர் ஆனமை”

என் உத்தம மக்களே! என்னை அலங்கரிக்கும் ஆபரணங்கள் (நூல்கள்) மிகப்பழமையானவையும் அரியனவுமாகும். அவற்றுட் பலவற்றைப் பண்டைக் காலத்திலே சமுத்திரக் கள்வனும் அக்கினித் திருடனும் அபகரித்துக்கொண்டனர். சிலவற்றைக் கறையான் குலங்கள் அணிந்து கொண்டன. எஞ்சி நின்ற சிலவற்றுட் பல, விளக்குவாரின்மையால், கறை பிடிக்கப் பெற்றன, அவற்றுட் சிலவற்றை என்னது கண்மணியனைய ஆறுமுகன், சி.வை.தாமோதரன் முதலிய சிற்சிலர் கறை நீக்கி விளக்கித் தந்தனர்.

இவர்களுக்குப் பின்னர் சிலர் இந்தத் தாய்ப்பணியிற் கையிட்டனர். கையிட்டவருள்ளே மிகச் சிறந்து விளங்கி வருகின்றவன், உ.வே .சாமிநாதையன் என்னும் உத்தம அந்தணனே. “தன் மகனைச் சான்றோனெனக் கேட்ட தாய், ஈன்ற பொழுதிலும் பெரிது உவத்தல்” இயல்பு ஆதலின் அம் மைந்தனால் நான் மிகுந்த உவகையும் பெருமிதமும் அடைந்து வருகின்றேன்.

அவன் பெருமையை நன்குணர்ந்த அறிஞர் பலர் அக்குமாரனுக்கு “மகா மகோபாத்தியாய - தாவிணாத்திய கலாநிதி” என்னும் பட்டத்தை உதவிப் பெருமையளித்தனர். என்பணி செய்து கிடப்பதே-தன் கடன் எனக்கருதி இடையறாது உழைத்து வரும் என் மகனுக்கு எனது (தமிழ்) மொழியினால்

அந்தப் பட்டத்தை வழங்காமல் என் சகோதரியின் மொழியால் (வடமொழியால்) வழங்கியதும் ஆராய்தற் குரிய தொன்றேயாம். என் செய்யலாம், என் மொழியில் இத்தகைய பட்டங்கள் இன்மையோ, அன்றேல் என் மக்களின் பாராமுகமோ, அல்லது நானும் சகோதரியும் ஒத்த நிலைமையுடையேம் என்னும் பொது நோக்கமோ? அல்லது நாம் இருவேழமும் ஒன்று கலந்து நடப்பது தான் எனக்குச் சிறப்பாகும் என்னும் கருத்தோ நானறியேன் அதன் காரணத்தை. நிற்க.

என் அணிகலனுக்கே ஓர் அணியைச் செய்துவரும் இவ்வுத்தம மைந்தனுக்கு, இற்றைக்குச் சில வருஷங்களுக்கு முன்பு “டாக்டர்” எனவும் ஒரு பட்டம் வழங்கப்பட்டது. இப் பட்டத்திற்குரிய கருத்து எனக்கு நன்கு தெரியாததாயினும், பண்டிதர், புலவர், கலாவிற்பன்னர் என்றித் தொடக்கத்துப் பெயர்களுள் ஒன்றாகத் தான் அக் கருத்து இருக்குமென்று நான் எண்ணுகின்றேன்.

இப்போது அவன் “மகா மகோபாத்தியாய தாஷிணாத்திய கலாநிதி டாக்டர் உ.வே.சாமிநாதையர் என எழுதப்படுகின்றான். சில “சோம்பேறிகள்” டாக்டர் உ.வே.சாமிநாதையர் என்றும் எழுதி வருகின்றார்கள். “எல்லாம் ஆங்கில மயம்” என்பது இதனாலும் புலப்படுகின்றதல்லவா!

இந்த “டாக்டர்” பட்டம் பெற்ற பின் சாதாரண மக்களுட்சிலர் இந்த முதுமைப் பருவத்தில் இந்த “ஐயர்” “எந்த மெடிக்கல் காலீஜில் (வைத்திய கல்லூரியில்) படித்து டாக்டர் ஆனார் - என்ன பகுதியிற் கைதேர்ந்தார் - பட்டத்தின் சுருக்கெழுத்துக்களை எல்.ஆர்.சீ.பீ முதலியவற்றை பக்கத்திற் காணவில்லையே ஒருபோது அப்போதிக் கறிஸ் ஆகப் பாசுபண்ணினாரோ அப்படியானால் பெரிய கேசுகளை (நோய்களை) இவரிடம் நம்பிவிடலாமா, இன்செக்சன் திறமாக நடத்துவாரா. படிப்புத் திறமானாலும் வாக்கு மாறுகிற இந்த வயோதிப காலத்தில் மருந்தைத் திறமுறக் கலக்கமாட்டாரே” - என்று இவ்வாறு பலவகையாக வார்த்தையாடினதை நான் கேட்டிருக்கிறேன்.

ஆதலால், இனி வேறு யாரேனும் இப் பட்டம் பெற இருந்தால் இந்த “டாக்டர்” பட்டத்தைக் காற்றிற் பறக்கவிட்டு அப் பொருள்படும் - அல்லது அதனினுஞ் சிறந்த கருத்தைத் தரும் தமிழ்ப்பட்டத்தை இடுங்கள். இல்லையேல் “டாக்டர்” உ.வே.சாமி நாதையர் - என்று குறுக்கி எழுதுவதையேனும் நிறுத்துங்கள்.

என் செல்வப் புதல்வர்களே! என் முதுமைப்பருவத்தில் இவ் விதம் உங்களுக்கு விகடமாக இதனைக் கூறினேன். விரும்பினால் மனதில் இதனைப் பதித்து இனி இவ்விதம் நிகழாமற் காத்திடுங்கள். இல்லையேல் “அம்மாவுக்கு - வாக்குமாறி விட்டது, வியூச்சி சில்க் வேண்டாமாம் நாகமோடி தான் வேணுமாம்” என்றது போல் நடந்தாலும் நடவுங்கள்.

ஈழகேசரி, 1939.

சென்னையில் என்னைக் கவர்ந்தது

சென்ற டிசம்பர் மாதம் 12-ம் திகதி தொடக்கம் சென்னையிலே ஒரு கிழமை தங்கி நிற்கலானேன். சுமார் 15 வருடங்களுக்கு முன்னர் நான் சென்றபோது இருந்ததைவிட இப்போது கைத்தொழில் வளர்ச்சி மிகவும் முன்னேறியிருக்கிறது என்பன தற்காதாரமாகப் பலதிறப்பட்ட பொருள்கள் விற்பனைக் கிருப்பதைக்கண்டேன். பருவ மழை பொய்க்காமலும், பாகிஸ்தான், சீனயுத்தம் மூளாமலும் இருந்திருந்தால் இன்னும் 15-20 வருடங்களிலே உலகமே வியக்கும்படி பாரதநாடு துரிதமாக வளர்ச்சியடையும் என்று துணிந்துகூறலாம்.

அரிசிப்பஞ்சம் இப்போது இருந்தாலும் அரிசியில்லாமலே வேறு தானியங்களின் 15-20 வகையாக ஆக்கிய சுவையான சிற்றுண்டிகளை உணவுச்சாலைகளின் விற்பனை செய்வதை பார்க்கும்போது இவ்விதசுவையான பலவகை உணவுகளை இலங்கையிலே ஆக்கக்கூடியவர்கள் இல்லையே என்று கவலைப்படத்தான் தோன்றிற்று (இந்த உணவுக்கலையானது இந்தியர்க்கு மட்டும் உரித்தானதுபோலும்)

இந்த ஒரு வாரத்துள், கவிஞர்கள், எழுத்தாளர்கள் பத்திரிகையாளர்கள் முதலியவர்களை சந்திக்கும் வாய்ப்பும் ஏற்பட்டது. பிரதானமாக என்னை கவர்ந்தது சென்னை எழுத்தாளர் சங்கத்தின் 13-வது மகாநாடும் அது நடைபெற்ற ஏ.வீ.எம் இராஜேஸ்வரி கல்யாண மண்டபமுமேயாம். இம்மண்டபத்தைக் கண்டதும் பிரமித்துப்போனேன். பல இலட்சம் ரூபா செலவிலே சிறந்த வேலைப்பாடுகளுடன்

கட்டப்பட்ட இம்மண்டபத்திலே சென்னையில் நடக்கும் பிரபல திருமணங்கள் நிகழும் என்றும் ஒருமுறைக்கு 1500 ரூபா வாடகை பெறப்படும் என்றும் ஒருவர் கூறினார்.

இம்மண்டபத்தைக் கண்ணுற்றுக் காணதவர்கள் எவ்வாறி ருக்கும் என்று உண்கிக்கவே முடியாது. வீட்டுலகத்தைப் பற்றிக் (மேட்சத்தை) கூறவந்த பரிமேழகர் “அது சிந்தையும் மொழியும் செல்லா நிலையமைத்து” என்று கூறியது போன்றதே இம் மண்டபமாகும்.

19-12-65 காலை 10 மணிக்கு மகாநாடு ஆரம்பமாக இருந்தது. வெளிவாசலிலே காரியதரசி கே.பக்தவஸ்தலம் தலைவர் சோம.லெ (உலகம் சுற்றும் தமிழன்) குழந்தைக் கவிஞர் வள்ளியப்பா முதலியவர்கள் கற்கண்டு சந்தனம் வழங்கி வந்தவர்களை உபசரித்து உள்ளே அழைத்துச்சென்றனர். நானும் அவர்களோடு கலந்து உபசரிப்பை பெற்றதுடன் என்னுடைய “வண்டுவிடுதாது” வளர்பிறை என்னும் நூல்களைக் கொடுத்து அளவளாவிக் கொண்டேன். சைவப்பாரதியாரின் உயர்திரு சச்சிதானந்தப்பிள்ளை கி.வா.ஜ. ம.பொ.சி, சகஸ்ரநாமம், தமிழ்வாணன் முதலிய நூற்றுக் கணக்கான அறிஞர்கள் சமூகமளித்திருப்ப 10 மணிக்குச் சோம.லெ தலைமையிற் கடவுள் வணக்கத்துடன் மாநாடு ஆரம்பமாயிற்று. அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழக உப வேந்தர் சி.பி.இராம சுவாமிஜயர் தொடக்கவுரை நிகழ்த்தினார்.

பின்னர் விஞ்ஞானத்துறை எழுத்தாளர் பெ.நா.அப்புஸ்வாமி அவர்கட்கும் பன்மொழிப்புலவர் கா.அப்பாத்துரை அவர்கட்கும் பாராட்டுக் கேடயங்களும் ஸ்ரீமதி யேசுதாசன் ஜனாபஹஸ்ரத் சக்கரவர்த்தி இருவர்க்கும் தங்கப் பதக்கங்களும் வழங்கப் பட்டன. இந்த பரிசில்களுடன் வாடகையின்றியே மண்டபமும் ஏ.வீ.எம் செட்டியார் அவர்களால் உபகரிக்கப்பட்டன. சென்னைக்கு செல்பவர் அழகும் எழிலும் அருமையான வசதிகளும் கொண்ட இந்த கல்யாண மண்டபத்தைப் பார்ப்பது நல்லது. ஏ.வி.எம் இராஜேஸ்வரி கல்யாண மண்டபமும் ஜெயினி வாசனின் மாளிகையும் ஹட்லண்ட்ஸ் ஹோட்டலும் அமைந்திருக்கும் மயிலாப்பூர் எட்வர்ட் எலியட்ஸ் வீதியில்

உள்ளது.

ஸ்ரீமதி ஜேசுதாசனின் சங்கப் பாடல்கள் சிலவற்றை ஆங்கிலத்திலும் ஜனாப் சக்கரவர்த்தி திருக்குறளை உருது மொழியிலும் செய்யுள்ரூபமாக மொழி பெயர்த்தார்கள் என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது பரிசில் பெற்றோர்கள் நால்வரையும் கலைமகள் கி.வா.ஜ. அவர்களும் சஞ்சீவியும் பாராட்டி பேசினார்கள் இடைவேளைக்குப்பின் 3-30 மணிக்கு எழுத்தாளர்கள் தங்களைத் தாங்களே அறிமுகம் செய்யும் நிகழ்ச்சி ஆரம்பமாயிற்று

இந்தியப் பத்திரிகைகளில் நாமறிந்த எழுத்தாளர்கள் நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் மேடையிலேறி அறிமுகம் செய்தனர் மயிலை சீனி வேங்கடசாமி, துமிலன், அகிலன், மகரம், அன்புப்பழம் நீ, மணிசேகரன், பிலோ இருதயநாத், எழுத்து ஆசிரியர் செல்லப்பா, கல்கி மகன் இராமச்சந்திரன் முகவை இராசமாணிக்கம், பகீரதன் ஸ்கூலிய நாட்டு தமிழறிஞர் செமியோன் ஸ்தீன் திருமதி வசுமதி இராமசாமி பாரதி மகள் சகுந்தலா முதலியவர்கள் கலந்து கொண்டனர். இடையிலே என்னையும் அழைத்தனர். நான் கூறியதாவது,

நான் கடல் கடந்த நாட்டவன். என்னைப் பற்றிக் கூறச் சிறிது அஞ்சுகிறேன். உங்கள் நாட்டைச் சேர்ந்த சீதையைக் கவர்ந்து சென்ற இராவணன் எங்கள் இலங்கையிலேதான் சிறை வைத்தானாம் இதனால் கோபமிருக்கும் எனினும் எங்கள் நாட்டிலிருந்து இங்கு வந்து சங்கமிருந்து தமிழாராய்ந்த ஈழத்து பூதன் தேவனார் முதலியவர்கள் இலங்கை நாட்டவர்களா தாலால் கோபம் நீங்கியிருக்கும் என்று நம்புகிறேன். மேலும் நான் இவ்வளவு காலமும் பிறவாமை வேண்டும் பிறவா வரந்தாரும் என்றே இறைவனை வேண்டிவந்தேன் இன்று இம் மண்பத்தை கண்டதும் பிறக்கவேண்டும் அதுவும் சென்னை யிலே பிறக்கவேண்டும் பிறந்து எனது திருமணத்தை இந்த கல்யாண மண்புத்திலே நடத்த வேண்டும் என்று இறைவனை வேண்டுகிறேன் (பலத்த கரகோஷம்) என்று சொல்லியபின் “அனுசுயா என்னும் பெயரில் நகைச்சுவைக் கட்டுரைகள் எழுதியமை வளர்பிறை என்ற கவிதைத் தொகுதி

வெளியிட்டமை வானொலிக் கவிதைப்போட்டியில் முதல் பரிசில் தங்கப்பதக்கம் பெற்றமை கவியரங்குகளில் கலந்தமை முதலியவற்றைக் கூறியபின் வேறு சிலரும் பேசினர்.

அதன் பின் “தேசப்பாதுகாப்பிற்கு எழுத்தாளர் பங்கு” என்ற தலைப்பிலே கருத்தரங்கு நடந்தது இந்நிகழ்ச்சிக்குச் சட்டசபைத் தலைவர் செல்லப்பாண்டியன் தாங்கி நீண்ட சொற்பொழிவு நிகழ்த்தியதால் கருத்தரங்கு சுருங்குவதாயிற்று. ஜனாப் அப்புல்வஹலுடன் மற்றும் சிலரும் பேசினர் சிலர் வேண்டாத கருத்துக்களை விரித்துப் பேசினர். ஸ்ரீமதி வசுமதி சுருக்கமாகவும் சிறப்பாகவும் பேசினார். நான் “நெஞ்சத்தாற் போர் முனைக்கே ஓடு” என்ற தலைப்புடைய கவிதையை காரியதரிசியிடம் கொடுத்தேன் அவர் பார்த்தபின் பத்திரிகைக்கு அனுப்பப்போவதாக கூறினார்.

ம. பொ. சி. உரை

“நாம் போர்வளி வந்தவர்கள். நம் இதிகாசங்கள் அனைத்தும் பேரை வர்ணிப்பவைதான் என்றார் ஓர் எழுத்தாளர். இந்தியா பெரியநாடு இங்கு அசோகனும் வேண்டும் கௌடில்யனும் வேண்டும் என்றார் மற்றொருவர். ஜெயங்கொண்டார் கலிகத்துப் பரணி பாடியதுபோல் இப்போது 500 டாங்கி பரணி பாட வேண்டும் என்று சொல்லி பாடியும் காட்டினார் ஒரு கவிஞர். ஒற்றுமையை வலுப்படுத்த வேண்டும் கருத்து வேற்றுமைகள் இருந்தாலும் அவை மறைக்கப்பட வேண்டும் என்றும் ஒரு பேச்சாளர் குறிப்பிட்டார்.

தமிழரசுக் கழகத்தலைவர் மா. பொ. சிவஞானம் இந்த மகாநாட்டில் நிகழ்த்திய உரை உண்மையாகவே சிறப்புச் சொற்பொழிவாக அமைந்தது. சினிமாப்பாட்டிலிருந்து சிலம்பு வரை முறம் எடுத்த குறப்பெண்ணிலிருந்து நெப்போலியன் வரை விஸ்தாரமாகவும் அழகாகவும் பேசினார். அவர் தம்மைப் பற்றி சொல்வதை அவர் வரவேற்கதக்க வகையில் குறைத்து கொண்டதால் கூட்டத்தினர் அனைவருமே சுவையோடு ரசித்தனர்.

கருத்து வேறுபாடுகளை மறைக்கவேண்டும் என்பது சரியல்ல

அந்த வேறுபாடுகள் பற்றி மனம் நோகாத வகையில் விமர்சிக்க வேண்டும். அப்போதுதான் வளர்ச்சி ஏற்படும் என்றார் அவர்.

வீடுவரை உறவு

“திரைப்படங்களுக்குப் பாட்டு எழுதவது புதியதோர் இலக்கியமாக அவதாரமாகி இருக்கிறது. எழுதவேண்டியது தான். இந்தத் தொழில் மூலம் சம்பாத்தியம் அவசியமானது தான் ஆனால் சினிமாப்பாட்டு எழுதுவதோடு நின்றுவிடக் கூடாது தலைசிறந்த வேறு சிருஷ்டிகளையும் படைக்க வேண்டும் தொழிலும் இருக்கவேண்டும் அந்தத் தொண்டின் மூலம் பண்பாட்டை வளர்க்க முற்பட வேண்டும்.”

சினிமாப்பாட்டு எழுதுபவர்களுக்கு மேலும் ஆலோசனைகள் சொன்னார் ம.பொ.சி. வீடுவரை உறவு வீதிவரை மனைவி காடுவரை பிள்ளை என்பன நல்கவிதை வரிகள் ஆனால் இதற்கு மூலப்பாட்டு இருக்கிறது பட்டினத்தார் பாட்டு இருக்கிறது அந்தப் பொருளை கைக் கொண்டதில் தப்பில்லை ஆனால் பட்டினத்தார் பாடலில் இந்த மூன்று உபமானங்ககளையும் சொல்லிவிட்டு நாலாவது ஒரு கருத்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. கடைசி முடிவாக மனிதனுடன் வருவது பற்றித் தொடரும் இருவினை பாவ புண்ணியமே என்று இயம்பப்பட்டிருக்கிறது அதைப்பார்த்து எழுதிய பாட்டின் உருவம் இருக்கிறது உயிர் மாறிவிட்டது இதே போல மற்றொரு பாட்டு போதி மரபுத்தன் போய்விட்டான் என்றிருந்தோம் பாதி வழிபோன அவன் பண்டிதனாய்த்திரும்பி வந்தான் என்பதாக இக்காலப் பாட்டு எழுதப்பட்டிருக்கிறது. புத்தர் துறந்து வந்தது ஒரு ராட்சியத்தை மன்னர் ஸ்தானத்தை அத்தகைய ஒருவன் அதைக் காட்டிலும் குறைந்த மந்திரி ஸ்தானத்துக்காக திரும்பி வந்தான் என்றால் அதில் உவமானப் பொருத்தம் இல்லை என்றார் ம.பொ.சி கருத்து வேற்றுமையாகவோ குறைகூறுவதாகவோ இதைக்கொள்ள வேண்டாம் திறமை இருக்கிறது அதை நன்றாகப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் சொல்லுகிறேன் என்றும் அவர் குறிப்பிட்டார்

“ஜெய் ஜவான் ஜெய்கிலான் ஏர்முனை போர்முனை என்றெல்லாம் இன்று புது சுலோகங்கள் சொல்லுகிறார்கள் தொல்காப்பியத்துக்கு உரை எழுதியவர்கள் பல நூற்றாண்டு

களுக்கு முன்பே இந்தக்கருத்தைக் குறித்திருக்கிறார்கள் ஏர்மங்கலம், போர்மங்கலம் என்பதாக குறிப்பிட்டுகிறார்கள் என்றும் அவர் கூறினார்.

குறப்பெண் முறம் எடுத்த புலியைத் துரத்தினாள் என்று பழம் பெரும் இலக்கியத்தில் சொல்லப்பட்டிருப்பதால் அப்பெண் புலியை துரத்தி அடித்து விட்டாள் என்பது அர்த்தமல்ல. புலி வரக்கண்டதும் பயந்து விடாமல் ஓடாமல் நடுங்காமல் கைக்குக் கிடைத்த ஆயுதத்தால் அடித்தாள் என்பதுதான் அதன் கருத்து அடித்த அப்பெண் என்ன ஆனாள் என்பது யாரும் யூகிக்கக் கூடியதுதான் என்று பயனான விளக்கம் தந்தார் ம.பொ.சி.

எல்லோரும் தேசிய எழுத்தாளர்களே!

மாநாட்டுத் தலைவர் சோமலே ஒரு கருத்தை ஆணித்தரமாக வலியுறுத்தினார். எழுத்தாளர் காலத்தேவைக்கு ஏற்றவாறு புதுப்புதுப் பொருள்கள் குறித்து புதுவிதமாக எழுதத் தலைப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டார். தமிழில் எழுத்தாளர்கள் அனைவரும் தேசிய எழுத்தாளர்களே என்றும் வலியுறுத்தினார் பொதுவாக இந்த மகாநாடு சீராக நடந்து முடிந்ததை ஒரு வெற்றியென்றே சொல்ல வேண்டும் எழுத்தாளர்கள் பொதுவாக அறிவின் உணர்வால் உந்தப்படுகிறவர்கள்.

வேறு செருக்கில்லை என்பதால் அறிவுச் செருக்கைக் கொண்டவர்கள். தன்னம்பிக்கை வாய்ந்தவர்கள் இத்தகைய வர்கள் ஒரு அமைப்பின் கீழ் ஒன்று படுவது என்பது கஷ்டம் ஆடுகள் மந்தையாக வாழும் ஆனால் புலிகள் மந்தையாக வாழ்வதில்லை தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம் இந்த அளவுக்கு இருந்து ஊர்பேர் விலாசத்தோடு விமர்சனம் பெறும் வகையில் பணியாற்றுவது ஒரு பெருமை ஒரு சாதனை.

தமிழ் இப்போது வளர்ந்திருக்கிறது. ஆனால் வளரவேண்டிய அளவுக்கு வளரவில்லை. தமிழைப் படித்தே தமிழ் மக்கள் வாழ்க்கைத் தேவைகளை நிறைவு செய்யும் நிலைமை வரும் போது தான் தமிழ் ஓங்கி வளரும் பொறிஇயலை தமிழில் படிக்க வேண்டும் மருத்துவத்தொழிலை தமிழிலேயே நடத்த வேண்டும். மின்சாரத்தின் எந்த நுட்பமும் தமிழிலே

விளக்கப்பட வேண்டும் அப்போதுதான் தமிழ் முழுமையான வளர்ச்சி பெற்றது ஆகும். அதை அரசினர் செய்வார்களா? மக்கள் செய்யவைப்பார்களா என்ற கேள்விக்கு இன்று திடமான பதில் கிடைக்கவில்லை. நாளை கிடைக்கலாம்.

ரஷ்யர், அமெரிக்கா பங்கு பெற்ற மகாநாடு

ரஷ்யர் ஒருவரும் அமெரிக்கர் ஒருவரும் பங்குபற்றியது இந்த மகாநாட்டின் ஒரு சிறப்பான அம்சம். இந்த இரண்டு பேரும் தற்சமயம் சென்னையில் வசிக்கிறார்கள். ரஷ்ய நாட்டு அன்பரின் இயற்பெயர் ரூடன் தாமாகத் தமிழ் கற்று தமிழ் இன்பத்தில் திளைத்து தமிழ் ஆசிரியராகவும் விளங்கி, அவர் தமக்குச் சூட்டிக்கொண்ட தமிழ்ப்பெயர் செம்பியன்

இவர் தற்சமயம் சென்னை பல்கலைக்கழக ஆராட்சி மாணவர் கள் விடுதியில் தங்கி டாக்டர் மு.வ.அவர்களின் மேற்பார்வையில் தமிழ் கற்கும் தமிழ் ஆராய்ச்சி செய்து வருகிறார். லெலின் கிராட் சர்வகலாசாலையில் தமிழ் ஆசிரியராக இருந்தாலும் இங்கு தமிழ் மாணவர் என்று பெருமையோடு சொல்லிக் கொள்கிறார்.

எழுத்தாளர் மகாநாட்டில் செம்பியன் தமது உரையை எழுதித் தான் படித்தார். நிறுத்தி கூடுமானவரை தெளிவாக இலக்கணச் சுத்தமாகப் பேசினார். இவ்வளவு கட்டாகக் காகிதங்களை கையில் எடுத்து வருந்திடுக்கிறேனே என்று மலைக்காதீர்கள் பேச்சை சீக்கிரத்தில் முடித்து விடுவேன் என்று பீடிகை போட்டுக்கொண்டு ரஷ்யாவில் தமிழ் வளர்த்துள்ள நிலையை விளக்கினார். எழுத்தாளர்கள் கரகோஷம் செய்து அவருடைய உரையை ஏற்றார்கள். மேடையில் பேசுவதைவிட உரையாடலில் இன்னும் நன்றாகத் தமிழ் பேசுகிறார் செம்பியன்.

எழுத்தாளர்கள் கூட்டத்தில் பேசிய அமெரிக்கா நாட்டு அன்பரும் அங்கே ஒரு பேராசிரியராக இருப்பவர் பெயர் ஹரிபெக் சமய ஆராய்ச்சிக்காகத் தமிழகம் வந்து தங்கி யிருக்கும் அவர் தமிழ் ஆர்வம் கொண்டவராக காணப்படுகிறார்.

அறிவியல்துறை அறிஞர் பெ.நா.அப்புச்சாமிக்கும் பன் மொழிப் புலவர் கா. அப்பா துரைக்கும் இம்மகாநாடு கேடயங்கள் வழங்கிக் கௌரவித்தது. தமிழ் எழுத்தாளர் மகாநாட்டில்

டாக்டர் சி.பி.ராமசாமி ஐயர் ஆங்கிலத்தில் பேசி இந்தக் கேடயங்களை வழங்கியதுதான் என்னவோ போலிருந்தது. பெருமை தேடிக்கொள்ள கிடைத்த ஒரு சந்தர்ப்பத்தை அறிஞர் சி.பி.ஏற்கத்தவறிவிட்டார்.

ஈழநாடு, 1966.

கட்டுரைகள்

சமூகமும் பண்பாடும்

எனது விசாரணைச் சபையும் தூதுக் கோஷ்டியும் - 1

நமது இலங்கைத் தீவிலாயினுஞ் சரி வேறுதேசங்களாயினும் சரி இடையிடையே விசாரணைச் சபைகள் நியமிக்கப்படுவதும் தூதுக்கோஷ்டிகள் கிளம்புவதும் சகசமல்லவா. அவற்றைப் பின்பற்றியே நானும் எனது நாட்டு முன்னேற்றம் கருதி விசாரணைச் சபைகளையும் தூதுக் கோஷ்டிகளையும் ஒரு மாசத்துக்கு முன் ஒழுங்கு செய்து விட்டேன். இப்போது அவற்றின் முடிப்புக்களைக் கீழே எழுதுகிறேன். தேசாபிமானிகள் கவனிப்பீர்களாக.

A “திருவிழா விசாரணைச் சபை”

01. நமது நாட்டிலுள்ள சைவாலயங்களில் வருடந்தோறும் திருவிழா நடைபெறுவது மெச்சத்தக்கதே. ஆயினும் சிற்சில ஆலயங்களில் 10 தினமும் சிலவற்றில் 15 தினமும் இரண்டொரு கோவில்களில் மாத்திரம் 25 தினமும் திருவிழா நிகழ்கின்றது. பெரும்பாலான கோவில்களில் திருவிழாக்களே நடைபெறுவதில்லை. இவை எல்லாம் மிகவும் “வருந்தத்”தக்க செய்தி என்று கூறி இனி எல்லா ஆலயங்களிலும் 25 நாட்களே திருவிழா நடைபெற வேண்டியது மிக அவசியமென்றும் ஸ்ரீமதிகள் “றலி” அம்மையும் “பாப்பா” தேவியும் அபிப்பிராயப்படுகின்றனர்.

02. “தனிமரமும் தோப்பாகுமோ” என்றபடி திருவிழாக்களில் ஒன்று அல்லது இரண்டு கூட்டம் மேளம் வருவது சிறப்பல்ல.

அப்படி வருவதை நாம் முற்றாக வெறுக்கிறோமென்றும் 5, 6 கூட்ட மேளமே கடவுளுக்குப் பிடிப்பாகும் என்றும் ஸ்ரீமாந்து வரந்தடி நாதர் தெரிவிக்கின்றார்.

03. சகலவிதமான இயந்திர விமானங்கள் மலிந்த இக்காலத்தில் நமது சுவாமிகளை மிருகவாகனங்களிலும் பறவைவாகனங்களிலும் ஏற்றி வீதி வலம் வருவது அவமானத்துக்கிடமான காரியமாகும். ஆதலால் “எலெக்ட்ரிக்” விளக்குகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட முத்துச்சப் பறத்திலே தான் சுவாமிகளை ஏற்றி வருதல் கட்டாயமாக வேண்டும் என்று திருவாளர் முத்தையாப் பண்டாரம் சொல்லுகிறார்.

04. வீண் செலவு வீண் செலவு என்று சிலர் கூச்சல் போடுகின்றார்கள் நாமென்ன காசை வீணே கடலில் எறிகிறோமா. நெருப்பில் போடுகிறோமா இல்லையே. காசைக் கொடுத்து மருந்தை வாங்கி வாணத்தைக் கொளுத்துகிறோம். மருந்து வியாபாரி அந்தக் காசைக் கொண்டு அழகிய மாட மாளிகையும் ஆடையாபரணங்களையும் ஆக்குகின்றான். அதனால் மகிழ்ந்து மனைவி மக்களுடன் வாழுகின்றான். இங்ஙனமானால் வாணம் வீண் செலவாகிறது எப்படியாகும். இவ்வாறே ஏனையவும் நடக்கும். மேலும் சுவாமிக்குத் தூபத்தில் (புகையில்) மிக விருப்பமாகும். இதை அறியாமல் சிலர் வாணத்தைப் பெரிதுங் கண்டிக்கின்றனர். அது அவர்களின் மடைத்தனமே. ஆதலால் 300 ரூபாவிற்குக் குறையாமல் ஓரிரவுக்கு வாணம் கொழுத்தல் இன்றியமையாத கடன் என்றும் மிஸ்டர் ப.ந. கறுவல் பிள்ளை கூறுகின்றார்.

05. சிலர் பெண்களுக்கு நகை தேவையில்லை. சிக்கனமாக வாழவேண்டும் என்று பிதற்றுகின்றனர். இவர்கள் உற்சவ காலங்களில் நமது சுவாமிகளைக் காணவில்லையா. ஆண் தெய்வமென்றாலும் பதக்கம் “காசுமாலை” முதலாம் நகைகளை அணிகின்றனர்.

எனவே யாவரும் நகைகளில் மோகங்கொள்ளத் தக்கதாகச் சுவாமிகளுக்கு இன்னும் அதிக நகைகளை அணிதல் வேண்டும், என்று பத்தர் செல்லத்தம்பி பகருகிறார்.

மேலே காட்டிய பெருமக்களின் அபிப்பிராயங்களை எல்லாம் ஆராய்ந்து பார்த்தால் கோவில்களில் விழாக்கள் இவ்வளவு கீழ் நிலையில் இருக்கின்றன என்பதை அறிந்து நாம் வருந்துவதோடு இப்போதைய செலவு போதியதல்ல என்று எண்ணுகிறோம். ஆதலால் எல்லாக்கோவில்களிலும் 30 நாட்கள் விழா நடக்க வேண்டும். 6 கூட்டம் மேளம், 3 கூட்டம் (செறி) தேவடியாள், 500 ரூபாவிற்கு குறையாத வாணம், முத்துச்சப்பறம் “எலெக்றிக் லைற்” என்பன ஒவ்வொரு நாளும் இருத்தல் வேண்டும். இவை ஆகக்குறைந்த மதிப்புத்தான் இவற்றைக்கடந்து யார் கூடிய தொகையில் திருவிழா நடத்துகிறார்களோ அவர்களுள் முதலாவது உபயகாரருக்கு மாகாண ஏசண்டர் “கப்” பரிசில் வழங்குதல் வேண்டும்.

இப்படி எல்லாம் செலவழித்தாலும் 12 மணித்தியாலம் கொண்ட ஓர் இரவு போதியதல்ல. எனவே பெரிய திருவிழா நாளில் இரவுகளை 18 மணித்தியாலமாக நீட்டிக்கொடுத்தல் அரசினர் மேற் பொறுத்த கடனாகும். அருமந்த இந்த விழாக்களை யாரேனும் கண்டித்தால் அவர்கள் மீது வழக்குத்தொடர்வதற்கு 111ம் பிரிவில் A செக்ஷனைக்கூட்டிப் புதிய சட்டமாக்க வேண்டும்.

மேலும் நமது சைவாலயங்கள் வணங்கும் சனங்களுள் அதிகமானவர்கள் விபூதி, அபிசேகம், அருச்சனை, திருநீறு சந்தனம், அவிசு, தீர்த்தம், பிரதட்சணை முதலிய சொற்களை (பிழையில்லாமல்) வழங்குவதை ஆராய்ந்து பார்த்தால் இவற்றைப்பற்றி உண்மையும் சமய ஞானமும் சனங்களுக்கு அதிகமென்பது நன்கு வெளியாகின்றது. எனவே இச்சொற்களையும் அவற்றின் கருத்துக்களையும் விளக்கும் கோவில் அதிகாரிகளுக்குச் சைவமக்கள் கடமைப்பட்டுள்ள வர்களேயாம். நாமும் மகிழுகின்றோம்.

இங்ஙனம்

விசாரணைச்சபைத்தலைவர்.

B. தூதுக்கோஷ்டி

கூலிக்கு விடப்படும் “பஸ்” வண்டிகளும் “அன்னபூரணி” , “லூர்து அம்மை” “பாக்கியலட்சுமி” “மேரிதேவி கமலவேணி” “வீரலட்சுமி” “ஜெயலட்சுமி” முதலாம் பெண்பாற் பெயர்கள் இடப்பட்டிருக்கின்றன. ஆண்-பெண் -பேதமின்றி ஏறும் பஸ் வண்டிகளுக்கு இப்படியான பெண் பாற் பெயர்கள் எழுதுவதை நீக்கி விடும் படி மாதர் ஐக்கிய மகா சபையோர் மோட்டார் வண்டி பதிவுத் தலைவரிடம் தூது போயினர். அவர் மறுக்கவும் அவர் மனைவியின் தூண்டுதலால் விஷயம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. ஈற்றில் 2939-ம் ஆண்டு தொடக்கம் இவ் விஷயம் நடை முறைக்கு வருமென்று கூறி, புதிய சுற்றுநிருபம் அனுப்பியிருக்கிறார். (என்னுடைய “பஸ்” சுக்கு இனி “அநு சுயா”என்று பேர் எழுதுவேன்)

இங்ஙனம்

தூதுக்கோஷ்டித் தலைவி.

ஈழகேசரி, 21.08.1938

■■■

அறிபெட்டிச் சட்டை வேண்டாமாம்!

நமது மனையாள் சுத்தமான பட்டிக்காட்டுப் பேர்வழிதான். நாகரிகம் என்று சொன்னால் ஏதோ தின்பண்டமாக்கும் என்று எண்ணி விடுவாள். ஒரு நாள் “படக்காட்சி பார்க்கப் போகலாம் வா” என்று நான் கேட்டதற்கு, ஏன் எங்க வீட்டில பிள்ளையார், சரஸ்வதி, காந்தி, தேசிங்குராசன், முருகையாப் படங்கள் இருக்கே. இதுகளைப் பார்த்தால் போதாதோ நான் வரமாட்டேன் என்று மறுத்துவிட்டாள். அப்பால் தீபாவளி வந்தது. நம்முடைய நண்பர்கள் தம் பொண்டாட்டி மாருக்கு விதம்விதமான இறவுக்கை எடுக்கின்றார்களே என்று அறிந்து நானும் ஒரு விலையுயர்ந்த “நெற்” துணி எடுத்துத் தைப்பித்துக் கொண்டுபோய் இந்தா நாலு பெண்டுகள் போடும் போது நீயும் சோடியாக இருக்க வேண்டாமா என்று சொல்லி இன்பத்தோடு கொடுத்தேன். சீ! இந்த அறிபெட்டிச் சட்டை எனக்கேன்! இதைப் போடுவதிலும் பார்க்கச் சும்மா திரிஞ்சாலென்ன? இந்த மானக் கேடான சட்டை ஆரும். படிச்சவள், எண்டு திரிகிறவள் போட்டும் மரசாதிக்காகப் போடுகில் இளை நெருக்கமான கண் அறை யில்லாத சட்டை தாருங்கள் என்று “வூல், ஸ்ரொப்” இல்லாமற் பேசினாள்.

இது “நெற்” சட்டை விலை உயர்ந்தது. இதுவே தேவை என்று நாகரீகம் உள்ள பெண்டுகள், ஆண்கள் ஆசைப்படுகிறார்கள்

நீ ஏன் விரும்புகிறாய் இல்லை என்று கேட்டேன். ஆமாம் உது வலைச்சட்டை ஆனபடியால் ஆம்பிளைகளும் பொம்பிளைகளும் ஆசைப்படுவார்கள்தான். நான் வலை போடமாட்டேன். இனி உது போடுகில் உள்ளுக்கொரு பச்சை. அதற்குள் ஒரு சிவப்பு. அதுக்குள் ஒரு கறுப்பு. எல்லாம் வேணும். இப்பிடிப் போட்டால் எல்லா நிறமும் வெளியிலே தெரியும். அப்போ பார்த்தால் எங்க கோவிலில் வந்த சப்பறத்திலே பச்சை, சிவப்பு, மஞ்சள், நீல வத்திகள் இலங்குவது போலே தெரியும். இப்படிப் பல நிறங்கள் தெரியக் கூடியதாகப் போடுவது மிச்சம் வெக்கம்! ஆனபடியால் தயவு செய்து என் பிழையைப் பொறுத்துக் கொள்ளுங்க. எனக்கு வேண்டாம் என்றாள். நீ போடாமல் விடு. ஆனால் ஒரு தரம் உன் கையால் தொட்டுப்பார் என்று கொடுத்தேன். அவள் வாங்கினாள். புரட்டிப் புரட்டிப் பார்த்தாள். ஓகோ இது ஆண் பிள்ளைச் சட்டை எனக்கு நீங்கள் புலுடா விட்டீர்கள், என்றாள். ஏன் அப்படிச் சொல்லுகின்றாய் என்றேன் நான். நீங்கள் போடுகிற சேட்டுக்குள்ள இந்த மாதிரிக்குத் தானே இசுப்போட்டிங் கழுத்துச் சட்டை என்பதாகப் பேசினியளே, அப்பிடிக் களுத்தேன் பெண்டுகளுக்கு என்று புறுபுறுத்தாள். அடி அப்பா. இது நியூபாய்ஷன் மாதிரி இதைத் தான் எல்லோரும் இக் காலம் விரும்புகிறார்கள். கண்ணே கனகம் (பெயர்: கனகம்மாதேவி) இதை நீ ஒரு முறை போடு ஏதும் வருத்தம் இதனால் ஏற்பட்டால் நான் வடிவாகப் பராமரிக்கின்றேன் என்று இதமாகக் கூறினேன்.

அதார் “பாய்ஷன்”. அவன் தான் உங்களையும் கெடுக்கிறான் போலிருக்கு. சட்டைதான் அரிபெட்டி ஆகிலும் கைகளின் நீள மெண்டால் மிச்சங்களை இந்தக் கைகளை இன்னும் கொஞ்சம் நறுக்கி விட்டால் நீங்கள் இதைப் போட்டுக்கொண்டு போய் கோணர், அண்டர், அவுட்டு, குளோவர், இதுகளைச் சொல்லிக் கைப் பந்தடிக்கலாமே (Volley Ball) இந்த மாதிரி வலைச் சட்டையைப் போட்டால் ஆம்பிளைமார்களுக்குத் தான் ஏதும் வருத்தம் உண்டாகும் என்று நக்கீரனைப் போல பிடிவாதமாகப் பேசினாள். நானும் அவள் கூறுவதிற்பல உண்மைகள்

இருக்கின்றன என்று உணர்ந்து கொண்டு அன்று தொடக்கம்
“நெற்” துணி அல்லது அதிகம் மெல்லிய துணி இவைகளைச்
சட்டைக்காக எடுப்பதை நிறுத்திவிட்டு இந்தச் சமாசாரங்களை
என் நண்பருக்குங் கூறுவதற்கு எண்ணினேன். !

ஈழகேசரி, 12.12.1937.

■■■

பகிரங்கப் பரீட்சை!

அவர்கள் தந்த வினாவும் எனது சொந்த விடையும்

சில நாட்களுக்கு முன் ஒரு பரீட்சை நடைபெற்றது. என்போன்ற அநாமதேயப் பேர்வழிகாரருக்கே பரீட்சை எடுக்கும் உரித்துண்டு. ஆதலின் பலருக்கு அப்பரீட்சையைப் பற்றித் தெரியாமலிருப்பது நூதனமல்ல! வழக்கமாகப் பரீட்சைகளில் ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒவ்வொரு வினாக் கடதாசி கொடுப்பார்கள் அல்லவா? ஆனால் இப் பரீட்சைக்கோ அப்படியில்லை. கணிதம் முதலிய சகல பாடங்களுக்கும் ஒரே தாளிலேயே வினாக்கள் அமைந்திருந்தன.

A. கணிதம்

1. கந்தன், வேலன், பூதன், வட்டன், எல்லுவன் என்னும் 5 பேர் முறையே 8,000, 10,000, 15,000, 20,000, 22,000 ரூபா முதல் விட்டு வியாபாரஞ் செய்தனர். 5 வருட முடிவில் 30,000 ரூபா இலாபம் வந்தால் இலாபத்தை எப்படிப் பங்கிடுவார்கள்?

விடை

கந்தன், வேலன், பூதன், வட்டன், எல்லுவன் என்னும் இப்படியான பேர்வழிகாரர் இவ்வளவு பெரும் முதல் விட்டு வியாபாரஞ் செய்ய மாட்டார்கள். செய்தாலும் 5 வருடம் வரையும் ஒற்றுமையாயிருக்க மாட்டார்கள். ஆகவே கோட்டில் வழக்குப் பேசி அப்புக்காத்துமாருக்குக் காசு கொடுத்து

அலக்கழிந்து பலமாதங்கள் போனபின்பே மிகுதி இலாபத்தைப் பங்கிடுவார்கள்.

2. ஒரு அறையின் நீளம் 25 யார், அகலம் 20 யார், உயரம் 5 யார். உட்சுவருக்கு வெண்மை பூச 1 சதுரயாருக்கு 10 சதவீதம், செலவு யாது?

விடை

இந்த அறைக்குள்ளே ஆட்கள் போவதில்லையா? போகாத அறைக்கேன் வெண்மை பூசுவான். போவதானால் ஏன் வாசல் விடப்படவில்லை. விட்டால் இங்கே ஏன் சொல்லப் படவில்லை.

B. பூமிசாஸ்திரம்

1. இக்காலத்திலே புதிதாகக் கண்டுபிடித்திருக்கும் உலகங்களு முண்டா?

விடை

ஆம், ஆசிரிய உலகம், சினிமா உலகம்

2. இலங்கையிலிருந்து ஐரோப்பாவிற்குச் செல்லும் சுகவழி யாது?

விடை

a) பொதுசன வாக்கைப் பெற்று அரசாங்க சபையிற் புகுந்து விட்டுப் பின் தேகசுகங்கெட்டது என்று கூறி லீவு எடுத்துக் கொண்டு ஐரோப்பாவுக்குச் சுகமாகப் போகலாம்.

b) வகுப்பிற் கெட்டித்தனமாகப் படித்து “ஸ்கலர்ஷிப்” எடுத்துக் கொண்டு போகலாம்.

c) வெள்ளைக்காரனுக்குச் சிறந்த சமையற்காரனாக இருந்தால் “லீவு” காலத்திற் போய்வரலாம்.

3. யாழ்ப்பாணத்தில் விருத்தியாகுஞ் சிறந்த கைத்தொழில்கள் எவை?

விடை

a) வொலிபோல் அடித்தல்

b) ரெனிஸ் பந்து அடித்தல்

c) கடதாசி விளையாடல்

d) பலகாரஞ் சுடுதல்

e) மூக்குத்தூள் போடுதல்

C. சுகாதாரம்

1. இலங்கையில் அதி தீவிரமாகப் பரவும் தொற்றுநோய்கள் எவை?

விடை

அ) தீப்பெட்டி செய்தல்

ஆ) தமிழாசிரியர் உள்ளிட்ட யாவருக்கும் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஏற்படுதல்.

இ) சிங்களத் தச்சர், மூலை முடக்குகள் தோறும் தொழிற்சாலை அமைத்தல்.

ஈ) பலரும் மோட்டார் இரதம் வாங்கிக் கூலிக்கோடி நட்ட மடைதல்.

உ) பொது அறிவுப்போட்டி, சொல்லாக்கப்போட்டி, விவேகப் போட்டி, மாதர் அழகுப்போட்டி, பகுத்தறிவுப் போட்டி, சாத்துப்படிப்போட்டி, கணிதப்போட்டி, சீதனப்போட்டி முதலியன.

ஊ) பெண்பிள்ளைகள் நாடக மேடையில் நடிக்க வேண்டுமென்று பலரும் (பெண்பிள்ளைகளும்) விரும்பி நின்றல்.

2. நீர்நீர் மூழ்கினவனுக்கு நீர் செய்யும் பிரதம சிகிச்சை என்ன?

விடை

நான் ஏதும் அறிந்ததைச் செய்யப்போனால் நமது சனங்கள் என் செய்கையில் நம்பிக்கை கொள்ளாது தடுப்பார்கள். ஆனபடியால் நானும் அவர்களோடு கூடி ஐயோ! ஐயோ!! என்று கூச்சல் போடுவேன்.

3. சுகாதாரத்தை உத்தேசித்து நமது நாட்டில் செய்யத்தக்கன யாவை?

விடை

1) அரிசி குற்றும் யந்திரசாலைகளைக் கிராமங்கள் தோறும் அமைத்தல்.

2) தேநீர், கோப்பிக் கடைகளை 75% அதிகரிக்கச் செய்தல்.

3) மலகூடங்களில் தண்ணீர் வசதியை அறவே நீக்குதல்.

4) சிறு ஒழுங்கைகளுக்குத் தார் ஊற்றுவதல்.

5) சுகாதார விதிகளைச் சிறிதும் உணராத கிராமப் பக்கங்களிலே சுகாதார வாரங்களை நடத்தாமல் - சுகாதார அறிவு நிரம்பிய உத்தியோகரும் பிறரும் வாழும் பட்டினங்களிலேயே மேலும் மேலும் நடாத்திக் காட்டுதல்.

6) முகமன் பார்க்கத்தக்க டாக்டர்களையே தெரிந்து நியமித்தல்.

7) பணங்கட்டி, கல்லாக்காரம் என்பவற்றைப் பகிஷ்கரித்து விட்டு எதற்கும் சீனியையே உபயோகித்தல்.

D. வரலாறு

1. தொல்காப்பியர் தமிழரா? ஆரியரா?

விடை

தமிழருமல்லர், ஆரியருமல்லர், அவர் ஐரோப்பாக் கண்டத்தின் வடதுருவக் கரையிலுள்ள “லாப்பிலாந்து”ப் பகுதியில் வாழும் லாப்பியரது தொல் (பழம்) குடியிற் பிறந்தமையால் தொல் - லாப்பியர் எனப் பெயர்பெற்றுப் பின் தொல்காப்பியர் எனத்திரித்து வழங்கப் படுதலால் ஐரோப்பியரே!

2. யாழ்ப்பாணம் “றிச் சுவே மண்டபம்” எதற்காகக் கட்டப்பட்டது?

விடை

அதை இடித்துவிட்டு அந்த இடத்தில் நகரசபை மண்டபம் பெரிதாகக் கட்டுவதற்காக.

E. நா.சீ.சாஸ்திரம்

1. நாம் பன் மாட்டுக்கும் நாய்க்கும் வால் நீளமாய் இருப்பதேன்?

விடை

நாய் தன் நன்றியை எசமானுக்கு வாலாட்டிக் காட்டுவதற்கும், மாட்டை வண்டியிற் பூட்டி வாலை முறுக்கிக் கடித்துத் துரத்துவதற்கும் வால்கள் நீளமாயின.

2. மனிதருக்குத் தீங்கு செய்யும் பிராணிகள் எவை?

விடை

1) கற்றுக்குட்டி வைத்தியர்கள்

- 2) சில மோட்டார்வண்டிச் சாரதிகள்
- 3) புழுகுச் சோதிடர்கள்
- 4) புரோகிதர்கள்
- 5) ஊர் அப்புக்காத்துமார்
- 6) கைக்கூலி வாங்கும் ஆசாமிகள்
- 7) ஆசிரியர் சம்பளத்தில் வரிபோடும் மனேஜர்கள்
- 8) வாணவேடிக்கை - தாசியர் நடனம் முதலிய மகா கைங் கிரியங்களுக்கு இடங்கொடுக்கும் கோயில் மனேஜர்கள்.
- 9) விளம்பரம் செய்யும் மருந்து வியாபாரிகள்.

F. இலக்கணம்

1. “ஏற்கு மெவ்வசை . . . . எட்டே வேற்றுமை..” என்ற நன்னூலார் பின் “வேற்றுமை ஐம் முதலாறாம்” எனச் சுத்திரத்தது முன்னொடு பின் முரணாகாதா! ஏன்?

விடை

முரணாகாது, அதிவிவேகிகள் எட்டு என்று விளங்கட்டும். மந்தர்கள் ஆறு என்றாகுதல் விளங்கட்டும் என்று தான் இரங்கிக் கூறினார்.

2. ட், ற், ல் மொழி முதலில் நிற்குமா? உதாரணம் தருக.

விடை

ட் - டாப்பு

ற் - றாகமம்

ல் - லக்ஸ் - சோப்

3. தன்வினைக்கும் பிறவினைக்கும் உதாரணம் தருக.

விடை

தன்வினை :- உண்ணல், உடுத்தல், உறங்கல்.

பிறவினை :- வண்ணான் சீலை வெளுத்தல்.

நாவிதன் மயிர் களைதல்.

பிறகற்றர் வழக்குப் பேசுதல்.

அநுசயா கேசரிக்கு விஷயமெழுதுதல்.

ஈழகேசரி, 26.12.1937

பேசிக்கொள்ளுகிறார்கள்!

1. புதியவாரம்

இதுவரைக்கும் ஞாயிறு வாரம் முதல் சனிவாரம் முடிய 7 வாரந்தான் உண்டென்று நம்பியிருந்தோம். இப்போது புதிதாகக் கல்வி வாரம் என்றும் ஒரு வாரம் ஆரம்பித்துக் கொண்டது. இந்த வாரத்தில் ஊரிலே கல்வி மணமே எங்கும் பரவுமாம். மாணவர் பெற்றார் உற்றார் அற்றார் யாவரும் கல்வியைப் பற்றிய ஒரு புதுக் கிளர்ச்சியைப் பெறுவார்களாம். எப்படி ஆரவாரம் செய்தாலும் ஈற்றில் வேலையில்லாத திண்டாட்டமே மிஞ்சுவதல்லாமல் வேறென்னதான் வரப்போகின்றது! கல்வி ஊட்டும் முறைமாறி உத்தியோக மோகம் குறைந்து தொழிலுக்கு ஆதரவு தந்து வந்தாலன்றி எந்த நாடுதான் முன்னேற்றம் அடையுமென்றும் இனிமேல் உளவாரம் தாவாரம் என்ற வாரங்களும் வந்து நமக்கு என்னென்ன செய்யுமோ என்றும் சிலர் “புங்கடிச்” சந்தியில் நின்று பேசிக்கொள்ளுகிறார்கள்.

2. விவாகமே வேண்டாம்!

“இளமையிலே விவாகஞ் செய்வதால் பெண்கள் பலங் குறைந்தவர்களாயும் பிறக்கும் பிள்ளைகள் சுகங்கெட்டவராயும் காணப்படுகின்றார்களே” யென்று பலர் கூச்சலிட்டனர். இந்தக் கூச்சலும் இனிக் குறைந்து விடும்போல் தெரிகிறது. நமது வித்தியாபகுதியார் “விவாகஞ்செய்த பெண்கள் கல்வி கற்பித்தல் கலைவளர்ச்சிக்குத் தடை” யாகுமென்று

யோசிக்கிறார்களாம். இதைக் கேட்டதும் சில பெண்கள் “நாங்கள் பேய்த்தனமாய்க் கலியாணம் முடித்து விட்டோமே” யென்று கலங்கினார்களாம். சிலர் “விவாகத்தைக் கோட்டு மூலம் நீக்கினாலென்ன” என்று எண்ணினார்களாம். சிலர் “பிள்ளைகளைப் பெற்றால் தானே படிப்பித்தலுக்குத் தடை, ஆனபடியால் மணம் முடித்தாலும் பிள்ளைகளைப் பெறாதிருந்தாலென்ன” வென்று ஆராய்ந்தார்களாம் சிலர் “இந்தப் பெண்பிறப்பை மாற்றி ஆண்களாகினாலென்ன” வென்று சிந்தித்தார்களாம். சிலர் “மணம் முடித்த ஆண்களும் பலமுறைகளில் குடும்பத் தொந்தரவால் கடமையிற் திறம்புவார்கள்தானே. ஆனபடியால் விவாகமான ஆண்களும் படிப்பியாமல் விட்டாலென்ன” வென்று கருதினார்களாம். இதற்கிடையில் “விவாகஞ்செய்த பெண்களுக்கு அச்சமில்லை” என்றும், “புதிய பெண்களுக்குத் தான் கஷ்டம் என்றும் உத்தரவு வந்தது” என்றும் “குடுகுடுப்பன்” சந்தையிலே பேசிக் கொண்டிருந்தா வேதாத்தைக் கிழவி!

இதைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த கொத்துக்காற வள்ளியார் பின்வருமாறு கூறினா, “புதிதாகப் படிப்பிக்கவிருக்கும் பெண் பிள்ளைகளுக்கு ஒரு புத்திசொல்ல விரும்புகிறேன். பெண் பிள்ளைகள் இனிப் பத்து வயதில் “றையினிங் கொலிச்சுக்குப்” போய்ப் பதின்மூன்று வயதுவரைக்கும் படித்துவிட்டுப் பின் இருபது வருஷம் படிப்பித்து முப்பத்து மூன்றாம் வயதில் ஒரு அளவான பென்சன் எடுத்துக்கொண்டு முப்பத்தினாலாம் வயதில் கலியாணம் முடித்தால் ஒரு தொந்தரவுமேயில்லை. இப்படிச் செய்தால் பணமுமாகும் கலியாணமுமாகும். இந்த இடத்தில் சோதிடர்களுக்கு ஒரு எச்சரிக்கை செய்ய விரும்புகின் றேன். யாராயினும் படிப்பிக்கிற பெண்பிள்ளைகளின் சாதகத்தைக் காட்டினால் 34ஆம் வயசுக்குப் பிந்தித்தான் பிள்ளைக்குக் கலியாணமாகும் என்று கண்டிப்பாய்க் கூறவேண்டும். 40 வயதிற்குத் தான் கலியாணம் ஆகும் என்று கூறினால் மிகவும் நல்லதாகும்.

3. கள்ளு வேண்டாமா!!

“நாங்கள் இந்த இழிவான தொழிலைச் செய்வதால்தானே எத்தனையோ குடும்பங்கள் உண்ண உணவின்றிக் கலங்குகின்றன. ஊரில் அடிபிடிகள் மலிகின்றன. ஆனபடியால் கள் சேர்க்குந்தொழிலை நிறுத்தினால் என்ன என்றார் ஒருவர்.

நல்லாய்ச் சொன்னாய் இந்தியாவிலே சேலத்திலே கள்ளை ஒழித்து விட்டபடியால் அங்குள்ளார் திருக்குறளில் ஒரு பாட்டு விளங்காமல் கஷ்டப்படுகிறார்களாம். அதனால் நமது வள்ளுவரைக் காக்கவாவது நாம் கள்ளைப் போற்றிச் சேர்க்க வேண்டும் தானே என்றார் ஒருவர்.

அடேயப்பா! இதென்ன ! புதுமை ! ஏன் குறட்பாட்டு விளங்கவில்லை. கள்ளைக் குடித்தாற்றான் அப்பாட்டு விளங்குமோ!

ஒரு குறளுக்கே கள்ளைக் குடிக்க வேண்டுமானால் 1330 அருங்குறளையும் விளங்குவதற்கு அந்தப் பரிமேலழகர் எவ்வளவு கள்ளைக் குடித்திருப்பார் என்றார் மற்றொருவர்.

அப்படியல்ல, திருக்குறட் காமத்துப்பாலில் “உண்டார் கணல்ல தடுகறாக் காமம்போல் - கண்டார் மகிழ்வெய்தலின்று” என்றொரு பாட்டு இருக்கின்றது. கள்ளு, குடித்தவர்க்கே மகிழ்ச்சி கொடுக்கும். காமமானது பார்த்தவர்க்கும் மகிழ்ச்சி கொடுக்கும் என்பது அப்பாட்டின் திரண்ட பொருளாகும். இப்போது சேலத்திலே மது இல்லாதபடியால் கள்ளையும் காமத்தையும் ஒப்பிட்டு விளக்கமுடியாமல் கஷ்டப்படுகின்றார்கள். ஆனபடியால் திருவள்ளு வர்க்காக வேனும் நாம் கள்ளை ஆதரிக்கத்தானே வேண்டும்” என்றார் முந்தியவர்.

“இதுவும் இழிதொழிலா! இது தான் உயர்தொழில், உயர் என்பதை வினைத்தொகையாகக் கொண்டு உயர்ந்த, உயர்கின்ற, உயரும் என விரித்துப் பொருள் கொண்டு உண்மையாகவே மரங்களில் ஏறி உயருகின்ற உயர்தொழில்

இதுவே எனத் துணிந்து கூறலாம்” என்றார் இன்னொருவர்.

நீங்கள் எல்லாரும் சிறுபிள்ளைகள். “பானைக்குட் கிடப்பது தானே அகப்பையிலும் வரும்” என்றபடி உங்கள் சிறுபிள்ளைப் புத்தியால் இப்படிப் பேசுகிறீர்கள். எத்தனையோ தேசபக்தர்கள் முயன்றுஞ் செய்து முடிக்க ஏலாத சாதிச் சமரசத்தை (ஏன் ஒரு விதம் சமபோசனத்தையுந்தான்) இந்தப் பனை ரசம் (கள்) உண்டாக்கி இருக்கிறதை நீங்கள் அறியவில்லையா? எங்கள் வீடுகளில் நடக்கும் மங்கலமான, அமங்கலமான கருமங்களுக்குத் தேவையான பொருள்களைத் தேடித்தருவதிலும் துணை செய்வதிலும் மற்றைச் சாதியார் எவ்வளவு அனுகூலமாக நடக்கின்றார்கள். அவர்களை நாம் நினைத்தபடி எந்த இடத்திலும் ஒழிந்திருக்கச் செய்கிறோம். எப்படியும் வெருட்டுகிறோம். இவைகளைப் பற்றிப் போன கிழமைப் பேப்பரில் “சுயா” என்பவர் எழுதியிருப்பதை நீங்களும் வாசித்திருப்பீர்கள் தானே.

“மேலும் உங்களுக்குத் தெரியும்தானே” நெல்லியரை. அவர் எங்கள் சாதியாரல்ல. அடி என்ற ஆளை அடிப்பித்தும், பிடி என்ற ஆளைப் பிடித்தும் தமது எசமான்களின் சொற்படி எங்கள் சாதியாருக்கு எவ்வளவு ஆக்கினைகள் செய்தவர். இப்போது அவர் குடிக்கப் பழகிய பின் எங்களோடு எவ்வளவு சமத்துவமாக கீழ்ப்படிவாக நடக்கின்றார். இவைகளுக்கெல்லாம் காரணம் நமது கள்ளே. ஆனபடியால் நமது நாட்டில் சமத்துவம் ஏற்படும் வரைக்கும் கள்ளை விடலாகாது” என்றார் ஒரு முதியவர்.

எப்படிக் கள்ளை ஒழிக்கலாம். பாவபுண்ணியங்கள், பெரியோர்கள், பத்திரிகைகள், சற்போதனைகள் என்ற இடமெல்லாம் இந்தக் கள் இருப்பதனை நீங்கள் யோசிக்க வில்லையா? ஆதலால் கள்ளை ஒழிப்பதெப்படி? என்றார் ஒரு புதியவர்.

ஈழகேசரி, 13.03.1938

எங்கள் வீடு வாடகைக்கு விடப்படவிருக்கின்றது

“இந்தச் சூடான காலத்திலே இங்கே சுகமாக வாழ்வதெப்படி? எங்கேனும் குளிரான ஊருக்குப் போக வேண்டும்” என்று என் மனையாள் கட்டளை இட்டபடியால் நாங்கள் இன்று ஆபிரிக்காவிலுள்ள சகாராவுக்குப் போகப் புறப்படுகின்றோம். ஆகையால் எங்கள் வீட்டை, யாரும் வாடகைக்கு எடுத்துக் குடியிருக்கலாம் என்ற நோக்கத்துடன், வீடு முதலியவற்றைப் பற்றிச் சில குறிப்புக்கள் எழுதுகின்றேன். விரும்பியோர் எமக்கெழுதுக.

1. வீடு

“வீட்டுக்குள் தலைவணங்கிப் போகவேண்டும் என்பது எனது மாமாவின் பழைய கொள்கையானபடியால் என் சீதனவீடு அதற்கேற்பக் கட்டப்பட்டதுதான். அதற்குள் நுழைவதாலே எங்கள் ளுக்கு நல்ல தேக அப்பியாசம் உண்பாகி இருக்கின்றது. வீட்டுக் கூரையில் இந்திரன் (1000 கண்ணன்) குடியிருக்கின்றான். “இரவில், கள்வர் சுவரை இடித்து உள்ளே வந்து ஏதும் பொருள்களை எடுப்பார்கள் என்ற பயம் எங்களுக்கு இருந்ததில்லை. ஏனென்பீர்களாக்கும்” கிடுகால் அடைக்கப் பட்டதாய் என்னையும் மனைவியையும் விட வேறு பொருள்கள் இல்லாததாய் அவ்வீடு இருப்பதுதான் காரணம்.

2. கதிரை

இது, நான் விவாகஞ் செய்த காலத்தில் முதிரைத்தடியால் செய்ததாகக் காணப்பட்டது. இப்போது பார்த்தால் திறமான

கருங்காலியாற் செய்தது போற் தெரிகிறது. அவ்வளவு புனிதமானது. நித்திரை கொள்ளாதே, படி ! படி ! என்று சில பெற்றோர் பிள்ளைகளை அடிக்கடி இரவில் அருட்டுவார்களல்லவா ! இந்தக் கதிரையில் இருந்து படித்தால் சிவராத்திரி விரதம் பிடித்தவனுக்கும் நித்திரையே வராது. அடிக்கடி அருட்டுவதற்குத் திறமான மூட்டைகளைக் குடி இருத்தி விட்டிருக்கின்றோம். எங்கள் குடும்ப ஒற்றுமையை இந்தக் கதிரையின் பின்னலால் அறிந்து கொள்ளலாம். ஆசுப்பத்திரிகளில் கடுமையான வருத்தக்காரர் மலங்கழிப்பதற்காகச் சில கட்டில்களின் நடுவே வட்டமான துவாரமிருப்பதைப் பார்த்திருப்பீர்கள்தானே! இந்தக் கதிரைப் பின்னல்களின் ஒற்றுமையால் கட்டில் மாதிரிச் சிலகாலம் இருந்தது.

பின்பு தென்னந்தும்புக் கயிறு, நார், பனை ஈர்க்கு என்பவைகளால் முடிந்து முடிந்து ஒரு மாதிரிப் பின்னிவிட்டேன். அயல் வீட்டிலே, சிரங்கினால் உபத்திரப்படும் ஒருவரால் நிலத்தில் இருக்க முடியவில்லை. ஒரு கதிரை இரவலாகத் தரும்படி கேட்டார். இதைக் கொடுத்தோம். சிரங்குக்காரர் மகிழ்ந்து கதிரையில் உட்கார்ந்ததும் ஆ ! ஊ, ஊ ! ! என்ற சத்தம் என்காதுகளுக்கு எட்டின. ஏனென்பது உங்களுக்குத் தெரியும்.

3. லாந்தர் விளக்கு

25 முறை சுழற்றினால் தான் இது சிலபோது திரியைத் தூண்டும் அல்லது தணிக்கும். ஒரு தினம் என் நண்பர்கள் சிலர் சோதனை “றிசல்ற்” வந்த பத்திரிகை ஒன்றுடன் விரைந்து வந்து விளக்கைக் கொழுத்தும்படி கேட்டனர். நானும் பெரிய அவசியமாக ஒரு நெருப்புப் பெட்டி முழுவதையும் செலவழித்தேன். வாய்க்கவில்லை. திரியைத் தூண்டினேன். அது சத்தியாக்கிரகஞ் செய்து கொண்டு மேலே எழும்பாமல் கிடந்தது. பின் திரியை வெளியே எடுப்பதற்குச் சிமிளியைக் கழற்று வதற்காகப் புகைபோகும் மேற்பாக வளையத்தைப் பிடித்திழுத்தேன். அது வெள்ளையனைப் போல் தன் தொப்பியைக் கழற்றி என் நண்பர்களுக்கு மரியாதை செய்துவிட்டது.

ஒருவாறு திரியை எடுத்துக்கொண்டு கொளுத்தினேன். அது அளவுக்கு மிஞ்சி நீண்டபடியாலும் மேல் மூடி இல்லாதபடியாலும் “புக்குப் புக்” கென்று எரிந்தது. தணிப்பதற்குத் திரி தூண்டியைச் சுழற்றினேன். 15 முறைக்குப் பின் ஒரே அடியாகத் தணிந்துவிடவே விளக்கு நூர்ந்து போயிற்று. நான் பட்ட சந்தோஷத்திற்களவில்லை. சோதனை முடிவும் பார்க்க முடியாமற் போயிற்று.

4. ஒரு சால்வை

இது அந்தியேட்டிக்குச் சரமகவி பாடியதற்காக எனக்குப் பரிசிலாகக் கிடைத்தது. இது கிடைத்தபின் அடுத்தடுத்து அந்தியேட்டி வந்து பல சால்வைகள் எனக்குக் கிடைத்தபடியால் இது ஒரு பொருத்தமான இலட்சமீகரமான சால்வை என்று எண்ணிய என் மனையாள் அது கிழியக் கிழியத் தைத்துத் தந்தாள். சுருக்கமாகக் கூறுகில் அதைத் தைத்த நூலால் அதிலும் பெரிய ஒரு சால்வையைச் செய்து கொள்ளலாம். நமது ஈழகேசரி ஆசிரியர் பக்த குசேலருக்கு நடிக்க விரும்பினால் இந்தச் சால்வையை இனாமாகக் கொடுக்க எண்ணியிருக்கின்றேன்.

5. பூனை

வீட்டிலே எலிகளின் தொந்தரவு பொறுக்கமுடியவில்லை என்று வீட்டுக்காரி பெரிய தொந்தரவு செய்தபடியால், ஒரு பூனைக்குட்டி வாங்கி வளர்த்தோம். அது, தான் காணும் எலிகளையோ, ஓணான், தவளை இவைகளையோ பிடித்துக் கடித்து அரைகுறையான உயிரோடு எங்கள் வீட்டு விறாந்தையிற் போட்டுவிடும். விடிய நித்திரை விழித்து எழுந்து வெளியே வரும்போது இவைகள் தாம் நாங்கள் காணும் விழி விசேஷப் பொருள்கள். ஒரு தினம் பாலைக் காய்ச்சி மூடிவிட்டு என் மனையாள் பிள்ளையை எடுக்கப் போய் மீண்டு வரும்போது பூனையார் அடுப்படியில் நின்றார். ஓடிப் போய்ப் பார்த்தபோது அடுப்பில் முக்காக் கொத்துப்பால் காக் கொத்தாக- அதற்குள்

ஒரு எலி கிடந்து இரத்தம் ஒழுக ஒழுகத் துடித்துக் கொண்டிருந்தது. மாமிசம் உண்ணாத எங்களுக்கு இது பெரும் ஆனந்தமாயிருந்தது. இதைத் தொலைக்க வேண்டுமென்று கருதி ஆணையிறவிலே கொண்டு போய்விட்டேன். அதுதிரும்பி வந்துவிட்டது. “உண்ட வீட்டை மறவாத நன்றியான” மிருகம் இது.

6. சுவர்ச்சித்திரங்கள்

சென்ற தைப்பொங்கலை முன்னிட்டு அடுக்களைச் சுவர்களுக்கு வெள்ளை பூசினோம். ஆனால் என் மகனுக்கு இளம் வயதிலேயே பெரிய தேசிய உணர்ச்சி வந்துவிட்டது போலிருக்கின்றது. அவன் பிறதேச மைகளை உபயோகியாமல் எமது சொந்த மைகளையே கறிக்கட்டிகளைக் கொண்டே மாடு, காவடியாட்டம், பூனை என்பன வரைந்திருக்கின்றான். ஓர் இடத்தில் ஓர் ஆணையும் பெண்ணையும் வரைந்துவிட்டு இது ஐயாவும் அம்மாவும் கலியாணப் பந்தலில் நிற்கிறமாதிரி என்று கீழே எழுதியிருக்கின்றான். அதிலுள்ள சில நுட்பங்கள்: கைகள், காதுகள் உள்ள இடத்தில் முளைத்திருக்கின்றன. வாய் நெற்றியிலே, கழுத்து இல்லை. எனக்கு மீசை கண்ணுக்க மேலே. நான் வேட்டி கட்டவில்லை. பொதுவாக அந்தச் சித்திரங்களின் விசேஷத்தை உங்கள் கண்ணாற்கண்டு மகிழ்தல்தான் சிறப்பு.

7. வேறு பொருட்கள்

இவைகளை விட பக்கத்துக்கு ஐந்தைந்து தும்புள்ள தும்புக்கட்டை, அறிப்பெட்டியின் தமையனாகிய பீலிப்பட்டை, எங்கள் அப்பாவைப் போலப் பல் உடைந்த சீப்பு முதலியனவும் இருக்கின்றன. வேண்டுவோர் விரைந்தெழுதுக.

ஈழகேசரி 01.05.1938

பலசரக்கு

(நமது கேசரிக்குப் பத்தாம் வயது பிறந்தபடியால் இனியாயினும் எனது நித்திரையை விட்டெழுந்து “கஞ்சற்” கட்டுரைகள் எழுதவேண்டும் என்று துணிந்தேன். ஒன்றும் மனதிலே படவில்லை. அந்நேரம் என் மனையாள் வந்து “பலசரக்குக் கடையில் பலாப்பழம் இருக்கிறதா பார்த்து வாருங்கள்” என்று ஏவினாள். அப்போது பத்தாம் ஆண்டு. பலசரக்கு, பலாப்பழம், பார்த்து என்ற சொற்களில் எல்லாம் பானா முன்னுக்கு நிற்பதாலும் எனக்கும் பானாவுக்கும் தொடர்பு இருப்பதாலும் என்பெண்டாட்டி அடியெடுத்துத் தந்த “பலசரக்கு” என்ற தலைப்பின் கீழ் கன்னாபின்னாவென்று கிறுக்கினேன். அது இப்படியாயிற்று)

“மாஸ்ரர் வாருங்க!”

என்னவகையோ தெரியாது அந்தப் பஸ் “கொண்டக்ரர்மா ருக்கும்” “டிஹைவர்” மாருக்கும் தமிழ் உபாத்திமாரைத் தெரிந்துவிடுகிறது. ஒரு இடத்தோட் பூட்டுச் சட்டை - ஒரு வேட்டி, கரைதெரிய மடித்த சால்வை (வாட்சும் இருக்கலாம்) இவைகளை அணிந்துகொண்டு ஆர் போனாலும் தூரத்திலே கண்டவுடன் “மாஸ்ரர் வாருங்க!” என்று கூப்பிட்டு விடுவார்கள். இப்படியாக ஒருநாள் நானும் போட்டுக் கொண்டு தெருவில் நடந்து கொண்டிருந்தேன். “கொண்டக்டர்” என்னையும் உபாத்தியாயர் என்று எண்ணியாக்கும் “மாஸ்ரர் வாருங்க” என்று கூப்பிட்டு

இருத்திவிட்டு, “எங்கே படிப்பிக்கிறியள், என்ன ஒரு கதை பிறக்கிறது! ஏதோ கிறேடிங் வருகுவாம், உங்கடை தொழிலுக்கும் இனிக் கஷ்டமாம், உண்மைதானோ!” என்றார். நான் உபாத்தியாயராய் இருந்தால் தானே ஏதும் சொல்ல முடியும். நானும் ஒருமாதிரி அறிந்தவன்போல “ஓம்” என்றேன். “அப்படி என்றால் சம்பளமுங் குறையுந்தானே?” “ஆம்” என்றேன். இதைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த ஒரு “பாய்” “அப்படிக்கானா நம்ப புடவைச் சாய்ப்புகளிலை சீலை துணியள் அழியாது. யாவாரம் ரொம்பக் கம்மியாய்ப் போயுடும்” என்றார். “நல்லது, இனிமேல் படக்காட்சி மண்டபங்களில் சனநெருக்கம் இராது” என்றார் ஒரு சினிமா ரசிகர்.

“வேலை இல்லையானாலும் இங்கிலிஷ் படித்த எங்களுக்குத் தங்கள் பெண்பிள்ளைகளை விவாகஞ் செய்து தராமல் (100-120) ரூபா சம்பளத்தைக் கருதி தமிழ்ச் சட்டம்பிமாருக்குக் கலியாணஞ் செய்து கொடுக்க நினைக்கும் உத்தியோகஸ்தருக்கு இது நல்ல கூடு” என்றார் ஒரு “மற்றிக்” வாலிபர். “கண்ட சாதியிலுமுள்ள சிறிசு, பெரிசு எல்லாம் சட்டம்பிமாராகிக் கிழடு கட்டைகளை மதியாமல் நடக்கிறதும் வசுக்கள் ஓடுறதும் இனி அடங்கும்” என்றார் ஒரு கிழவனார். இந்தப் பேச்சுக்கிடையில் என்னுடைய இடம்வர நான் இறங்கிவிட்டேன்.

முல்லைத்தீவிற் குடியேற்றம்:

மந்திரி திரு.சேனாநாயக்கா அவர்கள் யாழ்ப்பாணம் வந்த போது, “யாழ்ப்பாணத்தார் முல்லைத்தீவிற் குடியேறிச் சுகமாக வாழலாம்” என்று கூறினாரல்லவா? ஆனால், யார் குடியேறுவது? எப்படி ஏறுவது? என்று எல்லாம் யோசித்துப் பார்த்தேன். இடையில் இராமாயண எண்ணம் வந்தது. இராமர் தந்தை சொற்படி காட்டுக்குப் போகப் புறப்படுகின்றார். குடிசனங்கள் மறிக்கிறார்கள். அவர் சென்றுகொண்டிருக்கிறார். உடனே குடிகள் நாங்கள் எல்லாருமிந்த அயோத்தியை விட்டு இராமருடன் காட்டுக்குப் போனால் “புற்றுடைய காடெல்லாம் நாடாகிப்போம்” என்று சொன்னார்கள். அவர்களைப் போல்

யாழ்ப்பாணத்தவர்களாகிய நாங்களும் செய்தாலென்ன என்பது ஒரு முடிபு.

அல்லது பின்வரும் விதமாக ஒழுங்குகள் முல்லைத்தீவின் செய்தாலும் குடியேற்றம் சிறப்பாக நடக்குமென்று தீர்மானித்தேன்.

1. முல்லைத்தீவில் பிறந்து வளரும் பிள்ளைகளுக்கே இனி உத்தியோகங்கள் கொடுக்கப்படுமென்று பிரமாணமாக்குதல்.
2. படக்காட்சி மண்டபங்கள் 2 கட்டுதல்.
3. தனியுற்று நீரூற்றைக் கீரிமலைக்கேணிபோல் தோண்டிய மைத்தல்.
4. தாசியர் நடனம், வாணவேடிக்கை, 5-6 கூட்டம் மேளங்கள் என்பவற்றோடு பல சிறப்பான திருவிழாக்களை நடாத்து வித்தல்.
5. குடுமி வைத்திருக்கும் ஆண்கள் எல்லாரும் சுத்தப்பேயர் - அநாகரீகர் என்ற எண்ணத்தை விருத்தியாக்கல்.
6. முல்லைத்தீவில் துறைமுகத்தை இப்பொழுது இருப்பது போலவே என்றும் இருக்கவிடுதல்.
7. மரவரிச் சட்டத்தை அங்கும் அனுட்டானத்துக்குக் கொண்டு வருதல்.
8. திறமையான “பார்” (Bar) ஒன்று அமைத்தல்.

அரசாங்க சபைத் திருத்தம்

நமது அரசாங்க சபையில் பல வித கோளாறுகள் - குழப்பங்கள் நடக்கின்றனவே, இவற்றுக்கு என்ன செய்யலாம்! எப்படித் திருத்தலாம் என்று யோசித்தபோது தலையிடி பொறுக்க முடியாமல் உண்டாயிற்று. நெற்றியில் கொஞ்சம் “பாம்” தடவிக்கொண்டு படுத்தேன். ஒரு மாதிரி நித்திரை வந்தது. அப்போது எதிர்காலத்தில் கையாளவேண்டிய விதிகளடங்கிய பின்வரும் கனாவைக்கண்டேன்.

1. அடுத்தமுறை முப்பத்திரண்டரை (32 1/2) வயதுக்குட்பட்டவர்கள் அங்கத்தவராயிருத்தல் ஆகாது.

2. 45 வயதுக்குட்பட்டவர்கள்- 65 வயதுக்கு மேற்பட்டவர்கள் மந்திரிமாராக இருக்கக்கூடாது.
3. விவாகஞ் செய் யாதவர்கள் அங்கத்தவராய் வர முற்படலாகாது.
4. இரண்டுபேருக்குள், சொற்போரோ மற்றோரோ கற்போரோ எது நடந்தாலும் மூன்றாவது ஒருவர் பிரவேசித்து விலக்கலாகாது.
5. திருக்குறளிலுள்ள சான்றாண்மை என்னும் அதிகாரத்திலுள்ள பத்துப்பாட்டுகளும் எல்லா அங்கத்தவர்களும் பாடம் பண்ணியிருக்க வேண்டும். இதனோடு ஒவ்வொரு குறளும் தடித்த எழுத்தில் அச்சிடப்பட்டு மண்டபத்துள் தொங்க விடப்பட வேண்டும்.
6. சம்பளத்திட்டத்தை இன்னும் உயர்த்த வேண்டும்.

ஈழகேசரி, 09.07.1939

ஈழகேசரி அதிபரின் ஹரிஜன சேவை

சனிக்கிழமை பகல் 11 மணி அடித்தது. தபாற் சேவகன் விரைந்து வந்து தந்தி ஒன்றினைத் தந்தான், பிரித்துப்பார்த்தேன். “ஈழகேசரிப்பொன்னையா காலமானார்” என்ற செய்தி காணப்பட்டது. திடுக்கிட்டுப்போனேன். ஆ ஹரிஜன மக்களின் துரதிஷ்டம் இப்படியாயிற்று என்று கவலைப்பட்டுக் கொண்டு ஏனைய ஆசிரியர்களுக்குத் தெரிவித்தேன். அவர்களுள் சோகத்ததும்பிய முகத்துடன் காட்சியளித்தனர். இந்தச் செய்தியை ஏனைய ஈழகேசரி நண்பர்கள் பலருக்கும் அறிவித்துவிட்டுப் புறப்பட்டேன். அதிக தொகையான மக்கள் கூடியிருந்த அவர் இல்லத்திலே - ஆறாத் துக்கத்தில் நானுங் கலந்துகொண்டேன். வெண்பட்டாடையினாற் போர்த்தப்பட்டு அழகிய பேழையில வைக்கப்பெற்றிருந்த அவரது உடம்பினைக்கண்டேன்.

கண்டவுடனே திருவாளர் பொன்னையா அவர்கள் ஈழகேசரி பத்திரிகை வாயிலாகப் பொதுவாக இலங்கைக்குஞ் சிறப்பாக ஹரிஜன மக்களுக்கும் செய்துவந்த தொண்டுகள் சங்கிலிக் கோவை போல் ஞாபகத்தில் எழுந்தன. அப்போது எழுந்த உணர்ச்சி இக்கட்டுரையை எழுதும்படி தூண்டுவதாயிற்று. இலங்கையின் தேசிய ஒற்றுமைக்காக தொண்டு செய்த சேர். பொன். இராமநாதன் அவர்களை நினைக்கும் வண்ணம் இலங்கா சிங்கம் எனக்கற்பனை செய்யப்பட்ட ஈழகேசரி

இன்றைக்கு 21 வருடங்களுக்கு முன் சுன்னாகத்தில்
தோன்றியது. அந்தக்காலத்திலே தீண்டாமை என்ற சாதிபேதக்
கொடும் கடுமையாய்க் காணப்பட்டது. அதன் கோர
நிகழ்ச்சிகளை எண்ணிப்பார்த்தால் அதற்கு இணையாக
மாணிக்கவாசக பெருமான் சமய நிகழ்ச்சி பற்றிப் போற்றித்
திருவகவலிற் கூறியருளிய

“மிண்டிய மாயா

நாத மென்னுஞ்

சண்ட மாருதஞ்

சுழித்தடித் தாஅர்த்து

உலகாயதமெனும்

ஒண்திறற் பாம்பின்

கலாபேதத்த

கடுவிட மெய்தி”

என்னுஞ் செய்யுட் பகுதிகள் ஞாபகத்திற்கு உரியனவாகும்.
மிண்டிய தீண்டாமை என்னுஞ் சண்டமாருதம் இந்த நாட்டில்
சுழித்து அடித்து ஆர்த்துக் கொண்டிருந்த போது
சாதிச்சமூகர்களுக்குச் சற்றும் அஞ்சாமலும் பழமைப்பித்தர்
களுக்குப் பயப்படாமலும் முகமனுக்குடைந்து லட்சியத்திற்கு
முரண்படாமலும் அரசியல்வாதிகளின் பித்தலாட்டங்களுக்கு
அணுவளவும் இடங்கொடாமலும் காந்திய தேசியக் கொள்கை
யைக் கைக்கொண்டு ஒரே இலங்கை என்ற உத்தம நோக்கத்
திற்காகப் பாடுபட்டவர் ஈழகேசரி அதிபராவார்.

ஹரிஜன மக்களின் நீதியான அரசியல், சமூக உரிமைகளை
யெல்லாம் நன்கு ஆதரித்தும், ஆதரியாதவர்களைக்
கண்டித்தும் பற்பல தலையங்கங்கள் அவர்களால் எழுதப்
பட்டுள்ளன. மேலும் ஹரிஜன மக்களாகிய நாம் நமது
கஸ்ரநஸ்ராங்களைப் பற்றி எழுதியனுப்பும் கட்டுரைகளையும்
காலந்தோறும் அஞ்சாது பிரசுரித்து நமது உரிமைக்கு
உறுதுணையாக நின்றார்கள். அவர்களுக்குப் பக்கபலமாக
யாழ்ப்பாணம் வாலிப மகாநாட்டாரின் கொள்கைகளும்
அப்போது நின்று எமக்குப் பெருந்துணை புரிந்தன.

ஆகவே ஈழகேசரி அதிபரின் உன்னத சேவைக்கு நன்றி பாராட்ட வேண்டியவர்களுள் ஹரிஜனமக்கள் முதலிடம் பெறவேண்டியவர்கள் என்று சொல்லுவதும் மிகையாகாது என்று நம்புகின்றேன். இலங்கைச் சிங்கம் சேர்ப்பான் இராமநாதன் அவர்கள் ஒருவராயிருந்து இலங்கையின் தேசியத்துக்காக பாடுபட்டார்கள். ஆனால் நமது ஈழகேசரியானது வாரம் தோறும் ஆயிரக்கணக்கில் வெளியாகி காந்தீயத் தேசியத்திற்காகப் பாடுபட்டதை - வருகின்றதை நாம் சற்று ஆழ்ந்து சிந்திக்க வேண்டியவராவோம். சீதையைத் தேடிக்கண்ட அனுமான் ஸ்ரீஇராமபிரானிடத்தில் அவ்வரலாற்றைச் சொல்லும்பொழுது,

“உன்குல முன்ன தாக்கி

உயர்புகழ்க் கொருத்தியான

தன்குலத் தன்ன தாக்கித்

தன்னையித் தனிமை செய்தான்

வன்குலங் கூற்றுக் கீந்து

வானவர் குலத்தை வாழ்வித்

தென்குல மெனக்குத் தந்தா

என்னிச் செய்வ தெம்மோய்”

என்று கூறியதாக கம்பர் காட்டுகின்றார். சீதாபிராட்டியார் ஜனகன் குலத்தை ஜானகி குலமாக்கி, ரகு குலத்தை ராமன் குலமாக்கி, குரங்குக் குலத்தை அனுமான் குலமாக்கிவிட்டதாக இச் செய்யுள் குறிப்பிடுகின்றது.

ஈழகேசரி அதிபர் அவர்களின் வரலாற்றையும், அவரது பொதுஜனத் தொண்டையும், தேசாபிமானத்தையும், தமிழ் மொழிப் பற்றையும், காந்திய இலட்சிய வாழ்வையும், பிறவற்றையும் ஆராய்ந்து பார்த்தால் அவரும் ஓர் ஈழகேசரி இலங்கைச் சிங்கமென்று பாராட்டக் கூடிய அளவிற்கு உயர்ந்தவரே ஆவார்.

ஈழகேசரி, 29.04.1951

யாழ்ப்பாணத்துப் பிரபல அப்புக்காத்து இவரை உங்களுக்குத் தெரியுமா

நமது யாழ்ப்பாணத்திற் பற்பல வாலிபர்கள் இக்காலத்தில் “லோக்கொலீச்சிற்” படித்துப் பிறகற்ற்மாராகவும், அப்புக்காத்து மாராகவும். “பாஸ்” பண்ணிவருகிறார்கள். இவர்களுட் பலபேர் கோடுகளிற் போய்க் கதிரைக்குப் பாரமாய் இருந்துகொண்டு “மோனமென்பது ஞானவரம்பு” என்ற முதுமொழிக்கு இவர்களே இலக்கானவர்கள் என்று மற்றவர்கள் சொல்லிப் புளுகத் தக்கதாகத் தமது திறமையைக் காட்டிவிடுகிறார்கள். சிலர் மாத்திரம் ஏதோ “பீஸ்” (காசு) வாங்கிக் கொண்டு நீதிபதியோடும் வருபவரோடும் வாதமிட்டுத் தலையை உடைக்கிறார்கள். இவர்களுள் புகழும் புண்ணியமும் யாருக்கு அதிகம் என்பதை வாசகர்கள் யோசிப்பார்களாக. நிற்க,

உத்தியோகப் பஞ்சம் வளரவளர இந்தப் புண்ணியத் தொழிலுக்காகப் படிப்பவர்கள் தொகையும் அதிகப்பட்டு வருகின்றது. இந்த இலங்கையிலே சிலபேர் பெரும் பொருளும் புகழும் நிறைந்த அப்புக்காத்துமாராக இருக்கிறார்கள் அல்லவா! யாழ்ப்பாணத்திலும் இரண்டொருவர் இருக்கிறார்கள் தான்! ஆனால் யாழ்ப்பாணத்தில் இருக்கும் ஒரு அப்புக்காத்துவைப் போல இந்த உலகத்திலே வேறு எவரும் இல்லை என்று சொல்லலாம். அவர் வாங்கும் “பீஸ்” அதிகம் அல்ல. அவரை வழக்குக்கு ஏற்படுத்துகில் வேறொரு பிறகற்றாவது அறிந்த ஆட்களாவது தேவையில்லை! எவரும்

தனியே ஏற்படுத்தலாம். இவர் ஏற்பட்ட வழக்கு நிச்சயமாய் வெற்றியடையும்! ஆனால் இவரை ஏற்படுத்துபவர்களிடம் வாக்குவன்மையிலும் பார்க்க மன வன்மையே மேலானதாய் இருக்கவேண்டும்.

இவருக்குக் காசிலும் பார்க்கப் பொருள்களைப் பீசாகக் கொடுத்தால் மிகவும் சந்தோசமாம். அப்படித்தான் அவர்கள் செய்கிறார்கள். வழக்கிற்கேற்பட்டாலும் கோட்டினுள்ளே இவரை எல்லாரும் காண்பது கஸ்டம். வீட்டிலிருந்தே வழக்குகளை நடத்தி வெல்கிறாராம்! இப்படியான அற்புதம் நிறைந்த அப்புக்காத்து இரண்டு பகுதிக்கும் ஏற்படுவதுதான் ஒரு பெரிய குறை. என்றாலும் அவரிலே குறைசொல்ல எனக்கு விருப்பமில்லை. வழக்காளி எதிரியாகிய இருபகுதியாரும் இவர் ஒரு பகுதிக்கு ஏற்பட்டிருப்பார் என்பதை முற்றாக அறிந்தபின்பும், இவரைத் தம் வழக்குக்கு ஏற்படுத்துகிறார்கள். இப்படியான பெருமையுள்ள அப்புக்காத்துவை யாரென்று உங்களுக்குத்தெரியுமா? அவர் யாழ்ப்பாணம் “ரவுனிற்” தான் இருப்பவர். பொருள் வரும்படி பொதுவாக குற்றமில்லை என்றாலும், இவரின் வீடுவாசல் பெரிய டாம்பீகமானதல்ல. இவரின் வீடு ஒன்றே ஒன்றுதான். போட்டிக்கோவாவது விறாந்தைகளாவது இல்லை. அவருக்கு மனைவியாவது மக்களாவது கிடையாது. இப்போது விளங்குகிறதா? இவரை. இல்லை என்றால் இன்னுங் குறிப்புச்சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள். யாழ்ப்பாணக் கோடுகளைப் பார்த்தபடியே அவரின் வீடு இருக்கின்றது! வீட்டு திசையிற்கு இன்னுமொரு நூதனம் இவரிடம் காணப்படுகின்றது. மற்றைய அப்புக்காத்து மாருக்கு முதலிலேயே காசு கொடுக்க வேண்டும். இவருக்கு வழக்கு முடிந்த பின்பே கொடுக்கலாம். இப்போது உங்களுக்குத் தெரிகிறதானே இவரை இன்னாரென்று.

இவர்கள் ஸ்ரீமான் முனியப்பர் அப்புக்காத்து. இவர் யாழ்ப்பாணக்கோட்டைக்கு கிழக்கே சமீபத்தில் ஒரு சிறு வீட்டில் இருக்கிறார் அல்லவா? வழக்குப் பேசுவோர்களுள் அதிகமா

னோர் வழக்காளிகளானாலுமென்ன எதிரிகளானாலுமென்ன ஒரு பெரிய ஆட்டுக்கிடாயோ அல்லது ஐந்து பத்துக் கோழியோ ஆயிரம் மோதகமோ இவருக்கு நேர்ந்துவிட்டு வழக்கை நடத்துவார்கள். நிச்சயம் ஒரு பகுதி வெற்றிபெறும்தானே. அப்பால் இவருக்குப் பூசை பொங்கல் பலி முதலியன நடத்தப்படும். ஆகவே இவரேற்பட்ட வழக்கு நிச்சயம் வெற்றிபெறும் என்று நான் மேலே கூறியதும் எழுதிய ஏனைய குறிப்புக்களும் உண்மைதானா என்பதை இன்னு மொருமுறை வாசித்து யோசித்துப்பாருங்கள். பொய்யென்று தாபிப்போர்களுக்குத் தக்கபரிசில் வழங்கப்படும்.

ஈழகேசரி - வெள்ளிவிழா மலர் 1938

திருவள்ளுவருக்குத் தெரியாதவை

உலகத்திலுள்ள நீதி நூல்களுள் திருக்குறள் மிகவுஞ் சிறந்த தென்பது பலர் கருத்து. வள்ளுவர் இயற்றியபடியால் சிறந்தது என்பர் சிலர். இல்லை, வள்ளுவர் தமிழில் இயற்றியபடியாலே தான் அது சிறந்ததென்பர் வேறு சிலர். மனு முதலிய வடமொழி நூல்களின் விதிகளைத் தழுவிச் செய்யப்பட்டதுதான் காரணமென்பர் இன்னொரு சிலர். உலகியலை அப்படியே முழுவதும் படமெடுத்து நமக்குக் காட்டி இருப்பதுதான் சிறப்புக்குக் காரணமென்பர் மற்றுஞ் சிலர். வள்ளுவருக்குத் தெரியாதவை உலகியலில் ஒன்றுமில்லை என்று சொல்லத்தக்கதாக நூலை ஆக்கினார் என்பதுதான் அதன் பெருமைக்குக் காரணமென்பர் சிலர். இவற்றுள் திருவள்ளுவருக்குத் தெரியாதவை உலகியலில் ஒன்றுமில்லை என்பதுதான் எனது ஆராய்ச்சிக்குரியதாகும். உலகத்தில் உண்மை வாழ்வு நடத்துபவர் யாவர் என்பதை,

“உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார் மற்றெல்லாந்
தொழுதுண்டு பின்செல் பவர்”

என்று கூறி உழுதொழிலைச் சிறப்பித்தார். ஆனால் இக் காலத்தில் உழுதொழிலாளருக்கு இருக்கும் அவமதிப்பும் பொருள் மட்டும் தொழுதுண்பவருக்கு (உத்தியோகத்தருக்கு) இருக்கும் பெருமையும் செல்வாக்கும் இவ்வளவென்று சொல்லலாமா?

மாசம் 50 ரூபா வரும்படியுள்ள கமக்காரனிலும் 15 ரூபா வரும்படியுள்ள உத்தியோகஸ்தனுக்கு எவ்வளவு மதிப்பு! ஏறும்பு, குருவி முதலிய சிறு ஜந்துகளுக்கும் உண்ணுவதற்கு உதவி செய்யும் கமக்காரனிலும் பார்க்க, ஏழைகளின் கூலிக் காசில் ஒரு பகுதியை வெட்டி எடுக்கும் உத்தியோக ஓவசியருக்கு எவ்வளவு மதிப்பு! கைக்கூலி வாங்குவோருக்கு எவ்வளவு கண்ணியம்! இது, 60 வயசில் 20 வயசுக் கண்ணியை மணஞ்செய்வித்துக் கொடுக்கும். கறுத்த உடம்பைச் சிவப்பாக்கும். இடிந்த சொக்கை நிரப்பி சீமெந்து போட்ட நிலம் மாதிரி அழுத்தமாக்கும்.

ஒரு குடியில் ஒருவன் தட்டுத் தடுமாறி உத்தியோகமாகிவிட்டால் அதன் பின் அவன் இனத்த வர்களுக்கு விரைவில் உத்தியோகம் பெற்றுக்கொடுக்கும். வாங்கிய கைக்கூலிக்காக சிதம்பரம், காசி யாத்திரை போகச் செய்விக்கும். உத்தியோகஸ்தரின் கோழி முட்டை கமக்காரனின் அம்மியை உடைத் தெறிவிக்கும். கண்டவர் எல்லாரையும் இனமென்று சொல்லு விக்கும். சமய அனுஸ்டானங்களை “நொன்சென்ஸ்” என்று ஒதுக்குவிக்கும். வண்ணானுக்கும் அம்பட்டனுக்கும் எவ்வளவு அயோக்கி யனானாலும் சங்கம், சபைகளில் அவனுக்குத் தலைமை கொடுப்பிக்கும். இடம்மாறும்போது பிரியாவிடைகள் வைப்பித்து வாழ்த்துப்பாட்டு என்ற பேருடன் உயிரோடு சரமகவி பாடுவிக்கும். குடியானவனின் நல்ல உணவெல்லாவற்றையும் உண்பிக்கும். நாய்க்கும் கூட மெத்தை போடுவிக்கும். இந்த உடம்பை எவ்வளவுக்கு வளர்க்கலாம் என்று வடிகட்டிய லோகாயுதத்தை விருத்தியாக்கும். கொஞ்சஞ் சீர்திருத்தங் குறைந்த தாய்தந்தையரை இனத்தவருமல்ல என்று சொல்லு விக்கும். மேலும் உழுதுண்டு வாழ்வவரும் தமக்குரிய ஏதுங் கருமத்தை முடிப்பிச்சு, விரும்பினால் தொழுதுண்டு வாழும்.

இவை முதலாகிய பென்னம்பெரிய சிறப்புடைய உத்தியோகஸ்தரின் நலங்கள் எல்லாம் திருவள்ளுவருக்குத் தெரியாத படியால் அல்லவா,

“உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார் மற்றெல்லாந்
தொழுதுண்டு பின்செல்பவர்”
என்று பிழைபடக் கூறினார். ஆதலால்,
“தொழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார் மற்றெல்லாம்
அழுதுண்டு பின் செல்பவர்”
என்று பாடவேண்டியதாயிற்று

ஈழகேசரி வெள்ளிவிழா மலர், 1938

பண்டிதமணியின் குடுமி

பழைய இலக்கியங்களிலே சொல்லப்படும் அன்னம், யாளி, அசுனம் முதலிய உயிரினங்கள் சில இக்காலத்திலே இல்லாத பொருள்களாகவே கருதப்படுகின்றன. இன்னும் சில ஆண்டுகள் சென்றுவிட்டால், ஆண்கள் குடுமி இல்லாத பொருளாக மாறிவிடும் நிலையிலேயே ஆண் குடுமி வைக்கும் வழக்கம் மிக வேகமாகச் சுருங்கி வருகிறது. இவ்வாறு காலகதி அடைந்து வரும் குடுமி எமது பண்டிதமணியைப் பெருமைப்படுத்துகின்றதா? என்ற ஐயப்பாடு சிலரிடம் எழுந்திருக்கக்கூடும்.

ஓய்வு பெற்ற பின்பு, ஓய்வு இல்லாமலேயே இலங்கையின் பலபாகங்களில் நடைபெற்ற பாராட்டுக் கூட்டங்களில் கலந்து கொண்டார் பண்டிதமணி. இக்கூட்டங்கள் ஒன்றிலேனும் நான் பேசவேண்டுமென்ற ஆசை கைகூடவில்லை. ஆதலால் ஈழநாடு ஈன்ற சைவத் தமிழ்ப் பண்டிதமணி திரு சி. க. அவர்களைப் பற்றிய என் கருத்தினை ஈழநாடு வாயிலாக வெளியிடலாம் எனத் துணிந்தேன்.

நான் கலந்து கொள்ளாத கூட்டங்களில் பேசப்பட்ட கருத்துக் களைப் பத்திரிகைகளிற் படித்தறிந்தேன். சில குறிப்பிட்ட கருத்துக்களையே பலரும் பல விழாக்களில் வெளியிட்டனர். சில கூட்டங்களில் “கூறியது கூறல்” மலிந்து காணப்பட்டது. இதனால் சபையிலுள்ளோர் அலுப்படைந்த சந்தர்ப்பங்களும் உண்டு.

பாராட்டு உரை நிகழ்த்தியவர்கள் எவர்களெனும் அவர்தம் குடுமியைப் பற்றி யாதும் பேசவில்லை என்ற நம்பிக்கைதான் இதனை எழுதத் தூண்டுவதாயிற்று. இற்றைக்கு 25, 30 ஆண்டுகளின் முன்பு யாழ்ப்பாணம் பஸ் நிலையத்திலே பண்டிதமணி கதருடையுடன் நின்று கொண்டிருந்தார். இல்லை நிற்பாராயினர். அப்போது சில கண்ணிப்பெண்களிடம் பின்வரும் உரையாடல் நடைபெற்றது.

“அங்கே நிற்பவர் யார் தெரியுமா?”

“ஆரோ இந்தியச் செட்டியாராக இருக்கலாம்”

“இல்லை இவர் யாழ்ப்பாணத்தவர்”

“அப்படியானால், சிங்கள நாட்டிலே வியாபாரஞ் செய்யும் பெரிய வர்த்தகராயிருக்கலாம்.”

“அதுவுமில்லை, இவர் ஓர் உபாத்தியாயர்! பண்டிதர்!” உனக்கு எப்படித் தெரியும்?

“என்னுடைய அக்காளுக்கு, இவரை விவாகம் பேசினபோது, இவர் “குடுமிக்காரன்” என்று அறிந்து அக்காள் மறுத்துவிட்டாள்.”

இப்படி எத்தனை நாகரிகப் பெண்மணிகள் வெறுத்து விட்டிருப்பார்களோ, அத்தனை பேருக்கும் தமிழ்த்தாயின் பெருநன்றி உரியது. பண்டிதமணியின் மனத்திண்மைக்கு, குடுமியும் சிறிது உதவியது போலும். பெண்வீட்டாரின் நெருக்குதலினாலே மணம்முடித்த சில பெரியோர்களும் உள்ளார்களல்லவா? நமது ஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனாருக்கும் இப்படி ஒரு திருமணம் நடந்ததுதானே! எனவே, பண்டிதமணியின் சிறந்த சைவத்தமிழ் ஒழுக்கத்துக்குத் துணை செய்த குடுமியையும் வியந்து பாராட்ட வேண்டியதே. இது பேச்சாளர் கூடமையாகும்.

ஈழத்திருநாட்டிலே பண்டிதர், வித்துவான், சைவப்புலவர் என்னும் பட்டங்கள் பெற்றவர் பலர் வாழ்ந்து வருகின்றார்கள். அவர்களெல்லாம் குடுமி சிதைத்து, மொட்டையர்களாய் இருப்பதினாற்றான், பண்டிதமணியைப் போல் அறிவும் ஆசாரமும் அடையமுடியவில்லை என்று நான் எண்ணுவதுண்டு.

கேரா வைத்திருக்கும் மங்கையர்களும் சாரம் உடுக்கும் தமிழறிஞர்களும், மலிந்து வரும் இக்காலத்திலே, பண்டிதரின் குடுமி நிலைத்திருப்பது ஆச்சரியந்தானே! மேலும், சைவ சமயத்திலே மெய்கண்டார் முதல் உமாபதி சிவம் ஈறான சந்தான குரவர் நால்வர் போற்றப்படுகின்றனர். இவர்கள் “திருக்கைலாச பரம்பரைச் சந்தானம்” எனப்படுபவர்.

யாழ்ப்பாணத்திலும் நாவலர் சந்தானம் ஒன்று தோன்ற வேண்டுமன்றோ. முதற் குரவர் நாவலர். இரண்டாமவர் பண்டிதமணியே. புகழ் பெற்ற இரண்டு மனுஷர்களாகிய குமாரசுவாமிப்புலவர், கைலாசபிள்ளை முதலியவர்கள் கல்வியறிவு ஒழுக்கங்களில் மேம்பட்டவர்களாயினும் நாவலர் ஐயாவைப்போல் பிரமச்சாரியர்களாக வாழாமையால் சந்தான பரம்பரைக்கு உரியவர்கள் ஆகார். ஆகவே, பிரமச்சாரிய விரதியாகிய சைவப் பெரியார் பண்டிதமணி அவர்களே, பலவகையாலும் நாவலர் சந்தானத்தின் இரண்டாம் குரவராவர்.

ஈழநாடு 09.01.1960

கட்டுரைகள்

சமயமும் அரசியலும்

சைவ கிறிஸ்தவ சமரச சங்கம்

இக்காலத்தில் மனிதரின் முன்னேற்றத்திற்கு மதமே முட்டுக்கட்டை என்று கூச்சல் போடுவார் சிலர். இதற்கு உதாரணமாகப் பொது உடமை ரூசியாவை எடுத்துச் சொல்லுவார் சிலர். மதமாவது கடவுளாவது ஒன்றுமில்லை. எல்லாம் புருடா. வயிற்றுப்பிழைப்பிற்கியற்றிய வேலை என்று ஓலமிடுவார் வேறு சிலர். மதங்களிலாவிட்டால் கடவுளை கவனிப்பாரில்லாமல் கடவுள் கஷ்டப்படுவார் என்று இராங்குவார் மற்றைய சிலர். கடவுள்தான் இல்லாமல் போனாலும் சமய தேவையே தேவைதான் என்பார்கள் இன்னுஞ் சிலர். உலகத்திற்கு ஒரே ஒரு சமயந்தான் இருக்க வேண்டும். அது சைவம் என்பர் பிறசிலர். கிறிஸ்தவம் என்பர் ஒழிந்த சிலர். புத்தம் இஸ்லாம் என்பர் அடுத்த சிலர்.

இவ்விதமான உலகக் கொந்தளிப்புக்கிடையில் நமது யாழ்ப்பாணமும் அகப்படும்தானே! இங்கேயும் சைவம் கிறிஸ்தவம் இஸ்லாமியம் என்றும் சமயங்கள் இருக்கின்றன. இஸ்லாமியர் ஒரு அப்பாவிகள். தாமும் தம்பாடுமென் றெண்ணிச் சோலி சுறட்டு இல்லாமல் நடக்கிறார்கள். ஆனால் சைவரும் கிறீஸ்தவருந்தான் அடிக்கடி சமயக்குழப்படி செய்கிறார்கள். எங்கள் மார்க்கம் பெரிது உங்கள் சமயம் சிறிது என்று வாதம் செய்கிறார்கள். இதனால் நடப்பவை யாவை. சமூகப்பிளவுகளும் அடிமைத்தனமும் ஏற்பட்டன. பொருளாதார நிலை கெட்டது. நாட்டு மக்களிடத்தில் வறுமை வளருகின்றது. இவற்றைப்போக்கி நாடு செழிக்கவும் வறுமையை அழிக்கவும் பசிப்பிணியை ஓட்டவும் ஒற்றுமையை நாட்டவும் செய்யக்

கூடியன என்ன என்று நமது நண்பர் திரு. குழாயரோடு நான் கலந்து யோசித்தேன். அவர் “யாழ்ப்பாணத்தார் நாஸ்திகரல்லர் அவர்கள் மார்க்கத்தை விடமாட்டார்கள். ஆனபடியால் சைவ கிறீஸ்தவ சமய சமர சங்கம் என்ற பெயருடன் ஒரு மகாநாடு கூட்டி ஆக வேண்டியவற்றை யோசித்தல் நல்லது” என்று கூறினர்.

இந்த யோசனைப்படியே ஒரு சங்கத்தைக் கூட்டினேன். சமயப் பித்தர்கள் சிலரினுஞ் சிலர் மாத்திரம் வரவில்லை. சமூக முன்னேற்றம் கருதும் பற்பலபேர் வந்து கூடினார்கள். கண்ணியமுள்ள அபூதனார் அவர்கள் சங்கத்தலைவரானார். முதலில் மிஸ்டர் மத்தேயு எழுந்து பேசியதன் சுருக்கம் வருமாறு:-

தலைவரே- சபையோர்களே! இந்த யாழ்ப்பாணத்தில் இதற்கு முன் பற்பல சங்கங்கள் கூட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அவை எல்லாவற்றுள்ளும் இந்தச்சங்கமே நமக்கு சிறந்த பயனளிக்கும் என்று கருதி மகிழ்வுறுகின்றேன். மனிதர் பசியால் வருந்தித் துடிக்க மார்க்க பேதம் பாராட்டிச் சண்டை போடுவதால் வரும் பயனென்ன? நாம் கிறிஸ்தவராயிருந்தா லென்ன சைவராய் மனுசரிடம் நல்ல வாழ்வுதானே சிறக்க வேண்டியது. ஆதலால் நமக்குஞ் சைவர்களுக்குமிடையே பொதுவான சமய இலக்கணங்களைச் சுருக்கிச் சொல்கிறேன். நாம் கடவுள் உண்டு என்று நம்புகிறோம். சைவரும் நம்புகிறார்கள். பாலராய்க் குமரராய்க் கிழவராய்ப் பற்பல பேர் சாகிறார்கள். சைவருளும் இப்படியே சாகிறார்கள். சைவரிலும் மலடர் உண்டு. கிறிஸ்தவரிலும் உண்டு. எங்களுக்கும் கோவில்கள் உண்டு. சைவருக்குமுண்டு. கிறிஸ்தவரிலும் பலர் உத்தியோக மாய் இருக்கிறார்கள். சைவரிலும் இருக்கிறார்கள். சைவரும் கோடுகளின் வழக்காடுகின்றனர். கிறிஸ்தவர்களும் வழக்குப் பேசுகிறார்கள். சைவரும் சாதிபேதம் பாக்கிறார்கள். கிறிஸ்தவர்களும் பார்க்கிறார்கள். சைவரிலும் அங்கவீ னருள்ளார்கள். கிறிஸ்தவரிலுமிப்படியே. கிறிஸ்தவர்களும் அரசாங்கசபை அங்கத்தவராய்

இருக்கிறார்கள். சைவரும் இருக்கிறார்கள். “சமயத்திலேயே குடிசனம் பெருகுகின்றபோதும் வாழ்க்கை எப்படிப் போனாலுமென்ன” என்ற எண்ணமுடையார் இருசமயத்து முள்ளார். இன்னும் பலவற்றைக் கூறலாம். விரியுமென்று சுருக்கினேன். ஆகையால் இவ்வளவு பொது இலக்கணமுடைய நாம் இரண்டொரு பேதமான கொள்கைகள் பற்றி வாதஞ்செய்து பிளவையுண்டாக்குவது எவ்வளவு மதியீனம்! என்றும் மிக உருக்கமாகவும் கரிசனையாகவும் பேசிவிட்டு உட்கார்ந்தார்.

பின்பு ஸ்ரீசதாசிவநாதன் பேசியவை பின்வருமாறு- “அவைத் தலைவரே அவையோர்களே! நண்பர் மத்தேயு அவர்கள் நமக்கும் கிறிஸ்தவர்களுக்குமிடையே உள்ள பொதுத்தன்மைகளை நன்கு எடுத்துக்காட்டினார். அவர் சிலவற்றை சுருக்கி விட்டதாகவும் சொன்னார். ஆயினும் சிறப்பான இரண்டொரு பொதுவிலக்கணங்களை நானும் கூறி விட்டு அப்பால் விஷயத்தில் போகின்றேன். சைவரும் நாள் தோறும் சாப்பிடுகிறார்கள். கிறிஸ்தவரும் சாப்பிடுகிறார்கள். நம்முடைய சமயத்தவரிலே மாமியும் மருமகளும் அடிபிடிப்பதுண்டு. கிறிஸ்தவரிலும் அப்படியே! சைவரிடத்தும் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் உண்டு. கிறிஸ்தவரிடத்து முண்டு. சைவருடைய காணியிலே பல பனைகள் நிற்கின்றன. கிறிஸ்தவரின் காணியிலும் பல பனைகள் நிற்கின்றன. இவ்வளவில் இதனை நிறுத்தி விட்டு விஷயத்தில் இரண்டொரு குறிப்பை சொல்லுகிறேன். சைவத்தைப் போற் சமய சமரசம் போதிக் குஞ்சமயம் வேறில்லை. எப்பேர்ப்பட்ட சமயத்தவரும் சைவத் திற்குப் பிறந்துதான் முத்தியடைய வேண்டும் என்பது சைவக் கொள்கை. இப்படியானால் சைவப்பிளவுகளேனோ. ஒருவன் எந்த மார்க்கத்திற்கிடந்தாலும், ஈற்றில் சைவன் ஆவான் தானே. இந்த சமரசங்களைப்பற்றிய பல பாட்டுக்களும் எனக்குப் பாடம். ஆயினும் தேவார திருவாசகங்களிலே பொதுச் சமரத்தை மாத்திரமல்ல, சிறப்பாகக் கிறிஸ்தவ சமரத்தைப் பற்றி வியந்து கூறிய இரண்டொரு திருப்பாட்டுக்களை இங்கே எடுத்துக்காட்டுகிறேன்.

① “நத்தார் படைஞானன் பசு வேறி..” (சுந்தரர்) என்ற தேவாரத்தில் கிறிஸ்தவரின் நத்தார் திருநாளைப்பற்றி எவ்வளவு அழகாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது என்று பாருங்கள். இதுவும் வடமாகாணத்தைச் சார்ந்த மன்னார்ப்பகுதியிலுள்ள திருக்கேதீஸ்வர சுவாமியின் மீது பாடப்பட்டதென்றால் இப்பாட்டு யாழ்ப்பாணத்திற்கு எவ்வளவு பொருத்தமானது என்பதை மீண்டும் ஒருமுறை யோசியுங்கள். இது மாத்திரமா! புத்தசமய வாதஞ் செய்து சைவத்தை நிலைநாட்டிய மாணிக்கவாசக சுவாமிகளும் தமது திரு வாசகத்தில் ஓரிடத்தில்:

(2) “பாசம் பரஞ்சோதிக்கென்பாய்.....

யேசுமிட் மீதோவிண்ணோர்களேத்துதற்கு.....
என்று கூறி யேசுநாதரின் பெயரை எடுத்தாண்டுள்ளார். இவற்றைவிட வேறுதிருட்டானங்களும் வேண்டுமா? எவ்வளவு அழகான ஆச்சரியமான கிறிஸ்தவ சமயம் எங்கள் நாயன்மாரிடத்திற் காணப்பட்டிருக்கின்றன. நமது சைவர்கள் இவற்றையேன் சிந்திக்கக் கூடாது! இனியேனும் சிந்திப்பார்களாக. ஆதலால் பெரியோர்களே! தேச நேசர்களே! வேறு பெயர்கள் வைத்துக்கொள்ளாது நாம் இரு பகுதியாரும் “கடவுள் மார்க்கம்” என்ற ஒரு பொதுப்பெயரிட்டு ஒன்று கூடி நாட்டு முன்னேற்றத்தை நாடித் தொண்டு செய்வோமாக. எம்முடைய இந்த மேலான எண்ணம் கைகூடும்படி எல்லாம் வல்ல சிவன் இல்லை கடவுள் துணைசெய்வாராக.

கடவுள் வாழ்த்து விருத்தம்
மக்கள் வாழ்வு வளர்ந்திட நாட்டினில்
மிக்க செல்வம் விளங்கிட யாவரும்
தொக்க சோதரர் போற் சுகந்தோய்ந்திடத்
தக்க தம் தெய்வ தாளினைப் போற்றுவாம்.

இந்தத் தோத்திரத்துடன் கூட்டம் நிறைவு பெற்றது.

ஈழகேசரி, 27.02.1938.

உலக சமாதானத்திற்கு வழியுண்டா?

அந்தக்காலத்திலே நரமாமிச பட்சணஞ் செய்தவர்கள் இராட்சதர்கள் என்று நூல்களிற் சொல்லப்படுகின்றதல்லவா? வயிற்றின் பசிக்கொடுமையைப் பொறுக்கமாட்டாமல் அவர்கள் அப்படிச் செய்தார்களாக்கும் ஆனால் இக்காலத்தில் அதிகாரவெறியாகிய பசி பிடித்தமையால் இப்போது சகல தேசங்களிலும் யுத்த ஆரவாரம் பெருகிவருகின்றது. இந்தப் பசிக்கு எந்தத் தேசத்தை விழுங்கலாம் என்று ஒவ்வொரு தேசமும் தவஞ்செய்கின்றனர். இவற்றில் தேசங்களிலே குழப்பங்கள் பல தலை காட்டி இருக்கின்றன. இவைகளை ஒழித்து உலகில் சமாதானத்தை ஆக்குவதற்காக 30க்கு மேற்பட்ட வல்லரசுகள் கூடி “உலக சமாதான சங்கம்” “ஆயுத பரிகரண மகாநாடு” “சர்வதேச சங்கம்” என்று பலவற்றைக் கூட்டினார். மனதிலே சமாதானம் இல்லாதவர் உலக சமாதானத்தை நாட்டுவது எப்படி! இந்த சங்கப் பெயர் எல்லாம் நித்திய தரித்திரனுக்கு “செல்வநாயகன்” என்று பெயரிட்டதுபோல் வீணாயின. ஈற்றில் நானே எனக்குள்ளே உலக சமாதானத்துக்கு வழியுண்டோவென்று பத்து நாட்கள் யோசித்தேன். அந்த யோசனையில் பின் நான் கண்ட முடிவுகளைக் கீழே குறிப்பிடுகிறேன். உலக மக்கள் ஊன்றி யோசிப்பார்களாக.

1-ம் நாள் யோசனை

யுத்தம்- சமாதானம் என்ற சொற்களையும் வெற்றி-தோல்வி

என்ற சொற்களையும் சகல பாசைககளிலுமுள்ள அகராதிகளிலிருந்தும் நீக்கிவிட்டால் உலக சமாதானம் ஏற்படும்

2-ம்நாள்

ஒவ்வொரு தேசங்களிலும் குடிசனங்கள் பெருகுவதனாலே தான் குடியேற்ற நாடுகள் தேவைப்படுகின்றன. ஆதலால், எல்லா நாடுகளும் ஒன்று கூடித்தேடி அந்த மன்மதனைக் கொன்று விட்டால் உலக சமாதானம் உண்டாகும்.

3-ம்நாள்

தேசங்கள் பலவாக இருப்பதாற்றான் நாங்கள் - நீங்கள் - அவர்கள் என்ற வேறுபாடுகள் தோன்றலாயின. ஆனபடியால் சகல தேசங்களினதும் எல்லைகளை எல்லாம் நீக்கி விட்டு ஒரேயொரு தேசமாக்கினால் உலக சமாதானமாகும்.

4-ம்நாள்

மனிதரைக் கொல்லக்கூடிய நச்சுப்புடை வெடிகுண்டுகள், பீரங்கிகள் முதலிய யுத்தக்கருவிகளை எவ்விதம் நவநவமாக ஆக்கலாமென்பதே இக்காலத்திற் சிறந்த கல்விமான்களின் யோசனை. ஆகையால், “மனிதர்கள் எவரேனும் கல்வி கற்றல் தகாது” என்று கட்டளை செய்து உலகத்திலே கல்வியை முற்றாக ஒழித்து விட்டால் நிச்சயம் உலகசமாதானம் ஏற்படும்.

5-ம்நாள்

கருத்துக்கள் வேறுபடுவதாலேயே சொற்களும் பேதப்பட்டன. எனவே சமாதானம் என்பதற்கு- கலகம், என்றும் யுத்தம் என்பதற்கு- ஐக்கியம் என்றும் கருத்துக் கொண்டால் உலக சமாதானம் ஓடிவரும்.

6-ம்நாள்

சிலரின் உழைப்பிற்குக் “சுலி” யென்றும் சிலரின் உழைப்பிற்கு “சலரி”(சம்பளம்) என்றும் சிலரின் உழைப்பிற்குப் “பீஸ்” என்றும் சிலரின் உழைப்பிற்கு “மானியம்” என்றும் பேர்கள் இருப்பதாற்றான் உயர்வு தாழ்வு முதலாளி தொழிலாளி

முதலான வேறுபாடுகள் தோன்றிக் குழப்பத்தை ஆக்கிவருகின்றன. ஆகவே தோட்டி முதல் தொண்டைமான் ஈறாக ஆர் உழைத்தாலும் அவ்வுழைப்பிற்கு கூலி என்று பெயர் வழங்கினால் உலக சமாதானம் உண்டாகும்.

7-ம் நாள்

இந்த வயிற்றை நிரப்பிப் “பசி” தணிக்கவே உலக மக்கள் ஆகாயத்திற் பறந்தும், கடலில் உலாவியும் சுரங்கத்தில் உழன்றும், காட்டில் அலைந்தும், மலையில் ஏறியும், வெய்யிலில் முழுகியும், மழையில் நனைந்தும் பிற தொழில் களிற் கஷ்டப்படும் உழைக்கின்றனர். இவற்றாற்றான் எங்கும் பகைகள் உண்டாயின. ஆதலால்,

இந்தப் பசி என்பதை யாவரும் பகிஷ்கரித்துவிட்டால் சமாதானம் ஓடிவரும்.

8-ம் நாள்

எல்லாத் தேசங்களையும் தனித்தனிக் கடதாசியில் எழுதி ஒரு பெட்டியில் இட்டுத் திருவுளச் சீட்டுப்போல் எடுக்கலாம். முதல் வரும் தேசமே 3 வருஷத்திற்கு ஏனைய எல்லாத் தேசங்களையும் ஆள வேண்டும். மறுபடியும் இப்படியே மும்முன்று வருடத்துக்கொருமுறை தெரிவு செய்தால் உலக சமாதானம் தடையின்றி ஏற்படும்.

9-ம் நாள்

இப்போதுள்ள எல்லா மனிதரையும் கொன்று விட்டு புதிய மனிதர்களைப் படைத்தால் சமாதானம் தானே வரும்.

10- நாள்

உலக சமயக் கடவுள்களின் சங்கமொன்றை ஸ்தாபித்து அவர்கள் உலக மக்களின் மூளையை ஒற்றுமை வரத்தக்கதாகப் படைத்தால் உலக சமாதானம் ஓடி வரும்.

ஈழகேசரி, 07.08.1938.

ஆலயப் பிரவேசம் ஹரிஜன மக்கள் கடமை

இலங்கையிலே யாழ்ப்பாணக் குடாநாடு தீண்டாமையைக் கடைப்பிடிப்பதில் மிகவும் வன்மை பெற்றிருந்தது. இங்கே மகாத்மா காந்தி முதலிய இந்தியப் பெரியார்கள் வருகை புரிந்த படியாலும் யாழ்ப்பாணம் வாலிபர் மகாநாடு முதலிய சில தாபனங்களின் பிரசாரத்தினாலும் தீண்டாமையின் கொடுமை சிறிது சிறிதாகத் தளரத்தொடங்கிற்று. இதன் பயனாகச் சைவப் பெருமக்கள் பலருடைய ஊக்கத்தினாலும் சில கோவில் அதிகாரிகளுடைய ஆதரவினாலும் இப்போது நமக்கு ஆலயப் பிரவேச உரிமை கிடைத்துள்ளது. இதனால் நம் சமூகத் தலைவர்களுக்குப் பெரும் பொறுப்பு ஏற்பட்டிருக்கின்றது.

பெரு நன்றி

எங்கள் உடம்பிற்குரிய ஒரு நன்றியை மற்றொருவர் செய்து விட்டால் அது “தினையளவாயினும் அதனை பனையளவாக” மதிக்க வேண்டுமென்று திருவள்ளுவர் கூறியிருக்கிறார். நமது ஆலயப் பிரவேசமோ வெறும் உடம்பைப் பேணக்கூடிய நன்றியன்று. அஃது உயிருக்கு உறுதி ஊட்டும் சிறந்த பெரிய நன்றியாகும். இந்த நன்றிக்கு ஈடாக எதனையும் உவமை கூற முடியாது. எனவே இதற்கு வித்திட்ட சைவப் பெருமக்களையும் ஆலய அதிகாரிகளையும் என்றும் நாம் நன்றியுடன் நினைவு கூர்ந்து அவர்களுடைய மனம் புண்படாதவாறு நடந்து கொள்ளவேண்டும். ஆலயப்பிரவேச உரிமை கிடைத்தமை யால் சுவாமி காவுதல், விளக்குக் கொழுத்துதல், பந்தம் பிடித்தல் என்பன போன்ற காரியங்களையும் செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணம் நம்முட் சிலரிடம் தோன்றக் கூடும். இவைகள்

எல்லாம் இப்போதைக்கு நமக்குத் தேவையானவைகளல்ல. இவைகள் காலந்தரத்திற்கு கிடைக்க வேண்டியன. கிடைக்கா விடினும் இவற்றால் ஒரு குறையும் ஏற்படா. ஆனால் இவைகளிலிலே இப்பொழுது தீவிரமாக ஈடுபட விரும்புவது நாம் பெற்ற உரிமையை இழப்பதற்கும், நமக்கு உதவிய உயர்சாதி மக்களின் வெறுப்பைத் தேடுவதற்கும் ஏதுவாகும். ஆதலால் நம் மக்கள் மிகவும் சாவதானமாக வழிபாட்டை நடத்த வேண்டும்.

பொறுமை வேண்டும்

ஆலயத்தின் உள்ளேயாயினும் வெளியேயாயினும் வேறு இடங்களாயினும் நம்மவர்களைக் கண்டால் உயர் வகுப்பாருள் ஒரு சாரார் குத்தலாகவும் கேலியாகவும் ஏதும் பேசக் கூடும். அப்போது நாம் மௌனிகளாயும், பொறுமைசாலிகளாயும் நடக்க வேண்டும். ஆலய உரிமை பெற்றபின், இப்போது நம்மிடத்தில் மறுமலச்சியான ஒரு வாழ்க்கைமுறை தோன்ற வேண்டும். சிறந்த ஆசார அனுட்டானங்களைக் கடைப்பிடித்தல் வேண்டும். சிவ தீட்சை பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். உயர் வகுப்பு மக்களுடன் முன்னிலும் பார்க்கச் சிறந்த மரியாதையுடனும், அன்புடனும் கண்ணியமாக நடத்தல் வேண்டும். அவர்களுக்குச் செய்து வந்த உதவி வேலைகளை இனிமேலும் செய்வதில் வெறுப்படையக் கூடாது.

இப்படியான நல்ல கொள்கைகள் நம்மிடம் இருப்பதைக் காணும்போது நம் உரிமைக்கு மாறான எண்ணமுள்ள ஆலய அதிகாரிகளிடத்திலும் மனமாற்றம் நிச்சயம் உதிக்கும். அப்படி உதிக்காவிட்டாலும் நாங்கள் சில மாதங்களாயினும், வருடங்களாயினும் பொறுத்திருக்கலாம். அவ்வாறு பொறுத்துக் கொள்ளாமல் உரிமை கிடைக்காத ஆலயத்தினுள்ளே பலாத்தாரமாகப் பிரவேசிக்க நினைப்பதும் அவர்களுடன் வாதாடுவதும், முரண்படுவதும் அனாவசியமாகும்.

பொறுத்திருப்போம்

எந்த ஒரு சீர்திருத்தக் கொள்கையாயினும் எல்லா மக்களும் ஒருமித்து ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்துள்ளே ஒப்புக்கொண்டு

அதனை நடைமுறையில் நிறைவேற்றியதை எந்த நாட்டுச் சரித்திரத்திலாயினும் நாம் காண முடியாது. ஆகையால் நமது யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிலே பன்னெடுங்காலம் நடைபெற்று வந்த ஒரு வழக்கத்தை எல்லா மக்களும் ஏகோபித்துச் சடுதியாக மாற்றிக் கொள்வார்கள் என்று எதிர்பார்ப்பது தவறாகும். “பொறுத்திருப்போம் காலம் மாறும்” என்ற பெரியோர் வாக்குப் படி நாம் பொறுமையைக் கடைப்பிடிப்போம், காலம் வழி காட்டும். எங்கள் உரிமைக் குரலினும் பார்க்க இப்போது முன்னின்று தொண்டு செய்யும் உயர்சாதிப் பெருமக்களுடைய அனுதாபக்குரல் மிகவும் வலிமை வாய்ந்தது என்பதை நாம் சிறிதும் மறந்து விடக்கூடாது.

மற்றும் உரிமைகள்

மேலும், ஆலயப்பிரவேச உரிமை மாத்திரமன்றி மற்றும் பல உரிமைகளும் நமக்குக் கிடைக்க வேண்டுமென்று சில பத்திரிகை வாயிலாக வெளியிடுகின்றார்கள். இந்த நேரத்தில் இவ்வாறு வெளியிடுவதும் ஒரு தீவிரமாக இருக்குமோவென்று நாம் அஞ்சுகிறோம். ஆயினும் இவ்விதம் வெளியிடுபவர்கள் உயர் சாதி மக்களே. ஆதலால் நாம் சிறிது ஆறுதல் அடையவும் இடமுண்டு. ஆனால் நமது ஹரிஜன மக்கள் நமக்குக் கிடைக்க வேண்டிய ஏனைய உரிமைகளையும் விரைவிற்பெறவேண்டுமென்று இப்போது கிளர்ச்சி செய்யாமல் இருப்பது தான் புத்திசாலித்தனமாகும். ஆலயங்கள் திறந்து விடப்படும் விரைவை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஏனைய உரிமைகளும் சித்தியாகும் என்பதிற சிறிதும் ஐயப்பட இடமில்லை. இவைகளை நம் சமூகத்தார் உணரும் பொருட்டு, கிராமம் கிராமமாகப் பிரசாரம் செய்தல் வேண்டும். துண்டுப்பத்திரங்கள் அச்சிட்டுப் பரப்ப வேண்டும். இவற்றையெல்லாம் தகுந்த திட்டமிட்டுச் செய்வதற்கு நமது ஹரிஜன சமூகத்தலைவர்கள் விரைந்து முன் வருவார்களாக.

ஈழகேசரி, 19.08.1956.

தீண்டாமை ஒழிப்பும் ஆலயப் பிரவேசமும்

ஈழகேசரி 29-9-57 இதழில் யான் எழுதிய “கொழும்பிற் கிடைத்த அடி கோயிற் கதவுகளைத் திறந்ததா” என்ற கட்டுரையை நுனிப்புல் கறித்தவாறு படித்து விட்டுக் கடிதர் ஒருவர் 13-10-57 ஈழகேசரியில் “தீண்டாமை ஒழிப்பில் ஆலயப் பிரவேசம் ஓர் அம்சம்” என்ற தலைப்பில் வெளியிட்ட தவறான கருத்துக்களை வாசகர்களின் பொருட்டு ஆராய வேண்டிய பொறுப்பு இருந்தமையினால் இதனை எழுதலானேன். “தமிழினத்தின் சாபத்தீட்டுகளுள் ஒன்று தீண்டாமை இது முழுத்தவறான கருத்தாகும். தமிழினத்தில் மாத்திரமன்று. சிங்கள இனத்திலும் ஆந்திர, வங்காளிய, குஜராத்திய இனங்களிலும் (அமெரிக்காவிலும்) தீண்டாமை உண்டு. தேசந்தோறும் வெவ்வேறு பாணியில் தீண்டாமை அனுட்டிக்கப்படுகிறது. அப்படி இருக்கவும், தமிழினத்தின் சாபத்தீட்டுக்களுள் ஒன்று என்று கடிதர் எழுதியது கருத்தின்றிப் பாடமாக்கிய சொற்பிரயோகமாகும். உலகம் முழுவதிலும், வெவ்வேறு உருவத்தில் தீண்டாமை இருந்தாலும் இக் கொடிய வழக்கத்தை ஒழித்துக் கட்டுவதில் பலரும் முயன்று கொண்டோன் வருகிறார்கள்.

“ஆலயப் பிரவேசம், தீண்டாமை ஒழிப்பில் ஓர் அம்சம்” என்பது, சிறுபிள்ளைக்கும் தெரிந்த காரியம். இப்படி இருக்கவும் அது தீண்டாமையை வேரோடும் ஒழித்து விட்டதென்று சிலர் மனப்பால் குடிப்பதாக அவர் எழுதியுள்ளார். ஆலயப்பிரவேசம்

மாத்திரமென்ன? செனட்சபையிலே - பாராளுமன்றத்திலே தல தாபனங்களிலே, நம்மவர்களுக்குப் பிரதி நிதித்துவம் கிடைத்தாலும் தீண்டாமை ஒழிந்து விடாது இவைகளும் தீண்டாமை ஒழிப்பதற்கான சிறு அம்சங்களேயாம். உண்மையாகவே தீண்டாமை ஒழியவேண்டுமானால் பெரும்பான்மையினராகிய உயர் வகுப்பு மக்களிடத்தில் நன்முறையில் மனமாற்றம் அமைய வேண்டும். இங்ஙனம் வளர்ந்து வரும் மனமாற்றத்தைத் தடுக்கக்கூடிய வகையில் நம் சமூகத்தாருடைய பேச்சும் செயலும் எழுத்தும் அமையக்கூடாது என்பது தான் அறிஞர்கள் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடிய உண்மை. சட்டத்தினால் மாத்திரம் தீண்டாமையை ஒழித்துவிட முடியாது. பொதுசன அபிப்பிராயமும் வன்மை பெற்று வளரவேண்டும். சட்டம் மருந்தையும். பொதுசன அபிப்பிராயம் போன்றன மருந்து அனுபானமும் சேர்ந்து நோயை தீர்ப்பது போலவே தீண்டாமை நோயையும் சட்டத்தினாலும் பொதுசன அபிப்பிராயத்தினாலும் தீர்க்க வேண்டும். கிறிஸ்தவர்களுக்கு ஞானஸ்தானம் போல இந்துக்களுக்கு “தீட்சை” என்றொரு ஆரம்பக்கிரியை உண்டு. ஆகையினால், அதனை நம் சமூக இந்துக்கள் பெறவேண்டியது கடமையல்லவா? ஆலயப்பிர வேசத்திற்காக நெடுங்காலம் கிளர்ச்சி செய்து ஆலயத்திலேயே பிரவேச செய்வனத்திற் கலந்து கொண்ட த. ம. சபை ஆலயத்தோடு தொடர்புடைய போதனைகள் செய்து நம்மவர் களை ஊக்குவதற்கு அதன் நீங்காக் கடமையாகும். இப்படிச் செய்தால் மகாசபை இந்துமத தாபனமாக மாறிவிடும். என்று கடிதர் போன்றோர் அஞ்சுகிறார்களா? இந்துமதத்தில் மாத்திரமன்று. கிறிஸ்தவ தேவாலயங்கள் சிலவற்றிலும் நம் சமூக கிறிஸ்தவர்களுக்கு ஆசனம் கொடுக்கப்படுவதில்லை என்றும், வெறுப்படைந்த நம்மவர் சிலர் தமக்கென்று பிரத்தி யேகமாகத் தேவாலயங்களைக்கட்டி வருகிறார்கள் என்றும் அறிகின்றேன்.

இஃது உண்மையானாலும் இப்படிப்பட்ட குறைபாடுகளை நீக்குவதில் மகா சபையைச் சார்ந்த கிறிஸ்தவ அன்பர்கள்

முயற்சிக்கலாம் அல்லவா? இப்படி முயற்சித்தால் கி. பா. தா சபையை கிறிஸ்தவ ஸ்தாபனம் என்று இந்துக்கள் நாம் ஒருபோதும் நினைக்கவே மாட்டோம்.

சமயக் கோட்பாடுகளில் நம்பிக்கை அற்றவர்கள் ஆலயப் பிரவேசத்திற்கு விபரீதமான காரணங்களைக் கற்பித்துப் பேசியும் எழுதியும் வருவதினாற்றான் திறக்கப்பட்ட ஆலயங்கள் சில மறுக்கப்பட்டனவோ என்று ஐயம் உண்டா கின்றது. இந்தியாவிலும் ஆரம்பத்தில் சில கோயில்கள்தான் திறக்கப்பட்டன என்பதை நாம் மறந்து விடக்கூடாது. இங்கு திறக்கப்பட்ட ஓர் ஆலயமாயினும் அக்கொள்கையில் நிலைத்து நிற்குமாயின் ஆலயப்பிரவேசம் என்னும் வித்து வேர் விட்டு, காலகதியில் வளர்ச்சி அடையும் என்பது திண்ணம். எந்த ஒரு தேசத்தில் ஆயினும் ஒரு சீர்திருத்தக் கொள்கையை அத்தேச மக்கள் யாவரும் ஒரே முறையில் ஒப்புக்கொண்டதாகச் சரித்திரச் சான்றுகள் இல்லையல்லவா?

ஓவ்வொரு பொருளுக்கும், பொது இயல்பு சிறப்பு இயல்பு என்று இரண்டு தன்மைகள் உண்டு. அப்படி வாழ்க்கையிலும் பொதுவாழ்வு சிறப்பு வாழ்வு என்று இரு பகுதியுண்டு. தீண்டாமை ஒழிப்பதில் பகல் பொழுது வாழ்விலும் யாவருக்கும் சம உரிமை வேண்டும் அரசாங்கத்தோடு தொடர்புடைய சகல பொது நிலையங்களிலும் குடிகள் யாவருக்கும் சம உரிமையும் சமய தாபனங்களில் அந்தச்சமயத்தவர்க்குச் சமய உரிமையும் அளிக்கப்படல் வேண்டும். ஆனால் ஒருவனுக்குரிய சிறப்பு வாழ்க்கைக்கு இடமான வீட்டிலே அவன் தன் இஷ்டப்படி நடந்து கொள்ள உரிமை உண்டு. இவற்றைத் தெரிந்து கொள்வது முற்போக்காளர்களின் கடமையாகும்.

“வெள்ளையனே வெளியேறு” என்று கூறிய காந்தி மகானின் உள்ளத்தூய்மையும் கொழும்பிற்கிடைத்த அடி கோயிற் கதவுகளைத் திறந்து விடச் செய்தது என்று சொல்லுவோரின் உள்ளத்தூய்மையும் ஒரு தன்மையானவைதானென்று நினைப்பது தங்களைத் தாங்களே போற்றும் வீண்

செயலாகும். கோபம் வந்தவிடத்து உயர் சாதியைச் சார்ந்த சிலர் கணவன் மனைவியையும் இனசனங்களையும் வெட்டியும் சுட்டும் அடித்துக் கொண்டதை நாம் பத்திரிகைகளிற் படித்துள்ளோம். நம் சமூகத்தவருள்ளும் மேற்கூறியவாறான கொடுமைகள் நடந்ததைப் பலருமறிவர்.

உயர் சமூகத்தவர்கள் நம் சமூகத்தவர்களையும் நம் சமூகத்தவர்கள் உயர் சமூகத்தவர்களையும் மேலே குறிப்பிட்ட வாறு கொலை செய்ததை எவரும் ஒப்புக்கொள்வார்கள். இப்படிப் பரந்துப்பட்ட உண்மை இருக்கவும் இவற்றை எல்லாம் மறைத்துக் கொண்டு உயர்சாதியார்களால் நம்மவர் சுட்டுக் கொல்லப்படுகிறார்கள் என்று கடிதம் எழுதுவது ஒரு தலைச் சார்பான கொள்கையாகும். எடுத்தற்கெல்லாம் உயர் வகுப்பாரிடத்திலேயே முழுக் குற்றத்தையும் சுமத்துவது ஆத்திரமூட்டுவதாகும்.

சிறுபான்மைத் தமிழராகிய எங்களுக்குள்ளேயும் தீண்டாமை இருந்து வருகிறதென்பதை மனச்சாட்சியுள்ள நம்மவர் ஏற்றுக்கொள்வார்கள். ஆலயப் பிரவேச இயக்கக் குழுவினர் “சமயத்தைக் காக்கத் தோன்றிய தூண்கள்” எனக் கடித ரீதியாகக் குறிப்பிடுகிறார். இப்படிப்பட்டவர்கள் ஆலயப் பிரவேசம் வேண்டாம் என்று பிரசாரஞ் செய்வதை விடுத்து ஆலயப் பிரவேசத்தின் நயநட்டங்களை ஆராய்வது விந்தையே! பா. த. ம. சபை நெடுங்காலமாக ஒரு சமூக சேவை தாபனமாகவே திகழ்ந்து வந்தது. ஆனால் அது சமூக காலத்தில் ஓர் அரசியல் தாபனமாக மாறத் தொடங்கியது. மாறிவிட்டதென்று கூடச் சொல்லலாம். அதனால் போட்டியும் பூசலும் பிளவும் பதவி வேட்டையும் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன.

முடிவாக ஒன்று. இப்போது நம்மவர்கள் சிலரிடத்தில் அரசியல் ஞானம் வேகமாக முன்னேறுகிறது. இதனால் “மாமியார் தலையிலே கையும், வேலிப்புறத்திலே கண்ணும்” என்ற பழமொழிப்படி பேன் எடுப்பதாகப் பாசாங்கு செய்த மருமகள்

ஒருத்தியின் போக்கைப்போலப் பிரசாரம் செய்கிறார்கள். நான்
சென்ற கட்டுரையில் குறித்தவாறு ஒரு மத்திய பாதையைக்
கடைப்பிடிப்பதுதான் யாழ்ப்பாணத்தின் இன்றைய நிலை
மைக்குப் பொருத்தமானதென்பதை இங்கும் சுட்டிக்காட்ட
விரும்புகிறேன்.

ஈழகேசரி, 03.11.1957

■■■

கொழும்பிற் கிடைத்த அடி கோவிற் கதவுகளைத் திறந்ததா?

- புண்படுத்தும் பேச்சுக்கள் எதற்கு? -

யாழ்ப்பாணத்திலே மிகப்பழமையும் பெருமையும் வாய்ந்த சில சைவாலயங்கள் சென்ற ஆண்டிலே அனைவரும் சென்று வழிபடுவதற்குத் திறக்கப்பட்டுள்ளது. உயர்குடிப்பிறப்பும் கலாசார மேம்பாடும் உத்தியோகச் சிறப்பும் என பிற தகுதியும் பொருந்திய சைவப்பெருமக்கள் நீதியையும் காலப்போக்கையும் உணர்ந்து பெருமுயற்சியாலும் புத்திசாதுரியத்தாலும் இப்பணியில் ஈடுபட்டு வெற்றியீட்டிக் கொண்டார்கள்.

அப்போது இச்செயலை இலங்கையிலும் இந்தியாவிலும் வெளிவரும் பத்திரிகைகள் பல பாராட்டி எழுதியிருந்தன. அறிஞர்கள் பலர் புகழ்ந்து பேசினர். ஆயினும் நமது சிறுபான்மைத் தமிழர்களுள் (ஹரிசனங்களுள்) ஒரு சாரார். “இந்த ஆலயப் பிரவேசம் அரசியற் காரணங்களினால் நடைபெற்றதேயன்றி நீதியுணர்ந்து செய்யப்பட்டதன்று.” என்று பேசியும் எழுதியும் வருகின்றனர். இது பெருந்துக்கரமான செய்கையாகும்.

இந்நாட்களில் ஒருசிலர் கொழும்பிலே தமிழர்கள் வேண்டிய அடிதான் நல்லூர் கந்தசுவாமி கோயிலைத் திறந்துவிடச் செய்தது என்றும் கூறிவருகின்றனர். கொழும்பிலே இந்தவிதமான சட்டங்களை அரசாங்கம் இயற்றினாலும் யாழ்ப்பாணத்திலே அவைகள் அனுட்டிக்கப்படும்போது இங்கு வசிக்கும் நீதியுள்ளம் படைத்த தமிழ்ப்பெருமக்களுடைய உதவியில்லை

யேல் அவை சித்தியாக மாட்டா என்பதை நம்மவர்கள் சிறிதும் மறந்துவிடக் கூடாது. கொழும்பிலிருந்து இங்குவந்து இவற்றைச் செய்து முடிப்பார்கள் என்று சிலர் நம்புகின்றார்கள் போலும். ஆகவே நாம் பேசும்போதும் எழுதும்போதும் பிறருடைய மனம் புண்படாதவாறு அவர்களை வசீகரிக்கத்தக்க நெறியைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். இவ்வாறின்றி நல்ல நோக்கத்தோடு செய்யும் காரியங்களுக்கும் அபாண்டமான விமர்சனங்களைக் கற்பித்து வருவது அவர்களுக்கு ஆத்திரத்தை மூட்டுவதாகிவிடும். இந்த இடத்திலே குறள் ஒன்று நினைவுக்கு வருகிறது.

“உடுப்பதூஉம் உண்பதூம் காணின் பிறர்மேல்
வடுக்காண் வற்றாகும் கீழ்”

அழகாக உடுத்தல் உண்ணுதல் முதலிய நல் செயல்களைச் செய்யும் அவர்கள் மீது குற்றங்களைச் சுமத்தி இழிவுபடுத்துவதிலேயே மக்கள் வல்லவராவர். என்றார் வள்ளுவனார். அவர்களுக்குரிய உரிமையைப் பற்றி நாம் அரசாங்கத்திடமோ அல்லது உயர் சமூகத்தவரிடமோ கேட்கவேண்டிய கோரிக்கைகள் உண்டு என்பதை நாம் மறுக்கவில்லை. அவற்றைக் கேட்கும்போது தீவிரமாக கொள்கையை நீக்கி ஒரு மத்திய பாதையைக் கடைப்பிடிப்பதுதான் இன்றைய நிலைமைக்குப் பொருத்தமானதாகுமென்று எண்ணுகிறேன்.

இப்படிச் செய்தால் சமாதான சகவாழ்வு மூலம் பல நன்மைகளைப் பெறமுடியும். இன்னும் ஆலயங்களைத் திறக்கவேண்டுமென்று கேட்கிறார்களேயன்றித் திறந்த ஆலயங்களுக்கு ஏராளமானவர்கள் சென்று வணங்குங்கள் சிவதீட்சை பெற்றுக் கொண்டு சைவாசார அனுட்டானங்களில் மேம்படுங்கள் என்பன போன்ற நல்ல பிரசாரத்தைச் செய்து நம்மவர்களை ஊக்கும் கடமையை மேற்கொண்டு சிறுபான்மைத் தமிழர் மகாசபையைச் சேர்ந்தவர்கள் இதுவரையில் எங்கேயாயினும் பேசியதை அறியவில்லையே! நம் கடமையைச் செய்யாது உரிமையை மட்டும் கேட்பது யாருக்கும் ஏற்படையதன்று.

கடவுள் இல்லையென்று சொல்கிறவர்களும் அவர் இருந்தாலும் இருக்கட்டும் அவரை ஏன் கும்பிடவேண்டும் என்று கருதுபவர்களும் சைவசமயத்தை வெறுக்கும் கிறிஸ்தவர்களும் ஆகிய சிறுபான்மைத் தமிழர்களிற் சிலரே ஆலயப் பிரவேச உரிமைகளைப் பற்றித் திருப்தியற்ற முறையில் பேசியும் எழுதியும் வருகிறார்கள். இதனை அறிந்து கொண்டால் இதற்காகப் பாடுபட்ட சைவப்பிரமுகர்கள் மனம் புண்பட மாட்டார்களென்றே நம்புகின்றேன்.

மற்றும் ஒரு காரணத்தையும் நாம் மறந்துவிட முடியாது. சிறுபான்மைத் தமிழர்களைத் தங்கள் தங்கள் கட்சிக்குள் சேர்த்துவிடவேண்டும் என்பதற்காகச் சில அரசியற் கட்சியாளர்கள் திரை மறைவில் வேலை செய்கின்றனர். இவர்களுடைய தூண்டுதலினாற்றான் நம்மவர்கள் சிலர் குழப்பமடைந்து துரப்பிரசாரங்களைச் செய்து வருகிறார்களென்பது பகிரங்க இரகசியமாகும்.

“மாந்தருக்குள் ஒரு தெய்வம்” என்று போற்றப்படும் மகாத்மா காந்தியடிகளும் அவர்களுடைய உண்மைச் சீஷர்களும் பாடுபட்டுழைத்து, நம்மவர்களுக்கு எத்தனையோ சலுகைகள் வழங்கிய இந்தியாவிலேயே தீண்டாமைக் கொடுமை தீர்ந்த பாடில்லையென்றால் யாழ்ப்பாணத்திலே அது எந்த அளவுக்கு இருக்கக்கூடும் என்பதை உணர்ந்து கொண்டு கிடைத்திருக்கும் உரிமைகளைப் பாராட்டி மேலும் உரிமைக்குத் தூண்டு வதுதான் ஏற்றதொரு வழியாகுமென்பதை இங்கு சுட்டிக்காட்ட விரும்புகின்றேன்.

ஈழகேசரி, 29.09.1957

கட்டுரைகள்

நகைச்சுவையும் பிறவும்

புளுகும் போட்டி இல-0

எல்லாரும் பொன் பூண் என் மகளோ பார்த்திருப்பாள்” என்றொரு பழமொழியை நமது பாட்டியார் சொல்லுவதுண்டு. எனவே எல்லாரும் போட்டி நடாத்துகிறார்களே! நானும் ஒரு போட்டி நடத்தி என் காலத்தைப் போக்கினால் என்ன! அல்லது நட்புடைந்தாந்தான் என்ன! என்று ஒரு நாள் யோசித்தேன். மற்றவர்கள் நடத்துவதை “கொப்பி” பண்ணி நடத்தும் முறையை விட்டு புதிய முறையில் தேவையில்லாமலே சாதாரண ஆக்களும் கலந்து கொள்ளக் கூடிய வகையில் நடாத்த எண்ணினேன். எண்ணியசித்தாந்தப்படியே “புளுகும்போட்டி” எனப்பெயரிட்டேன். “நோட்டீஸ்” பரப்பினேன். பல அன்பர்கள் அதனை அபிமானித்துப் பற்பல நிறமான புளுகுகளை அனுப்பினார்கள். அனுப்பியவர்கள் பெயருடன் அப்புளுகுகள் இங்கு வெளியிடப்படுகின்றன.

1. நானொரு காட்டு மார்க்கமாகப் போன போது தண்ணீர் விடாய் அதிகரித்தபடியால் சிறு குளம் ஒன்றில் நீர் இருப்பது கண்டு குடிக்க இறங்கினேன். அப்போது சேற்றில் என் கழுத்தளவு புதைந்து விட்டது. நான் கலங்கினேன்! யாரும் வருவார்கள் எனப் பாரத்தேன் வரவில்லை! சுமார் 500 மைல் தூரத்தில் சிறு குடிசை காணப்பட்டது. உடனே ஓடிப்போய் மண்வெட்டி வாங்கி வந்து சேறு முழுவதையும் அள்ளி எறிந்து விட்டு கரைக்கு வந்துவிட்டேன்.

- அபூதனார்

2. ஒரு வியாபாரக் கொம்பனிக்கு மனேஜர் தேவையெண்டு பரீட்சை நடந்தது. நானும் போனேன். கணிதம் முதல் பொது அறிவு வரை 5 பாடங்களுக்கும் ஒரு தாளில் கேள்விகள்

வந்தன. எனக்கு அந்த கேள்விகளுக்கு 100க்கு 75% மறுமொழி தெரியாது. தந்த கடதாசியில் “எனக்கு இக்கேள்விகளில் ஒன்றுக்குமே விடை தெரியாது. ஆனபடியால் இந்த கடதாசியில் வீணை எழுதி என் நேரத்தையும் உங்கள் காலத்தையும் வீணாக்குவதும் புத்தியில்லை” என்று அழகாக எழுதிக் கொடுத்தேன். அவர்கள் “நான்தான் உண்மையானவன் என்றும் வீண் செலவு செய்யாதவன் என்றும் வியாபாரக் கடையில் காதையும் பொருளையும் பராமரிக்கும் நேர்மையானவன்” என்று கருதி என்னைத் தெரிந்து மாதம் 150/= சம்பளத்தில் வைத்திருக்கிறார்கள்.

- வந்தி மகனார்

3. நானும் மனைவியுந்தான் தனித்து குடியிருப்பவர்கள். அயல் அட்டையில் ஆட்கள் எல்லாம் கோவம். ஒரு தினம் எனக்குக் கடுமையான வருத்தம் வந்தது. இதை அயல் ஊரில் உள்ள என் தந்தைக்கு அறிவிக்க ஆளில்லை. உடனே கந்தோருக்கு போய் “நான் செத்துப் போனேன்” என்று தந்தியடித்து விட்டு வந்தேன்.

- போடிச்சி கணபதி

4. என் ஊரில் குடியிருக்க விருப்பம் இல்லாதபடியால் காட்டில் வாழலாம் என்று போனேன். அப்போது ஒரு பெரிய வேங்கைப் புலி ஓடி வந்தது. நான் பயந்து அதனை நோக்கி “புலியாரே நான் கொடுங்கோன் மன்னன் வாழும் நாட்டிற்கும் புலி வாழும் காடு நன்றே” என எண்ணி உமது ராட்சியத்தை நாடி குடியிருக்கிறதற்கு வருகின்றேன். நீர் கோபிக்கலாமா? என்றேன். புலி “அப்படியா? மிச்சம் சந்தோசம்!” என்று கூட்டிக் கொண்டு போய் அரண்மனையில் இருத்தி விட்டு “இப்படியே அபிசினியாவிலிருந்து பலர் அடுத்த மாதம் வருவதாக எழுதியனுப்பிய காகிதங்களையும் எனக்கு காட்டியது.

- குழாயர்

5. இப்போது உள்ள சகல மனிதர்களையும், சகல சாஸ்திரங்களையும் முற்றாக அழித்து தொலைத்து விட்டு பின்பு புதிய மனிதர் களையும் நல்ல நூல்களையும் ஆக்கினால் தான்

உலக சமாதானமும் ஆயுதப் பரிகாணமும் ஏற்படும் என்று முறையிடு வதற்கு ஒரு தூதுக்கோஷ்டி சகல தேசசங்கத்தாரிடம் போகப்பறப்படுகிறது.

-கலைமான் குணசிங்க விசுவநாத அந்தோனி றொபின்சன்

6. உலகம் இப்போது படுகிற கொந்தளிப்புப் போல முன் எக்காலத்திலும் பட்டது கிடையாது எங்கே பார்த்தாலும் ஒவ்வொரு வகையில் குழப்பந்தான். ஆனபடியால் உலக மக்கள் -வேண்டுமென்று முன்னே தோன்றியருளிய கிறிஸ்துவோ, காதரோ, முகமது நபியோ, சைவ சமய குரவர்களோ வைஷ்ணவ ஆழ்வார்களோ, புத்தபகவான் மற்றைய ஞானிகளோ இக்காலத்தில் உலகத்தின் அமைதியை நிலைநாட்டிக் கடவுள் நெறியை போதிக்க ஏன் இன்னும் ஒருதரம் அவதரிக்கக்கூடாது என்று அடிக்கடி கடவுளிற்கு காகிதம் நான் அனுப்பினேன். அதிக நாளாக பதில் கிடைக்க வில்லை. கடைசியில் கீழ் கண்ட பதில் வந்தது. அன்பேன உமது கடிதம் கிடைத்தது. எனக்கு சுகவீனமாய் இருந்த படியால்தான் பதில் பிந்தியது மன்னிக்கவும். குறித்த அடியார்கள் உலக ஈடேற்றத்திற்காகத் தான் பிறந்தார்கள். பாவிகளை ரட்சிக்க தான் வந்தார்கள் என்று யார் சொன்னது! நான் சொன்னேனா? ஊர்க் கதையை நம்பாதே என்றாலும் அக்காலம் நச்சப்புகை முதலியன இல்லாத காலம். இக்காலம் எல்லாமுண்டு. ஆனபடியால் மேற்படி இரட்சகர்கள் பிறக்கப் பயப்படுகின்றார்கள். பிறந்தால் எதிரிகள் ஏதாவது குண்டு போட்டுக்கொண்டு விடுவார்கள்.

- சோணையார்.

7. என் தந்தை ஒரு முறைதான் மணம் செய்தார். அவரின் விவாகத்தில் நானும் என் சகோதரியின் புருஷனும் வாழைப் பழத்திற்காக அடிபட்ட வழக்கில் என் மகனுக்கு தூக்குத் தண்டனை விதிக்கப்பட்டது.

- சின்னவி

8. மாங்கனூகளை ஒட்டி நல்ல பழம் பழுக்கச் செய்கிறார்கள். அது போல நல்ல மனிதரிலே கெட்ட மனிதரை ஒட்டி நல்ல

மனிதர் ஆக்கலாம் என விஞ்ஞான சாஸ்திர முறையாக ஆராய்ந்தேன். அதை பரிட்சித்து பார்ப்பதற்கு ஒரு நல்ல மனிதனின் காலில் காவாலி ஒருவனின் கையை ஒட்டியிருக்கிறேன். என் ஆராட்சி பலிக்கும் எல்லே.

- லூஜ்

9. சென்ற ஐரோப்பிய மகாயுத்தம் கடந்த காலத்தில் இலட்சக்கணக்கான தங்கப்பவுண் பெறுமதியான பொருட்கள் சமுத்திரத்தில் விடப்பட்டன. அவற்றை எடுத்து தாங்கள் சுகமாக வாழலாம் என்று பற்பல ஏழைகள் கூடி ஒரு மகாநாடு கூட்டி தங்களுக்கு உதவி செய்யும்படி மிஸ்டர் அகத்தியருக்கு அறிவித்தனர். அவர் தாம் முற்காலத்திலே கடலை உள்ளங்கையில் விட்டு உறிஞ்சிக் குடித்தது போல இப்போது சமுத்திர நீரை குடித்து விட்டுப்பொருள்களை எல்லாம் எடுத்து கொடுப்பதாக பதில் அனுப்பியுள்ளார்.

-றோசமுத்து.

10. இலங்கையின் தற்போதைய அரசியல் நிலையையும் ஒற்றுமையையும் அவதானித்தால் இலங்கைக்கு இன்னும் சிறிது காலத்தில் மிகக் குறுகிய ஆண்டினுள் அதாவது சில இலட்சம் வருடங்களில் நிச்சயம் சுயராச்சியம் கிடைக்கும் என்று அப்போது ஹரிஜனங்களே தேசாதிபதி முதலாக அரசியல் உத்தியோகங்களை வகிப்பார் என்று நமது ஊரில் தீர்க்கதரிசி ஒருவர் கணித்துக் கூறுகின்றார்.

- சித்தார்த்த.

இவர்களுள் அவருக்கு முதற் பரிசு 5000 குண்டுசிகளும் இவருக்கு 3000 மைக்கட்டிகளும் உவருக்கு 2000 போட்டுக் கழித்தகிறாம் போன் ஊசிகளும் பரிசிலாக அனுப்பப்படும்.

இங்ஙனம்

புளுகும் போட்டி அதிபர்

அபசையேவசுரி ஆபீஸ்.

ஈழகேசரி, 06.03.1935

“காணாமற் போனவை” கண்டுபிடிக்கப்பட்டன!

“சுயா” அறிந்துகொள்க.

இற்றைக்குச் சில வாரங்கட்கு முன் நமது கேசரியில் “சுயா” இடமிருந்து காணாமற்போனவை இவை என்று ஒரு விளம்பரம் வெளியிடப்பட்டது. அவற்றைத் தேடிக் கண்டுபிடிப்பார்க்குச் சன்மானம் வழங்குவதாகவுங் குறிக்கப்பட்டிருந்தது. இந்தச் சன்மானத்தைப் பெறுவதையே பிரதானமாகக் கருதியதால் இயற்கையறிவுப் போட்டிக்கு விடை எழுதவும் நேரம் கிடைக்காமற் போயிற்று.

நாயும் குடையும்!

குறித்த நாயின் அடையாளங்களுள்ளே பெரும்பாலான ஒத்திருந்தன. ஆயினும் அவைகளோடு பின்னாற் காட்டப்படும் குறிப்புக்களும் அந்நாயிற் காணப்பட்டன. அந்நாய் பெரியதொரு சந்நியாசத்தைக் கொண்டபடியால் மயிரைக் களைவிக்க எண்ணிப் பற்பல புழுக்களைத் தேகமெங்கும் குடியிருத்தித் தன் மயிர்களை வெட்டுவித்துக் கொண்டிருந்தது. அது ஓர் இடத்திற்படுத்திருந்ததால் தலையை இருபுறமும் ஓயாமல் அசைத்துத் தன் இலெளகீக வெறுப்பைக் காட்டும். பரோபகாரிகளாகிய இலையான்கள் பல அதன்மேல் விழுந்து தம் செட்டைகளால் விசிறிக் களை ஆற்றிக் கொண்டிருக்கும். அதை உற்றுப்பார்த்தால் பல மாதங்களாகக் கந்தசஷ்டி விரதம் அநுட்டித்ததென்று அல்லது காந்தியைப் பின்பற்றி உண்ணா விரதம் பூண்டதென்று புலப்படும். அதன் விரோதிகளாகிய நாய்கள் வந்து குலைத்தாலும் தருமரின் பொறையைக் கடைப்பிடித்து அது யாதும் பேசுவதில்லை. “மௌனமென்பது

ஞானவரம்பு” என்பதை அது நன்கு உணர்ந்திருந்தது. இந் நிலைமையில் அது சுகாதார உடலமைப்பாளருக்குப் பேருதவியாகத் தன் உடம்பைக் காட்டியது. இது ஒரு சந்தையிலேயே தன் ஆச்சிரமத்தை வைத்திருந்தது. நான் மகிழ்ச்சியோடும் பிடித்துக்கொண்டு, குடையைத் தேடினேன்.

குப்பை கூட்டி ஒருவன் அதை எடுத்து 8 கண்களும் பழுதுப்பட்டபடியால் கண் ஆசுப்பத்திரிக்குக் கொண்டுபோனான். “டாக்டர் இஸ்மெயில் அதைப் பார்த்து” முடியாது, என்று மறுத்துவிட்டார். சுயா கண்டுபிடிக்கவுங் கூடும் என்று அவன் பயந்து, தம்பொருட்களை ஒன்று சேர்க்கும் ஸ்ரோரில் குப்பைத் தொட்டியில் இட்டான். நான் தற்செயலாக அவ்வழியே செல்ல நேரிட்டபடியால் உவந்து எடுத்துக் கக்கத்துள் இடுக்கிக் கொண்டு நாயையும் இழுத்துக் கயிற்றில் மாட்டியபடியே தேநீர் குடிக்கவிரும்பி ஒருகடை முன் போய், குடையை வளையில் தூக்க முயற்சித்தேன். அது பல முறை என் தோளிலும் நாயின் தேகத்திலும் விழுந்தது. ஏன் தெரியுமா? அதன் கைபிடி வளைவானது தன் நேர்மையை உலகுக்குக் காட்டுவது.

அச்சாக் கவர்னர்!

கொழும்பு கால்பேஸ் ஹோட்டலில் “காலிடோனியன்” கூட்டத்தினர் நமது கவர்னருக்கு “தேசாதிபதியும் நாம் வசிக்கும் நாடும்” என்றும் ஒரு கவி பாடிக்கொடுத்தனர். “நாங்கள் ஆளுவோர் ஆயினுமிந்நாட்டிற்கு அந்நியமான எமது சேமலாபங்களைக் காப்பது தங்கள் கடமையாகும்” என்று அிக்கவியில் காணப்பட்டது. இதன் பொருள் உங்களுக்குத் தெரியுமோ என்னவோ? நீங்களே சிறிது யூகித்துணருங்கள். எங்கடை அச்சாக் கவர்னர் தமது பூர்வ பரம்பரை பூராவும் ஹாசியத்துடன் கூறிவந்து “பழம் பெருமை வாய்ந்த மனோரம்மியமான நாடு நாம் வசிக்கும் இலங்கை. இயற்கையன்னையின் பூரண அனுதாபத்தைப் பெற்றுள்ளது. இந் நாட்டினதும், மக்களினதும் நன்மைக்காக காலவகுப்பினரும் ஒத்துழைக்கச் செய்யவேண்டியது நமது கடமையாகும்” என்று கூறிமுடித்தார் போத் அச்சாக் கவர்னர்!.

நேர்மையை உலகுக்குக் காட்டுவதற்காகப்போலும் 140 பாகை விரிகோணமமையும்படி விரிந்துவிட்டது. பின் வீடு சேர்ந்து இவற்றை அனுப்பினால் அவர்களும் ஏதும் “சேட்டிவிக்கற்” தருவார்கள் என்று ஆசைப்பட்டு, நாயையும் குடையையும் கொழும்பு நூதனசாலைக்குக் கொடுத்தேன். அவர்கள் இவைகள் உள்நாட்டு நூதனப்பொருள்கள் என்ற அபிமானத் தாலாக்கும் மியூசியத்தின் முதல் வாசலில் தனித்தனி அலுமாரியில் அமைத்து என் பெயரோடும் வைத்திருக்கின்றார்கள். ஆனபடியால் தயைசெய்து சகோதரர் “சுயா” அவர்கள் அங்கே போய்ப் பார்த்து இங்கே எனக்குச் சந்மானத்தை அளிப்பாராக.

செல்லாத கால் ஞாபா!

நான் ஆகாயக் கப்பலில் செல்லும்போது சாரதி சிகறெற் வாங்குமாறு 25 சதம் தந்தான். நான் பக்கத்திலே உள்ள கடைக்கு ஓடினேன். கடைக்காரன் அது செல்லாக் காசு என்று மறுத்தான். அப்போதுதான் சுயாவின் காசின் ஞாபகம் வந்தது. அது அந்தச் செல்லாக்காசுதானோ என்று அறிதற்குச் சில பரிசோதனை செய்து பார்த்தேன்.

முதலில் அதை நிலத்தில் விட்டேன். அது ஓர் இடமும் செல்லாது வைத்த இடத்திலேயே கிடந்ததைக் கண்டு, செல்லாக் காசு தான் என்று துணிந்தேன். அப்பால் அதை எடுத்துப் புரட்டிப் புரட்டிப் பார்த்தேன். அது வட்ட வடிவில் தாய் வெள்ளை நிறத்ததாய் ஒரு பக்கத்தில் ஒரு மரப்படமும், மற்றப் பக்கத்தில் ஒரு தலையின் படமும் சுற்றிவர ஏதோ நானறியாத எழுத்துக்களும் இருப்பதால் உண்மையாகவே சுயாவின் செல்லாக் காசுதான் என்று துணிந்தேன். சுயா அவர்கள் தமது விலாசத்தைத் தெரிவித்தால் அக்காசை மணிஓடர் கமிஷன் இல்லாமலே அனுப்பிவைப்பேன்.

ஈழகேசரி, 12.12.1937

வெரியோர் வார்த்தை பிழைபடுமா?

நமக்கு உபாத்தியாரானாலுஞ்சரி, வேறு உபதேசக்காரரானாலுஞ்சரி ஒன்றைச் சொன்னால் போதிய அளவு “புறு” ஆகும் வரைக்கும் கேள்வி போடுவதும் சந்தேகத்தைக் கிளப்பு வதுந்தான் எனது தன்மை. பிரத்தியட்சப் பிரமாணத்தில் எனக்குப் பூரண மதிப்புண்டு. அதாவது, காட்சியளவையில் தான் எனக்கு நம்பிக்கை. மற்றைய கருதல் - நூல் என்னும் இரு அளவைகளில் சிறிதும் நம்பிக்கையே கிடையாது. இப்படி நான் சொல்லுவதால் என்னையொரு “லோகாயதன்” என்று “கேசரி” வாசகர்கள் நினைக்கவுங் கூடும். அப்படி நினைத்தாலும் நினையுங்களேன். (என்னுடைய கட்டுரைக்காக நுதலிப் புகுந்து இவ்வளவும் கூறினேன். இனி விஷயத்திலே போகலாம்.)

“மனிதரிலுங் கல்லுண்டு விலங்குண்டு பறவையுண்டு...”

ஒரு நாள் இலக்கியம் படிப்பிக்கும்போது மேற்படி பாட்டை ஆரம்பித்து விளங்கப்படுத்தினார் எங்கள் உபாத்தியாயர். நான் மனிதரிலுங் கல்லுண்டு என்ற முற்பகுதியே விளங்காமல் மேலும் மேலும் அவரோடு தர்க்கித்தேன். அவர் சில மனிதர்களின் குணங்களை ஆராய்ந்து பார்த்தால், கல்லைப்போல் சிலர் இருப்பார்கள். என்று கூறி உருவகம், உவமை முதலிய பல சொற்களைப் போட்டு விளக்கினார். எனக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை. இது இப்படியாக ஒருவருக்கு வயிற்றில் ஓயாத குத்து. செய்யாத வைத்தியமில்லை. நேராத நேரத்திக்

கடனில்லை, கேளாத சாஸ்திரமில்லை, கொழுத்தாத மெழுகு திரியில்லை. இவை ஒன்றானும் பயனே இல்லை. ஈற்றில் “டாக்டர் ஒருவர் அந்நோயாளியின் வயிற்றை “எக்ஸ்தே” மூலம் பரிசோதனை செய்து குடலில் “அப்பென்ரி சயிற்” என்னும் நோய் உள்ளது என்று கூறி “ஒப்பரேஷன்” செய்து ஒரு சிறுகல்லை வெளியே எடுத்துக்காட்டினார். அப்போதுதான் மனிதரிலுங் கல்லுண்டு என்ற வார்த்தையை உணர்ந்து கொண்டேன்.

“குரங்குதான் மனிதனாக மாறியது”

இவ் வசனம் “டார்வின்” என்னும் மேலைத்தேசத்து ஆராய்ச்சி வல்லுனர் ஒருவர் கூறிய வார்த்தையாம். “இது சுத்தப்பொய்” என்று பலர் எண்ணினார்கள். நானும் பொய்யென்றுதான் நினைத்தேன். சிலர் உண்மையாய்மிருக்கலாம் எனக் கருதினர். ஆனால் மேலைத்தேயத்தவன் சொல்லுவதும் பிழையாகுமோ!

ஒரு தினம் யாழ்ப்பாணத்தில் படக்காட்சி பார்க்கச் சென்றவர் களைக் கணக்கெடுப்பதற்காக நானும் சென்றேன். அன்றைய படம் சிந்தாமணியாகும். ஐந்து மணிக்குச் சனங்கள் சிந்திக்கொண்டிருந்தார்கள். ஐந்தரை ஆனதும் எல்லாரும் “ரிக்கற்” அறையை முற்றுகை செய்தனர். பலர் பாய்ந்து ரிக்கற் எடுக்கும் துவாரத்துள் கையை ஓட்டி மோட்டார் வண்டியை ஸ்ராட்டாக்கும் கம்பியைப் போல் சுழற்றினர். சிலர் மண்டபத்தின் மேல் ஏறிச்சத்தமிட்டனர். பலர் ஒருவரையொருவர் தள்ளிக்கொண்டு போய்விழுந்தனர். அதைக் கண்டு பலர் சிரித்தனர். சிலர் “ரிக்கற் வேண்டாம் கையை இழுக்க விடுங்கள்” என்று கூச்சலிட்டனர். ஒருவரின் தோளில் இன்னொருவர் ஏறிக் கையை உயர்த்தினர். கேற்றைக் கடந்தனர் வேறு சிலர். ஒருவரோடொருவர் நெருங்கிப் பசையால் ஒட்டப்பட்டது போல் காணப்பட்டனர் பற்பலபேர். அதை உற்று நோக்கினால் ஓர் உடம்பில் 1000 தலைகளும் 2000 கைகளும் உடைய ஒரு புதிய இராவணன் நிற்கின்றான்

என்று ஐயப்படத் தோன்றியது. இவைகள் எல்லாவற்றையும்
உற்றுப்பார்த்த நான் “குரங்குதான் மனிதனாக மாறியது” என்ற
டார்வினின் கூற்று உண்மையென உணர்ந்து கொண்டேன்.

ஈழகேசரி, 20.02.1938

கொழும்பில் நாவலர் குருபுசை எல்லாம் நன்மைக்குத்தான்!

இருந்தாப்போல் ஒரு காற்று வீசியபடியால் “அநு-சுயா”வுங் கொழும்புக்குப் போக நேரிட்டு விட்டது. அங்கே விவேகானந்த சபை மண்டபத்தில் “நாவலர் குருபுசை நடக்கு” மென அறிந்து நானும் போனேன். ஆனால் குருபுசை நடக்கவில்லை. அது ஓரிடத்திலேதான் இருந்தது. தமயந்தியை “அழகு சுமந்தி ழைத்த ஆகத்தாள்” என்று புகழேந்தி புகழ்ந்தானல்லவா? அதுபோல “விரதஞ் சுமந்திழைத்த மெய்யார்” ஆகிய ஸ்ரீ சு. சிவபாதசுந்தரம் அவர்கள் அப்போது தலைமை வகித்து ஆரம்ப உரையை நிகழ்த்தினார்கள். அவர்கள் உரைத்தவற்றைக் கேட்டபோது பின்வருமாறு நானும் பேசலாமோ என்று ஒருவாறு மனந்துண்டி யது. எனினும் வேறு ஏதோ ஒன்றைக்கருதி மனம் எழும்பவில்லை. ஆதலால் எனக்காறுதலளிக்குங் “கேசரி”யில் தோன்றுவோம் என்றெண்ணி ஆறிவிட்டேன்.

(A) யாழ்ப்பாணத்திலுஞ் சந்தான பரம்பரை

இந்தியாவிலே மெய்கண்ட தேவர் முதல் உமாபதி சிவம் வரையான நால்வர் சைவசித்தாந்தத்தை ஒருவருக்கொருவர் உபதேசித்துச் சந்தான பரம்பரையை ஆக்கினார்கள் அல்லவா! இது போலவே சைவமுந் தமிழும் வளரவேண்டி அருந் தொண்டாற்றி உழைத்த நாவலர் பெருமான் ஈற்றில் ஸ்ரீ பொன். இராமநாதன் அவர்களுக்கு உபதேசித்தார். அவர் அவ்விரண்டையும் விருத்தியாக்கிப் பின் ஆ. தி. பா. விருத்திச் சங்கம், சைவவித்தியா அபிவிருத்திச் சங்கம் என்பவற்றிற்கு

உபதேசித்தார். அவை இரண்டும் (முறையே) தமிழையுஞ் சைவத்தையும் ஒருவாறு வளர்த்து வருகின்றன. இந்தியாவில் நான்காய் இருந்த சந்தானம் இங்கு மூன்றாய் இருக்கிறது.

(B) தேசிய ஞானம் நாவலர்க்குண்டா?

அன்னமொன்று நாரையைக் கண்டு தேவலோகச் சிறப்பை யெல்லாம் விளக்கிய போது, நாரை அதை நோக்கி “அங்கே தவளைகள் உண்டா” என்றது. அன்னம், “இல்லை” என்றது. உடனே நாரை சீறி விழுந்து “போ போ, தவளை இல்லாத ஊரும் ஓர் ஊரா” என்று கண்டித்துக் கூறி விட்டுப் போனதாம். இதுபோல “எல்லா அறிவுமிருந்தாலும் இந்தக்காலத்தில் தேசிய ஞானமில்லாதவரும் ஒரு அறிவாளியா!” என்று இக்கால வாலிபர் அவமதிப்பாரல்லவா. அந்த ஞானத்திலும் நாவலர் குறைந்தவரல்ல. மிஸ்டர் “பீற்றோ” என்பவருடன் போட்டி இடச்செய்து ஸ்ரீ இராமநாதனைப் பிரதிநிதியாகவரச் செய்த வரும் இந்த நாவலர்தானே. இது மாத்திரமா, இந்தியாவில் மாளவியா, காந்தியடிகள் முதலானவர்கள் “ஒருவன் சமய ஒழுக்கமுடையவனாகில் அவனின் சாதி இழிவு குறைவுப்பட்டுச் சமத்துவமடைவான்” என்று கருதிச் சமய தீட்சை செய்து ஹரிசனங்களை ஆலயத்துட் பிரவேசிக்க விடுகின்றார்கள். இந்த உணர்ச்சியை ஒருவாறு உள்ளத்தடக்கிப் போனாலும் நாவலர் பெரிய புராணத்தில் “சாதியிலும் சமயமே அதிகம். சமயத்திலும் சாதி அதிகமெனக் கொள்வது கூருதி, யுக்தி, அநுபவம் மூன்றுக்கும் முழுமையும் விரோதம்” என்று எழுதி இருக்கின்றார்கள்.

(C) பொருத்தமான பெயர்தான்!

வீரசிங்கம், திரவியராசா, யுவரத்தினம், துரையாப்பு, முத்துவேலு என்றெல்லாம் அழகான நீண்ட பேர்கள் கிடக்க, அந்தக் கந்தப்பர் (நாவலரின் பிதா) “ஆறுமுகம்” என்று ஒரு பழைய காலப்பேரை ஏன் வைத்தாரோ என்று யோசித்தேன். ஆனால் அதை ஆராய்ந்தால் பொருத்தமான பேர்தான் என்பது தெரியும். அதாவது சைவமும் தமிழும் ஆறுதற்கும் காரணமாகிய (ஆறு-முகம்) முகம் என்பதுதான் அப்பேரின் சிறந்த கருத்து.

(D) எல்லாம் நன்மைக்குத்தான்!

நான் இடையிடையே பெரிய வேதாந்தியாகப் போவதுமுண்டு. ஆர் இறந்தாலென்ன, பிறந்தாலென்ன, நோய்வந்தாலென்ன? “எல்லாம் நன்மைக்குத்தான்” என்று பிறருக்குச் சொல்லுவேன். இப்படியாக இப்போது என் மனைவி நோய் வந்து தோலும் எலும்புமாக மெலிந்திருக்கின்றாள். “இதுவும் நன்மைக்குத் தானா? என்ன நன்மை” என்று இராமு என்னைக்கேட்டார். ஆம், என் மனையாள் போவதற்குப் பிரத்தியேகமாகப் பெரிதாக அமைத்த “சீர்”றுள்ள “கார்” 6 அடிக் கதவு போடப்பட்ட வீடு முதலியன எல்லாம் மிகப் பெரியனவாகத் தேவைப்பட்டன. இவற்றிக்கு நான் பட்டபாடு கொஞ்சமல்ல. இது மாத்திரமா. ஓவ்வொரு சட்டைக்கும் மூன்று யார் சீத்தை வேண்டியதாயி ருந்தது. இப்போது அவள் மெலிந்து விட்டபடியால் அரையார் சீத்தை போதியதாயிருக்கின்றது. இது எல்லாம் லாபமல்லவா, நன்மைதானே என்றேன். அவர், அசட்டுத்தனமாக சிரித்து விட்டு, “இப்போது யாழ்ப்பாணத்தில் களவு அதிகமாக நடக் கிறதே! அதுவும் நன்மைக்கா” என்று கேட்டார். ஆம்.

முதலாவது நன்மை பத்திரிகைகளுக்கு இலகுவாகப் புதினங் கிடைக்கிறது.

இரண்டாவது, பலர் பயந்து நகையணியாமல் திரிவதனால் நகையைக் கொண்டு வீண்தனமாக மனிதரை அளக்குந் தன்மை குறைந்து விட்டது. விலை-உயர்ந்த நகை யிட்டுத் தங்கத்தை வீணே தேய்க்கும் தீயமுறை நீக்கி, “போனாலும் மயிர் போகுது” என்று கருதிக் “கிலிட்டு” நகையணியும் நல்ல வழக்கம் (அதாவது சிறியவிலையில் அதிக நகை யணிதல்) விருத்தியாகிறது.

மூன்றாவது: “இன்னல் தரும் பொருளையீட்டுதலுந் துன்பம் - பின்னதனைப் பேணுதலுந் துன்பம்” என்னும் பெரியோர் வாக்கை யாவரும் பிரத்தியட்சமாய் விளங்கி வருகின்றனர்.

நான்காவது: பேசும் படங்களை (கஞ்சாவூர் றவுடி, மெட்றாஸ் மெயில், மின்னறக்கொடி) யாழ்ப்பாணத்தார் பார்த்து அப்படியே ஒழுகி வருகின்றனர். நன்றென்று பலர் வியக்கின்றனர்.

ஐந்தாவது: “களவியல்” என்றொரு நூலைச் சிவபெருமான் அருளிச்செய்தாராம். அந்தக் களவியலை இந்தக்களவியல் வென்று வருகின்றது. (அது அகப்பொருட் களவியல் - இது புறப்பொருட் களவியலென்னும் புதிய இயல்.)

ஆறாவது: நியாயவாதிகள் சங்கம் கூடித் தாம் நியாயத்திற் காக வாதாடும் உண்மை ஊழியர் என்று தமது நேர்மையை உலகத்துக்குச் சொல்லிக் காட்டுகின்றனர். அநுசயாவும் ஓர் நியாயவதியாய் இருந்தால் உலகம் போற்றும் உத்தமர் காந்தியடிகளும் ஒரு “லோயர்” தான் என்று பெருமையடித்துக் கூறியிருப்பேன்.)

ஈழகேசரி 25.12.1938

கண்டறியாத செய்திகள்

01. கலியாணஞ் செய்தவன் மேல் படி வழக்கு

கலியாணஞ் செய்து மனைவியை அந்தறிக்க விடும் ஆண்கள் மீது தான் படி வழக்குத் தொடருவது எங்குமுள்ள இயற்கை. ஆனால் இந்தக் கலியுகத்தில் -ஹிட்லர் பெருமான் போன்ற தருமவான்கள் வாழும் இந்த உலகத்தில் - என்ன வினோதந்தான் நடக்கமாட்டாது. பாவம், எனது சகபாடி இராமலிங்கம் பதினைந்தே முக்கால் வயதுடையவன். கலியாணஞ் செய்யாதவன். இல்லை- கலியாணமே பேசப்படாதவன். வடிகட்டின நைஷ்டிகப் பிரமச்சாரி. நல்லொழுக்கத்தோடு ஒரு சிறுகடை வைத்து வியாபாரஞ் செய்து காலம் போக்குபவன். கொஞ்சமும் அப்பழுக்கே இல்லாத மனமுடையவன். இவன் மீது படி வழக்கு வருவதானால் யார் தான் வியப்படைய மாட்டார்? யார் தான் துக்கப்படமாட்டார்? இந்த வழக்கு எங்கும் பிரஸ்தாபமாயிற்று. வழக்கு விளங்கப்படும் தேதியிலன்று வழக்கு வைத்த அந்த பெண்ணையும் பிள்ளையிருந்தால் அந்தப்பிள்ளை யையும் ஒரு முறை பார்க்கத்தான் வேண்டுமென்ற ஆசையால் நானும் கோட்டிற்குப் போனேன். வேறு பலரும் வந்திருந்தார்கள். வழக்குங் கூப்பிடப்பட்டது. இராமலிங்கம் கூட்டிலே ஏறினான். எல்லோருடைய கண்களும் கோட்டினுள்ளே நெருங்கி வீழ்ந்தன. பெண் எங்கே எங்கேயென்று எல்லோரும் தாவிப் பார்த்தனர். உடனே நீதவான் அவனைப் பார்த்து நீ கவுன்மேந்து சீல் குத்தாத

தராசுப்படி வைத்திருந்து வியாபாரம் செய்தபடியாற்றான் உன் மீது இந்த “படி” வழக்கு வைக்கப் பட்டது. நீ குற்றாளியாளியா? சுற்றாவாளியா? என்று கேட்டார். ஆவலோடு பார்த்து நின்றவர் எல்லோரும் படி வழக்கின் தத்துவார்த்தத்தை அறிந்து துக்கமுஞ் சந்தோசமும் அடைந்து கொண்டு போனார்கள்.

பழஞ் சட்டி வழக்கு

குயவர்கள் இதை அறிந்து விழுந்து விழுந்து தான் சிரித்தார்கள். பெரிய மனுஷர்கள் எல்லோரும் ஒரு பழஞ்சட்டிக்காக இவ்வளவாகத் தலையை உடைத்து வாதஞ் செய்கின்றார்களே. ஏன் எங்களைக் கேட்டிருந்தால் ஒன்றுக்குப் பத்துப் புதுச்சட்டி வணைந்து கொடுப்போமே, இவர்கள் இப்படிக் கச்சுப்பிச்சுப் பட்டால் சிறிய தரவளிகளாகிய நாங்கள் எப்படி அடிபடவேண்டுமென்று பேசிப் பரிகசித்தார்கள். இப்படியான ஒரு பழஞ்சட்டி வழக்கு எங்கே நடக்கிறது என்று வாசக நண்பர்கள் என்னைக் கேட்டார்கள். கேட்கவந்தான் வேண்டும். ஆசிரியர் சங்கத் தெரிவுகளுக்குக் கூட நிறப் பெட்டி வகுத்து வாக்குச் சீட்டுப் போட்டுத் தெரிவை முடிக்க எண்ணும் இக்காலத்தில் சட்டி வழக்கல்ல பெட்டி வழக்கும் நடக்குந்தானே. சென்ற கிழமை நமது சைவர்களுக்கிடையே ஒரு போர் நடந்தது. அந்தப் போர் சட்டியிலே நடக்க வேண்டியதாம். அதுதான் பழைய கந்த சட்டியாம். அந்தச் சட்டி கார்த்திகையில் வருவது நல்லதா? ஜப்பசியில் வருவது நல்லதா? கார்த்திகையிலும் வியாழன் கொள்ளுவதா! அல்லது வெள்ளி கொள்ளுவதா! என்று சைவப் பெரியார்களுக்குள்ளே விவாதம் நடந்தது; நடக்கின்றது. இந்த வருடத்தில் ஜப்பசியிற் சிலரும் கார்த்திகையில் வியாழக்கிழமை சிலரும் சட்டியைக் கொண்டனர். இந்த மூன்று நாளில் ஒரு நாள்த்தானே உண்மையான விரதப் பலனைக் கொடுக்கத்தக்க நாளாகும். ஏனைய இரண்டும் பயனற்றவைகளே. இப்படி பிசகு வராதபடி சைவர்கள் ஒன்று கூடி ஏகமுடிவு செய்திருந்தால் என்ன என்று எனக்கு வயிற்றைக் கொழுத்திக் கொண்டு எரிச்சல் வெளிக்கிளம்பிற்று. இந்தச் சைவ சமயத்தை விட்டு வேறொரு சமயத்திற்கு ஓடினால்த்தான் என்ன என்று

யோசனை கூட வந்தது. ஆகவே இனியேனும் இப்படியான பஞ்சாங்கப் போட்டி- விரத நாள் போட்டி என்று இல்லாது சகல சைவர்களும் ஒன்றுகூடி முன்பே யோசித்து அந்நிய சமயத்தவர் நம்மைப் பரிகாசஞ் செய்யாதபடியும், வீண் செலவு ஏற்படாத படியும் ஒரு நல்ல முடிவைப் பெற முயலுவார்களாக?

ஈழகேசரி, 15.11.1939.

இடதுசாரிகள்

நேருவுக்கும் நீலப்பனுக்கும், பண்டாரநாயக்கவுக்கும் பத்திராணாவுக்கும், சமத்துவமாக ஒவ்வொரு வாக்குத்தான் உண்டு, என்ற சித்தாந்தத்தையடக்கிய சர்வஜன வாக்குரிமை வந்தபின்பு, பொதுஜனங்களுக்கு அரசியலில் ஒரு விழிப்புணர்ச்சி ஏற்பட்டு வருகிறது. இந்த விழிப்புணர்ச்சிக்கு இடதுசாரிகள் எனப்படும் கட்சியாரே சிறந்த மூலகாரணர் என்பது பிழையாகாது. பொருளாதார சமத்துவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு இக்கட்சியார் செய்து வரும் பிரசார வேலைகள் பலவாகும்.

இவர்களைப் பற்றிய நன்மை தீமைகளை இக்கட்டுரையில் ஆராயப்போகின்றேனென்று வாசகர்கள் எதிர்பார்த்தால் நிச்சயம் ஏமாந்து போவார்கள். அரசியல் வாதம் என்னும் சேற்றிலே காலைப் புதைத்துக்கொண்டு அவதிப்பட விரும்பாதவன் நான். தங்கமான மனிதனாக இருந்தாலும் அரசியலில் ஈடுபட்டால் அவன் அயோக்கியனாய் விடுகின்றானென்று பலர் நம்புகிறார்கள்.

நடுத்தரமான பணக்காரன் ஒருவனிடம் கொஞ்சம் பழையதான ஒரு மோட்டார் வாகனமும், ஒரு யோக்கியனிடம் அரசியல் வாதமும் புகுந்து கொண்டால் அவர்கள் சீக்கிரத்தில் சீரழிந்து கெட்டுவிடுவார்கள் என்ற நம்பிக்கை உடைய நான் அரசியல் இடதுசாரிகளைப்பற்றி எழுதுவது என் கொள்கைக்கு மாறான

குற்றமாகுமே! ஆயினும் கலைச்செல்விப் பிரியர்களுக்கு ஒரு சந்தேகம் உண்டாகக்கூடும். மகாத்மா காந்தியும் அரசியல்வாதிதாமே! அவரையும் இந்த வரிசையில் சேர்த்து விட்டேனென்று கசப்படைந்து என்னைக் கண்டிக்கவும் முற்படுவார்கள். காந்திமாகன் “தானே தனக்கு உவமையாய் வாழ்ந்த அரசியல்வாதி” என்பது உலகறிந்த உண்மை. அல்லாமலும் பெரும்பாண்மையைத் தழுவித்தான் “விதிகள்” அமையவேண்டும் என்பது இலக்கண மரபு. இம்மரபுப்படி அவ்விதி, இக்கட்டுரைக்கும் பொருந்துவதாகும்.

அப்படியானால் இக்கட்டுரை எவ்விஷயத்தை நோக்கமாகக் கொண்டு எழுந்திருக்கின்றதென்று வாசகர்கள் அறிய விரும்புவார்கள். சமீபத்திலே தீபாவளியும் நத்தார்ப் பண்டிகையும் வந்தபோது புடவை வியாபாரிமாறெல்லாம் எத்தனையோ விதமான சாரிகளைப் பற்றி விளம்பரம் செய்தார்கள். மணிப்புரிசாரி, மைசூர்ச்சாரி, காஷ்மீர்ச் சாரி, அந்தச்சாரி, இந்தச்சாரி என்றெல்லாம் பறையடித்தார்கள். விளம்பரங்களில் வெளியான ஒவ்வொரு இனத்திலும் ஒவ்வொரு சாரியை என் மனைவிக்கு வாங்கிக் கொடுத்ததனால் என் பணத்திலும் ஒரு பகுதி ஒழிந்துபோய்விட்டது. அப்படியான வியாபாரிகள் இத்தலைப்பெயரைக் கண்டு கொண்டால் இதுவும் ஒரு புதுவகையான சாரியாகும். என்று நம்பிக்கொண்டு இது எங்கே இருக்கிறது? இதன் மொத்த வியாபாரி எவர்? ஏகவிநியோகத்தர் யார்? என்று அறியத் துடிதுடிப்பார்கள். முந்திக் கொள்வதுதான் வியாபாரத்தின் மூலவேர் என்பதைத் தெரிந்து கொண்ட வர்த்தகர்களும் இதை வாசித்து ஏமாந்து போவார்கள்.

பரீட்சைகளிற் சித்தியடைந்த இக்காலப் பெண்மணிகள் பலர் தங்களுக்கு சுதந்திரம் சமத்துவம் வேண்டுமென்று நமது முன்னோர்கள் பெண்களை அடிமைகளாக நடத்தி வருகின்றார்களென்றும் நம்பிக்கொண்டு சங்கங்கள் மூலமாகவும் பத்திரிகைகள் வாயிலாகவும், தங்கள்

கருத்துக்களை வெளியிட்டுக் கிளர்ச்சி செய்து வருகின்றார்கள். நமது பழம்பெரும் பழக்கவழக்கங்களைப் படித்துப் பார்த்தால் பெண்களுக்கு எவ்வளவு சமத்துவம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற தென்பது இலகுவில் தெளிவாகி விடும்.

இப்போது கொய்யகம் (கொய்ச்சகம்) தெரியவிட்டு உடுத்துக் கொண்டிருக்கும் பெண்களுட் பலர் வெளியே செல்லும்போது கணவன்மாரை முன்னே விட்டுத் தாங்கள் பின்னே நடந்து செல்கிறார்கள். கொய்யகம் தெரியாமல் மறைத்து உடுக்கும் பெண்கள் புருஷனுக்குப் பக்கமாக நடந்து செல்கிறார்கள். இவற்றுள் எது சரியென்று பெண்கள் சிந்திக்கும் காலம் இது! நமது இந்து சமயத்தில் ஒரு சிறப்புண்டு. கடவுளை அம்மை - அப்பராக தாய் - தந்தையராக அர்த்த நாரீஸ்வரராகக் காட்டி உலகியலை எடுத்து விளக்கும் ஒரு பெரிய உண்மையை நிலைநாட்டுகிறது நம் சமயம். சிவனுடைய உருவத்தில் சரிபாதி இடப்பக்கமே பெண்ணுருவமாக அமைந்திருக்கின்றது. இதனால் பெண்களுக்கு எவ்வளவு சமத்துவம் கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்றதென்பதை அறிவதுடன் பெண்கள் புருஷன் மாருக்கு இடப்பக்கத்திலே நடந்து செல்வது சரியானதென்பதும் தெளிவாகிறதல்லவா?

கடவுள் முன்புறத்தில் ஆண் உருவமும் பின்புறத்தில் பெண் உருவமும் அமையாமல் இருப்பது பெண் குலத்திற்கே பெருமை தரும் செய்கையாகும். எனவே உண்மையான இடதுசாரிகள் (இடப்பக்கத்திற்குச் செல்பவர்கள்) பெண்களே தான் என்பதை வாசகர்கள் மும்முறையும் ஒப்புக்கொள் வார்கள். இன்னுமொரு செய்கையும் இதை வலியுறுத்துகின்றது. பெண்கள் தங்கள் சாரிகளை இடதுபக்கத் தோளிலே போட்டு அணிந்து கொள்வதினாலும் இடதுசாரிகள் பெண்கள் என்பது வெளியாகின்றது. ஆகையால் குடும்ப அரசியலில் பெண்கள் இடதுசாரிகளாய் வாழ்ந்து தவறுசெய்யும் வலது சாரிகளாகிய ஆண்களைத் திருத்துவதற்கு முன்றிற்கவேண்டும். ஆனால் தேச அரசியலில் இடதுசாரிகள் வலதுசாரிகளை எதிர்த்துச் சிலவேளைகளில் ஆட்சியையும்

கைப்பற்றிக் கொள்வதுபோலப் பெண்களும் குடும்ப
அரசியலில் ஆட்சியைப் பெற்று வலதுசாரிகளாய் விடாமல்
என்றும் இடதுசாரிகளாய் வாழவேண்டுமென்பதுதான் எனது
விருப்பம் வாழ்க பெண்குலம்! வளர்க இடதுசாரிகள்!!

என்னைத் தெரிந்து விட்டால்

(எமது ஊரெதுவென அறிதற்குச் சிலர் விரும்புவதாக கேசரி வாயிலாக அறிந்தோம். நாம் அபின் கஞ்சா வியாபாரம் செய்கிறோமா ஊரையொழிக்க. சொல்லுகிறேன், என் ஊரிலேதான் சந்திரன் மிக அழகாக விளங்குகின்றான். கண்டுபிடியுங்கள். மேலும் ஒரு சிறுகட்டுரை 10 ஆம் பக்கத்திலிருப்பதையும் அறிந்து கொள்க)

அப்துல் கருணானந்தர் ஒரு சிங்கப்பூர் பென்சனியர். நல்ல தனவந்தர். வஞ்சகம் அதிகம் தெரியாதவர். பொதுக் கருமங்களில் பெரிதுந் தலையிடாதவர். தானுந் தன் பாடுமென்று நடப்பவர். பிள்ளைகுட்டிகளும் கரையேறிவிட்டார்கள். இவருடைய கெட்ட காலமோ நல்ல காலமோ நானறியேன். இவரோடு சிலர் நட்புப் பூண்டனர். பூண்டுகொண்டு “ஐயா, செல்வஞ் செல்வாக்கில்லையா! அறிவில்லையா! குலங்குடிப் பெருமையில்லையா! நாலு பத்துப்பேர் உறவில்லையா!வலிய வருகிற சீதேவியை ஏன் காலால் தள்ளுவான். அங்கே போனவர்கள் எங்களுக்கு என்னதான் வெட்டிப் புடுங்கிவிட்டார்கள். கதிரைக்குப் பாரமாகத்தானே இருக்கின்றார்கள். நீங்கள் போனால் உங்கள் அனுபவத்தைக் கொண்டு எத்தனை விஷயங்களைப் பேசலாம். செய்விக்கலாம் ஆனபடியால் கவுன்சிலுக்கு எங்கள் பகுதிக்கு ஒரு அபேட்சகராய் இம்முறை வெளிவரத்தான் வேண்டும்.

நாங்கள் போதிய உதவி புரிவோம். பொது சனங்களும் உங்களை ஆதரிப்பார்கள்.” என்று கூறினார்கள்.

“ஆம் நானும் இந்தமுறை வெளிப்படத்தான் வேண்டும். நெடுகக் கூட்டிலடைபட்டுக் கிடக்கிறதோ.” என்று மனப்பூர்வமாக உடன்பட்டார். இப்படியாக ஒரு நாள் ஒரு மைதானத்தில் பெரிய கூட்டம் நடைபெற்றது. அப்போது திரு அப்துல் கருணானந்தர் எழுந்து பல விஷயங்களைப் பேசிவிட்டு, “சபையோர்களே, நீங்கள் என்னைத் தெரிந்துவிட்டால் நான் கவுன்சிலில் உங்களுக்காக அதிகந் தொண்டுகள் செய்வேன்.” என்றார். அப்போது அப்துன் எழுந்து, “நீங்கள் செய்யப்போகும் தொண்டுகள் இன்னஇன்ன என்று இங்கே எடுத்துக்கூறவேண்டும்.” என்று கேட்டமையால் அவர் பின்வருமாறு கூறினார்.

A வருபந்தோறும் அமாவாசியும் தீபாவளியும் ஒருமித்து ஒரே நாளில் வருவதால் அமாவாசி விரதம் பிடிக்கும் பொதுசனங்கள் பலர் குடித்து வெறித்து ஆடு கோழி அறுத்து உண்டாட்டு களியாட்டு நடத்தித் தீபாவளியைக் கொண்டாட முடியாமல் தவிக்கின்றீர்கள் என்று நான் அறிகிறேன். இது எவ்வளவு பரிதாபகரமான செய்தியாகும். ஆனபடியால் தீபாவளியிலன்று அமாவாசி ஒரு காலமும் வராதபடி கவுன்சிலில் பேசிச் செய்விப்பேன்.

B நல்ல நீரூற்றுக்கள் சுகஸ்தானங்கள் நாட்டின் மத்தியில் இருந்தால் நாம் எல்லாருக்கும் வசதியாகும். ஒரு பக்கத்திலே ஒரு மூலையிலே இருந்தால் எப்படி எல்லாருக்கும் உதவும். ஆனபடியால் கீரிமலை நீரூற்றையும் சுகஸ்தானத்தையும் யாழ்ப்பாணத்தின் மத்திய இடத்திற்குக் கொண்டுவருவேன். ஊ யாழ்ப்பாணத்தாரை “பனங்காட்டு நரிகளென்று” பலர் பழிப்பதால் இங்கே இனிப் பனைகள் முளைக்காதபடியும்

முளைத்த பனைகளை முற்றாய்த் தறித்துவிட்டு குறோட்டன் -
றோசா நடிக்கனி சீமை வாழை முதலிய செடிகளை நட்டு
விருத்தியாக்கும்படியும் கவுன்சிலில் பேசுவேன்.

D மாசி, ஆடி, புரட்டாதி, மார்கழி மாதங்கள் மயிர் வெட்டவும்
கலியாணம் முடிக்கவும் ஆகாத மாதங்களென்று சொல்லப்படு
வதால் வாலிபர் பலர் மிகவும் கஷ்டப்படுகின்றார்கள். ஆகவே
கூடாத அம்மாதங்களை நீக்கிவிட்டு வேறு நல்ல மாதங்களைப்
புதிதாகப் பஞ்சாங்கங்களிற் போடுவிற்பேன். (வாலிபர் பலர்
கைதட்டி ஆரவாரம் செய்கின்றனர்.)

E இக்காலப் பெண்கள் சமத்துவத்தை நாடுங் காலம். ஆனால்
நமது நாட்டுப் பெண்களும் ஆடவர்களோடு சமத்துவமாய்
உலாவுவதற்கு முகத்தில் மீசை மாத்திரமில்லாததே பெருங்
குறையாக இருப்பதால் இனி எல்லாப் பெண்களுக்கும் மீசை
முளைக்கும்படி செய்விப்பேன்.

F யாழ்ப்பாணத்தில் ஆறுகள் இல்லாதபடியால் கமஞ்செய்ய
இயலவில்லை. ஆதலால் ஆசியாவின் வடபகுதியிலே
ஊற்றெடுத்து சைபீரியாவுக்கு ஊடாக வீணே ஓடி வடசமுத்திரத்
தில் பயனில்லாது விழும் ஓபை யெனிசி வீணா முதலிய
நதிகளை இங்கே கொண்டு வருவேன். என்னாலியலாவிட்டால்
முற்காலத்திலே ஆறுகளைக் கொண்டு வந்து பழகினவர்களா
கிய கங்கை கொண்ட சோழன், பகீரதன் முதலியவர்களைக்
கொண்டு தருவிப்பேன்.

G காங்கேசன்துறைக்கும் கன்னியாகுமரிக்கும் இடைத்தூரம்
சுமார் 60 கட்டைக்கு மேற்படாது. இத்தூரம் தரையானால்
சைக்கிளிலோ சிறு வண்டிகளிலோ போய் சிதம்பரம், மதுரை
முதலிய புண்ணிய தலங்களைத் தரிசிக்கலாம். காசியாத்தி
ரையுஞ் செய்யலாம். அபின் கஞ்சாக்களும் வாங்கிவரலாம்.

ஆனபடியால் குறித்த இடமாகிய பாக்குத் தொடுவாயில் தூங்குபாலம் போடுவிப்பேன்.

H சிறுபான்மையினர் (மெனோறிற்றீஸ்) பெரும்பான்மையினர் (மெஜோறிற்றீஸ்) என்ற வகுப்புவாதம் தமிழர் சிங்களரின் வேற்றுமையாற்றானே உண்டாகின்றது. ஆகையால், 1941 ஆம் ஆண்டில் குடிசன மதிப்பில் அரைவாசிப்பேர் தமிழராயிருக்கும்படி குடிசனவிருத்தியைச் செய்வித்து வகுப்புவாதத்தைப் போக்கிவிடுவேன்.

I வெறுந்தரையில் கூடு அடிப்பதாலேயே கறுத்த அரிசிக்குள் கல்லு அதிகமாக இருக்கின்றனவாம். எனவே கறுத்த நெல் விளைவிப்போர் பாய் அல்லது சாக்கு விரித்து கூடிக்கும்படி கவுன்சிலில் பிரேரிப்பேன்.

J யாழ்ப்பாணத்தில் இரும்பு கரிச் சுரங்கங்களை உண்பாக்கி மோட்டார் வண்டி, சயிக்கிள் முதலியன செய்யும் தொழிற்சாலைகள் அமைப்பேன்.

K நமது நாட்டிலே செழிப்பான புல்வெளிகளில்லாமையால் பசு வளர்த்தல் கஷ்டமாய் இருக்கின்றது. நல்லபால் கிடைப்பது அருமை. ஆகவே தென்னமரிக்காவின் பம்பான் புல்வெளியை இங்கே கொண்டு வருவேன். அல்லது இங்கேயுள்ள பசுக்களை அங்கே கொண்டுபோய் வளர்த்து பாலைக் குழாய்கள் மூலம் இங்கே அனுப்பச் செய்வேன்.

L நமக்கு யுத்த தளபாடங்கள் இல்லை. செய்யவும் வசதியில்லை. உயர்ந்த இடமுமில்லை. ஆனபடியால் தென்னை மரங்களின் இளநீர்க் குலைகளையெல்லாம் வெடிகுண்டுகளாக்கி வேண்டிய காலத்தில் ஒன்றைக் கொளுத்த அவையெல்லாம் வெடித்து மேலிருந்து பகைவரைக்

கொல்லத்தக்கதான வழிகாணுவேன்.

M நமது நாட்டு விடுதலைக்கு ஹரிஜனங்களின் ஆதரவும் இன்றியமையாததொன்றாகும். ஆதலாம் கந்தன், நாகன், வேலன், பூதன் என்று நாக்கு அறும்படி அவர்களைக் கூப்பிடுவதையும் ஏனையோர் ஐயா, செட்டியார், பிள்ளை, நாடார் என்று சாதி சுட்டி எழுதுவதையும் சட்டபூர்வமாகத் தடுப்பேன்.

30.01.1938 ஈழகேசரி

பத்தி எழுத்துக்கள்

பாட்டைசாரியின் குறும்பு !

உலகத்திலே அரசியல் நெருக்கடியேற்பட்டு யுத்த அபாயம் மிகுந்து - சமயக் குழப்படி குறைந்து - “உயிர் தப்பினாற் போதும் எம்மதமுஞ் சம்மத” மென்று, இருக்குமிக்காலத்திலே நமது “கேசரி” யிலே “பாட்டைசாரி” சமயத் தந்திரமொன்று செய்திருப்பது ஆச்சரியமாயிருக்கிறது. மறந்தாயினும் - கனவிலாயினும் - விஷ்ணுவையாதல், சிவனையாதல், ஒருமுறையும் நினைக்காத எத்தனையோ கிறிஸ்தவர்கள் அன்புடன் வாசிக்கும் நமது “கேசரி” யில், சென்ற இரண்டொரு கிழமைக்கு முன் வந்த இதழில் அரிசிக் “கொன்றோல்” பற்றி எழுதிய கட்டுரையை (இரவல் எடுத்தாயினும்) நீங்கள் எல்லாரும் வாசித்திருப்பீர்கள். அதில் “அரிசிவா” “அரிசிவா” என்ற தலையங்கம் சைவவணக்கம் பொதிந்ததாயிருப்பதைச், சற்று யோசியுங்கள். அரி + சிவா, அரி + சிவா என்று வாசிக்கும் போது விஷ்ணுவே! சிவனே! என்று அழைக்கும் (வேண்டும்) சிலேடையாகச் சொல்லப்பட்டுக் கிடப்பது எல்லாரையும் சைவத்திற் புகுத்தும் தந்திரமல்லவா? இதனைச் சற்றுச் சிந்தியுங்கள். இது பாட்டைசாரியின் குற்றமா? அல்லது என் மீது .....

1937-ம் ஆண்டின் பெரிய சம்பவங்கள்

ஏதோ ஒரு வருஷம் முடிந்தவுடன் அந்த வருசத்தின் பெரிய சம்பவங்களையே தொகுத்து எழுதுவது சிலருடைய போக்காகும். அவர்களுள்ளும் பத்திராசிரியர்களுடைய பெரிய போக்கு இதுவாகும். ஒவ்வொருவரும் தங்கள் தங்கள் மனநிலைக்கும் ஞாபகசக்திக்கும் ஏற்க, ஒவ்வொன்றை விசேசமாக கருதி எழுதுவார்கள். நானும் என் அறிவிற்குத் தக்கதாக ஞாபகித்த விசேஷ சம்பவங்களை பொறுக்கிக் கூட்டி கொட்டுகின்றேன். தேவையானோர் வாசியுங்கள். அல்லாதோர் நாய்க்குப்போடுங்கள்!!

1. நமது கேசரிக்கு 8-ம் ஆண்டு பிறந்ததும் நான் கட்டுரை எழுதத்தொடங்கியதும் வாடை, சோளகம் என்னும் காற்றுக்கள் இங்கே வீச ஆரம்பித்தும் என்னுடைய அப்பாவுக்கு மயிர் நரைத்தும் பற்கள் முற்றாய் விழுந்ததும் “சயா”வின் குடை, நாய். முதலியன காணமற்போனதும், பின் என்னால் - கண்டுபிடிக்கப்பட்டு நூதன சாலைக்கு அனுப்பியதும் இந்த 1937-ம் ஆண்டிலேயே!

2. அறிவற்ற - இரக்கமில்லாத - இந்திய காங்கிரஸ்காரர் சேலத்தில் மதுவை நீக்கி- அங்குள்ள குடிகாரரின் வாயில் மண்ணைப் போட்டுவிட்டதும் போன 37-ம் ஆண்டு தானே

3. தண்ணளியும் அஹிம்சையும் நிறைந்த கருணை வள்ளல்களாகிய முசோலினியும் ஹிந்ஸரும் ஒருவரை ஒருவர் சந்தித்தது உலக சமாதானத்தை நிலைநாட்டக் கருதி பெரும் பிரயாசத்துடன் இரகசிய பேச்சு நடாத்தியருளியதும் அந்த 1937-ல்தானே!

4. வடமராட்சியிலே சமீப காலத்தில் தேசபக்த கவி-பாரதியாரைப்பற்றிச் சொற்பொழிவு செய்த ஒருவர் இக்காலத்திற்கும் இவ்விடத்திற்கும் தேவையானதாகிய சாதிபேதத்தைப்பற்றி பாரதி பாட்டை ஆதாரமாகக் கொண்டு சிறிதேனும் பேசாது விட்டதும் கடந்த 1937-ம் ஆண்டில் அல்லவா!

5. அறியாமையும் - காட்டுமிராண்டித்தனமும் ஒற்றுமை குறைவும் நிறைந்த சீன மக்களை நல்வழிப்படுத்தும்படி தமது புத்த சமயத்தின் சிறந்த போதனையாகிய கொல்லாமை என்னும் அறத்தைத் தலைமேற்றாக்கி, சாம பேத தான தண்டம் என்னும் 4 வகை உபாயங்களுள்-தானத்தை சிரமேற் சுமந்து-தங்கள் வெடிகுண்டு, நச்சுப்புகை, துவக்கு, ஆகாயப்படை முதலியவைகளை சீன மக்களின் மீது தானஞ் செய்து அவர்கள் இனிமேல் இந்தப் பூமியில் யாதுமொரு கஷ்டமும் அடையாதபடி செய்வதற்கு யப்பானியர் முற்பட்டதும் இந்த 37-ம் ஆண்டிலேயே!

6. “சிந்தாமணி” என்னும் படக்காட்சி இங்கே வந்து சிலருக்குப் பைத்தியத்தையும் பலருக்கு “ரிக்கற்” எடுக்கும் போது காயத்தையும் வெற்றிலை-கடலை-வியாபாரக்கிழவிக்கு லாபத்தையும் கூட்டிக்கொண்டு போகாதபடியால் எனக்கும் மனைவிக்கும் இடையே அடிபிடியையும் கொடுத்து, “சிந்தாமணிச்சுருட்டு, சிந்தாமணிக் கள்ளு, சிந்தாமணி கக்கை, சிந்தாமணி மீசை என்றெல்லாம் பேர் வைக்கச் செய்ததும் திருத்தக்க தேவரின் (சீவக) சிந்தாமணியை வெற்றி கொண்டதும் U.D.C மண்டபத்தில் வின்சர் டாக்ஸீஸ் தொடங்கியதும் இந்த 37-ம் ஆண்டிற்றானே!

7. நமது இலங்கைத் தீவில் எத்தனையோ கெட்டிக்கார சிங்களவர்கள் இருக்கவும் ஒரு தமிழர் இலங்கைக்கு தேசாதிபதியானதும் ஆண்டிலேயே (தமிழர்-தமிழ்பேசுவர்)

8. “படிப்பிக்காதவர்கள், ரீச்சேஸ் பரீட்சை எடுக்கலாகாது” என்ற கட்டளை பிறந்ததும் மாணவர்கள் கற்பதில் ஊக்கங் குறையப் பெற்றதும் தமிழ்த்தாய் அழுது வருந்தியதும், பின்னர் சொல்லின் செல்வனாகிய திரு. ரா.பி. சேதுப்பிள்ளை அவர்கள் இங்கே வந்து தமிழ் அன்னையைத் தேற்றி குடி ஆட்சிக் காலத்தில் “நீ யாவர் தலையிலும் வீற்றிருப்பாய்” என்று ஆறுதல் கூறியதும் கடந்த 1937-ல்தானே.

9. நவநாயகர்கள் (வல்லரசினர்) மகாநாடு பெல்சியத்திற் கூடி கொட்பாவி விட்டதும் ஜப்பானுக்குப் பூச்சாண்டி காட்டியதும் தமது கோழைத்தனத்தை வெளிப்படுத்தி ஜப்பானுக்கு உஷாரைக் கிளப்பியதும் போன 37-ம் ஆண்டிலேயே.

10. சீன யப்பானிய யுத்தங்காரணமாக இங்கே ஆடுகள் இறக்குமதியாக்கப்படாமையால் வடமாகாணத்திலிருந்து பெருந்தொகையான ஆடுகள் ஏற்றப்பட்டு அங்கே ஓம குண்டத்தில் ஆகுதி செய்யப்பட்டதும் இந்த 37-ல்தான்.

11. இங்கே அகில இலங்கை இந்து மகாநாடு 2 வருடங்கூடி கொக்கரித்து தனது ஆரம்ப சூரத்துவத்தை காட்டிவிட்டுக் கும்பகரண உபாசனையைத் தாங்கி நிற்க அங்கே பல்லாவரத்தில் பொது நிலைக்களகத்தில் 26-வது ஆண்டு நிறைவு விழாவில் 32 பேரறிஞர்கள் அரிய பெரிய பொருள் பற்றி விரிவுரை நிகழ்த்தி நாங்கள் எல்லாம் பொச்சடித்து வாயூறி அங்கலாய்த்து நிற்கச் செய்ததும் இந்த 1937-ம் ஆண்டுதானே.

12. 99 வயதுப் பெடியனுக்கு 60 வயது பொடிச்சியைக் கலியாணம் முடித்துக் கொடுத்ததும் மாப்பிள்ளையின் மகனாகிய 66 வயதுக்கிழவன் தகப்பனுக்குத் தோழனாய்

நின்றதும் பேரப்பிள்ளைகள் சீனாவெடி எறிவெடி கொழுத்தி
கலியாணத்தைச் சிறப்பித்ததும் பீட்டப்பிள்ளைகள்
கலியாணகிரியையில் வைக்கப்பட்ட வாழைப்பழத்திற்கு அழுது
இடையிலே குழப்பம் உண்டாக்கியதும் ஆகிய புதினம்
மேலைத்தேசத்தில் நடந்ததும் இந்த 1937 லேயே.

ஈழகேசரி, 09.01.1938.

■■■

சுயாவும் நானும்

நான் ஈழகேசரிக்குப் புதியவனல்ல. சுமார் 6 ஆண்டுகளாக என் சொந்தப் பெயரை வெளியிட்டும் “அபூதன்” “முருகவரோதயன்” “பத்திரிகைப்பித்தன்” என்னும் புனைபெயர்களை வெளியிட்டும் பற்பல கட்டுரைகளும் பாடல்களும் பிரசுரித்தி ருக்கின்றேன். இவற்றுட் சில நகைச்சுவை விளைப்பனவாய் மைந்தன. பத்திராசிரியரும் இதனை நன்கறிவர். இங்ஙனமாகவும் சுயா என்பவர் நம் “நடையைப் பின்பற்றி” எழுதுகின்றேன் என்று ஏதோ ஒரு குறிப்பை உள்ளத்தடக்கிச் சென்ற 9-1-38 இல் வரைந்துள்ளார். ஆயினும் எனது “அநு-சுயா” என்னும் பெயர் அவர் பெயரைப் பின்பற்றினதாகக் கருதப்படலாம். ஆனாலும் அப்படிப் பெயர் இட்டதற்கும் காரணங்களுண்டு. இப்பெயரில் எனது சொந்த ஊரும் பேரும் ஒருவாறு தொனிக்கவும் கேசரி நேயர்கள் எம் இருவர் பெயர்த் தொடர்பு கொண்டே வியாசங்களில் ஒருவித பரபரப்புக் கொண்டு ஆர்வம் பெறவும், நான் ஒரு பெண்ணோ (அநுசுயை) என்று சிலர் ஐயுறவும் - பிறவும் கருதியே இப்பெயரிடுவதாயிற்று.

நிற்க, சுயா பரிசிலாக ஒரு சோடு வெண் பட்டுக் கொண்டதறிந்து நானும் சந்தோஷப்பட்டுக் கொண்டேன். எனது வழக்கமான வியாசம் 12- ம் பக்கம் பார்க்குக.

இங்ஙனம்

உங்கள் அன்புடைய, அநு-சுயா.

குறிப்பு:-

அநு-சுயா என்பவர் தமது நடையைப் போன்று எழுதுவதாகவும் இருவரும் ஒருவரே என்று பலர் ஐயப்படுவதாகவும் கருதியே, “சுயா” அவ்வாறு குறிப்பிட்டாரன்றி அநு-சுயா மீது துவேஷம் பாராட்டி அவ்வாறு எழுதியதாகக் கருதுதல் அடாது. உணர்ச்சியையும் உற்சாகத்தையும் நகைச்சுவையையும் தரக்கூடிய கட்டுரைகளை எழுதும்படி ஊக்கப்படுத்துவதற்கு பரிசில் முதலியன வழங்கப்படுதல் இயல்பு. பரிசிலளித்தவர் தமது பெயரை வேண்டுமாயின் வெளியிடக்கூடும். “சுயா”வின் கூற்றுக்குக் குறிப்பெழுதாது விட்டமையை “அநு-சுயா” பொருட்படுத்தாதிருத்தல் நன்று. அநு-சுயா ஈழகேசரிக்கு ஆறு வருடங்களாக விஷயதானம் செய்துவருதல் (வெவ்வேறு புனைபெயருடன்) உண்மை. இருவரும் ஈழகேசரிக்கு இரு கண்களாகவும் கருதப்படலாம். நடை ஒன்றையொன்று பின்பற்றியிருப்பினும் பற்றாதிருப்பினும் ஈழகேசரி வாசகர்களை ரசிக்கச்செய்யவேண்டியது அறிவான் மேம்பட்ட இருவருக்கும் உரிய கடமையென்க. ப-ர்.

ஈழகேசரி, 30.1.38

அநு-சயா எழுதியது

1. பொருட்காட்சி

என்றால் இது நமது யாழ்ப்பாணத்திற்கு ஒரு பெரிய புதிய காட்சியாகத்தான் காணப்பட்டது. விதம் விதமான பொருட்கள் காட்சிக்குறித்தாயின. பொருள்கள் உயிர்ப்பொருள் என்றும் உயிரில்லாப் பொருள் என்றும் இரண்டாகப் பகுப்பார்கள் அல்லவா? ஆகையால் மேற்படி காட்சியில் இந்த இருவகைப் பொருள்களும் கலந்து காண்போருக்கு இன்பமளித்தன. இந்தக் காட்சியையும், களியாட்டங்களையும் தேவர்கள் கண்டிருந்தால் தமது தேவலோகத்தையே விட்டுவிட்டு வந்திருப்பார்கள். நல்லவேளை, அவர்கள் கண்முடிவிட்டார்கள்!

என்ன ஆச்சரியம் சங்க இலக்கியங்களிலோ சமய சாஸ்திரங்களிலோ நீதி நூல்களிலோ ஆங்காங்குக் கண்டிக்கப்பட்ட நமது கள் ஆனது அன்று மேசையின் மீது தனக்கு ஒப்பார் யாருமில்லை என்பதுபோல் இறுமாந்து வீற்றிருந்த தோற்றம் மரமேறுந் தொழிலாளராகிய நம் சகோதரருக்குப் பெருமானந்தத்தையும் வியப்பையும் கொடுத்திருக்கும். இதைக்கண்டு சிலர் வாயுறியுமிருப்பார்கள். கள்ளுச் சங்கத்தைக் கண்டித்து எழுதுமவர்களுக்கு இக்காட்சி ஒரு நற்புத்தி புகட்டுமல்லவா! மேலும் ஒருபுறத்திலே பெரும்பாலும் பெண்களால் நடாத்தப்படும் விளையாட்டு நிலையங்கள் காணப்பட்டன. அங்குதான் பெருங்கூட்டம். சிற்சில இடங்களில் பற்பலபேர் குவிந்து நின்று வளையம் போட்டனர். அவ்வளவு வாய்த்ததாகத் தெரியவில்லை. வேறு சில இடத்தில் பந்தெறிதல், வேலெறிதல்,

முதலிய தத்துவார்த்த விளையாட்டுக்கள் நடைபெற்றன. கண்ணாற் காண்போருக்கன்றி இப்பொருட்காட்சியின் விசித்திரம் ஏனையோருக்கும் விளங்காததாகும். அகப் பொருளில் “மெய் தொட்டுப் பயிறல்” என்றொரு துறை உண்டல்லவா? அதை அன்றல்லவா நான் விளங்கிக் கொண்டேன்.

2. ஈழகேசரி ஆண்டுமடலும் திரௌபதியும்

நான் பாரதம் படிக்கும்போதெல்லாம் அந்தத் திரௌபதி பாவம். 5 சகோதரருக்கு மனைவியானாளே என வருந்திப் பின் இது பொய்யான கதை, நான் ஏன் வீணாக வருந்துவானென்று தேறியதுண்டு. ஆனால் “ஈழகேசரி” ஆண்டுமடல் வெளிவந்த சில நாளின்பின் திரௌபதி 5 பேரை விவாகஞ் செய்தது உண்மையே உண்மைதானென்று தெளிந்துகொண்டேன்.

ஒரு பாடசாலையில் 5 அல்லது 6 உபாத்தியாயர்கள் இருந்தால் தமிழ்பிமானமுள்ள ஒருவர் ஏதோ ஊழ்வசத்தாலாக் கும் ஒரு “மடலை” வாங்குவார். பின் ஏனைய ஆசிரியர்கள் அந்த மடலை வாங்கி வாசிப்பார்கள். இதனால் எவரும் பூரண மாக விஷயத்தை அறியமாட்டார்கள். மடலும் கிழிந்துபோகும். சீச்சீ தமிழ்த்தாயின் தொண்டு பூண்டு கல்வி கற்பிக்கும் ஆசிரியர்கள் - பத்திரிகையின் இன்றியமையாமையை உணரும் உபாத்தியாயர்கள் ஆண்டு மடலை இப்படித் திரௌபதியாக்கினால் சாதாரண மனிதர் எப்படியிருப்பார்கள் என்பதை யோசிக்க வேண்டியதுதான். ஒருபோது பலர் கூடி ஒரு மடலை வாசித்து அம்மடலைத் திரௌபதியாகச் சிறப்பித்து விட்டோம். என்று பெருமிதமடைகிறார்களோ? நானறியேன். சாதாரணமாக ஒருவரைக் கண்டு நீங்கள் ஆண்டுமடல் வாங்கினீர்களா? என்று நான் கேட்டேன். அவர் “எங்கள் வீட்டில் வாழைமடல், தென்னைமடல் அதிகமிருப்பதால் நான் வாங்க வில்லை” என்று பதில் சொன்னார்.

ஈழகேசரி, 1938.

பாஷைப்பயிற்சி

முதல் அத்தியாயம்

பிறை தவிர்க்கும் இலகு வழி

(செய்யுளிலே நாம் விரும்பியவாறு சொற்களை அமைக்க முடியாது. ஓசை, எதுகை, மோனை, சீர், தளை முதலிய கட்டுப்பாடுகள் அதற்குண்டு. ஆனால் வசனநடைக்கு அப்படியான கட்டுப்பாடுகள் இல்லை. ஆதலால் உரைநடையிலே சொற்களைச் சாதூரியமாகக் கையாண்டு பிறை இன்றி எழுதிப், பரீட்சையிற் சித்தி அடைவதற்கு இந்த இலகுவழி நன்கு துணைபுரியும்)

பகுதி I

(அ) ஐயம் ஏற்பட்டால்

பரீட்சையில் எழுதும் பொழுது 1ம் பிரிவில் உள்ளன போல ஐயம் ஏற்படுமானால் 2ம் பிரிவில் அமைந்த படி விடையை எழுதுக.

1 ம் பிரிவு	2 ம் பிரிவு	திருத்தமான சொல்
பிரையாணமா? பிரயாணமா?	பயணம்	பிரயாணம்
பழம்? பளம்?	கனி	பழம்
புஸ்பம்? புஷ்பம்?	பூ	புஷ்பம், புட்பம்
வென்னீர்? வெந்நீர்	சுந்நீர்	வெந்நீர்
அம்மணிதன்? அம்மனிதன்?	அந்த மனிதன்	அம்மணிதன்
சென்நாய்? செந்நாய்?	சிவந்தநாய்	செந்நாய்
மெச்சுதல்? மெய்ச்சுதல்	புகழ்தல்	மெச்சுதல்
பாச்சல்? பாய்ச்சல்?	பாய்தல்	பாய்ச்சல்
சந்தோசம்? சந்தோள்சம்?	மகிழ்ச்சி	சந்தோஷம்
வாசம்? வாஷம்?	நறுமணம் (நன்மணம்)	வாசம்
ஈயந்தான்? ஈந்தான்?	கொடுத்தான்	ஈந்தான்
புடவை? பிடவை?	துணி	புடைவை
அங்குபோனான்?	அங்கே போனான்	அங்கு போனான்
அங்குப்போனான்		
குழி! குளி	கிடங்கு	குழி

1 ம் பிரிவு	2 ம் பிரிவு	திருத்தமானசொல்
புஸ்த்தகம்? புஸ்தகம்?	நூல்	{ புஸ்தகம் புத்தகம்
உபயோகம்? உபையோகம்?	பயன்	உபயோகம்
அழித்தான்? அளித்தான்?	கொடுத்தான்	அளித்தான்
அழித்தான்? அளித்தான்?	கெடுத்தான்	அழித்தான்
சற்கரை, சர்க்கரை, சருக்கரை?	வெல்லம்	சருக்கரை
கிளவி? கிழவி?	முதியவள்	கிழவி
" "	சொல்	கிளவி (மொழி)
இன்னாடு? இன்னாடு?	இந்தநாடு	இந்நாடு
உண்ணம்? உஷ்ணம்?	கூடு(உட்டணம்)	உஷ்ணம்
கள் குடித்தான்? கள்க்குடித் தான்? கட்டுக்குடித்தான்?	களளைக் குடித்தான்	கட்டுக்குடித்தான்
துணை செய்யும்? துணைச் செய்யும்	துணை புரியும்	துணை செய்யும்

இவ்வாறே ஐயத்திற்கிடமான பிறசொற்கள் வருகின்ற பொழுதும் ஏற்றவாறு மாற்றி எழுதிக்கொள்க.

(ஆ) சொற்புணர்ச்சி (1)

சில நாள் + தங்கினான். இது

- (1) சில நாள் தங்கினான்.
- (2) சில நாள் தங்கினான்.
- (3) சில நாட் தங்கினான்.
- (4) சில நாட்டங்கினான்

என நான்கு வகையாக எழுதப்படுகின்றது.

நான்காவது தான் விதிக்கு ஏற்றது. ஆயினும் செவிக்குக் கடினமாகத் தோன்றினால், நாள் என்ற சொல்லை விலக்கி விட்டுத் தினம் என்பதைச் சேர்த்துச் சில தினந் தங்கினான் என்று இயல்புபுணர்ச்சி அமைய எழுதுக.

(ஆ) சொற்புணர்ச்சி (2)

முள் + தைத்தது என்பது

முள் தைத்தது.

முட்டைத்தது.

முள் தைத்தது.

முட்டைத்தது.

} எனப் புணர்த்தி எழுதப்படுகின்றன.

இவற்றுள் 4வது தான் சரியான புணர்ச்சியாகும். ஆயினும் கடின சந்தியின்றி யாவருக்கும் விளங்கும்படி முள்ளுத்தைத்தது என்று உகரச்சாரியை சேர்த்து எழுதுவது நன்று.

(ஆ) சொற்புணர்ச்சி (3)

அங்கு, இங்கு, ஆங்கு, ஈங்கு என்பன கூட்டுப் பெயர்கள். எங்கு என்பது வினாப்பெயர்.

இவற்றின் பின்வரும் வல்லினம் மிகுந்து புணரும் உ + ம் :

அங்கு + சென்றான் : அங்குச் சென்றான்

இங்கு + போனான் : இங்குப் போனான்

எங்கு + கண்டான் : எங்குக் கண்டான்

அங்கு + தொட்டான் : அங்குத்தொட்டான்

} சரியான
புணர்ச்சி

இவ்விதியை நினைவிலிருத்த முடியாவிடின்,

அங்கே சென்றான்.

இங்கே போனான்.

எங்கே கண்டான்?

அங்கே தொட்டான்.

} என “ஏ” காரத்தைக் கூட்டி எழுதி
இயல்பு புணர்ச்சி அமைய முடிக்க

அன்று இன்று என்பன காலச்சூட்டுப் பெயர்கள். என்று? என்பது கால வினாப்பெயர். இவற்றின் பின் எந்தச்சொற்கள் வந்தாலும் இயல்பாகவே புணரும்.

உதாரணம்:-

அன்று + கண்டான்	= அன்று கண்டான்.
இன்று + கண்டான்	= இன்று கண்டான்
என்று + போனான்	= என்று போனான்?
என்று + சென்றான்	= என்று சென்றான்?

(ஆ) சொற்புணர்ச்சி (4)

பிழை	திருத்தம்
நிலத்தில் கிடந்தான்	நிலத்திற் கிடந்தான்
வீட்டில் புகுந்தான்	வீட்டிற் புகுந்தான்
கட்டிலில் சாய்ந்தான்	கட்டிலிற் சாய்ந்தான்
அறையுள் படுத்தான்	அறையுட் படுத்தான்

இவ்விதம் நிலத்திற் கிடந்தான் முதலாகத் திருத்தமுற எழுதுவதன்றி:
இவற்றை

1. நிலத்திலே கிடந்தான்
2. வீட்டிலே புகுந்தான்
3. கட்டிலிலே சாய்ந்தான்
4. அறையுள்ளே படுத்தான்.

என “ஏ” யைச்சேர்த்து இயல்புப் புணர்ச்சி அமையவும் எழுதலாம்.

(ஆ) சொற்புணர்ச்சி (5)

ஆடம்பரத்தால் தான் வறுமை அடைந்தான்.

இது

1. ஆடம்பரத்தால் தான்
2. ஆடம்பரத்தால்தான்

3. ஆடம்பரத்தாற் தான்

4. ஆடம்பரத் தாற்றான்

என 4 வகையாகப் புணர்த்தி எழுதப்படுகின்றன. இவற்றுள் 4வது தான் விதிக்கேற்ற புணர்ச்சி. இவ்விதம் புணர்த்தி எழுத விரும்பாதவர்கள்.

1. ஆடம்பரத்தாலேயே .... அடைந்தான்

2. ஆடம்பரத்தாலே தான் ..... அடைந்தான்

3. ஆடம்பரத்தாலே ..... அடைந்தான். என்று மூன்று வகையாகவும் இயல்புப் புணர்ச்சி அமையப் பிழையின்றி எழுதலாமல்லவா?

இவ்விதமே

ஆதலால் + தான்

என்பது ஆதலாற்றான் என்றே புணரும், ஆயினும் ஆதலாலே, ஆதலாலேயே, ஆதலாலேதான் என 3 வகையாகவும் இயல்புப்புணர்ச்சி அமைய எழுதலாம்.

(ஆ) சொற்புணர்ச்சி (6)

கல்லினுள் + தேரை

1. கல்லினுள் தேரை

2. கல்லினுள் த் தேரை

3. கல்லினுட் தேரை

4. கல்லினுட்டேரை

என எழுதப்படுகின்றன. இவற்றிலும் ஈற்றிலுள்ளது தான் சரியானது.

ஆயினும் இதை, கல்லினுள்ளே தேரை, கல்லினுள் வாழ்தேரை என்று சாதுரியமாகப் பிழையின்றியும் விளங்கவும் எழுதலாமல்லவா?

(ஆ) சொற்புணர்ச்சி (7)

“பரதகண்டத்தில், தமிழ் விளங்குந்தென்னாட்டில் திருவருள் பொலிவுமிக்க மதுரையம்பதியில் கோல்கோடாக் கோணாட்சிபுரி பாண்டியர் குடியில் சிறந்த மன்னர் ... ..”

இப்பகுதி

“பரதகண்டத்திற் றமிழ் விளங்குந் தென்னாட்டிற்றிருவருட் பொலிவுமிக்க மதுரையம் பதியிற் கோல்கோடாக் கோணாட்சிபுரி பாண்டியர் குடியிற் சிறந்த மன்னர்” என்று புணர்த்தி எழுதப்படல் வேண்டும்.

ஆனால்

“பரதகண்டத்திலே, தமிழ் விளங்குந் தென்னாட்டிலே , திருவருட் பொலிவுமிக்க மதுரையம்பதியின் கண்ணே, கோல்கோடாக் கோணாட்சிபுரி பாண்டியர் குடியிலே, சிறந்த மன்னர்” என்று இவ்விதம் “ஏ” சேர்த்து எழுதப்பட்டால், செவிக்கு இனிமையாவதோடு, நாவலர் வசனநடையைப் பின்பற்றுவதுமாகும்.

உ + ம் :- நாவலர் வசனநடை

தொண்டை மண்டலத்திலே, குன்றத்தூரிலே, வேளாள வருணத்திலே, சேக்கிழார் மரபிலே, பரம சிவனது திருவருளினாலே, தமிழ்நாட்டில் உள்ளவர்கள் உய்யும்படி, அருண்மொழித்தேவர், பாலறாவாயர் என்னுஞ் சற்புத்திரர் இருவர் சகோதரராய்த் திருவவதாரஞ் செய்தார்கள். அவர்களுள்ளே மூத்தவராகிய அருண்மொழித்தேவர் தாம் உதிக்கப்பெற்ற சேக்கிழார் மரபை விளக்கினமையால் அவருக்குச் சேக்கிழார் என்னும் பெயர் உண்டாயிற்று.

(பெரியபுராணம்)

பிழையின்றி இலகுவாக அமையத்தக்க சொற்புணர்ச்சி சிலவற்றின் மாதிரி அட்டவணை கருத்து மாறுபாடதவாறு சொற்களை மாற்றியும், வேற்றுமை உருபுகள், சாரியைகள் என்பவற்றைச் சேர்த்தும் இவற்றை அமைக்கുക.

சொற்கள்	விதிக்கவழங்கு கருவான புணர்ச்சி	பிழையற்ற கருவான புணர்ச்சி	வந்துவைகள்
1. பொருள் + நோக்கி	பொருளோக்கி	பொருளை நோக்கி	ஐ - உருபு
2. சொல் + நோக்கி	சொன்னோக்கி	சொல்லை நோக்கி	ஐ - உருபு
3. கால் + கவறி	காறவறி	கால்வழுக்கி	வழுக்கி என்ற வேறு சொல்
4. மல் + போர்	மற்போர்	மல்புத்தம்	யுத்தம் என்ற வேறு சொல்
5. எழுதுதல் + நன்று	எழுதுதனன்று	எழுதுவது நன்று	எழுதுதல், எழுதுவது ஆயிற்று
6. தேன் + நன்று	தேனன்று	தேனானது நன்று	ஆனது என்ற சொல் உருபு
7. கல் + மனம்	கன்மனம்	கல்லுமனம்	உகரச் சாரியை
8. கல் + தட்டினது	கற்றட்டினது	கல்லுத்தட்டினது	உகரச் சாரியை
9. பண் + நன்று	பண்ணன்று	பண்ணானது நன்று	ஆனது என்ற சொல் உருபு
10. பண் + நன்று	பண்ணன்று	இசை நன்று	இசையென்ற வேறு சொல்
11. புள் + குரல்	புட்குரல்	புள்ளின் குரல்	இன் சாரியை (புள் = பறவை)
12. முள் + தீயது	முட்டியது	முள்ளுத் தீயது	உகரச்சாரியை
13. கால் + முடமானது	கான்முடமானது	கால் வளைவானது	வளைவு என்ற வேறு சொல்
14. பழங்கள் + தின்போம்	பழங்குடின்போம்	{ பழங்கள் உண்போம் பழங்களைத் தின்போம்	உண்போம் என்ற வேறு சொல் ஐ - உருபு

பகுதி II

வாக்கியங்களில் வரும்

பிறையுத் திருத்தமுத் (A)

(விடையெழுதும் போது கவனக்குறைவினாலே நேருகிற சில பிறைகளும் அவற்றிற்குரிய திருத்தங்களும் இங்குக் காட்டப்பட்டுள்ளன)

1. சுட்டுப்பிறைகள்

(அ) பழங்கள் இருந்தன. அதில் ஒன்று அழுகியது. அது + இல்) அது என்பது ஒருமைச் சுட்டு, பழங்கள் பன்மைப் பெயர். பன்மைப் பெயருக்கு ஒருமைச் சுட்டுவராது. ஆகையால் அவற்றில் ஒன்று அல்லது அவற்றுள் ஒன்று என்று பன்மைச் சுட்டைச் சேர்த்தெழுதுக.

(ஆ) பத்துப்பேர் படித்தனர். அதில் எட்டுப்பேர் சித்தியடைந்தனர், என்பதில் (அது + இல்) அது என்ற சுட்டு அஃறிணை ஒருமைக்குரியது. உயர் திணைக்கு அஃறிணைச் சுட்டு வராது. எனவே அவர்களுள் எட்டுப்பேர் அல்லது அவர்களில் எட்டுப்பேர் என்று உயர்திணைச் சுட்டுடன் திருத்தமுற எழுதுக.

(இ) அது அங்கே மேய்கிறது - என்று தூரச் (சேய்மைச்) சுட்டாக எழுதிச் சிலவரிகள் கடந்த பின், இது வந்தது என்று சமீபச் (அண்மைச்) சுட்டாக எழுதிச் சிலவரிகள் கடந்த பின், இது வந்தது என்று சமீபச் (அண்மைச்) சுட்டாக எழுதுவது தவறு. தூரச் சுட்டாகத் தொடங்கினால் (அது, அவை, அங்கே, அவன், அவர்கள்) தொடர்ந்தும் அவ்வாறே தூரச்சுட்டுப் பெயர்களை உபயோகிக்குக.

2. ஒருமை - பன்மைப் பிறைகள்

(அ) அது நல்ல பழமல்ல. இதில், அது ஒருமைச் சுட்டு. அல்ல என்பது அஃறிணைப் பன்மை. ஆகையால் அது நல்ல பழம் அன்று எனத் திருத்துக.

(அ) அது நல்ல பழங்கள் அல்ல. இதிலே, “பழங்கள்” என்பது பன்மைப்பெயர் அது என்பது ஒருமைச் சுட்டு. பன்மைப் பெயருக்கு ஒருமைச்சுட்டு வராது. ஆதலால் அவை நல்ல பழங்கள் அல்ல, எனப்பன்மைச் சுட்டைக் கூட்டித் திருத்தமுற எழுதுக.

(இ) அவன் திருடன் அல்ல. இதில் அவன் உயர்திணை. அல்ல என்பது அஃறிணைப்பன்மை. எனவே, அவன் திருடன் அல்லன் எனத்திருத்தமுற எழுதுக.

இவ்வாறே, அவள் கிழவி அல்ல. என்பதை, “கிழவி அல்லள்” எனவும் அவர் தீயவர் அல்ல, என்பதைத் “தீயவர் அல்லர்” எனவும் திருத்துக.

அட்டவணை

உயர்திணை	அஃறிணை
அல்லன்: ஆண்பால், ஒருமை அல்லள்: பெண்பால், ஒருமை அல்லர்: பலர்பால், பன்மை	அன்று: ஒருமை அல்ல:பன்மை

ஐந்து சொற்களும் எதிர்மறைக் குறிப்புவினை முற்றுக்கள் எனப்படும்.

பயிற்சி

கீறிட்ட இடங்களை நிரப்புக

சுட்டு		எதிர்மறை
--	உயர்ந்த வீடுகள்	அல்ல
அது	பழகிய குதிரை	--
--	கல்லூரி மாணாக்கர்	அல்லர்
அவள்	படிக்கும் சிறுமி	--
--	சிறந்த வீரன்	அல்லன்
அவைகள்	உடைந்த பாணைகள்	--

(ஈ) பிற்தொருவகைப் பழை

குஞ்சுகள் பெரிதானவுடன் ... .. பறக்கும்.

இதிலே குஞ்சுகள் என்பது பன்மைப்பெயர். (பெரிது + ஆனவுடன்) பெரிது என்பது ஒருமைக்குறிப்புவினை. இதனைக் “குஞ்சுகள் பெரியவை ஆனவுடன் பறக்கும்” எனத் திருத்துக.

பெரியது, சிறியது. நல்லது, தீயது - ஒருமை. பெரியவை, பெரியன, சிறியன, நல்லன, தீயன - பன்மை.

அது நன்று (ஒருமை) அவை நல்லன

அவை நல்ல

பகுதி III

} பன்மை

தான், தாம் முதலியன

(அ) அரசன் - தான் தனித்திருந்தான் - ஒருமை

அரசர் - தாம் தனித்திருந்தார் - பன்மை

அரசன் - தன்னைப் புகழ்ந்தான் - ஒருமை

அரசர் - தம்மைப் புகழ்ந்தார் - பன்மை

மரம் - தன்னை வெட்டுவோருக்கும் நிழல் உதவும் - ஒருமை

மரங்கள் - தம்மை வெட்டுவோருக்கும் நிழல் உதவும் - பன்மை

திணை எதுவாயிருந்தாலும் ஒருமைப் பெயர்களுக்கு - தான்,

தன்னை, தன்னால், தனக்கு, தனது முதலிய ஒருமைச்

சொற்களையும்:

பன்மைப் பெயர்களுக்கு - தாம், தம்மை, தம்மால், தமக்கு,

தமது, தம்முடைய முதலிய பன்மைச் சொற்களையும் சேர்த்து

எழுதுக.

பகுதி IV

ஆர் என்னும் சிறப்புப் பெயர் விகுதி

(அ) தாய் சமைத்தா, சமைத்தார், சமைத்தாள்.

தந்தை வந்தா, வந்தார், வந்தான்.

தமையன் போனது, போனார், போனான்.

இவற்றிலே தாய், தந்தை, தமையன் என்பன ஒருமைப் பெயர்கள்
ஆதலால், சமைத்தாள், வந்தான், போனான் என்று
முடிவதேசரியாகும்.

ஆனால், தாய் சமைத்தாள் என்பது செவிக்கு வெறுப்பாக
அமைகின்றதன்றோ.

மூன்று வாக்கியங்களையும் பிழையின்றிச்
செவிக்கினிக்கப் பின்வருமாறு எழுதலாம்.

ஆர் என்பது சிறப்புப்பெயர் விகுதி

தாய் + ஆர் = தாயார் - சமைத்தார்

தந்தை + ஆர் = தந்தையார் - வந்தார்

தமையன் + ஆர் = தமையனார் - போனார் } இப்படி எழுதுக

இவ்வாறு ஆர் விகுதி பெறும் பெயர்கள், சொல்லார்
பன்மையும் பொருளால் ஒருமையும் வாய்ந்தவை எனப்படும்.

செட்டி வந்தார். வியாபாரி சொன்னார், மாமன் போனார்
என்பனவும் பிழையே.

செட்டி முதலிய மூன்று பெயர்களும் ஒருமை. இவற்றிற்கும்
"ஆர்" விகுதி கூட்டி, செட்டியார் வந்தார், வியாபாரியார்
சொன்னார், மாமனார் போனார் எனத் திருத்தாக.

தொல்காப்பியனார், திருக்கோவையார், ஓளவையார், பாரதியார்,
நாச்சியார் என்பவற்றிலும் இந்த "ஆர்" விகுதி அமைந்திருத்தலை
அறிக.

பகுதி V

மார்: விகுதி

(அ) மாமன், தமையன் என்பன ஒருமைப்பெயர்கள், இவற்றை
மாமர் அல்லது மாமன்கள் எனவும்

தமையர் அல்லது தமையன்கள் எனவும் பன்மையாக்கல்
பிழையாம். எனவே,

மாமன் + மார் = மாமன்மார்

தமையன் + மார் = தமையன்மார்: என மார் விசுதி சேர்த்துப்
பன்மையாக்கி எழுதுக.

(ஆ) ஆசிரியன் + மார் = ஆசிரியன்மார்

கணவன் + மார் = கணவன்மார்

மைத்துனன் + மார் = மைத்துனன்மார்

தேவி + மார் = தேவிமார்

என்று வேண்டுமிடங்களில் மார் சேர்த்து எழுதுக. இவை
ஆசிரியர்மார், கணவர்மார், மைத்துனர்மார், தேவிகள்மார் என
வரமாட்டா. ஒருமை ஈறான பெயர்களுடனேதான் மார் விசுதி
சேர்க்கப்படும்.

உயர்திணையிற் பலர்பாலைக் காட்டவே மார்விசுதி வரும்.

பகுதி VI

வாக்கியங்களில் வருகிற பிழை திருத்தங்கள்

பிழை :- நாயும் சிறுவனும் வந்தன.

திருத்தம் :- 1. நாயுடன் சிறுவன் வந்தான்.

2. சிறுவனுடன் நாய் வந்தது.

பிழை :- வழியிலே கிடந்தவைகள் எவை என்றால் கல்லும் முள்ளும்
கிடந்தன.

திருத்தம் :- 1. வழியிலே கிடந்தவைகள் எவை என்றால் கல், முள்
என்பவைகளாம்.

2. வழியிலே கல்லும் முள்ளுங் கிடந்தன.

3. வழியிலே கல், முள் என்பன கிடந்தன.

பிழை :- காற்றும் மழையும் பெய்தன.

திருத்தம் :- 1. காற்றுடன் மழை பெய்தது.

2. மழையுடன் காற்று வீசியது.

3. காற்றும் மழையும் உண்டாயின.

பிழை :- 1. அவனுக்கு வயிற்றுவலி இருக்கத்தான் செய்கிறது.

2. மழை பெய்யத்தான் செய்கிறது.

3. மரம் பூக்கத்தான் செய்யும்.

திருத்தம் :- 1. அவனுக்கு வயிற்றுவலி இருக்கிறது.

2. மழை பெய்கிறது.

3. மரம் பூக்கும்.

பிழை :- மாதா மாதம்

திருத்தம் :- 1. மாதம் மாதம்

2. மாதந்தோறும்

பிழை :- வாரா வாரம்

திருத்தம் :- வாரம் வாரம்

2. வாரந்தோறும்

பிழை :- வருடா வருடம்

திருத்தம் :- வருடந்தோறும், வருடம் வருடம்

பிழை :- நாலாபக்கம்

திருத்தம் :- நானா பக்கம் (புலபக்கம்), (நானா = பல)

பிழை :- தேங்காய் தேடிக் கடையிலே தேங்காய் வாங்கினேன்.

திருத்தம் :- தேங்காய் தேடிக் கடையிலே, அதை வாங்கினான்.
(சுட்டுப் பெயர்களை வேண்டிய இடத்திலே கையாள் வது
சுருக்கமாகும்.)

பிழை :- 1. பழங்கள் நல்லதாய் இருந்தன.

2. வீடுகளைச் சுகத்திற்கு ஏற்றதாய்க் கட்டுக.

3. பற்கள் நீண்டு, வளைந்தாய் இருக்கும்.

திருத்தம் :- 1. பழங்கள் நல்லனவாய் இருந்தன.

2. வீடுகளைச் சுகத்திற்கு ஏற்றனவாகக் கட்டுக.

3. பற்கள் நீண்டு வளைந்தவைகளாக இருக்கும்.

பிழை :- 1. அவன் கள்வனில்லை.

2. அவர் ஆசிரியரில்லை.

3. அது பூனை இல்லை.

4. அவை மலைகளில்லை.

திருத்தம் :- 1. அவன் கள்வன் அல்லன்.

2. அவர் ஆசிரியர் அல்லர்.

3. அது பூனை அன்று.

4. அவை மலைகள் அல்ல.

பிழை :- என் இனத்தவன் ஒருவரைக் கண்டேன்.

திருத்தம் :- என் இனத்தவர் ஒருவரைக் கண்டேன்.

பிழை :- கிணற்றைச் சிறுவன் எட்டிப்பார்த்தபோது சிறுவன் கிணற்றுக்குள் விழுந்தான்.

திருத்தம் :- கிணற்றை எட்டிப்பார்த்தபோது சிறுவன் அதனுள் விழுந்தான்.

பிழை :- நீங்கள் எப்ப வந்தநீங்கள்?

திருத்தம் :- நீங்கள் எப்போது வந்தீர்கள்?

பிழை :- நீ எங்கை போனநீ?

திருத்தம் :- நீ எங்கே போனாய்?

பகுதி VII

அஃறிணைப் பன்மை எதிர்ப்பை வினைமுற்று

பிழை :- 1. பூனைகள் புல்லைத் தின்னாது.

2. வீடுகள் கட்டப்படமாட்டாது.

உ + ம் :-

1. புயல் வீசுமென்று சொல்லப்படுகிறது.
2. வாழை நடப்பட்டது.
3. நகைகள் திருடப்பட்டன.
4. வேலி அடைக்கப்படும்

இவ்வாறே பலவற்றை அமைத்துப் பயிலுக.

பயிற்சி

செயப்பாட்டு வினையாக மாற்றுக.

- அ. கமத்தொழிலை மதிக்கிறார்கள்.
- ஆ. கல்வீடுகளைக் கட்டினார்கள்.
- இ. தோத்திரங்கள் பாடுவான்.
- ஈ. வயலை உழுகிறார்கள்.
- உ. மருந்து குடிப்பேன்.

பகுதி - IX

அழைக்கப்படுதலும் சொல்லப்படுதலும்

பிழை :

அ) “அது முனி ஆலமரம்” என்று அழைக்கப்படுகிறது.

ஆ) “இஃது ஒல்லாந்தர் கோட்டை” என அழைக்கப்படும்.

அழைத்தல் என்பது கூப்பிடுதல் அல்லது விளித்தல் என்னுங் கருத்துடையது. அஃறிணைப் பொருள்களாகிய மரத்தையும் கோட்டையையும் எவருமே கூப்பிடுவதில்லை: அழைப்பதுமில்லை. எனவே இவற்றைப் பின்வருமாறு திருத்தி எழுதுக.

திருத்தம் :

அ) “அது முனி ஆலமரம்” என்று சொல்லப்படுகிறது.

“அது முனி ஆலமரம்” என்று வழங்கப்படுகிறது

ஆ “இஃது ஒல்லாந்தர் கோட்டை” என்று சொல்லப்படும்.
“இஃது ஒல்லாந்தர் கோட்டை” என்று வழங்கப்படும்.

உயர் திணையில் கந்தன் அழைக்கப்படுவான்,
சொல்லப்படுவான், வழங்கப்படுவான் என்பன மூன்றும்
சரியாகும்.

பகுதி X

ஈழையான செய்ப்பாட்டு வினைகள்

பிழை:

அ) வேலியை அடைக்கப்பட்டது.

ஆ) சோற்றை உண்ணப்படுகிறது.

இ) மாலையைக் கட்டப்படும்.

திருத்தம்:

அ) வேலி அடைக்கப்பட்டது.

ஆ) சோறு உண்ணப்படுகிறது.

இ) மாலை கட்டப்படும். எனத் திருத்துக.

விளக்கம்:-

2ஆம் வேற்றுமைக்குரிய “ஐ” உருபு வெளிப்பட நின்றால்,
செய்ப்பாட்டுவினைகள் பின்னே வரமாட்டா. எனவே, “ஐ” உருபை
நீக்கியே செய்ப்பாட்டு வினைகளை அமைக்குக.

ஞாபகவிதி:- “ஐ” உருபு வந்தாற் செய்ப்பாட்டு வினை அமையாது.

பகுதி XI

வந்த சொற்கள் மீண்டும் சமீபத்திலே வராதவாறு
உரைநடை எழுதுவது நன்று.

(உ-ம்) “சனிக்கிழமை கண்ணின் மணிகள் என்னும் நாடகம்
நடிக்கப்பட்டது. நாடகத்திலே நடிப்பதிற் பெண்களும் காணப்
பட்டனர்.

நாடகத்தைப் பார்க்கப் பெருந்தொகையானோர் வந்தனர். நாடக முடிவில் நடிகர்கள் யாவரும் மேடையில் காணப்பட்டனர். புகைப்படமும் எடுக்கப்பட்டது”. இதிலே, நாடகம் என்ற வார்த்தை பலமுறை அண்மையில் வந்திருப்பதுடன், பட்டனர், பட்டது, என்னும் செயப்பாட்டு வினையும் அவ்வாறு நெருங்கி வந்துள்ளதைக் காணலாம்.

இதன் திருத்தமான நடை

“சனிக்கிழமை, கண்ணின் மணிகள் என்ற நாடகம் நடைபெற்றது. பெண்களும் நடிகத்தனர். இதனைப் பார்ப்பதற்குப் பெருந்தொகையானோர் வந்தனர். முடிவிலே, நடிகர்கள் யாவரும் மேடையிலே தோன்றினார்கள். புகைப்படப் பிடிப்பும் நிகழ்ந்தது.

பகுதி XII

மயக்கமான வசனம்

தந்தையாருடன் போனான்?

பிள்ளையாருடன் போனது?

ஒரு வயது சென்ற பெண் நடந்தாள்.

அவன் தம்பி மகளை வளர்த்தான்.

தெளிவான வசனம்

தந்தை, எவருடன் போனான்?

பிள்ளை, எவருடன் போனது?

வயது சென்ற ஒரு பெண், நடந்தாள்.

அவன், தம்பியின் மகளை, வளர்த்தான்.

இவ்விதம் வேண்டிய இடங்களிலே தெளிவுண்டாகுமாறு மாற்றி எழுதுக.

பகுதி XIII

திரண்டு மெய் எழுத்துக்கள் ஸ்வவரும் இடங்கள்

1. பாய்ந்தான்	வாய்க்கால்
2. வேர்த்தது	தேர்க்கால்
3. வாழ்ந்தான்	சூழ்ச்சி

முதலாவதில் ய் எழுத்தின்பின் ந், க் எழுத்துக்களும்
 இரண்டாவதில் ர் எழுத்தின் பின் த், க் எழுத்துக்களும்
 மூன்றாவதில் ழ் எழுத்தின் பின் ந், ச் எழுத்துக்களும்
 சுவடி வந்துள்ளன.

நமது மொழியிலே ய், ர், ழ், என்னும் மூன்று மெய்களுமே
 தமக்குப்பின் வேறு மெய் எழுத்துக்களைக் கொண்டிருக்கத்தக்கன.
 இவ்விதி மிகப் பிரதானமானதாகும்.

இவற்றை ய, ர, ழ மெய்கள் என்று ஞாபகித்துக் கொண்டால்
 எவரும் பிழை இன்றி எழுத முடியும்.

பயிற்சி

பின்வருவனவற்றிற் பிழையானவற்றைத் திருத்தி எழுதுக.

கற்ப்பலகை	நாய்க்கால்
களக்குடம்	புள்ட்குரல்
வாழ்க்கை	வேற்க்கொம்பு
கடற்க்கரை	மட்ப்பாண்டம்
கல்க்கண்டு	வார்த்தை
பாழ்ங்கிணறு	வாள்ப்போர்
பல்ப்பொடி	பாற்க்கட்டி
புமிசாஸ்திரம்	யாழ்ப்பாணம்
கஷ்ட்டம்	

பகுதி XIV

ஆங்கிலத்தில் A, An என்னும் சொற்களைப் பெயர்களுடன்
 சேர்த்து எழுதும்போது சில விதிமுறைகள் கையாளப்படுவது
 போலவே, தமிழிலும் ஆய்தச்சுட்டு (அஃது) தனிச்சுட்டு (அது)
 என்பனவற்றையும், ஒரு, இரு, ஓர், ஈர் என்னும் எண்ணுப்
 பெயர்களையும் வேறு சொற்களுடன் சேர்க்கும்போது, சில விதிகள்
 கைக்கொள்ளப்படுகின்றன என்பதைக் கீழே காண்க.

சுட்டுச் சொற்களின் புணர்ச்சி

அஃது, இஃது என்பன ஆய்தச் சுட்டுப் பெயர்கள். ஆடு,
 ஏணி, எலி என்பன உயிர் முதன் மொழிகள்.

அது, இது என்பன ஆய்தமில்லாத சுட்டுப் பெயர்கள். மாடு, மலை, வாள் என்பன மெய்ம்முதன் மொழிகள்.

உயிர் முதன் மொழிக்கு முன்னே ஆய்தச் சுட்டு வரும்.

(உ-ம்) அஃது ஆடு, இஃது ஏணி ... ..

மெய்ம்முதன் மொழிக்கு முன்னே ஏனைச்சுட்டு வரும்.

உ-ம் : அது மாடு, இதுமலை, அதுவாள்.

பயிற்சி

பின்வருவனவற்றிலே பிழையானவற்றைத் திருத்துக.

அது உரல், இஃது பானை, அஃது ஓலை, இஃது மரம், இது வீணை, அஃது பழம், இஃது ஓடு

பகுதி XV

ஒரு, இரு, ஓர், ஈர் என்பன புணர்தல்

ஒன்று } என்பன உயிர்முதன் மொழிகள் வரும்
இரண்டு } போது ஓர், ஈர், என நின்று

ஓர் + அரசன் = ஓரசன்

ஈர் + ஆண்டு = ஈராண்டு

ஓர் + ஊர் = ஓரூர்

ஈர் + இலை = ஈரிலை : என்று புணரும்

மெய்ம் முதன் மொழி வரும்போது ஒரு, இரு என நின்று

ஒரு மாடு, இரு வானைகள்

ஒரு தலை, இரு மரங்கள் எனவும் புணரும்.

பயிற்சி

பின்வருவனவற்றிலுள்ள பிழையானவற்றைத் திருத்தி எழுதுக.

ஒரு ஆலை, இரு தலை, ஓர் காகம், ஒரு ஊமை, ஓரடியவர், இரு உரல், ஒரு விரல்.

பிழை திருத்தம்

பிழை	திருத்தம்
அமுவாசை	அமாவாசை
அரிச்சினை	அருச்சனை(அர்ச்சனை)
அவிள்சகம்	அபிஷேகம் (அபிடேகம்)
அந்திருட்டி	அந்தியேஷ்டி (அந்தியேட்டி)
ஆயிரத்தி தொழாயிரத்து மூண்டு	ஆயிரத்துத்தொளாயிரத்து மூன்று
இருபத்தி ஒம்பது	இருபத்தொன்பது
இளனி	இளநீர்
உத்திராட்சங்காய்	உருத்திராக்கமணி
உண்ணம்	உட்டணம், உஷ்ணம்
எந்தன் வீடு	என்றன் வீடு (ஒருமை)
எந்தன் வீடு	எந்தம் வீடு (பன்மை)
ஐஞ்நூற்றி ஐம்பத்திமூண்டு	ஐஞ்நூற்று ஐம்பத்துமூன்று
ஒன்பயிற்றொன்பது	ஒன்பதிற்றொன்பது (3)
கத்தியைப் பாவித்து வெட்டினான்,	கத்தியை உபயோகித்து வெட்டினான்
கங்காணி	கண்காணி
கணக்கப்பிள்ளை	கணக்குப்பிள்ளை
கற்றவர்	கற்றவர்
காலைத்தாலை வந்தநான்	காலையில் வந்தேன்
குழுமை	குளிர்மை
கையைப் பாவித்தான்	கையை உபயோகித்தான்
சந்தனம்	சந்தனம்
சிவலாத்திரி	சிவராத்திரி
சிரார்த்தம்	சிரார்த்தம்
சீலை	சேலை, சீரை
சுகயீனம்	சுகவீனம்
சென்னாய்	செந்நாய்
சோற்றைப் பினைந்தான்	சோற்றைப் பிசைந்தான்
சோதினை	சோதனை
திங்கக்கிழமை	திங்கட்கிழமை
திருநாறு	திருநீறு

பிழை	திருத்தம்
தீவாளி	தீபாவளி, தீபாவலி
தீத்தம்	தீர்த்தம்
துவசம்	திவசம்
நாநாறு (400)	நானூறு
நாப்பத்தேழு	நாற்பத்தேழு
நாய் கார்க்கும்	நாய்காக்கும்
பறுவம்	பூரணை
பரீஷ்சை	பரீட்சை, பரீகைடி
படத்தைக் காண்பிக்கப்படும்	படம் காட்டப்படும்
பயிற்றுப்பத்து நூறு	பதிற்றுப் புத்து நூறு
பாச்சல்	பாய்ச்சல்
பாறணை	பாரணம்
பிரையாணம்	பிரயாணம்
பிரதம்	பிரேதம்
புடவை, பிடவை	புடைவை
புதிர் உண்டான்	புதிது உண்டான்
புடைவையாற் போத்தான்	புடைவையாற் போர்த்தான்
பொம்பிள்ளை	பெண்பிள்ளை
மரம் பூர்த்தது	மரம் பூத்தது
மாலை கோர்த்தான்	மாலை கோத்தான்
மாப்பிளை	மாப்பிள்ளை, மணமகன்
முன்னூற்றி நாப்பத்தி ஆறு	முந்நூற்று நாற்பத்தாறு
முன்னூறு (300)	முந்நூறு
மூள்	முகிழ்
வறியப்பிறப்பு	வருடப்பிறப்பு, வருஷப்பிறப்பு
விதரம்	விரதம்
வீபூதி	விபூதி
விளா வைபவம்	விழா வைபவம்
வெற்றிலை வேண்டினாள்	வெற்றிலை வாங்கினாள்
வெற்றிலை	வெற்றிலை
வெண்ணைக் குடம்	வெண்ணெய்க்குடம்
வேலியின் அருகாமையில்	வேலியின் அருகில்

குறியீடும் பிழை திருத்தமும்

பொருத்தமான குறியீடுகளுடன் பின்வருவனவற்றைத் திருத்தி
எழுதுக.

பிழை :-

பொடியன் கிணத்திலை குழிச்சான். அப்ப கிணத்துக்கை விளுந்து
தத்தளிச்சான். அதை கண்ட தமக்கை ஓடிபோய் தம்பி
கிணத்துக்கை விளுந்து போச்சு எண்டு தேப்பனிடடை சொன்னார்.

திருத்தம் :-

சிறுவன் கிணற்றிற் குளித்தான். அப்போது, அதனுள் விழுந்து
தத்தளித்தான்! அதைக் கண்ட தமக்கை ஓடிப்போய், “தம்பி
கிணற்றுள் விழுந்து விட்டான்!” என்று தகப்பனிடம் சொன்னாள்.
(தமக்கையார் சொன்னார் எனவும் எழுதலாம்)

பயிற்சி

திருத்தி எழுதுக

1. ஆற்றூப் பாச்சலுள்ள இடங்களிலை குடியேறி ஆதி மனிசன்
வாள்ந்தான் எண்டு ஆராய்ச்சியாழர்கள் கூறுகின்றனர். இதை
இன்னாளில் பலராலும் ஒத்துக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.
2. வென்னீரிலே குளி எண்டு பரியாரி சொன்னவர். நீ காலத்தாலை
உலாத்தப் போயிட்டு இப்ப வந்து என்னை தொந்தரை
செய்யிறாய். இப்பிடி தாய்சொல்ல மேன் கோவிச்சுக்கொண்டு
வெளியாலை போயிற்றான்.
3. சிறியதுகளை பெரிசுகள் தின்னுகிறது போலை ஏழை
எழுயதுகளை வலியவர்கள் அடக்கி ஆழும் கொடூர வளக்கத்தை
மாற்றி எல்லோருக்கும் சம சந்தர்பத்தை அழிக்கக்கூடிய
ஆட்ச்சியை ஏர்ப்படுத்துவதுதான் இச்சங்கத்தின் இலட்சியம்
என்று கூறினார் தலைவர்.

பகுதி XVI எதிர்ப் பொருட் சொற்கள்

பேருரை நரகம்	சிறுநுரை சொர்க்கம் } சுவர்க்கம் }	உத்தமம் ஏகன் நெடியான் தேய்வு தப்பம் ஒருமை தலைமை மதில் பணிவு குற்றயிர் சொல்லுதல் நடத்தல் அர்த்தம் விவேகம்	அதமம் அநேகன் குறியான் வளர்ச்சி வெப்பம் பன்மை அடிமை அகழி நிமிர்வு நெட்டுயிர் சொல்லாமை நடவாமை அநர்த்தம் அவிவேகம்
யௌவனம் வெப்பம் தற்கொலை வெம்மை வெண்மை	முதுமை குளிர்(தப்பம்) பிறன்கொலை தண்மை கருமை, செம்மை	மங்கலம் ஆசாரம் அதிஷ்டம் இதம் பூரணம் அன்பு சேதனம் நாகரிகம்	அமங்கலம் அநாசாரம் தூரதிஷ்டம் அகிதம் அபூரணம் வன்பு அசேதனம் அநாகரிகம்
மந்தம் வெறுமை தோற்றுவாய் } ஆரம்பம் }	விரைவு நிறைமை இறுவாய் } முடிவு }		
முதல் திண்மை மென்மை திண்டாட்டம் வெற்றுரை இன்மை மெய்யம்மை உண்ணுதல் நற்குணம்	இறுதி நொய்மை வண்மை கொண்டாட்டம் பொருளுரை உண்மை பொய்யம்மை உண்ணாமை தூர்க்குணம்		

எதிர்ப்பால் வார்த்தைகள்

நம்பி பிரான் பெருமான் சீமான் வேடன் வேட்டுவன் ஆடு(ஆண்) பாலன் தமிழன்	நங்கை பிராட்டி பெருமாட்டி சீமாட்டி வேடிச்சி வேட்டுவிச்சி மகடு(பெண்) பாலிகை { தமிழ்ச்சி { தமிழிச்சி	அம்மை பிக்கு சன்னியாசி யோகி ஆசிரியன் நடிகன் அண்ணன் குரு	அப்பன் பிக்குணி சன்னியாசினி யோகினி ஆசிரியை நடிகை அண்ணி குருபத்தினி
வரன், மணமகன்	வதூஉ (மணமகள்)		

இரண்டாம் அத்தியாயம் பகுதி I

சொற்களை வைத்து வாக்கியமாக்கல்

நிரந்தரம் : தற்காலிக சேவையிலிருந்த நடராசர் நிரந்தர
நீதிபதி ஆனார்.

தன்மானம் : தன்மானமுள்ள எவரும் எமது நாட்டிலே அன்னியர்
போர்த்தளம் அமைப்பதை எதிர்ப்பார்.

அட்டதிக்கு : மகாத்மா காந்தியின் பெருமை, அட்டதிக்கிலும்
பரவி இந்திய நாட்டிற்குப் புகழீட்டித் தந்தது.

பயிற்சி

பின்வருஞ் சொற்களை வைத்து
வாக்கியங்கள் எழுதுக.

வாய்ப்புட்டு

ஆழி

இணைவு

துயிற்று

தானை

சந்திரோதயம்

கழிவிரக்கம்

துவஜாரோகணம்

பிரேரணை

நல்குரவு

மேற்கோள்

பொற்கிழி

இரு முதுகுரவர்

குற்றியிர்

ஐம்பூதம்

தாய்மை

அறைகூவல்

சொர்க்கம்

ஆற்றல்

பயில்கை

ஓம்புதல்

சரணாகதி

இறைவர்

செல்வாக்கு

அநுவதித்தல்

அநுமதித்தல்

ககனம்

அமைச்சு

அருணோதயம்

புதானம்

கோட்பாடு
வள்ளல்
தகனம்
இருக்கை
ஐயந்திரிபு

பஞ்சப்புலன்
மூவேந்தர்
கற்பகக்கா
சிற்றாடை
தீர்க்கதரிசனம்

பகுதி II

பின்வருஞ் சொற்றொடர்களின்

- 1) கருத்தை எழுதுக.
- 2) கருத்தை விளக்கி எழுதுக.

உ + ம்:

1) “பசுமரத்தாணி போற்பதிதல்”

- 1) கருத்து = இலகுவாகப் பதிதல்
- 2) கருத்தை விளக்கல் = ஆசிரியர் படிப்பித்த பாடங்கள் மாணவருள்ளத்திலே பசு (பச்சை) மரத்திலாணி ஏறுவது போல் இலகுவிற சென்று பதிந்தது.

2) “அனலிடைப்பட்ட மெழுகு”

- 1) கருத்து = மனம் கசிதல்
- 2) கருத்தை விளக்கல் = கிராம மக்களின் வறுமை நிலையைக் கண்ட காந்தி அடிகள், அனலிடைப்பட்ட மெழுகுபோல் மனங்கசிந்து (உருகிக்) கைராட்டின இயக்கத்தை நாடெங்கும் ஆரம்பித்தார்.

3) “இலைமறைகாய்”

- 1) கருத்து = மிகச் சிறுதொகை.
- 2) கருத்தை விளக்கல் = கைக்கூலிவாங்கும் உத்தியோகத்தினர் மலிந்த இக்காலத்திலே, வாய்மையும், நேர்மையும் வாய்ந்த உத்தியோகத்தர் சிலர் இலைமறை காய்போல் அங்கங்கே அருகிக் காணப்படுகின்றனர்.

பயிற்சி

இவ்வாறே பின்வருவனவற்றிற்கும்

1) கருத்தை எழுதுக.

2) கருத்தை விளக்கி எழுதுக.

4. “சூரியனைக் கண்ட பணி”

5. “இக்கரை மாட்டுக்கு அிக்கரை பச்சை”

6. “இலவு காத்த கிளி”

7. “உருத்திராக்கப் பூனை”

8. “ஊமை கண்ட கனா”

9. “இடிகேட்ட பாம்பு”

10. “ஆனைவாய்க் கரும்பு”

11. புண்ணிலே ஈ மொய்த்தல்

12. ஆலைவாய்க் கரும்பு

13. அடியற்ற மரம்.

14. எய்தவனிருக்க அம்பை நோதல்

15. ஏட்டுச் சரைக்காய் கறிக்குதவாது.

16. நீர்மேல் எழுத்து.

17. நீர்க்குமிழி.

18. ஆப்பிழுத்த குரங்கு.

19. மதில்மேற் பூனை.

20. வேலி பயிரை மேய்தல்.

21. வைக்கோற் குவியலில் நாய்.

22. மண் குதிரையை நம்பி ஆற்றிலிறங்கல்.

23. பூனைவாய்க் கிளி.

24. கல்லில் நார் உரித்தல்.

25. கமரில் ஊற்றிய பால் .(கமர் - நிலவெடிப்பு)

26. காட்டில் எறித்த நிலவு.

27. ஆற்றிற் கரைத்த புளி.

28. பூனைக்கு மணி கட்டுதல்.

29. இரும்பைக் காந்தம் இழுத்தல்.

30. நுணலுந்தன் வாயாற் கெடல். (நுணல் - தவளை)

31. உள்ளங்கை நெல்லிக் கனி.

32. மலை விளக்கு.

33. வெள்ளிடை மலை.
34. கைப்புண்ணுக்குக் கண்ணாடி.
35. சாடிக்கு மூடி.
36. இருதலைக் கொள்ளி எறும்பு.
37. செவிடன் காதிற் சங்கொலி.
38. சேற்றிலே செந்தாமரை முளைத்தல்.
39. நாய்க்குத் தவிசு இடுதல்.
40. பசுமட்கலத்தில் நீர் சேமித்தல்.

பகுதி III

அ) செய்யுளின் பொருளை உரைநடையில் எழுதுதல்

1. தரப்பட்ட செய்யுள்களைப் பலமுறை வாசிக்குக.
2. செய்யுளிலே கூறப்படும் (உள்ளுறை) உள்ளடக்கம் இன்னது தானென்று ஒருவாறு தெளிந்து கொண்டால் பொருளைக் கண்டுகொள்ளல் இலகுவாகும்.
3. தரப்பட்ட பாட்டிலேயுள்ள விளித்தற்பகுதி எழுவாய்ப்பகுதி, செயப்படுபொருட்பகுதி, பயனிலைப் பகுதி என்பவற்றை ஒருவாறு பகுத்து அறிக.
4. விளித்தற் பகுதியும் செயப்படுபொருட் பகுதியும் பாடல்களிலே வருவது குறைவு.
5. விளித்தற்பகுதியை முதலில் உரைநடையாக்குக. பின் எழுவாய், செயப்படுபொருள், பயனிலைப் பகுதிகளை ஒழுங்கின்படி வசனமாக்குக.
6. வினாவிலேயுள்ள பாட்டுக்களை மீண்டும் விடைத்தாளிலே எழுதவேண்டாம். விரும்பினால், பாட்டின் முதற்குறிப்பாக இரண்டொரு சொற்களை எழுதலாம்.

உ + ம் :

1. வருந்தியழைத்தாலும் .....
2. கல்லானையானாலும்.....

7. ஒன்றோடொன்று இயைபுடைய கருத்துக்களும் ,
சொற்றொடர்களும் அமைந்த உரைநடையே சிறந்தது.

8. சில பாடல்களிலே பொருளுக்கேற்ற சொற்கள் மறைந்திருப்பது
முண்டு. உரைநடை அமைக்கும்போது மறைந்த சொற்களை
ஏற்ற இடத்தில் வருவித்து அடைப்புக் குறியுள்ளே இட்டுப் பொருட்
பொருத்தத்தை ஆக்குக.

9. உவமை அமைந்த பாடலாயின், உவமானப் பகுதியை முன்னும்
உவமேயப் பகுதியைப் பின்னும் உரைநடையாக் குக
உவமானத்தை உவமேயத்துடன் பொருத்தி எழுதுக.

உ + ம் :

நீராழ வாவி செறிநா டனைத்தும்
நிறைமா தவற்கு தவினும்
பாராளு நீர்மை தொடர்பற்ற தன்று
படியாளு முந்தை முடிவிற
காராள ரேர்கள் கடவோசை ஓய்வில்
கன்னோசி நாட தனைமேல்
ஆராள வல்ல ரவமே வனத்தி
லரவா விறந்த மகனே.

- அரிச்சந்திர புராணம்.

கீதன் உரைநடை :

காட்டிலே பாம்பினால் வீணாக மாண்ட (எம்) மைந்தனே!
ஆழ்ந்த நீர்க்குளங்கள் நெருங்கிய தேசம் முழுவதையும், நிரம்பிய,
பெரிய தவத்தவராகிய (கௌசிக) முனிவருக்குக் கொடுத்து
விட்டோமாயினும், (நாம்) நாட்டை ஆளுந் தன்மையானது அழிந்து

விடவில்லை. ஆகையால், பூமியை ஆளுகின்ற உன் பிதாவுக்
குப்பின் கண்ணோசி நாட்டினை (வேறு மைந்தரில்லாதபடியால்)
எவர்தாம் ஆளுதற்குரியராவர்?

(இப்பாட்டின் கருத்துத் தொடர்புக்கேற்ற சொற்கள் வருவிக்
கப்பட்டு அடைப்புக் குறியுள் இடப்பெற்றிருத்தலை அவதானிக்குக)

சில விளக்கங்கள்

1. விளித்தற் பகுதி: அவமே வனத்திலரவா லிறந்த மகனே.
2. செயப்படுபொருட் பகுதி : காராள ரேர்கள் கடவோசை ஓய்வில்
கண்ணோசிநாடதனை.
3. செயப்படு பொருளுக்கு விளக்கமாக வந்த பகுதி : நீராழ வாவி
செறிநாடனைத்தும் நிறைமாதவர் குதவினும் பாராளு நீர்மை
தொடர்பற்ற தன்று: படியாளு முந்தை முடிவில்.
4. பயனிலைப்பகுதி :மேல் ஆராளவல்லர்.

இலக்கணம் பற்றிய விளக்கம்

1. மாதவற்கு = மாதவன் + கு ஒருமை
மாதவர்க்கு = மாதவர் + கு பன்மை
ற்கு வந்தால் ஒருமை
ர்க்கு வந்தால் பன்மை
உ + ம் : ஆசிரியற்கு ஒருமை
ஆசிரியர்க்கு பன்மை

பின்வரும் பாடல்களின் பொருளை

உரைநடையில் எழுதுக.

வெண்பா

வேங்கை வரிப்புலிநோய் தீர்த்த விடகாரி
ஆங்கதனுக் காகார மானாற்போற் - பாங்கறியாப்
புல்லறி வாளர்க்குச் செய்த உபகாரம்
கல்லின்மே லிட்ட கலம்.

- (நீதிவெண்பா)

செல்வத்தின் சிறப்பு
வடுவிலா வையத்து மன்னிய மூன்றில்
நடுவண தெய்த இருதலையும் மெய்தும்
நடுவண தெய்தாதான் எய்தும் உலைப்பெய்
தடுவது போலும் துயர்

- (நூலடியார்)

பிள்ளைச் செல்வம்
படைப்புப் பலபடைத்துப் பலரோ டுண்ணும்
உடைப்பெருஞ் செல்வ ராயினும் இடைபடக்
குறுகுறு நடந்து சிறுகை நீட்டி
இட்டுந் தொட்டுங் கௌவியுந் துழந்தும்
நெய்யுடை அடிசில் மெய்பட விதிர்த்தும்
மயக்குறு மக்களை இல்லோர்க்குப்
பயக்குறை இல்லைத்தாம் வாழும் நாளே.

- (புறநாநூறு)

ஒரே தெய்வம்
தெய்வம் பலபல சொல்லிப் - பகைத்
தீயை வளர்ப்பவர் மூடர்
உய்வ தனைத்திலும் ஒன்றாய் - எங்கும்
ஓர்பொருளானது தெய்வம்.
யாரும் பணிந்திடும் தெய்வம் - பொருள்
யாவினும் நின்றிடும் தெய்வம்
பாருக்குள்ளே தெய்வம் ஒன்று - இதிற்
பற்பல சண்டைகள் வேண்டா.

- (புரத்தியார்)

திருவள்ளுவமாலை
அறனறிந்தே மான்ற பொருளறிந்தே மின்பின்
திறமறிந்தேம் வீடு தெளிதேம் - மறனெறிந்த
வாளார் நெடுமாற! வள்ளுவனார் தம்வாயாற்
கேளா தனவெல்லாங் கேட்டு

செந்நெல்லா லாய செழுமுளை மற்றுமச்
செந்நெல்லே ஆகி விளைதலால் - அந்நெல்
வயனிறையக் காய்க்கும் வளவய லூர்!
மகனறிவு தந்தை யறிவு.

- (நூலடியார்)

பிறப்பும் இறப்பும்
மயக்கும் கள்ளும் மன்னுயிர் கோறலும்
கயக்கறு மாக்கள் கடிந்தனர், கேளாய்,
பிறந்தவர் சாதலும்: இறந்தவர் பிறத்தலும்
உறங்கலும் விழித்தலும் போன்றது

உண்மையின்

-(மணிமேகலை)

இராமபிரானின் முதற்போர்
வென்றி வாள்புடை விசித்து, மெய்ம்மைபோல்
என்றும் தேய்வுறாத் தூணி யாத்திரு
குன்றம் போன்றுயர் தோளிற் கொற்றவில்
ஒன்று தாங்கினான் உலகம் தாங்கினான்.
(விசித்து = கட்டி) - (இராமாயணம்)

பொல்லாத சொல்லி மறைந்தொழுகும் பேதை தன்
சொல்லாலே தன்னைத் துயர்ப்படுக்கும் - நல்லாய்
மணலுள் முழுகி மறைந்து கிடக்கும்
நுணலும் தன் வாயாற் கெடும்.
(நுணல் = ஒருவகைத் தவளை) - (பழமொழி)

மூன்றாம் அத்தியாயம்

சுருக்கி எழுதுதல்

பகுதி I

வினாவிலே தரப்பட்ட பகுதியைக் குறிப்பிட்ட தொகையான
வார்த்தைகளுட் சுருக்கி எழுதுவது பற்றிய குறிப்புக்கள்

முக்கிய குறிப்பு

(பிறரால் எழுதப்பட்ட உரைநடைப் பகுதியைச் சுருக்கி எழுதப்
பயிற்று முன்பு, மாணாக்கர் தாம் எழுதிய கட்டுரையையோ
கதையையோ சுருக்கி எழுதுவிப்பது சிறந்த நன்மை பயக்கும்)

1. தந்த உரைநடையைப் பலமுறை வாசித்து அதிற் கூறப்படும்
விஷயம் இன்னதெனக் கிரகித்துக் கொள்க.

2. ஏறக்குறைய எத்தனை சொற்கள் உள்ளன என்று முதலிலே கணித்துக் கொள்க.
3. தந்துள்ள சொற்களையோ தொடர்களையோ அப்படியே எழுதாமல் இயன்றமட்டும் மாற்றியும் சுருக்கியும் சொந்த நடையிலே எழுதுக.
4. வர்ணனைகள், உவமைகள் முதலியவற்றைத் தவிர்க்குக.
5. தன் கூற்று வாக்கியங்களை (Direct Speech) பிறன் கூற்று (Indirect Speech) வாக்கியங்களாக மாற்றவேண்டும்.
6. சொற்களைச் சுருக்குவது மாத்திரம் போதாது. கருத்துத் தொடர்பும் நன்றாக அமைந்திருத்தல் வேண்டும்.
7. உரைநடைப் பகுதியிலுள்ள விஷயத்தைப் பகுத்துச் சிறிய சிறிய தலைப்புக்கள் 3 - 4 இட்டுக் கொண்டபின் அத்தலைப்பைத் தொடர்ந்து சுருக்கம் எழுதுவது இலகுவாகும்.
8. முதலிலே திருத்தமான சுருக்கம் அமைதல் அரிது, ஆதலாற் பயிற்சிக்கான சுருக்கத்தை, முன்னர் எழுதிச் சொற்களைக் கணக்கிடுவதுடன் கருத்துத் தொடர்பையும் கவனிக்குக.
9. நேரமிருந்தால் இரண்டாவது முறையும் இவ்வாறு எழுதித் திருத்தங் கண்டபின் உரிய விடைத்தாளிலே புனிதமாக முறைப்படி எழுதுக.
10. வினாவிற்கு குறிப்பிட்ட சொற்களிலும் பார்க்க 4 -5 சொற்கள் கூடிக்குறைந்தும் இருக்கலாம். பொருட் சுருக்கந்தான் இன்றியமையாததென்பதை மறக்காதீர்கள். எழுதியபின் சொற்களின் தொகையையும் குறிக்குக.
11. சுருக்கிய பகுதி, விடைத்தாளில் பந்தி அமைய எழுதப்பட வேண்டியதில்லை.

12. திருத்தமான விடைத்தாளை உரிய இடத்திலேயும், கீறப்பட்ட பயிற்சி விடைத்தாள்களை ஈற்றிலேயும் சேர்த்துக் கோத்துக் கட்டுக.

**சுருக்கி எழுதும்போது சொற்களைக்
கணக்கிடுவது எப்படி**

(தனிச் சொற்பிரயோகம் வாய்ந்த ஆங்கில உரைநடைச் சொற்களை எண்ணிக் கணக்கிடுதல் எளிதாகும். ஆனால் கூட்டுச் சொற்பிரயோகமுடைய தமிழிலே சொற்களைக் கணக்கிடுவது கடினமேயாகும். எனினும் சொற்களின் சுருக்கத்தைவிடப் பொருளின் சுருக்கமே மிகவும் முக்கியமானதினால் பொருட் சுருக்கத்தையும் தொடர்பையும் நன்கு கவனித்தல் மாணாக்கரின் கடமையாகும்.)

விளக்கம் :-

1. ஆலயந் - தொழுவது - சாலவும் - நன்று.

(4 சொற்கள்)

இதிலே சாலவும் என்பது உரிச்சொல். இது கணிக்கப்பட்டுள்ளது.

2. அவன் - பாலக் - குடித்தான். (3 சொற்கள்)

ஐ உருபு பாலுடன் சேர்த்துக் கணிக்கப்பட்டுள்ளது.

3. அவன் - புலி - போன்று - பாய்ந்தான். (4 சொற்கள்)

போன்று என்பது உவமை இடைச்சொல்லாயினும் கணிக்கப் பட்டுள்ளது.

4. சிறுவன் - அழுதுகொண்டு - வந்தான். (3 சொற்கள்)

கொண்டு என்ற சொல், அழுது என்ற பொருளையே தந்து நின்றலின் கணிக்கப்படவில்லை.

5. அவன் - பாலைக் - கொண்டு - சென்றான். (4 சொற்கள்)

கொண்டு என்ற சொல், தாங்கி என்ற தனிக்கருத்தைத் தருவதாலே கணிக்கப்பட்டது. இதை நீக்கினாற் பொருட்டொடர்பு இல்லாமையை உணர்க.

6. கடையிலே -பழம்- வாங்கிக்கொண்டு - போனான். (4 சொற்கள்)

கொண்டு என்ற சொல்லை நீக்கினாலும் பொருட் பொருத்தம் இருப்பதை அறிக.

7. அரசனைக் - கண்ட - சேவகன் - எழுந்திருந்து -
வணங்கினான்.

(5 சொற்கள்)

எழுந்திருந்து என்பது எழுந்து என்ற பொருளைத் தருவதன்றி எழுந்து + இருந்து என்ற பொருள் படாமையை அறிக.

8. பாயிற் - படுத்த - நோயாளி - எழுந் - திருந்து - பேசினான்.
(6 சொற்கள்)

எழுந்து + இருந்து என்ற இரு சொற்களின் பொருளைக் கவனிக்குக.

9. இந்த நாடு (2 சொற்கள்)

இந் - நாடு (2 சொற்கள்)

இந்த என்ற சுட்டுப்பொருளுடைய இந்நாடு என்பதிலும் “இ” என்பது தனிச்சொல்லாம்.

அ) எந்த மனிதன் ? } இவற்றிலே உள்ள வினாவைத்
ஆ) எம் - மனிதன் ? } தனிமொழியாகக் கொள்க.

எனவே சுட்டும் வினாவும் தனிச் சொற்களாதலை உணர்க.

10. அவன் - சுடப்பட்டான். (2 சொற்கள்)
அவன் - நோய்வாய்ப் - பட்டான் (3 சொற்கள்)

முன்னது செயப்பாட்டுவினை, பின்னது உற்றான் என்ற வேறு பொருளுடையது (செயப்பாட்டு வினைகள் எவையும் ஒவ்வொரு சொல்லாகவே கணிக்கப்படும்)

11. பெய்த மழை (2 சொற்கள்)

மழை - பெய்த - போது - நனைந்தான். (4 சொற்கள்)

போது என்ற சொல் காலத்தைக் குறிப்பதாதலின் கணிக்கப்பட்டது.

12. அந்த - நாடு - செழிப்புற்றது (3 சொற்கள்)

செழிப்புற்றது = செழித்தது என்ற பொருளுடையதாதலின் ஒரு சொல்லேயாம்.

13. அந்த - நாட்டிலே - செழிப் - புற்றது. (4 சொற்கள்)

செழிப்பு + உற்றது என்று பிரிபட்டுச், செழிப்பு எழுவாயாக நின்றலின் நான்கு சொற்கள் ஆயின.

14. கைக் - குழந்தை (2 சொற்கள்) (கை = சிறிய)

15. தமிழை - நன்கு - கையாண்டான் (3 சொற்கள்)

இதிலே, கை என்பது பொருளில்லாத சொல், (உபசர்க்கம்)

16. அவன் - படிக்கத் - தலைப்பட்டான். (3 சொற்கள்)

17. கல்லில் - அவள் - தலை - பட்டது (4 சொற்கள்)

இப்படியே தலையீடும் ஒரு சொல்லேயாம்.

மாதிரிப் பயிற்சி

பின்வரும் உரைநடைப் பகுதியை 40 - 50 சொற்களுட் சுருக்கி
எழுதுதல்

“தமிழினத்தோர், இப்பூமியிலே, கற்றோன்றி மண்டோன்றாக் காலந் தொடக்கம் வாழ்ந்து வரும், பழங்குடி மக்களென்று, உயிர்நூல் வல்ல ஆராய்ச்சியாளர், உரைக்கின்றனர். பூ மண்டலத்திலே, மக்களினம் முதல்முதலில் வாழத்தக்க தட்ப வெப்ப நிலைகள், சமரேகைப் பகுதியை அடுத்த நிலப்பரப்பிலேதான் அமைந்திருந்தன என்றும், அப்படியான தரைப்பகுதி, நமது தென்னிந்தியாவையும், இந்துமாக் கடலில் ஆழ்ந்துபோன குமரிக் கண்டத்தின் (“லெமூரியா”) ஒரு பகுதியையும் அடக்கியுள்ளது.” என்றும் அவர்கள் நிறுவுகின்றனர்.

இதனை, எண்ணிப் பார்க்கும்போது, எம்மக்களின் பழமையும் பெருமையும் எங்களை இன்பக் கடலில் ஆழ்த்து கின்றன அன்றோ! மேலும், இவ்வரலாற்றினை அரண் செய்யத் தக்க நூல்களும், அவற்றிற்கு உரைகண்ட பண்டைய ஆசிரியன் மார் எடுத்துக் காட்டியுள்ள வரலாற்றுக் குறிப்புக்களும், உவகை யூட்டுவனவேயாம். இங்ஙனம், பழமையும் பெருமையும் வாய்ந்த மக்கள் யாம், என்று கூறிக்கொண்டே இன்று சோம்பலுற்றிருப்பது, தவறேயாம், “மறைவாக நமக்குள்ளே பழங்கதைகள் பேசுவதில் மகிமையில்லை” என்ற பாரதியார் வாக்கை நினைவிற் கொண்டு, பழம் பெரும் புகழினை நிலைநாட்ட முயலுதல் வேண்டும்.

மாதிரிப் பயிற்சி

**முன்வந்த உரைநடைப் பகுதி தனித்தனிச் சொற்களாகப்
பிரித்து எழுதப்பட்டுள்ளது.**

தமிழி	னத்தோர்	இப்	பூமியிலே
கற்	றோன்றி	மண்	டோன்றான்
காலந்	தொடக்கம்	வாழ்ந்துவரும்	பழங்
குடி	மக்க	என்று	உயிர்
நூல்	வல்ல	ஆராய்ச்சியாளர்	உரைக்கின்றனர்
பூ	மண்டலத்திலே	மக்க	ளினம்
முதன்	முதலில்	வாழத்	தக்க
தட்ப	வெப்ப	நிலைகள்	சம
ரேகைப்	பகுதியை	அடுத்த	நிலப்
பரப்பிலேதான்	அமைந்திருந்தன	என்றும்	அப்
படியான	தரைப்	பகுதி	நமது
தென்	இந்தியாவையும்	இந்து	மாக்
கடலில்	ஆழ்ந்துபோன	குமரிக்	கண்டத்தின்
லெமூரியா	ஒரு	பகுதியையும்	அடக்கி
யுள்ளது	என்றும்	அவர்கள்	நிறுவுகின்றனர்
இதனை	எண்ணிப்பார்க்கும்	போது	எம்
மக்களின்	பழமையும்	பெருமையும்	எங்களை
இன்பக்	கடலில்	ஆழ்த்துகின்றன	அன்றோ
மேலும்	இவ்	வரலாற்றினை	அரண்
செய்யத்	தக்க	நூல்களும்	அவற்றிற்கு
உரை	கண்ட	பண்டைய	ஆசிரியன்மார்
எடுத்துக்	காட்டியுள்ள	வரலாற்றுக்	குறிப்புக்களும்
உவகையூட்	இங்ஙனம்	பழமையும்	பெருமையும்
டுவனவேயாம்			
வாய்ந்த	மக்கள்	யாம்	என்று
சுறிக்கொண்டே	இன்று	சோம்ப	லுற்றி
ருப்பது	தவறேயாம்	மறைவாக	நமக்குள்ளே
பழங்	கதைகள்	பேசுவதில்	மகிமை
யில்லை	என்ற	பாரதியார்	வாக்கை
நினைவிற்	கொண்டு	பழம்	பெரும்
புகழினை	நிலைநாட்ட	முயலுதல்	வேண்டும்

வந்த சொற்கள் 120

விஷயம் (பொருள்) தமிழ் மக்கள் பெருமை.

மேற்படி உரைநடைப் பகுதியைப் பிரித்து எடுக்கக்கூடிய ஏற்ற சில தலைப்புக்கள்

1. ஆராய்ச்சியாளர் கருத்து
2. நிலப்பகுதி இதுவென்பது
3. நூலுரைச் சான்றுகள்
4. இன்றைய நிலை

சுருக்கிய உரை நடை (47 சொற்கள்) தமிழ் மக்கள் பெருமை

மிகப் தொடக்கம் வாழ்ந்து உயிர் கருத்தாகும் தோற்றத் பகுதி ஆதலினால் மறைந்த பகுதியிலும் தொடங்கினர் பழந் உரைகளும் நன்கு பெருமையை போக்காது வேண்டும்	பழங் தமிழ் வருகிற நூல் மானுட தக்க உட்டண தென் குமரிக் மனிதர்கள் என்பது தமிழ் இக் வலியுறுத்துகின்றன எண்ணிக்கொண்டு இதனை	காலந் இனம் தென்பது ஆராய்ச்சியாளர் இனம் சுவாத்தியம் வலயம், இந்தியாவிலும் கண்டப் வாழத் நிலைநாட்டப்படுகின்றது நூல்களும் கொள்கையை இந்தப் காலம் வளர்த்தல்
---	---	---

பகுதி II

கடிதம் எழுதுவது பற்றிய சுருக்கமான குறிப்புகள்

1. வலப்பக்க மூலையிலே எழுதுபவரின் முகவரியைக் குறிக்குக.
2. சிலவற்றிலே கடிதம் பெறுபவருடைய முகவரியும் இடப்பக்க மேல்மூலையில் எழுதப்பட வேண்டும்.

3. அன்புள்ள தம்பி, கணம் பொருந்திய ஐயா, முதலிய விளிகளில் இந்தக்குறியை! - இடலாகாது இந்தக் கால் மாத்திரைக் குறியை (கம்மா,) இடுக.

4. கடிதம் எழுதப்படுபவர்களைப் பொதுவாக 4 பிரிவுள் அடக்கலாம்.

i. தன்னிலுங் குறைந்தவர்

ii. தன்னோடொத்தவர்

iii. தன்னின் மேம்பட்டவர்

iv. அதிகம் மேம்பட்டவர்

1ம் வகையினர்க்கு

அன்புள்ள தம்பிக்கு, அருமைத் தங்கைக்கு, செல்வன் நடராசனுக்கு, என்றிவ்வாறு தொடங்கி, உன்னை, உன்னால், உனக்கு, உனது முதலிய சொற்களை இடத்திற்கேற்ற அமைத்து எழுதுக.

2ம் வகையினர்க்கு

(அ) அன்பரீர், அன்பு நண்ப, அன்புடையீர் என ஆரம்பித்து நீர், உம்மை, உம்மால், உமக்கு, உம்முடைய, உமது முதலிய சொற்களை ஏற்றவாறு கையாண்டுகொள்க.

(ஆ) தன்னோடொத்தவர்களிற் சிலருக்கு நீங்கள் என்று தொடங்கி உங்களை, உங்களால், உங்களுக்கு உங்களுடைய முதலிய சொற்களை உபயோகித்தும் எழுதலாம்.

3ம் வகையினர்க்கு

(அ) கணம் பொருந்திய, மதிப்புமிக்க, உயர்திரு ... .. அவர்களுக்கு ஐயா, என்று தொடங்கி, தாங்கள், தங்களை, தங்களால், தங்களுடைய முதலிய சொற்களை உபயோகித்து இறுதியிலே வணக்கம் என்று முடிக்குக.

(ஆ) உறவுமுறை முதலிய உரிமையாளர்கள் தம்மின் மேம்பட்டவராயின் ஐயா, என்று விளிப்பதை விடுத்து முறைப்பெயர்களையும் இடலாம். இதிலே தாங்கள் முதலிய சொற்களை நீக்கி 2 (ஆ) பிரிவிலுள்ளது போலவும் எழுதலாம்.

- பத்திரிகைக்குக் கடிதம்
  - கந்தோர்க் கடிதம்
- } (இவற்றுக்கும் இப்படியே செய்க)

4ம் வகையினர்க்கு

ஏதாவது ஒரு நிகழ்ச்சியிலே கலந்துகொண்டு வாழ்த்துரை வழங்கக்கூடிய தகுதிப்பாடுடையவர்களுக்கு எழுதப்படுங் கடிதம்.

1. அருட்டிரு ... .. அவர்களுக்கு
அதிவண ... .. அவர்களுக்கு
தவத்திரு... .. அவர்களுக்கு
மாட்சிமை தங்கிய ... .. அவர்களுக்கு

தேவரீர் கருணை கூர்ந்து எமது கலாமன்ற விழாவிற்கு கலந்து வாழ்த்துரை வழங்கியருளும் வண்ணம் பணிவுடன் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

வணக்கம் பல.

இங்ஙனம்,
தங்கள் கருணைக்குரிய

மாத்ரீக் கடிதத் தலைப்புக்கள்

(நேரம் 15 - 20 நிமிஷம்)

1. நீர் கண்ட விபத்து ஒன்றினைப் பற்றிய செய்தியைப் பத்திரிகை நிலையத்துக்கு அறிவித்தல்.
2. உமது ஊரில் ஆரம்பித்த நூல் நிலையத்திலே சொற்பொழிவு ஆற்றுமாறு பண்டிதர் ஒருவரைக் கேட்டுக்கொள்ளுங் கடிதம்.
3. உமது கல்லூரியிலே நடந்த இசைவிழாவைப் பற்றிய புதினமொன்றைப் பத்திரிகை நிலையத்துக்கு அறிவித்தல்.
4. உமது தாயாரின் சுகவீனத்தை அறிந்தும் உடனே வரமுடியாமைபற்றி உமது தமையனார்க்கு ஒரு கடிதம்.
5. உமது உறவினர் ஒருவர் மருத்துவக் கலாநிதி (டாக்டர்) பட்டம் பெற்றபோது அன்னாருக்கு அளிக்கும் விருந்து வைபவத்திற் கலந்துகொள்ளுமாறு அன்பர்களுக்கு அறிவிக்கும் அழைப்பிதழ்.
6. ஒழுங்காகப் பாடசாலைக்குச் சென்று படிக்கும்படி உமது தங்கைக்கு ஒரு கடிதம்.
7. மதுபானஞ் செய்ய முற்படும் ஒருவருக்கு அதன் தீமையை விளக்கித்தடுக்கும் ஒரு கடிதம்
8. “அருட்சோதி மன்றம்” என்னும் ஒரு நிறுவனத்தின் தொடக்க விழாவிற்கலந்து உரையாற்றுமாறு பெரியார் ஒருவருக்கு வேண்டுகூல் விடுக்கும் கடிதம்.
9. புத்தகம் “இரவல்” பெறும்பொருட்டு உமது பழைய ஆசிரியர்க்கு ஒரு கடிதம்.
10. உமக்கு உத்தியோகந் தரும்படி குறிப்பிட்ட அலுவலக மேலதிகாரிக்கு ஒரு விண்ணப்பக்கடிதம்.

நான்காம் அத்தியாயம்

பகுதி I

பரீட்சையில் விடை எழுதும்போது கவனிக்க
வேண்டிய குறிப்புகள்.

1. விடை எழுதும் தாள்களைப் பெற்றவுடன் பாடப்பெயர், சுட்டிலக்கம் என்பவற்றை எழுதுவதுடன் பக்கங்களின் இலக்கங்களையும் குறிப்பது நன்று.
2. தரப்பட்ட குறிப்புக்களையும் வினாக்களையும் பலமுறை வாசிக்குக.
3. எத்தனை வினாக்களுக்கு விடை எழுதப்படல் வேண்டும் என்பதையும், எவ்வெவ் வினாக்கள் கட்டாயப்படுத்தப் பட்டுள்ளன என்பதையும் தெளிவாயறிக.
4. எழுதவேண்டிய வினாக்களின் முன்பு ஓர் அடையாளமிடுக.
5. ஒரு மணித்தியாலம் குறிப்பிட்ட வினாவாயின் தாளில் மூன்று பக்கங்கள் குறையாமல் எழுதுக.
6. முக்கால் மணித்தியாலம் குறிப்பிட்ட வினாவாயின் $2-2\frac{1}{4}$ பக்கங்கள் குறையாமல் எழுதுக.
7. வினா இலக்கங்களைப் பெரியனவாக எழுதுக.
8. தாளின் மத்தியிலே விடை 1, விடை 2, விடை 3, விடை 4, விடை 5, என முறையே எழுதுக.
9. இப்படி எழுதினால், எழுதிய விடைத் தொகையும், எழுத வேண்டிய விடைத் தொகையும், தெரிவதோடு, மேலதிகவிடை எழுதுகிற பிழையும், நேராவண்ணம் தடுக்கப்படும்.

10. எந்த சிறிய விடையை எழுதினாலும் ஒரு வரியை வெறுமையாக விட்டே அடுத்த விடையை எழுதுக.
11. உட்பிரிவு வினாக்களின் இலக்கங்களையும் தெளிவாகப் பெரியனவாக எழுதுக
12. ஒரு வினாவின் ஒரு பகுதியை எழுதியபின் வேறோரிடத்திலே அவ்வினாவின் மிகுதிப் பகுதியை எழுதுவதாயின் (உ-ம் 5ம் வினாவின் 3ம் பிரிவின் விடை என) இப்படி எழுதுக.
13. எந்த இடத்திலும் நிறுத்தல் அடையாளம் முதலிய குறியீடுகளைத் தவறாமல் இடுக.
14. அடுத்த பக்கத்திற்கும் தொடரக்கூடிய விடையானால், தாளின் அடியிலே “மறுபக்கம் பார்க்க” என்று குறிப்பிடுக.
15. இவைகள் தமிழ்மொழி அறிவைப் பரீட்சிக்கும் வினாக்களாதலால் எந்த விடைகளிலும் இலக்கணப் பிழைகள் நேராவண்ணம் எழுதுக, நேர்ந்தாற் புள்ளிகள் குறைக்கப்படும் என்பதை மறவற்க.
16. பரீட்சையில் விரைந்து எழுதுவதனால் இலகுவான புணர்ச்சி விதிகளிலும் பலர் தவறு புரியநேரிடும் (கூடையை பூட்டினான், தேர் சில்லு முதலியன) ஆதலால் விடைகளைத் திருப்பி வாசித்தல் வேண்டும்.
17. கதை எழுதும்போது அதற்கு ஆதாரமான கருத்துக்களை முன்னுரையாக (பீடிகையாக) எழுதலாம். ஈற்றிலே படிப்பிணையைக் குறிக்கும் சுருக்கமும் தரப்படலாம்.
18. கதைகள், காட்சிகள் முதலியவற்றை எழுதும் போது வேண்டியவற்றிற்குரிய தலைப்பைப் பின்வருமாறு குறிப்பிடுவது நன்றாகும்.

(அ) “ஆகாயக் கோட்டை”

முட்டை வியாபாரியின் பரிதாப முடிவு!

(ஆ) “நான்கண்ட துக்க சம்பவம்”

வீடெரிந்ததாலான மரணம்!

(இ) “நான் கேட்ட திடுக்கிடும் சம்பவம்”

காந்தி மகான் சுடப்பட்டமை!

(ஈ) “நான் பார்த்த விவாக வைபவம்”

நடராசன் - சிவகாமசுந்தரி திருமணம்

இவ்வாறே பிறவற்றிற்கும் தலைப்பை எழுதுவது நன்று.

19. ஒவ்வொரு கருத்துப் பகுதிக்கும் தனித்தனிப் பந்தி அமைவது டன், ஒவ்வொரு பந்தியின் தொடக்கமும் ஒரே நேராக இருத்தலும் வேண்டும். பந்தி ஆரம்பிக்கும்போது இடப்பக்கக் கோட்டில் இருந்து 1 அல்லது 1 1/2 அங்குலம் இடைவெளி விட்டுக்கொள்க.

20. ஆங்கிலச் சொற்களையோ, பிறர் வார்த்தைகளையோ, நீதி வாக்கியங்களையோ எழுதும்போது இத்த “ ” அநுவாதக் குறியை (மேற்கோட்குறியை) இடுக.

உ + ம் :-

1) அவன் “நேடியோ” விலே பாடினான்.

2) “கடவுளை வணங்கு” என்று தாயார் மகளிடங் கூறினார்.

3) “ஐயமிட்டுண்” என்று ஒளவையார் உரைத்தருளினார்.

21. பின்வரும் 5 பகுதிகளிலும் 45 தலைப்புகள் தரப்பட்டுள்ளன. இலை முழுவதையும் ஒரு மாணாக்கன் எழுதிப் பழகுதல்

சிரமமாகும். எனவே ஒவ்வொரு பகுதியிலும் இரண்டு மூன்றை எழுதிக் கொண்டு ஏனையவற்றைச் சிந்தனையிலே அமைத்துப் பயிலுக.

மாதிரி வினாக்கள்

பயிற்சி - I

பின்வருவனவற்றை நன்கு விளக்க
ஒவ்வொரு கதை எழுதுக.

நேரம் : 1 மணி

1. “ஆகாயக் கோட்டை கட்டுதல் அல்லது மனக் கோட்டை கட்டுதல்.”
2. “காக்கைக்குத் தன்குஞ்சு பொன்குஞ்சு”
3. “புத்திமான் பலவான்”
4. “மானமிழந்தபின் வாழாமை நன்று”
5. “யதார்த்தவாதி வெகுசன விரோதி”
6. “அரசறிய வீற்றிருந்த வாழ்வும் விழும்”
7. “அளவுக்கு மிஞ்சினால் அமுதமும் நஞ்சு”
8. “கடன்பட்டார் கரையேறார்”
9. “இடம்பீக வாழ்வு கொண்டு வருந்தாழ்வு”
10. “அகங்காரம் அழிவுக்குக் காரணம்”

பயிற்சி - II

பின்வருவனவற்றைப்பற்றி விபரித்து
ஒவ்வொரு கட்டுரை எழுதுக.

நேரம் : 1 மணி

1. நீர்கண்ட இனிய காட்சி
2. நீர் கண்ட துயரக் காட்சி
3. நீர் கண்ட கிராமக் காட்சி

4. நீர் கண்ட மலைநாட்டுக் காட்சி
5. நீர் கண்ட ஆச்சரியமான நிகழ்ச்சி
6. நீர் கேட்ட திடுக்கிடும் சம்பவம்
7. உம்மால் மறக்கமுடியாத ஒரு சம்பவம்
8. நீர் தொபங்க இருக்கும் ஒரு சிறிய தொழில்
9. நீர் தொபங்க இருக்கும் ஒரு சமூகசேவை நிலையம்
10. நீர் அமைக்க இருக்கும் இளைஞர் விவசாயக் கழகம்

பயிற்சி - III

**பின்வருவனவற்றை வைத்து
ஒவ்வொரு கற்பனைக் கதை எழுதுக.**

நேரம் : 1 மணி

1. திருடன், கிணறு, நாய், கிழவி, வாலிபன்
2. நஞ்சு, வணிகன், நீதிபதி, அயலான்
3. சிறுமி, நகர்காவலர், மக்கள் கூட்டம், நொண்டி
4. வேலையற்றவன், விளம்பரம், நிலம், நண்பன்
5. விவேகி, தாய், கல்லூரி, அபிமானி, வறுமை

பயிற்சி - IV

சுயசரிதைகளை எழுதுக.

நேரம் : 1 மணி

1. குட்டை பீடித்து வருந்தும் முதிய நாய்
2. பழுதுற்ற தையல் யந்திரம்
3. உடைந்த மூக்குக் கண்ணாடி
4. சிதைவுற்ற நீர்த்தொட்டி

5. அழிவுற்ற நந்தவனம்
6. பாழங்கிணறு
7. கிழிந்து சிதைந்த விஞ்ஞானப் பெருநூல்
8. கிலமாகக் கிடக்கும் அன்னதான மடம்
9. முதுமையும் நோயுங்கொண்ட நாகரிகப் பெண்
10. சிறையிலே வாடித் துயருறும் முதுமைத் திருடன்

பயிற்சி - V

**பின்வருவன பற்றி
ஒவ்வொரு கட்டுரை எழுதுக.**

நேரம் : 1 மணி

1. மதுபானத்தை ஒழிக்க வேண்டும். ஒழிக்கலாகாது.
(இரண்டிற்குமுரிய கருத்துக்களை எழுதுக)
2. இளைஞர்கள் 'சினிமா பார்க்கலாம், பார்க்கலாகாது'
(இருவகைக் கருத்துக்களையும் எழுதுக)
3. விளையாட்டுப் போட்டிகளின் நன்மையும் தீமையும்.
4. விஞ்ஞானக் கல்வியின் பயன்.
5. சமயக் கல்வியின் பயன்.
6. காலத்தின் அருமை.
7. வேலையில்லாத் திண்டாட்டம்.
8. "ஓதுவதொழியேல்"
9. இளைஞர்கள் தேசத்தின் எதிர்காலத் தலைவர்கள்,
10. நீர், கல்விப்பகுதித் தலைவரானால்... ..

பகுதி - II ஆங்கிலமும் தமிழும்

பெரும்பான்மை வழக்கிலுள்ள ஆங்கிலச் சொற்களுக்கு ஏற்ற தமிழ்ச் சொற்கள் இப்போது கையாளப்பட்டு வருகின்றன. இப்பயிற்சியானது மாணாக்கரிடத்தும் வளரவேண்டுமாதலால் இப்பகுதி தரப்பட்டுள்ளது.

2ம் பிரிவினுள்ள சொற்களை உபயோகிக்கும்போது கருத்துக்களைத் தெளிவாக்கவேண்டின் 1ம் பிரிவினுள்ளவற்றிலே பொருத்தமானவற்றை அடைப்புக் குறியுள் இடுக.

தமிழ் உச்சரிப்பு	தமிழாக்கம்
'றேடியோ'	வானொலி, ஆகாசவாணி
'எலெக்ட்ரிக் லைற்'	மின்சார விளக்கு
'ஹெயில்'	புகைவண்டி, புகையிரதம்
'ஹோட்டு'	தெரு, வீதி
'ஸ்நீற்'	சாலை
'லேன்'	ஒழுங்கை'
'பாளிமென்ற்'	பாராளு மன்றம்
'பொலிஸ் ஸ்டேசன்'	காவல் நிலையம்
'லவுட் ஸ்பீக்கர்'	ஒலிபெருக்கி
'மைக்'	ஒலிவாங்கி
'மியூசிக் றெக்கோட்'	இசைத்தட்டு
'டெலிபோன்'	தொலைபேசி
'ஆஸ்பத்திரி'	வைத்தியசாலை, மருத்துவமனை
'ஒப்பிதேசன்'	{ சத்திரசிகிச்சை
	{ அறுவை மருத்துவம்
'ஆபீஸ், ஒவ்வீஸ்'	அலுவலகம், பணிமனை
'கமிட்டி'	குழு
'போஸ்காட்'	அஞ்சலட்டை
'ஸ்டாம்பு'	முத்திரை

தமிழ் உச்சரிப்பு	தமிழாக்கம்
'என்வலப்பு'	காகிதக்கூடு
'பார்சல்'	பொதி
'மணியோடர்'	காசுக்கட்டளை
'போஸ்டல் ஓடர்'	அஞ்சற் கட்டளை
'ஹெஜிஸ்தர்'	பதிவு
'போஸ்ட் மாஸ்டர்'	தபால் நிலையத்தலைவர்
'மார்க்கட்டு' }	சந்தை }
'பசார்' }	அங்காடி }
'சாய்ப்பு'	கடை
'கோடு'	நீதிமன்றம்
'அப்புக்காத்து' }	நியாயவாதி, நியாயதூரந்தரர்
'பிறக்கிறாசிமார்' }	வழக்கறிஞர்கள்
'டோர்ச் லைற்'	மின்விளக்கு
'போத்தல்'	குப்பி
'ட்றாமா'	நாடகம்
'அய்க்ரர்'	நடிகர்
'ரிக்கற்'	அனுமதிச்சீட்டு
'பபூன்'	விகடன்(கோமாளி)
'சீன்'	காட்சித்திரை
'லைற்'	விளக்கு
'றிப்போட்டு'	அறிக்கை
'செக்'	காசோலை
'போட்டோ'	நிழற்படம், புகைப்படம்
'கொமிக்'	விகடம்
'மெஷின்'	யந்திரம், எந்திரம்,
'பாஸ்'	சித்தி, (அனுசூலம்)
'பெயில்'	சித்தியின்மை, (பிரதிகூலம்)
'ஏஜென்ற்'	முகவர்
'ரவுண் ஹோல்'	நகர மண்டபம்
'பிறைஸ்'	பரிசில்
'கொப்பி' அடித்தான்	பிரதிசெய்தான் (புடினடுத்தான்)
'போம்' (Form)	படிவம்
'ரைப்றயிற்றற்'	தட்டச்சப்பொறி
ஷோட் ஹான்ட்	சுருக்கெழுத்து

ஐந்தாம் அத்தியாயம்
பொ.த.பரீட்சை (G.C.E)

மாதிரி வினா
நேரம் : 3 மணி

முதல் நான்கு வினாக்களுக்கும் வேறொரு வினாவுக்குமாக மொத்தம்
ஐந்து வினாக்களுக்கு விடை எழுதுக.

வினா : 1

நேரம் : 1 மணி

புள்ளிகள் : 35

பின்வருவனவற்றுள் ஒன்றைத் தெரிந்து எழுதுக :-

அ) “ஆகாயக்கோட்டை கட்டுதல்” என்பது பற்றிய ஒரு கதை.

ஆ) “உம்மால் மறக்கமுடியாத ஒரு சம்பவம்”

இ) நாய், குழந்தை, வழிப்போக்கன், கிணறு, பந்து என்பவற்றை
வைத்து ஒரு கற்பனைக் கதை.

ஈ) நீர் செய்த சுற்றுப்பிரயாணத்தைப் பற்றி ஆசிரியருக்கு ஒரு
கடிதம்.

உ) பேசும் படங்களினால் விளையும் நன்மை தீமைகள்.

வினா : 2

புள்ளி : 20

பின்வரும் உரைநடைப் பகுதியை 65 - 75 சொற்களுக்கு உட்படச்
சுருக்கி எழுதுக.

“செய்யுள் நடையைப்போலவே உரைநடையும் புணர்ச்சி
யோடு கூடிய அநுபவங்களை வெளிப்படுத்துவதற்குச் சிறந்த கருவி
என்பதை நம் முன்னோர் அறிந்திருந்தனர் என்பதையும்,

அதனைப் பிரயோகித்துப் பல இலக்கியங்களை இயற்றினார் என பதையும் தொல்காப்பியத்திலிருந்து அறியலாம். தொல்காப்பியர் காலந் தொடக்கம் பதினேழாம் நூற்றாண்டு வரையும் உள்ள காலப்பகுதியில் உரை நடை இலக்கியங்கள் காணப்படாமையால் அக்காலப் பகுதிக்குரிய தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, செய்யுள் இலக்கிய வரலாறாகவே இருக்கின்றது. அக்காலத்தில் உரைநடை இலக்கியங்கள் தோன்றவில்லை. யெனினும் உரைநடை சிறப்பாக வளர்ச்சி பெற்று வந்ததென்று அக்காலத்தில் இலக்கண இலக்கிய நூல்களுக்கு எழுதிய உரைகளைக் கொண்டு கூறலாம். அவையாவும் கல்வியறிவுடையோர் படித்து இன்புறுதற்கேற்ற உரிய நடையிலே தர்க்க முறையில் எழுதப்பட்டவை. சேனாவரையர், பரிமேலழகர் முதலியோர் கையாண்ட உரைநடையை நோக்கும்போது சிறந்த செய்யுள் நடையினை மட்டுமன்றிப் பாராட்டத் தகுந்த உரைநடையினையும் தோற்றுவிக்கக்கூடிய ஆற்றலையுடையது தமிழ்மொழி யென்பது தெரிகின்றது. பதினேழாம் நூற்றாண்டிற்கு முன் உரைநடை இலக்கியங்கள் தோன்றாமைக்கும் அங்ஙனம் தோன்றி இருந்தன வாயின் அவை அழிந்து போனமைக்கும் சில காரணங்கள் கூறலாம். அச்சியந்திரம் இல்லாத அக்காலத்தில் மக்கள் நூல்களை ஏடுகளில் எழுதியே படிக்கவேண்டி இருந்தது. நூல்களின் பிரதிகளைப் பெருக்குவதற்கு வசதிக்குறைவுகள் அக்காலத்திலிருந்தமையாற் பல நூல்களையும் மனனம் செய்து வைத்திருக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. ஆகவே சொற்கருக்கமும் பொருட்செறிவுமுள்ள செய்யுள் நடையைக் கையாள வேண்டியிருந்ததனாலே, புலவர்கள் தம் உணர்ச்சி அநுபவங்களைச் செய்யுள் நடையிலே அமைத்தனர்.

அச்சியந்திரம் வந்த காலத்தில் உரைநடை இலக்கியங்கள் பல்கத் தொடங்கின. அதனால் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் உரைநடை இலக்கியம் வளர்ச்சி பெற்றது.... ..”

பேராசிரியர் வி.செல்வநாயகம்.

வினா : 3

புள்ளி : 15

பின்வரும் பாடல்களின் பொருளை உரைநடையில் எழுதுக.

1. கல்லானே யானாலும் கைப்பொருளொன்றுண்டாயின்
எல்லாரும் சென்றங் கெதிர்கொள்வர் - இல்லானை
இல்லாளும் வேண்டாள்மற் றீன்றெடுத்த தாய்வேண்டாள்
செல்லா தவன்வாயிற் சொல். (நல்வழி)

2. பொற்பறிவில் லாதபல புத்திரரைப் பெற்றதிலோர்
நற்புதல்வ னைப்பெறுதல் நன்றாமே - பொற்கொடியே
பன்றிபல குட்டி பயந்ததினா லேதுபயன்
ஒன்றமையா தோகரிக்கன் றோது. (நீதிவெண்பா)

3. தையல் துயர்க்குத் தரியாது தஞ்சிறகாம்
கையால் வயிறலைத்துக் காரிருள்வாய் - வெய்யோனை
வாவுபரித் தேரேறி வாவென் றழைப்பனபோற்
கூவினவே கோழிக் குலம். (நளவெண்பா)

வினா : 4

புள்ளி : 15

படிப்பதிலே ஊக்கமின்றிக் கல்லூரி விடுதியிலே தங்கிக்
கற்கிற உமது உறவினராகிய மாணவரொருவரைத் தூண்டும்
வண்ணம் ஒரு கடிதம் எழுதுக, அவரின் முகவரியையும் குறிப்பிடுக.

வினா : 5

புள்ளி : 15

பின்வரும் சொற்றொடர்களின் கருத்தை வாக்கியங்களில் அமைத்து எழுதுக.

1. “ஆப்பிழுத்த குரங்கு”
பூனை”

6. “மதில் மேற்

2. “ஆலைவாய்க் கரும்பு”

7. “வாய்ப்பூட்டு”

3. “மலை, விளக்கு”

8. “இடிகேட்ட நாகம்”

4. “அறைகூவல்”

9. “இலவு காத்த கிளி”

5. “வேலி பயிரை மேய்தல்”

10. “செவிடன் காதிற் சங்கு”

வினா : 6

புள்ளி : 15

பின்வருவனவற்றை வாக்கியத்தில் அமைத்துக் காட்டுக.

1. உத்தி

6. பயிற்று

2. தேற்றம்

7. துவஜம்

3. வரன்

8. விசித்திரம்

4. சாக்காடு

9. பச்சாத்தாபம்

5. அறிவிலி

10. மேற்கோள்

பின்னிகைணப்பு

இரட்டைப் பிறவியின் இன்கவித்தூது கவிஞர் செல்லையா காலக்கண்ணாடி

புலோலியூர் தமிழறிஞர் கந்தமுருகேசனார்

ஆம், அவரோர் இரட்டைப் பிறவி, கற்பனை உலகின் வாழ்நர், நிலைவரை நீழ்புகழ் நாடுநர், அறியாச் சிறு குழந்தை, ஆழ்ந்த அறிவுடை முதியர், பஃநிறக் கவிபுனை பாவலர், உரைநடைப் பேச்சும் எழுத்துமுருளும் நாவினர்....கவிஞர் செல்லையா அவர்கள் ஓர் காலக்கண்ணாடி அதனாற்றான் கண்ணாடியைத் தூதுவிடு பொருளாகத் தேடிக்கொண்டார் போலும். இவர் கவிதைகள் நாடுபவர். மலர்கள் நாடும் வண்டைத் தூதுவிடு பொருளாகக் கொண்டார். இவர் முகத்தை அழகு செய்வனவுங் கண்ணாடிதானே. அதுவும் இரட்டைக் கண்ணாடி. இவர் கவித்தேன் திரட்டுங் கண்ணாடி. கால நிகழ்ச்சியைக் காட்டும் கண்ணாடி. இவர் தூதுவிடு பொருளாகக் கொண்டது மலர்த்தேன் திரட்டுங் கண்ணாடி. மாதர் ஆடவர்களுக்காகத் தூது சென்று இசையால் மயக்கி அவர்கள் அகப்பாங்கறியும் கண்ணாடி.

வெகுளாதீர்கள், செல்லையா இரட்டைப்பிறவி இருபெண்டிரை மணம் முடித்தவொருவர். உள்ளபடி சொல்லுகிறேன். ஒரு பெண் மனைத்தக்க மாண்புடைய இல்லறக்கிழத்தி. மற்றொருத்தியோ இவருள்ளத்தினை தன்பாற்றிருப்பும் தன்மை வாய்ந்த கவிதைக் கவி. அவரையே கேட்டுப் பாருங்கள். நீர் இரு பெண் ணாட்டிக் காரராமே யென்று மறுக்க மாட்டார்.

இன்னும் நாம் உங்களை வெளியே நிறுத்தவிரும்பவில்லை. இவருடைய புதியவண்டுவிடுதூது எவ்வகையான இன்கவைத் தேனைத் தருகிறதோ பார்ப்போம் வாருங்கள்.

சென்னையிலிருந்து ஒருவர் தன், கொழும்பில் இருக்கும் காதலியால் ஓர் வண்டைத்தூதாக விடுவதாக அமைந்துள்ளது. இச்சிறு கவிதைக் கொத்து. முதற்பாட்டிலேயே கவிஞர்தாம் கற்பனை உலகில் வாழ்நர் என்பதை காட்டுகின்றார். விஞ்ஞானிகள் மதியுலகை நாடும் கற்பனை மதியைக் காணுகிறார். அம்மதியில் இதுவரை அவர்கள் தேர்ச்சியுறா விடினும் உறுவரென்பது கற்பனை உலகக் கனவு, இல்லை நினைவு. அவர்கள் விண்ணிற் பறத்தல்போல மண்ணிற் பறக்கும் வண்டு இவர் முன்னிற்கின்றது. அது இன்றேன்றகு வது காதலரின் அகவின் பத்திற்கு - இன்பத்தேனுக்கு இன்பத்தேன் தருதற்கு பொருத்தமானது கண்ணாடியென்று கருதி அதனையே தூது விடுபொருளாகக் காதலன்பாற் சேர்க்கின்றார். இவரும் “நான் வண்டாய்ப்பறந்தால் ஆண்பாண்டுள்ள கவிதைக் கருவூலக் கொத்துக்களைத் திரட்டி அவைதம் நயப்பாடாம் தேனுண்ணலாம்” எனக் கருதுகின்றார் போலும்.

காதலன் வண்டைத் தூதுவிடக் கருதுகின்றான். தேனென்றான். தேனென்றால் வண்டுக்கு விருப்பமதிகம் வண்டதைத் தலைவிபால் விடுதற்காக ஓர் சிறந்த தேனிருக்கும் இடம் காட்டுகின்றான். “வண்டே நின்வாய்த் தேனினும் ஓர் சிறந்த வாய்த்தேன் ஓர் மெல்லியலாள் குமுத வாயில் இருக்கின்றது. அவளிடம் நீ தூதாகச் சென்றால், நானும் அத்தேனுண்டு களிப்பேன்” என்று கூறுமுகத்தான் போக்கிற்கு உடன்படுத்தக் கூறுகின்றான். நீயுங் கண்ணாடி, நானுங் கண்ணாடி ஆகலின் நீ எனக்கு உதவும் தகுதியுடையை என்கின்றான்.

காதலனாய் காலையில் அரும்பாகி, பகலிற்போதாகி மாலை யில் மலர்வது அரும்பு சிறுமொட்டு போது விரியும் பருவத்தது. மலர் விரிந்த பு காதலனாய் காலையில் சிறிதாகித்தோன்றி பகலிற் பருத்து மாலை யில் மிகப்பரந்து வருத்துவது. மாலை யில் இந்நோய் என்னை வருந்துமுன் நீ தூது சென்று வரவேண்டு மென்னுங் கருத்தினால் “காலைய ரும்பி.... வண்ண வண்டே” என்கின்றான். ஒருவர் இன்னொரு வரிடத்து

ஏதேனும் ஓர் உதவி பெறவேண்டுமாயின், அவரைப் புகழ்ந்து சொல்லுதல் வழக்கு, அதனால் "வண்ண வண்ண வண்டே" என விளிக்கிறார். கறுத்து வரும் மாலைப் பொழுதென்றான். (கறுப்பு கோபம் என்னும் பொருளைத் தருவது) மாலை என்மேற் கறுப்புற்று என்னை வருத்தப் போகின்ற தென்னுங் கருத்தினனாகி என் நோய்க்கு கருப்பஞ்சாறு இன்றியமை யாதது. எனக்கு இப்போதிருப்பது வெப்பநோய் அவளிடத்து மொழிக்கரும்பு இருக்கிறது. இந் நோய்க்கு அது மருந்தாகும் என்னும் கருத்தினனாய் ஆலைக்கரும்பு மொழியாளை என்கின்றான். மான்விழியாள் என்கின்றான். மான் மிருது வானது. அதன் பார்வை மருட்சியை யுடையது. அதுபோல் இவளும் என்காதலரைக் காண்கிலேளே என்னுமருள் நோக்குடையவள். என்றற்கும் மான்போல் பஃறிறப் பட்ட நோக்காள் என்றற்கும் விழியாள் விழியையுடை யாள் விழிக்க மாட்டாள்.

இவளிடத்தோர் தீயிருக்கிறது. அது உலகில் தீபோன்றதன்று. உலகிற் தீ குறு இல் சுடும். இது நீங்கில் சுடும். அது நீங்கில் தண்ணென்னும். இது வேற்றுமையணி தண்ணமுதென்றாள். காமவெப்பத்திற்கு மருந்தாகும். என்னுங்கருத்தால், முந்நாள் அவள் போர் செய்து வெற்றி கொண்டு தனக்கடிமையாக்கி விட்டாளென்பார் "புருவவிற்கீழ் இருகண்ணம்பு வாய்த்தவளே" என்றான், மூன்றாம் நாலாம் பாட்டுக்கள் காலையரும்பி பகலெல்லாம் போதாகி

1. மாலைமலரும் இந்நோய்
2. நீங்கிற் ரெறு உம் குறுகிற்றண் ணென்னும்
தீயாங்குப் பெற்றாளிவள்"

என்னும் திருக்குறட் பாக்களை அடியொற்றியவை! காதலிக்குப் பால் புளிக்கின்றது. ஏன்? காதலன்பால் இன்புண்டு மகிழ்க் கருதியவளுக்கு ஆன்பால் இனிக்குமா? பாலினிமையுடன் ஆன்பாலின்மையை ஒப்பிட்டுக்காணின் ஆன்பால் புளிக்குந் தானே! நின்மகள் "பாலுமுண்ணாள் பழங்கண்கொண்டு நனி

பசந்தனள்” என்னும் சங்கப் பாட்டு நினைவிற்கு வருகின்றது. தலைவி, தலைவன் வருவதாகக் குறித்துச் சென்ற நாள் என்று வரும், என்று வரும், இன்று வரும் நாளை வரும் என எண்ணி எண்ணி திகதிக் கூட்டைப் பார்க்கின்றாள். அதில் நாட்கள் கழிகின்றனவில்லை. இவளின் உளவேகத்தோடு திகதிக் கூட்டில் நாள்கழியும் வேகம் முன்னிற்க முடியுமா? அவள் தன்னிலை இழந்து காதனிலைப்பட்ட பேதையாகினள். ஆதலின் திகதிக் கூட்டை இகழ்கின்றாள்.

ஒருழி காலமாக? பல்லுழி காலமாக ஐந்தாந் திகதி தானே காட்டுகின்றாய், ஆறாந்திகதிதானே காட்டுகின்றாய்... உன்வேகம் ஆமை வேகத்தையும் தோற்கடிகின்றதே, முழுச் சோம்பேறியாக இருக்கின்றாயே! சோம்பேறித் தனத்திற்கு முதற்பரிசு கொடுப்பதாயின், அஃது உனக்கே உரித்தாகு மென்கின்றான்.

தலைவன் ஆறுதிங்களில் வருவதாகக் கூறிச்சென்றான். (அஃது ஆறுமதிதான்) தலைவன் தலைவி இருவரும் பாலை ஒழுக்கமாகிய வெப்பத்து நீங்கி ஆறுதலடையும் மதி, நாம் இப் போது இன்னொன்றை இடைப்பிறவரலாக ஏற்றுக் கொள் வோம். எங்கள் கவிஞர் இரு பெண்டாட்டிக்காரராகலின் இளைத்துத் துரும்பாகி விட்டார். இவருக்கும் சிறிது காலம் கவிதைக்கன்னியின் பாலை ஒழுக்கத்தை அளிப்போம். கவிதைக் கன்னியின் பாலை ஒழுக்கத்தால் இன்னும் மெலிந்து விடுவாரோவென்னும் அச்சமும் உண்டு. பிரிந்த தலைவன் தான் சென்றவேலை நீட்டித்தபடியால் அவ்வாறு மதி தேறுமதியாயில்லை. அதனால் இன்னுமொருமதி கழியுமென அவனொரு மதியில் புலப்படுகின்றது. எனவே வண்டைத் தூதாக அனுப்புகின்றான். நீயே தக்காய் இசைபாடி அவளுள்ளம் குளிரச் செய்து, மெல்ல மெல்லச் செப்பி தேறுமதியுடையளக்குதி என்கின்றான்.

வண்டு கடல்தாண்டிப் பறக்கும் வண்மையுடைத்தன்று என்பதை அறிந்த தலைவன் ஒருவழி சொல்லுகின்றேன் என்கின்றான். அவ்வழி செல்லுமுன் நவரத்னசாமி என்னும்

கடல் கடந்தவீரன் என்னுள்ளத்தில் என்றும் நிலை பெறுதல் போல, கவிஞருள்ளத்தில் நிலைபெறுதல் போல அவனுள்ளத்திலும் நிலைபெறுகின்றான். நவரத்னசாமி ஒருவனாற்றான் அக்கடலைத் தாண்ட முடியுமென்கின்றான். நான் பலவாழ்த்தி தழ்களில் கடல்கடந்த நவரத்னசாமி நற்புகழ்போல வாழ்க என்னும் பொருள்பட வாழ்த்தியமை போல கவி ஞருள்ளத்தில் நிலைபெற்ற நவரத்னசாமி அவராற் கற்பிக்கப் பட்ட காதலனுள்ளத்திலும் நிலைபெற்று விடுகின்றான். இந் நவரத்னசாமி தமிழருள்ளத்தில், இலங்கையருள்ளத்தில், உலகருள்ளத்தில் என்றும் நிலைபெறும் இணையிலாப்புகழ் பெற்றானன்றே.

தலைவன் இலங்கைக்குச் செல்ல வண்டுக்குக் கூறும் வழி “வண்டே இக்காலை அரசாங்கத்தாரின் உத்தரவுச்சீட்டுக்கள் பெறாமல் நாடுவிட்டுநாடு போதல் ஒவ்வாது. அச்சீட்டுக்கள் பெற்றுக் கொண்டிருக்க கால நீட்டமாகும். என்காதலி ஆற்றகில்லாள் உனக்கு மறை சொல்லுகின்றேன். இஞ்சி ருந்து வானுலவி இலங்கைக்குச் செல்லும். அதில் எவரும் ஐயறாதபடி மேற்புற மூலையில் மறைந்திருந்து பலாலியிற் சென்றிறங்கு. இதுவே தக்க வழியாகும்.” என்கின்றான். வண்டு, இவனுக்கு இது போழ்து தன்னுயிரினுஞ் சிறந்த ஓர்பொருள், அது பிடிபின் தனக்கும் தலைவிக்கும் துன்பமாய் முடிவதுடன் தனக்கு உதவியாய் நின்றவண்டு பேரிடருற வேண்டிவரும். அது அவனுள்ளத்தைப் பெரிதும் வாட்டுகின்றது. அதனால், மறைந்து சங்கையுறாமல் செல்லென்கின்றான். அன்றேல் கள்ளத் தோணியெனப் பிடிபட்டு சிறைப்புக வேண்டிவரும் என்கின்றான்.

நீ பலாலியில் இறங்கி நல்லை நகரைக் காண்பாய். அது காவலன், தமிழ்த்தேன் கொழிக்க வளர்த்தநாடு, அந்தத் தமிழ்த் தேன் பாய்நாட்டில் சைவப்பைங்கூழ் தளைத்து வளரவைத்த நாடு, அந்தத் தமிழ்த்தேன் நிறைந்த நன்னகராம் நல்லை நகரைக் கண்டால் உனக்குப் பேரின்பம் பயப்பதாகும் என்கின்றான்.

கவிஞருள்ளத்தில் நிலைபெற்ற நாவலன் காதல் தமிழ்க் காதல்-சைவக்காதல் கவிஞர் மூலம் தலைவனுள்ளத்தி லும் நிலைபெற்றது பெருவியப்பே.

நீ, வானுலவியிலிருந்து இறங்கியபின் நல்லைநகர் கண்டு, இன்புறுதலோடு அமைந்துவிடாதே, அங்குத் தமிழ்கடவுள் முருகன் கோயில் கொண்டு எழுந்தருளிய இடத்தில் செல்லுதி ஏன்? நீ தீங்கின்றி காவலர் முதலியோர் கைக்ககப்படாமல் வர அருள் செய்தற்கும், இனிமேல் நீ மேற்கொண்ட இவ்வரும் பெரும் முயற்சி இடையூறின்றி இனிது முடிதற்கும், அப்பெரு மானின் அருட்டுணை இன்றியமையாமை கருதி,

கவிஞர் ஓர் சைவ சமயத்தவராயினும் அருள்நெறி -அன்பு நெறி எவ்வுயிரும் என்னுயிர் போன்று இரங்குநெறி காட்டும் புத்தமதத்திலும் அன்புடையர் என்பது விளங்குகின்றது. என்னை? சங்கைமித்தை போதிமரம் நாட்டிய செய்தியைக் கூறவந்தவர் புத்தபிரான் போதித்த அருள்நெறி பல்லிடத்தும் பரந்ததுபோல பலருக்கும் நன்நெறி காட்டியதுபோல, அது கிளை கிளையாகப் பிரிந்ததுபோல பரந்தநிற்கும் போதிமர மெனக் கூறுகின்றாராதலின்.

கவிஞரின் தொடர்பால் காதலனுக்கும் பேராதனைப் பூந் தோட்டம் கண்முன்னிற்கின்றது. ஐந்திணை ஒழுக்கமுடையவனென்றே. அதனால் ஐந்திணைப் பூவையும் காண்கின்றான். இவன் அகனைந்திணையில் மயங்கியதுபோல பேராதனைப் பூந்தோட்டத்தில் ஐந்திணை மலரும் மயங்கியிருந்தது என்கின்றான். பேராதனைப் பூங்காவின் சிறப்பு உள்ளுதோறுள்ளுதோறுலவா இன்பம் பயந்து அவ்வுள்ளத்தையும் கடந்து கண்ணையுங் கடந்து நிற்பதென் பான் சிந்தைக்கும் கண்ணுக்கும் எட்டாநென்றேன்.

காதலன் வண்டிற்குக்கு கொழும்பு நகரை அறிமுகஞ் செய்கின்றான். கொழும்பு பஃறேயக்கப்பல்களும் நிறைந்து நிற்கப் பெறுவது. பண்டம் ஏற்றுவோரும் இறக்குவோரும், இறங்கு

வாரும், ஏறுவாரும்மாகிய மொழிபெயரு தேயத்தாரும், பிறரும் பேசும் கம்பலைமிக்குடையது. அங்காடிவீதி மேல்மாடிக் கட்டடங்கள், நீதிமன்றம் முதலிய நிறைந்தது. அது தான் கொழும்பு. அங்குதான் என் காதலி இருக்கின்றாள், அங்குச் செல்லுதி, என்கின்றான். வழக்கறிஞர்களைப் பேசத் தெரிந்தவர்கள் என்கின்றான். அவர்களைப் பகடி செய்கின்றான். பேச்சுப்பல்லக்குதம்பி கால்நடை என்றதுபோல வாய்வீச்சுக் காரரேயன்றி செயலாற்றும் திறனுடையாரல்ல என்பது போதர அங்குபல செல்வக் குடும்பங்கள் உள்ளன. துன்பமறியாத பெண்கள், தோகைமயிலென ஆடிவரும் பெண்கள், அவர்களின் அன்பர்கள் இராக்காலத்தில் கலவிப் போரில் களிக்கின்றனர். அவ்விற்பத்தில் அல் அகலாதி ருத்தலே அவர்களுக்கு வேண்டுவது என் செய்வது, ஞாயிறு இடையூறாக நிற்கின்றது. காலவேகம் அவனை இழுத்து கொழும்பு மாநகருக்குக் கொண்டு வந்து தள்ளிவிடுகிறது.

கனவு என்றும், இப்படியே விடியாதிருந்து விட்டால் இந்நகர் பொன்னகர் இன்பவாழ்க்கை....வீட்டுலக இன்பம் நிலைத்து நிற்குமேயெனக் கனவுகொண்ட அவர்கள் எண்ணம் தீப்பற்றி யெரிகிறது. ஞாயிறு சிவபூசையில் கரடி புகுந்ததுபோல வந்துவிட்டதே, நீயுமொரு மகனா? எங்கள் இன்பவாழ்க்கை யில் இடையூறாக வந்த நீ காதலர்தம் களிப்பையறியாத கயவர் என்று சூரியனை இகழ்கின்றார்களாம்.

எங்கள் கவிஞர் இரட்டைப்பிறவி என்பதற்கேற்ப அங்குள்ள செல்வர் நிலையைப் படம்பிடித்ததோடமையாது வறிஞர் நிலையையும் படம்பிடிக்கின்றார். அங்கு கந்தைகள் உடுத்த ஏழைகள் இருக்கின்றார்கள். அவர்களுடைய உடையை நெய்தநூல் எத்துணை நீளமாயினும், அக்கந்தைகளைத் தைத்தநூல் அதிநீளமுடையதாம். எத்தனை கிழிவு தைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்பதைக் கவிஞர் உள்ளக் கற்பனையைப் பின்பற்றி அவர்களுள்ளத்தையும் செலுத்திப் பாருங்கள். அவ் ஏழைகள் அங்குள்ள பொறிகளை இயக்குவ தாலெழும் ஆவிதானாம் உணவு, காற்றோட்டமுள்ள இடத்தில்

அவர்கள் உலவவும் வழியில்லையாம் அதனால் அவர்கள் உடலும் பிணியுற்ற உடலாம். அவர்கள் வாழிடம் அவ்வளவு தூய்மையிழந்து காற்றே நோயனுக்களைக் கொண்ட காற்றாம். இக்கவியில் கவிஞரின் கற்பனை விண் முட்டி நிற்கின்றது.

கவிஞர் இலங்குமுயிர் ஈசன் கோயில் என்ற கொள்கையில் திளைத்திட நிற்பவர். வையகத்தைத் துறந்து அருள்நெறிகடைப்பிடித்து உயிர்களுக்கு உய்ந்நெறி காட்டும் ஓங்குயர் விழுச்சீர் புத்தபகவான் மதத்தை கைக்கொண்டொழுகும் நாடாக இருந்தும், இதன் தலைநகராகிய கொழும்பில் மாடாடுகளை அறுத்துவித்தும் பாரணஞ் செய்வார் பல்கிப் பெருகி விட்டனரே, இது என்ன இழப்பு என்று ஏங்குகின்றார். இவ்வேக்கம் இவரது பிரிய கற்பனைக் காதலன் உள்ளத்திலும் குடிபுகுகின்றது. ஆதலால் அவன் வண்டை நோக்கி “கொல்லாமை என்னும்.... கொலைப்படு பாங்கரிலே செல்லாது ஒதுங்கி (மாடாடுகளை கொன்று அழிக்குமிடம்) காணினும் உன்கண்களை மூடிச் செல்லுதி என்கின்றான்.

தலைவன் வண்டிற்கு தன் தலைவி இருக்கும் வீட்டின் அடையாளங் கூறுகின்றான். கொழும்பில், வெள்ளவத்தை, வண்டுகள் ரீங்காரஞ் செய்ய மலர்ந்திருக்கும் மலர்களையுடைய மலர்த்தெருவை உடையது. அத்தெருவில் உயர்ந்த வீட்டில் வாய்தலில் ஆகாயத்தை நோக்கி ஓர் வேப்பமரம் அம் மரநிழலில் ஓர்காவலன் அவ்வீட்டிற்கு அச்சம் விளைக்கும் தகையன். ஒருவரும் அவ்வீட்டை அண்ட முடியாது. இவ்வடை யாளங்களைக் கொண்டு எம்மனையைக் காண்பாய். நீ அங்குள்ளவர்களுக்கு அஞ்சாதே. காவலன் உன்னைக் கடியான் என்று ஆறுதலும் தேறுதலும் கூறுமுகத்தான் நெறிப்படுத்துகின்றான்.

பெண்கள் முன்நாளில் பலவிதமாகக் கூந்தலை முடித்திருந்தனர். சளகு போன்ற கொண்டை, முறுக்கிவிட்ட சடை, சும்மாடுபோல் வளைத்துக்கட்டிய திரிப்புத் துடைப்பம்போல

அவிழ்த்துவிட்ட அளகம். இடியப்பத்தட்டுப் போல குடுமி என்பன இங்குக் கூறிநிற்கும் என்ற அடைமொழி கூறிய எல்லாவற்றுக்கும் பொதுவானது. தோகையர் கூந்தல் கட்டிய மாதிரிகட்கு உவமையாகக் கூறியவையெல்லாம் அவர்தம் மோடு பழகியவையேயாதலின் கவிஞர் இல்லைக்காதலன் பெண்கள் கூந்தல் முடிக்கும் மாதிரிக்கு நகைச்சுவை ததும்ப நாரியர் தம்மோடு பழகியவற்றையே ஒப்புக்கூறல் உலகில் கவிஞர் உள்ளத்தை உவகைக் கடலில் நீந்தச்செய்வதாகும். இம்மாதிரி முடிப்பதெல்லாம் நவநாகரீக நாரியர்களுக்கு தக்கின்றன்று. இளங்கூந்தலை வாரிக் கோழி போலக் கத்தரித்திருக்கிறார்களாக இச்செய்யுளிலும் பின்வரும் செய்யுள்களிலும் தலைவன் தலைவியை வண்டிற்கு அறி முகஞ் செய்கின்றான்.

மலைமீதிலாடியமர்ந்த மயில்போல விண்முட்டு மாடத்து பாக்களிற்றின் முகம் போல் முலைமீதில் மென்துகில் மூடி மனைமீதில் அமர்ந்து இருப்பாள். அங்கு இலள் ஆயின் கண்ணுக்குத் தீட்டும் கருமை முகத்துக்குப் பூசும் சுண்ணம், இதழுக்குப்பூசும் செந்நிற மை, மயிருக்குக்குப் பூசும் கருங் குழம்பு, நகத்திற்குப் பூசும் செந்நிறப்பூச்சு, வாசங்கொண்ட தைலம், கொங்கைக் கைச்சு, இவற்றைப் பெண்மைக்குத் துணையெனக் கொள்வாள் என் அணங்கு. இக்கவியிற் கூறப்பட்ட ஒப்பனைப்பொருட்கள் இற்றை நாளில் இருப்பவை யல்ல, பண்டும் இருந்தவை என்பதற்கு மணிமேகலை முதலிய நூல்களே சான்றுபகரும். இருப்பினும் கவிஞரின் வாயிலிருந்து காதலன் கூற்றாக இவை வெளிவரும் பொழுது நகைச்சுவை கொள்ளார் நகைச்சுவை கொள்ளாரே. இவைகளையே பெண்மைக்குணத்திற்குத் துணையென்று சொல்லலாம். நாற்குணங்களிலும் மேன்மைக்குணமாய் தோன்றுகின்றனவாம். அவ்வழிக்கு இவைகள் அணங்கு என்றாள் தன்னையவள், அணங்கு இளமை தோன்ற, என்னே! கவிஞர்தம் சொல்லும் பொருட்செறிவும் நிலைக் கண்ணாடி யில் முன்னின்று போகப் பொருட்களால் தன்னைக்

கைது செய்து பூரணமெய்தி ஆழியங்கரைக்கு அமருலாப் போவோம்.

காதலன் கண்முன் காலிமுக மைதானம் தோன்றுகின்றது. அங்குமாலையில் ஆடவர் மகளிர் உலாப்போந்து களிமகிழ் ததும்பும் செவ்வியை இப்பாட்டில் தீட்டிக்காட்டுகின்றார். அங்கு நகைச்சுவை ததும்ப மகளிர் பகிடி பேசி மகிழ்வார்களாம். தன் காதலியும் அவர்களுடன் பகிடி பேசி ஒருவாறு மனம் ஆறிச் சிறிப்பாளாம். பிரிவுத்துன்பம் சிறிது தணியுமாம். மாதர்கள் சங்கம் இருக்கின்றதாம். அவர்கள் கூடி வம்பர் மகாசபைக் கூட்டம் போலப் பேசிபொழுது போக்குவார்களாம்.

அஃது ஆவன ஆயுங்கழகம் என்று பொழுது போக்குப்பேச்சு சபையே என்கின்றான். வண்டே! நீ இவைகள் எல்லாவற்றையும் கண்டு, உள்ளம் அப்பாற் சென்றிடாது, என் அலுவலை உளங் கொண்டு என்செய்தியை, அவள்பால் விளம்பி தேற்றுகி. பின் கதிரைமலையில் திருக்கோயில் கொண்டு எழுந்தருளிய கடம்பனடி வணங்கி என்பதாற் திரும்புகி என்கின்றான். கதிர்காமத்தானை, நீ சென்று வணங்குதற்கு ஒற்றுமையும் உண்டு. அவன் வள்ளியை அணையத் திண்டாடியவன். என் காதலியை அடைய மன்றாடியவனாகிய என்தூதுக்கு செல்கின்றாயென்றே என்கின்றான்.

புலோலியூர் தமிழறிஞர்

கந்த முருகேசனாரின் இக்கட்டுரை அவரே

சொல்லச் சொல்ல அவரது மாணாக்கர்

திரு NKS கிருஷ்ணபிள்ளை அவர்கள் எழுதியது.

படியெடுக்க முடியா நிலையில் அழிந்திருந்த இதனை

திரு NKS கிருஷ்ணபிள்ளை மீளவும் படியெடுத்து

செ.சுதர்சனுக்கு வழங்கினார்.

கவிதை வானில் ஒரு வளர்பிறை

இரசிகமணி கனக செந்திநாதன்

முகவுரை

அவைத்தலைவர் அவர்களே! எழுத்தாள நண்பர்களே! இவ் விழாவுக்குச் சமூகமளித்திருக்கும் பெருமக்களே! அன்பு கலந்த வணக்கம். தமிழுக்குப் புதுவாழ்வளித்த தருக்குடன் அதைத் தரணி மிசை என்றும் இளமை குன்றாது அழகுடன் இலங்கவைத்த சுப்பிரமணிய பாரதியாரின் நினைவுநாளை யாழ்ப்பாணத்தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம் கொண்டாடும் இந்நேரத் தில், இந்நாட்டில் பிறந்து தமிழே மூச்சாக, சமயமே நோக்கமாக, சமூக வளர்ச்சியே கருத்தாகக் கொண்டு உழைத்த, பாடிய, கவிகள் சமைத்த கவிஞர் செல்லையா அவர்களை வாழ்த்துவ தும் போற்றுவதும் தகும் என்பதே என் எண்ணம்.

கவிஞர் செல்லையா அவர்கள் இருபத்தைந்து வருடங்க ளாகவே கவிதைகள் பாடி வருபவர். திரு வி.க.அவர்களாலும், நாமக்கல் கவிஞராலும், தமிழறிஞர் சு.நடேசபிள்ளை அவர்களாலும் திறமைமிகு கவிஞர் எனப் போற்றப்பட்டவர். (24.09.1952) 1952ம் ஆண்டிலேயே உலகியல் விளக்கம் தந்த பெரும் புலவர் நவநீத கிருஷ்ண பாரதியாரால் புலவர்ப் பட்டம் அளிக்கப் பெற்றவர். 'ஈழ கேசரியின் இரு கண்களில் ஒன்று' எனத் தமிழ்த் தொண்டர் ஈழகேசரி பொன்னையா அவர்களால் 1935ம் ஆண்டளவிலே புகழப்பட்டவர் எனவே அவருக்குப் புதுப் புகழை இந்தக் கொண்டாட்டத்தின் மூலம் நாம் அளித்து விடப் போவதில்லை. எனினும் பல காலத்திற்குப்

பிறகு இலங்கை வானொலி அவருக்குக் கவிஞர் பட்டமும் தங்கப் பதக்கமும் அளித்துக் கௌரவித்தது, உடனே எழுத்தாளர்களாகிய நாமும் தூங்கிய கண்களை விழித்து அவர்பால் செலுத்துகின்றோம், அவ்வளவுதான்.

கவிதை

“ஓலை தேடி எழுத்தாணி தேடி ஆள் ஓய்ந்திருக்கும் இடம் தேடியே ஒரு மூலை தேடி தனது மூக்குக்கண்ணாடி தேடி முகத்திற் பொருந் தியே மாலை தேடி வருமட்டும் ஓர் கவி வந்த தென்று வரைந்து வழுத்தும்”

கவிராயர்களை நாம் கண்டிருக்கிறோம்.

“கந்தரத்தர் அந்தரத்தர் கந்தரத்தர் அந்தரத்தர்
கந்தரத்தர் அந்தரத்தர் காப்பு”

என மடக்கும் யமகமும் பாடும் பல்லுடைபடும் பாக்களைப் பாடும் அகராதிப் புலவர்களையும் பார்த்திருக்கிறோம்.

“பல்வகைத் தாதுவின் உயிர்க்குடல் போற்பல
சொல்லாற் பொருட்கிடனாக உணர்வினின்
வல்லோர் அணிபெறச் செய்வன செய்யுள்”

என்ற நன்னூற் சூத்திரத்தைச் சட்டமாக வைத்துக் கொண்டு மாரடிக்கும் இலக்கணப் பண்டிதர்களையும் நாம் சந்தித்திருக்கிறோம்.

“சொல்லு சொல் லென்று நாவில் இடிக்குது குறளியம்மே-
இனிக்குறி சொல்லக் கேளே!” என்று குறிகாரி கூறியதுபோல், ஏதோ ஒன்று இடிக்க “கொட்டாவி விட்டதெல்லாம் கூறுதமிழ்ப் பாட்டாக” எழுதும் நவயுகக் கவிகளையும், அவர்தம் பாடல்களையும் நாம்கேட்டிருக்கிறோம். புதுமையைச் செய்பவர் யார்? என்ற வரன் முறையின்றி பழமையைப் பற்றிச் சிறிதும் சிந்தியாது-காகிதப் பூவை மணக்கின்ற கலைஞர்

களையும் நாம் காணத் தவறவில்லை. இலக்கணம், தமிழ்க் கவிதை பாயும் வாய்க்காலுக்கு ஒரு வரம்பு என்பதை உணராமல் அதை ஏதோ பேயோ பூதமோ போலப் பயப்படுத்தும் ஒரு பண்டம் எனப் பயந்து படிக்காமலே உடைக்கும் வாலிபர் கூட்டமும் பல்கிப் பெருகி, கவிதையா? வேண்டாமப்பா' என்ற நிலையும் வந்து கொண்டதானிருக்கிறது.

கவிஞர் பாடல் (மொத்தமாக)

இந்தப் பல நிலைகளில் கவிஞர் செல்லையா பழமையைப் போற்றிப் புதுமையை வரவேற்ற கட்சியில் காட்சிதருகிறார். அதில் எனக்கு ஒரு திருப்தி. ஈழத்தின் பாதை - முக்கியமாக யாழ்ப்பாணத் தின் பாதை-அதுதான். அவருடைய கவிதைத் தொகுதியாகிய வளர்பிறையில் இந்தக்காட்சியை நாம் காண்கின்றோம்.

முத்துக்குமார கவிராஜ மேகம் பொழிந்த பாடலைப் போன்ற ஊர்ப்பெயரடங்கிய பாடல்களும், காளமேகப்புலவர் பாடிய சிலேடை, நிந்தாஸ்துதி போன்ற 'மூளை வேலை'ப் பாடல்களும் அவர் பாடியிருக்கிறார். உண்மை.

பாரதியார் பாடிய பாப்பாப் பாட்டு போன்ற பாடல்களும் அவர் பாடியிருக்கிறார் அதுவும் உண்மை. ஆனால் எந்தப் பாட்டைத் தொட்டாலும் யாப்பமைதி குன்றாமல் ஓசைநயம் கெடாமல் இருப்பதுதான் அவர் பாடலில் சிறப்பு.

“கவியுறத் தெளிந்து தண்ணென் றொழுக்கமும் தழுவிச்சான் நோர்
கவியெனக் கிடந்த கோதா வரியினை வீரர் கண்டார்”

எனக் கம்பன் கோதாவரியினை வர்ணிக்கின்றான். கவிக்கு அவன் கூறிய இலக்கணமே போதும். அதை வைத்துக் கொண்டு கவிஞரின் சில பாடல்களைப் பார்ப்போம்.

சரஸ்வதி துதி

எதனைச் செய்யத் தொடங்கினாலும் கடவுளை வணங்கிச் செய்ய வேண்டும் என்னும் மரபு பற்றி கலைவாணி துதியோடு ஆசிரியர் தொடங்குகின்றார். கம்பர், குமரகுருபரர் பாடிய கலைமகள் துதிகள் நாம் ஏற்கனவே அறிந்தவை “நாடும் பொருட்சுவை சொற்சுவை தோய்தர நாற்கவியும் பாடும் பணிக்குப் பணித்தருள்” எனக் கேட்கிறார் குமரகுருபரர். அவரது கேள்வியில் எஜமானை அடிமை கேட்கின்ற தொனி இருக்கிறது. பாரதியாரின் கலைவாணி ஆவணித் திரு நாளொன்றில் காதல் செய்ய வந்த நங்கையாகக் காட்சி தருகிறாள். “என்னோடிணங்கி மணம் புரிவாய் என்று போற்றிய போதினிலே இளம் புன்னகை புத்து” மறைந்து விட்டாளாம் அவள். அதுவே அவருக்குப் போதியதாய் இருந்தது. தேசிக விநாயகம் பிள்ளை, நடமாடிக்களிக்கும் மயிலை அடைக்கலமாகச் சென்றடை கிறார் பூரணபக்தனைப் போல நவாலியூர்ப் புலவர் - நம் சோமசுந்தரனார் “நாமகள் புகழ்மாலை” என ஒரு பெரிய கவிதா சமுத்திரத்திலே மூழ்கவைத்திருக்கிறார். அதில் “மரவாழ் பொதிய மலையிற் பிறந்து” என்ற அருமையான பாட்டிலே “பாவை எந்தன் நாவாழ்வுகந்தமை நான் முன்பு செய்திட நற்றவமே” எனப் பெருமிதங் கொள்கிறார் கம்பர், குமரகுருபரர், பாரதியார், தே.வி.சோமசுந்தரனார் ஆகியவர்களின் பாடல்களோடு கவிஞர் செல்லையாவின் பாடலையும் பார்த்தால் கவி அவ்வளவு சோர்ந்துவிடவில்லை என்பது புலனாகும்.

“அள்ளிடு கிணற்றில் பெய்தே அமுக்கினும் மாரி பெய்யும் தெள்ளிய நிலவு தீயோர் சிறுமனைக் கண்ணும் சேரும் வள்ளுவன் முதலோர் வாயில் வாழ்கலை வாணி அன்னே எள்ளிய புன்மையேன் நா இருந்தருள் இறைஞ்சினேனே.

“வானின்றிழியும் மழை கிணற்றிலும் பெய்கிறது. அமுக்கிலும் பெய்கிறது. வான் நின்று ஒளிரும் நிலா. நல்லோர் பெருமனை களிலும் தீயோர் சிறுமனைகளிலும் பொழிந்து கொண்டிருக்

கிறது அவைபோல கலைவாணியாகிய நீயும் நல்லோரிடத்தும் தீயோரிடத்திலும் சமமாகக் கருணை வைப்பது முறையல்லவா? வள்ளுவன் முதலிய அருந்தமிழ்ப் புலவோர் வாயில் வாழ்ந்தாயே, எள்ளிய புன்மையேன் நாவும் இருக்கத்தான் இருக்கிறது நீ வந்து எந்நாவிலும் இருந்தருள, நான் இறைஞ்சுகின்றேன். எனக்கவிஞர் அடக்கமும் பணிவும் தோன்ற அருமையான பொருளோடு ஓசைநயம் பொலியப் பாடியிருக்கிறார். ஆசிரியரது பாடல்களுக்குள்ளே உள்ள நல்லபாடல்களில் இது ஒன்று, இப்பாடல் பாடசாலை மாணவர்களது கவிதா இதயத்தை வளர்க்க உதவும் என எண்ணுகிறேன்.

தமிழ்தாய் வாழ்த்து

அடுத்துத் தமிழ்த்தாய் வாழ்த்து வருகிறது. ஆதிசிவன் பெற்ற தமிழ்க்குழந்தைக்கு ஆரியமைந்தன் அகத்தியன் இலக்கணம் கற்றுக் கொடுத்தான் என்று பெருமிதம் படப் பாரதி கூறுகிறான். ஆனால் வடக்கேயிருந்து வந்த ஆரிய அகத்தியன் தமிழ்ப்பண்பால் தமிழனாகி-ஆசிரியனாகி விட்டபின்பும் அவன் பெயரைக் கூட உச்சரிப்பது பாவம் என இக்கால நவீன விமர்சகர்கள் கருதுகிறார்கள். நமது கவிஞர் அவர்கள் அவன் நாமத்தை உச்சரித்துக் கொண்டே பாடலைத் தொடங்குகிறார். பழமையிற் கால்கொண்டவரல்லவா?

அகத்தியன் தொல் காப்பியனை முன்னாளுற்றாய்!
 அருடகீரன் கபிலன் சீர் ஓளவை ஈன்றாய்!
 மிகத் தெளிந்த வள்ளுவனை உலகுக்கீர்ந்தாய்!
 மேவு கம்பன் இளங்கோவை விதந்து பெற்றாய்!

“யாமறிந்த புலவரிலே கம்பனைப்போல் வள்ளுவன் போல் இளங்கோவைப் போல் பூமிதனில் யாங்கணுமே பிறந்த தில்லை. உண்மை” என்று சத்தியஞ் செய்த பாரதியின் அடியொற்றி வந்த கவிஞரை, தேவாரத் திருவமுதும் ஆழ்வார்களின் அருட்பாடலும் கைகாட்டி அழைக்கின்றன. ஈழத்தின்

பழமை - யாழ்ப்பாணப் பரம்பரை -அவரை விட்டு விடாமல்
ஆட்கொள்கிறது. அப்பால் அவர் சொல்வதைக் கேளுங்கள்.

சகத்தில் உயர் சம்பந்தர் முதலோர் ஆழ்வார்
சந்தான குரவர் சீர்த் தாயு மானார்
பகுத் துணர்ந்த பாரதியைத் தந்த கன்னிப்
பழந்தமிழ்தாய் புதுமலர்தாள் பணிந்திட்டேனே.

பழந்தமிழ்த்தாய் புதுமலர்தாள் பணியும் காட்சி, கவிஞரை ஒரு
உயர்ந்த ஸ்தானத்தில் தூக்கி வைத்து விடுகிறது. அப்பால்
நாவலர், தாமோதரனார், ஞானப்பிரகாசர், சாமிநாததையர்,
விபுலானந்தர், வேதாசலம் என்போருக்கு வணக்கம் செலுத்து
கிறார் கவி அகத்தியார் தொடக்கம், விபுலானந்தர் வரை
அவர்காட்டும் இந்தப்பாதை படி முறைவைப்பு-என் இதயத்தை
ஈர்த்து நிற்கிறது என்பதைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

காந்தி பாடல்

காந்திமகானில் கவிஞர் கொண்ட பற்று தமிழ்ப்பற்றுக்குக்
குறைந்ததல்ல முன்னிரண்டு அடிகளிற் காந்தி மகானின்
வரலாற்றுக்குறிப்பும், பின்னிரண்டு அடிகளில் அதற்கேற்ற
குறளும் அமைய அவர் பல பாடல்களைப் பாடியிருக்கிறார்.
சோமேசர்முதுமொழி வெண்பா, திருக்குறட்குமரேச வெண்பா
என்பவற்றைப்போல, மகாத்மகாந்தியையும், நேருவையும்
பற்றிய பல பாடல்கள் இக்கவிதைத் தொகுதியில் இடம்பெற்று
அவர்களின் அகத்தையும் புறத்தையும் நமக்கு நன்கு படம்
பிடித்துக் காட்டுகின்றன.

உடை சுருக்கி ஊன் சுருக்கி ஒவ்வாததீய
நடை சுருக்கி நாவைச் சுருக்கி -படைசுருக்கிச்
சேவை பெருக்கித் தியாகம் பெருக்கி உயர்
தேவனென வாழ்ந்தார் சிறை

என்ற பாடல், காந்திமகானின் வாழ்க்கையை சுருக்கமாகவும் -
அதே நேரத்தில் ஆழ்ந்து யோசிக்கத் துண்டும்

பெருக்கமாகவும் காட்டுகிறது.

காந்தியை நினைத்த போது கவிஞருக்கு அடுத்துத் தோன்றியது அவரது நிர்மலமான குழந்தையுள்ளம்தான் எனவே கவிஞர் குழந்தைக் கவிஞர் ஆகிவிடுகிறார். ஆமாம் குழந்தைகளுக்காக அவர் எளிய இனிய பாடல்களைப் புனைந்திருக்கிறார். வளர்பிறை என்று கவிதைத் தொகுதிக்கு இட்டபெயரே ஒரு குழந்தைப் பாடல்தான் ஆனால் பெரியவர்கள் தங்கள் வீட்டுக் குழந்தைகளை ஒரு முறை மனதில் நினைவு படுத்திக் கொண்டு பாடிப் பார்த்தால் ஆசிரியர் இப்பாடலால் பெற்ற வெற்றி புலனாகும்.

வளர் பிறை

வானத்திலே பூரணசந்திரனை ஒரு தினங்கண்டு 'அம்புலி அம்புலி வா வா' என்று மகிழ்ந்த குழந்தை ஒன்று சில தினங்களின் பின் பாதிச்சந்திரனையும் ஆயிரக்கணக்கான நட்ஷத்திரங்களையும் காண்கிறது அக்குழந்தையின் மனதிலே பல சந்தேகங்கள் யாரிடங்கேட்பது, பெற்று வளர்க்கும் அன்னைதான் இருக்கிறாளே குழந்தை ஓடோடிச் சென்று தாயின் கையைப் பிடிக்கிறது அப்பால்,

அம்மா, வெளியே வா அம்மா!
அழகாய் மேலே பாரம்மா!
சும்மா இருந்த சந்திரனைத்
துண்டாய் வெட்டின தாரம்மா?

என்று கேட்கிறது சும்மா இருந்த சந்திரன் என்றால் குழப்படி ஒன்றும் செய்யாமல் இருந்த சந்திரன் என்பதுதான் குழந்தையின் கருத்து. குழப்படி ஒன்றும் செய்யாமல் இருந்த அதை வெட்டலாமா? உடைக்கலாமா? என்ற எண்ணத்தின் மேல் எழுந்த கேள்வி இது. இந்தக் கேள்விக்கு அம்மாவால் என்ன கூற முடியும்? குழந்தை ஏதோ தீர்மானத்துடன் மறுபடியும் கேட்கிறது.

“வட்டத்தோசை சுட்டது போல்
வானில் இருந்த சந்திரனைத்
துட்டச் சிறுவன் யாருடைத்தான்?
சொல்வாய் உண்மை தோன்றிடவே”

குழந்தை தனக்குத் தெரிந்த ஒரு பொருளை வட்டவடிவமான தோசையை உவமானமாகக் கூறுகிறது. சந்திரனுக்குத் தோசைதான் குழந்தையின் உவமானம். அருமையான உவமானத்தைக் கவிஞர் குழந்தை நிலையில் நின்று கண்டு பிடித்துப் போட்டிருக்கிறார். துட்டச் சிறுவனையும் அக்குழந்தை அறியும். அவன்தான் தன்வீட்டுக்குவந்து பொருட்களை உடைப்பவன். அப்படி யாரோ ஒருவன்தான் சந்திரனையும் உடைத்திருக்க வேண்டும். குழந்தையின் எண்ணம் இது. இதன் பின்னும் எண்ணம் நீளுகிறது. வினாக்கள் தொடர்கின்றன.

“மட்டிப் பயலவன் வெட்டி விட்டு
மற்றப்பாதியை எங் கெறிந்தான்?
கிட்ட மினுங்குங் கட்டியெலாம்
வெட்டிய மிச்சத் துண்டுகளோ?”

அருமையான வினாக்கள் இவை, தாய் என்ன கூறினாளோ எமக்குத் தெரியாது. வளர்பிறை என்று இந்த அருமையான கவிக்காக தமிழ் மக்கள் கவிஞர் செல்லையாவுக்கு என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்? நிலா நிலா வா வா, அம்மா மெத்தப்பசிக்கிறது என்று பழைய புளித்துப் போன பாக்களி லேயே நெடுநாளாகச் சுழன்று வருகின்றோம். இப்படிப்பட்ட கவிதைகளை நாடு, நகரம், கிராமம் எங்கும் ஒலிக்கச் செய்வதுதான் நாம் அவருக்குச் செய்யும் வாழ்த்தாகும்.

தாயிக் மகிழ்ச்சி

சந்திரனைப் பற்றிக் கேள்விகேட்ட குழந்தையைத் தாய் அணைத்தாள். உச்சிமோந்தாள் கூட்டிச் சென்று பாலன்னம்

கொடுத்தாள். மடிமீதிருத்தி சாப்பிடச் செய்தாள். தீற்றினாள். குழந்தைக்கு வினாவுக்கு விடை கிடையாத கோபம். முரண்டு பண்ணியது. அன்னம் எல்லாம் தேகம் முழுவதும் பட்டது. சிதறியது. அவளுக்கு அதனால் கோபம் உண்டாகவில்லை. மகிழ்ச்சி மிக்க மகிழ்ச்சி.

தீற்றும் உணவு வகை சிதறித்தன்
தேகம் படுகையிலே
ஏற்றுஞ் சிவன்முடியில் - பக்தரிடும்
இன் மலர் போல் இனிப்பாள்.

தாயின் மகிழ்ச்சிக்கு “சிவன் முடியில் பக்தரிடும் இன்மலரை” உவமானம் கூற ஒரு செல்லையாவாத்தான் முடியும். ஈழநாட்டுக் கவிஞர்களால் தான் இது சாத்தியமாகும் என்றும் சொல்லலாம்.

குழந்தையின் கேள்விகளையும் தாயின் மகிழ்ச்சியையும் பார்த்து விட்டு அப்பால் நோக்கினால் இன்னொரு தாய் நான் குழந்தை பெறாமல் மலடியாய் இருந்தால் நல்லாயிருக்கும் என்று வேண்டும் வேண்டுதல் கேட்கிறது. இது என்ன புதுமை! அப்படிக்கேட்பது ஒரு

“மற்றொரு பிறவி உண்டேல் மலடியாய் வாழும் வண்ணம்
உற்றிடு வரத்தைப் பெற்றே உலகிடைப் பிறப்பேன்”

என்று அது உறுதியாய்க் கூறுவதன் காரணமென்ன? கோயில் அமைத்துத் தெய்வம் கும்பிட்டு வாழ்ந்து கொண்டு வாயில்லாப் பிராணிகொல்லும் மனிதனின் அரக்கத்தனத்தைக் கண்டு தான்.

குருவித்தாய் மலடியாய்ப் பிறக்கவில்லையே என்று வருந்த சங்கரப்பிள்ளை அண்ணர் ஈயாய்ப் பிறக்கவில்லையே என்று வருந்தும் காட்சியையும் கவிஞர் காட்டுகிறார். இது ஒரு

அருமையான காட்சி. கவிஞர் செல்லையாவை ஆண்டாண்
டாய் நாம் நினைவில் வைத்திருக்கப் போதுமான காட்சி.

குடிகாரன் கூற்று

சங்கரப்பிள்ளை என்றால் அவ்வூரில் பல பேறிருக்கின்றார்கள்,
குடிகாரச் சங்கரப்பிள்ளை அண்ணர் ஒரே ஒருவர்தான். அவர்
ஒருநாள் தான் வழக்கமாகக் குடிக்கும் காத்தான் வீட்டுக்குப்
போய் கள் தரும்படி கேட்டார் கடனாக. அந்தவரும்படியிலே
தன் வாழ்க்கைத் தேரை ஓட்டும் தொழிலாளி காத்தான், பழைய
கடனையும், வறுமை நிலையையும் சொல்லி கள் தரமுடியாது
என்று மறுத்துவிட்டான். கெஞ்சிக் கெஞ்சிக்கேட்டார் சங்கரப்
பிள்ளை. வாய்க்கவில்லை. கடைசியில் “காத்தான்! நீ கள்ளுறத்
தராவிட்டாலும் பரவாயில்லை என் கண்ணால் பார்க்க ஒரு
முறையாயினும் காட்டு” என்று மன்றாடினார். காத்தான்
மனமிரங்கி கள்ளோடு கூடிய பாத்திரத்தைக் காட்டினான்.
அதில் ஆயிரக்கணக்கான ஈக்கள் (இலையான்கள்) விழுந்து
குடித்து மூழ்கிக் கிடப்பதைக் கண்டார் சங்கரப்பிள்ளை.
கவியாகமாறிவிட்டார். பாடுகிறார் துக்கம் தோய்ந்த குரலிலே
தான்.

“தாயார் இருந்தென்ன! மக்கள் மனைவியர் சார்ந்துமென்ன!
மாயா உயிர் பெறு மானிடவாழ்க்கையில் வாழ்ந்துமென்ன!
ஓயாது தாங்குடித் தேசுக வாழ்வறும் உத்தம இவ்
வீயாப் பிறக்கிலனே கள்ளில் முழ்கி இறப்பதற்கே.

நகைச்சுவையும் உண்மை நிலையும் நிலைபெறக்கவிஞர்
காட்டும் குடிகாரன் ஒரு அருமையான காட்சி என்பதை மீண்டும்
கூறுகிறேன்.

கலைவாணியையும் தமிழ்த்தாயையும் வணங்கிய கவிஞர்
பாடல்களைப் பார்த்தோம். காந்தி மகானைச் சந்தித்தோம்
குழந்தையின் கேள்வியையும், தாயின் மகிழ்ச்சியையும்,
குருவியின் சோகத்தையும் இரசித்தோம். சங்கரப்பிள்ளையின்

சோகப் புலம்பலைக் கேட்டோம்..... இனி.....

பாரதி யார் ?

நவயுகக் கவிஞர் பாரதியின் விழாவாகிய இந்த நன்னாளிலே பாரதி பற்றிய கவிஞரின் பாடலையும் நாம் பார்க்கத் தான் வேண்டும். 'பாட்டுக்கொரு புலவன்' என்ற தேவியின் பாடல் பிரசித்தமானது. 'படித்தறியா மிக ஏழைக்கிழவனேனும்' என்ற நாமக்கல் கவிஞரின் பாட்டு உணர்ச்சி மயமானது. பாரதிதாசன் காட்டும் பாரதியை எழுத்தாளர் களாகிய நீங்கள் படித்து உணர்ந்திருப்பீர்கள். தமிழ் நாட்டுக் கவிஞர்களுக்குள்ளே பாரதிக்கு அஞ்சலி செய்யாதோர் மிகமிகச் சொற்பமே எனினும் நமது கவிஞர். பாரதியார் என்பதை பாரதி - யார்? என்ற வினாவாகக் கேட்டு நம்மைத் திகைக்க வைத்து விட்டு அவரை, பொற்கொல்லன், வண்ணான், செக்கான், சாம்பான், தச்சன், வேடன் என்றெல்லாம் சொல்கிறார். பொய்மைச் ஜாதிகளை எல்லாம் போட்டுடைத்த பாரதியை இப்படியெல்லாம் சொல்லலாமா? ஆம் என்கிறார் கவிஞர்.

(தமிழ்த்) தாய்க்குப் புதுநகை செய்தணிவித்த
பொற்கொல்லன் என்று புகல்வோம் - சாதிப்
புன்மை அழுக்கினைப் போக்கிய வண்ணான்

.....
மோக மரத்தினைச் சீவி - சுதந்திர
தாக மெனும் வண்டி செய்திடும் தச்சன்
ஓம் சக்தி ஓம் சக்தி என்றே - வலி
ஊட்டும் குழல் இசைத்தே தமிழ் மக்கட்
பாம்பினை ஆட்டிய வேடன்"

என்றெல்லாம் அவர் காரணங் காட்டும்போது நாமும் ஒப்புக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். பாரதியாரைப் பற்றிய பாடல்களுக்குள்ளே சிறந்த கவிதைகளுள் இதுவுமொன்று என்பது என் எண்ணம்.

ஆறுமுக நாவலர்

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூரின் கண்ணே, கவிஞர் செல்லை யாவுக்கு இவ்விழா நடப்பது மிகமிகப் பொருத்தமானது. தங்கப் பதக்கம் பெற்ற புதிய வண்டு விடு தூதிலே ஆகாயவிமானத்தில் பலாலிக்கு வந்து சேர்ந்த வண்டைப் பார்த்துத் தூது போக்கிய காதலன், “நாவலர் பிறந்த நாடல்லவா யாழ்ப்பாணம், இனியும் விமானத்தில் பறக்கக்கூடாது, நீயாகவே பறந்து செல், நல்லூர்க்கந்தனையும் போய்வணங்கு” என்று கூறுகிறான் நாவலரிடத்தும், நல்லூர்க் கந்தனிடத்தும் கவிஞருக்குள்ள பற்று அலாதியானது நாவலருக்கு அஞ்சலி செய்த புலவர் பெருமக்கள் எண்ணிறந்தோர், ‘ஆருரனில்லை புகலியர் கோனில்லை’ என்று சிவசம்புப்புலவர் சைவநாவலரை நமக்குக் காட்டுகிறார். ‘வேதம் வலிகுன்றியது’ என்ற தாமோதனார் பாடலில் சைவநாவலரையும் தமிழ் நாவலரையும் நாம் சந்திக்கிறோம். ‘அருந்தமிழ்க் கலைமகள் கை யாழ் எனும் யாழ்ப்பாணத்தின் பெருந்தவப்பயனாக’ சுத்தானந்தருக்கு நாவலர் காட்சிதருகிறார்.

‘சொல்லென்ற மலரிலே பொருளென்ற புதுமதுச் சொட்டிச் சுரக்க, “பன்னு முதுபுலவரிடம் செய்யுள்நடை பயின்ற தமிழ்ப் பாவையாட்கு வன்ன நடை வசனநடை வழக்கு நடைஎனப் பயிற்சி வைத்த ஆசான்” என நவாலியூர்ப் புலவர் அஞ்சலி செய்கிறார். அருமையான பாடல்கள் தானிவை, நமது கவிஞர் செல்லையாவும்,

‘பாட்டிற் கிடந்த தமிழன்னை யாண்டும் பரவுவகை
தீட்டி வசனந் திகழ்நெறி காட்டிச் சிவநெறிகள்
நாட்டிற் பரவ வழி ஈட்டிச் சைவம் நனி விளங்க
ஆட்டிய சூத்திர தாரி’

என ஆறுமுக நாவலரைப் பரவுகிறார். ‘பாட்டிற் கிடந்த தமிழன்னை’ பன்னுமுதுபுலவரிடம் சிக்கித் தன் பாட்டிற்கிடந்த வள்-செய்யுட்களுக் குள் அடக்கிக்கிடந்தவள் -என்றெல்லாம்

விரியும். 'சூத்திரதாரி' அருமையான சொல், எவ்வளவோ அம்சங்களை அது அடங்கிநிற்கிறது. இந்தக் கவிதை கவிஞருக்கும் நன்கு பிடித்தமானது என்பதை புதிய வண்டுவிடு தூதில் அவர் மீண்டும் அப்பாடலை போட்டிருப்ப தில் இருந்து புலனாகிறது.

சுப்பிரமணிய சுவாமி துதி

தொண்டைமானாறு செல்வச் சன்னிதி கோவில் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் பிரசித்தமானது "கையில் வேலுடைய ஐயன், வினையுடையவே மிதிக்கும் காலுடைய கந்தனை" சாதி பேதம் இன்றிச் சரணமடையும் பக்தர்கள் அங்கு ஏராளம். "மத்தளம் வார்கொம்பு வார்குழல் கின்னரம் வாழ்த்தொலிப்ப" ஆடும் ஆட்டக் காவடியும் பாற்காவடியும் பார்க்கில் அங்குதான் போகவேண்டும். தீராதநோய்களைத் தீர்க்கும் அவனிடம் கவிஞர் செல்லையாவும் ஒருமுறை பழிகிடந்தார். தமக்கேற் பட்ட நோயைத் தீர்க்கத் தவங்கிடந்தார். அப்போது அவர் பாடிய பாடல்கள் நிந்தாஸ்துதியாக வெளிவந்தன. "அஞ்சுதலை நானுடையேன் ஆறுதலை நீயளித்தால்" என்று ஓரிடத்தில் குறிப்பிடும் போது நக்கீரதேவர் அருளிய "அஞ்சுமுகந் தோன்றில் ஆறுமுகந் தோன்றும்" என்ற பாடல் நம் கண்முன் வந்து நிற்கின்றது.

நங்கையர்க்கு நான்கு விழி நாதனுக்கீ ராறுவிழி
தங்கு மயிற் காயிரங் கண் தானமைந்தும் - எங்குறைகள்
கண்டொழிக்க வன்மையிலாக் கந்தாநின் சன்னிதிசேர்
தொண்டருக்கு யாதோ சுகம்.

என்ற அவரது பாடலின் இனிமையைப் பாடிப் பாருங்கள். எளிமை, இனிமை, ஆழம் என்ற கவிதையின் மூன்று அம்சங்களும் ஒருங்கே அமைந்திருப்பதை நீங்கள் உணர்வீர்கள்.

பாட்டாலே வையகம் பாலித்த பாரதியையும், வசனந்தீட்டி
சைவம் விளங்க ஆட்டிய சூத்திரதாரியாகிய ஆறுமுக

பின்னிணைப்பு/491

நாவலரையும், தொண்டைமானாறு செல்வச்சன்னதியில்
கவிஞரின் உருக்கமான பாடலையும் பார்த்தோம்.... இனி....

கீரண்டு சிலைகள்

ஈழத் தமிழரின் இக்கால இடர்பாட்டை அலட்சியம் செய்து
மானையும், மயிலையும், குயிலையும் பற்றிப் பாடும்
கவிஞர்களும் இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள். அவர்கள் எந்த
உலகத்தில் வாழும் கவிஞர்கள் என்று தம்மை நினைத்துக்
கொண்டிருக்கிறார்கள்?

தமிழனின் இக்கால நிலையைக் கண்டு கண்ணீர் வடிக்காத
தமிழன் இல்லை. தமிழ்த்தாயின் கண்ணீர்கண்டு ஏங்காத
தலைவர் இல்லை. ஆனால் தமிழனின் நிலை இப்படியாகும்.
என்று கனவிலும் கருதாது 'ஈழம் எங்கள் நாடு, சுதந்திரம்
எமது பிறப் புரிமை, என்று பாடுபட்ட நம் மாபெருந்தலைவர்கள்
தமிழர்களின் இரண்டு கண்கள் இராமலட்சுமணர்களைப்
போன்ற சேர்பொன். இராமநாதன், சேர்.பொன். அருணாச
லம் என்போர் இன்று இருந் தால்?.... இருக்கத்தான்
செய்கிறார்கள் சிலையாக, பாராளுமன்றக் கட்டிடத்தினுள்ளே
அச்சிலைகளாக நின்ற இந்த நிலையைக் கண்டு... கவிஞர்
பாடுகிறார்.

திருவளரும் ஈழத்தாய் தளையின் நீங்கச்

செம்மை மிகு பணி செய்து சுதந்திரத்தின்
வருகைக்கு வித்திட்ட வண்மையாளர்

மரு விலங்கை மக்களுக்கு மத்தியானோர்
கருமநெறி வழுவா இத் தொண்டர் இந்நாள்

கலங்குகின்ற தமிழ்த்தாயின் கண்ணீர் கண்டே
இருசிலையின் வடிவத்திற் கொழும்பில் நின்றே
ஏங்கினரா! சிரித்தனரா! இயம்பொணாதே.

அருமையான கருத்தும், உருக்கமும், தத்ரூபமான
படப்பிடிப்பும் உள்ள இப்பாடல் கவிஞரின் ஏற்றத்துக்கு ஒரு
உதாரணமாகும்.

வண்டு விடு தூது

வண்டைத் தூதாக விடும் சங்கதி பழையகதைதான். அதைப் புதுமையாகக் கையாண்டு கவிஞர் பதக்கமும் பரிசிலும் பெற்றுவிட்டார். சென்னை நகரிலிருக்கும் காதலன் ஈழத்தில் - வெள்ளவத்தையில் இருக்கும் காதலியாருக்கு வண்டைத் தூதாக விடுகிறான். தன் காதலியின் நிலையை விளக்குகிறான்.

பஞ்சார்ந்த மெத்தையிற் பாலும் புளிக்கப் படுத்திருந்து
துஞ்சாத கண்ணினள் என்வர வெண்ணிச் சுவரில் தொங்கும்
எஞ்சாத் திகதிக் கடதாசி தம்மை இகழ்ந் திகழ்ந்து
நஞ்சான நீவீர் தொலைவீர் எனச்சினம் நண்ணுவளே.

அவளின் உருவ அழகை வர்ணிக்கிறான். முக்கியமாகத் தலைக் கோலத்தைப் பற்றிச் சொல்கிறான். சகோதரிகள் கோபிக்கக்கூடாது என்னிடம்.

சுளகை முறுக்கைக் சும்மாடு தன்னைத் துடைப்பமதைப்
பழகு மிடியப்புத் தட்டை நிகர்க்கப் பலவிதமாய்
அழகு பெறக் கொண்டைவைத்தே அவைதிற மல்லவென்று
குழுகுறு கூந்தலைக் கத்தரித் தாள் தலைக் கோலமிதே.

இப்படியான நகைச்சுவையும் நிதர்சனமும் உள்ள இருபத் தைந்து கவிதைகளைக் கொண்ட புதிய வண்டு விடுதூதை நீங்களே ஒருமுறை படித்துப் பாருங்கள்.

நகைச்சுவைக் கட்டுரைகள்

பாடல்கள் மாத்திரமல்ல இவர் எழுதிய நகைச்சுவைக் கட்டுரைகளும் மனதைவிட்டு அகலாதவையே, பூச்சிகளின் மகாநாடு, பகிரங்கப் பரீட்சை, சைவ கிறீஸ்த சமரச சங்கம், புளுகுப்போட்டி இல- 1, ரூபாய்கள் மகாநாடு, எங்கள் வீடு வாடகைக்கு விடப்பட்டிருக்கிறது. யாழ்ப்பாணத்துப் பிரபல அப்புக்காத்து, காணாமற்போனவை, காசைக்காணவில்லை, திருவள்ளு வருக்குத் தெரியாதவை என்பன அவற்றுட் சில. அக் கட்டுரைகளுள்,

பின்னிணைப்பு/493

“என்னுடைய வியாசக் கடதாசிகளுக்கு மார்க் போட்ட பழக்கத்தி னாலே நமது உபாத்தியாயர் கரும்பலகையில் கொம்பாஸ் இல்லாமல் பரிபூரண வட்டம் கீறப்பழகிக் கொண்டார்.

“அப்போது மிஸ்டர் அனோபிலிஸ் நுளம்பு எழுந்து பிரம்ம ஸ்ரீ அறக்கெட்டியான் அவர்களைத் தலைமை வகிக்குமாறு மகாநாட்டுச் சார்பாக வேண்டிக்கொண்டது”

“இவருக்குப் பணத்திலும் பார்க்கப் பொருட்களைப் பீசாகக் கொடுத்தால் மிகவும் சந்தோஷம். வழக்கிற்கு ஏற்பட்டாலும் கோட்டிலே அவரைக் காணமுடியாது இவர் யார் தெரியுமா? மகாஸ்ரீ.ஸ்ரீமான் முனியப்பர் அப்புக்காத்து. இவர் யாழ்ப் பாணக் கோட்டைக்குக் கிழக்கே சமீபத்தில் ஒரு சிறு வீட்டில் இருக்கிறார்” என்று கிண்டல் செய்திருக்கிறார். இப்படி யெல்லாம் அக்கால வாசகர்களுக்கு நகைச்சுவையின் ஆரம்பப்படியைத் தொட்டுக் காட்டிய ‘அநு சுயா’ கவிஞர் செல்லையாதான், நம்பவில்லையா? அவரே ஒரு கட்டுரையில் கூறுகிறார். “பல வருட காலமாகச் சொந்தப் பெயரையே வெளியிட்டும் அபூதன், முருக வரோதயன், பத்திரிகைப் பித்தன் என்னும் புனைபெயர்களை வெளியிட்டும், பற்பல கட்டுரைகளும், பாடல்களும் பிரசுரித்திருக்கிறேன் இவற்றுட்கில நகைச் சுவையை விளைவிப்பனவாயமைந்தன. ‘அநு-சுயா’ என்ற பெயரில் சொந்த ஊரும் பேரும் ஒரு வாறு தொனிக் கின்றன.

முடிவுரை

அன்பர்களே, கவிஞர் மு.செல்லையா அவர்களது பாடல்களில் சரஸ்வதி துதி, தமிழ்த்தாய் வாழ்த்து, காந்திபாடல், வளர்பிறை, தாயின் மகிழ்ச்சி, குருவியின் வேண்டுகோள், குடிகாரன் பேச்சு, பாரதியைப் பற்றியபாட்டு, நாவலருக்கு வாழ்த்து, சுப்பிரமணிய சுவாமி பாடல், தமிழரின் துயர், வண்டுவிடுதூது என்ற பன்னிரண்டு பாடல்களை உங்களுக்குத் தொட்டுக் காட்டியிருக்கிறேன் எனக்கு இரசிப்பது தான் உங்களுக்கும் பிடிக்க வேண்டுமென்பதில்லை. இலக்கிய கர்த்தாவுக்கு மிடையே

விமர்சகப் பூசாரி சிறிது நேரந்தான் உலாவமுடியும்.
முட்டுக்கட்டையாக நெடுநேரம் தாமதிக்க வேண்டியதில்லை.

வளர்பிறை என்ற கவிதைத் தொகுதியை நீங்களே படித்துப் பாருங்கள். அதுமாத்திரமல்ல தேசியகீதம் என்ற சிறுநூலும் அவரால் 1932இல் வெளியிடப் பெற்றிருக்கிறது. அதில் இலங்கையின் நிலை பற்றி அன்றே கவிஞர் சொல்லியது இப்போது நடந்துகொண்டிருக்கிறது. வேவிலந்தை அம்மன் பதிகம், முள்ளியளை முருகன் பதிகம், என்பனவும் உருக்கமாக அவர் பாடியவையே. அவற்றைப் பற்றி ஒன்றும் சொல்லாமலே அமைகின்றேன். முடிவாக தேசிய கீதத்தில் கவிஞர் கூறிய அவையடக்கம் எனக்கும் பொருந்தும் அது,

குற்றம் புகல்வார் குறுமா முனிதானும்
சொற்றநூற் கண்ணுமது சொல்லுவரால் -நற்றமிழர்
எப்பொருள் யார்யார் வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள்
மெய்ப் பொருள் காண்பதறிவு.

வணக்கம்.

வாமும் வயர்

கார்த்திகேச சிவத்தம்பி

“காந்திவழி சைவநெறி இவற்றின் மீது
காதலுடன் செயற்பட்டாய், வஞ்சம் இல்லா
ஏந்தல் ஐயா! உன்பணியை நாம் எல்லோரும்
ஏத்துகிறோம் தலைவணங்கி: திருதிப்பென்று
போம்படியாய் ஆகுமென்று நினைத்தோமில்லை
புலமையுள்ள பண்பாளா, பிறவி ஆழி
நீந்திவிட்டாய் நீ எனினும் நினைவினின்றும்
நீங்கமட்டும் அநுமதியோம், நின்பேர் வாமும்”

-முருகையன்

(கவிஞர் செல்லையாவின் மறைவின்பொழுது எழுதியது)

கவிஞர் செல்லையா அவர்கள் இறந்தது 09.12.1966 அன்று
அவர் மறைந்து இன்று பதினாறு வருடங்களாகின்றன.

கவிஞர் மு.செல்லையா அவர்களை, ஈழத்துத் தமிழிலக்கி
யத்தினிலே குறிப்பாக அதன் கவிதைத் துறையில் 1930 -
1950க் காலகட்டத்திலே தொழிற்பட்ட ஒருவராகவே ஈழத்தின்
தமிழிலக்கிய வரலாற்று மாணவர்கள் அறிவர். இன்று செழித்து
வளரும் கவிதைத் துறையில் ஆழஅகலப் பரிமாணங்கள்
1930 -1950 க் காலகட்டத்திலே விரிவாக்கப் படுவதற்கான
முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்ட பொழுது, அந்த முயற்சிக்
களிலே கவிஞர் செல்லையா அவர்களும் பங்கு கொண்டார்.
வளர்பிறை (1952) எனும் அவரது கவிதைத் தொகுதி அவரது
கவித்துவத்தின் எடுத்துக்காட்டாக வெளிவந்தது. அந்த நூல்

அரங்கேற்றப்பட்ட பொழுது நவந்தீகிருஸ்ண பாரதியார் “கவிஞர்” என்னும் பட்டத்தைத் திரு.செல்லையா அவர்களுக்குச் சூட்டினார்.

இன்று பின்னோக்காகப் பார்க்கும் பொழுது அக்காலத்து ஈழத்துத் தமிழிலக்கியத்தின் கவிதை மரபின் பல முக்கிய பண்புகள் கவிஞர் அவர்களிடத்தும் காணப்பட்டன என்பது தெரிகின்றது. தமிழாசிரியராக இருந்த கவிஞர் பாடசாலைப் பிள்ளைகளின் தேவைகளை மனங்கொண்டு கவிதைகள் எழுதியுள்ளமையும், தமிழ்ச் செய்யுளியற்றல் பாரம்பரியத்தின் ஒழுகலாறுகள் பலவற்றைப் பேணியுள்ள மையும் சமகால நாட்டு நடப்புக்கள் பலவற்றைப் பாடியுள்ளமையும் ஆழமான பக்தியுணர்வு இழையோடக் கவிதை களை யாத்தமையும் இவ்வுண்மையை நிலைநாட்டுகின்றன. அவர் வாழ்ந்த பொழுது அக்காலத்தின் முக்கிய “கவிப்பயில் வாளர்களுள்” ஒருவராகக்கொள்ளப்பட்டா ரென்பது அவர் பங்கு கொண்ட நிகழ்ச்சிகள், அவரது கவிதைகள் தோன்றிய சந்தர்ப்பங்கள் ஆகியன மூலம் தெரியவருகின்றது.

தேவரையாளிச் செல்லையா அக்காலத்தில் இந்நிலை யைப் பெற்றதிற் காணவேண்டிய சமூக-இலக்கிய முக்கியத்து வத்தைப் பற்றி நோக்குவதன் முன்னர், கவிஞர் செல்லையா அவர்களின் ஆக்கங்கள் சுட்டும் தனித்தன்மை களை நோக்குவது முக்கியமாகும்.

கவிஞர் செல்லையா அவர்களுக்குக் காந்தியத்தின் பால் விசேட ஈடுபாடு இருந்தது. அக்காந்திய ஈடுபாடு காரணமாக அவர் பல பாடல்களை இயற்றினார். (காந்தி மகானும் திருக்குறளும், காந்தியும் சாந்தியும், நேசக்கட்சியாரும் காந்தியடிகளும்) காந்தியைப் பற்றி அவர் எழுதிய பாடல்களை எடுத்துக்காட்டுவதிலும் பார்க்க அவர் கவிதைகள் காந்திய உணர்வில் தோய்ந்து கிடக்கின்றமையே முக்கியமாகக் கொள்ளல் வேண்டும். காந்திய வாதப் பற்றுறுதி அவரது சமூக-

கல்வி நிலைபாடுகள் காரணமாக வந்தது. காந்தீயத்தின் ஈடுபாடு அவரை இந்தியத் தேசியத்தின் அபிமானியாகவும் ஆக்கிற்று. அவரது பாடல்களை வாசிக்கும் பொழுது அவர் சுதந்திரப் போராட்ட காலத்து இந்தியச் செய்திகளை மிகக் கவனமாக நோக்கி வந்தாரென்பது புலனாகின்றது. (உதாரணம்: சித்திரைத் திருநாள் மகாராஜா மீது பாடப்பட்டுள்ள பாடல்)

அடுத்துக் கூறவேண்டிய முக்கிய பண்பு, அவரது நகைச்சுவை யுணர்வாகும். சிலேடையாகப் பாடுவதைக் கொண்டு நகைச் சுவையை நிர்ணயஞ்செய்து விடல் முடியாது. தமிழிலக்கிய வளர்ச்சியில் குறிப்பாக 14ஆம் நூற்றாண்டின் பின்னர் சிலேடை போன்ற அணிகள் பல வேளைகளில் கவிஞரின் செம்மையான ஆக்கத்திறனை எடுத்துக் காட்டுவதற்குப் பதிலாக அவனது வக்கிரப்புத்தியை காட்டுவதாகவும் அமைந்துள்ளன.. மேலும் பலருக்கு சிலேடை போன்றவை செய்யுளியற்றல் சாமத்தியத்தின் வெளிப்பாடுகளே. செல்லையா அவர்களோ, இயல்பான நகைச்சுவை உணர்வுள்ளவர். அவரது வண்டுவிடு தூது இக்குணநலனுக் கான ஓர் எடுத்துக் காட்டாகும். இந்நகைச்சுவை உணர்வினை அவர் “அநுசுயா” என்ற புனைப்பெயரில் எழுதிய கட்டுரைகளிலும் காணலாம் எனக் கனகசெந்திநாதன் கூறுவர்.

இலக்கிய வரலாறு என்பது புலவர்கள், அவர்களது ஆக்கங்கள் பற்றிய விவரண விளக்கமாகவும் இலக்கிய விபரங்களின் வரலாறு ஆகவும் மாத்திரம் இருப்பின் கவிஞர் செல்லையா வைப் போற்றுவதற்கு இதுவரை போதுமாகலாம். ஆனால் இலக்கிய வரலாறு என்பது இலக்கியத்திற்கும் வரலாற்றுக்கு முள்ள ஊடாட்டங்களைத் தெரிவிப்பது. இலக்கியத்தைக் கொண்டு வரலாற்றை அறியும் ஆய்வியல் முறை எனும் உண்மைகளை உணரும் பொழுதுதான் கவிஞர் செல்லையாப் பற்றி மேலும் சிறிது நோக்கவேண்டுவதன் அத்தியாய வசியம் புரியும்.

மு.செல்லையா கவிஞர் செல்லையாவாக போற்றப்பட்டமை இயல்பாக எல்லாக் கவிஞர்களுக்கும் கிடைக்கக் கூடிய சமூகச்சூழலில் நடந்தேறிய நிகழ்வன்று.

கவிஞர் செல்லையா அல்வாயுரைச் சேர்ந்தவர். தாழ்த்தப்பட்ட சாதியொன்றினைச் சேர்ந்தவர். தாழ்த்தப்பட்டமை காரணமாக மதமாறியே கல்விபெறும் நிலைமைக்கெதிராகச் சூரன் அவர்கள் நடத்திய போராட்டத்தின் முதலாவது பழம் மு.செல்லையா. ஆசிரியப் பயிற்சி பெற்ற முதற் சிறுபான்மைத் தமிழ்ச் சைவன். எந்தவிதமான கருமத்தைச் செய்து முடித்தாலும் கூட “நான்தான் இதனைச்செய்தேன்” என்று தற்பெருமை பாராட்டிக் கொள்ளாத கவிஞர் இந்த ஒரேயொரு விடயத்தில் மட்டுமே “நான்தான் ஆசிரியப் பயிற்சி பெற்ற முதற் சிறுபான்மைத் தமிழ்ச் சைவன்” என்று தனது மாற்பிலே தட்டிக் காட்டிப் பல சந்தர்ப்பங்களில் எங்கள் முன் சிரித்துக்கொண்டு கூறியுள்ளார். இதில் அவருக்கு முன் தனி மகிழ்ச்சி. என்னே அவரின் சைவாபிமானம் (சைவப்புலவர் சி.வல்லிபுரம் -கவிஞர் செல்லையா நினைவுமலர்)

சைவநெறி தவறாத செல்லையா. காந்தியவாதியாக வாழ்ந்தவர். முருகையன் கூறுவது போல “காந்தி வழி, சைவநெறி” ஆகியவற்றின் மீது காதலுடன் செயற்பட்டவர். காந்தியப் பாதைக்குள் நின்று சைவம் நிலை நிறுத்திய தீண்டாமையை வெல்ல முயன்றவர். முதலில் “சைவ ஹரிஜன மகாசபை” எனும் நிறுவனத்தையும் பின்னர் (தான் ஆசிரியத் தொழிலிலிருந்து இளைப்பாறிய பின்னர்) சைவசமய சமரசச் சங்கம் என்னும் நிறுவனத்தையும் தோற்றுவித்தவர். இச்சங்கத்துக் கான ஆலோசனைக் கூட்டத்துக்கு வருமாறு சைவப் பிரமுகர்களை அழைக்கச் சென்றவிடத்திலேயே மாறடைப்பால் இறந்தவர்.

சைவ வாழ்க்கை வாழ்ந்ததாலும், காந்திய வாழ்வினை மேற்கொண்டிருந்ததாலும், இவர் உயர்த்தப்பட்ட சாதியினராலும் (தாழ்த்தப்பட்ட சொல்லின் எதிர்சொல் என்பது தான்:

“உயர்ந்த” என்பது அன்று) போற்றப்பட்டவர்.

இவர் தனது மாணவர் ஆ.ம. செல்லத்துரை ஆகியோரைப் போன்று தீண்டாமையை ஒழிப்பதற்கான சமூக விடுதலை இயக்கங்களில் அதிக கவனம் செலுத்தாதவர். இவர் தாராண்மைவாதிகளால் பாராட்டப்பட்டதற்கான சமூகக் காரணிகளையும் நன்கு ஆராய்தல் வேண்டும். இவர்தாழ்த்தப் பட்ட வகுப்பில் உதித்தவராயிருந்த போதிலும் தமது கல்வித் திறத்தினால் ஒழுக்கத்தினாலும் ஆசாரத்தினாலும் எல்லோருடைய நன்மதிப்பைப் பெற்றிருந்தார். ஒழுக்கமே உயர்குலம் என்பதை இவர் தமது வாழ்க்கை மூலம் நிரூபித் தார்” என்று இவரது நினைவு மலரில் சைவத் தமிழறிஞர் ஒருவர் கூறியுள்ளமை சொல்லுக்குச் சொல் ஊன்றிக் கவனிக்கப்பட வேண்டியது(பக். 4)

கவிஞர் செல்லையா அவர்களுக்கு கிடைத்த “சமூக ஏற்புட மை” க்கான காரணம் இப்பொழுது ஓரளவு புலனாகிறது. எவரது மனத்தையும் புண்படுத்தாது மனச் செம்மையான சமூகமாற்றம் ஏற்பட வேண்டும் என அவர் கருதினார்.

அவரது ஆக்கங்களில் அவரது துடிப்புத் தெரிகின்றது என்பது உண்மையே. ஆனால் இயக்க வேகம் அதிர் கிடையாது. இதற்குக் காரணம் கவிதை என்பது அவருக்கு ஒரு சமூக அரசியற் சாதனமாக அமையவில்லை என்பதேயாகும். கவிதை (இலக்கியம்) என்பது அவருக்கு பாரம்பரிய தொடர்புக் கும் ஆழமான மரபு, உறவு உணர்வுகளைப் புலப் படுத்துவதற் கான ஒரு சாதனமே. இதனாலே தான் அவரது பக்திப்பாடல்க ளிலே காணப்படும் உணர்வாழத்தையும் கவிதைப்பிடிப்பையும் சமூகப்பாடல்களிலே முற்றிலும் காணமுடியாதுள்ளது. அவை அவரது குழந்தைப் பாடல்களிலே ஓரளவு புலனாகின்றன.

இன்று பின்னோக்காக நோக்கும் பொழுது திரு செல்லையா அவர்கள் கொண்டிருந்த காந்தீய எதிர் பார்ப்புகள் நிறைவேற

வில்லை என்பதும் புலனாகியுள்ளன. அரசியல் நிர்ப்பந்தங்கள் ஏற்பட்ட பின்னரும் கூட கோயில்கள் இன்னும் உண்மையாகத் திறந்து விடப்படவில்லை என்பது எமக்குத் தெரியும். சமூக சமத்துவத்துக்கான இந்தக் குறைந்த பட்சக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட முடியாது போன தினாலேயே கவிஞர் பசுபதி போன்றோர் தோன்றினர். கவிஞர் செல்லையா இன்னும் வெல்லவில்லைதான். ஆனால் இது இலங்கைத்தமிழினத்தின் தோல்வியே தவிர தனிப்பட்ட செல்லையாவின் தோல்வியல்ல.

முறைசார்ந்த கல்விப் பாரம்பரியத்தின் முதற்புள்ளி
அல்வாயூர்க் கவிஞர் மு. செல்லையா

திரு செ. சதானந்தன் (ஓய்வுபெற்ற அதிபர்)

கவிஞர் என்றால் மு.செல்லையாதான் என்றும் அல்வையூர் என்றதும் அது அல்வையூர்க் கவிஞர் செல்லையாதான் என்றும் சிறப்புப்பேறு பெற்று வாழும் பெருமை பெற்றவரான அல்வையூர்க் கவிஞர் செல்லையா, தான் வளர்ந்த காலத்தில் மட்டுமன்றி இவ்வுலகை விட்டு நீத்த பின்பும் புகழோடு வாழ்ந்து வரும் ஒருவராகவே விளங்குகிறார்.

அக்கால வழக்கப்படி ஒரு சமூகத்திலே ஆசிரியப்பணி புரிந்து வருகின்ற ஒருவர் அச்சமூகத்தின் அச்சாணி போன்றவராக விளங்கியமை கண்டகூடாகக் கண்டவையாகும். இவ்வகையில் கவிஞர் அவர்களும் அதிபராக, கவிஞராக, சோதிடராக, சமூகவிடுதலையோடு சமூக அபிமானியாக பன்முக ஆளுமை கொண்ட ஒருவராக விளங்கியவர். இவ்வகையில் இவரது சமூகவிடுதலைப்போராட்டம் பற்றியும் ஊர் சார்ந்த வளர்ச்சிப் பாதைக்குரிய காரணகர்த்தாகவாக விளங்கியமையினையும் நோக்குதல் சிறப்புக்குரியதாகும்.

கவிஞரும் சமூக விடுதலையும்

இற்றைக்கு அறுபது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு யாழ்ப்பாணச் சமூகத்தின் சாதிய அடக்குமுறை என்பது அதிகார வெறித்தனம் மிகுந்த ஒன்றாக விளங்கியது. சுகமாந்தர் களையே சொத்துடமை அடிப்படையிலும் செய்தொழிலின் அடிப்படையிலும் அடக்கி, ஒடுக்குமுறைக்கு உள்ளாக்கி னார்கள். சமூகத்தின் உயர்வர்க்கம் எனக் கூறிக்கொள்வோர் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் பிறப்புமுதல் கல்வி, திருமணம்,

முதலாக அவர்களின் சாவுவரையிலும் ஒடுக்குமுறையினையே மேற்கொண்டனர். ஐரோப்பிய நாடுகளின் காலனித்துவ ஆட்சியினின்றும் சுதந்திரமடைந்த பின்பும்கூட அவர்கள் தம்மை குறுநில மன்னர்களாகப் பாவித்து சிறு இராசசபையே நடாத்தினர் என்று கூறிக்கொள்ளமுடியும். இதனாலேயே சமூகம் சார்ந்த நிலையில் பாடசாலை ஒன்றை நிறுவவேண்டும் என்ற எண்ணம் பெரியார் சூரனால் முன்வைக்கப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டது.

சூரனும் கவிஞரும்

கவிஞர் வாழ்வியலை நோக்கும்போது அதில் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்குக் கல்விக்கான கதவுகளைத் திறந்துவிட்ட மிஷனரிமார்கள், மறைமுகமாக உயர்கல்வி வாய்ப்பு, வேலை வாய்ப்பு என்பவற்றினை மதமாற்றத்திற்காகப் பயன்படுத்தியமை பெரியார் சூரன் அவர்களை கவலையுற் செய்து சிந்திக்கத் தூண்டியது. அவரது சிந்தனையின் செயல்வடிவமாகத் தோன்றியதே தேவரையாளிச் சைவவித்தியாசாலை (தேவரையாளி இந்துக் கல்லூரி) ஆகும். கரவெட்டி மணியகாரன் போன்றோரது அநுசரணையுடனும் வழிகாட்டுதலோடும் பாடசாலையை ஆரம்பித்த பெரியார் சூரன் அவர்களது இன்னொரு தூரநோக்காக இவ்வித்தியாசாலையில் கற்பிப்பதற்குரிய ஆசிரியர்களை இச்சமூகத்தில் இருந்தே உருவாக்குதல் வேண்டும் என்பதாகவும் அமைந்தது. அதற்காக அவர் சில மாணவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து கரணவாய், கல்லுவம், ஆகிய தூரஇடங்களுக்கு இரவில் இலாந்தர் விளக்குக் கொண்டு இலக்கண இலக்கிய காவிய பாடங்களை ஆசிரியர் பயிற்சிக்கான பிரவேசப் பரீட்சைக்காகக் கற்க வைத்தார். இவர்களுள் கவிஞர் அவர்களே முதன்மை மாணவராகத் தேறி ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலைக்கு இப்பிரதேசத்திலிருந்து தெறிவுசெய்யப்பட்டார்.

இதன்மூலம் பெரியார் சூரன் அவர்களது அன்புக்குரிய ஒருவராக கவிஞர் காணப்பட்டார். இதன்மூலம் சூரன்

அவர்களது கணிப்பின் துல்லியத்தையும் தூரநோக்கையும் கண்டு கொள்ள முடியும். சூரன் அவர்களது அன்புக்கும் மதிப்புக்கும் உரிய மாணவனாக விளங்கிய கவிஞர் அவர்களே பயிற்றப்பட்ட முதலாவது தலைமைஆசிரியராக நியமிக்கப் பட்டார் என்பதோடு முதலாவது தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தைச் சார்ந்த பயிற்றப்பட்ட சைவாசிரியராகவும் விளங்கினார் என்பது பெருமைக்குரியதாகும்.

கல்வியும் சமூகமும்

கவிஞர் அவர்கள் வெறுமனே பாடசாலையின் தலைமை ஆசிரியராக மட்டுமே விளங்கிய ஒருவரல்ல. அவரது கனவாக, எமது பிரதேச மக்கள் கல்வியிலே மேம்பட்டு சமூகத்திலே முன்னோடிகளாக வரவேண்டும் என்பது அமைந்தது. அதற்காக எமது அவர்கள் முதல் அயலுர்களிலும் வாழ்ந்த பல இளைஞர்களைக் கல்வியின்பால் திருப்பி அவர்கள் கௌரவமான முறையிலே வாழும் வண்ணம் உத்தியோக வாய்ப்புக்களை நோக்கி ஆற்றுப்படுத்தினார். இதனால் எமது சமூகம் சார்ந்த நிலையிலே பிரதானமாக ஆசிரியத் தொழிலுக்குப் பலர் தெரிவு செய்யப்பட்டதோடு எமது பிரதேசப் பாடசாலைகளில் ஆசிரியர் தன்னிறைவுக்கும் வழிசமைக்கும் வகையில் அச்செயற்பாடு அமைந்தது.

கவிஞரும் சமூக அசைவியக்கமும்

கவிஞரது கல்வி மற்றும் சமூகம்சார் சிந்தனைகள் பரந்த சிந்தனை வட்டத்தைக் கொண்டிருந்ததைக் காணமுடியும். தேவரையாளி சைவவித்தியாலயத்தை 24 ஆண்டுகள் தலைமையாசிரியராக இருந்து வழிநடாத்தி வந்த காலத்தில் முகாமைத்துவத்துடன் ஏற்பட்ட முரண்பாடு காரணமாக பாடசாலையை விட்டு வெளியேறும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டார். இந்நேரத்தில் வட அல்வையில் முருகேசு வாத்தியாருடன் இன்னும் பலரையும் இணைத்து அல்வாய் சிறீலங்கா வித்தியாசாலையைத் தாபித்து அப்பகுதி மக்களுக்குரிய கல்வி நடவடிக்கைகள் தடையற முன்னெடுக்கக்கூடியவகையில்

வழிவகை செய்தார். அத்தோடு மிக மோசமான சாதிய அடக்குமுறை காணப்பட்ட புத்தூர், அச்சவேலி, ஆவரங்கால் பிள்ளைகளது கல்வி நடவடிக்கைகளுக்கான ஒரு பாடசா லையை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை அப்பிரதேச மக்கள் முன்வைத்தபோது வட அல்லை முருகேசு வாத்தியார், சமூகஜோதி ஆ.ம செல்லத்துரை, சைவப்புலவர் சி. வல்லிபுரம், கரவெட்டி இரத்தினம் வாத்தியார் ஆகியோருடன் கவிஞரும் இணைந்து ஆலோசனை வழங்கியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

கவிஞர் அவர்கள் எமது அயலூர்ப் பெரியவர்களையும் சமூகமுன்னோடிகளையும் இணைத்தே தமது சேவைகளை ஆற்றியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். குறிப்பாக அவரது வாழ்வின் இறுதிநாளில் கூட அவரோடு முருகேசு வாத்தியார், ஆ. ம. செல்லத்துரை, சைவப்புலவர் சி. வல்லிபுரம், ஆகியோர் உடனிருந்தமையும் கவிஞரின் ஆவி பிரியும்போது கூட தனது மடியிலேயே ஆவி பிரிந்தது என சைவப்புலவர் அவர்களும், தனது கையைப் பிடித்தபடியே ஆவி சேர்ந்தது என ஆ. ம.செ அவர்களும் தமது இறுதிக்காலம்வரை சொல்லிக் கொண்டவை இக்கால இளைஞர் சமூகத்திற்கும் பெரும் படிப்பினையாகவும் அமையவேண்டிய பண்பாக உள்ளது.

கவிஞரது வாழ்வியல்

கவிஞர் அவர்கள் கல்விப்பணி, பொதுப்பணி என்பவற்றினை முன்னெடுத்தவேளை பல இடர்ப்பாடுகளையும் இன்னல்களையும் சந்தித்திருக்கிறார். குறிப்பாக ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலா சாலைப் பிரவேசம் முதலாக சாதியப் பிரச்சினைக்கான தீர்வு வரை ஆதிக்கவர்க்கத்தினரோடு சமரசமாகப் பேசித் தீர்த்தே தீர்வினைப் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டியிருந்தது.

அவர்கள் தமது உடை, நடத்தை, பண்பாடு என்பவற்றை உயர்நிலையில் பேணியே சமரசத்திற்குச் சென்றார்கள். பிற்காலத்தில் அவர்களுக்கான அடையாளமாகவும் மதிப்புக்

குரிய தோரணையாகவும் இது விளங்கியதெனலாம். மகாகவி பாரதி எவ்வாறு தேசவிடுதலைக்காகப் பிளவுபட்டிருந்த பாரதத்தினை இணைப்பதற்காகப் பக்தி என்ற நேர்கோட்டினைப் பயன்படுத்தினானோ அதுபோலவே கவிஞரும் அவரோடு இணைந்தவர்களும் சைவ ஆசாரசீலத்தையும் காந்திய வாழ்க்கை நெறியினையும் சைவபோசனத்தையும் வரித்துக் கொண்டனர். இவையே அன்றைய அதிகார வர்க்கத்தினர் முதல் சாதிமான்கள் வரை இவர்கள் பற்றிய உயர்வான கண்ணோட்டத்தை ஏற்படுத்தியதெனலாம்.

அல்வாய்க் கிராமமும் கவிஞரும்

இன்று அல்வாய் என்ற சிற்றூர் கல்வி கலை பண்பாடு கலாசாரம் என்பவற்றால் மேலோங்கி நிற்கின்றது என்றால் அதற்கான அடையாளத்தைத் தோற்றுவித்தவர் கவிஞர் அவர்களே. சைவப்பாரம்பரியத்தோடு சேர்த்து ஒழுங்குமுறையிலான கிராமியப் பண்பாட்டம்சங்களுடன் கூடிய கூட்டுறவு வாழ்வின் மூலம் மேன்மையடைய முடியும் என்ற சமூகவியற்கண்ணோட்டத்துடன் அல்வாய்க் கிராமத்தின் பெயர் மேலோங்கியது என்றால் அது மிகையல்ல. இத்தகைய சிறப்பிற்கும் கவிஞரே விளங்கினார்.

கவிஞரும் மனோகராவும்

சமுதாயம் ஒன்றின் மேன்மைக்கு கல்வியறிவுடன் கூடிய பொருளாதார வளர்ச்சியே முக்கியமானது, என்ற அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை கொண்டவராக கவிஞர் விளங்கினார். இதற்கமையத் தனது வாழ்வியலை அமைத்துக் கொண்டதோடு இளைஞர் சமூகத்தையும் கல்வியை நோக்கி இணைத்துச் சென்றமை முக்கியமானது. முற்பட்ட காலத்தில் அடிநிலை மட்டத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த மக்களுக்கு அந்தந்தப் பிரதேச மட்டத்தில் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்த பெரியவர்கள் சிலர் ஒன்று சேர்ந்து தத்தம் பிரதேச வளர்ச்சியில் கரிசனை கொண்டோராக விளங்கினர். இவ்வகையில் எமது சமூகத்தவர்களுக்கான சிறுதெய்வ வழிபாட்டுக்குரியவராக விளங்கிய அண்ணமார் ஆலயங்கள் படிப்படியாக விநாயகர்

வழிபாட்டுக்குரிய ஆலயங்களாகத் தோற்றம் பெறத் தொடங்கியதோடு பூசை, வழிபாடு என்பவற்றிலும் பலியிடல் போன்றவை தடைசெய்யப்பட்டு ஆகம வழிபாட்டுக்குரிய பாதையில் பயணிக்கத் தொடங்கியது. அல்வாய் சாமணந்தறை ஆலடிப் பிள்ளையார் ஆலயத்துக்கும் இக்காலகட்டத்தில் ஆலயத்தை பரிபாலிக்கும் நோக்கோடு ஒரு பரிபாலன சபையையும் உருவாக்கினார்.

இவ்வாறு மாற்றமுறத் தொடங்கிய பிரதேசங்களில் மக்களின் கல்வி அறிவிலும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தும் முகமாக வாசிகசாலைகளும் தோற்றுவிக்கப்பட்டு, நூலக சேவையுடன் விளையாட்டு நிகழ்வுகளும் ஒழுங்கமைக்கப்பட்டன. இவ்வாறு பல்வேறு இடங்களிலும் தோற்றம் பெற்ற வாசிகசாலைகள் அப்போதைய வழிபடுதெய்வத்தை அழுத்தும்வகையில் “விக்னேஸ்வரா” என்ற பெயருடன் அழைக்கப்படலாயிற்று. இப்பின்னணியில்தான் எமதுாரிலும் அக்காலகட்டத்தில் “விக்னேஸ்வரா” சனசமூக நிலையமும் அக்கால முன்னோடிகளால் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

காலப்போக்கில் விக்னேஸ்வரா சனசமூக நிலையம் செயலிழந்த நிலையில் கவிஞர் அவர்கள் படிப்பகம் ஒன்றின் தேவையை உணர்ந்து “மனோகரா” என்ற நாமத்தோடு சனசமூக நிலையத்தைத் தோற்றுவித்தார். “மனோகரா”வின் பெயரைச் சூட்டிய கவிஞர் அதற்கான கொடி, வர்ணம், என்பவற்றையும் மங்களகரமாக அமையும்வண்ணம் மஞ்சள் குங்கும நிறத்தில் வடிவமைத்தார். அவரது ஆசீர்வாதத்தோடு ஆரம்பிக்கப்பட்ட மனோகரா தனது மைந்தர்களினால் இன்று சகல துறைகளிலும் ஒளிவிட்டுப் பிரகாசித்தபடி உள்ளது. இது இன்று எமதுாருக்கான அடையாளமாகவும் உள்ளமை போற்று தற்குரியதாக உள்ளது.

கவிஞரின் தூரநோக்கு

அன்று தேவரையாளிச் சைவவித்தியாசாலை ஆரம்பிக்கப்

பட்டபோது பெரியவர் கூரன் அவர்களது தீர்க்கதரிசனத்துக் கமைய எவ்வாறு கவிஞர் அவர்கள் இச்சமூகத்திற்குக் கிடைத்தாரோ அதே போன்றே கவிஞர் அவர்களும் எமது பிரதேச மக்களுக்குக் கிடைத்தற்கரிய பேறாகவே அமைந்தார். தான் எவ்வாறு கல்வியின் மூலம் புடம்போடப்பட்டு சமூகத்தின் முன்னணிக்கு வந்தாரோ அதே போன்றே தனது பிரதேச மக்களும் மேன்மை பெறும் வண்ணம் வழிகாட்டியாக விளங்கினார். சமூகத்தில் இருந்த இளைஞரிடத்தே மறைந்து காணப்பட்ட ஆற்றல்களை இனங்கண்டதோடு அவரவர்களுக் குரிய துறைகளிலே ஆற்றுப்படுத்துகின்ற சேவையினையும் செய்தார்.

கவிஞர் அவர்களின் வழிகாட்டல் - தன்னலமற்ற சேவை காரணமாக எமதுாரிலும் அயலூர்களிலும் பயன்பெற்ற பலர் ஆசிரியர்களாக எழுதுநர்களாக மற்றும் ஏனைய சமூக நிலையிலே அந்தஸ்துள்ள தொழிலுக்குரியவர்களாக மாறி னார்கள். இவ்வழிநடத்தல் மற்றும் விழிப்புணர்வு காரணமாக இற்றைக்கு ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னே எமதுாரில் இருந்து வைத்திய கலாநிதி ஒருவர் தோன்றினார். இன்றும் பல வாண்மைக்குரிய தொழில் வல்லுநர்கள் உருவாக்கத்தோடு கிராமத்தின் பொருளாதார நிலையிலும் பல்வேறு மாற்றங்கள் உருவாகின.

இதன்பேறாகவே இன்றும் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர்கள், கலாநிதிகள், பீடாதிபதிகள், வைத்திய கலாநிதிகள், சட்டத்தர ணிகள், பொறியியலாளர்கள், அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள், தொழில்வல்லு நர்கள், எனப் பல்வேறு துறைகளிலும் எமதுாரவர்கள் மிளிர் கின்றனர்.

1990 களில் எமதுாரைச் சேர்ந்த சுமார் எட்டுப்பேர் வடமராட்சிப் பிரதேசத்திலும் மலையகத்திலும் என சமகாலத்தில் அதிபர் பதவி வகித்தமை கவிஞர் அவர்களின் பாரம்பரியத்தின் விளைவன்றோ. இதன் தொடர்ச்சியாக இன்றும் வாண்மைக்

குரியதாக பல துறைகளிலும் எமதூரவர்கள் மிளிர்ந்து கொண்டிருப்பதைக் காணமுடியும். இதன்மூலம் மனோகராவைத் தோற்றுவித்த கவிஞர் அவர்களது தொலைநோக்குச் சிந்தனை வெற்றி பெற்றதாகவே உள்ளது.

கவிஞர் காட்டிய வழி

கவிஞர் அவர்களது வாழ்வானது பலருக்கும் முன்மாதிரியான தொரு வழியாகவே உள்ளது. அவரது தனிப்பட்ட வாழ்வும்கூட, பொதுவாழ்வும் சரி மற்றவர்களை மதித்துத் தானும் மதிப்புப் பெறும்வகையிலேயே அமைந்துள்ளது. அன்றைய காலகட்டத்தில் சமூகப் போராட்டங்கள் தீவிரமடைந்திருந்த காலத்தில் கே. டானியல், எஸ்.ரி. என், தோழர் சண்முகதாசன், தங்கவடிவேல் மாஸ்டர் போன்றோர் போராட்டம் நடாத்தி உரிமையைப் பெற்றிட விளைந்த வேளை, கவிஞரும் அவருடைய சகாக்களும் தூயகதராடை அணிந்து நெற்றியிலே திருநீறு விளங்க சைவபோசனத்தைக் கைக்கொண்டு காந்திய நெறியிலே எமது உரிமைகளைப் பெற்றிட விளைந்து அவற்றிலே வெற்றியும் கண்டனர்.

அயலூரவர்களுடன் இணைந்து அப்பிரதேச மக்களின் ஏற்றத்திற்குக் கல்வியே முக்கியமானது என்ற நோக்கிற்கு அமைய பாடசாலைகளைத் தோற்றுவித்து கல்விப் பணியை விஸ்தரித்து வழங்கினார்.

அன்றைய காலகட்டத்தில் எமது பிரதேசம் அல்வாய் தெற்கு என்றழைக்கப்பட்டது, அவ்வாய் என்பது பரந்த பெரிய பிரதேசமாகும் அக்காலத்துப் பெரியோர்கள் தத்தமது பெயரை திசைகளோடு ஊரைக்குறித்து நிற்க கவிஞரோ தன் பெயரை அல்வாயூர் கவிஞர் என்றே குறித்துவந்தார். இது அவரது பரந்த நோக்கத்தையே காட்டுவதாக அமைந்தது.

அல்வைக் கிராமத்தின் இன்றைய சிறப்புக்கும் மேன்மைக்கும் கவிஞர் அவர்களே தொடக்கப்புள்ளியாக அமைகின்றார். அவரே எமது பிரதேசத்தின் முறைசார்ந்த கல்விப் புலமையின்

மூல ஊற்றாக அமைகிறார். ஊற்றினூடே பெரியார் கூரன் அவர்களின் வழிகாட்டலில் முதலாவது பயிற்றப்பட்ட சைவஆசிரியனாக கிளர்ந்தெழுந்த ஊற்று என்றும் வற்றாது - குறையாது ஊறிக்கொண்டேயிருக்கும். கவிஞர் அவர்களது பெயரை உச்சரித்துக் கொண்டபடி.

அநுபந்தம்

மு. செல்லையா படைப்புகளின் பிரசுரவிபரம்

(அ) கவிதைகள்

1. கலைவாணி துதி, வளர்பிறை . 1952
2. பொலிகண்டி கந்தவனநாதர் தோத்திரக் காரிகை,
1932, சிவசூக அச்சியந்திரசாலை, கரவெட்டிவடக்கு, நெல்லியடி.
3. செல்வச்சந்நிதி சுப்பிரமணியசுவாமி நிந்தாஸ்துதி, ஈழகேசரி,
16.09.1951
4. ஆறுமுகசுவாமி நிந்தாஸ்துதி, ஈழகேசரி, 04.10.1936
5. குமாரபுரக் குமரவேள் பதிகம், 1957 மார்கழி,
கலாபவன அச்சகம், வியாபாரிமூலை.
6. மேலைக்கரம்பன் முருகமூர்த்தி தோத்திரக் காரிகை, 1965,
திருமகள் அமுத்தகம், சுன்னாகம்.
7. செல்வச்சந்நிதி முருகன் காவடிச் சிந்து, ஆற்றங்கரையான்,
(தொகுப்பு : அ. சண்முகதாஸ், மனோன்மணி சண்முகதாஸ்)
8. கதிர்காமக் கந்தப்பெருமான் வேல்வெண்பா, பிரசுரவிபரம்
தெரியாது (இரண்டுசெய்யுட்கள்
மு.செல்லையா நினைவு மலரிலிருந்து)
9. கருணைதிகழ் கதிர்காமத்திலே. பிரசுரவிபரம் தெரியாது.
10. நயினாதீவுநாகபூசணி, ஈழநாடு, ஏனைய விபரம் தெரியாது.
11. சிவவணக்கம். ஈழகேசரி, 29.11.1936
12. பணிகாரப் பாட்டு. ஈழகேசரி, 29.11.1936
13. மீண்டு வருவார்களா. கலைமதி. பொங்கல் மலர், 1959.
14. நல்லைப் பதிக்கு நடப்பாய். இலங்கையின் புராதன சைவ
ஆலயங்கள். நல்லூர் கந்தசுவாமி, குல. சபாநாதன், 1971.
15. தமிழ்த்தாய் வணக்கம். வளர்பிறை, 1952.

16. தமிழ்க்கன்னிதந்த கடு. வளர்பிறை, 1952.
17. திருக்குறளின் சிறப்பு. வளர்பிறை, 1952.
18. புதுமைப் பா, 20ஆம் நூற்றாண்டுஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைகள்,புபாலசிங்கம் புத்தகசாலை வெளியீடு, 2006.
19. தேசியப் புதுக்குறள்கள். ஈழகேசரி, 05.02.1933.
20. காந்திமகானும் திருக்குறளும். வளர்பிறை, 1952.
21. காந்தியும் சாந்தியும். வளர்பிறை, 1952.
22. காந்தியடிகள் மீது வாழ்த்துப்பா. ஈழகேசரி, 10.06.1934.
23. பாரதி யார். ஈழகேசரி, 02.12.1951.
24. கவிச்சாரதி. கலைச்செல்வி, நல்லூர் முருகன் மலர், புரட்டாதி 1966.
25. நேருஜீ வருக. தினகரன், ஆனி 1949.
26. நேருவெண்பா. ஈழகேசரி, 02.12.1945.
27. ஆறுமுகநாவலர், வளர்பிறை, 1952.
28. மூவர் தர்மம், வளர்பிறை, 1952
29. வித்துவான் கணேசையர், ஈழகேசரி, 16.10.1938.
30. செந்தமிழ்க் கந்தமுருகேசனார் சீர்த்தி வாழ்க , கந்தமுருகேசன் முத்தமிழ் விழா மலர், பெப் 1962, ப7.
31. புலவனர் திலகன் கந்தமுருகேசனார். தென்புலோலியூர் புலவர் திலகன் கந்தமுருகேசனார் அவர்களது யாக்கை மறைவு குறித்த பாக்களும் உரைகளும் அடங்கிய நினைவுமலர், 1965.
32. நவாலியூர்ப் புலவரை நாம் மறக்கலாமா, ஈழகேசரி, 07.03.1954
33. சைவப்பெரியார் கூரன், திரு கா. கூரன் நினைவு மஞ்சரியிலிருந்து, 1956, கலாபவன அச்சகம், பருத்தித்துறை.
34. இன்னிசை மூழ்கவைத்தாய். குழந்தைவேல் நினைவுமலர், ஐப்பசி 1964.
35. கூற்றுவன் ஆற்றிய சதி. ஈழகேசரி. 01.03.1953.
36. மன்னர் பாமாலை. ஈழகேசரி ஆண்டுமலர், சித்திரை 1939.
37. இலங்கைச் சிங்கம் சேர். பொன். இராமனாதன், வளர்பிறை, 1952.
38. இருசிலைகள், ஈழகேசரி வெள்ளிவிழா மலர், 1956.
39. தோழர் தருமகுலசிங்கம். வளர்பிறை, 1952.

40. உழுகலப்பையும் எழுதுபேனாவும். வளர்பிறை, 1952.
41. கயரோகம். கயநோய்க் கீதங்கள், திருமகள் அழுத்தகம், சுன்னாகம் 1958.
42. தோட்டிகளின் துயரக்குரல். வளர்பிறை, 1952.
43. என் செல்வவாழ்வு. ஈழத்துக் கவிமலர்கள், கனக செந்திநாதன், பராசக்தி நிலையம், தெல்லிப்பளை, 29.07.1962.
70. சிரிக்கின்றன, மனோகரா கையெழுத்துச் சஞ்சிகை, அல்வாய், இதழ் 7
71. குடிகாரன் கூறியது, ஈழகேசரி, 07.05.1931.
72. மதுவின் அனுபவமகிமை, ஈழகேசரி, 30.07.1933.
73. தீபாவளிக் கடைவீதிக் காட்சி, ஈழகேசரி, 10.11.1935.
74. புதுமணமக்கள் உலாப்போதல், ஈழகேசரி, 17.12.1944.
75. இறந்தும் இறவாதவர்கள், ஈழகேசரி, 04.10.1936.
76. பஸ்வண்டிக்கும் பாம்புக்கும், ஈழகேசரி, 04.10.1936.
77. வினோதச் சிலைடைவெண்பா 1, ஈழகேசரி, 02.12.1931.
78. வினோதச் சிலைடைவெண்பா 2, ஈழகேசரி, 16.12.1931.
79. வினோதச் சிலைடைவெண்பா 3, ஈழகேசரி, 25.05.1932.
80. வினோதச் சிலைடைவெண்பா 4, ஈழகேசரி, 03.02.1932.
81. வினோதச் சிலைடைவெண்பா 5, ஈழகேசரி, 23.03.1932.
82. வினோதச் சிலைடைவெண்பா 6, ஈழகேசரி, 27.01.1932.
83. சேர்.பொன் இராமனாதன் ஈழகேசரி, ஈழகேசரி ஆண்டுமலர், 1938.
84. பொதுநிந்தாஸ்துதி, ஈழகேசரி, 04.10.1936.
85. நவநாகரீக வாலிபன் பாட்டு, ஈழகேசரி ஆண்டுமலர், 1939.
86. ஸ்ரீமதிசின்னம்மா, இராசா சின்னம்மா நினைவுமலர், 1956.
87. கருணைநிறை சண்முகரத்தினம், ஈழநாடு, 15.07.1966.
88. புதிய வண்டுவிடு தூது, 1963, மனோகரா வாலிபர் மன்றம், உழியன் அச்சகம், பருத்தித்துறை.

(ஆ) கதைகள்

01. சிவனும் மகனும் சாம்பாசித்தல், ஈழகேசரி, 24.09.1933.
02. அகில இலங்கைநாட்டுச் சீவனப் பூச்சிகள் மாநாடு, ஈழகேசரி, 19.12.1937.

03. காதைக் காணவில்லை, ஈழகேசரி, 06.02.1938.
04. படக்காட்சி பார்க்கப் போன விசாலாட்சியம்மை, ஈழகேசரி, 13.02.1938.
05. ஸ்ரீபாக்களின் மாநாடு, ஈழகேசரி, 03.04.1938.
06. புதுவருடத்தை முன்னிட்டு நான் பட்டபாடு, ஈழகேசரி, 17.04.1938.
07. எண்ண மச்சாள். ஈழகேசரி, 1939.
08. பரீட்சை முடிவும் பரபரப்பும். ஈழகேசரி, 1939.
09. பரீட்சைப் பிள்ளைகளோடு, ஈழகேசரி, 03.12.1939.
10. தாயும் சேயும் , ஈழகேசரி, 1940.
11. ஏன் மகளின் கல்யாணம், ஈழகேசரி, 08.02.1942.
12. கம்பர் தோற்றுவிட்டார், கலைச்செல்வி, 12.1958.
13. கதையின் கதை, ஈழநாடு, 02.01.1960.
14. காதல் காற்சட்டை, ஈழநாடு, 26.12.1966.
15. காற்சட்டையும் வேட்டியும் ,பி. வி.தெ.

(இ) கட்டுரைகள்

01. இருபதாம் நூற்றாண்டுத் தமிழன் , ஈழகேசரி, 11.11.1934
02. இனித்தநறுந் தமிழுக்கு, ஈழகேசரி, 23.12.1934
03. அந்தோ என்னை, ஈழகேசரி, 24.01.1937
04. எனது வியாசத்திறமை, ஈழகேசரி, 02.01.1938
05. வித்துவான் பொற்கிழி, ஈழகேசரி, 16.10.1938
06. ஆ. ஏன் அருந்தவமைந்தன், ஈழகேசரி, 02.1939
07. சென்னையில் என்னைக் கவர்ந்தது, ஈழநாடு, 13.01.1966
08. எனதுவிசாரணைச் சபையும், ஈழகேசரி, 21.08.1938
09. அறிபெட்டிச் சட்டைவேண்டாமாம், ஈழகேசரி, 12.12.1937
10. பகிரங்கப் பரீட்சை, ஈழகேசரி, 26.12.1937
11. பேசிக் கொள்கிறார்கள், ஈழகேசரி, 13.03.1938
12. எங்கள் வீடுவாடகைக்கு, ஈழகேசரி, 01.05.1938
13. பலசூர்க்கு, ஈழகேசரி, 09.07.1939
14. ஈழகேசரிஅதிபரின் ஹரிஜன சேவை, ஈழகேசரி, 29.04.1951
15. யாழ்ப்பாணத்துப் பிரபலஅப்புக்காத்து, ஈழகேசரி, 1938

16. திருவள்ளுவருக்குத் தெரியாதவை, ஈழகேசரி, 1938
17. பண்டிதமணியின் குடுமி, ஈழநாடு, 09.01.1960
18. சைவ கிறிஸ்தவ, ஈழகேசரி, 27.02.1938
19. உலக சமாதானத்துக்கு வழியுண்டா, ஈழகேசரி, 07.08.1938
20. ஆலயப் பிரவேசம், ஈழகேசரி, 19.08.1956
21. தீண்டாமை ஒழிப்பும், ஈழகேசரி, 03.11.1957
22. கொழும்பில் கிடைத்த அடி, ஈழகேசரி, 29.09.1957
23. புளுகுப் போட்டி, ஈழகேசரி, 06.03.1935
24. காணாமற் போனவை, ஈழகேசரி, 12.12.1937
25. பெரியோர் வார்த்தை பிழைபடுமா, ஈழகேசரி, 20.02.1938
26. கொழும்பில் நாவலர் குருபூசை, ஈழகேசரி, 25.11.1938
27. கண்டறியாத செய்திகள், ஈழகேசரி, 15.11.1939
28. இடதுசாரிகள். கலைச்செல்வி, 07.1960
29. என்னைத் தெரிந்துவிட்டால், ஈழகேசரி, 30.01.1938

(ந) பத்தி எழுத்துக்கள்

01. சுயாவும் நானும், ஈழகேசரி, 30.01.1938
02. 1937 ஆம் ஆண்டின் பெரிய சம்பவங்கள், ஈழகேசரி, 09.01.1938
03. அநுசுயா எழுதியது, ஈழகேசரி, 1938
04. பாட்டைசாரியின் குறும்பு, ஈழகேசரி, 8.2.1942.

(உ) மொழி - இலக்கணம்

1. பரீட்சைச் சித்திக்கேற்ற பாவைப் பயிற்சி (ஜி.சி.ஈழதலிய உயர்தர வகுப்புகளுக்குரியது) முதற்பதிப்பு, ஆனி 1963, அன்பு வெளியீடு, அன்பகம், 5 சீனியர் வீதி, யாழ்ப்பாணம். 60 பக்கம்.

(ஊ) பின்னிணைப்பு

(மு.செல்லையாதொடர்பானகட்டுரைகள்)

01. இரட்டைப் பிறவியின் இன்கவித்தூது, கவிஞர் செல்லையா காலக்கண்ணாடி (பிரசுரமாகாதது) புலோலியூர் தமிழறிஞர் கந்தமுருகேசனார் எழுதியது.

02. கவிதைவானில் ஒரு வளர்பிறை, கவிதைநயம் - இரசிகமணி

கனக செந்திநாதன், ஐப்பசி 1958, வரதர் வெளியீடு.

03. வாழும் பெயர் - கார்த்திகேச சிவத்தம்பி, மல்லிகை, 1982

04. முறைசார்ந்தகல்விப் பாரம்பரியத்தின்

முதற்புள்ளி-அல்வையூர்க் கவிஞர் மு. செல்லையா
(பிரசுரமாகாதது) திருசெ. சதானந்தன்
(இய்வுபெற்ற அதிபர், சமாதானநீதவான்)

லீலா பஞ்சாங்க சித்திரக் கலண்டர்

09

மு. செல்லையா
கைவ குறிவாளியும்
கைவப் பணியாளரும்
தொண்டருமாகிய
சூசியன்
அல்வையூர் கவிஞர்
பிறப்பு : 07-10-1906
இறப்பு : 09-12-1966

வெள்வி

FRIDAY

ரம்.அம்-08

தர்முகி 24

தசமி மா. 5.57 வரை ரேவதி பி.இ. 4.52 வரை-அமிர்தம்

மேடம்	மேசை	கடகம்	நுள்லை	தூலம்	இன்பம்	மகரம்	மத்தம்
இடம்	மலிச்சி	சங்கம்	தீபம்	விருச்சி	மேகம்	சூழ்ப்பம்	உயர்ச்சி
மிதுனம்	சமபலன்	கள்ளி	விருத்தி	தருக	சூழ்ப்பம்	மீனம்	ஆனந்தம்

1992ல் லோல் இளவரசர் சார்ள்ஸ் இளவரசி டயானா இருவரினதும் பிரிவு அறிவிக்கப்பட்டது. 1905ல் பிரான்சில் அரசையும் கிறிஸ்தவத் தேவாலயங்களையும் பிரிக்கும் சட்டமூலம் கொண்டுவரப்பட்டது. 1941ல் இந்தியா சட்டசபை இராஜேந்திரப் பிரசாத் தலைமையில் அமைக்கப்பட்டது.

இரவு காலம் 10.48 - 12.18 நள்ளி 6.18 - 7.48 எங்கண் 3.18 - 4.48 சூன் 7.48 - 9.18

09 டிசம்பர் 2016 DECEMBER

12.04, அனை 3.25, அனை 4.17
6.10 ஸ்ரீராம் 8.10, இரவு 7.09
ம.பி. 5.55, இரவு 7.09

லீலா பஞ்சாங்க சித்திரக் கலண்டரில் வருடாந்தம்

கவிஞர் மு.செல்லையாவின் நினைவுநாள் பதிவு செய்யப்படுகிறது.

தேசிய கீதம் நூலின் முகப்பு

சிவமயம்.

தேசிய கீதம்.

புலகேசரி

விநாயகர்காப்பு.

வெண்பா.

ஐந்தகா னீந்தகா னுனிவ னுர்புதல்வன்
வந்தேன் னுனத்து வதியுமேல்--சேந்தமிழிற்
கீதமதி யான்குறக் கேடொன்று நண்ணுவா
ஹதனநட் பாதமது நாடு.

(க)

அவைவாடக்கம்.

"குற்றம் புகல்வார் குறுமா முன்தானும்
சேற்றநாற் கண்ணுமது சோல்லுவரா—எற்றமிழிற்
எப்போநுள் யார்யாவாய்க் கேட்பினு மப்போநுண்
மோப்போநுள் காண்ப தறிவு"

(உ)

பாரதமாதா.

பண்டிதமோகிலாந்தேவதர்புறிகோட்டுதோமே ஸ்ரீமேட்டு.

பல்லவி.

பாரதமாதா வுனது பாதமே தஞ்சம்

அதபல்லவி.

பாதமேதஞ்சம் ஸ்ரீமேற் பாவதே பஞ்சம்

(பா)

சுதன்ம.

1. விராழ்முனிவர் புலவர் வெண்பெண்ணல் பத்தினிகள்
கீதமுடன் சன்றெரித்தாய் தேவிரீ முன்னே
தேவிரீமுன்னே திகழ்ந் தாதுமோ இன்னே

(பா)

கந்தவணநாதர் தோத்திரக் காரிகை நூன்முகப்பு, முகவுரை ஆகியன.

சுவாமிநாதர்
முதலாம்.

“உலகம் உலகப் பவனென்பு திரிதரு பவன்பு கழிநூலின்
கடலினிடத்தே காணப்பட்டார் போன்ற கிளக்குக கல்யாண
தாரும் கத்தப்பெருமான் தமனை அன்புடன் வழிபட்டார்க்கு அ
ருளியும் பொருட்டு எழுந்தருளி கிருத்தும் விசேஷ ஆவனகளுள்
னே பெரிதென்க. கத்தவன் ஆவனமுமெனருளும்.

இது. அதுமுதல் செய்வதின் அருளிப்பருகித் தொங்கினா
ள் உறைந்த அருணகிரிகாத சுவாமி களானும் பிள்ளைத்து வாழ்
சிவசம்பப் புலவர் ஆகியோரானும் தமிழ் மொழியிற் பாடப்பட்ட
து. யிதி அழகுமுதலாம் அழகுகள் கன்குவிளங்கப் பெற்றது இ
வ்வாறு மெல்லாம் பெருமை வாய்ந்த கத்தவன் கிருப்பதிலிக் கிற்
கிருத்தருளும்.

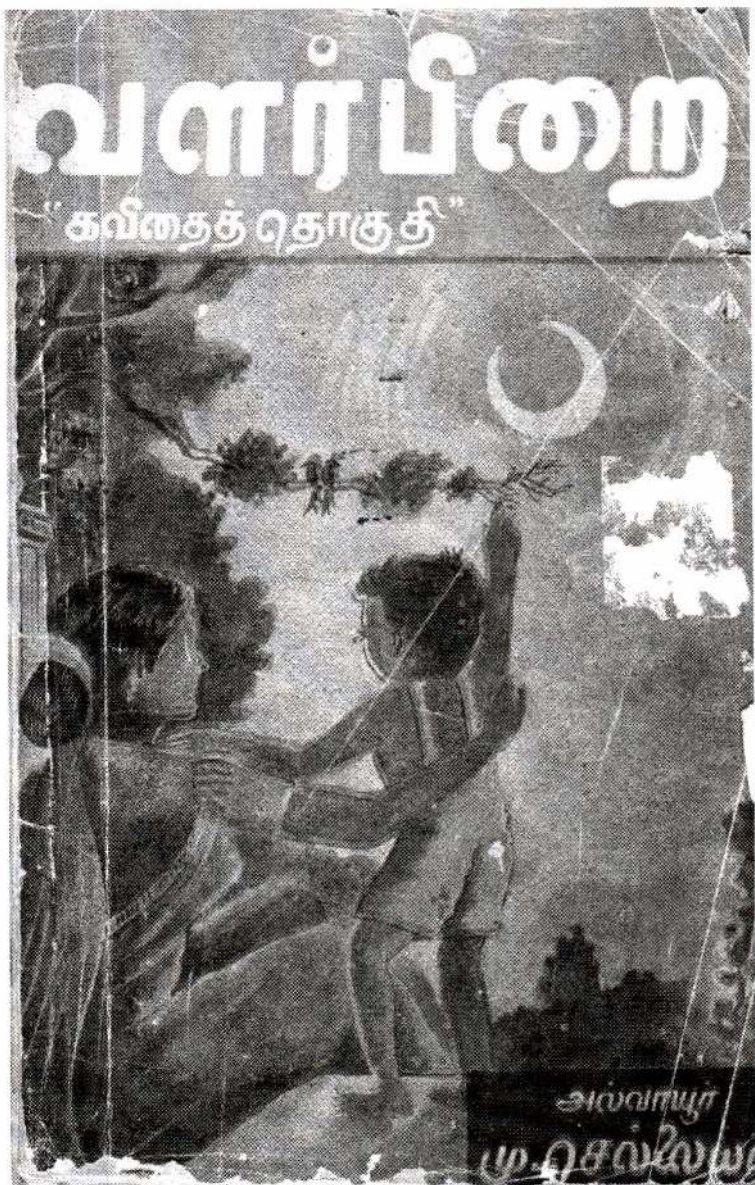
ஸ்ரீ சண்முகப் பெருமான் மீது

காயேனும் ஒரு தோத்திரம் பாடுமபடி தாண்டியது. மருத்துண்
டும் குணமுறது என்னவியற்றுகின்ற என்னை வருத்திய கொரு
கோயே யாகும். ஆதலின் அடியேனது கருத்தைபுணரும் அறி
ஞர்கள் இதன் கண்ணுணவாகும் குற்றங்களை ஒழித்தாக குணத்
தைக் கொள்வார்க ளென்பது எனது பெரு கமபிக்கை.

வ. தே. சை - வி - சாலை
அல்வாய் தெற்கு
பிரசாரபத்தி இது தை 17

இங்ஙனம்.
மு. செல்லையா.
உபாத்தியாயன்.

வளர்பிறை முதலாம் பதிப்பின் முகப்பு மற்றும், அணிந்துரை,
வாழ்த்து ஆகியன.

செவ்வாய் (செவ்வாய்)

வளர் பிறை

கவிதைத் தொகுதி

ஆசிரியன்:

அஸ்வாழார்: மு. செல்லையா

ஆசிரியர்,

தென்னாற்காசியில் அமைந்த கவிதாக்காசியை

வெளியீட்டை:

தாந்தி நிலையம்

அஸ்வாழார்,

அச்சிட்டது:

ஆனந்தா அச்சு அகாடமி

யாழ்ப்பாணம்,

முதற்பதிப்பு: மார்ச், ஆகஸ்ட் [1952], பதிப்பு

முகவுரை

இந்நூலிலுள்ள கவிதைகளும், பல, அவ்வப்போது “சுழுகேசரி” முதலிய பத்திரிகை வாரியலாக வெளிவந்தன. சில, 20 ஆண்டுகட்த முற்பட்டவை.

தமிழன்கு விருப்பம் பாடல்கள் சில வேளும் இதன்கண் இடம் பெற்றிருக்கின்றன என்பது எனது நம்பிக்கை. இந் நம்பிக்கைதான் இதனை வெளியிடும் காரணமாயிற்று.

எனவே, தமிழ் அன்பர்கள், ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள் இதனை ஆதரித்து உள்க்தம்வண்ணம் அன்புடன் வேண்டுகின்றேன்.

வாழ்த்துறையும், அணிந்துரையும் வழங்கிய தமிழ்ப் பேரறிஞர்களுக்கு எனது மனமார்த்த நன்றி உரியது.

“காந்தி நிலையம்”
அல்வாய், P. O.
20-8-52.

இங்ஙனம்
மு. செல்வையா
ஆசிரியன்,

அணிந்துரை.

தமிழ்த் தேவநல்

திரு. வி. கலியாணசுந்தர முதலியார் அவர்கள்

யாழ்ப்பாணம் — அல்வாய் — அறிஞர் செல்
லையா அவர்கள் இயற்றிய பாக்களிற் சில என்
முன்னிலையில் வாசிக்கப்பட்டன. பாக்களில்
தமிழ் மணங் கமழ்கின்றது. சொல்லிலும் பொரு
ளிலும் அல்லல் இல்லை; மல்லல் கொழிக்கிறது.
ஆசிரியர் முயற்சி புது உலக ஆக்கத்துக்கு ஊக்
கம் ஊட்டும் என்று நம்புகிறேன். அவர்தம்
முயற்சி வெல்க.

சென்னை,
4-1-52.

திரு. வி. க.

வாழ்த்து.

சென்னை மூலதானகவிஞர்
நாமக்கல், வெ. இராமலிங்கம்பிள்ளை அவர்கள்

யாழ்ப்பாணத்து அல்லாபூர் ஆசிரியர் திரு.
மு. செல்வபா அவர்கள் கெடுகாட்களாகவே
கவிதை இயற்றி வருபவர் என்பதை அறிவேன்.
அவர் இயற்றியுள்ள “வளர் பிறை” என்ற
கவிதைத் தொகுதியைப் படித்துப் பார்த்து மிக்க
மகிழ்ச்சியடைந்தேன். அதில் பல நல்ல கற்பனை
கள் உள்ளன. தெய்வ பக்தியும் தேச பக்தியும்
கிறைந்து காத்தியற்றைப் புகட்டுகின்ற இந்த நூல்
மிகவும் மெச்சத்தக்கது.

புதிதே செல்வபாவின் கவித்திறம் காணுக்கு
கள் வளர்க்கதோங்கி அவருக்குப் பெரும் புக
ழுண்டாகவேண்டுமென்று மனமார் வாழ்த்தி
இறைவனை வணங்குகிறேன்.

சென்னை,
15-8-52.

வெ. இராமலிங்கன்

அணிந்துரை.

இலங்கையின் தபால், தந்தி, செய்தி மத்தியம்,
யாழ்ப்பாணம் : பாமேஸ்வரக் கல்லூரி அதிபருமான
சி. க. நதேசபிள்ளை B. A. B. L., அவர்கள்

பண்டிதர் மு. செல்லையா இயற்றியுள்ள
வளர் பிறை என்ற செய்யுட்கோவை அவர்களது
இயற்கைக் கவித்துவத்தை நன்கு புலப்படுத்து
கிறது. செய்யுள்கள் கவையும் நயமும் உடையன;
தேளிவான் கடையில் அமைந்துள்ளன. இவை
தமிழ் மக்களின் பாராட்டுக்கு உரியவை ஆகும்.

கனகசபை,
16-8-52.

க. நதேசபிள்ளை

வளர்பிறை இரண்டாம் பதிப்பின் முகப்பு, முன்னுரை, பதிப்புரை
ஆகியன.

இரண்டாம் பதிப்புக்கான முன்னுரை

கவிஞர் அல்வாயூர் மு. செல்லையா அவர்களின் கவிதைத் தொகுதியான வளர்பிறை இன்று மீள்பதிப்புச் செய்யப்படுவது காலத்தின் தேவையாகும். 'இன்று செழித்து வளரும் கவிதைத்துறையின் ஆழ அகலப் பரிமாணங்கள் 1930-1950க் காலகட்டத்திலே விரிவாக்கப்படுவதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டபொழுது, அந்த முயற்சிகளிலே கவிஞர் செல்லையா அவர்களும் பங்குகொண்டார்' என்ற பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பியின் கூற்றும், அக்கால கட்டத்தின் வளர்ச்சிப் போக்கை ஆராய்ப்புகும் இலக்கிய விமர்சனங்களில் கவிஞர் அல்வாயூர் மு.செல்லையாவின் பங்கும் பணியும் பற்றிய கருத்துக்கள் இடம்பெற்று வருவதும் வளர்பிறையின் மறுபதிப்பின் அவசியத்தை உணர்த்துகின்றன. இந்நூலின் முதலாவது பதிப்பு வெளிவந்து 50 ஆண்டுகள் ஆகின்றன. தமிழ் இலக்கியத்துறையில் ஆய்வு செய்யும் மாணவர்களுக்கு, 50 வருடங்களுக்கு முன்பு வெளிவந்த வளர்பிறையைப் படிக்கும் வாய்ப்பு அருகியே காணப்பட்டது. இந்நிலைமை இந்த மறுபதிப்பின்மூலம் நிவர்த்தி செய்யப்படுகின்றது. இவற்றை எல்லாம் சீர்தூக்கிப் பார்க்கின்றபோதே, அமரர் நா.மு. ஆறுமுகம் அவர்களின் ஞாபகார்த்தமாக அவரின் குடும்பத்தினரால் மேற்கொள்ளப்படுகின்ற வளர்பிறையின் இரண்டாம் பதிப்பு முயற்சி பாராட்டப்படவேண்டியதும், நன்றியுடன் மனங்கொள்ளப்படவேண்டியதும் ஆகின்றது.

கவிஞர் அல்வாயூர் மு. செல்லையாவின் வேறுபல ஆக்கங்கள் 1952-1966 காலப்பகுதியில் வெளிவந்த சஞ்சிகைகளிலும், தினசரிகளிலும், வார இதழ்களிலும் இடம்பெற்றிருந்தன. இவற்றுடன், இவரின் ஆக்கங்கள் பல, சிறுநூல்களாகவும் பிரசுரமாயின. இவை யாவும் தமிழ் இலக்கிய மாணவர்களுக்குச் 'செய்தி' மட்டுமே.

கவிஞரின் படைப்புக்கள் அனைத்தும் தனித்திரட்டாக வெளிவருகின்றபோதே ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியத்துறைக்குக் கவிஞர் அல்வாயூர் மு. செல்லையாவின் பங்களிப்புப் பற்றிய மதிப்பீடு பொருளுடையதாக அமைய முடியும். இத்தனித்திரட்டு வெளியீட்டுக்கான முன்னோடிச் செயற்பாடாகவும் வளர்பிறையின் இரண்டாம் பதிப்பு அமைகின்றது.

கவிஞர் அல்வாயூர் மு.செல்லையா அவர்களின் பிரியத்திற்குரிய மாணவர்களுள் எனது தந்தையாரான சோதிடர் ச.தம்பிஐயா அவர்களும் ஒருவர். குருவைத் தெய்வமாகக் கொள்ளும் மரபுவழி வந்த எனக்கு, எனது தந்தைக்குக் குருவாக விளங்கியவரின் நூலொன்றுக்கு முன்னுரை எழுதும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்துள்ளது. இதனை, எனது கலை இலக்கியத்துறை ஈடுபாட்டுக்குக் குருவாக அமைந்த என் தந்தையின் குருவிசுவாசத்தின் மூலம் நான் பெற்றுக்கொண்டபேறு என்றே கருதுகின்றேன்.

கவ்வியற் துறை,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.
22.11.2002.

- த. கலாமணி.

இரண்டாம் பதிப்புக்கான பதிப்புரை

கவிஞர் 'அல்வாயூர் மு.செல்லையா' அவர்களின் 'வளர்பிறை' இன்று உங்கள் பார்வைக்கு வருகின்றது. 'அம்மா வெளியே வா அம்மா' என்ற குழந்தைப்பாடல் அட்சரகத்தமாக எம் எல்லோருக்கும் மனப்பாடம். ஆயினும், அப்பாடல் இடம்பெற்ற 'வளர்பிறை' கவிதைத்தொகுதியைப் படிக்கமுடியவில்லையே என்ற ஏக்கம் என் போன்ற இளந்தலைமுறையினர் பலரிடத்தும் நெடுநாட்களாகவே இருந்துவந்தது.

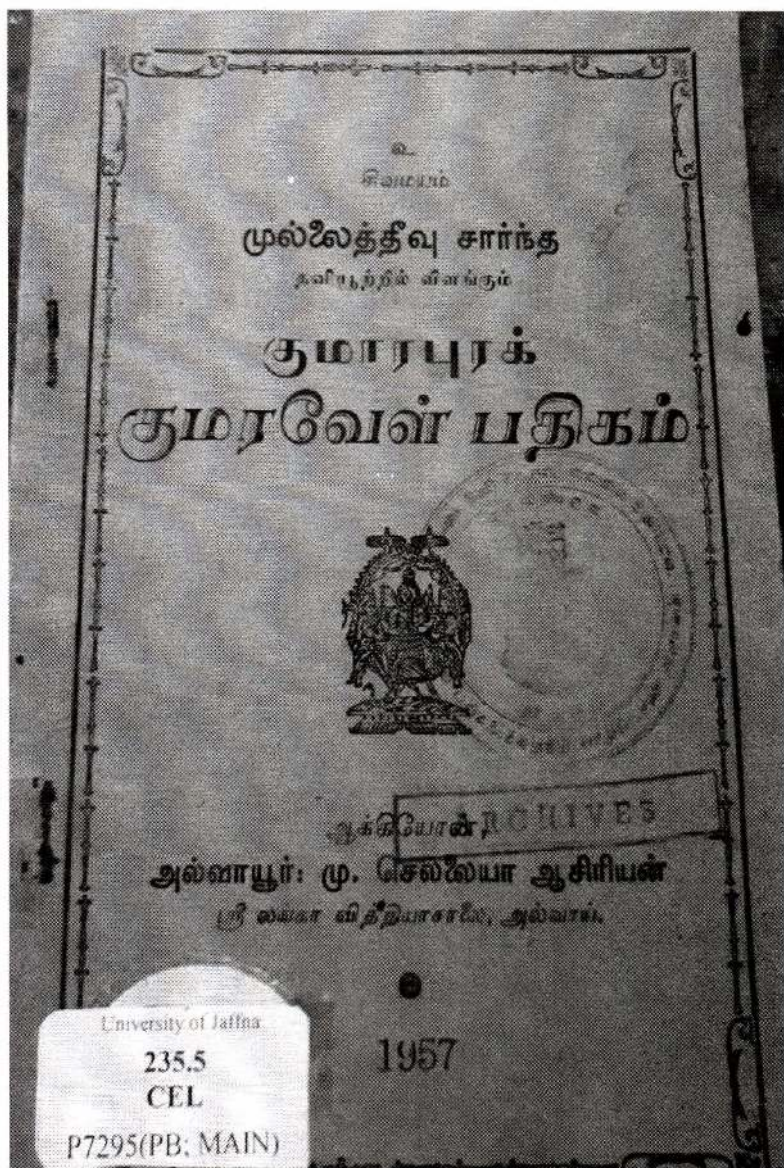
1990களின் நடுப்பகுதியில் வவுனியா கல்வியியற் கல்லூரியினால் வெளியிடப் பெற்ற மலரொன்றில் 'அம்மா வெளியே வா அம்மா' இடம்பெற்றிருந்தது. ஆனால், ஆக்கியோன் பெயராக எம் கவிஞர் பெயர் இல்லை; யாரோ ஒரு மாணவனின் பெயர். இந்த எழுத்துத் திருட்டைப் பலவழிகளில் அம்பலப்படுத்த முயன்றும் பலன் கிட்டவில்லை. 'வளர்பிறை'யை மறுபதிப்புச் செய்யவேண்டும் என்ற எண்ணம் அன்றே என்னுள் கருக்கொண்டது.

எமது குடும்பத்தலைவர் அமரர் நா.மு. ஆறுமுகம் அவர்களின் இழப்புக்கு மத்தியிலும், அவர் ஞாபகார்த்தமாக இன்று இந்நூலை வெளியிட முடிகின்றமையினூடாக எனது எண்ணம் கைகூடுகின்றது என்பது ஆறுதலைத் தருகின்றது. கவிஞர் மு.செல்லையா அவர்களின் குடும்பத்தினர்க்கும் எனது மாமனார் அமரர் நா.மு. ஆறுமுகம் அவர்களின் குடும்பத்தினர்க்கும் இடையே உள்ள உறவுப்பிணைப்புக் காரணமாக இந்நூலை மறுபதிப்புச் செய்வதற்கு கவிஞரின் மகன் திரு. செல்லையா சபாலிங்கம் அவர்களும் பேரன் விவேகானந்தன் கவிச்செல்வன் அவர்களும் தந்த அனுமதியும், எனது மைத்துனர்களான ஆறுமுகம் இராஜமோகன், ஆறுமுகம் வசீகரன், ஆறுமுகம் சிவகுமார் (ஐயன்) ஆகியோர் தந்த முழுப்பங்களிப்பும் இந்நூலின் இரண்டாம் பதிப்பைச் சாத்தியமாக்கியுள்ளன.

1952இல் முதன் முதலில் வெளியிடப்பட்டு இன்று பலரின் பார்வைக்கும் கிடைக்காமற்போன இந்நூல் ஐம்பது ஆண்டுகளின் பின்னர் இன்று (2002இல்) மறுபதிப்புச் செய்யப்படுவதென்பது ஈழத்து இலக்கியத்துறைக்கான பங்களிப்பு என்றே கருதுகிறேன்.

செல்லக்குட்டி கணேசன்

குமாரபுரக் குமரவேள் பதிகம் நூலின் முகப்பு, முன்னுரை,
அணிந்துரை ஆகியன.

உ.
சிவமயம்

முல்லைத்தீவு சார்ந்த
தவிர்ப்புநீரில் விளங்கும்
குமாரபுரக் குமரவேள் பதிகம்

ஆசிரியன்
அல்வாபுர் மு. செல்லையா ஆசிரியன்
ஸ்ரீ லங்கா வித்தியாசாலை, அல்வாபு.

முதற் பதிப்பு 1955 வைகாசி
இரண்டாம் பதிப்பு 1957 மார்கழி

அரும்பத விளக்கம் 18-ம் பக்கம் பார்க்க.

முன்னுரை

எமது ஈழவளநாட்டின் வடபாகத்தைத் தமிழ் மன்னர் கள் பன்னெடுங்காலம் ஆட்சிபுரிந்தனர். இன்று பெருங் காடாகக் காட்சியளிக்கும் வன்னிப் பகுதி, அக்காலத்திலே சிறந்த செந்நெற் கழனியாகவும், நாகரிகஞ் சிறந்த சைவத் தமிழ்மக்கள் வாழ்ந்த நிலப்பரப்பாகவும் திகழ்ந்தது.

ஆந்நாளிலே வன்னியர்கள் எனப்படும் சிற்றரசர்கள், யாழ்ப்பாண மன்னர்களுக்கும், ஒல்லாந்தருக்கும் அடங்காத சுதந்திர வீரர்களாய்ச் செங்கோலோச்சியபடியால் வன்னிப் பகுதிக்கு 'அடங்காப்பற்று' எனவும் ஒரு பெயருண்டு. அப் போது பற்பல சைவாலயங்கள் இப்பகுதியில் அமைக்கப் பட்டன என்றும், அவற்றுட் பலவற்றைக் கிறிஸ்தவ ஆட்வியாளர்கள் இடித்து அழித்தனரென்றும் ஆராய்ச்சி யாளர்கள் கூறுகின்றனர். புதுவூர், குமரபுரம், உருத்திர புரம், வற்றப்பளை முதலியன பழங்கோயில்களாகும். பல கோயில்கள் இன்னும் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை.

மூல்கீர்த்திவுக்கு அண்மையிலே "தனியூற்று" என் றொரு கிராமமுண்டு. இங்கேவற்றாத நீருறுக்கள் பல இன் றும் இருக்கின்றன. இதனால் 'தண்ணீரூற்று' என்ற கார ணப் பெயர் தனியூற்று என்று மருளி வழங்கப்படுகின்றது. தனியூற்றின் ஒருபகுதிதான் குமரபுரம். இந்த இடமும் இக்காலத்தில் 'தண்ணீர் முறிப்பு' என அழைக்கப்பட்டு வரும் இடமும் முன்பு 'பெரிய குருந்தனூர்க்குளம்' என்ற பெயரால் அழைக்கப்பட்டனவேன அனுமானிக்கப்படுகின் றது. நிற்க.

நாகதிபத்தைத் தரிசித்த புத்தபகவான் இப்பகுதியி லுள்ள 'தண்ணி முறிப்புக்கட்டு' வழியாகத் தென்னிலங்கை சென்றாரென்றும் ஒரு வரலாறு பேசப்படுகின்றது. மேலும் இடிக்கப்பட்ட இக் குமரபுரக் கோயிலிலுள்ள செங்கற் களிலே தெய்வ உருவங்கள் பல செதுக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றால் இவ்வாலயம் 2500 ஆண்டுகட்கு முற்பட்ட பழமைவாய்ந்தது என்று கருதப்படுகின்றது.

இவ்வாலயம் இடிபட்டுச் சிதைந்தபடியால் இங்கிருந்து எடுக்கப்பட்ட திருவுருவம் யாம்பாணம் - பொலிகண்டிக் கந்தவன ஆலயத்திற் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டது. பின் அது சிறிது ஊனமடைந்தமையால் வடக்கே உள்வீதியில் வைக்கப்பட்டு “பழையவர்” என்ற பெயரோடு இன்றும் பூசிக்கப்பெறுகின்றது.

இத்தகைய பெருமைவாய்ந்த ஆலயத்தை 1904-ம் ஆண்டில் மாவிட்டபுரம் பிரமஸ்ரீ குமாரசாயிக்குருக்கன் அரசினரிடமிருந்து விலைக்கு வாங்கி மீட்டனர். இப்போது இது புதுப்பிக்கப்பட்டு வருகின்றது. இதன் கும்பாபிஷேக வைபவம் மனமதவாஸு வைகாசிமீ ௨௦-ந்வு (3-6-55) வெள்ளிக் கிழமை நிகழ்ந்தது. இக்குமாரசாயிக்குருக்கன் குமாவேளமிது ஒரு பதிகம் பாடித்தரும்படி இப்பகுதிப் பாராளுமன்றப் பிரதிநிதியும், தூபி அமைத்துக் - கும்பாபிஷேகம் நடத்துவதற்குப் பொருளுதவி புரிந்தவரும், தமிழ்ப் பெருமகனாக மாகிய ஸ்ரீமான். சே. சுந்தரவிங்கம் அவர்கள் நான் கொழும்பிலே தங்கியபோது கேட்டார்கள். அப்போது இது யாக்கப்பெற்று அப்பெரியாரால் அச்சிட்டுக் கும்பாபிஷேக நாளில் விநியோகிக்கப்பட்டது. ஆயினும் அப்பதிப்பிலே சிலபாடல்கள் தவிர்க்கப்பட்டமையால் இப்பதிப்பு வெளியிடவேண்டுமென தாயிற்று.

வன்னிப்பகுதி ஆலயங்கள் முன்னிப்பெருமை அடைவதற்கு இவ்வாலய அபிததியாகிய பிரமஸ்ரீ கு. யாசாயிக்குருக்கன் அவர்களது இடையறுத ஊக்கமும் தொண்டும் சிறந்த முன்மாதிரியாக இருக்குமென்று நம்புகின்றேன்.

அன்புடன் அனீர்த்தராயதஸிய பண்டிதர் அவர்களுக்கு
ஆழ்ந்த நன்றியுடையேன்.

அவ்வாஸ்து,
11. 12 - 57.

இங்ஙனம்
மு. செல்லையா.

அணிந்துரை

யாழ்ப்பாணம் - பலாலி: ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரித்
தமிழ்ப் பண்டிதர்
திருவாளர் பொன். கிருஷ்ணபிள்ளை அவர்கள்
எழுதியுதவியது.

அல்வாழர் திரு. மு. செல்லையா ஆசிரியர் அவர்கள் கவியாக்கும் இயற்கை ஆற்றல் வாய்ந்தவர். பல்லாண்டுகளாகச் சிலைடை நலங்கனியும் பாக்கள் பலதந்து; தமிழ் மக்களுக்கு இன்பமூட்டிய இச் சைவத் திருவாளர் “வளர் பிறை” என்னும் அரிய கவிதைத் தொகுதியும் ஒன்று வெளியிட்டுள்ளார்; அதன்கண் செல்வச்சந்தி முருகப் பிரான் மேல் அவர் பாடிய பாடல்கள் கல்மனத்தையுங் கனியாக்கும்.

இவ்வாசிரியர் பாக்களிலே தெய்வ அன்பென்றுந்தேன் சொட்டுதலால் அவை படிப்பாருக்குப் பெரும் பயன்தருவன. இவ்வமைதி முழுவதும் அமைந்துள்ள பத்து ஆசிரிய விருத்தங்கொண்ட ஒருசிறு தூலை அவர்கள் இப்போது 2-ம் பதிப்பாக வெளியிடுகின்றார்கள். இவ்வாசிரியருளத்தில் முருகன் குடிக்கொண்டிருத்தலால் அப்பிரான்மீது இவர்கள் பாக்கள் இயற்றினால் அவற்றிலே கவிதைநலம் துளும்பும்.

பொலிகண்டிக் கந்தவனநாதர் ஆலயத்திலே வடக்கு உள்வீதியில் வன்னிமா நீழலில் திருவருட் கனிவினோடும் தரிசிப்போர் உள்ளத்தைப் பாவசப்படுத்தும் ஆறுமுக சுவாமி விக்ரிகமுளது. அது பண்டைய நாளிலே முல்லைத் திவுப் பிரிவைச் சார்ந்த குமாபுரத்திலிருந்து புறமதத்தவர் அட்டுழியஞ் செய்த காலத்து இங்குக் கொண்டுவரப்பட்ட தென்பது பல பெரியார் கூற்று.

அடங்கா வன்னித் தமிழனுக்கு அருள்கூக்கும் குமர புர முருகன்மேல் இவர்பாடிய பாடல்களில் சொல்நயம். பொருள்நயம், கற்பனை ஆகிய பல பண்புகள் காணப்படுகின்றன. பல பெரியார்கள் கருத்துக்களை இவ்வாசிரியர் பொன்னேபோற் போற்றித் தமது பாடல்களுட் அமைத்துள்ளார். “அஞ்சமுகங் காட்டாது ஆறுமுகங் காட்டவந்த செஞ்சரணச் சேவடி” என்ற தாயுமானார் சுவாமிகள் திருவாக்கை இந்நூலில் 2-ம், 7-ம் பாடல்களில் காண்க. ‘தண்ணீத் தமிழால் வைதாரையும் முருகன் வாழவைப்பதை’ 9-ம் பாடலில் காண்க. “கைபுனைந் தியற்றுக் கவின்பெறு வனப்பு” என்ற நக்கிரர் வாக்கை ‘புனையாத அமுது முடிவே’ என்ற முதலாம் பாட்டின் வாக்கில் காண்க. 4-ம் பாடல் நல்ல உட்குறிப்புக் கொண்டிருக்கின்றது. ‘தண்ணீருற்று’ என்ற ‘தவியூற்றின்’ மாறாத வள அழகை 5-ம் பாடல் தெற்றெனக் தெரிவிக்கின்றது. வண்டின் பண்ணுக்கு மயிலாடுஞ் சோலையாய் என்ற 10-ம் பாடற்சொடர் வன்னிச்சிறப்பைக் கண்முன் நிறுத்துகிறது. ஆறும்பாடல் அருமை மிக அமைந்து தமிழனாகப் பிறந்தவன் அவிச்சுவையை விரும்பாது கவிச்சுவையிலிடுபட்டுத் தண்டமிழ் முருகனை வண்டமிழாற் பாடவேண்டிய கடப்பாட்டை உணர்த்துகின்றது.

இங்ஙனம் பலநலம் மிகிரப் பத்துக்கவி யாத்த இவ் அன்பரின் சொற்பெருவளத்தை முருகன் திருவருள் வளம் மேலும் வளனுறச் செய்து தமிழ்மக்களுக்கு நலம் பல நல்குக.

பலாலி ஆ. ப. கல்லூரி,
15-12-57.

பொ. கிருஷ்ணன்

தங்கத் தமிழ்க் கண் நூலின் முகப்பு

புதிய வண்டுவிடு தூது முதலாம் பதிப்பின் முகப்பு.

புதிய வண்டு விடு தூது

இலங்கை வானொலிக் கவிதைப் போட்டியில்
முதற் பரிசு-தங்கப் பதக்கம்-பெற்ற கவிதை.

[1958]

ஆசிரியர்:

ஆல்வாபூர்: கவிஞர் மு. செல்லையா.

ஆல்வாபூர்:

மனோகா வாலிபர் மன்றம்

வெளியிட்டது.

1963.

[விலை சதம் 25.

புதிய வண்டுவிடு தூது இரண்டாம் பதிப்பின் முகப்பு.

புதிய வண்டுவிடு தூது

சிவ்வாய் கலிஞ்சு மு. செல்வையா

(1928ல் ஆரம்பித்த இவ்வகை வார்ப்பாடு கனமாய் 12 பாதங்களைக் கடந்தும்
கன்னடம் மொழியில் முதலில் வெற்றி கலிஞ்சு மட்டும் தவிர
தமிழ்மொழிக்குத் தவிர 44-12-60-இல் தவிர)

அவ்வாய் - ஆரியந்தோப்பம்

திரு. சின்னத்தம்பி கதிரவேல்

அவர்களின்

நீனைவு வெளியீடு

28-07-2000

புதிய வண்டுவிடு தூது ஓர் அறிமுகம்

அன்வாயி கவிஞர் மு.செல்லையா அவர்கள் 'சுழிகோர்' காலத்தவர். 'வண்டுவிடு' 1954-இல் வெளிவந்த அன்னாரின் கவிதைத் தொகுப்பு அந்நூலில் இடம் பெறாத ஒரு சில கவிதைகள் சிறு பிரகடனமாக அன்வாயியோடு வெளிவந்திருக்கின்றன. இந்த நூற்பதிகள் யாவும் இன்று பெறுதற்கரியவையாகிய போர்ன்ட்டன், ஈரத்தூர் கவிதை வானில் முய்தாண்டிருக்கும் மேலாகத் தவித்துவந்து விடுவிய கவிஞர் மு.செ. அவர்கள் இயுதாய் துறையினால் ஈரத்தூர் கவிஞர்களுள் மிக முக்கிய இடம் வகிப்பவர். பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகளில் அன்னாரின் ஆக்கங்கள் ஏராளமாக வெளிவந்திருக்கின்றன. அவைகள் துறையுள்பெறாது இன்றுவரை முடங்கிவிட்டிருக்கின்றன. அதனால் இவ்வள தலைமுறை சாந்த இலக்கிய ஆர்வாளரின் கவனத்தை கவிஞர் மு.செ. அவர்கள் பெறுவதற்குத் தவிரவிடும் நிலைமை உருவாக இருப்பதை இன்று அவதானிக்க முடிகின்றது.

ஈரத்தூரில் இறுதியில் துண்டுப்பிரகடனாக வெளிவந்திருக்கும் மு.செ.இனி ஆக்கம் 'புதிய வண்டுவிடு தூது' இவ்வளக வானோலி நிலையத்தால் பதிவிடப்பட்டு மாதங்கடங்க நடத்திய கவிதைப் போட்டியில் முதலிடம் பெற்ற கவிதை இது. முதுபெரும் கவிஞராக விளங்கிய மு.செ. அவர்களுக்குத் தங்கப்பாடகரும் போது நிறுவனத்தால் வழங்கப்பெற்ற கவிஞர் எனும் மட்டத்தினையும் பெற்றக் கொடுத்தது கவிஞர் மு.செ. அவர்களின் கவிதைப் பணியும் ஆற்றலுக்கும் 'புதிய வண்டுவிடு தூது' நல்லதொரு சான்று. ஆற்றலோடுக்கும் போன்ற இவ்விதமான கவிதை ஒட்டம், என்னமெனக்குத் இலக்கியச் செழுமை, முட்டிற் சென்றார், கற்பனை வளம் கவிஞருக்கே உரித்தான நகைச்சுவை தாம் இவ்வையாவும் இத்தது இலக்கியத்தில் நிரம்பிக் கொடுக்கின்றன.

தலைவியைப் பிரிந்து சென்னையில் இருக்கும் தலைவன் கொழும்பில் வாழ்த்துகொண்டிருக்கும் தலைவியிடம் வண்டிதனைத் தூதுனுப்புவினான். பிரிவுத்துறு, விவாதித் தலைவன், தலைவியிடம் வண்டுவிடுதது காதல் இரகம் செட்டும் கவிதைகளாக இருக்குமென எதிர்பார்க்கின்றவர்களை, தாது கவிஞர் வறாற வைக்கின்றார். தூதுவிடும் உத்தியைப் பின்பற்றி நகைச்சுவை இயற்போட கவிஞர் சரக விரிசலால் செழவு இக்கவிதைகளின் அடிநாதமாக விளங்குகின்றது. காதல்தாழ்ந்த புதிய சிறிய தூதுநூலாக இருப்பதனால் 'புதிய வண்டுவிடு தூது' எனக் கவிஞர் இதற்கும் பெயர் சூட்டியுள்ளார். ஆத்திரிசுட்டா டா. வந்த பரதர் 'புதிய ஆத்திரிசுட்டா' எனப் பெயர் சூட்டிக்கொண்டிருப்பவரை இங்கு கவனத்திற்குரியது. யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர் முதல் அந்நூலுடைய, போதனை, கொழும்பு, கதிர்காமம் என தேசம் தழுவிய கவிஞரின் பாக்கை, விக்க இக்கவிதைகளில் வெளிப்படுகின்றது. கவிஞரின் இத்தகைய தேசிய போக்கனை இவ்வளகத்திற் கொள்ள இயலாது - அன்னாரின் சிலரு விசேஷத்து ஒரு கைவாய்பாடாகவென நிறுவி, அதற்குப் பூர்வமாக வித்தியாவைப் எனப் பெயர்சூட்டி தலைமை ஆசிரியராக அதனை நிர்வகித்தவரையே அறியாது - 'பூர்வக்கா வித்தியாவைப்' எனினும் பெண்பாடகரையாகக் கவிஞர் நிறுவினார்.

என ஒருவர் பல்கலைக்கழகத்திற்குத் தவறான ஆய்வுக்கீட்டுரை எழுதிச் சமர்ப்பித்தும் மட்டம் பெற்றுக்கொண்ட ஹோக்ஸையும் இங்கு நு. ந்தேறிவிடுக்கின்றது.

இந்தத் தேசத்தின் எழில் கொஞ்சும் இயற்கை வளப்பரிவையும் பக்திச் சிறப்பினையும், கொழும்பு நகரின் செல்வச் செழிப்பினையும் பாடும் கவிஞரின் சமூகப்பரிவை நலிந்த மக்கள் மக்கள் கவித்து நிற்பின்றது என்பதற்கு உண்மையாக ஓர் உதாரணமாக இந்நூலில் 'நெய்திரு நூலினிற் கைத்திரு நூலிற் கிளமென்ன அந்தகல் கந்தை அணிவார் வயிற்றினை ஆவிரினால் பெய்து நிரப்புவார்...' என்றும் கவிதை அரசுகள் விளக்கக்கின்றன. ஓர் ஆக்க இலக்கிய கரித்தா தனக்கேயுரிய உரிமையுடன் புதிய சொற்றொடரோடங்களை எடுத்தாள்வதற்கு எடுத்துக்காட்டாக 'கூடிகுருக்க' 'செவ்வாய்ச்சிவரி' ஆகியவற்றை இக்கவிதைகளிற் கண்டு நுகர்க்கலாம்.

'கவிதை வானில் ஒரு வளிர் பிறை' என்றும் நாய்பு நூலெழிறினை இடிகமரன் கனகசெத்திநாதன் அவர்கள் எழுதி வெளியிட்ட பெருமைக்குரியவர் கவிஞர் மு.செ.அவர்கள். கவிஞர் ஒரு பண்டிதர், தலைமை ஆசிரியர், காந்தியவாதி, தைவாய்ப்பாளர், நல்ல நடைக்கவையாளர், சொந்தம் பெரிஞர், 'அனுபவம்' என்றும் மனை பெரிஞர் எழுதிவந்தவர். கவிதையுடன் கட்டுரைகளையும் எழுதியவர். சிறுகதைகள் சில படைத்தவர். 1906.10.07 இல் அண்ணாபிழைவந்த கவிஞர் 1966.12.09 இல் அமரத்தலார் அண்டாராவரை ஓயாது கவிதை படைத்துக் கொண்டிருந்தவர். பாடி இலக்கிய வட்டம் வெளியிட்ட ஆண்டு மணி ஒன்றில் 'வானநாடும் சூர்யமும்' என்றும் தலைப்பினான கவிதையில் 'நானை எனக்கு மரணம் வரும் கண்டகாதி நகரே' என எழுதிய கவிதைகளை கவிஞரின் இறுதிப்படைப்பு.

கவிஞரின் கவிதைகள் அனைத்தும் நூலாகப் பெறவேண்டுமீர், 'வளிர் பிறை' மறுபிரகாரம் செவ்வாய்க்கிணைநீர் என்றும் கருத்தினை சத்திப்பம் வாய்க்கும் பொழுதெல்லாம் நண்பர் செ.சதானந்தன் அவர்களிடம் எடுத்துக்கூறி வந்திருக்கின்றேன். இன்று என்னுடைய வானவன் க.காமவேள்வாணி அவர்கள் தமது தந்தையாரின் தினைவாக கலாநிதிசெவ்வாரின் சகோதரி மகன் செ.சதானந்தனின் அனுபவமையுடன் எனக்கு ஏறி தொடக்கவைந்த கவிஞர் மு.செ.அவர்களின் 'புதிய வண்டிவிடு தூது' நூலினை வெளியிட்டு வைக்கும் பாயனுள்ள நல்லகாரியம் மிகுந்த மகிழ்ச்சியை அளிக்கின்றது. மிக்க கவனத்துடன் நான் பேணி வைத்திருந்த மிகுந்த மறுபிரகாரத்திற்கும் பாயப்பட்டிருப்பதும் என்னுடைய ஆசிரியரின் நூலுக்கு ஓர் அழிமுகம் எழுதக்கூடாத்தவையுள் எனக்குக் கிடைத்த பெரும் பேராக நான் கருதுகின்றேன். மறைந்து கிடக்கும் கவிஞர் மு.செ.அவர்களின் ஆக்கங்கள் தொடர்ந்து நூலாக வெளிவரவேண்டுமென்னும் வேண்டுகோள்களையும் பெரும் எதிர்பார்ப்புடன் இச்சத்திப்பத்தில் முன்வைக்கின்றேன்.

"பண்டிதர்து கற்பனைபி லென்பர் செல்லையன்
வண்டுவிடு தூதறியாதார்" - கவிஞர் குகத்தலார்

'கவையருவி', கரணவாய் வடக்கு,
வள்ளொட்டித்தறை 2000.07.22.

தெனியான்

பரீட்சைச் சித்திக்கேற்ற பாஷைப்பயிற்சி நூலின் முகப்பு,
பதிப்புரை, பாராட்டுரை, என்கருத்து முதலியன.

பரீட்சைச் சித்திக்கேற்ற பாஷைப் பயிற்சி

(இ. சி. ச. முதலிய உயர்தர வகுப்புக்களுக்குரியது)

செய்தியவர் :

கவிஞர், மு. செவ்வியா,

(தலைமைப்பாசிரியர், நீலங்கா வித்தியாசாலை, அலுவலர்)

பதிப்புரை:

- உயர்வகுப்பு மாணவர்களுக்குப் பரிட்சைத் தாளாகவும், நல்ல கவிதை அறிவாறு விழும் பிழைகள் பல.
- ஆசிரியர்கள், எழுத்தாளர்கள், கவிதை சில பிழைகளைத் தவறு வாக்கியங்களில் உண்டாகுவதைக் காணலாம்.
- ஏன் இப்பிழைகள் ஏற்படுகின்றன? இப்பிழைகள் எந்த மார்க்கம் என்பது இவ்வினாக்களைப் பல ஆசிரியர்கள், எழுத்தாளர்கள் வகுப்பறையில் கேட்கவே செய்வர். அன்றாடம் கவிதை எழுதும்படி உயர்வகுப்பு மாணவர்களுக்குக் கவிதைப் புத்தகம் எழுத ஆசிரியர், மேல் வகுப்பு மாணவர்களுக்கு கவிதைத் தாள்களைத் தருதலும் அதுபல சான்று அளிக்கும் மேற் கொள்ள வினாக்கள் எழுத தாளே செய்பவம்.
- கவிதைத் தாள்கள் — அது பணம் பெயரிடத் தாடய காலமானாக — இரத்தம் ஆக்க உதவிறது.
- திருமால் உயர் வகுப்பு மாணவர், ஆசிரியர், கவிதைத் தாள்கள் ஆய் பாவநுக்குள் சூர் சூப்பிற் சூரியன் தவிர விளக்கு மண்ணைத் தவிர தோயுள்கள் சித்திராண்ட மிகச் சிறந்த கவிதை இம் தாள்.
- இவ்வாறு தவிர வெளிப்படுவதில் நாம் பெருமை பாடவில்லை. கவிதைத் தாள்கள் அவர்களது

சுதந்திரப்பா அணி 1963

எல்லாப் பிரபல
புத்தகசாலைகளிலும்
கிடைக்கும்.

விலை தர்பா: 1.

விநாயகமாவதும்
பதிப்புரிமைமாவதும்.

'அன்பு வெளிப்படு'

அன்பகம்.

5. சிளிபர் வீதி, பாழப்பாளையம்.

கவிதைப் பெரு மருமுகன்
பாழப்பாளையம் என்பதும்,
நாடுகளுக்கும் ஒத்திருக்க
கூறுவார். பாழப்பாளையம்
ஆசிரியர் எல்லாருக்கும்
மிகவும் புகழ்க்கும்.

விநாயகம், 'அன்பு வெளிப்படு'

அன்பகம்
5. சிளிபர் வீதி, பாழப்பாளையம்
13

பாராட்டுரை

பலாஸி

ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலைத்
தமிழ் வீரீவுரையாளர்,

பண்டிதர் திரு. பொன். கிருஷ்ணபிள்ளை
அவர்கள் அளித்தது.

நோய்க்கு மருந்து தேடிச் சுகம் பெறுவதிலும்,
நோய் வராதவாறு தடை முறைகளைக் கையாளுதல்
சாலச் சிறந்தது. அம்முறையிலே, பிழையைத்
நிடுத்தி எழுத முயற்சிக்காது பிழைவாரா வழியைக்
கையாண்டு எழுதலே நல்ல முறை. இந்த நல்ல
முறை வாய்க்கவேண்டுமென விரும்புவார்கள் கவிஞர்
அவர்களுடைய இந்நூலைக் கற்றல் நலந்தருவ
தாகும்.

இக்கால மாணுக்கரிடம் காணப்படும், எழுத்து,
சொல், வசனம், கருத்துப் பிழைகளை இந்த ஆசிரியர்
நன்கு அறிந்தவராதலினாலே இப்பிழைகள் வராது,
நல்ல மருந்தாக அமைய இந்நூலைத் தந்துள்ளார்.
மாணுக்கரும், ஆசிரியருமேயன்றி, எழுத்தாளரும்
இந்நூலாற் பயனடைவார்களென்பது தின்னம்.

பலாஸி,
ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலை
20-4-53.

பொ. கிருஷ்ணபிள்ளை.

என் கருத்து

மேல் வகுப்புக்களிலே பலகாலம் படிப்பித்த அனுபவத்தின் பயன், இந்நூலாக உருவாயிற்று. விடை எழுதும்போது, மாணாக்கர் பல இலக்கணப் பிழைகளைப் படைக்கிறார்கள். இன்றியமையாத ஆரம்ப இலக்கண அறிவில்லாமையே இதற்குக் காரணமாகும்.

இவர்கள், இக்காலத்தில் வெளிவரும் கதைகள், விளம்பரங்கள், பத்திரிகைச் செய்திகள் முதலியவற்றைப் படித்துக்கொண்டு, அவற்றைப்போன்று பிழையான சொற்களையும், தொடர்களையும் விடைத்தாள்களிலே எழுதிப் புள்ளிகளை இழந்துவிடுகின்றனர். வாக்கியப்பிழைகளே மிக அதிகமாகின்றன. இவற்றைத் திருத்துவதற்குக் கையாளத்தக்க இலகுவான நன்முறைகள் இதன்கண் எழுதப்பட்டுள்ளன.

கல்விப்பகுதியார், காலந்தோறும் பரீட்சை நெறிகளை மாற்றுவதால், அவற்றிற்கேற்பவே ஆசிரியரும் மாணாக்கரும் மொழி அறிவுப் [பாஷைப்] பாடத்திலே நுழைய வேண்டுவதாகிறது. ஆகவே அண்மைக் காலத்தில் அமைந்துள்ள பரீட்சை வினாக்களோடு இயையும் வண்ணம் இந்நூல் எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

கல்விச்சாலைகள், இதனைப் பயன்படுத்தும் என்னும் நம்பிக்கையோடு ஆசிரியர், மாணாக்கர் ஆதரவை விநயத்துடன் வேண்டுகிறேன். இதுபற்றி அன்பர்கள் அறிவிக்கும் திருத்தங்கள் அடுத்த பதிப்பிலே இடம்பெறும். பாராட்டுரை வழங்கிய பண்டிதர் அவர்களுக்கும், அச்சேற்றி வெளியிட்டுள்ள 'அன்பு வெளியீட்டாரு'க்கும் மிக்க நன்றியுடையேன்.

வணக்கம்.

“பாரதிபவனம்”

அல்வாய், P. O.

5-5-63.

இங்ஙனம்,

மு. செல்லையா,

ஆசிரியர்.

மேலைக்கரம்பன்முருகமூர்த்தி தோத்திரக் காரிகை நூலின்
முகப்பு, முன்னுரை, பின்னுரை ஆகியன.

திருவருள் தூண
மேலைக்கரம்பன்
முருகமூர்த்தி
தோத்திரக் காரிகை

ஆயுர்
திரு. குல. சபாநாதன் அவர்கள்
வேண்டுகோளின்படி.

அஸ்வாபூர் : கவிஞன்
திரு. மு. செல்வையா அவர்கள்
இயற்றியது

1965

உ
திருவருள்துணை
முன்னுரை

உன்னை யொழிய வொருவரையு நம்புகிலேன்
பின்னை யொருவரையான் பின்செல்லேன்—பன்னிருகக்
கோலப்பா வாணோர் கொடியவனை நீர்த்தருகும்
வேலப்பா செந்நிலாழ் வே.

ஊர்காவற்றறைப் பகுதியைச் சார்ந்த மேலைக்கரம்பளிற் கோயில் கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கும் ஆறமுக வேலவர் மீது நம் நாட்டிலுள்ள சிறந்த புலவர்களைக்கொண்டு தேர்த் திரப் பாடல்கள் பாடுவீத்து வெளியிடவேண்டுமென்ற வேண்டா எமக்கு கெடுங்காலமாக இருந்து வருகிறது. முருகன் அருள் பெற்றுத் திகழ்க்க கவாலியூர், திரு. க. சோமசுந்தரப் புலவர் அவர்கள் அடியேனது வேண்டுகோட் கிணங்கிப் பாடித்தந்த ஊஞ்சற் பதிகத்தை 1941ஆம் ஆண்டில் வெளியிடலானேன். சண்முகநாதன்மீது திருவிரட்டைமணிமாலைப் பிரபந்தம் ஒன்று பாடித்தந்துதவும்படி தமிழ்நாட்டிற் றலையிற்றத் புலவர் திலகமாகவும், இறைபணியிலீடுபட்ட இளை யிலாப் பத்திமானாகவும் விளங்கிய முன்னுரைக்கட்டுவன், வீத்துவசிரோமணி பிரமபுத்ரி சி. கணேசையர் அவர்களை வேண்டினேன். தம் பழுத்த அறிவுகொண்டு இலக்கண இலக்கியத் துறைகளைத் தருவித் தருவி யாராய்ந்து அரும் பெரும் நூல்களை வெளியிடுவதில் ஈடுபட்டு ஓயாதுமெத்த வீத்துவசிரோமணி அவர்கள் பாடியீர்த கரம்பையநகர் சண்முக நாதன் திருவிரட்டைமணிமாலைபின் இவ்வாலயத்தில் ஆறமுக சுவாமி உற்சவ மூர்த்தியின் பிரதிட்டைக் கும்பாபிஷேகத் தினத்தன்று 1954ஆம் ஆண்டு சித்திரை மாதம் 23ஆந் திகதி (5-5-54) புத்தன்மீதமை வெளியிடலானேன்.

கொழும்பு அரசினர் ஆசிரிய கல்லூரியில் தமிழ்ப் பேரா சிரியராயும், வீத்தியா நிலையத்தில் தலைமைத் தமிழ் மொழி பெயர்ப்பாளராயும் கடமைபாற்றி இளைப்பாறியவரும், தமிழிற் சிறந்த பண்டிதராயும் வாய்ந்தவரும், முன்னுள் 'வீத்தக'ப் பத்திராதிபருமாகிய தென்கோவை. உயர்திரு. ச. கந்தையா பிள்ளையவர்களை மேலைக்கரம்பன், சண்முகநாதன்மீது தோத்திர மஞ்சரி பாடித் தருமாறு வேண்டினேன். பழுத்த தமிழ் அறிவும், சைவ சித்தாந்த அறிவும் வாய்ந்த பண்டிதர் அவர்கள் பாடியீர்த துவாதச தோத்திர மஞ்சரியினை 5-12-57இல் வெளியிடலானேன்.

சமநாட்டிலே தமிழ் வளர்த்த புரவலர் அமரர் திரு. கா. பொன்னையா அவர்கள் 'சமகேசரி' எனும் உயர்தர வாரப் பத்திரிகையினைச் செவ்வனே நடாத்தி, புலவர் சிலரையும் எழுத்தாளர் சிலரையும் உருவாக்கியதைத் தமிழ்க்கூறு நல்லுலகம் நன்கறியும். அத்தகைய புலவர் குழாமில் ஒருவரும், 'அருகியா' எனும் புனைபெயருடன் சித்தனைச் சுட்டரைத் தூண்டும் நகைச்சுவைக் கட்டுரைகளை எழுதிய சிறந்த எழுத்தாளரும், என் நண்பருமாகிய கவிஞர் மு. செல்லையா அவர்கள் சிறந்த முருக பக்தர். ஆகவே யான் கேட்டுக்கொண்டதற்கிணங்க கவிஞர் அவர்கள் பக்திச்சுவை ததும்பும் பாமாலை யைத் தொடுத்துள்ளார்.

கவிஞர் செல்லையா அவர்கள் எழுதிய பின்னூரை அந் புத்தகையாற் பிணிப்புண்டு எழுதப்பெற்றதாதலின், அதனைக் கேகிவிடக் கருதினேன். எனிலும், பக்திச்சுவை நனி சொட்டப் பாடிய இத் தோத்திரப்பாமாலையினை இயற்ற வேந்த சக்தர்ப்பத்தினைத் தமக்கேபுரிய தனிப்பாங்கில் விளக்கியிருத் தலினாலும் கவிஞர் அவர்களின் வற்புறுத்தலினாலும் அதில் கைவைக்காது வாளாவிடலானேன்.

மேலைக்கரம்பன் கோயிலில் புராணபடனம் செய்வதில் ஈடுபட்டவரும், சைவசமயத்தையும் அதன் வளர்ச்சிக்குக் கருவியாகிய கல்வியையும் வளர்த்தல் வேண்டும் என்னும் பேராசையால் உத்தப்பெற்று சண்முகநாத வித்தியாசாலையைத் தாபித்து அதன் ஆசிரியர்களின் வேதனத்தை விடுதொறஞ் சென்று பிடியரிசி தண்டிச் சேர்க்கும் பொருள் கொடுத்துச் சமாளித்துப் பெரும்பணியாற்றியவருமான திருப்பெருக் திரு. மகாதேவ அடிகளார் (ஸ்ரீ தம்பையாச் சுவாமிகள்) ஞாபகார்த்தமாகத் திருக்கார்த்திகைத் தினத்தன்று இந்நூல் வெளியிடத் திருவருள் பாலிக்கப்பெற்றுள்ளது.

எந்தா யுமெனக் கருள்தந் தையும்
சிந்தா குலமா னவைந்தித் தேனையாள்
கந்தா கநிவே லவனே உமையாள்
மைந்தா குமார மறைநா யகனே

இங்ஙனம்

குல. சபாநாதன்

மேலைக்கரம்பன்,
ஊர்காவற்றுறை,
7-12-65.

பின்னூரை

'சங்கச் சான்றோர் நூல்களாகிய திருமுருகாற்றுப்படை யும், பரிபாடலும், பிறவும் முருகப்பெருமானின் அருட் பிரவாகத்தை நன்கு விளக்கிச் செல்கின்றன. பிற்காலத் திலே தோன்றிய அருணகிரியாரும், கச்சியப்பரும் அந்த அருட்பிரவாகத்தை வற்றாத ஜீவந்தியாக ஒட்ச்செய்து, செந்தமிழ் முருகனின் சீர்த்தியை எங்கும் பரப்பியருளினர். இக்காலத்திலே, வாணொலியும், இசைத் தட்டுக்களும் கந்தப்பெருமானிடது சிந்தனையைத் தூண்டும் பத்திப் பாடல்களை, மூலைமுடுக்கு எங்கணும் முழக்கி கீழ் கின்றன! இவற்றால், முருகவணக்கம் முதலிடம் பெற்று வளர்ந்து வருவதை இன்று நாம் அனுபவத்தில் அறிய லாகும். எமது ஈழநாட்டிலே, கதிர்காமம், செல்வச்சங்கீதி முதலிய அறுமுகப்பெருமானின் ஆலயங்கள், சிறப்புற்றுத் திகழ்கின்றன. இவற்றுள்ளே, கரம்பன் முருகமூர்த்தி கோவிலு மொன்றுகூடும். இஃது ஊர்காவற்றிறைக்குத் தெற்கே ஒன்றரைமைல் தூரத்தில் இருக்கிறது. இங்கு எழுந்தருளி இருக்கும் இறைவனையே தமது குலதெய்வமாகக் கொண்டு வணங்கிவரும் முன்னாள் இலங்கை அரசாங்கத் தலைமைத் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பாளரும், 'வித்தியாபோதின்' பத்திராசிரியரும், பேச்சு மொழி பெயர்ப்பாளரும், மாலைதிவுக் கப்பம் வந்து சேரும் போது தேசாதிபதியின் மொழிப்பெயர்ப்பாளராகக் கடமையாற்றி வந்தவரும், இப்போது வாணொலித் தகவற்பகுதியின் 'ஸ்ரீலங்கா' எனும் மாத சஞ்சிகையி னதும் வாரப் பத்திரிகையினதும் பத்திராசிரியருமான முதலியார் திரு. குல. சபாநாதன் அவர்களுடன், எனக்கு

37 வருட காலமாக அன்புப் பிணிப்பு உண்டு. இவர் ஒரு தினம், கொழும்பு நகரிலே தமது 'முருகன் அருள்' எனப்படும் வெள்ளவத்தை இராமகிருஷ்ண ரெஹேஸி லுள்ள இல்லத்தில் என்னைக் கண்டு, கரம்பன் முருக மூர்த்தி மீது சிலதோத்திரப் பாடல்கள் யாத்துத் தரும் படி கூறினார். நவாவிழாச் சோமசுந்தரப் புலவர், வித்துவ சிரோமணி கணேசையர், வித்தகச்சித்தர் தென்கோவை பண்டிதர் ச. கந்தையபிள்ளை என்னுஞ் செந்தாப்புலவர்கள் முன்னமே இக் கோவிலின்மீது பத்திச் சுவை சொட்டப் பாடிய கவிதைகள் பல உள்ளன என்பதை அறிந்தே ஐதலினால், பாடுவதற்குத் தயங்கினேன்; ஆயினும், "மோதா ரணிகுழல் வள்ளியை வேட்டவன் முத்தமிழால்— ஏவதானாயும் அங்கு வாழ வைப்போன்" என்று ஒருவாறு தேறி உடன்பட்டேன்.

சம்பந்தர், சுந்தரர் என்னும் பேரருட் குரவர்கள் தமது கண்ணாற் காணாமலே திருக்கேதிச்சரம். கோணேஸ் வரம் என்னுந் தலங்களைப் பாடி அவற்றின் இயற்கைச் சூழலையும், திருவருட்பொலிவையும் முழுவதும் அருளிச் செய்தனர்!

நாயிற் கடையாய்க் கிடக்கும் நான், இக் கோவிலைப் பார்த்து வணங்கிய பின்புதான் பாட முடியும் என எண்ணி இங்குச் செல்லும் பிரயாணக் குறிப்பினை இப் பெரியாரிடம் கேட்டறிந்துகொண்டேன்.

ஒரு வெள்ளிக்கிழமை அதிகாலையிலே, ஸ்கான் முதலியவற்றை முடித்துக்கொண்டு "பஸ்" வண்டி வாயிலாக ஊர்காவற்றிறையை அடைந்தேன். அங்கு ஓரன்பர் ஆற்றுப்படுத்தியவாறு, கரம்பன் திருப்பதியை நோக்கி நடந்து சென்றேன்.

ஒரு கூப்பிடு தூரத்துக்கு இப்பாலே கோவில் கண்ணுக்குப் புலப்பட்டது. 'நாளாற்றிற் கன் இடந்து

அப்பிய' கண்ணப்பராகிய தின்னனார் காளத்திமலையில் ஏறுத்தோறும் 'அவருடம்பிலே ஒருவகை உணர்ச்சி தோன்றி இழுத்துச் சென்றது' என்று பேசுகிறது பெரியபுராணம்! காளத்திமலையோன்ற பத்திவைவராகிய முடைய கண்ணப்பரைப் பெரிதாக எர்த்தகருணை, கடையேனாகிய என்னையும் கடுகளவு கவாந்தது எனலாம்.

வயல் நிலமும், தென்னைகளும் அமைந்துள்ள குழவிலே இக் கோவில் இருக்கின்றது. விரைந்து நடந்து கோவிலை அடைந்து, உள்ளத்தார் சிறிது வணங்கிய பின் திரு. சபாநாதன் அவர்கள் பிறந்த வீட்டினை நாடினான். முன்னரே அவர்கள் கூறியவண்ணம் கோயில் விதி அருகிலே, கிழக்குப்புறமாகக் கோயிற் கேணியருகில் வீடு விளங்கிற்று. அங்கே போனான். ஒரு முதாட்டியார் முதலிலே தென்பட்டார். என்னை உபசரித்து "யார் தம்பி?" என்று வினவினார். நமது அருமை மகனின் அன்பன் என அறிந்ததும் அவரையே நேரிற் கண்டது போன்று அகமகிழ்ந்து முகமலர்ந்தார் அம்மையார்.

பொன்னிறமேனி! தூயவெள்ளை உடை! வெண்ணிறு சண்ணித்த தெற்றி! பல்லிழந்தும் சொல்லிழக்காத பதமான பேச்சு! முதுமைமிக்க 80 வயதிலும் முருகபத்தியிலே திளைக்கும் முகப்பொலிவு!

நான், திருவாதவூரர் புராணம் படித்த காலத்திலே, சிவனையே கூலியாளாக அழைத்த பத்திமைமிக்க உத்தமி செம்மனச்செல்வி என்னும் நரைதிரைக்கிழவியின் கற்பனை உருவம் என் மனத்திரையில் ஒருவாறு பதிந்திருந்தது. அந்த மானசிக உருவம் அன்று என் கண்முன்னே தோன்றித் துலங்கியது. ஆனால், அந்த மதுரை முதாட்டியார் மகப் பேறில்லாத வந்தி (மலடி) யானார். இந்தக் கரம்பன் முதாட்டியார், கணிப்புடை மக்கட் பேரெய்திக் களிப்பவர்; ஆதலால், "புத்திப் பெறுறு செம்மனச் செல்வி

என்ப பொலியும் உத்தம மூதாட்டி” என்று 11ஆம்பாடலிலே குறிப்பிட்டுள்ளேன்.

கோயிலின் மணியோசை கேட்டது. அந்த வீட்டிலே வசிக்கும் (திரு. சபாநாதனின்) தங்கையார் பழீமதி பெரியதம்பி புவனேஸ்வரி என்னை நோக்கி “பூசை ஆயத்தம், வணங்கியபின் இங்கு வந்து, போசனஞ் செய்துகொண்டு போங்கள்” என்று புகன்றனர். உடன் பட்டவாறே ஒரு வெள்ளித் தட்டினைப் பெற்று, அதிலே அருச்சுனைக்குரிய பண்டங்களை வைத்துக்கொண்டு சென்று ஐயரிடங் கொடுத்தேன்.

மூலத்தானக் கதவு திறந்தது. ‘விண்ணோர் சிறை மீட்ட நான் மண்ணோர் சிறை மீட்பதற்காகக் கரம்பன் பதியிலும் வீற்றிருக்கின்றேன்!’ என்று இயம்புவது போலக் காட்சியருளியது வேல். கோயிற் பூசகர் பிரம்மமூர்த்தி கு. சிவராமலிங்க சர்மா அவர்கள் பூசையைத் தமது சொந்த ஆன்மார்த்த பூசைபோல எண்ணிப் பயபத்தியுடன் செய்து பிரசாதங்களை வந்த அன்பர் கட்டு வழங்கினார்.

நான் உள்வீதிவலம் வந்து வணங்கத்தொடங்கினேன். அப்போது, தென்முக வாசலிலே தமது அருட்சத்திகள் இருமருங்கும் சூழ, ஆறுமுகப்பெருமான் அழகொழுகு காட்சி அளித்தார். முருகனை “கையுனைந் தியற்றுக் கவின பெறு மழகன்” என்கின்றது திருமுருகாற்றுப்படை. இந்த ஆறுமுக வடிவமானது, சிற்சீயின் கையுனைந்தியற்றிய தெளினும், அந்த இயற்கை அழகினையும் வென்ற மேம் பட்டு கிற்கின்றதெனலாம்.

விக்ரிகஞ் செய்கின்ற சிற்சீயின் கைவண்ணத் தைக் காட்டிலும், அதனைச் செயவிக்கின்ற அன்பரது பத்தி வலிமையே, திருவுருவ அமைவுக்கு முக்கிய காரணமென்பதற்கு, அந்த விக்ரிகம் ஓர் எடுத்துக் காட்டாக இலங்கிற்று!

காலத்தோறும் சிறிது சிறிதாகச் சேமித்த - தமது சொந்தப் பணத்தைக்கொண்டு ஸ்ரீமதி குலசேகரம்பிள்ளை இராசம்மா என்னும் புதுமைகண்ட முதுமைகொண்ட அம்மையார் செயலித்த எழுந்தருளி மூர்த்தியன்றோ அது.

என் வணக்கம் முடிந்ததும், முன்னர்க் குறித்த பெரிய தம்பியார் இல்லத்திற்கு ஏகினேன். அங்கே அறுசுவை உண்டி என்னைக் காத்துக்கிடந்தது. முதலியார் அவர் களின் தங்கை ஸ்ரீமதி பெரியதம்பி உணவு படைக்க உண்ணத் தொடங்கினேன். இடையிடையே அந்தப் புனிதவதியார், கரம்பன் முருகமூர்த்தியின் அருளிப்பாடு கள் சிலவற்றை இளிக்க இளிக்க எடுத்துக் கூறினார். அஃது, ஆறுசுவையுடன் சேர்ந்து ஏழாவது சுவையாக அமைந்திருந்தது. வயிறு உண்டபின் சிறிதுநேரம் அப் பெண்மணிகள் இருவருடனும் உரையாடி இளைப்பாறிக் கொண்டு விடைபெற்று அல்வாயுருக்கு மீண்டேன்.

பின்பு, 'கரம்பன் முருகமூர்த்தி தோத்திரக் காரிகை' (கட்டளைக் கலித்துறை) என்னும் பாக்களையாக்கிப் பூர்த்தி செய்து, கொழும்பு-வெள்ளவத்தை, "முருகன் அருள்" இல்லத்தில் வசிக்கும் சைவப்பெரியார் குல. சபாநாதன் அவர்களுக்கு அனுப்பிவைத்தேன். அப் பாடல்கள் நாலுருவமாக வெளிவந்திருக்கின்றன.

“மைவருங் கண்டத்தர் மைந்தகல்
தாவென்று வாழ்த்து மிந்தக்
கைவருந் தொண்டன்றி மற்றையேன்.....

(அருள்கி)

திருச்சிற்றம்பலம்.

மு. செல்வையா
ஆசிரியன்

‘பாரதிபவனம்’
அல்வாய்,
25-11-64.

கயநோய்க் கீதங்கள்

இவ்வகை கயநோய் கிராமத்தின் தேவ சங்கத்தின்
கிராமத்தின்

வாழ்பவர்க்கு கருணை கூடத்திய

கயநோய்க் களிதைப் போட்டியில்
தங்கப் பதக்கமும் வெள்ளிப் பதக்கமும் பெற்ற

களிதைகள்

1958

கயரோகம் நூலின் பக்கங்களில் ஒன்று.

கயரோகம்

*

[இரண்டாவது பரிசாகத் தங்கப் பதக்கம் பெற்றது]

ஆக்கியோன் :

அல்வாயும், கவிஞர், மு. செல்லையா அவர்கள்
(தலைமை ஆசிரியர், பூலங்கா வித்தியாசாலை)

பரிசில் வழங்கியவர் :

வாழ்ப்பாணப் பெரும்பிரிவு வைத்திய சுகாதார அதிகாரியாக இருந்து
இளைப்பாறிய

DR. C. M. வள்ளியசேகரம் அவர்கள்

*தேசம் ஞானமகன்வி சசன் பூசபெல்லாம்

காசென்முள் செல்லாதம் *

என்ற 'பராசக்தி'ப் படப் பாடல் மெட்டு

பூசை

நல்லறி வில்லாத பட்சி விலங்குகள்

நானும் சுகம்பெறவே—மனிதா—நானும்.....

உயர்—கல்விகற் றும்பொல்லா நோய்க்கிட மாகநீ

கஷ்டப் படுவதுமேன்—மனிதா—கஷ்டப்..... 1

மேடி

வந்தபின் மாற்றுவோம் என்றஉன் சோம்பலால்

வாழ்வைக் கெடுக்காதே—மனிதா—வாழ்வைக்.....

இனி—இந்தஎண் ணத்தினை விட்டுமுன் காத்திட

எச்சரிக் கைப்படுநீ—மனிதா—எச்சரிக்..... 2

பரவுவதைத் தடுக்கப் பாடுவல்

பாழும் கயரோகம் நாட்டிற் பரவுது

பார்த்துச் சலியாதே—மனிதா—பார்த்துச்.....

எந்த—நானுமி தையொழிக் கத்தொண்டு செய்திட

நன்கு திரண்டு கொள்வோம்—மனிதா—நன்கு... 3

பேடி

செல்வந்த ராயினும் நல்லசத் தானின்றித்

தேகம் மெலிந்தாரேல்—மனிதா—தேகம்.....

இந்தப்—பொல்லாக் கயரோகம் மெல்லப் புகுந்திடும்

போய்த்தொற்றும்மற்றவர்க்கே—மனிதா—போய்த்... 4

கயரோகம் கவிதைக்காக இரண்டாவது தங்கப்பதக்கம் பெற்றது
தொடர்பான ஆவணங்களின் ஒன்று

DONORS OF GOLD & SILVER MEDALS

Dr. S. SUBRAMANIAM, J. D., Jaffna.
Dr. C. M. VANNIASAGARAM, Retired S. H. S., Jaffna.
THE CO-OPERATIVE HOSPITAL SOCIETY LTD., Moolai.
THE GENERAL HOSPITAL, Jaffna.
THE C. N. A. P. T., Colombo.

PANEL OF JUDGES

K. S. ARULNANDHY Esq., M. Sc.,
Retired Deputy Director of Education.
REV. FR. B. DEOGUPELLAI, D.P., in Ed.,
Principal, St. Joseph's Training College, Colombagam.
P. M. VETHANAYAGAM Esq., B. A.,
Lecturer, Training College, Palaly.

WINNERS OF MEDALS

1. Pandit S. ILAMURUGANAR, Navya.
2. " M. CHELLIAH, Aiyai.
3. " R. THIRUNAVUKARASU, Inuvil.
4. " K. RASIAH, Vaddukudalai.
5. MR. M. KUMARASWAMY, Konesanturai.

OFFICE-BEARERS OF C. N. A. P. T. (JAFFNA BRANCH)

President: DR. V. T. PARUPATI.
Vice-Presidents: DR. K. RAJAH.
N. SIVAGNANASUNDARAM Esq., A. D. J.
Secretary: MUHANDIRAM E. P. RASIAH.
Treasurer: V. C. CANAGARETNAM Esq.

ORGANIZING SUB-COM. OF C. N. A. P. T. (JAFFNA BRANCH)

Chairman: DR. G. NAIR, Deputy S. H. S. & M. O. H.
Deputy Chairman: DR. F. J. RATNESAR,
M. O. I. C., Chest Clinic, Jaffna.
Secretary: MUHANDIRAM E. P. RASIAH.
Committee Members:

E. THARSHALINGAM Esq., Health Educator, Jaffna.
P. NAIDAN Esq., Propaganda Officer, M. C., Jaffna.
C. KATHIRGAMASANY Esq., P. H. L., M. C., Jaffna.

சூருவியும் சூஞ்சுங்குவும்

அவ்வாய் கவிஞர் - மு. செல்வையா

அவ்வாய் வாழ்ந்த

நவனேசன் தீபகேசன்

அவர்களின்

நினைவு வெளியீடு

25-08-2000

அல்வாயூர்க் கவிஞர் மு.செல்லையா தொடர்பான மதிவுகள்

அல்வாயூர்க் கவிஞர்
அமரர் மு. செல்லையா
நினைவு மலர்.

8-1-67

மாணவர் வெளியீடு.

தோற்றம்: 7-10-1906   மறைவு: 9-12-1966

தொகுப்பிசியர்கள்

செல்வன், கோ. தருமகுலசிங்கம்

,, க. திருநாவுக்கரசு

,, தே. வேலாயுதம்

உ
சீவமே

அல்வாயூர் அளித்த

அருந்தமிழ்ப் பண்டிதரும், பிரபல எழுத்தாளரும்,
'வளர்பிறை', 'வண்டுவிடுதாது' முதலிய பலநூல்களின்
ஆசிரியரும்,

தேவராயாடிகள் சைவ வித்தியாசாலையின் முன்னோர்கள்
தலைமை ஆசிரியரும்,

அல்வாயூர்ச் ஸ்ரீலங்கா வித்தியாசாலையின்

ஸ்தாபகரும், தலைமை ஆசிரியரும்,

சிறுபான்மைத் தமிழர் ஜோதியும்

சைவத்தையும், தமிழையும் தம்கிருகங்களாகப்

போற்றிப் பண்ணாண்டுகளாகப்

பல துறைகளிலே தொண்டாற்றி வந்தவரும்,

பாடுநிறுவனங்களின் ஸ்தாபகரும்,

சைவ சமரச சங்கச் செயலாளருமாகிய

கவிஞர் திரு. மு. செல்லையா.

ஆசிரியர் அவர்களின்

நினைவு மலர்.

1967.

கவிஞர் அவர்களின் சிரார்த்த தின நிகழ்வு தொடர்பான அழைப்பிதழும்
அது தொடர்பான ஆவணங்களிற் சிலவும்.

சிவமயம்.

அமரர்

அல்வாயூர்க் கவிஞர்

திரு. மு. செல்லையா அவர்களின்

சிரார்த்த தினம்.

காலம்: 29-11-67 புதன்கிழமை

இடம்: அல்வாயூர் ஸ்ரீலங்கா வித்தியாசாலை

கவிஞர் திருஉருவப் படம்

திரைநீக்கம் செய்து வைப்பவர்

யாழ். மாவட்ட உதவி அரசாங்க அதிபர்:

உயர்திரு. தி. முருகேசம்பிள்ளை அவர்கள்

நிகழ்ச்சி நிரல்.

கவிஞர் கிரார்த்த தினத்தைக் குறித்து
நண்பகல் அன்னதானம் வழங்குதல்.

பிற்பகல் 4 மணி: மங்கள இசை—மேளக்கர்சேரி
மதராசன காதகர மணி
திரு கா. சின்னத்துரை குழுவினர்

5 மணி. திருஉருவப்படம் திரைக்கம் செய்தல்
யாழ். மாவட்ட உதவி அரசாங்க அதிபர்
வேதபாராயணம் — அந்தணர்கள்

6 மணி: கருத்துரையாங்கு

தலைவர்: திரு. க. முருகேசு
தலைமை ஆசிரியர், மூலக்க வித்தியாசாலை.

சொற்பொழிவாளர்கள்:

பாராளுமன்ற உறுப்பினர் திரு. க. துரைத்தினம்

" " திரு. மு. சிவசிதம்பரம்

செந்தமிழ் மணி திரு பொன் கிருஷ்ணபிள்ளை

தியாகி " கோ. இராஜகோபால்

வித்துவான் " பொ. சிவப்பிரகாசம்

ஆசிரியர் " ஆ. ம. செல்லத்துரை

பண்டிதை திருமதி சந்தியாதேவி துரைசெங்கம்

7.45 மணி: துவியங்கு

தலைவர்:

சைவப்புவர்

திரு. சி. வல்லியுரம் ஆசிரியர்

தலைவர்கள்:

"இரக்கமென்னும் கதவு திறந்தெமைப் பாரீர்"

— கவிஞர் மு. செ.

கலந்துகொள்வோர்கள்:

கவிஞர் "அம்பி"

கவிஞர் திரு வி. கந்தவனம்

கவிஞர் திரு செ. சுந்தரம்பிள்ளை

கவிஞர் திரு வே. ஐயாத்துரை

கவிஞர் "மன்னவன்"

இரவு மணி: கலையங்கு

தலைவர்: நடிகமணி V. V. வைரமுத்து

இயல்: மாணவர் பேச்சு செல்வன் மு. நவகுமார்
செல்வி ஆ. சிவபாக்கியம்

இசை: கவிஞர் பற்றிய இசைப்பாடல்கள்

வழங்குபவர்கள்:

திரு. பெ. அண்ணாச்சாமி ஆசிரியர்

" ச. தம்பிஐயா

" வே. ஐயாத்துரை

" க. நா. சண்முகநாதன்

" வே. வைரமுத்து

புத்தூர் ஸ்ரீ விஷ்ணுவீதியாசாலை மாணவிகள்

நடனம்: வித்தியாசாலை மாணவிகள்

அபிநயப் பாடல்

குழு நடனம் "சுழத்தாய்"

பரத நாட்டியம்

நாடகம்:

சரஸ்வதியின் சபதம்

வித்தியாசாலை மாணவ மாணவிகள்

★

பல்லி சொல்லுது—மனோகா நாடக மன்றம்

★

'பூதத்தம்பியில் ஒருபகுதி'

—வசந்தகான சபா, காங்கேசந்துறை

நன்றியுரை.

அனைவரும் திரண்டு வருக.

தீபாவளி

அல்வாய்

22-11-67

பெற்றூர்-ஆசிரியர் சங்கம்

அல்வாயூர் ஸ்ரீலங்கா வித்தியாசாலை

விழையன் அச்சகம், பருத்தித்துறை

அம்மாவும். கனக்கு.
அமர் திரு. மு. செல்லையா
அங்கன் தீர்த்தம்

[illegible][illegible]

அகிலவாய் தெற்கு	10-
71. திரு. மு. மு. மலிது	10-
72. வ. பொன்னையா	10-
73. செ. சிவபாக்கியம்	10-
74. மு. இராசம்	10-
75. மா. சின்னத்தையர்	10-
76. மா. சிவதாசன்	10-
77. த. கந்திரவணியம்	10-
78. செ. கனகசபாபதி	10-
79. வெ. சீனிமுத்து	10-
80. ந. திரைராசன்	10-
81. ச. குழந்தை	10-
82. மு. ஆழமுதம்	10-
83. க. தாகராசா	10-
84. ந. இராஜரத்தினம்	10-
85. மு. பொன்னையா	10-
86. மற. சிவனத்தையர்	10-
87. மு. இஞ்ஞனப்பிள்ளை	10-
88. பொ. மகாசிககம்	10-
89. வ. வெளையகம்	10-
90. க. வெண்பட்டினி	10-
91. மு. நாரத்தினம்	10-
92. க. லக்ஷியம்	10-
93. ச. கமலநாதன்	10-
94. க. ஆழ்வாப்பிள்ளை	10-
95. வ. ஜெயராசா	10-
96. க. கோதாதன்	10-
97. மு. தம்பையா	10-
98. க. தண்டையா	10-
99. இ. நடராசா	10-
100. த. பொன்னுத்தையர்	10-
101. சி. மாரிமுத்தி	10-
102. க. மருத்தவாணன்	10-
103. சி. க. கரவணமுத்து	10-
104. தி. சீனித்தம்மி	10-
105. வ. நாராயணப்பிள்ளை	10-

வதிவிடம்

வதிவிடம்	10-
106. திரு. இ. இரவீந்திரன்	10-
107. ஆ. வெற்றிலை	10-
108. ச. பரமகுரு	10-
109. இ. செல்வராசா	10-
110. சி. பொ. இளையப்பி	10-
111. வ. தி. ரெத்தினத்தன்	10-
112. கு. சீவராசலிங்கம்	10-
113. க. வ. ச. அரங்கம்	10-
114. மு. சனமகாசகம்	10-
115. சி. க. இரவீந்திரன்	10-
116. க. வி. சுவாமிநாதன்	10-
117. க. இராசப்பிள்ளை	10-
118. வ. இராஜரத்தினம்	10-
119. தா. க. சாமுயேல்	10-
120. பொ. கணபதிப்பிள்ளை	10-
121. வெ. அப்பாத்தனம்	10-
122. வ. வெண்பட்டினி	10-
123. இ. கனகத்தம்மி	10-
124. க. வெண்பட்டினி	10-
125. தா. முத்துப்பிள்ளை	10-
126. இ. இரவீந்திரன்	10-
127. வ. முத்தரத்தினத்தன்	10-
128. பொ. சிவராசன்	10-
129. சி. க. தம்பையன்	10-
130. பொ. ஜெகதீசன்	10-
131. பொ. ஜெகதீசன்	10-
132. சி. மாரிமுத்து	10-
133. மு. நயினார்	10-
134. க. இஞ்ஞனப்பிள்ளை	10-
135. க. தங்கவேலு	10-
136. மு. கனகசிங்கம்	10-
137. மற. தி. வெளையகம்	10-
138. பொ. மகாசகம்	10-
139. ஆ. நாரத்தினம்	10-
140. வெ. பரமசிங்கம்	10-

கவிஞர் மு.செல்லையாவுடன் மருமகள் சிவமணி, தாய் குஞ்சரம்,
மகள் பாரதி, மகன் சபாலிங்கம், மனைவி நாகமுத்து,
மகன் விவேகானந்தன் ஆகியோர்.

கவிஞர் மு.செல்லையாவின் இளமைத் தோற்றம்

முருகேசு பாக்கியநாதன்
வரைந்தது

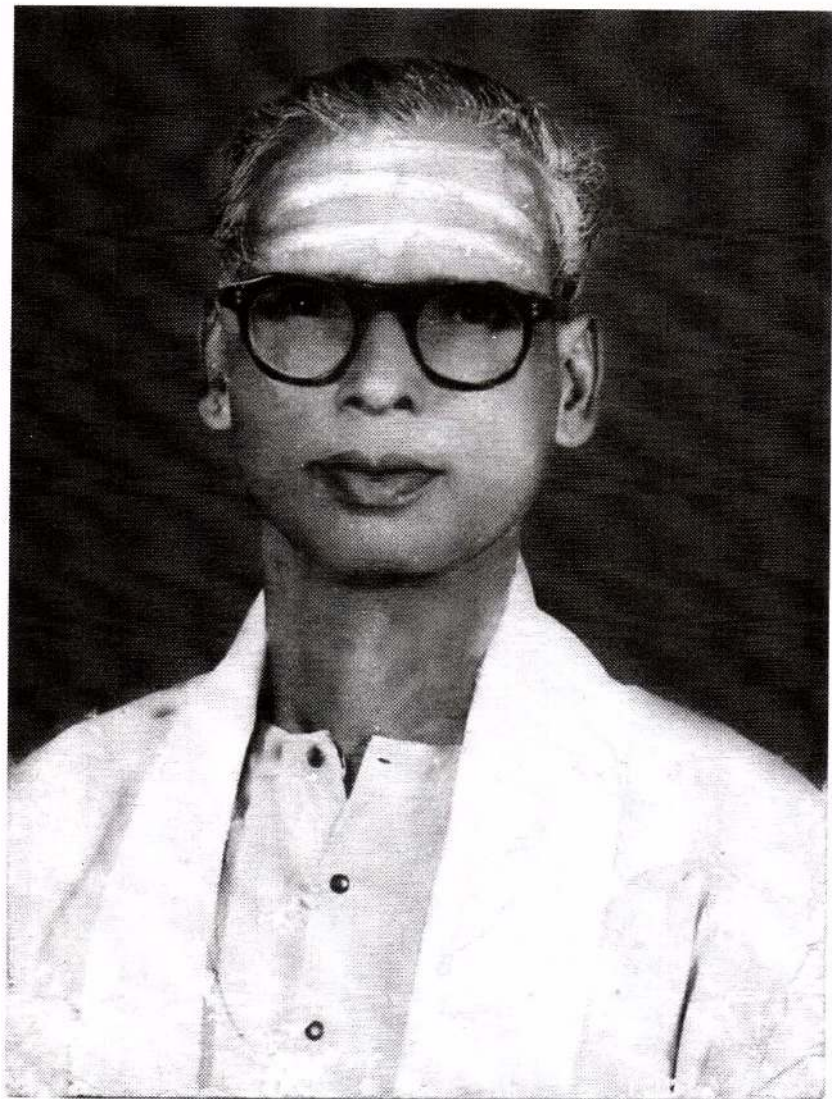

1950 களில் கவிஞர் மு.செல்லையா தமிழகம்
சென்றபோது எடுத்துக்கொண்ட புகைப்படம்

கவிஞர் மு.செல்லையாவின் பிற்காலத்தோற்றம்

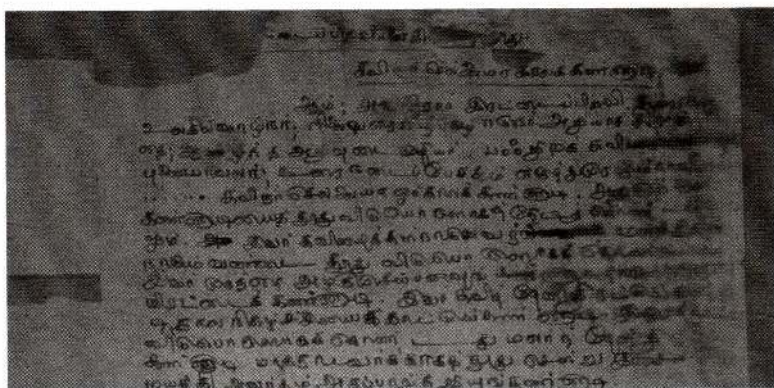

கவிஞர் பிறந்த ஊரில் அமைந்துள்ள "கவிஞர் செல்வையா வீதி"

உழுகலப்பையும் எழுது பேனாவும் மேடையில்
நடக்கமாக நடிக்கப்பட்ட போது...
(1993, ஜீவதேவி, ஜெயகௌரி, கலாஜினி, ராதை)

வண்டுவிடு தூதுபற்றிய புலோலியூர் தமிழறிஞர் கந்தமுருகேசனாரின் பிரதி

1982 ஆம் ஆண்டு மல்லிகை சஞ்சிகையை அலங்கரித்த கவிஞர்
அவர்களின் உருவப்படம் (இவ்விதழிலேயே கவிஞர் பற்றி பேராசிரியர்
கா.சிவத்தம்பி அவர்கள் எழுதிய கட்டுரை வெளிவந்தது)

574/கவிஞர் மு.செல்லையா படைப்புகள்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அல்வாயுர் மு.செல்லையாவின் புதிய வண்டுவிடு தூது கவிதைக்கு
கனக.செந்திநாதன் எழுதிய மதிப்புரை நூலின் முகப்பு.

கவிதை வானில் ஒரு வளர்பிறை.

.....கவிதை நயம்.....

கனக. செந்திநாதன்
(காணக்கவி கத்திப்பனா.)

வரதர் 22 வெளிப்பு

அநுபந்தம்/575

அல்வாயூர்க் கவிஞர் மு.செல்லையா
அவர்களின் ஜனன
நூற்றாண்டு விழாவும்

ஞானம் சஞ்சிகையின் ஆதரவில்
நடைபெற்ற ஞாபகார்த்த
சிறுகதைப்
போட்டி பரிசளிப்பும்

இடம்

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம்
(சங்கரப்பிள்ளை மண்டபம்)

காலம்

06.07.2008 ஞாயிற்றுக்கிழமை
மாலை 4.30 மணி

யா/தேவரையாளி இந்துக் கல்லூரியில் அமைந்துள்ள செல்லையா
நினைவு மண்டபம்

அல்வாய் சாமணந்தறை ஆலடிப் பிள்ளையார் கோவில் முன்றலில்
அமைக்கப்பட்ட கவிஞர் செல்லையா அரங்கு

அவ்வாயுர் காந்தியி கழகம்

சூன் மீது

சென்ற சனிக்கிழமை 14-5-49
முற்பகல் 10 மணிக்கு செல்வ
யியா அவர்கள் சென்று மெட்ராஸ்
விவசாயப் பேரவை தலைநகர
அமைக்கப்பட்ட பகுதியில் துரப்ப
மாடுகள்.

பகுதித்தொகுதி பட்டணங்கள்
தலைநகரம், கழகத்தினுடைய
திரு. என். நடராசன் அவர்கள்
யாழ்ப்பாணம் காந்தியி கழக
தலைநகரம் சென்றதில் சந்திரா
கந்திரேயசுவாமிநாதன் அவர்
விவசாயப்பகுதித் தலைநகரம்
அமைக்கப்பட்ட பகுதியில்
யிழாப்பகுதித் தலைநகரம்,
கந்திரேயசுவாமிநாதன் அவர்கள்
யும், தலைநகர், யிழாநகரம் குறி
யோவாயும், திரு. மு. செல்வ
குமாரியார் யாழ்ப்பாணப்பகுதித்
திரு. கி.வாழ்வரத்தி அவர்கள்
யிழாநகரம் யாழ்ப்பாணப் பகுதித்
திரு. கி.வாழ்வரத்தி அவர்கள்
யிழாநகரம் யாழ்ப்பாணப் பகுதித்

அமைக்கப்பட்ட பகுதியில்
சென்ற சனிக்கிழமை 14-5-49
முற்பகல் 10 மணிக்கு செல்வ
யியா அவர்கள் சென்று மெட்ராஸ்
விவசாயப் பேரவை தலைநகர
அமைக்கப்பட்ட பகுதியில் துரப்ப
மாடுகள்.

அமைக்கப்பட்ட பகுதியில்
சென்ற சனிக்கிழமை 14-5-49
முற்பகல் 10 மணிக்கு செல்வ
யியா அவர்கள் சென்று மெட்ராஸ்
விவசாயப் பேரவை தலைநகர
அமைக்கப்பட்ட பகுதியில் துரப்ப
மாடுகள்.

சென்ற சனிக்கிழமை 14-5-49
முற்பகல் 10 மணிக்கு செல்வ
யியா அவர்கள் சென்று மெட்ராஸ்
விவசாயப் பேரவை தலைநகர
அமைக்கப்பட்ட பகுதியில் துரப்ப
மாடுகள்.

சென்ற சனிக்கிழமை 14-5-49
முற்பகல் 10 மணிக்கு செல்வ
யியா அவர்கள் சென்று மெட்ராஸ்
விவசாயப் பேரவை தலைநகர
அமைக்கப்பட்ட பகுதியில் துரப்ப
மாடுகள்.

சென்ற சனிக்கிழமை 14-5-49
முற்பகல் 10 மணிக்கு செல்வ
யியா அவர்கள் சென்று மெட்ராஸ்
விவசாயப் பேரவை தலைநகர
அமைக்கப்பட்ட பகுதியில் துரப்ப
மாடுகள்.

சென்ற சனிக்கிழமை 14-5-49
முற்பகல் 10 மணிக்கு செல்வ
யியா அவர்கள் சென்று மெட்ராஸ்
விவசாயப் பேரவை தலைநகர
அமைக்கப்பட்ட பகுதியில் துரப்ப
மாடுகள்.

அவ்வாயுர்

சூன் மீது

சென்ற 7-10-54 கிவாயுர்
மெட்ராஸ் கிவாயுர் தலைநகர்
அமைக்கப்பட்ட பகுதியில் துரப்ப
மாடுகள்.

1949.05.22 ஈழகேசரி

1954.10.17 ஈழகேசரி

" குவளைக் கன்னி கூறல் " "

நயி னு தீ வு நாகபூஷணி அம்பாள் தோத்திரம்

ஆக்கம்:

— அல்வாயூர் கவிஞர் மு. செல்லையா —

காப்பு

அஞ்சத்தன் றுளேத்தி ஆள் நயினை அன்னை நுதி
நெஞ்ச முறச் சொல்வேன் நினைந்து

(சுத்தம்-கக)

தேரணி, கொண்ட, நயினைத், திருப்பதி, சேர்ந்த அருட்
பூரணி யாம் நாக பூஷணி அம்மை புனை மலர்த்தாள்
சீரணி யாகத் தலைக்கொண்டு சிந்தைக் திருகழியப்
பேரணி யாய்ப்புகும் பத்தரைக் காண்மருட் பேதைநெஞ்சே

(கிருக-கந்தம்)

கருணை திகழ் கதிர்காமத்திலே!

—அல்வாயூர் மு. செல்லையா—

விருத்தம்

பாங்கரிலே விளைகழுவப் பாய்வதுமோ ராறு
பக்தர்களுக் கருளியும் புகுரம் ராறு
தேங்குமருட் கற்பகத்தைச் சேர்கொடியி

ரண்டு

தித்திக்கும் பைரைப்பா ரன்பர்குந்தி ரண்டு
ஆங்குடியார் கண்ணுக்குத் தெரியலாகால் பத்தே
அண்டினருக் கருளுவது மழியாச்சம் பத்தே
நங்குலகு மதா டடர்களுக் கிடர்தவிர்க்கும்

விலங்கே

இவங்குகதிர் காமமுறி விலலைபயிர் விலங்கே

கலாநிதி சுப்பிரமணியம் குரீணஸ்வரன்

உடுப்பிட்டி அமெரிக்கன் மிஷன் கல்லூரியின்
பழைய மாணவர். யாழ்ப்பாணப்
பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ் சிறப்புக்கலைமாணி.
முதுதத்துவமாணி மற்றும் கலாநிதிப்
பட்டங்களைப் பெற்றவர். கவிஞர்,
கட்டுரையாளர், ஆய்வாளர். உலகத் தமிழ்ச்
செம்மொழி மாநாடு, உலகத் தமிழாராய்ச்சி
நிறுவன மாநாடு முதலாயவற்றில் பங்கேற்றவர்.
அலைவும் உலைவும், உள்ளும் வெளியும்,
புனைவும் புதிதும், இலக்கியத்தில் சமூகம்,
மூச்சுக்காற்றால் நிறையும்
வெளிகள், அம்மாவிடம் சேகரமாகிய முத்தங்கள்
முதலாய பல நூல்களின் ஆசிரியர்.
யா/தொண்டைமானாறு வீரகத்திப்பிள்ளை மகா
வித்தியாலயத்தின் ஆசிரியர்

மார்க்கண்டு செல்வநாள்

உடுப்பிட்டி அமெரிக்கன் மிஷன் கல்லூரியின்
பழைய மாணவர். யாழ்ப்பாணப்
பல்கலைக்கழகத்தில் இளங்கலைமாணி மற்றும்
முதுகலைமாணிப் பட்டங்களும் தஞ்சாவூர்த்
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழியலில்
கலைமாணிப் பட்டமும் பெற்றவர். கவிஞரும்,
கட்டுரையாளருமான இவர் நிஜமல்ல நிழல்கள்,
துளிர்வு முதலாய நூல்களின் ஆசிரியர்.
பாடசாலை மாணவர்களின் இலக்கியச்
செயற்பாடுசார் வெளியீடுகள் பலவற்றைக்
கொணர்ந்தவர். யா/தேவரையாளி இந்துக்
கல்லூரியின் ஆசிரியர்.

அல்வாயூர்க் கவிஞர்
மு. செல்வநாள்
படைப்புகள்

அல்வாயூர்க் கவிஞர்
மு. செல்வையா
படைப்புகள்

“முத்துக்குமார கவிராஜ மேகம் பொழிந்த பாடலைப் போன்ற ஊர்ப்பெயரடங்கிய பாடல்களும் காளமேகப் புலவர் பாடிய சிலேடை நிந்தாஸ்துதி போன்ற மூளைவேலைப் பாடல்களும் அவர் பாடியிருக்கிறார். பாரதியார் பாடிய பாப்பாப்பாட்டுப் போன்ற பாடல்களும் அவர் பாடியிருக்கிறார். அதுவும் உண்மை, ஆனால் எந்தப் பாட்டைத் தொட்டாலும் யாப்பமைதி குன்றாமல் ஓசையம் கெடாமல் இருப்பதுதான் அவர் பாடலின் சிறப்பு, இவர் எழுதிய நகைச்சுவைக் கட்டுரைகளும் மனதை விட்டு அகலாதவை.

தீர்தொழி ௧௯௧. ௧௧-௧௨-௧௯௯௯

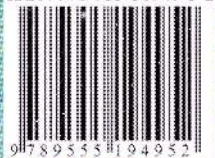
இன்று பின்னோக்கிப் பார்க்கும் பொழுது அக்காலத்து ஈழத்தமிழ் இலக்கியத்தின் கவிதை மரபின் பல முக்கிய பண்புகள் கவிஞர் அவர்களிடத்தும் காணப்பட்டன என்பது தெரிகிறது. தமிழ்ச் செய்யுளியற்றற் பாரம்பரியத்தின் ஒழுக்கலாறுகள் பலவற்றைப் பேணியுள்ளமையும் சமகால நாட்டு நடப்புகள் பலவற்றைப் பாடியுள்ளமையும் ஆழமான பக்தியுணர்வு இழையோடக் கவிதைகளை யாத்தமையும் இவ்வுண்மையை நிலைநாட்டுகின்றன.

பொருள் ௧. ௧௯௯௯

கவிஞரின் பன்முக ஆளுமையைப் பதிவுசெய்யும் இப்பெருந் தொகுப்புக்கு ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றிலே குறிப்பிடத்தக்க முக்கியத்துவம் உண்டு. கவிஞரைப் பற்றி ஆய்வு செய்வோர் அதிகம் சிரமப்படவேண்டியதில்லை. கவிஞர் மு.செ அவர்களின் ஆற்றலை, திறனை, ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியத்தில் அவர் வீற்றிருந்த சிம்மாசனத்தைக் கண்டவர்கள் மகிழவும், காணாதவர்கள் இனிக் கண்டு வியக்கவும் இப்பெருந்தொகுப்பு வழி வகுக்கும்.

பொருள் ௨. ௧௯௯௯

ISBN 978-955-51949-5-2

9 789555 194952

அல்வாயூர்க் கவிஞர் செல்லையா நிறுவனம்

Printed by Neelamadai Publishers
neelamadai.org / aavanataram.org